

בעוה"ה

ספר רגל ישראל

מפתח ערכים נקבלה מוסר והסידות

דברים נעלמים ועתיקים, ליקומי שיה סוד שרפים, מתוקים מדבש
ונופת צופים, אשר איזן ותיקן סכא קדישא ראש המדברים,
כבוד קדושת שמו אדמו"ר הרה"ק סיני ועוקר הרים,
בוצינא דנהורא, אספקלריא המאירה, רבן ומאורן
של ישראל קדוש יאמר לו רבינו המפורסם

מרן רבי **צבי אלימלך שפירא** זצוקלה"ה

אבר"ק דינוב יצ"ו

*

ראה אור לראשונה בשנת תר"ח מלא שיבוש ושגיאה
ועתה יוצא לאור, במהדורה מתוקנת ושלימה,
עפ"י עצם כתב ידו הקדושה,

ע"י המסדר ומגיה, ברוב עמל ויגיעה,

צבי אלימלך פאנעט
אבר"ק בני שלשים קוסון
נבר המחבר

ספר

רגל ישורה

שחיבר בבת חלוניו מורינו ורבינו הרב הלויק החסיד המפורסם המופלג החרוף
יבקי הגאון עמוד הימיני פט"ט החוק מאור הגולה דמיטזרין גליין ליי
וכל רס לא מניס ליי עוקר הריס וממנו בפלפול וסגרת בולגרא קדישא חסידא ופרישא
עין הסדה שמו לספר אך למועד כי שמו היה גודע בשערי בת רבים • כבוד קדושה
שס קדשו מוהרי"ר **צבי ארלימרג** זללהיה אשר היה אבדק דיניב יאן

אשר סגור זה בס' הקדוש עמי הקבלה כי נהינן ליי שצילין דרקיע כשצילא דנהר דע: רסקו
עמי סדר איב וכל העיניו בו יפתח ויתגלה לו איר זיי החויה ופייו הספר יגול
כמעלה ליעוד הקבלה וצא השער יצא חסלה וגם בו כתיב גלגולים הכנה ליקויים עקשמים
הקדוש אשר בארץ היה ליקוטי צמר ליקוטי נוסף מדבריו הקדושים וביקרים המקולאים גמי זה
שמו הכיל אשר להסניבור הלזה ושמו נאה לו כי צאליו הקדושות יצאל האעיין עניקסו בכל ספרי
הקבלה אשר בארץ הזה ולא יקר כשקדושות החא אשר לא ייעלו רק צאליו הקדושות הישרים וילך
ברגל ישרה על דרך המלך :

חונתק וחובנס לאינסרנט

www.hebrewbooks.org

עיי חיים תשס"ג

Regel Jeszuru

Gedruckt bei Michael S. Koremba in Lemberg

הקדמת א"ז חתן המהבר

לספר אגרא דפרקא בשנת תרי"ח

הן נודע בשער בת רבים גודל השתוקקות אחב"י הצמאים לדבר ד' לשחות בצמא דברי קדשו וחידושי תורתו של מרן כבוד חותני הרב הצדיק בוצינא קדישא חסידא ופרישא רב גדול כנגלה ונסתר מו"ה צבי אלימלך זצוקללה"ה אבד"ק דינוב וכבר נדפס כ"פ חיבוריו היקרים בני יששכר, דרך פקודק, ולא נשאר אף אחד ביד המדפיסים שטו העם ולקטו.

עתה ראו דבר חדש אשר מצאתי בתוך כתבי הקודש של מר חותני ז"ל ספר היקר הזה **אגרא דפרקא** מעט הכמות ורבה האיכות, דברים נפלאים מדכשמתוקים, וכמעשה הובראשון בחיבוריו היקרים כך מעשהו בזה ועוד לו יותר שאת כי נמצא בו דברים יקרים ושיחות נאים. וגם יתפרשו בו הרכה מאמרים סתומים בזה הקדוש וכתיקוני זוהר ובלשון צח ונקי השוה לכל נפש אשר שמע הרב הקדוש המהבר מפי רבותיו הקדושים ג"ע זי"ע, וכל אנשי בריתנו אשר שמעו דברי הספר הזה אצו עלי להביא את הספר הזה לכה"ד לזכות את אחב"י ולהטעמם מגופת צוף נועם חידושיו. ואנכי לא עברתי על דברי חברי והבאתי הספר הזה לכה"ד למען להפיצו ע"פ תכל. והדפסתי הספר הזה בכרך קטן למען יוכל כל איש לשאתו בחיקו ולשמו בתוך המלית להיות עיניו ולכו עליו כל הימים בביתו ובלכתו בדרך וימצא בו סיפוקו לשבר רעבון נפשו ויהיה תורת אלקיו כלכו ויעל מעלה למעלה למשביל. ונפשי בשאלתי לבלי יאשימני המעיין בזה וימצא בו טעותים לאשר כי מאוד ערבין עלי כתב יד קדש של מרן חותני זצ"ל לא רציתי לתת כתב ידו לכה"ד למען יהיה לנו למוכרת לדורות עולם מעשי אצבעותיו הקדושים:

דברי אלה הק' משה שענה נפעלד מעיר מעזילאברין אשר כמדינות הגר חתן הרב הקדוש המהבר זצוקללה"ה

דברי המחבר הקדוש

רג"ל ישראל"ה ה"ס תקט"ו תפילות בני ישראל"ה,
וה"ס כס"א בפשוטו, ובחילופו בא"ל
כ"ם שהוא אתון דל"ת ס"ה תקט"ו, מג"ע אופן
קצ"ו, ואנחנו בדלתינו"ו להיות דברינו כס"א מרכבה
להבורא רוח חיים בקרבנו, נקרא שם הספר הזה
רג"ל ישראל"ה, ושמי בקרבנו, שם הקודש [צב"י
אלימלך] בני רג"ל, ושם החול [הירש] ישראל"ה.
ויהיו נא תפילותינו לרצון ולנחת רוח לפניו ית'.

מערכת אות אל"ף

פתח דברי יאיר

(ב) אי"ן סו"ף בגימ' או"ר.

(ג) אי"ן סוף לעילת כל העילות יכנו המקובלים בשם אין סוף, והנה הרגישו כל חכמי המחקר למה אין אנו מכנים בשם אין ראשית, כי כלל בידינו כל שיש לו ראשית יש לו סוף וכל שאין לו ראשית אין לו סוף, עיין בזה בספר זוהר הרקיע על זהר בראשית מ"ש שם בשם המקובל מהר"מ פאפירש, ואם תרצה לרוות צמאונך עיין בספר שערי ג"ע שער אורח צדיקים פתח ב' דרך א' יראו עיניך ויגל לבך, ולפעמים יתואר הכתר ג"כ בשם אין סוף להיות הכתר דאצילות הוא פרצוף ארי"ך שבו פרצוף אי"ן ועתי"ק, ובעתי"ק שופע אור א"ס ב"ה. [עי' הוספות לסומ"ט אות קי"ז].

(ג) א"נ"י הוא סוד המלכו"ת, שערי גן עדן דרך אמת פתח ד' דרך ד', והוא מבואר בכל ספרי המקובלים, ועיין בפע"ח בהתחלת שער התפלה סוד הכתוב ואנ"י תפלה, ובזוהר בראשית דף ו' ע"ב ח"ל, ואנ"י בתוך הגולה ההוא דרגא דאיקרי אנ"י הוא בתוך הגולה עכ"ל.

(ד) א"נ"י בגימ' ב' שמות שהם פנים ואחור של הוי"ה דהיינו טדה"ד כז"ו, וה"ס כה אמר וכו' אנ"י ראשון ואנ"י אחרון [ישעי' מ"ד], כונת האריז"ל בתפלת מוסף דר"ה, נגד הב' שמות הללו היו כ"ב עשיות במעשה בראשית נגד שם הפנים שהוא רחמים מימין, ונגד שם אחוריים ל"ט מלאכות במעשה המשכן כדאיתא בזוהר שמשכן מסטרא דדינא, מג"ע אופן ר"ד, (וה"ס ג"כ של"ט מלאכות שבמשכן נפקא לרז"ל מאל"ה [שבת ע. עיי"ש]), [עי' אגרא דכלה פ' לך לך עה"פ ויאמר אליו אני ד'].
(ה) א"נ"י ה"ס ב' שמות הנ"ל, צריך לכוין אותם הב' שמות בין המצרים, ה"ס על אל"ה (שה"ס קט"ב מריר"י הנק' אל"ה עיין בערך אלה) אנ"י בוכיה [איכה א'] שאז בשעת החורבן לא הועילו הב' שמות הנ"ל, בסוד אנ"י הגבר ראה עני וכו' [שם ג], ועיקר הכונה בג"ר של שמונה עשרה.

(ו) א"נ"י ר"ת א"ל נ'קמות י"י, אימונים ג'וצר י"י, ארץ ג'נתה י'בולה, מג"ע אופן הנ"ל.

(ז) א"נ"י הוא שם הל"ז משמות ע"ב, סוד הב"ל, והוא ממתיק הל"ז

(ח) א"נ"י הוא שם הל"ז משמות ע"ב, סוד הב"ל, והוא ממתיק הל"ז

ב רגל מערכת א ישרה

אלהי"ם שבמ"ב [עם פרשת ויכלו]. מג"ע
אופן רי"ג.

(ח) **אנ"י** המתהפך אי"ן ה"ס מלכות
דא"ק אשר מתהווה ממנה כת"ר
דאצילר"ת, ע"ח שער השתלשלות הי"ס
מה"ב פ"ב [הוא הנקרא סדר אצילות למהרח"ו
פ"ב, ועי' שער עקודים פ"ג].

(ט) **אנ"י** סוד הג"ר א' כתר ג' בינה י'
חכמה, והוא מורה על ג"ר
שבפרצוף נוק' שבה בינ"ה על חכמ"ה,
ובפרצוף הדכורא חכמ"ה על בינ"ה נק'
אי"ן הג"ר שבו. זהו הרקיע דף י"ח. עי"ן
לקמן ערך אדנ"י.

(י) **אנכי** ה"ס השכינה בסוד אנכ"י ארד
עמך מצרימה [בראשית מ"ו],
ובסוד עמו אנכ"י בצרה [תהלים צ"א], כי
בכל מקום שגלו שכינה עמהם [נגילה
כט.], הג"ה במג"ע אופן קפ"ו.

(יא) **אנכי** לפי דברי הקדוש הקנה על
המצות רומז לחסד ז"ל שם דף
ג', אנכ"י בחס"ד שהוא מדה ראשונה
מצד ימין אור נעלם באמצעות הת"ת
ונגנו ביסוד עכ"ל.

(יב) **אלהי"ם** בהחשב המ"ם לת"ר כנודע
בגימ' פנ"י שו"ר. מג"ע
אופן ק"כ, והוא שאמרו קו"ם (עי"ן לקמן
בערך אמציה) עשה לנו אלהי"ם.

(יג) **אלהי"ם** במילוי יודי"ן בגימ' ש'
נרמו בכריאה, כאלפי"ן
בגי' אר"ץ ביצירה, בההי"ן בגי' רצ"ה

בעשיה, מג"ע אופן קנ"ב. וכנגדן היה ג'
כתי דינין בירושלים, גם זה שם. ומספר
אלו המילואים בגי' תרפ"ז, [צ"ע שעולה
תתפ"ו, ותרפ"ז הוא רק מנין ד' מלואי הוי"ה עם
ג' מלואי אהי"ה], ענין ש"ק ואפ"ר, שצריך
הבעל תשובה להמתיק הדינים, והוא ג"כ
מנין שמי"ם ואר"ץ. ומרומז בהתחלת
התורה בראשית ברא אלהי"ם את
השמי"ם ואת האר"ץ, [ועי' לקמן ערך
אותיות ק"ז].

(יד) **אלהי"ם** ל"ב פעמים כמעשה
בראשית עד ויכלו, ועם
ויכלו הוא ל"ז פעמים מנין הב"ל, ויש
בזה דרושים עמוקים, עי"ן מג"ע אופן
רי"ג.

(טו) **אלהי"ם** חיי"ם נראה מדברי מהר"ש
בדן ידן מאמר ח' שמרומז
על אב"א עיי"ש, ובמקובלים זוהר נראה
בכ"מ על בינ"ה עי"ן בזהו הרקיע דף ח'
[ע"א].

(טז) **אלהי"ם** מלא ו' (כפי הקריאה,
ונרמז בסוד ו' פחד
אלהי"ם ו' דפחד הוסיף הו' דו"פחד
לאלהי"ם ויהיה) בגי' פח"ד, שהשם הזה
הוא שם הפחד והגבורה ונמתק בשם
הוי"ה במילוי ב' יודי"ן כזה, יו"ד הי"י
וי"ן הי"י שהוא ג"כ בגי' פח"ד, וז"ס
הוי"ה הוא האלהי"ם, כן נראין הדברים
בדן ידן על הקרניים מאמר יו"ד.

(יז) **אלהי"ם** רומז לנצ"ח והו"ד לפי
דברי הקדוש הקנה על
המצות דף ג'.

רכבות אופנים כנזכר באידרא. מג"ע אופן ר"ט.

כו) אלה"א די שמיא וארקא לא עבדו. הם תרין ממנן אשר הם בארקא (הוא חד מזו' ארעאן דלתתא אשר שם נתגרש קין ועביד תמן תולדות, ואל תתמה מה שנתכנו אלה"א, כי כל ממונה ושליט יתכנה אלהי"ם, וכמו כן הדיין כמד"א אלהים לא תקלל, כי לשון אלהי"ם הוא כח ויכולת, וכל מלאך שיש לו איזה התמנות נשפע בו איזה כח מאלהי"ם ועיין שם בזהר) ושם עפרי"א וקסטימו"ן, זהר בראשית דף ט' ע"ב, עיין ענינים באות עי"ן ערך עפרי"א.

ס) אזבוג"ה. הוא שם קדוש בסוד השמינית שכל ב' אותיות בגימ' ח' והוא עדות לישראל דנטרין תחום שבת ח' אלפים אמה לארבע רוחות, ח' ימי מילה, ח' פרשיות בתפילין, ולכך הוא ג"פ ח'. בס' עונג שבת [עונג של שחרית אות מ"ד], והנה בכונת אריז"ל כתב לכוין זה השם בשירת הים (באותיות הנרשמים פה), א"ז ישיר משה ו"ב ני ישראל וכו' כי ג"א"ה וכו' עכ"ל, ע"כ מנהג ישראל תורה לזמר שירת הים ביומא דמהולתא, כי הוא עדות לישראל דנטרין ברייתא דא. כל המכוין זה השם בתפילתו תפילתו נשמעת מהרמ"ק.

סא) אזבוג"ה. ג"ל שורש זה השם מרמז לתבונה אחר התפשטות נה"י שלה בז"א, כי אז ניתוסף בהתלבשות הפנימיות וחיצוניות האותיות

ס) אלהי"ם סוד זה השם, אל"ה ה"ס הו"ק (עמ"ש בערך אל"ה) הי"וד מרמו לחס"ד שבחכמה (שבו מתלבשת הביני"ה להתגלות בסוד הכתוב חרוע ד' על מ"י נגלתה על מ"י ודאי עיי"ש) והמ' מרמו לכינה (אשר מתלבשת בחסד שבחכמה בחי' יו"ד הנ"ל), ונסתמה הם' להראות דאיהי רביעא על בנין כדאיתא בזהר תרומה [קכ"ז ע"א] עיי"ש. כ"ז בס' זוהר הרקיע דף ז' [ע"ב] עיי"ש.

ט) אלהי"ם עילא"ה, ביני"ה, זוהר הרקיע דף ח' [ע"א].

סא) במילואו בגי' הפני"ם, כבר ידעת כי זה השם הוא בפנים. מג"ע אופן קמ"ח.

סב) הוא חסד, כמד"א חסד אל כל היום [תהלים נ"ב], ועיין בשערי אורה.

סג) לפעמים יכונה למלכו"ת, כן נראה מזהר בראשית דף ח' כבוד אל דא כבוד כל"ה דאיברי א"ל, דכתיב ואל זועם בכל יום, בכל יומי שתא איברי אל וכו'. עיין באות כ' כבוד.

סד) ארך אפים, נקי ארי"ך. מג"ע אופן ק"ץ.

סה) רחום וחנון, נקי זעיר. שם.

סו) אדני, בעשיה, מנין כ"ד צירופי אדני" שיש בהם צ"ו אותיות, וכנגד זה יש בעשיה צ"ו אלפים

ה' הרי אתה, גם את כ"ב אתון וה' דמצנפ"ך (ר"ל את הם כ"ב אתון מא' ועד ת' והוספת הה' בתיבת אתה הוא ה' דמצנפ"ך) עכ"ל מאורי אור מערכת א' סימן ע"ה, ובס' שג"ע א"ת נקרא המלכות כריבוי החסדים ונקרא זא"ת בגבורות, ויבואר אי"ה באות זי"ן.

(ד) א"ת בגימ' חנו"ך מט"ט עם (כללות הב' שמות ועם כצ"ל נ"ל) הכולל, מג"ע אופן קי"א.

(ה) את"י נקרא ג"כ השכינה בסוד גדלו לה' את"י, קרנים ודן ידן מאמר ו', ונ"ל שהכונה מלכות דנוק' דז"א שה"ס את"י, והמשכילים יבינו.

(ו) אמ"ץ כח, נקראת הבינה אימא עילאה, זהר בראשית דף ב' ע"ב ואמ"ץ כח דא רזא דעלמא עילאה דאיסתלק בשם אלהי"ם כדאמרן, ופי' בזהר הרקיע נדף י' ע"א ואמ"ץ כח והנה זאת היא בינה וכו' ובינה היא כ"ח מחכמ"ה כ"ח מ"ה, וכח זה הוא חסד כמד"א ימינך ה' נאדרי בכ"ח, כי בינה מתלבשת בחסד שבחכמה והוא י' ממ"י (רצ"ל והבינה בעצמה הוא ס' סתומה דאלהי"ם) ומ"י נתלבשה בו"ק (הנק' אל"ה נ"ל) ואיסתלק בשם אלהי"ם עכ"ל, עיי"ש.

(ז) אסכרה הוא רוח קליפה דקיימא על קטילי דרבייא מקטנותם עד י"ג שנה (מבואר בש"ס כמה פעמים דגם גדולים מתים באסכרה רק צ"ל דזה רק

של שם ס"ג שבה אותיות אלו. עיין בע"ח שער אח"פ פ"ד ותבין הענין.

(ט) אזבוג"ה. זה השם מבטל לעתיד קליפת ארמילוס הרשע, קרנים ודן ידן מאמר י"ד, ע"ש ותראה פלאות.

(י) אכתריא"ל הוא שר הבריאה, והוא בגי' בסת"ר כי מי שזוכה לסתרי ורמזי תורה זוכה לנשמה מעולם הבריאה דתמן אכתריא"ל הנ"ל בגי' בסת"ר, הובא בס' עונג שבת.

(יא) אכתריא"ל י"ה אדניי צבאו"ת י"ה אדירירון, נקרא שם כ"ח אותיות נגד פסוק בראשית כ"ח אותיות, ונגד פסוק וידבר אלקים בשעת מתן תורה כ"ח אותיות, ונגד יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא (ונראה דלא קחשיב הו' דו"לעלמי שהוא פעולה הנוספת נ"ל) וטעם ג'. אלו הוא ראש תוך סוף, בראשית הוא ראשית הבריאה, ומתן תורה הוא אמצע שהוא עיקר הקיום, ויהא שמיה רבא הוא הסוף לעתיד, מג"ע אופן רי"ב, והנלע"ד הוא חותם אמ"ת ראש תוך סוף וכן כתב הרכ באופן הנ"ל. [עי' אגרא דפרקא סי' קפ"ב].

(יג) אגל"א זה השם הוא המלכות, ע"ח שער הז"א פ"ד, ועיין באות ד' ערך ד"ל.

(יג) את נקרא המלכות בקבלתה כל החסדים מא' ועד ת' והיא נקראת

(מא) **אור** בגי' ז"ה יפיי"ה, שהוא שר על אורות התורה ורזי התורה, מג"ע אופן קכ"ב עיי"ש. [עי' ערך שת נ"ח]

(מב) **אור** ה' פעמים אור ביום א' דבראשית נגד ה' מלאכים המנהיגים את החמה ביום, ח' פעמים אור ביום ד' דבראשית נגד ח' מלאכים המנהיגים את החמה ה' ביום ג' בלילה, סודי רזי הביאו המג"ע [אופן ס"ב] ועיין באות ח' [חמה כ"ה], ה' פעמים אור ביום א' ה"ס ה' חסדים, ס' מאורי אור מערכת האל"ף סימן נ"א.

(מג) **אור** הוא חסד דנפיק מבינה, והנה כתיב כי חפץ חסד הוא, כי הבינה הנקראת הוא משתתפת בחסד, (עיין בע"ח שער הנקודי' פ"ד כתב או"ר סתם הוא בחסד עיי"ש) וכן אל"ף למ"ד אהי"ה בגי' או"ר ע"ה [צ"ל וכן אל"ף למ"ד אהי"ה ע"ה בגי' או"ר, וכ"ה במאו"א שם] וז"ס ותעלומה יוציא אור [איוב כ"ח], כי בינה שם אהי"ה הנעלם הוציא חסד הנקרא אור גי' ר"ז, כי כן הבינה רז נעלם, וז"ס ששם אהי"ה זר עלאה סוד כתר, [נכמו"א סוד כתר זר עלאה], והנה כל ענין חסד הוא בחשאי בסוד שמן בחשאי, ולכן גם הוא נקרא ר"ז, עכ"ל ס' הנ"ל אות הנ"ל.

(מד) **או"ר**, ר"ז, גי' זקני"ם, כי להם ראוי לגלות אור ורזי התורה. גם זה שם.

(מה) **או"ר** גי' אי"ן סו"ף (גם זה שם), וגימ' אדון עול"ם (מסוה

לפרקים ברם עיקר התמנותם הוא על רבייא השם יצילנו נ"ל), ומי"ג שנה עד עשרים יש רוח אחר ושמו אגירסיו"ן, ושניהם ביחד דהיינו אסכר"ה ואגירסיו"ן בגימ' מאר"ת ע"ה, ה"ס יהי מאר"ת חסר ברביעי שאמרו רז"ל [תענית כז:] על שבו נבראת אסכר"ה השי"ת יציל עמו ישראל מכל רע, עיין כ"ז הענין במג"ע אופן צ', ועיין בזהר פקודי ע' תמ"ו [רמ"ח ע"ב].

והנה שבת קודש הוא המבטל לשתי קליפות הללו, וזהו שנרמז בר"ת א"ם ת'שיב מ'שבת ר'גליך ר"ת מאר"ת וכן ס"ת אש"ר בר"א אלקיים לעשו"ת, ובהתגלות י"ג מדות של רחמים במהרה אז יתבטלו הקליפות מכל וכל, וזהו שנרמז על כן נקוה לך ד' אלהינו לראו"ת מהרה וכו' להעביר גילולים מן הארץ וכו', והנה לראו"ת בגימ' י"ג פעמים מד"ה, והוא בגי' ב' קליפות הנ"ל דהיינו אסכר"ה ואגירסיו"ן עם הכולל שכל הקליפות יוכללו באחדות מלכות שמים, רשמתי זה למשמרת והמשכילים יבינו.

(מז) **אסכרה** נראית ע"י המלאך עיריא"ל (עיין באות עין), מאורי אור מערכת הע' סימן ל"א.

(מט) **אסכרה** בגי' פר"ה ע"ה שם, והוא בגי' עיר"ה, אסרי לגפן עירה, עיי"ש.

(מ) **אור** קדמאה נקרא החסד ראשיתא לבנינא. זהו הרקיע דף ד' [ע"א, ושם הגי'סא שירחא לבנינא].

[פ"א]. ובשמותיהם כסדר אברהם יצחק יעקב נכתבו כ"ד פעמים בתורה.

(מט) **אבות** נקרא חג"ת כי אברהם יצחק ויעקב מרכבה לחג"ת, וכן נה"י דז"א נקרא חג"ת כי הם אבות דנוק' חג"ת שבה, מאורי אור מערכת הא' סימן כ"ז.

(ס) **אבות** מצאתי בספר ילקוט ראובני על התורה [פ' בראשית ד"ה בעין אדה"ר] בשם [מגלה עמוקות] כי בחטא אדם נחסרו שלשה אלפיי"ן דהיינו א' מן אד"ם וא' מן אמ"ת וא' מן אדנ"י, והנה אלו הג' בחסרון האלפיי"ן בגימ' תקמ"ח ובחזרת האלפיי"ן בגימ' תקנ"א שהוא אתק"ן דהיינו רמז להתיקון במהרה, והנה ידוע דהאבות תיקנו חטא אדה"ר שהיה חטאו כלול מע"ז ג"ע ש"ד, ואברהם תיקן ע"ז במה שמסר עצמו לכבשן האש, יצחק תיקן ש"ד במה שפשט צווארו לשחיטה, יעקב תיקן ג"ע בן פ"ד שנה היה ולא ראה טפת קרי. והנה הג' אבות ביחד תיקנו חטא אדם שהיה כלול משלשה גופי עבירות הנ"ל ועיי"ז נסתלקו הג' אלפיי"ן הנ"ל, ע"כ אבות המילוי בלבד כזה ל"ף י"ת י"ו בגי' תקנ"ב בגי' אדנ"י אמ"ת אד"ם ע"ה, דהיינו שכללו הג' אלפיי"ן הנ"ל מה שהיו חסרים עד עתה הם מלאום, ע"כ מילואיהם בגי' כנ"ל ע"ה והבן.

הנה נ"ל עוד להעמיק בדבר הגם שלא קבלתיו מרבותי כי אברהם תיקן הא' של אדנ"י במה שלא קיבל שום אדנות

[משה] הוא בס' ויקהל משה פירוש על מאמר אדם ראצילות, בתחילת הספר, והנה הוא בגימ' מילוי שכינ"ה כזה, י"ן ה" ו"ד ו"נ א" בגימ' אור, אי"ן סו"ף, אדו"ן עול"ם (בס' ח"צ), והנה לדעתי הוא סוד סוף מעשה תחילת מחשבה ועד שם מגיע אור האצילות עצם אלקות כביכול כנודע, ואין סוף ב"ה ברא כל העולמות בנקודת המלכות אשר היתה גנוזה באורו ית' כביכול כדי להיקרא בתואר מלך והבן, וזהו לדעתי שתיקנו בתחילת התפילה בעת התחלת יחוד העולמות ממטה למעלה אדו"ן עול"ם אשר מל"ך והבן, וכן מדקדקים לאמרו אחר התפילה קודם עליית העולמות ואחרי יחודם ועלייתם כי נערץ סופה בתחילתה והבן. [ע'י אגרא דכלה פ' כי תבא באפטרותא דיומא עה"פ קומי אורי וגו'].

(מ) **אור** נערב נקרא היסוד שהוא מערב הכוחות אשר לא קרב זה אל זה. שג"ע א"צ פ"ב ד"ג.

(מ) **אורות** וכלים, מה שניתן לנו רשות לתאר בכל אור ארבע בחינות דהיינו פנים אחור ימין ושמאל הוא דוקא בכלים אבל לא באור העצמות כי אור העצמות בא מאור א"ס, וזה דוקא באצילות אבל בכי"ע ניתן לנו רשות לתאר גם באור העצמיות, שג"ע א"צ פ"ד.

(מח) **אבות** י"ח פעמים אבות בתורה נגד שמו"ע ברכות, מג"ע אופן

(נה) א"ב המו"ן שקרא השי"ת לאברהם, בגימ' טיפ"ה, שתיקן טיפ"ה קדמאה מהג' טיפות שפגם אדה"ר. מג"ע א' קנ"ד, ועיין באות ט' טיפ"ה ותבין.

(נו) אליעז"ר בגי' ד' חיות המרכבה דהיינו שו"ר נש"ר ארי"ה אד"ם [אלף שי"ן] בהחזרת האל"ף [דחיכת אליעז"ר] לאלף וז"ס שרדף אברהם את המלכים עם שי"ח איש ודרשו רז"ל שהוא גימ' אליעזר.

(טו) אליעז"ר עב"ד אברה"ם בגימ' מרכב"ה שלמ"ה וה"ס דמש"ק אליעזר ר"ת ד' מ'חנות ש'כינה ק'דושים, מג"ע אופן צ"ג, ובאופן צ"ד כתב אליעז"ר בגימ' ג"פ ק"ו שהוא קו החסד קו הדין קו הרחמים, וכתב עוד דמש"ק נוטריקון ד' מ'ן שלשה קו"ן, עי"ש ותבין.

(טז) אלעזר ר' אלעזר בן עזריה היה גלגולו של עזרא ונתגלגל אח"כ ברכי אברהם אבן עזרא, גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'.

(טז) אביתר בן אחימלך הכהן נתגלגל ביואש מלך יהודא, כשם שלא נשתייר רק הוא מזרע אחימלך כן לא נשתייר רק הוא מזרע דוד. שם ועיין באות יוד יוא"ש. [ג"נ מהרמ"ע א'].

(טז) אהוד בן גרא, נתגלגל בכך חשמונאי שהרגו ניקנור ואותו ניקנור

עליו רק מסר עצמו על יחוד אלקי עולם אדון כל הארץ, וזה שאמר דניאל למען אדניי ודרשו רז"ל למען אברהם שקראך אדו"ן והבן, יצחק תיקן א' של אדם כי בחסרון הא' נשאר ד"ם והוא מסר את עצמו לשפוך כמים דמו עבור שמו ית'. יעקב תיקן א' של אמ"ת כי בחסרון הא' נשאר אתוון מ"ת ויעקב אבינו לא מ"ת רק תתן אמ"ת ליעקב והבן, והש"י יראנו נפלאות מתורתו.

(טז) אמרת, שלו"ש אמר"ת הנזכרים בספר יצירה שהם אותיות אמ"ש לפי דעת ס' שג"ע יראה שהכונה לחב"ד מוחי ז"א, ועי"ש א"צ פ"ד ד"ה.

(נז) אופניא"ל מלאך הממונה על הלבנה. סודי רזי [מג"ע אופן ג"א] עיין באות ח' [חמה].

(נז) אמציה הוא שר המנהיג פני שור שבמרכבה, מג"ע אופן ק"כ, והוא שנרמז בשעת העג"ל שאמרו קו"ם עשה לנו וכו' [שמות ל"ב] קו"ם בגי' אמציה שם.

(נד) אברכיאל"ל מלאך הממונה על חודש אדר, והוא בגי' ירד"ן, וזה שביקש משה באדר שיעברו את הירדן, ויש תחתיו כ"ה מלאכים כולן שמותיהם שווים לטובה. מג"ע. [עי' בני יששכר מאמרי אדר מאמר א' אות ד' ואילך, ומאמר ד' אות ב', ואגרא דפרקא בהוספות שבסוף הספר אות י"ט].

היה עגלון מלך מואב שם [ג"נ מהרמ"ע א'] ועיי"ש.

66) **אמת לאי** בת כרנבו, אמו של אברהם אבינו נתגלגלה בהאשה שהמית המלך את שבעת בניה על קדושת השם ואף היא עלתה על הגג וכו' ואמרה לבניה אמרו לאברהם אביכם וכו' וניתקנה אז, שם ועיי"ש עוד. [ג"נ להרמ"ע א']

67) **אמ"ת** בגימ' חס"ד די"ן ורחמי"ם (ורחמים בהוספת הו' כידוע מדתו בסוד הוא"ו כמו שאנו אומרים ואלקי יעקב) עם כולל אחד שהוא אל"ף, אלף חכמה אלף בינה שמהם נשפעים חג"ת, תתן אמת ליעקב, עיין מג"ע אופן צ"ד מ"ש על פסוק ויעקב איש ת"ם, ואי"ה באות ת' יבואר.

68) **אמת** אמרו בזוהר שנותן חיים (וכן הוא בגמ' בההוא מתא דשמה קושטא ובעובדא דההוא מרבנן ור' טבות שמיה דאפי' הוי יהבי לי' כל חללי דעלמא לא הוה משני בדיבוריה עיי"ש האי עובדא [סנהדרין צז.], ולדעתי הוא משארז"ל יעקב אבינו לא מת כי תתן אמ"ת ליעקב כתיב והבן דברי חכמים וחידותם נ"ל), כי י"פ ד"ם בגימ' מ"ת והא' ממתקם ועושה מהן אמ"ת, ס' מאורי אור מערכת הא' סימן צ"ג.

69) **אמת** הוא מדת הת"ת בריח התיכון מברית מן הקצה אל הקצה, ולכך אמ"ת הוא ראש תוך סוף היינו

התחלת הא"ב ואמצעו וסופו, עיין בשערי אורה שער ה' ובס' מאורי אור ס' הנ"ל ז"ל, אמ"ת נק' הז"א כי הוא מכריע בסוד הדעת למעלה, א' ראש האותיות (נ"ל לזה הבחינה שמכריע למעלה מרמו הא' שבאמ"ת שהוא בראש האלפא ביתא) ובמקומו בת"ת מ' אמצע האותיות (ר"ל לזאת הכרעה שבמקומו מרמזת המ' באמצע הא"ב) ועיי' היסוד במלכות ת' סוף האותיות (עיין בזהר הרקיע דף י"ד) אך ואמ"ת נקרא ב' [תפוחין] פנים דעתיקא עכ"ל ס' הנ"ל.

70) **אמת** בגימ' ז' פעמים ס"ג, ס' הנ"ל, והנה לדעתי שם ס"ג הוא בבניה דתמן סוד הנשמה נשמת רוח חיים, וכל המידות חג"ת נהי"מ המתוארין באיש הישראלי ליראה אהבה התפארות ניצוח הודיה התקשרות ממשלה שהן המה כל התנועות אינם יוצאין מגדר אלו השבעה, וכל מעשה ומעשה על כרחו יהיה מאחד משבעה מידות הללו והכל נמשך מחיות הנשמה שבמוח שהוא מבינה כי בלעדי הנשמה לא ירים איש את ידו ואת רגלו לשום תנועה שבעולם, והנה האדם צריך להתבונן בכל תנועותיו וכל נשימה שלו הבאה מנשמת רוח חיים דהיינו משם ס"ג שבבינה שהוא בגימ' ואתה מחי"ה את כולם להיות כל תנועותיו שואפים אל מקומם האמתי ולא יפסקו תנועותיו ממקורם ח"ו, ע"כ יראה בכל תנועותיו לדרוש על דבר אמ"ת (שהוא בגימ' ז"פ ס"ג המחי"ה הנ"ל) ובהתעסק ביראה או

טו) **אמת** נקרא יסוד דבינה שבת"ת ז"א, כי שם חותם אמת ביסודה כי בה שם אהי"ה, ואהי"ה פעמים אהי"ה בגי' אמ"ת וזהו חותמו של הקב"ה, גם עתיקא נק' אמת, גם זה שם בסי' הנ"ל, וכשתבין דברינו הנ"ל תבין איך הכל סובב על קוטב האמת, והדורך על דבר אמת יכון לעולם.

טז) **אמת** חותמו להודיע כי הוא אחד, כן יסד הקליר בקדושה דר"ה, ופי' הרב בסי' ברכ"ע אמ"ת הוא חותם של הקב"ה, והנה חות"ם הוא מנין אח"ד אמ"ת, וזהו אמ"ת חותמו להודיע כי הוא אח"ד עיי"ש בסי' הנ"ל, תעמיק נא ידיד נועם בדברינו הנ"ל ויגל לבך ותעלחנה כליותך וה' אלהי"ם יהיה בעורך וישמור רגליך מלכד ברשת השקר האורב לאדם על כל תנועותיו הן בענייני העולם הן בענייני תורה ומצות, ואי"ה נדבר עוד במוסר השכל דברים יקרים מפנינים במידת האמת, להיות מדת האמת היא יסוד התורה והעולם בכדי להיות מזכרת לנפשי להדריכה על דבר אמת, וגם לאנשים אשר כגילי יכירו וידעו כי הכל סובב על קוטב האמת והשם אלקים אמת ותורתו אמת.

טז) **אמת** נק' הת"ת כי הוא מכריע בסוד ראש תוך סוף, כי מכריע למעלה בסוד הדעת ולזה מרמו האל"ף שהוא הראש, ובאמצע בסוד הת"ת ולזה מרמו המ"ם אמצעית האותיות, ולמטה

באהבה או בהתפארות וכו' וכיוצא בכל תנועותיו ידרוש על דבר אמת אם היא לאמיתת עבודת הבורא ית"ש או באפשר היא עבודה מזוייפת ח"ו, וכשיתבונן תמיד בזה בכל תנועותיו יירא לנפשו ואז ייחד מעשיו לאמיתת עבודתו ית"ש ואז ח"י יחי' ותאיר לו נשמתו בכל תנועותיו וידע איך להתנהג, והבן ידיד נפשי וחמדת לבבי הענינים הגדולים הללו כי הוא מתוק לנפש ומרפא לעצם.

ואגב אציין לך מה שמצאתי בסי' ברכ"ע, אמ"ת נרמז בהתחלת התורה בראשי"ת ברא" אלקיים ס"ת אמת כנודע, והנה אמ"ת בגימ' ז"פ ס"ג כנ"ל ואמצע התורה בתיבות הוא דר"ש דר"ש משה כנודע, והנה תיבת דר"ש בגי' ז"פ ע"ב (לדעתי להיות הדרוש מחדש בטובו מילין ממקור החכמה ומשפיעים למידותיו הכלולים בז' כנודע והבן), והנה הדר"ש באמ"ת מייחד הז"פ ע"ב עם הז"פ ס"ג, ובהיפך ח"ו אזי עושה פירוד בין הדבקים וראוי לו שלא בא לעולם, הש"י יעזרינו על דבר כבוד שמו לדרוש נפלאות בתורתו ע"ד אמת וצדק, ע"ש בסי' הנ"ל.

והנה לדעתי סוף התורה הוא ישראל ואמצע הוא דר"ש והתחלה הוא באמ"ת כנ"ל, ויצורף אמ"ת דר"ש ישראל שאיש הישראלי ידרוש באמת התורה הקדושה ולא לשם פניה אחרת ח"ו, ונרמז זה ג"כ בתיבת אמ"ת שהוא ראש תוך סוף, רצ"ל שיתבונן בראשית התורה ובאמצעותה ובסופה, ואז יבין לסבב על קוטב האמת.

בסוד היסוד ולזה מרמז הת', זהו הרקיע דף י"א.

ט) **אמת** במילואו כזה אל"ף מ"ם תי"ו בגימ' שור"ק ע"ה, דהיינו תר"ו מילוי שם אדנ"י כזה ל"ף ל"ת ו"ן ו"ד בסוד הכתוב ועתה יגדל נא כח אדנ"י כאשר דברת לאמר, דבר"ת בגי' הכי הוי, ה"ס מלכות בית דוד שיצא מרו"ת מלכות של אמת והבן.

והנה ירוע מה שדרשו על פסוק ויטעהו שור"ק בישע"י [פרק ה'], שרצ"ל שהוספת להם על מצות בני נח תר"ו מצות מנין שור"ק, והנה ז' מצות בני נח נכללו בציווי אחת באדה"ר שנצטוה על עץ הדעת כענין שדרשו על פסוק ויצו ה' אלהי"ם, כל הז' מצות, ע"כ מילוי אמת בגי' תר"ו ע"ה כי הכולל מרמז לו' מצות בני נח שנכללו כאחד, ממילא מרומז באמ"ת כל התרי"ג מצות שצריך האדם לעשותן באמת לא לשום פניה בעולם.

זה נ"ל פ"י הפסוק בירמי' ב' ואנכי נטעתך שור"ק כל"ה זרע אמ"ת, רצ"ל שור"ק מנין תר"ו וגם כל"ה ר"ל עם הכולל הוא זרע של אמ"ת שהכל נזרע באמת דהיינו אמ"ת במילואו והבן, והמשכיל ישים אל לבו לייחד את מעשיו באמת להשם אלהי"ם אמ"ת.

ט) **אמת** המילוי לחוד כזה ל"ף ס' ו' (כמו שמפורש ביחזקאל ת"ו רק במילוי ו' בלבד) אזי הוא בגי' יוס"ף, זה כתוב אצלינו בסוד הכתוב אלה תולדות יעק"ב יוס"ף כי תתן אמ"ת

ליעק"ב והתולדה דהיינו המילוי בגי' יוס"ף, ובוזה תבין זר"ע אמ"ת כי בחי' יוס"ף הוא המשביר לכל עם הארץ כל זר"ע זור"ע אשר זר"ע וגוף וברית חשבינן חד, ע"כ בייחד האדם מעשיו באמ"ת אזי גורם היחוד השלם והבן.

ט) **אמת** ה"ס שיעור קומה באותיותיו, דאיתא בסודי רזי שהשיעור קומה הוא ת"ר ריבוא ונ"ז אלף ריבוא, [חמש מאות שבעים ושש מיליאן] והוא מרומז בכל אות מאותיות אמ"ת, כיצד, א' בבנינו דהיינו מילואו הוא אל"ף, תכה כל אות מעצמו על עצמו דהיינו א' פעם א' הוא א' ואח"כ ל' פעם ל' הרי תת"ק, ה' פשוטה הוא ח' מאות א"כ ח' מאות פעמים ח' מאות הם ס"ד ריבוא, הרי לפניך שלשה מספרים דהיינו א' תת"ק ס"ד ריבוא, תכפלם מאחד לשני דהיינו א' פעם תת"ק הרי תת"ק ואח"כ משני לשלישי דהיינו תת"ק פעמים ס"ד ריבוא הרי ת"ר ריבוא ונ"ז אלף ריבוא היוצא מאות א' דאמ"ת, מ' במילואו כזה מ"ם תכפיל ג"כ כנ"ל דהיינו מ' פעמים מ' הרי י"ו מאות, ואח"כ ס' סתומה הוא ת"ר ת"ר פעמים ת"ר הרי ל"ו ריבוא, הרי בידך שני מספרים דהיינו י"ו מאות ל"ו ריבוא, תכפלם כנ"ל דהיינו מאחד לשני י"ו מאות פעמים ל"ו ריבוא הם ת"ר ריבוא ונ"ז אלף ריבוא הרי לפניך היוצא מאות מ"ם דאמ"ת, ת' במילואו כזה תי"ו תכפול ג"כ כנ"ל דהיינו ת' פעמים ת' הרי י"ו ריבוא י' פעמים י' הוא ק' ו' פעמים ו' הוא ל"ו תכפלו ג"כ כנ"ל מאחד לאחד

www.kabbalahcenter.com

ושמונים הם ת"ר רבוא ונ"ז אלף רבוא (כי התיבה שהוצרכה להיות לה יסוד קיום באמ"ת נעשית בחשבון הזה. והנה זה שאמרו"ל שרצה השקר ליכנס לתיבה ולא יכול כי סגר השם בעדו בחותם האמת נ"ל והבן) מג"ע אופן קס"ז עיי"ש. [ע"י אגרא דכלה פ' ראה באפטרטא דיומא עה"פ ושמתי כדכ"ד וגר].

ידיד נועם צינתי לך כל זה לאהבת האמת ונפשי בחלה כי להעתיר אל ה' להדריכני בנתיב האמת ולייחד מעשינו בכל פנה ופנה שנפנה בעסק התורה ע"ד האמת ואפילו בעסקי העולם דרך שקר יסר הש"י מאתנו ובמעגלי צדק ינחנו ולא נבוש ולא נכלם משום בריה ע"ד האמת כי האמת אהוב מכל כלי חמדה, ע"כ הצבתי לך ולי להיות למזכרת כל אלו הדברים כדי שנראה מעלת האמת ויתקשר אמונת אומן בלבבינו אחי וריעי אשר כגילי אהבת עולם אהבתי אתכם, מובטחני שהש"י יעזור לנו אך אמת ושלוש אהבו הלא תראו כן תתמהו כי כל דבר שהוצרך להיות לו קיום נעשה בחותם אמ"ת כגון מחנה ישראל וירושלים לעתיד ותיבת נח כי קושטא קאי והבן.

ענ) **אמת** ה"ס היחוד השלם כללות ה"ח דדכורא עם ה"ג דנוק' להוליד נשמות ואורות, ע"כ ה"פ חס"ד וה"פ גבור"ה בגימ' אמ"ת בהחזרת האלף לאלף בסוד הכתוב איכה ירדף אח"ד אלף, ולזה צריכין אנו לעשות כל מעשינו בתורה ומצות שהן צורך גבוה לייחד

דהיינו הג' מספרים הנ"ל י"ו ריבוא ק' ל"ו ותאמר י"ו רבוא פעמים ק' הם י"ו מאות רבוא, י"ו מאות רבוא פעמים ל"ו הרי ת"ר רבוא ונ"ז אלף רבוא היוצא מאות ת' דאמ"ת, ע"כ חותמו של הקב"ה אמ"ת, וכל כך אמות היה מחנה ישראל (להיות החותם אמ"ת חופף עליהם) כי מחנה ישראל הי' ג' פרסאות על ג' פרסאות, ג' פרסאות הם כ"ד אלפים אמות, כ"ד אלפים אמות פעמים כ"ד [אלף] הם ת"ר רבוא ונ"ז אלף רבוא, וכן ירושלים לעתיד אמרו"ל [כ"ב עה:] שתהיה ג' פרסאות על ג' פרסאות נאמר בה [ישעי' נ"ד] ושמתי כ"ד כ"ד שמשותיך ר"ל כ"ד אלף פעמים כ"ד אלף (כי עיר האמ"ת יקרא לה) וגם המגילת עפה שראה הנביא [יחזקאל] הוא מהלך כ"כ ימים כי העולם הוא מהלך ת"ק שנה וכל שנה ש"ס יומין (לחשבון השנה דשנות החמה) ת"ק פעמים ש"ס הרי י"ח ריבוא והמגילה עפה היא ל"ב מאות פעמים כ"כ כמו העולם כמשארו"ל בעירובין דף כ"א, וא"כ ל"ב מאות פעמים י"ח ריבוא הם ת"ר רבוא ונ"ז אלף ריבוא, וכל כך רביעית הלוג היתה מחזקת תיבת נח כי היתה ארכה ש' אמות ורחבה נ' ולי קומתה ובהתחלקה לחלקים אמה על אמה הרי מ"ה רבוא אמות, והנה קיי"ל אמה על אמה ברום ג' אמות הוא ארבעים סאה ממילא אמה על אמה ברום אמה מחזקת י"ג סאין ושליש, וכל סאה הוא כ"ד לוגין שהם צ"ו רביעית הלוג ואם כן אמה על אמה ברום אמה הם י"ב מאות ושמונים רביעית וא"כ מ"ה רבוא פעמים י"ב מאות

כפומא דיסוד, ור"ל אימתי נפגשו חס"ד ואמ"ת בזמן צד"ק ושלר"ם נשק"ו ואז מתהווה אמת והחסד הוא ראשית התגלות והבן.

(ג) אמ"ת באלב"ם לב"ך, רמז להיות דובר אמ"ת בלבכ"ו, ובלשון אלב"ם דייקא שבו נברא סוד התורה עולם המלבוש כנודע והבן, נא"ת ב"ש הוא סוד עולה ויורד, אלב"ם הוא סוד עולה ולא יורד והוא כלל ועיקר הלבוש, וז"ש מלאכי ב' אב אחד לכולנו אל אחד בראנו ר"ל א"ב רומז על אלף בית כפשוטה, א"ל אחד רומז על א"ל ב"ם, מג"ע אופן ס"ב, ועוד באופן קצ"ו וז"ל, וידוע כי כ"ב אלפין ביתן אילין נברא העולם כי כמו שבכ"ב אותיות התורה נברא העולם שהוא א' ב' הפשוט מא' ועד ח', כן גם כן באלב"ם נברא העולם, והוא סוד כולם בחכמה עשית, חכמ"ה בנימטריא אלב"ם, עי"ש ועי' שבת קד.].

(ד) אמ"ת ר"ת א'נחנו מ'פילים ת'חננונינו [נתיאל ט'], רמז להתפילה שצריך להיות באמת לצורך גבוה, זה שתיקנו לנו בתפילה לעולם יהא אדם וכו' ומודה על האמת ודובר אמ"ת בלבכו וישכם ויאמר וכו' א'נחנו מ'פילים ת'חננונינו, נ"ל.

(ה) אמ"ת ר"ת א'תי מ'לבנון ת'בואי [שה"ש ד'], רמז שהגליות מתכנסות בזכות האמ"ת, וכן אמ"ת בא"ת ב"ש את"י רמז שהדובר אמ"ת הוא עם השי"ת, משא"כ ודובר שקרים לא יכון נגד עיניו ח"ו.

הדרדים ורעים, צריכים אנחנו לעסוק בהן באמת בלי שום עירוב פניה ומחשבה זרה רק באמת בכדי להתהוות היחוד דה"ח וה"ג באמ"ת להוליד נשמות והשפעות כנודע, וע"כ גם הזיווג שלנו הגשמי בהתחבר מ"נ דנוק' ומ"ד דדכורא אסור לו לחשוב באחרת כי זהו לא מקרי אמ"ת ובני תמורה יקראו ח"ו, והמ"י דבר לאשורו. והבן.

ובזה פירשתי קפיטל קי"ב בתהילים הללו את ה' כל גוים שבחווהו כל האומים, (ר"ל כי גם האומות צריכין להלל להשי"ת כי גם להם יגיע טובה כשישראל גורמין היחוד שאז מתברכין כל התבואות ועץ השרה וכיוצא זה שאמר) כי גב"ר עלינו חסד"ו (ר"ל בשבילנו נכללו הגבורות בחסדי"ם ואז) ואמ"ת (היינו כללות ה"ח וה"ג שהם בגי' אמ"ת) הוי"ה לעולם (יושפעו כולם מהוי"ה שהוא זעיר לעולם היינו מלכות הנק' עולם כנודע, שבמעי הנוק' מצטיירים החסדים והגבורות דהיינו הלבן והאודם מ"ד ומ"נ ע"כ) הללויה, והבן כי קצרתי.

ובזה תבין כי ע"כ נפסק הלכה כר"י [ברכות יד:] שלא יפסיק בק"ש בין הוי"ה אלהיכ"ם (שהם יחוד וז"נ) לאמ"ת שה"ס המיין דכורין והמיין נוקבין וכנ"ל וכמה דכתיב והוי"ה אלהי"ם אמ"ת והבן. זהו חס"ד ואמ"ת נפגשו (אימתי) צד"ק ושלר"ם נשקו [תהלים פ"ה] כבר ידעת צד"ק הוא נוק' דז"א, ושלר"ם הוא היסוד דז"א, וכבר ידעת שהחסד מתגלה

ה' חסדים דמתפשטים מחד עד הוד, כי הטיפה קודם שתצא נקראת או"ר ואתר שיצאה נק' מי"ם וכשנעשית ההולדה נק' רקי"ע, עיין בתקונים דף ד' עפ"י ציוני הכסא מלך וע"ש בכסא מלך ע"כ אות א' וב', ובספר מאורי אור מערכת הא' סימן צ"ז וז"ל, אמ"ר הוא סוד הטיפה הנקראת תחילה באבא או"ר ואח"כ בנוק' מי"ם ומצטייר ונעשה רקי"ע, וכן ר"ת אמ"ר, וזהו ה' יתן אמר עכ"ל.

(עט) אמר"ת הוא כפל שם מ"ה כזה, יו"ד פעמים יו"ד ה"א פעמים ה"א וא"ו פעמים וא"ו ה"א פעמים ה"א בגי' אמר"ת, וז"ס אמר"ת הוי"ה צרופה, והוא בגי' מרכב"ה שלימ"ה (נ"ל ע"ה), מג"ע אופן קי"ג.

(פ) א"ל שד"י כבריאה, א"ל הוי"ה ביצירה, א"ל אדנ"י בעשיה, כתבי הארז"ל, ואלו השמות עולים בגימ' במלכו"ת (ס' ח"צ), לדעתי להיות שכולם נשפעים ממלכות דאצילות, והנה נ"ל פי' הפסוק בדרך רמז, והיה טרם יקראו ואני אענה [ישעי' ס"ה], ר"ל ב' טר"ם כי ב' פעמים טר"ם בגימ' ג' שמות הנ"ל, ר"ל לפי"ז כשקוראין להשי"ת ע"י ג' עולמות בי"ע והולכים ממדרגה למדרגה אז ואנ"י אענה, אנ"י הוא מלכו"ת, ואנ"י הוא זוי"ג אענה.

(פא) א"ל שד"י נק' הבינה אימא בעת שיונקת הבנים, ע"ש השדי"ם, ע"ח שער הכללים פ"ג, ועיין לקמן.

(עו) אמת מי שמכוין דבר תורה לאמיתו הוא מדרגה גדולה יותר מגילוי אליהו, ושמענא ליה מתלמודא דידן גיטין דף ו' דאמר שם רב יוסף מאן לימא לן דר' אביתר בר סמכא הוא ואמר שם רבא הא ר' אביתר דאסכים מריה על ידו (ופירש"י לכוין הדברים הסתומים על אמיתתם) דכתיב ותזנה עליו פילגשו, ר' אביתר אומר זכוב מצא לה ור' יונתן אומר נימא מצא לה ואשכחיה ר' אביתר לאליהו א"ל מאי קעביד קוב"ה א"ל קעסיק בפילגש בגבעה, ומאי קאמר, א"ל אביתר בני כך הוא אומר יונתן בני כך אומר וכו', הנה הוכיח רבא דר' אביתר בר סמכא הוא מדהסכים הי"ת על ידו, ממילא נשמע שכיון לאמיתו דבר תורה כמו שפי' רש"י ולא הוכיח כפשוטו מדהיה לו דרגא דגילוי אליהו, ושאלו מה קעביד קוב"ה שמע מינה דכל זה אין ראייה שיהיה בר סמכא לסמוך עליו בדרכי התורה רק באם מכוין ד"ת באמת, ישמע חכם ויוסף לקח, ציינתי לאהבת האמת. [ע"י ביאור הענין באגרא דפרקא אות קכ"ג. ובס' מעין גנים פ"ב אות י"א].

(עו) אמ"ר ר"ת א"ש מ"ם ר"וח, ג' יסודות המשפיעים ביסוד העפר, ויסוד העפר מוצא הפרי. [ע"י ביאור באגרא דכלה פ' בראשית ע"פ ולאדם אמר וגו'].

(עא) אמ"ר ר"ת א"ור מי"ם ר'קיע, והן הן המפורשים בעובדא דבראשית ביומא קדמאה ותנינא ה' פעמים אור, ה"פ מים, ה"פ ר'קיע, כנגד

פירושו לשון כבוד אצילי בני ישראל, עכ"ל.

(פו) **אמה** העבריה, סוד עולם הבריאה, מג"ע אופן ר"נ בשם היונת אלם, ועיי"ש סוד משארז"ל אינה עובדת לא את הבן ולא את הבת [קדושין ז:], ועיין באות ע' סוד עבד עברי ועבד כנעני.

(פז) **אילנא** דטוב ורע, נקרא המלכות, וז"ל הזהר בראשית דף ז' ע"ב וז"ל, ואמאי איקרי יראת ד' (עיין באות יו"ד ערך יראת ה') בגין דאיהו אילנא דטוב ורע, זכי בר נש הא טוב ואי לא זכי הא רע (להיות הדינים מתעוררים מצדה) ועל דא שרי בהאי אתר יראה ודא תרעא לאעלא לכל טובא דעלמא עכ"ל.

(פח) **אסתר** נקראת המלכות דאצילות המסתתרת בראש הבריאה, וכן אדנ"י מלא בהסרת האותיות (נעלם ממני כוונת הרב איזה אותיות כונתו, ובכתבי האריז"ל נראה שהכוונה להסיר אות יו"ד השרשית שלא יעלה לחשבון, ועיין מה שאכתוב בסמוך בשם הרב המשנת חסידים ותבין, והנה אסתר"ר כמו שנרמזה בתורה [אסתי"ר] הוא אדנ"י במילואו במספר השוה [תרע"א], וז"ש אסתר מן התורה מנין) גימ' אסתר, גם בינ"ה נק' אסתר עלמא דאתכסיא, גם י' פעמים אדנ"י וי' כוללים גימ' אסתר"ר (עוד כולל אחד צריך להוסיף) עכ"ל מאורי אור מערכת הא' אות קמ"ד, ובמשנת חסידים במס' אדר פ"ב מ"ג ז"ל, ומיסוד התבונה הסוכב ליסוד אבא

(פג) **אל"ף** שד"י במילואו בגי' אלף ע"ה, ה"ס אלף עלמין שבכריאה, האריז"ל.

(פג) **אל"ף** עליון גומל חסדים טובים, נק' האימא בהסתלקותה למעלה אחר גמר היניקה, וגומ"ל הוא מלשון ויגמ"ל שכבר נגמר זמן היניקה, שם. [האריז"ל].

(פד) **אל"ף** עליון, מכנים הש"י עליון, כי סוד המרכבה היא רל"ו אלפים פרסאות והנחיל למט"ט ע' אלף כנודע, ונשאר מה שאין רשות לשום מלאך זולת להשם לבדו קס"ו מנין עליון, נ"ל עפ"י המג"ע אופן [ק"ז].

(פה) **אצילות** הוא עולם הראשון המושג אלינו דהיינו שהרשות נתונה להתבונן בו, הגם שקדמו לזה העולם אלפי אלפים רבבות עולמות כולם נכללים בשם א"ס לרוב העלמם, ונרמזים בקוצו של יו"ד השם הוי"ה, ומעולם האצילות אנו מתחילין לדבר, ועד שם מגיע תפילתינו ותורותינו, וגם עולם האצילות הוא כשלהבת הקשורה בגחלת עם אור א"ס ב"ה ואיהו וחיהייהו חד בהון, ואחר עולם האצילות נעשה מסך ונעשה עולם הבריאה (עיין אות ב' בריאה) והנה עולם האצילות נרמז בפסוק כל הנקרא בשמי הוא עולם האצילות שהוא עצם שם הוי"ה ב"ה, ובפרטות אותיות השם הוי"ה נרמזו ביו"ד של השם הוי"ה, וגם בשם ע"ב הוי"ה דיודי"ן. ובס' מאורי אור מערכת הא' סי' קט"ז וז"ל, אצילות לשון מדליק נר מנר ויאצ"ל מן הרוח, גם

(מסתתרת) עמהם, הגה במג"ע אופן קפ"ו.

64) **אסתר** נקראת איל"ת השח"ר, ה"ס השכינה הכלולה מארבעה גוונים א'דום י'רוק ל'בן ת'כלת שר"ת שלהן איל"ת, ובאין מסוד השחר שהיא בינה שנקראת שחר, עיין במג"ע אופן ר"ו.

65) **אדנ"י** קל"ג פעמים כתיב אדנ"י במקרא מג"ע אופן ק' (ובמסורה קל"ד פעמים, וכי אצל מנוח, שופטים י"ג, כתיב אדנ"י מלא ברוך קל"ד הוא מפתח בתרגום [ע"י ע"ז ע: דמסרה לה איקלידא מפתחא, וסנהדרין ק"ג. בעי רחמי והבו ליה אקלידא דמטרא, וברש"י שם], כי שם זה הוא המפתח לכל הבאים בסוד ד' בהתבוננות רזין דאורייתא בסוד הכתוב פתחו לי שערי צדק וכו' זה השער וכו' ועיין במג"ע אופן ק"ל, [ע"י לקמן ערך סיחון ועוג], קל"ד בגי' א"ף חמ"ה שהביטול שלהם הוא ע"י שם אדנ"י והוא מנין גפ"ן, ע"כ שם אדנ"י נק' גפ"ן ובגפ"ן שלשה שריגים הם ת"נאים א"מוראים ר"בנן סבוראי, [ר"ת תא"ר, בראשי"ת נוט' שב"י תא"ר ע"ש עלית למרום שכית שב"י], והם שלשה עדרי צאן רוכצים על באר התורה, שם.

66) **אדנ"י** ארבע אותיות כנגד ד' תקופות, בניסן מאיר א' דאדנ"י ובתמוז הד' וכו' וכל אות במילואו הוא ג' אותיות כי בכל תקופה ג'

בתחילת מקום יציאתו מהגוף יצאה אסת"ר שמספרה שושנ"ה והיא מספר אדנ"י מלא חסר יו"ד שהוא סוד נקודה עצמה העצמית המסתתרת והיא י' של אדנ"י עכ"ל.

67) **אסתר** לא בא עליה אחשורוש רק שידה אחת השביעה שישמש עמה אחשורוש, זהר רעיא מהימנא כי תצא דף [רע"ו ע"א], ובמשנת חסידים נראה כי מרדכי השביע את השידה ואסתר היתה יושבת בחיקו ומשמשת עמו.

68) **אסתר** מן התורה מנין (חולין דף קל"ט ע"ב) ר"ל מנין שהיה לאסתר אחיזה באות מן התורה כמו ישראל שיש לכל אחד אחיזה בתורה, שנאמר [דברים ל"א] ואנכי הסת"ר אסת"ר, ר"ל [אנכי אתן לאסתר אחיזה במלת] הסת"ר הוא מנין אותיות התורה שהם ת"ר אלף וס"ה יותר, או יאמר אסת"ר היא סוד השכינה בסוד ותלבש אסתר מלכות [אסתר ה', שעל זה אמרו רז"ל מגילה יד: מלמד] שלבשה רוח הקוד"ש, ח"ש מנין שאסתר היא השכינה שכלולה מכל ת"ר אלף ישראל שיש להם ת"ר אלף אותיות התורה (ונרמז זה במלוי שכינה כזה שייך כ"ף יו"ד נו"ן ה"י שהוא בגימט' תר"א היינו ת"ר אלף אותיות, מג"ע אופן קפ"ו) ע"ז השיב ואנכ"י הסתר וכו', ר"ל אנכ"י ה"ס השכינה כמ"ש אנכ"י ארד עמך מצרימה, הסתר אסתיר כי בכל צרתם לו צר כביכול בכל מקום שגלו שכינה

על דלתות החכמה ולזכות אותי ואתכם באתי ולהיות למזכרת לי ולכם, ומובטחני שידוע לכם מורשי לבבי ואשר עם לבבי אשיחה ואדברה וירווח לי ולב נשכר ונרכה אלקים לא תבוה.

ואעתיק לך לשון הזהר הקדוש וילך דף רפ"ח ח"ל אמר ר' יהודא וכחי יקלו מאן דלא ידע לאוקיר למאריה ולא אתכווין באמ"ן דתנינן גדול העונה אמן יותר מהמברך והא אוקימנא קמי' דר"ש דאמ"ן משיך ברכאן ממבוע"א (נ"ל הכונה יסוד דבינה שנק' נחל נוב"ע) והכונה שהא' שבאמ"ן מרמז על הבינה אימא עילאה, גם על החכמה המלוכש בכינה תרין רעין דלא מתפרשין, ומהם בא השפע למלכ"א (הוא ז"א נ"ל) וממלכ"א למטרוניתא (נוק' דז"א נ"ל) דא כנסת ישראל (שבה מתכנסת השפעת דישראל דלעילא וכן בה מתנהרים נשמות ישראל עם קרובו דלתתא.

א"כ העונה אמן בכונה זו גורם להשפעת הברכה ממקור העליון הוא הכת"ר פל"א אותיות אל"ף, גם אל"ף חכמ"ה אל"ף בינה, לזה מרמז הא' שבאמ"ן, ונשפע השפע הלזו לז"א לזה מורה המ' פתוחה שהוא בצורת כ"ו מנין שם הוי"ה ב"ה המרומז בז"א, עיין בזהר פנחס דף רל"ו ח"ל, ס' סתומה מלכא עילאה (כאפשר הכונה לישראל סבא) מ' פתוחה מלכא תתאה (כפי דעתי הכונה לז"א) ומז"א לנוק' דיליה (לזה מרמז הן' פשוטה בזהר בהעלותך דף קכ"ה נו"ן כפופה ן' פשוטה כללא דדכר ונוק' והבן)

חדשים נמצא הי"ב אותיות דמילוי אדנ"י מגיע לכל חודש אות אחד כפי סדר החדשים מניסן, וכן הוא נגד ארבע דגלי ישראל ובכל דגל ג' שבטים מג"ע אופן נק"ה ועיקרו נלקח מתיקוני זהר נתי' כ"א נ"ט ע"א, נמצא לפי"ז אות א' מאיר בניסן והג' בתשרי ואלו ה' חודשים בהן הצלחת ישראל כי בהן היה כריאת העולם במחשבה ומעשה כדברי ר"א ור"י, וזהו לדעתי פ"י הפסוק ברמז ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי א"ן לי [הושע י"ב] וזהו הושיעה נ"א הצליחה נ"א.

נד) אדנ"י אותיות א"י המה דכורין ד"נ נוקבין, וזה היה חטא הבל שהפריד הא"י מן ד"ן בסוד הכתוב א"י הבל אחיך, ונתקלל קין נ"ע ונ"ד תהיה בארץ אתוון עו"ן ד"ן, קול דמ"י וכו' בגי' ד"ן, מג"ע אופן קל"ו [וכאופן ר"ט].

נה) אדנ"י ד' אותיות של השם הזה מתנוצצים בגן העדן העליון מד' רוחות כדאיתא בזהר ויקהל ופקודי, מג"ע אופן ר"ט.

נו) אדנ"י כבר כתבנו לעיל ערך אנ"י שמורה על ג' ראשונות דנוק' והד' מורה על ד' רגלי המרכבה חגת"ם שבהם נכלל כל הז"ת, וזהו הרקיע דף י"ח ע"ב.

נד) אמן לגודל ערכו ולהפלגת שכר העונה אמן ולגודל עונש המעלים מענייתו אאריך קצת בלשון הזהר, ובואו נא אחיי ורעיי ידידי שקדו

ובאתון גליפן דר' אלעזר מאל"ף למ"ם (אפשר הכוונה אלף הוא חכמה וסתם מ"ם הכוונה לתבונה) וממ"ם לנו"ן (באפשר הכוונה לת"ת שנק' ג"כ נו"ן שמקבל מנו"ן שערי בינה עיין בס' מאורי אור) כיון דמטו ברכאן לנו"ן מתמן נגדין ונפקין ברכאן לעילאי ותתאי (נ"ל הכוונה לא"ה ורח"ל נק' עילאין שהם בעולם האצילות ותתאי הכוונה לעולמות בי"ע נ"ל) ומתפשטי בכלא (ר"ל בכל עולם ועולם בכל אחד ואחד עד הגיע לכל נשמה ונשמה מישראל ולכל מלאך ומלאך (והבן) וקלא נפיק אתשקיין משקיותא דברכאן דאפיק פלניא עבדא דמלכא קדישא, וכד ישראל לתתא משמרין לאתבא אמן לכוונא לבייהו כמה דאצטריך כמה פתחין דברכאן פתיחן ליה לעילא כמה טבאן משתכחין בכלהו עלמא כמה חדו בכלא מאי אגר להו לישראל דגרמין האי אגר להו בעלמא דין ובעלמא דאתי, בעלמא דין בשעתא דעאקין להו לישראל ומצלן צלותא קמי מאריהון קלא מכרזא בכלהו עלמין פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים אל תקרי אמונים אלא אמנים, פתחו שערים כמה דישראל פתחין להו (ר"ל לכל העולמות בי"ע שרפים וחיות ואופנים) תרעין דברכאין (מעולם אצילות כנ"ל) כך השתא פתחו שערים ותתקבל צלותהון מאינן דעאקין להו, האי בעלמא דין בעלמא דאתי מאי אגרייהו דכד יפוק ב"נ מהאי עלמא דהוה שומר לאתבא אמן. מאי שומר כלומר נטיר ההיא ברכה דאמר ההוא דמברך (מכאן מוכח דצריך להמתין

ולצפות אימתי יסיים המברך ברכתו כדי להשיב אמן) ומחכה ליה לאתבא אמן כמה דאצטריך, נשמתיא סלקא ומכרזי קמיה פתחו שערים קמיה כמה דאיהו הוה פתח תרעין כל יומא כד הוה שומר אמונים. א"ר יוסי א"ר יהודה מאי אמ"ן (ר"ל פי' התיבה מהו), א"ר אבא הא אוקמוה כלא (ר"ל כל התיבה מאי פירושא כי עד עתה לא פירשו רק חיבור האותיות) אמן אקרי מברעא דהווא נחלא דנגיד (לדעתי הכוונה על יסוד הבינה אימא, או אפשר על יסוד אבא ועיין במאורי אור) אמן אקרי דכתיב ואהיה אצלו אמן אל תקרי אמן אלא אמ"ן קיומא דכלהו ההוא נחלא (ס"א טלא) דנגיד ונפיק אמן אקרי (כי מהיסוד הנ"ל נגיד השפע לז"א ונוק') דתניא מן העולם ועד העולם עולם דלעילא (בינה אימא עילאה) עולם דלתתא (מלכות נוק' דזעיר) אוף הכא אמ"ן ואמ"ן אמן דלעילא אמן דלתתא אמן קיומא דכלהו, והא אוקימנא אמ"ן באינן אתון (ר"ל בענין האותיות כבר פירשנו כונתו) ר"ש אמר אלף עמיקא דבירא (ר"ל חכמה אבא נ"ל) דכל ברכאן מתמן נבעין ונפקין ומשתכחין מ"ם פתוחה נהרא דנגיד ונפיק (נה"ר יסוד דבינ"ה המושך השפעה מיסוד אבא ונפיק לז"א) ואקרי מ"ם (ר"ל מילוי המ' פתוחה הוא ג"כ מ"ם סתומה, ועיין בזהר אחרי דף ס"ו ח"ל מ' לא כליל בגווה את אחרא בגין מ' פתוחה ס' סתומה, מ' פתוחה דהא דכד איתחבר עמה מ' סתומה יובלא דהא סתומין ארחהא עכ"ל) וההוא רזא דתנינן מ' פתוחה ס' סתומה כמה

פתחין לקבל פתחא דגן עדן ובשעתא דאפקי לאינן חייביא דקבילו עונשייהו אינן פתחי פתיחין ושוין (ושאבין) לון לבר, וכלהו פתחין בשמהן אקרין לקבליהון דפתחין דגן עדן וכל פתחא ופתחא אקרי שמא לקבלי ההוא פתחא דגיהנם ואשתמודען פתחין לקבליהון פתחין אינן פתחין דג"ע, בגיהנם אית מדורא בתראה תתאה דכלהו, וההוא מדורא הוי מדורא על מדורא ואקרי ארץ עיפתה מה עיפתה כד"א רבוע יהיה כפול ומתרגמינן מרובע יהיה עיף אוף הכא עיפתה כלומר כפולה, וההוא אקרי שאול תחתית שאול הוא מדורא חד תחתית הוא מדורא תתאה ובג"כ אקרי ארץ עיפתה תחתית ואקרי אבדון, וע"ד כתיב שאול ואבדון כולהו מדורין לא אכפלו וכלהו לא עייפין בר מהאי, ותאנא מאן דנחית לאבדון דאקרי תחתית לא סליק לעלמין וההוא אקרי גבר דאשתצי ואתאביד מכלהו עלמין, ותאנא לההוא אתר נחתין להנהו גברי דמבזי לאתבא אמן ועל אמן סגיאיין דאתאבידו מניה דלא חשיב להו דיינין ליה בגיהנם ונחתין ליה בההוא מדורא תתאה דלית בה פתחא ואתאביד ולא סליק לעלמין, וע"ד כתיב כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה, ולא והא כתיב מבטן שאול שועתי שמעת וגו', וכתיב מוריד שאול ויעל אלא הכא שאול התם תחתית ואוקימנא הא דאהדר ביה הא דלא אהדר ביה, א"ר יוסי מאי דכתיב כי שתים רעות עשה עמי אותי עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בארות וגו', אותי עזבו מקור מים חיים דא הוא דלא בעי

דאוקימנא לסרבה המשרה (ר"ל ס' תומה באמצע התיבה כי הגאולה מסוד היובל בינה) גו"ן פשוטה כללא דתרין גונין ג' כפופה כללא דאת ו' כללא דגון כפופה (ס"א מם פתוחה כללא דתרין גונין גון פשוטה גון כפופה גון פשוטה כללא דאת וא"ו) בג"כ כלא אקרי גו"ן וא"ו גו"ן (להבין כ"ז אעתיק לך לשון זהר אחרי הג"ל ואתה תבין וז"ל, ג' כפופה דא מטרוניתא וסמיכא לה ו' דאיהו יסוד בגין לאתברכא מיניה ו' פשוטה אתפשטותא דת"ת וע"ד כלילין אתוון ומתאחדין דא בדא, אי תימא אמאי איתהדר ו' אנפוי מגו"ן כפופה ואהדר אנפוי לגבי גו"ן פשוטה אלא בגין יקרא דמלכא אהדר אנפוי לקבלי' מלכא עכ"ל) וברזא דמתניתין הכי תאנא ו' דכר ו' פשוטה כללא דדכר ונוקבא גון כפופה בכללא דפשוטה היא, ובספרא דרב המנונא סבא מ"ם דהכא היא נוטריקון מל"ך והיינו אמ"ן נוטריקון א"ל מ"לך ג"אמן כללא דכלהו (לדעתי א"ל נהירו דחכמתא עיין במאורי אור מל"ך ז"א נאמ"ן יסוד או מלכות) ושפיר הוא והא אתמר. תאנא כל מאן דשמע ברכה מההוא דמברך ולא אתכוון באמ"ן עליו נאמר וברזי יקלו כד"א לכם הכהנים בוזי שמי, מאי עונשיה כמה דלא פתח ברכאן לעילא כך לא פתחין ליה, ולא עוד אלא כד נפיק מהאי עלמא מכרזי קמיה ואמרי טרוקו גלי קמיה דפלגנייא ולא ליעול ולא תקבלון ליה ווי ליה ווי לנשמתי, תאנא חייבי דגיהנם כלהו סלקי במדורין ידיען וכמה פתחין אית ליה לגיהנם וכלהו

וזהו גדול העונה אמ"ן יות"ר מן המברך [נכרות נג]: דיש לדקדק בתיבת יות"ר שאמרז"ל הוא מיותר והל"ל גדול העונה אמן מן המברך, אך לפמ"ש יתיישב בטוב טעם ודעת, כי הנה אמ"ן במילואו בגימ' רצ"ז והמברך שאומר ברו"ך הוי"ה (כי תיבת את"ה לא נחשב שהוא אינו ברכה רק הדיבור לנוכח ולא נחשוב רק הברכ"ה והמתברך והיינו ברו"ך הוי"ה) הוא בגימ' רנ"ד (הוא נד"ר בשם שחל על דבר מצו"ה כי היא המשכת הברכה מבינה לזו"נ להשפעת המוחין) והעונה אמ"ן בכל כוחו במילואו כנ"ל אזי הוא בגי' רצ"ז ויהיה מספר גדול על המברך, וזהו גדול העונה אמ"ן יות"ר (דייקא) מן המברך שיעלה במספרו מספר גדול יותר מן המברך, וזהו נד"ר גדול לאלקי ישראל (דייקא) והבן הדברים הגדולים הללו כי הם רחבים מני ים.

טו) אמ"ן המילוי שלו כזה ל"ף ס' ו"ן בגי' דב"ר שהיא השכינה שנקראת דב"ר, יקים ד' את דבר"ו נמ"א ב"ן, כי הנה מספר אמ"ן כמספר הוי"ה אדנ"י, והוי"ה מקום לאדנ"י, ביום ההוא נא"ם הוי"ה אקים את סוכת דוד, וזהו יקים השם את דבר"ו, ע"כ עניית אמ"ן מקרב הגאולה העתידה ב"ב והדברים עתיקין.

ק) אמ"ן אותיות המילוי כנ"ל בגי' ק"ך אלהי"ם, שענית אמן בכונה

לקדשא שמא דקב"ה באמן, מאי עונשיה כתיב לחצוב להם בארות בארות נשכרות דנחתין לגיהנם דרגא כתר דרגא עד דנחתין לאבדון דאקרי תחתית, ואי איהו קדיש שמא דקב"ה לכוונא ביה כדקא יאות סליק דרגא כתר דרגא לאתעדנא מההוא עלמא דאתי דנגיד תדיר ולא פסיק, הה"ד אמונים נוצר ה' וכו', עכ"ל הזהר הקדוש.

סז) אמ"ן במילואו כזה אל"ף מ"ם נר"ן בגי' עול"ם מלא דהיינו במילואו כזה עי"ן וא"ו למ"ד מ"ם (הוא בסוד החיות רצו"א עיין בברכ"ע מאמר אילו של יצחק) ה"ס וברוך שם כבודו לעול"ם וימל"א כבודו וכו', ר"ל שהכבוד שהוא מל"א עול"ם שיתמלא במילואו וטובו אז יהי אמ"ן ג"כ במילואו והבן. וז"ש רז"ל [סנהדרין קי]: מאימתי התינו"ק הוא בן עול"ם הבא משיוכל לענות אמ"ן כי אמ"ן בגימ' עול"ם מלא, שהכוונה על עולם הבא שהוא מלא טוב, והוא ג"כ בגי' זרע"ך להורות שזרעך הם בני עולם הבא משיענו אמן, וזהו באפשר העונה אמ"ן בכל כוח"ו ר"ל במילואו שהמילוי היא בכח הדיבור, וכן הוא בגי' ז"ך ר"ע להורות שענית אמ"ן מועיל לרשעים ולצדיקים, וגם לעתיד לבוא אמרו רז"ל שיהיו הרשעים זוכים בזה שיענו אמ"ן אחר זרובב"ל בן שאלתיאל שיאמר קדיש והם יענו אמן מתוך הגיהנם ויזכו עי"ז להיות חלקם בחיים רצו"א והבן. [תנא דבי אליהו זוטא כ' ובילקוט].

קד) **אותיות** הם אור הפנימי מרזא דא"ס סוד ורזא דמחשבה שנתגלה בטהירו כשנפתח הפתח בקו המקיף להאיר בטהירו. שג"ע.

קפ) **אותיות** מכל מאה נקודות נעשה אות אחד, והנה נקודה היא יו"ד וא"כ מאה פעמים יו"ד הם אלף, ע"כ האות הראשון הוא א', שג"ע [שער האותיות פתח א']. ועיין בערך אל"ף [להלן אות רמ"ד].

קו) **אותיות** זולת הכפולים הם כ"ב נגד י"ג תיקוני אריך ט' תיקוני זעיר כנודע וכנגד הכ"ב צינורות (המשפיעים כולם במלכות כנודע ועיין מ"ש באות מ' מזוהה) מג"ע אופן קע"א, וכנגדן כ"ב עשיות במעשה בראשית. גם זה שם.

קז) **אותיות** ישנם בתורה ת"ר אלף וס"ה יותר מנין אדנ"י שהיא השכינה (וכן שכינה במילוי כזה שי"ן כ"ף נו"ן יו"ד ה"י בגי' תר"א שהוא ת"ר אל"ף, וה"ס ותר"א אותו כי טוב הוא הנאמר במשה מלמד שראתה עמו שכינה כמו שדרשו רז"ל, כי שכינה במילואו בגי' תר"א כי באמת היה כלול מכל הסי' ריבוא נשמות ישראל האחוזים בסי' ריבוא אותיות התורה) וה"ס כבוד אלהים הסת"ר דבר, שהוא ת"ר ה"ס, מג"ע אופן קפ"ו.

והנה ת"ר ה"ס עם כללות הכ"ב אותיות בגי' תרפ"ז ה"ס רפאות תהי

ממתיק ק"ך בתי דינין, ק"ך צירופי אלהים. נ"ל.

קא) **אמ"ן** בהחשב הנו"ן לת"ש בסוד הנון דאי"ק בכ"ר בגי' א"ת ש"ם הוא מורה על היחוד השלם זו"נ ע"י היסוד כי כל בשמים ובארץ דאחיד בשמיא וארעא כמו שפי' המתרגם [דברי הימים א' כ"ט], כי הנה ש"ם בגי' הוי"ה שד"י הוא ו' רבתי ו' זעירא גוף וברית חשבינן חד, ע"כ נרמזו בתיבת ש"ם, ותיבת א"ת מורה על מלכות נוק' דזעיר, והנה נרמז יחודא שלים וזהו יהללו א"ת ש"ם הוי"ה וכו' [תהלים קמ"ח], יהללו א"ת ש"ם הוי"ה כי הוא צוה ונבראו וכו' [שם].

קב) **אמן** לפי מה שכתבתי לעיל המבר"ך שאומר ברו"ך הוי"ה מספר נד"ר, והעונה אמ"ן יותר ממנו גדו"ל דהיינו נד"ר גדו"ל ותרוויהו כחד בגי' תקנ"א מנין אד"ם. אמ"ת אדנ"י שנפגמו הג' אלפי"ן מהם בחטא אדם [עי' לעיל ערך אבות], וע"י עניית אמ"ן אחר ברכת המברך גורמים תיקון הנ"ל כי ע"י אדה"ר באו קללות לעולם ואלו מביאים ברכה לעולם.

קג) **אותיות** הם צורת הכ"ז רשומים שבתורה שלימה שלנו, יעויין צורתם בסי' עמק המלך [שער שעשועי המלך פרק כ"ט ולהלן] מה טיבם להיותם בציווד הזה, ורמיזתם יעויין בתמונה, [ספר התמנה לבעל הקנה]. ובספר רזא דאתון גליפיין, ובספר שג"ע.

לשריך שהוא ג"כ בגי' שמי"ם ואר"ץ, וזהו שאמרז"ל [גדרים לב]. אלמלא ניתנה תורה לא נתקיימו שמי"ם ואר"ץ, והוא מ"ש יעקב קחו מזמרת הארץ בכליכם. הגה"ה במג"ע אופן קפ"ו, ולזה צריך הבעל תשובה העובר על התורה ח"ו ש"ק ואפ"ר בגי' הכי הוי, וזה שנאמר במרדכי וילבש ש"ק ואפ"ר ואמרז"ל שהתורה המליצה בעד ישראל נ"ל. נעי' אגרא דכלה פ' מקץ עה"פ ויאמר אליהם וגו' קחו מזמרת הארץ].

קט) אותיות, הכ"ב אותיות במילואם ס' אותיות, ה"ס ששים גבורים, מג"ע אופן קפ"ו, ועם ה' אותיות דמנצפ"ך המילוי הוא ע"ג אותיות, ח"ס מה רבו מעשיך ד' כולם בחכמ"ה וכו' בגי' ע"ג, מג"ע אופן קצ"א.

קט) אותיות, כ"ב, כל אחת כלולה מאלף הרי כ"ב אלף, ע"כ אין השכינה שורה פחות מב' אלפים וב' רכבות מישראל. אופן קצ"א.

קי) אותיות בחי' אותיות הם בו' תחתונות דבינה ובזו"נ. יעויין בע"ח שער טנת"א פרק ה' ו'.

קל) אותיות, בבינה עצמה כאשר נחקקו בה האותיות היו בחכמה שבה א' ב' ג' ד' ה' ו' ז', ובבינה שבה ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת', ובדעת ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס', וכמו כן בזה האופן בחג"ת ובזה האופן בנה"י. זהר הרקיע דף י"א [ע"א] עיי"ש עוד.

קיג) אלו"ל מהראוי היה מן הדין שיפול ח"ו בחלק עשו כיון שנטלו בני יעקב ניסן אייר סיון רצה הוא ליטול תמוז אב אלול, ולקחו ממנו אבינו יעקב בחזקה החודש התשובה בכדי שיעשו ישראל תשובה קודם ביאתם לראשית השנה ימי הדין, גם תמוז ואב איתאבידו מיניה ולא לקח רק ימי בין המצרים, מג"ע אופן ק"ז, ואנחנו בעניינו דברנו מזה במקומות רבים, ונרמז ענין המלחמה הזה כפ' וישלח ענין התנהגות עשו עם יעקב שנראה בעניינו ששם מרומז החודש אלול, ויתבאר לקמן באיזהו מקומן של שבחי חודש הלז, גם מפלת סיחון ועוג הי' באלול, מג"ע אופן ק"ז. ועיין בערך אדר.

קיג) אלו"ל מר"ח אלול עד יוה"כ מ"ם יום ובאלו ימים הקב"ה בעצמו מכריז על התשובה. מג"ע אופן ר"ג.

קיד) אדר המלאך הממונה על החודש הזה אברכיאל שמו והוא בגי' ירד"ן. עיין בערך אברכיאל"ל.

קטו) אדר בחודש הזה מתחילין להתנוצץ ברקיע ס' ריבוא אותיות לפי שאז התחילה נשמת משה להתנוצץ שהוא כלול מס' ריבוא נשמות ישראל האחוזים בס' ריבוא אותיות התורה, ע"כ באחד באדר משמיעין על השקלים (וגובין השקלים מנפשות ישראל לכפר על נפשותיהם כי שק"ל בגי' נפ"ש ומפורש אצלינו במ"א [בגי' מאמר אדר שקל

הקודש דודש ג' שע"כ נתנו מחצית השקל להורות כי נשמת ישראל מחציתם הוא למעלה בגבהי מרומים ומחציתם למטה בגופות ואכ"מ, והוא בסוד שתי חצוצרות כסף שאמרנו עפ"י דברי האלקי הרב הקדוש מה"ו דוב בער זצוק"ל שפירש שתי חצי צורות שיכספו זה לזה נ"ל) [בסי' מגיד דבריו ליעקב אות ליג] וג"כ משמיעים על הכלאים כי אז מתמנים המלאכים איש על דגלו כל אחד על עשב אחד המכה אותו ואומר לו גדל, וכדי שלא לערבב הכוחות של המלאכים משמיעין על הכלאים ע"כ משמיעים אז ג"כ המלכי רבנן דברי תורה לרבים ונקרא כלה דאדר (וכן בכלה דאלול כי אז מתמנין המלאכים על הכרזת התשובה לרבים) וסוד שקל הקודש הוא האותיות שנק' אבני משקל כי כל אות נק' אבן. מג"ע אופן קפ"ו.

קטו) **אזיר** קדמון הוא הטהירו סתם הנעשה מקום פנוי אחר עולם המלבוש ונעשה בו ע"י המ"ד האומניות כדור הטהירו ובו כלולים עשרה גוונים שאינן גוונין ממש ח"ו רק בדרך השאלה, ובתוך הכדור הזה נאצלו ונבראו ונוצרו ונעשו כל העולמות.

קס) **אזירא** דלא איתפס, יכונה לכת"ד עלין. שג"ע א"צ פ"ג ד"ו.

קיס) **אספקריא** דלא נהרא יכונה למלכות, עיין בע"ח שער העקודים פ"ו.

קט) **אדם** סתם יכונה לז"א, ע"ח שער רפ"ח ניצוציין פ"ה.

קק) **אדם** קדמא סתימאה, הם העשרה העגולים שנתהוו סביב כדור הטהירו מפליטת היו"ד האומניות, ונקראו ג"כ כפי המקובלים אדם דבריאה, כי לערך עולם המלבוש הוא כערך הכריאה אל האצילות. שג"ע דרך אמת פתח א' דרך ד'.

קכ) **אדם** דבריאה, נקרא אדם קדמון ג"כ. ע"ח שער השתלשלות הי"ס מה"ב פ"א.

קכג) **אדם** קדמון הוא הקדמון אשר ניתקן בסוד פרצוף אדם ברזא דמתקלא, והוא מנקודת הכתר המקורי, וניתקן בסוד פרצוף גמור כ"ס, ומלכות דיליה ניתקן ג"כ בסוד פרצוף גמור והוא הנקרא עתיקא קדישא ועתיק יומין.

קכד) **אדם** בליעל, כבריאה דקליפה בקרן דרומית מזרחית, זוהר הרקיע דף י"ט בפירושו לזהר דף י"ד. ועיין אות ב' בריאה.

קכז) **אשמדאי** ג"כ ביצירה דקליפה, שם, [זוהר הרקיע דף י"ט ע"א] ועיין באות י' יצירה.

קכח) **איגרת** בת מחלת, ג"כ ביצירה דקליפה, שם [זוהר הרקיע דף י"ט]. ועיין באות הנ"ל [יצירה].

קכו) **אחוריים** עיין באות פ' ערך פנים ואחוריים.

קכא) **אחד** לפי דברי הקדוש בקנה על המצות יכנה למלכות שמים עיין שם דף ג'.

קכב) **אברך** כינוי ליסוד אבא, א"ב חכמה ר"ך יסוד והבן. דן ידין על הקרניים מאמר ח'.

קכג) **אשמורות** נצח והוד, גלאנטי ב' ק' עי"ש, נעה"פ קומי רני בלילה לראש אשמורות וז"ל, אשמורות נצח והוד, ראש אשמורות יסוד ע"כ, ועיין באות ר' ראש אשמורות.

קכד) **אורייתא** נק' הז"א, זהר בראשית דף ג' ע"ב בגין דשית יומין עילאין גבי אורייתא, ועיין בפ"י זהר הרקיע [ט"ז ע"א], ועיין באות ש' ערך שית יומין עילאין.

קכה) **ארז** נקרא הספירות דעתיק כ"א בשם ארז, כי העתיק כלל בתוכו רשימו דחור"ב דנקודות, ובתוכם י"ב ריבוא אלף אותיות מעולם המלבוש, וכאשר לקח העתיק כל זה מגיע לכל ספירה מ"ס אלף ור' ריבוא, והכלים דעתיק נבנו מע' נקודות דמאנין תבירין סוד ע' נפש לבית יעקב שהם בכללן ע' ובפרטן ע' ריבוא ומגיע לכל ספירה מ"ס ז' [רבוא], ס"ה מגיע לכל ספירה אלף ר' וז' ה"ס ארז דהיינו אלף ר"ז, וז"ס הארז אשר בלבנון, כי הוא מתלבש

בפרצופי אי"ן ואר"ך שהם חור"ב עילאין שהוא ל"ב נתיבות חכמה ונו"ן שערי בינה ושניהם ביחד נקראים בשם לבנון דהיינו ל"ב נו"ן, ס' שג"ע דרך אמת פ"ד ד"ה.

ובס' מאורי אור מערכת הא' סי' ק"כ ז"ל, ארז נקרא ז"א כשעולה באב"א בלבנון, וכן נק' אז היסוד שלו, וארז"י לבנון נק' הספירות שבאב"א, גם ו"ק שבז"א כשעולים עד אב"א נק' כך עכ"ל. ונ"ל שהענין הוא כך על שם קבלתם מהעליונים עתי"ק אי"ן אר"ך והמשכיל יבין. נ"ל.

קכז) **ארז** ה"ס יצחק בגי' ארז בלבנון ישגה, על ידי הביהמ"ק מתמתקין דינין. מג"ע אופן ר"ז.

קכח) **אי"ן** נקרא פרצוף המלביש לעתיק ומלוכש בתוך אריך אנפין, ופרצוף אין הוא מחכמה המקוריית ובו מתגלים ונעשים ז' תיקונים שסימנם ג"ט קע"ר פ"ח (עיין באות ז') וגם י"ג חיוורת, וכן כל אלו התיקונים בפרצוף אר"ך עיין לקמן אות זה, ובו מתגלים הי"ג תיקוני דיקנא שאמר מיכה בפסוקי מי אל כמוך וכו', והוא מלביש לעתיק מזרועותיו ומתלבש כולו בתוך הא"א ובכללם כולם ביחד נקרא בשם כתר דאצילות, ע"כ לכולם ביחד בשם יקראו אר"ך אנפ"ן, ונק' הפרצוף הזה אי"ן להיותו מחכמה המקוריית והחכמה מאי"ן תמצ"א, וגם להיותו אי"ן שאינו מגולה ממנו כלום רק בחי' הקרקפתא

בתורה אל רחום וחנן וכו', דברים אל
התבונן בהם בס' עמק המלך ובריקה
משה וביותר בספר שג"ע.

ובס' מאורי אור מערכת הא' סי' קכ"ד
ז"ל, אריך אנפין נקרא כתר דאצילות
דבחי' ב"ן וחכמה דמ"ה שנתחברו ונעשו
פרצוף אחד ולפי שיש לו ש"ע נהורין
נמצא שיש לו אר"ך יותר מז"א שאין לו
רק ק"ן לכך נקרא אריך אנפין, וכשז"א
מסתכל בא"א יש לו ג"כ ארך כמוהו וכל
אריכות מצידו כי הוא נקרא אריך פרצוף
היותר ארוך מכל האצילות וממנו אורך
ימים וממנו ארוכה דארך אפיים ר"ל
אסוותא דאנפין והוא ארך אפים כי כולו
חסדים ואין דינין נגלים כמו בז"א אלא
הכל רחמים גמורים, ופירוש אר"ך ימי"ם
היינו הגדלת ו"ק דז"א דפרצוף שלם
והוא אריכות ו' ימי בראשית.

קלו) ארי"ך בגי' רל"א ועם הכולל רל"ב
כי הוא כולל כל השמות
ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, גם אריך כולל בו
או"א, ע"ב קס"א בהסרת הב' כוללים
נשאר רל"א כמנין ארי"ך, עכ"ל [מאורי אור
שם, ועי' ערך רל"א].

קלו) אב הרחמן נק' אבא. דן ידן על
הקרניים מאמר ח'.

קלו) אבא נקרא חכמה דאצילות וכולל
בתוכו גם פרצוף ישראל סבא.

קלו) אבא עילא"ה נק' פרצוף העלין
לבד בלא פרצוף ישראל סבא.

מקום הנחת תפילין, עיין נא ידדי כ"ז
בספר עמק המלך, ובס' ויקהל משה,
וביותר תשכיל בס' שג"ע ותבין הכל
לאמיתו.

ובספר מאורי אור מערכת האל"ף סי'
ס"ד ז"ל אי"ן נק' אריך אנפין (נ"ל ע"ש
שמלובש בתוכו האי"ן) ועיקר שם זה
לרדל"א כי שם חביון עוז העצמות שהוא
אי"ן לרוב העלמו, וגם האוירא נקרא אי"ן
ע"ש שהוא אוירא דלא איתפס והוא אי"ן,
גם מלכות דא"ק נקרא אנ"י מתלבשת
ברישא דלא איתידע נק' אי"ן עכ"ל,
(הדברים הללו בעוה"ר נעלמו ממני הקטן
ואיני מבין כונת הרב הקדוש בזה, כי הגה
מלכות דא"ק הוא המתפשטת להיותה
פרצוף עתיק, והג"ר של העתיק הם אשר
בשם יקראו רישא דלאו רישא, רישא דלא
ידיע, רישא דלא אתידע, ע"כ הדבר צריך
עיון להבין דעת קדושים).

קלו) אי"ן יכונה ג"כ לכתור בכל מקום.
עיין לעיל ערך אנ"י המתהפך
לאי"ן.

קלו) ארי"ך אנפין, נקרא כתר דאצילות,
והוא נבנה מנקודת בינה
המקוריית, ונק' ארי"ך ע"ש שמתארך עד
עשיה (דאצילות כן כתב בס' שג"ע)
ומכסה הפרקין תתאין דנ"ה דא"ק, ונקרא
אנפין ע"ש שכולו פנים רחמים ואין בו
בחי' אחוריים שה"ס הדין, ובתוכו
מלובש פרצוף אי"ן אשר בתוכו מלובש
העתיק ולכולם ביחד יקרא בשם אריך
אנפין, ובו הי"ג דיקנא שכתב משה

קמ) **אבא** סתם נקרא ישראל סבא לבד, שג"ע ד"א פ"ו ד"א.

כי ע"י מידת אברהם צומחים השערות. ע"ח שער א"א פ"ו.

קמא) **אם** נקראת הבינה, להיות בה שם אהי"ה שהוא פשוט ומלא ומלא דמלא (הן ביודי"ן והן באלפיי"ן) מ"א אותיות. ע"ח שער או"א פ"ו.

קמא) **אפריון** הוא נוק' דז"א, זהר בראשית דף ט"ו ע"ב והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע אינון קיימין וסמכין דההוא אפריון וכו' דאינון מסתכלין בסוכלנותא בכל מה דאיצטריך ההוא אפריון וכו' ועיי"ש בזהר הרקיע [כ"א ע"א].

קמב) **אם** נק' הבינה (בסוד כי א"ם לבינה תקרא) והטעם להיות אבא ואימא מקבלין מש"ע נהורין שבפנים דעתיקא (עיין באות ש' ערך ש"ע) אשר יוצאים משם מ"ב אותיות אשר שם, ואבא לוקח הכתר הכולל כל המ"ב וא"כ לא נשאר לאימא רק מ"א, וע"כ נקראת א"ם, ע"ח שער א"א פ"ד ועיי"ש.

קמט) **אש** כינוי למידת הוד, קנה על המצות דף ג'.

קמג) **אם** הבנים נקרא התבונה שבה עיקר ההריון, ע"ח שער הולדת או"א פ"ג.

קס) **אל"ה** נקרא הו"ק שבבינה בהתלבשם בת"ת או ו"ק שבת"ת וגם הנשמות והמלאכים המצטיירים ביסוד דנוק' נק' אל"ה, וגם ו"ק דבריאה נק' אל"ה, עיין בהקדמת הזוה"ק ע"א מאמר ר"א פתח שאו מרום עיניכם וראו מ"י ברא אל"ה, ועיי"ש בספר זהר הרקיע [ו' ע"א], ועיין בכוונת אריז"ל בפסוק על אל"ה אני וכו' ונק' אלה להיות כל קצה כלול מכולם בגי' ל"ו מנין אל"ה.

קמד) **אימא** נק' בינה דאצילות הכולל ג"כ פרצוף תבונה, ועיין שער הזיווגים פ"ד, ב' תבונות הם חרץ בינה והכל נק' בשם אימא.

קמז) **אלה** נקרא הקטב מרירי השולט בין המצרים, והוא דומה לעגל כמשארז"ל, וז"ס שאמרו בעגל אל"ה אלהיך ישראל, וה"ס שצריך לכוין בימים שבין המצרים בשמות אנ"י, דהיינו טדה"ד כז"ו, פנים ואחור דהוי"ה, בסוד הכתוב על אלה אנ"י בוכיה עמש"ל בערך אנ"י. וז"ל הזהר פ' פקודי עמוד רל"ו [ע"ב] וההוא דממנא בההוא תוקפא

קמה) **אימא** עלאה נקרא פרצוף העליון לבד בלי פרצוף תבונה.

קמו) **אימא** סתם הוא פרצוף תבונה לבד שם.

קמז) **אש"ל** ה"ס השערות דא"א לבנים ודז"א שחורים ודנוק' אדומים, והנה אש"ל ר"ת א'דום ש'חור ל'בן, וה"ס שנאמר באברהם ויטע אש"ל

דשמשא חזו דיליה כעגלא, ואיקרי מקט"ב ישוד צהרי"ם [תהלים צא] וכו' והאי רוח מסאבא איהו חויא בישא ואית מאן דרכיב עליה ואינון דכר ונוקבא, ואקרן אל"ה וכו' [דאינון מזדמנין בעלמא בכל אינון סטרין דלהון, ורוח קדשא אקרי זאת דאיהי רזא דברית רשימא קדישא דאשתכח תדיר עמיה דבר נש וכן זה ה' זה אלי, אבל אלין אקרן אל"ה] וע"ד כתיב אל"ה אלהיך ישראל ובגין כך כתיב גם אל"ה תשכחנה וכו' וכתיב על אל"ה אני בוכיה וכו' אנ"י בוכיה דא רוח קדשא דאיקרי אנ"י וכו', עיי"ש ותבין.

קנז) **אל"ה** בהחשב האל"ף לאלף בגי' ה' פעמים או"ר הנזכרים במעשה בראשית לקביל ה' פרצופין, וז"ס אלה תולדות השמים וכו' בהבראם בה' בראם כמשארז"ל. מג"ע אופן רמ"ב.

קנז) **אהבה** אדם שלומד תורה או מתפלל באהבת השי"ת והתלהבות בלבו אעפ"י שהוא מגמגם ואינו אומר התיבות כראוי השי"ת אהבו מאוד ואין מדקדק אחריו אם אמר התיבות כראוי כמשארז"ל אל תקרי ודגלו אלא ודלוגו עלי אהבה. ספר לקוטי יקרים בשם **הבעש"ט**. [אות ג', הוא ספר ליקוטים יקרים מהבעש"ט ותלמידיו הק', בדפוס ראשון נקרא ליקוטי יקרים].

קנז) **אהבה** דא איהי פקודא דפקודא דיראה אתאחדת בה ולא נפקא מינה לעלמין (עיינן באות י' יראה). והנה כתב הרב הקדוש **מהרד"ב** זצוק"ל

שהעיקר הוא לבוא ליראה והאהבה תבוא לו ממילא אח"כ כי דרכו של איש לחזור אחרי אש"ה, היינו אשת חיל יראת ה' עיין באות יו"ד, והנה בכאן נראה בהיפוך לכאורה דמשמע מלשונו כאשר יהי' לו אהבה אז מתאחדת עמו היראה, ונ"ל דהדבר הוא כך, דמתחילה בודאי צריך להשתדל ביראה כי זה הוא השער לה' כמבואר בזהר בכאן בפקודא קדמאה, וכשיזכה ליראה אז בקלות לו להשיג למדריגת אהבה כי דרכו של איש וכו' כדברי מרן הנ"ל, ואז כשיזכה לאהבה אזי מובטח לו שלא יתבטל מיראתו כי דרך היראה להתקשר ולהתאחד עם האהבה כי בטח בה לב בעלה וכו' נ"ל הקטן] ואיהי אהב"ה למרחם בר נש למאריה רחימו שלים, ומאן איהו רחימו שלים דא אהבה רבה דכתיב התהלך לפני והיה תמים שלים ברחימותא וכו', [הוא דכתיב ויאמר אלקים יהי אור דא רחימו שלימותא דאקרי אהבה רבה והכא איהו פקודא למרחם בר נש למאריה כדקא יאות. א"ר אלעזר אבא רחימתא בשלימו אנא שמענא ביה. אמר ליה אימא ברי קמיה רבי פינחס דהא איהו בהאי דרגא קאים] א"ר אלעזר אהב"ה רב"ה היינו אהבה שלימתא בשלימו דתרין סטרין ואי לא אתכליל בתרין סטרין לאו איהו אהבה כדקא יאות בשלימו וכו', [ועל דא תנינן בתרין סטרין אתפרש אהבה רחימו דקב"ה.] אית מאן דרחים ליה מגו דאית ליה עותרא אורכא דיומין בנין סחרניה שליט על שנאו ארחוי מתתקנן ליה וכו' [ומגו כך רחים ליה] ואי להאי יהא בהפוכא וכו' [ויהדר עליה קב"ה גלגולא דרינא קשיא] יהא שניא ליה

ולא ירחם ליה כלל, ובג"כ רחימו דא לאו איהו אהבה דאית ליה עקרא, רחימו דאקרי שלים ההוא דהוי בתרין סטרין בין בדינא בין בטיבו וכו' כמה דתנינן אפילו הוא נוטל נשמתך מנך דא איהו רחימו שלים דהוי בתרי סטרין וכו'. זהר בראשית דף י"ב ע"י"ש.

קנט) אהבה צריך לכלול בה היראה. עיין ענינו באות י' יראה.

קנט) ארמילוס הרשע שיהיה לעתיד כמבואר בתרגום על פסוק וברוח שפתיו ימית רשע [ישעי' י"א] וברוחא דפומי' יתקטל ארמילוס רשיעא, הוא אחי גוג ומגוג ושם אמם גאש"א, וארמילוס הנ"ל ילביש עצמו לעתיד בשני ראשים אחד נקרא קמי"ך ואחד נק' שכ"ק, ושניהם מרומזין בשירת הים וברוב גאונך תהרוס קמי"ך וכו' יאכלמו כק"ש, ויהי שמו ג"כ נפ"ל בגי' קי"ן הרוצח הראשון, והאבן אשר ישב עליו יהיה נק' כימ"ה והמקום אשר עליו האבן נק' ליל"ו ולעתיד לבוא יתבטל קליפת ארמילוס ע"י השמות ש"ת אזבוג"ה. קרניים ודן ידן מאמר י"ד וע"ש פלאי פלאות כי קצרת.

קנט) אור"ן גליו"ן נק' יסוד דקליפה. וכן נקרא תורה של הפלות שלהם כמבואר ברז"ל, והמבטלו סוד יוס"ף שהוא מרכבה ליסוד דקדושה (חושבנם שוה והם זה לעומת זה אשר עשה אלקים) והנה הקליפה הזאת בגי' כמו"ץ והשכינה אשר היא במילואה כזה שי"ן

כ"ף יו"ד נו"ן ה"י בגי' תר"א מבטלת הקליפה הנ"ל, וה"ס כמו"ץ אשר תדפנו רוח ר"ת תר"א, והנה תרין רוחין קדישין נפקי משכינה ה"ס ב"פ רוח אחוריים דזו"ג וה"ס אלהי"ם בריבוע כזה א' א"ל אל"ה אלהי"ם אלהי"ם בגי' ר', והנה ב"פ אלהי"ם כנ"ל בגי' ת' ובהצטרף תיבת כ"ח דהיינו כ"ח אלהי"ם בגי' חת"ך שם הידוע בגי' ב"פ רוח, ומילוי דאלהי"ם דהיינו ל"ף מ"ד י' ו"ד ס' בגי' רוח, ומילוי דב' שמות אלקים אחורים דזו"ג כנ"ל ה"ס תרין רוחין, ואלו התרין רוחין דנפקי משכינה הם מהדפים ומבטלים הקליפה הנ"ל אשר היא בגי' כמו"ץ ח"ס כמו"ץ אשר תדפנו רוח, והנה פעם אחת רוח מפורש בפסוק, ורוח הב' מרומז בס"ת אשר תדפנו רוח ה"ס תרין רוחין הנ"ל דנפקי משכינה סוד תר"א המרומז בר"ת אשר תדפנו רוח, וע"כ השותה כו"ס יי"ן אין בו סכנה, כי כו"ס יי"ן (בכוונת המברך) הוא בגי' יוס"ף ציו"ן, ומבטל לקליפת אור"ן גליו"ן, והכוונה בשתיית הכו"ס יי"ן לבטל הקליפה הוא באופן זה, לכוין אהי"ה הוי"ה אדנ"י הוי"ה בגי' חק"ל, ויש בהם י"ו אותיות, וגם תצטרף ב' כוללים דהיינו מאהי"ה אדנ"י כולל אחד כי שניהם בגי' שם אחד דהיינו אלהי"ם, וכולל אחד מב' הוי"ת הרי י"ח ס"ה בגי' כו"ס יי"ן, ועוד תכוין אלהי"ם הוי"ה בגי' יב"ק ובהצטרף שם הוי"ה במילואו כזה יו"ד ה"א ויו" ה"א ס"ה בגי' כו"ס יי"ן, והנה השם במילואו הנ"ל בגי' ד"ם וע"י תשפוך ד"ם

(כמש"ל) אויבי ישובו יבוש"ו ר'גע, והנה אייר מספר רכ"א סוד קידוש דשבת כוסי רוי"ה, והנה אייר מנין אהי"ה וריבוע דאחוריים דאלהי"ם כזה, א' אל"ה אלה"י אלהי"ם.

קסא) אייר ר"ת אברה"ם יצח"ק יעק"ב רח"ל (הביא זה בית שמואל בהלכות גיטין בשמות החדשים) שסודו בסוד תתע"ו נימין בדיקנא קדישא אשר הוא משגב לעתו"ת בצרה, בגי' ארבעה שמות הנ"ל. [ע"י בני יששכר מאמרי אייר מאמר א' אות ה'].

קסב) אייר מקבל השפעתו מסוד ב"פ אלהי"ם בגי' מקב"ל הוא הסי"ת דארבעה שמות הנ"ל. קרניים מאמר ז' ודן ידן שם.

קסג) אליה"ו בגי' ב"ן שהוא בעשיה וכנגדו בקליפה קליפת כל"ב ח"ס כלבים משחקין אליה"ו בא לעיר [ב"ק ס.], והריון כל"ב נ"ב ימים כמנין כל"ב, ומשם היתה יונקת מלכות מדי שמלכו נ"ב שנה, ולזה אמרה אסתר הושיעני וכו' מיד כל"ב יחידתי. מג"ע אופן קכ"ד.

קסד) אליה"ו הנביא זכו"ר לטו"ב בגי' ת' כי הוא מכניע ומבטל הת' בתי דינין דחציפין [המבוארין באורא רבה פ' נשא] ארבע מאות איש של עשו וזה סוד אליהו בארבע [ברכות ד:], ר"ל בארבע תיבות הללו, זכו"ר לטו"ב בגי' סנד"ל כנודע, ע"כ נק' אליהו כן זכו"ר לטו"ב. מג"ע אופן ר"ן.

הקליפה הבאה להרגך. והשי"ת יענינו ביום קראינו. קרניים מאמר ט' ודן ידן [ע"י הוספות סומ"ט אות ו].

קנא) אייר מלא כב' יודין ר"ת איברהם יצחק יעקב ר'חל (וכ"ה בבית שמואל באה"ע) נסי' קכו"ס ס"ק כ' וע"י הג' רע"א שם] שהוא מרכבה שלימה כנודע, מפני שבחודש הזה ניתוקם המשכן ונעשו ישראל ארבעה דגלים מרכבה שלימה, וגם ר"ת אויבי ישובו יבושו ר'גע, שאז נתביישו כל האומות בראותם גדולתן של ישראל שנעשו דמיון המרכבה ואז המזל כימ"ה עולה, וכבר ידעת כימה וכסיל הם כלל המזלות בכימה ז' קשרים ובכסיל ה' ס"ה י"ב כמנין המזלות ושבטי ישראל (ע"ין באות כף) ויעקב אבינו כשיצא מבאר שב"ע כי כלול בשמו ז' הויו"ת וראה סל"ם ה' הויו"ת, ואז אמר מה נורא המקום הזה [בראשית כ"ח] הו' והה', אין זה ר"ל לא יהיה שלימות השגה בו"ה כי אם בי"ת אלהי"ם ר"ל בעת אשר יתוקם הבי"ת אלהי"ם הוא המשכן והבן, מג"ע אופן קכ"א ועיי"ש. לכן נקרא חודש זי"ו דתמן זיווא דשכינתא, ג"ז שם.

קנב) אייר הוא נגד חמ"ה מז' כוכבי לכת, ונקרא זי"ו כמבואר בגמ' ר"ה נכ:], דן ידן על הקרניים מאמר ה', ועיין באות נ' ניסן.

קס) אייר ה"ס שבת העליון שהוא ארי"ך שהרי הוא בגימ' אר"ך ה"ס שבת הגדול והוא בגי' כוסי רוי"ה והוא המבטל הקליפות ומכניעם כי הוא ר"ת

לי הנפש, מלך סדום זהו שרד של גיהנם העומד על הרשעים, והוא מלך סדום עיי"ש רצ"ע, ע"כ הצגנו ערך זה גם באות ע' עיי"ש ערך ערסיא"ל צ"ו, ועיין בערך מלך סדום].

קטט) ארי"ה נקרא מי שיניקתו מד' מלכיות שבעולמות אבי"ע, הרי ד"פ ב"ן בגי' ר"ח ויצורף הח' הויר"ת שבתוכן בגי' ארי"ה, ולזה קרא שלמה לדוד אביו ארי"ה, [כי לכלב החי הוא טוב מן האריה המת, קהלת ח']. מג"ע אופן ק"ם. ועיין באות ע'.

קע) אשד הנחלים נק' יסוד הוא מבואר במקובלים, ועיין בגלאנטי א' ב' [עה"פ בכה תבכה כלילה וגו' וז"ל, אין לשפחתך כל בבית כל דהיינו היסוד בבחינתו כשכולל סוד החמשים כמנץ כ"ל אין לי, ואחר שזה אין לי שהוא אשד הנחלים כלם מה יש לי ע"כ].

קעט) אלם יכונה לז"א בגי' מ"ה כ"ו. הגי' בע"ח שער רפ"ח ניצוצין פ"ה. ועיין באות למ"ד לשון אלם.

קעז) ארגמ"ן ה"ס ד' רגלי מרכבה מיכאל ג'בריאל ר'פאל נ'וריאל שהם ר"ת רגמ"ן, והא' מרמזת להסכך הסוכך עליהם הוא הנקרא אורפניא"ל. מג"ע אופן קע"ד, [עי' ערך אורפניא"ל].

קעג) ארקא הוא חד משבעה ארעאין דלתתא (דאיקרי ארקא)

קסה) אליהו ניצוצו נתגלגל בחוני המעגל, גלגולי נשמות מהרמ"ע, ועמ"ש באות ח' חוני".

קסו) אדם הראשון פגם באצילות בריאה יצירה שה"ס ע"ב ס"ג מ"ה, ואבות העולם תיקנו חטאו ע"כ היה מהראוי שיחיה כל אחד ק"פ שנה מנין ג' שמות הנ"ל (והוא בגי' ג"פ ס' שהיתה נפשו כלולה מס' ריבוא נפשות וכן רוחו וכן נשמתו) רק שאברהם גרעו לו ה' שנים שלא יראה את עשו יוצא לתרבות רעה כמשארז"ל, יצחק חי ק"פ שנה, וכן יעקב חי' ראוי לחיות ק"פ שנה רק שגרעו לו ל"ג שנה עבור שגרם מיתה לרחל שאמר עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה, וגרעו לו מנין יחיי"ה (ועיין באות מ' ערך מילה). מג"ע אופן רל"ה.

קסז) אש"ל"א הוא קליפת מחל"ת ב"ת ישמעאל בגי' אלף של"א כמנין אש"ל"א. והדכורא שבקליפה נק' אש"ל כמנין פאר"ן, כמד"א הופיע מהר פאר"ן זה ישמעאל [עי' ע"ז ב: וכזה"ק ח"ג קצ"ב ע"א]. מג"ע אופן ק"ז.

קסח) ארס"א"ל נקרא השר של גיהנם, זוהר חדש פ' לך במדרש הנעלם שם, והוא נק' מלך סדום כמבואר שם. ועיי"ש. [צ"ע רשם בוו"ח פ' לך מאמר ד"ה וישמע אברם וכו' איתא ששמו ערסיא"ל וז"ל, ותאנא ערסיא"ל שרד של גיהנם עומד לפני נשמת הצדיקים שלא יתפללו על הרשעים לפני הקב"ה ושיתגם ברשותו להורידם לבאר שחת. הה"ד, ויאמר מלך סדום אל אברם תן

קטו) אפ"ד יש בדרך ידן על הקרניים מאמר ח' בפירושו שם, אט"ד רמו לחיבור אבא ואימא, א"ט בגי' י' רמו לאב"א, והד' רמו לאימא בסוד ד' רבתי דאח"ד, וכשהי' דאבא מתחבר עם הד' נעשה ה' (ה"ס ה' ראשונה דהוי"ה) ובאחאב נאמר ויהלך א"ט, להיות שפגם בחטאו לגרום פירוד בין א"ט לד' ע"כ בתיקונו הלך א"ט ואכל בד' שעות כמשארז"ל (ועיין באות א' אחאב) ע"כ אחא"ב ר"ת א"ין ח'כמה א"ין ב"ינה (עיין באות הנ"ל).

קטז) איוב שם אמו נק' מדו"ה ונרמזת בפסוק שאמר איוב [איוב ג'] יאבד יו"ם אול"ד ב"ו והלילה וכו' ס"ת מדו"ה, ושם אביו ברי"ם, ונרמז באותיות שניות בפסוק והלילה אמ"ר הר"ה גב"ר הי"ום וכו', וב' השמות עה"כ בגי' צחי"ר שהוא שר הכלבים לדעת האפלטוני. ויבואר לקמן.

קעט) איוב היה נדבק בתחילה בש"ל קליפות שהם בעשייה (עיין ענינם באות עי"ן עשיה) ונדבק אח"כ בקדושה בשכינה, ע"כ היו שנותיו ר"י שנה מנין שם סע"ף (עיין אות ס' סעפ"ה) ונתגלגל בקדושה ביצירה ואח"כ בבריאה, ונרמז בשמו איוב ר"ת אישר י"צר וגם ברא, וגם כן בא הרמז בשם עירו עו"ץ ר"ת ע"נו וגם צ'דיק, ענינו מסוד היצירה דכתיב במשה ענו וכבר ידעת כי מש"ה ר"ת מ'טט ש'ר ה'פנים דמקנן ביצירה, צדי"ק בבריאה בסוד

וכהוא אתר בני בנוי דקין לבתר דאתתרך מעל אפי ארעא נחית לתמן ועביר תולדות וכו' ואיהו ארעא כפילא דאיתכפל מחשוכא ונהורא ואית תמן תרין ממנן שליטין וכו' עפריר"א וקסטימו"ן (עיין באות ע' עפרירא ותראה ענינם) וכו' שמיא דשליטין תמן לא כהני ולא אולידת ארעא כחילא דלהון זרועא וחצדא כהני. זהר בראשית דף ט' ע"ב.

קעו) אפעה דכורא דקליפה, ומוליד לע' שנין נגד ז"ס דו"א דקדושה, וכ"א כלול מ"י הרי ע'. זהר בראשית דף י"ח ע"א עפ"י פי' זוהר הרקיע [כ"ג ע"ב]. ועיין באות נון נחש שהיא הנוק' דקליפה.

קעו) אר"ץ יכונה למלכות בכל מקום, מבואר במקובלים (ועיין בע"ח שער הזיווגים פ"ד), והנה מילוי אר"ץ זולת הפשוט כזה אל"ף רי"ש צד"י, [ל"ף י"ש ד"ין בגי' חס"ד ד"ין רחמי"ם, מג"ע אופן ר', הם הם הג' קווין הנשפעים בה כידוע. ועיין באות י' יבש"ה ותראה שכינוי אר"ץ למלכות הוא בעת נתינתה השפע לעולמות ב"ע עי"ש. נעי' כיאורו באגרא דכלה פ' בראשית עה"פ ויקרא אלקים ליבשה ארץ וגו' בסוף הענין].

קעו) אר"ץ המילוי של אר"ץ כזה ל"ף י"ש ד"י בגי' משי"ח ב"ן דוי"ד (מלא ביו"ד כמו בדברי הימים נ"ל) וז"ס וימלא כבודו את כל האר"ץ, ותהלתו מלאה האר"ץ [חבקוק ג' ג' מג"ע אופן רנ"ב.

כתיב ולר"ש אין כל, וסוד ר"ש נק' יסוד כשאינו ביחוד עם השכינה כי כשמתייחדת עמו השכינה הנקראת ה' אז הוא תיבת שר"ה וכשנפרד הה"א ח"ו אזי נשאר היסוד ר"ש כביכול [ע"י ערך רש], והנה כשהיסוד רש ח"ו אזי מתלבשת השכינה בעשי' ח"ו סוד כב"ש שיונקים ש"ל קליפות, וא"כ הפסוק הזה מעשיה ואעפ"כ תראה דכתיב תמן לשון הי"ה שני אנשים היו, לעשיר הי"ה [ש"כ י"ב], הנך רואה דלאו כללא דווקנא הוא, ואז השיב לו א"כ שמו ושם עירו למה, כי בשמו נרמז אישר יצר וגם ברא כנ"ל, ובשם עירו עניו וגם צ'דיק כנ"ל.

עוד מבואר שם להיות איוב היה מתחילה נדבק בש"ל קליפות דעשיה ואחזתם בשר של כלבים, הנה עבור זה נרמז בשמו, כי כתבו המקובלים אי"ב מקור שמו ליו"ב, ונרמז בר"ת ולכל בני ישראל לא, ונאמר אח"כ יחר"ץ אותיות צח"ר שר הכלבים כמש"ל. קרניים ודן ידן מאמר י"ב ועיין שם עוד.

קפ) **אי"ב** היה גלגול יעקב (אפשר בסוד העיבור כמ"ש לקמן) נערך יעקב, ועל שנשא יעקב ב' אחיות הוצרך לקבל יסורים, ז"ש איוב [איוב ט' כ"א] תם אני (ר"ל אני גלגול איש ת"ם) לא אדע נפשי (ר"ל לא אדע למה נפשי בצער הזה) וענהו השי"ת מני השערה מנה שערות ראשך, כי יעקב היה אחזתו באיפת אדה"ר מתרין שערות של הקדקד, והראה לו השי"ת בזה שכל שער יונק מגומא

יסו"ד צדיק עולם הבריאה (כוונתו נעלמה ממנו כעת), וכבר ידעת כל מקום שנאמר לשון היה או יהיה הוא ביצירה, כמ"ש ויהי הבל וכו' (והנה הבל הוא משה כנודע) ובמשה כתיב ומשה הי"ה [היה רעה את צאן חותנו, וע"י ערך הי"ה], וכבר ידוע מ"ש בר"ת של מש"ה וכו"ל.

ובזה תבין מ"ש כב"ב פ"ק [טו.] יתיב ההוא מרבנן וכו' ואמר איוב לא היה ולא נברא וא"ל עליך אמר קרא איש היה בארץ ערץ איוב שמו, וא"ל אלא מעתה ולרש אין כל כי אם כבשה וכו' מי הוה אלא משל הוה הכי נמי משל הוה, א"ל א"כ שמו ושם עירו למה, פירוש דההוא תנא אמר איוב לא הי"ה (פירוש בעולם היצירה דתמן הי"ה כנ"ל) ולא נבר"א (וג"כ לא היה בבריאה) אלא מש"ל היה (ר"ל מש"ל קליפות דעשיה כשמתלבשת השכינה ח"ו בסוד כב"ש שנק' השכינה הנקנית בג' דרכים כ"סף ש"טר ב"יאה, וכשח"ו מתלבשת בעשיה ושכ"ב איש אותה ח"ו, (השמר לך אל תחשוב הדברים כפשטן) ותמן אחזת ח' שרצים של טומאה אזי בגי' ש"ל, בסוד ש"ל נעלך מעל רגליך, ח"ש מש"ל היה (ר"ל מש"ל קליפות דעשיה נדבק בקדושה) והקשה לו אידך עליך אמר קרא איש הי"ה בארץ ער"ץ איוב שמו (כמש"ל דתיבת הי"ה רומז ליצירה, וגם ערץ הר"ת מרמז ליצירה ובריאה, והנה הבין אידך דעיקר קושייתו מתיבת הי"ה שא"א לפרש באופן אחר רק איצירה לזה קאמר ליה דזה אינו ברקדוק בכל מקום, דהנה)

גלגול עכן שחילל שבת ביריחו שלקח השלל ועתה תיקן. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'

קפס) אַלְיָפּוּז בן עשו, נתעבר באונקלוס הגר. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א', עיי"ש הענין.

קפו) אַבְא חלקיה, היה גלגול מנוח אבי שמשון והלך אחר אשתו והראה בכאן כי לטובה נתכווין כי גם כן אשתו היתה גלגול צללפונית אם שמשון. גלגולי נשמות אות א' ועיי"ש כל הענין. [עיי' ערך מנוח].

קפז) אַלְדָּד ומידד, הם סוד שני שדיים א"ל מימין מ"י משמאל לכך נק' אל"דד מ"ידד וה' באמצע סוד החל"ב הרי שם אלהיים. יעויין הסוד בע"ח [שער הכללים פ"ג] ובאוצרות חיים.

קפס) אַלְדָּד ומידד, בני אליצפן בן פרנץ שנשא את יוכבד כשגירשה עמרם והולידה לו את אלדד ומידד, תרגום יונתן בהעלותך [יא כו] ועייין בס' גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א' מה שהקשה על זה ומה שתירץ והדברים עתיקין [הק' איך החזיר עמרם גרושתו לאחר שנשאה].

קפט) אַלְדָּד ומידד נתגלגלו בהנהו תרי אלמים המוזכרים בש"ס דאשתכח דהוו גמירי וכו' [חגיגה ג.]. ספר הנ"ל ועיי"ש ותבין.

כפ"ע כך לא ישא ב' אחיות ועל שפגם בזה הוצרך ליסורין.

קפא) אַיּוּב חי ר"י שנה כמ"ש המקובלים שהיה ראוי לחיות שנותיו של יעקב (עמ"ש באות יו"ד יעקב), וקצת מן המקובלים כתבו שהיה יעקב ראוי לחיות ר"ח שנה, הנה ג"כ איוב כשתסיר ב' שנה שקיבל יסורין, (ולפי דעת רז"ל משפט איוב רק יב"ח) קרניים ודן ידן מאמר י"ג. [עיי' לקמן מערכת ע' ד"ה עץ החיים מ"ן].

קפב) אַיּוּב היה גלגול תרח דרתח לקוב"ה בע"ז, וזה שנרמו באיוב איש היה בארץ עו"ץ ר"ת עריבד צ'למים, ואחר העקידה נתבשר אברהם הנה ילדה מלכה וכו' את עו"ץ וכו', מג"ע אופן קי"ח, ובקרניים ודן ידן מאמר י"ג כתב שהי' גלגול יעקב (ואפשר בסוד העיבור נ"ל).

קפג) אַיּוּב הי' בן יבמה. ג"ז שם [מג"ע קי"ח].

קפד) אַלְיָצוּר בן שדיאור, שהי' מעדת קרח שחלקו על השם נתגלגל ביוסף בן סימאי הנזכר בשבת פ' כל כתבי [קכא]. וקידש ש"ש כשנפלה דליקה בחצירו (נ"ל הדליקה נפלה בעון המחלוקת כמו בימי משה שנשרפו הר"ן איש) ובאו גוים לכבות ולא רצה ונעשה לו נס וירדו גשמים וכיבו, וגם הי' גלגול נחשון בן עמינדב (עייין באות נ') וגם היה

ובקדושה חכמ"ה בינ"ה בגי' ק"ם נ"ל,
והבן.

קנ"ו) א"ף ח'מה איג'ר ב'ורס ר"ת אחא"ב,
הם הד' קליפות שהביא אחאב
לעולם כחטאו והם הנק' נע"ל ע"כ
בתיקונו הלך יחף בלא נע"ל (עיין באות
אחאב) קרניים ופי' ודן ידן מאמר ח'.
והנה נ"ל אלו הד' קליפות בגי' ברי"ת,
והנה באפשר אלו הקליפות מתעוררים
אם אינו משמר הברית ח"ו, וידוע דאחאב
הי' לו צורת זונה במרכבתו, וגם בל"ז
איזבל אשתו היתה בת עמון מלך
צידונים, וזה לא שמעתי ולא ראיתי
והשי"ת יודע האמת, והנה מי שלא זכה
להיבנות ע"י הברית והיה משתמש
בתג"א היינו בכתר הברית לבטלה ח"ו,
ובאפשר מתעוררים אלו קליפות הנ"ל
ח"ו הנק' נע"ל, ע"כ עצה היעוצה
מתורתנו לחלוץ הנעל מעל חברתו אשת
בריתו וכו' יהי' לו שם בישראל והבן,
והשי" ידריכנו בדרך האמת.

קנ"ז) אחימן ששי ותלמי ואביהם הענק,
נתגלגלו בארבע האנשים
מצורעים גחזי וג' בניו. גלגולי נשמות
מהרמ"ע אות ג'.

קנ"ח) א"ל"י"ם נק' הע"ז כי הוא ר"ת איין
ל'יהם י'כולת ל'עשות
מ'חיצה, רצ"ל הרוח הרביעית שבצפון
העולם הפתוח לכל מי שיבא לעשות
עצמו אלהי יאמרו לו שישגור הרוח
הרביעית, מג"ע אופן קס"ו, ועיין באות

קנ"ט) אביהו בן ירבעם, הוא משיח בן
יוסף, וכן יונה בן אמיתי,
ושניהם נרמזים בפסוק בא יב"א ברנה.

קנ"ס) ארונה היה בו ניצוץ ממלכי צדק
מלך שלם (היא ירושלים)
ע"כ היה גביר על מקום המקדש ובו
ניתקן עפרון שהיה קמצן במערת
המכפלה וכאן הראה נדיבות כמבואר
במלכים [ש"ב כ"ה] ודברי הימים [דה"ב ג'].
גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'.

קנ"ט) און בן פלת, אשתו נתגלגלה במיכל
בת שאול זו הצילה את בעלה
וזו הצילה את בעלה, גלגולי נשמות
מהרמ"ע אות הנ"ל [א'], ונתגלגלה ג"כ
בהיא אשה שנזכרת במדרש חזית
בצידון, שהיתה נשואה כמה שנים ולא
ילדה. [שהשיר פ"א ל"א עה"פ נגילה ונשמחה
בך] ג"ז שם, ועיין שם.

קנ"י) א"ף במילואו כזה אל"ף פ"א בגי'
קצ"ב, לבטל האף הגדול הזה
נכרתו על התורה קצ"ב בריתות. מג"ע
אופן קצ"א.

קנ"י) א"ף חמ"ה בגי' קל"ד, [כנגדם]
קל"ד פעמים אדנ"י במקרא
לבטלם. עיין באות זה ערך אדנ"י.

קנ"ב) א"ף וחמ"ה בגי' ק"ם, כי משה
מבטלם כנודע מהמדרש, ולא
ק"ם נביא עוד בישראל כמשה. מג"ע
אופן קל"ז. וה"ס החמס ק"ם [יחזקאל ז'].

האיל ע"י קרבן פסח, והשעיר היה בידו עד זמן חורבן בית המקדש שהתעוותו אנשי חיל הם עשרה הרוגי מלכות עבור חטא מכירת יוסף. מג"ע [אופן קצ"ג].

(ד) **אכיש מלך גת**, אשתו ובתו, כמשארז"ל שאמר חסר משוגעים אני [מדרש תהלים ל"ד], ונתגלגלו אחת נתגלגלה בבת המלך שנשתטית בימי ר' עקיבא כשעשה ערב את הים עיין ברש"י נדרים [ג. ד"ה ומן מטוניהא], ואחת בימי רשב"י במעשה בן תלמיך, עיין בבכורות [מעילה יז.]. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'.

(ה) **אדרת נק' קליפת בבל בסוד שנאמר** בעכ"ן אדרת שנער, שהיתה ע"ז של בבל חקוק עליה, והטעם שנק' אדר"ת שהחריבה ביהמ"ק שנאמר והלבנון באדי"ר יפול [ישעי' יז], ומזה הטעם עשו שהחריב הביהמ"ק השני הוא ג"כ כאדרת שער. מג"ע אופן ר"ם.

(ו) **אבשלום** נתגלגל בהוא נזיר הנזכר בפ"ק דנדרים [ט:]: שאכל שמעון הצדיק מאשמו עיי"ש בגמ' ותבין שאבשלום נתגאה בשערו וזה תיקן. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'. גם ה"י ניצוץ מכן בת שבע שנתעברה בפעם הראשונה (ונ"ל שמפני זה חשב למלוך כי ידע כי בן בת שבע יצליח למלוכה נ"ל). גם היה גלגול נחש מלך עמוך. ג"ז שם.

(ח) **אחאב** נתגלגל בהוא גברא דהוה מצלי אחורי בי כנישתא,

ב' [ערך ב:], ונ"ל שהוא ג"כ ר"ת א'שר ל"א י"שמע ל"קול מ'לחשים, כי אין קול ואין עונה, אזנים להם ולא ישמעו נ"ל.

(קנט) **אנדרלמוסיא** הוא התחברות ס"מ ובת זוגו ח"ו (עיין באות ב' ברית) אנדר"ר דכר למוס"א נוק', ע"כ הורגת טובים ורעים ח"ו. הגהה במג"ע אופן קצ"א.

(ר) **אנטיוכס** הרשע רצה לבטל בחי' יוס"ף בקדושה, ע"כ אנטיוכ"ס בגי' יוס"ף וכן מל"ך יו"ן, וז"ש כתבו על קרן השו"ר שהוא יוסף, מג"ע אופן רנ"ב.

(ש) **אחשורוש** נתגלגל באותו הנכרי שקנה הפרה מהחסיד שלא רצתה לחרוש בשבת [פסיקתא רבתי פי"ד ס"ב], והפרה היתה גלגול ושתי גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ר', ועיין באות ר'.

(יג) **אוב"ץ נק' שר הכלבים** לדעת הקדוש ר' מאיר בעל האקדמות, ונרמז בפסוק ולכל בני ישראל ל"א יחר"ץ כל"ב לשונ"ו ס"ת אוב"ץ, קרניים ורן ידן מאמר י"ב, ועיין באות צ' צחי"ר. [ע"י ערך בחי"ב, יכהשי"ס].

(יד) **אמ"ן מנ"א** הוא השר של מצרים והיה אוחו בידו בימין שעיר עזים של מכירת יוסף לקטרג, ובשמאלו איל של יצחק והי' מקטרג למה נתחלף הקרבן, והפיל משה מידו את

לשימושא, ונפיק עמודא דעביד תולדין
אבר יסוד"א קדישא דעלמא קיימא עליה
וכו', ועיין בזהר הרקיע.

(יג) אפר"ח בגי' רפ"ח ע"ה, גם גי'
זעיר ע"ה [וכולל] דכולל,

עכ"ל ס' מאורי אור [מערכת א' קס"ז].
ודבריו סתומין, אך תבין במעט קט עפ"י
דברי ע"ח שער הזיווגים פ' אב"ג כי
אפרוחי"ם נק' ו"ק דו"א בהיותם מבלי
מוחין רק גדפי"ן (שהם מוחין דיניקה,
כ"כ שם מהרח"ו בהג"ה), וא"כ לפי"ז יש
להבין כונתו שלכן אפר"ח בגי' הנ"ל.

(יד) אח"ת נקרא השכינה והוא ר"ת הג'
שניתנו ע"י יסורין, ארץ
ישראל, חיי עוה"ב, תורה [ברכות ה:],
הארז"ל [שער הפסוקים]. וה"ס הכתוב
אח"ת שאלתי וכו' [תהלים כ"ז], והג' אלר
נגד ג' אבות, והשכינה כלולה מג' קווין
נק' אח"ת. מג"ע אופן קל"ח.

(טו) אורפניא"ל הוא האי רוחא
שבהיכל עצם השמים

שער שם מתפשטין הש"ע נהורין
הנמשכים מח' חיבורתי, אשר בכללותם
הם שע"ח בגי' אורפניא"ל. ע"ח שער
א"א פט"ו.

(טז) אורפניא"ל ה"ס חשמ"ל חושבנא
דין כחושבנא דדין,

והוא בגי' מלכו"ש והיא בגי' במדב"ר
סיני". מג"ע אופן קע"ד. [ע"י אגרא דכלה פ'
שמות ד"ה ובני ישראל וכו', ואגרא דפרקא סי'
קמ"ט אורפניא"ל].

וא"ל אליהו כדו בר קיימת קמי מרד, ר"ל
עדיין אתה חושב שני רשויות (עיין
בברכות וברש"י [ו:]) שקל ספסרא
וקטלי, כי מאז הי' הוא רודף לאליהו
וכהיום קטלי אליהו והבן. גלגולי נשמות
מהרמ"ע אות א'.

(מ) אסיר ואלקנה ואביאסף, בני קרח
שנעשה להם נס שנתבצר להם
מקום וחיו, נתגלגלו בבני צרויה יואב
ואבישי ועשאהל, ונהרגו כולם שהיו
בעצה עם אביהם, והנס לא יתמיד לעולם.
גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב'. [ע"י ערד
צרויה].

(נו) אספקלריא דלא נהרא. ה"ס
המלכות דלית לה
נהורא מגרמה כלום. כל המקובלים.

(נז) אז"ן הוא בחי' בינה ותבונה שתיבת
אז"ן בגי' נ"ח והוא סוד שם
ס"ג בחסרון ה' אחת, ה"ס נה"י דתבונה
המתפשטים בז"א. יעויין כל הענין בע"ח
שער אח"פ פ"גד"ה.

(נח) אמן מכוסה, שם ע"ב. אמן
מופלא, שם ס"ג. אמן
מגולה, שם מ"ה (וצ"ע כי במ"ד בראשית
לא נזכר אמן מגולה רק אמן רבתי,
ועיין בפירושינו למדרש רבה), אמן
מוצנע, שם ב"ן. דן ידין מאמר י"ד.

(יט) אבר נקרא היסוד. עיין בזהר"ק
בראשית דף ג' ע"ב, ומה דהוה
כולא סתים במילת בר"א איתהדרו אתון

[קידושין מ.] (היא היתה גלגול אשת פוטיפר) שגרא תגורא סליק ויחייב בגויה. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א', ועמ"ש באות צ' צדו"ק.

(כג) **אמפ** נק' מט"ט שהוא מאסף לכל המחנות, והוא ר"ת איטמו"ן סגרו"ן פתחו"ן שהן שמותיהן (עיין באות רי"ש) מג"ע אופן קי"ו.

(כג) **איטמו"ן** הוא אחד משמות מט"ט, ונזכר בגמ' סנהדרין [מה.]. עיין באות הנ"ל, [ר].

(כד) **אסימו"ן** הוא שם הקליפה המשוטטת כליל שבת עם כל כוחותיו לראות באותן המשמשין מיטותיהם ערומים בלא כיסוי או לאור הנר. זוהר בראשית דף י"ד ע"ב. ושורש הקליפה הזאת ומקומה עמש"ל באות יו"ד יצירה טמאה.

(כה) **אבימלך** בן ירובעל נתגלגל בהורדוס, וכמו שאבימלך הרג כל בני אביו ונשאר יותם, כן הורדוס הרג בית חשמונאי וגם הת"ח ונשאר בבא בן בוטא, (מלשון יש בוטה, כי יותם קילל כנודע) כי בבא היה תיקונו של יותם. גלגולי נשמות אות א' ועי"ש עוד.

(כו) **אבימלך** מלך גרר נתקן באבימלך [כן ירבעל והוא היה בן פלגש של גדעון שופטים ח'ן] בן גדעון ולא נשלם תיקונו ומת ע"י האשה בפלח רכב [שופטים ט'ן], כי נתחייב מיתה ע"י לקיחת

(מ) **אבישג** השונמית, והאשה השונמית אחותה, היו גלגולי בלהה חלפה. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב' ועי"ש עוד.

(מט) **אברם** בס' תולדות יעקב יוסף פי' לך כתב אבר"ם יכונה ליסודות דאו"א ביחד היינו אב"ר (הוא יסוד אבא) בתוך ס' (סתומה יסוד אימא) עי"ש. [ע"י אגרא דכלה פי' לך עה"פ והיה שמך אברה"ם].

(נט) **אברהם** נרמז בו ס' ריבוא, ולזה לא קשה קושיית הסודי רזיא דלפי טעם התורה ה"ל לקרותו אבה"ם, ותירץ שבשם אברהם נרמז ס' ריבוא, והוא בדרך זה, א"ב רה"ם. כי ר' פעמים ה' הוא אל"ף, והם' סתומה הוא ת"ר באי"ק ככ"ר וא"כ ת"ר פעמים אלף הוא ת"ר אלף. ובדרך אחר הוא כפליים כיוצאי מצריים. א' פעם ב' הוא ב', ב"פ ר' הוא ת', ת' פעמים ה' הרי ב' אלפים, [והם' סתומה הוא ת"ר וא"כ] ת"ר פעמים ב' אלפים הוא ב"פ ס' ריבוא. מג"ע אופן רמ"ח, והוא ג"כ בקרניים מאמר י"ג עי"ש בדן ידין. [ע"י לקמן ערך יש"ר וערך ע"ן החי"ם].

(ס) **אברהם** רבי אברהם אבן עזרא היה בו ניצוץ גלגול מר' אלעזר בן עזריה שהוא ה"י גלגול עזרא. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'.

(סא) **אפרים** בן יוסף נתגלגל ברבי צדוק דתבעתיה המטרוניתא

לנ) **אבצן** זה בועז היו לו לי בנים ולי בנות וכולן מתו כמבואר בגמ' [ב"ב צא.]. ועבדון בן הלל הפרעתוני [שופטים י"ב] הי' לו מ' בנים ולי בני בנים, ותרוריהו נתגלגלו, אבצן ברכה בר נחמני, ועבדון ברכ חסדא, וז"ס שאמרו בגמ' [מו"ק כח.] תרוריהו צדיקי גמירי בי רבה שיתין תיכלי בי רב חסדא שיתין הילולי. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'.

לג) **אביי** היה יתום [קידושין לא:], והוא ר"ת א"שר ב"ך י'רוחם י'תום [הושע יד,] מג"ע אופן קצ"ב, וכבר נדפס בעין יעקב. א"ך ביי י'שוב י'הפוך [איכה ג:], ר"ת אבי"י, מג"ע שם.

לד) **אביי** הוא היה גלגול האיש הזקן אשר ישב בגבעה שאסף את האיש בעל הפילגש ואת פילגשו בביתו [שופטים י"ט], גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'. עמ"ש באות פ' פילגש.

לה) **אחא** רבי אחא בר יעקב היה גלגול בעל הפילגש בגבעה. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'. עמ"ש באות פ' פילגש ותראה פלאות.

לו) **אחא** רבי אחא בר מתנא, הוא עתניאל ואשתו עכסה ולתיקון ההוא (איני יודע מה הוצרכו לתקן וצ"ע) עניים היו [עירובין כב. ושם הגירסא רב אדא בר מתנא], שם. [גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א']. ואפשר הוצרכו לתקן מה שהשתדלו בעסקי העולם מה ששאלה מאביה פְּלַב שדה [יהשע ט"ז], ה"ל לבטוח בשם ה'. ע"כ היו עניים נ"ל.

שרה, ונרמו באבימלך הנך מת על האש"ה, היא האשה שהשליכה עליו פלח רכב בגלגולי תנינא. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'.

ימ) **אדני** בזק שהיו מלקטים תחת שולחנו מלכים קצוצי בהונות [שופטים א'] נתגלגל בישכר איש כפר ברקאי שקצץ לו המלך ידיו ונייתקן. וז"ש בריך רחמנא דשקלי ליששכר למטרפסי' (במס' פסחים) [נו:]. ספר הנ"ל אות הנ"ל. [גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'].

ינ) **אריוך** מלך אלס"ר נתגלגל ברב ושמואל. שם ועיי"ש. [גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'. ועי' שבת נג. מנו אריוך שמואל וברש"י, גם רב נקרא אבא אריכ"א ועי' ערך רב ושמואל].

יכ) **אורייה** החתי נתגלגלה נפשו בההוא תלמיד שפיתה לברוריה אשת ר"מ, והיא היתה גלגול בת שבע. גלגולי נשמות אות ב'. ועמ"ש באות ב' ערך ברורי'.

ל) **אָשָׁר** הוא לנוקבא תמיד ולהיות שאו"א הם מן הגרון דא"א שהיא בינה ע"כ שניהם נקראים אש"ר, גם ת"ת גם יסוד נק' אש"ר. שער הולדת או"א פ"ב. אך ברוב פעמים בחי' אשר רמז לבינה, וכ"ה בכוונת הברכות אש"ר קדשנו, בינה המאשרינו, עיי"ש [עי' אגרי"כ נח ד"ה וזה אשר תעשה אותה].

לא) **אָשָׁר** בגי' פרצוף אד"ם. מג"ע אופן קמ"ו.

עונשו לסוד כל"ב דס"א ע"כ נענש כנ"ל.
קרניים ורן ידן מאמר ח'. [עי' ערך כ"ז]

(לט) **איזבל** היה בה גלגול מאשת קרח,
וגם היא גלגול כזבי בת צור,
ע"כ רדפה אחר אליהו שהוא פנחס על
שהרגה. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'.

(מ) **אשת** זנונים דהושע גומר בת
דבליים היא אשת ירבעם, שם.
[גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א']. ועיי"ש עוד
שכתב שהיה בה ניצוץ תמר ורחב יעויין
שם, ולכך נקראת אשת זנוני"ם ב' זנונים.
עיי"ש ותבין.

(מא) **אבדה** דשמואל הוא גלגול שמואל
הרמתי, שם. [גלגולי נשמות
מהרמ"ע אות א']. ועיי"ן באות ש'.

(מב) **אלישע** רמז לבינה, שממנה
הגאולה והישועה
והחירות, גלאנטי א' ב'. [עה"פ ככה תבכה
כלילה וגו', שאלישע שהוא הבינה שממנה
הגאולה והישועה והחירות שאלה לאותה אשה
שהיא מנשי בני הנביאים וכו' הגידי לי מ"ה יש
לך בבית אם יש לך איזה השפעה מת"ת שעולה
ההוי"ה הרומזת בו כמנין מ"ה וכו' ע"כ].

(מג) **א'** בצורתה נרמזין כל העשר
ספירות, נקודה העליונה רומזת
לכתר כי היא כמו חול"ם לעילא דרכיב
על י"ה שהם חו"ב, כי חל"ם במ"ק י"ה
לרמז על חו"ב שהם י"ה, ותחת רגליו
כמעשה לבנת הספיר היא נקודה
התחתונה מלכות תחת זעיר שהוא ו'

(לז) **איגרת** בת מחלת. היא הקליפה
ההולכת כלילה עם
חיילותיה להזיק ח"ו, ור"ח ואביי גזרו
עליה שלא תלך רק ביום ד'. זה מבואר
בערכי פסחים דף קי"ב.

(לח) **אחאב** פגם בחטאו וגרם פירוד
החיבור השלם בין אבא
לאימא (בודאי לא פירוד גמור ח"ו כי הם
רעים ולא מתפרשין רק בערך התחתונים
נ"ל) וכבר ידעת כי חיבור אבא ואימא נק'
אט"ד א"ט בגי' י' סוד חכמה אבא, ד'
הוא בינה אימא, והנה אחא"ב ר"ת א"ן
ח'כמה א"ן בינה, ואח"כ בעת תיקונו
ויהלך א"ט [מ"א כ"א] ואכל סעודתו בד'
שעות כנודע מרז"ל [תענית כה:]. ע"כ גם
אחאב ר"ת א'בא ח'כמה אימא בינה,
והנה ויהלך א"ט פירושו שהלך יחף, כי
הנה בעת פגמו הביא לעולם ד' קליפות
הנרמזים בשמו א'ף ח'ימה איגור ב'ורס
וד' קליפות הללו נק' נע"ל ע"כ אח"כ
הלך בלא מנעלים ותיקן הפגם, והנה ענין
הפגם שפגם בכר"ם נבות, כר"ם סוד י'
הויו"ת (והי' ה"ס החכמ"ה נ"ל) נבו"ת
בגי' שחקי"ם סוד החכמה ששם שוחקים
מן לצדיקים, והנה מי שאינו פוגם
בחכמה נק' בן ישראל סבא, וכיון שנקרא
ב"ן אין כל"ב דסט"א (חושבגם שוה)
יכול לשלוט בו כמ"ש ולכל בני ישראל
(דייקא) לא יחרץ כל"ב לשונו, וכיון
שאחאב פגם בסוד החכמה כנ"ל ע"כ
עונשו היה שילוקו הכלבים את דמו, וגם
להיות פגמו בסוד הרציחה לנבות והרוצח

השניה, ויתוקן לעתיד אי"ה (וכבר דברנו מזה בעניינינו על פסוק ואולך אתכם קוממיות שפירש"י בקומה זקופה, ובמדרש איתא ב' קומות שהכונה על ה' והי' שבאות א' והבן ואכ"מ, נמכואר באגרא דכלה פ' בחוקותין וכ"ה מאמרינו ע"פ והיש"ר בעינינו תעשה שרצ"ל ר' הישר בעינינו עם הב' עיניים תעשה) נעי' אגרא דכלה פ' בשלח עה"פ והישר בעיניו תעשה, והאלף הישרה הלזו נרמזת בפסוק יתום ואלמנה יעודד. מג"ע אופן קס"ב ועיי"ש, ועיין במג"ע עה"ת פ' נח ותבין. [ד"ה ענין רור הפלגה ובפי" בארות עמוקים שם, וע"ע בבני יששכר מאמרי חודש אדר דרוש ח' אות ט].

ממט) א בצורת יו"י ובהתחלקות ה' שבאמצע לשנים כזה **א** מרמזת לל"ב נתיבות חכמה (בסוד הכתוב ואאלפ"ך חכמה) כי הנה הל"ב נתיבות חכמה ג"כ נחלקים י"ו למעלה י"ו למטה (עיין הסוד בס' שג"ע) ע"כ היה האבנט ל"ב אמה והמצנפת י"ו אמה, וה"ס יוב"ל דהיינו הל"ב נחלקין לי"ו וה"ס הל"ב שהחכמה באה מן המוח לל"ב ומתפשט לל"ב איברים פנימיים ומתמן מתפשט ונחלק לחוץ לבי ידיים, שכל יד הוא י"ו איברים דהיינו י"ד פרקי אצבעות (ע"כ נק' י"ד) והכף הוא שני אברים, ומש"ה ג"כ לישראל דווקא ל"ב שיניים י"ו למעלה וי"ו למטה. מג"ע אופן קס"ד.

ממט) א יש תמונה אחת צורת יו"ר (מנין ארי"ה ומנין גבור"ה) דהיינו כזה **א**, ובזאת התמונה יעלה השם אהי"ה

שבאמצע א', וזו"נ שניהם הם ו"ה כמספר קטן של חר"ק הרומז למלכות דבוקה עם ז"א, כסא מלך בהקדמת ת"ז פירש לשם כן דברי התיקונים.

רמז) א"ל"ף במילואה אותיות אלף, להיות מכל מאה נקודות אור נעשה אות אחד וכל נקודה הוא בסוד י' א"כ כל אות אלף בחינות, ע"כ האות הראשון הוא אלף. וג"כ בהחזרת הגלגל האלף הוא אלף בהחשב האותיות כמנפ"ץ אחר הת' ממילא ה' הוא ט' מאות אח"כ האלף הוא אלף (ובפרט בצירוף אי"ק בכ"ר וכו' הצירוף האחרון הוא טצ"ץ, הוא ט' מאות תשעים ותשעה ואח"כ האלף משלים לאלף נ"ל). עוד טעם להתחלת האותיות בא' להיותם שבאים מאורות יסוד הגנוז וכו' וה"ס יסוד הרוח הכללי והרוח הוא אויר והאויר נרמז בא' באותיות אמ"ש נאויר מים שמים]. שג"ע פ"ה ד"ו.

ממט) א בצורתה מרמזת לתרין משיחין ומשה, י' בראש הוא משיח בן דוד, י' בסוף הוא משיח בן יוסף, ה' באמצע הוא משה. מג"ע אופן קנ"ט עיי"ש

ממו) א בצורתה יו"י **א** הוא מצד החסד, ובצורת יו"ד הוא מצד הדין. [ספר ה]תמונה.

ממו) א קודם חטא אדה"ר היתה בשיעור קומה בשוה יו"י חוטם ותרין עינין, ואחר החטא נתעקמה ה' והי'

מספר רל"ו [א' הוא ר"ו תצורף הי"ה שהם כ' אל ר"ו ויעלה ר"יון שהוא שיעור קומה של יצר בראשית כדאיתא בפרקי היכלות ובאותיות דר"ע בסוד גדול אדונינו ור"ב כ"ח בגי' רל"ו. מג"ע אופן קס"ט. ועיין באות ק' קומה, ובאות ר' רל"ו.

וע"י היחוד העליון הזה משפיע אח"כ לדוד, והמשכיל יבין עוד וא"א לפרש בכתב לאיש שפל כמוני.

(נד) אי"ש חי, יסוד, זהר בראשית דף ר' ח"ל בן אי"ש ח"י דא צדיק ח"י עלמין וכו' עיי"ש.

(נד) זעיר"א ה"ס מטטרו"ן ש"ר הפני"ם בגי' אָלף חסר חד, ולזה אל"ף זעירא שחסר חד. מג"ע אופן רנ"ב.

(נד) אי"ש תהפוכות, הוא הדכורא דקליפה (היינו הס"מ, נ"ל) עיין זהר בראשית דף [ה' ע"א] ח"ל ונפיק לגבי ההוא מלה איש תהפוכות וכו' עיין באות ת' ערך תורה.

(נד) אָלף למה נקרא שמו אל"ף שהוא מוסכם מאלף, רבה בראשית פ"א, [שם איתא שמוסכם מאלף דורות לפני מתן תורה לתת התורה שפתחה בא' שנא' דבר צוה לאלף דור חגיגה יד].

(נד) אי"ש ואשה מחוייב להיות שלו"ם ביניהם, סוד היסוד הנק' שלו"ם המשים שלום בבית. ע"כ מילוי אי"ש ואש"ה בגי' שלו"ם כזה, ל"ף ו"ד י"ן י"ו ל"ף י"ן י', והנה אי"ש ואש"ה כשמלאים בשלו"ם כזה, אל"ף יו"ד שי"ן ר"ו אל"ף שי"ן ה"י, הם מספר אלף חסר חד, וע"י כללותם יחד בשלו"ם הם אלף עם הכולל, וזהו אד"ם אחד מאל"ף מצאתי [קהלת ז], כי שניהם ביחד דווקא נק' אד"ם כנודע.

(נד) יש ציור א' אחת בציור ארמניא (פ"י היכל וארמון) כזה אָל נע"י ס' התמונה דף ע"ח ע"א [דהיינו ח' וי' ויעלה מספר ח"י. ועיין שורשה בדין ידן על הקרניים פ"ג.

(נד) אי"ש תבונות נקרא הז"א בעת עלותו עם התבונה הב' שמתלבשת בו שהיא בחי' ד' אל התבונה הראשונה שהוא בחי' ס' סתומה שהוא אחר הבינה שהיא בחי' ס'. ע"ח שער הזיווגים. ואומר אני באימה, שאפשר שלזה הסוד רמזו רז"ל [בר"ר פינ' מצאתי דוד עבדי היכן מצאתיו בסדם, שהוא הג' בחי' של אימא ס' ס' ד' וכשעולה הז"א עם בחי' הד' אשר בו להיכלל בס', אזי יצורף סד"ם,

(נד) אִשָּׁה נקנית בגי' דרכים ואלו הן כס"ף שט"ר בי"אה (ר"ת כש"ב והיא כינוי לשכינה, עיין באות כ"ף כש"ב) והם בגי' שמי"ם ואר"ץ שהוא יחוד זו"ג שנק' שמי"ם ואר"ץ, ובגי' ז' שמות המרגלא דהיינו ד' מילואי הוי"ה, ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, וג' מילואי אהי"ה,

של"ל [שמות ט"ן], שפרעה רצה לבטל את ישראל מפרי' ורבי' כמ"ש במדרש ומפורש בפסוק הבה נתחכמה לו פן ירב"ה, וכן רצה לבטל היחוד העליון פנים בפנים.

ינט) אשת זנונים. נוק' דקליפה (לילי"ת, נ"ל) עיין זהר בראשית דף ה' ע"א ח"ל מיד נפקת אשת זנונים ואתקיפת וכו' עיין באות ת' תורה.

קס"א קנ"א קמ"ג, וה"ס ז' ברכות להכלה מראש צדי"ק והבן.

ינט) אשה מילוי אשה כזה ל"ף י"ן י', בגי' פני"ם. להורות דאסור למלאות לה שפע שלא כדרכה, וכן מילוי אי"ש בגי' פני"ם להורות הזיווג פנים בפנים, וזהו בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר [משלי ל"א], של"ל בגי' ב' פעמים פני"ם. וזהו אמר אויב ארדוף אשיג אחלק

מערכת אות ה"ת

את האור כי טו"ב, וכתיב כי טו"ב בעיני ה' לברך את ישראל, ואפילו ברכה דשאר בני אדם מתקיים בהיא שעתא. מדרש הנעלם בראשית זר"ח דף י' ע"ב. [מאמר ב' יהי אור, ועי' ערך ד' רוחות באריכות, וע"ע אגרא דפרקא ס"י רס"ז].

(ו) **ברכה** בכל אתר דברכאן אצטריכו לברכא בעי קוב"ה לאתברכא בקדמיתא ולבתר אתברכו אחרנין, ואי קב"ה לא אתבריך בקדמייתא אינון ברכאן לא מתקיימין. זהר ויחי דף רכ"ז עיי"ש.

(ז) **ברכה** הוא בחי' השפעה חיצונית בסוד שאר כסות (ולא בחי' השפעה פנימיות סוד העונה) ע"כ לברכה צריכים עליונים ותחתונים, כי גם העליונים צריכים למזון ולפרנסה. זוהר הרקיע דף י"ד ע"ב בפירושו למאמר עאלת אות ב'.

(ח) **ברי"ת** בגי' ד' פעמים מחיצ"ה. יעויין הסוד במג"ע אופן קס"ו.

(ט) **ברית** סוד כריתת הערלה נק' כורת הברי"ת כי ה"ס הכריתתה לס"מ ולילי"ת, כי ס"מ רוכב על ק"ל מחנות (סוד הכתוב ק"ל משמים נפל), כי

(א) **בת שב"ע** נקראת השכינה שכלולה משבעה מילואי המרגלא, היינו ד' מילואי הוי"ה וג' מילואי אהי"ה. מג"ע אופן צ"ה.

(ב) **בת שב"ע** אשת דוד, היא היתה ג"כ בת שוע אשת יהודה, גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב', ועיי"ש כל הענין.

(ג) **בת שב"ע** נתגלגלה בכרוריה אשת רבי מאיר, שם, ועיין לקמן ערך ברורי'.

(ד) **בירה** נק' הביהמ"ק, גמ' יומא [ט:]: בירה. תוכיח, שיש בו סוד ז' פעמים א"ל בגי' ביר"ה, וה"ס ועתה יגדל נ"א כ"ח אדנ"י, ר"ל שיתגדל ויתמלא אותיות נ"א כזה נו"ן אל"ף בגי' ביר"ה, מג"ע אופן צ"ה, יעויין באות נו"ן, ולדעתי ה"ס הושיעה נ"א הצליחה נ"א [תהלים קי"ח], וז"ש יעקב הצילני נ"א מיד אחי מיד עשו (בראשית ל"ב), כי בהיות הבריר"ה היינו הבהמ"ק על מכונו ניצולים בני ישראל מיד עשו.

(ה) **ברכה** בשעתא דאתי נהורא דצפרא אם מברך הצדיק לאדם נתקיים, דאתיא בג"ש, כתיב וירא אלקים

וז"ס קצ"ב בריתו"ת, לבטל הא"ף במילואו [ע"י סוטה לו: תורה רבי], שה"ס הקליפות הנ"ל בגי' תרי"ב, ע"כ נק' בריתו"ת דייקא והבן. הג"ה במג"ע אופן קצ"א.

(י) בלימ"ה גי' מ"ה מ"ב, ובכח שם זה תולה ארץ על בלימה, מאורי אור מערכת הבי' סימן ס"ב, ובמג"ע אופן צ"ז. כי כל האותיות יש בשם מ"ב חוץ מאותיות מ"ה. וזהו בל"י מ"ה, ובשם מ"ב נברא העולם מבראשית כנרמז מבראשית עד ה' ובה"ו [מבראשית עד ב' התיבת ובהו יש מ"ב אותיות]. יעויין שם במג"ע.

(יא) בי"ב הוא שם קדוש יוצא מחילוף אותיות שמ"ש בא"ת ב"ש, וצריך לכוין אותו בחתימת הברכה דק"ש בר"ת ביעמו ישראל ב'אהבה, שאז מתגלה פני ארי"ה במרכבה בגי' בוח"ר, וזה שמסיימין הבוח"ר בעמו וכו' מג"ע אופן [ס"ב] ועיי"ש ותבין. ויש עוד שם אחר בחילוף אותיות שמ"ש באלב"ם שהוא יב"י, זה זה בגי' אה"ל, וסימנך לשמ"ש שם אה"ל בה"ם דייקא, עיי"ש במג"ע אופן הנ"ל, (ונ"ל דאלו הבי' שמות מרומזים בפסוק י"שמח ישראל ביעושי מרומז השם בחילוף אלב"ם, ישראל ביעושי ביני וכו' מרומז בא"ת ב"ש).

והנה כתב עוד נגד אלו הבי' שמות הנ"ל שמספרם אה"ל, מתארך או מתקצר היום בכל יום ל"ו רגעים [חלקים] בבקר ול"ו בערב, (והנה בכל יום יש שינוי

אמרז"ל [שמור פכ"א ה'] שרו של נבוכדנצר ק"ל שמו (והבן), והק"ל נשמע בית פרעה [בראשית מ"ה], וה"ס ק"ל שנים שהוליד אדם רוחין, ולזה הק"ל קו"ל יעקב שקול יעקב המצפצף בבתי כנסיות ובבתי מדרשות מבטל הק"ל החסר, וזה שהראו ליעקב סל"ם זה סיניי נב"ר פס"ח י"ב לתקן הק"ל ע"י התורה שבסיני, והנה הס"מ רוכב על חיילותיו הרי קלי"א (ה"ס קל"א אילן הטומאה שעתידי הקב"ה ליפרע ממי שמטיל קל"א אילן במקום תכלת [כ"מ סא:] והבן נ"ל) וזה היה הפגם של הבל, א"י הבל, א"י במילואו כזה אל"ף יו"ד בגי' קל"א, והנה ק"ל בגי' עי"ן וממנו בא הרע עי"ן, וז"ס עי"ן הרע ויצה"ר (הוא הרוכב על העי"ן הרע) מוציאין את האדם מן העולם ח"ו, וז"ס שיוסף הוא שטנו של עשו דרגי" ס"מ אינו שולט בו ובזרעו אחריו עי"ן הרע, ונקרא עלי עי"ן. וז"ס אילמלא ניתנה רשות לעי"ן (הוא עי"ן הרע הנ"ל) לראות אין כל בריה יכולה לעמוד [בכוח ג.], וסוד אין יצר הרע שולט אלא במה שעניו ראות [סוטה ח.], ע"כ המלאך המות מלא עיני"ם [ע"ז כ:], וסנהדרין עיני"י העדה נקראו עיני"ם, נמצא הס"מ עם מחנותיו ה"ס קל"א, ולילי"ת רוכבת על ת"פ מחנות נמצא היא תפ"א מחנות, וח"ו בהתחברם יחד הוא חרב נוקמת נקם ברי"ת ויקרא כ"ן, ובהיכרת הערלה (שה"ס הקליפה המכסה על הברית קודש) נק' כריתת הברי"ת, ה"ס הקליפות הנ"ל, ויבער רשעים מן הארץ, וז"ס תרי"ג מצות, אחת יותר להתגבר על תרי"ב קליפות הנ"ל.

מש"ה. ותמן אלף אלפיך ישמשונה [נדיאל ז], ה"ס אלף עולמות שבבריאה מנין א"ל שד"י במילואו כזה אל"ף למ"ד שי"ן דל"ת יו"ד בגי' אלף ע"ה, והוא מנין מטטרו"ן ש"ר הפני"ם במספר השוה. וכמספר ש"ר צבאו"ת.

(ז) **בריאה** תמן סוד התפילה בצעק"ה. ותמן סוד השמיע"ה לתפילה. דן ידן על הקננים מאמר י"ב.

(ט) **בריאה** נקרא עובדא דקוב"ה סוד מלכות אימא תתאה הנקרא קוב"ה סתם. זהר הרקיע דף ו' ע"ב.

(טו) **בריאה** ו"ק דבריאה ה"ס כוס של ברכה. גם זה שם ועיין שם היטב, ועיין באות כ' כוס של ברכה.

(י) **בריאה** טמאה שבקליפה יש שם ד' חיות טמאות נושאות את הכסא הטמא מלכות דקליפה, בקרן מזרחית דרומית הוא אד"ם בליע"ל ונחש, בקרן מערבית דרומית אריה וסוס, כנגדן (היינו בשתי קרנות אחרות) שור ופרה חמור ואתון, ומהם נמשכים כל הבהמות טמאות. זהר הרקיע דף י"ט ע"ב בפירושו לזהר בראשית דף י"ד.

(יט) **בית** נקרא בינה אימא, וכן המלכות נק' בית, כסא מלך בפירושו לתיקונים דף ז' ע"ב. ועיין בזהר הרקיע דף ח' [ובדף ע"ד]. ונראה לשם בתיקונים עפ"י פירושו כי בינה נק' בי"ת, כי הב'

בע"ב רגעים מנין חס"ד אל כל היום והבן נ"ל), והנה נראה עוד לדעתי שצריך האדם להתבונן בחסד השי"ת, וצריך להתבונן למה עשה השם ככה להשתנות העתים דהיינו בהיתוסף היום, יאמר על כרחך כונת השי"ת להוסיף בעבודת היום וכן כלילה, וזה שנאמר באברהם אבינו ויקח ל"ו את כל אל"ה.

ויש להעמיק עוד כי ע"ב אומות הן דהיינו ל"ה מימין וישמעאל על גביהם, ול"ה משמאל ואדום על גביהם, והיינו אל"ה מול אל"ה, ובהלקח האדם לעבודת השי"ת הל"ו רגעים דבוקר אז מבטל כח האל"ה דימין, ול"ו בערב מבטל האל"ה דשמאל (וז"ס שכתב השלה"ק לחבר יום ולילה בתורה ובתפילה הן בבוקר הן בערב (הביאו המ"א) וזה שאמר ויקח ל"ו (ע"י הל"ו רגעים) את כל אל"ה. והבן.

(יז) **בריאה** הוא העולם השני המושג לנו, הוא העולם הנברא תיכף אחר המסך והמעקה שנעשה אחר עולם האצילות, ונרמז בפסוק כל הנקרא בשמ"י הוא עולם דאצילות (וכמו שהבאתי באות א') ולכבודי בראתי"ו זה עולם הבריאה ונרמז בה' ראשונה דשם הוי"ה ב"ה ובשם ס"ג דהיינו הוי"ה בירד"ן ואלף תוך הוא"ו. ובס' מאורי אור מערכת הב' סימן ל"ז, בריאה לשון נקובה וקריעה, כי בקעה וקריעה מלכות דאצילות המסך שבין עולם לעולם וירדה שם עכ"ל.

(יח) **בריאה** תמן א"ל שד"י [שם א"ל שד"י הוא בעולם הבריאה] בגי'

דגדפין. ועמ"ש באות מ' ערך מארי דגדפין.

(נג) בית המקדש, בראשון היה פני אריה על פני המזבח, ובשני פני כלב, יומא דף כא: הכונה דמקדש ראשון היתה יניקת ישראל מד' ב"ן דעולמות אבי"ע וד"פ בגי' ר"ח, והנה הוא ח' הוי"ת עם כללותן בגי' ארי"ה, ובשני ינקו רק מב"ן דעשי' מנין לכ"ב. מג"ע אופן קכ"ד בשם הכנפי יונה.

(נד) בית המקדש, הי' בו צ"ו חלונות נגד הצ"ו חלונות שלמעלה נגד השם א"ל אדנ"י מנין הסנהדרין ע"ב גדולה כ"ג קטנה והשכינה על גביהן. מג"ע אופן קצ"א.

(נה) בית הכנסת, הכי אוקמוה לא לבעי ליה לב"נ לעאלא לבי כנישחא אלא אי אמליך בקדמייתא באברהם יצחק ויעקב, בגין דאינון תקינו צלותא לקמי קב"ה, הה"ד ואני ברוכ חסדך אבא ביתך דא אברהם, אשתתוה אל היכל קדשך דא יצחק, ביראתך דא יעקב, ובעי לאכללא לון ברישא (דהיינו לומר הפסוק ואני ברוכ חסדך וכו') ולבתר כן ייעול לבי כנישתא ויצלי צלותיה. כדין כתיב נישעי' מ"ט ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר כך אתפאר. [זוה"ק ח"א י"א ע"א].

(נו) בנים ועבדים. אם האדם עוסק בתורה ומצות כפשוטו לא על דרך הסוד, הגם שזוכה ע"י מעשיו הטובים לנר"ן מבי"ע עכ"ז עדיין הוא

מרמות לכלל הבינה, והי' ליסוד הבינה, והת' לתפאר"ת, ע"כ בינה נקראת בי"ת, והמלכות נקראת בית כי הכ' מרמו למלכות שהיא בית ליסוד, והי' ליסוד, והת' לת"ת. ועיי"ש בתיקונים ובכסא מלך, ובס' מאורי אור מערכת הב' אות י"ד וח"ל, בי"ת נק' המלכות בכואה בפנים ויש לה ב' שלישי החסד דת"ת ואז ב"פ אור בגי' בי"ת עכ"ל. והנה ב' יתירים בשתי פעמים אור"ר רק שהאפיי"ן לוקחת לאה, וב"פ ו"ר [גי' בי"ת] רח"ל [ולכן נקראת רחל עקרת הבי"ת]. כאשר אכתוב אי"ה בכיבור אות ב' פ"א דרך א"ן, ע"ש בס' מאורי אור בי"ת גי' ב"פ ה"ר עם ב' כוללים רמו על כללות כל הנסירות בה"ג דידיה ודידה.

(ט) בית רבן, נקרא הבינה, כי רבן הוא החכמה (עיי'ן באות ר') בי"ת רבן נק' הבינה שהוא בית לחכמה. עיי'ן באות ת' תינוקות של בית רבן.

(ס) בראשית, בינה נקראת בראשית. זוהר הרקיע [גי' ע"א] בפירושו לזוהר דף בראשית דף א' מאמר הנצנים נראו וכו'.

(סא) ביכורים נק' השכינה. מג"ע אופן קפ"ו.

(סב) בע"ל כנפיים, מט"ט שר הפנים. זהר הרקיע דף י"ח ועיי'ן בזהר בראשית דף ד' ההוא אומאה דאומי מארי

בכחי עבד כי הוא עובד ע"מ לקבל פרס, כי תפילותיו הם כפשוטו רפואה חיים מזון הן לו הן לאחרים, משא"כ מי שעובד ע"ד הסוד מבין כל הענינים הכל ע"ד הסוד בגבהי מרומים להאיר ולהשפיע ולייחד יחודים בעולם האצילות ובכל העולמות והוא מקור המקווה מהאדם המשכיל, ואז הוא נקרא במדריגת ב"ן, כי הוא עובד רק לצורך גבוה ככרא דאישתדל בטר אבוי ואימוי דרחים לון יתיר מגרמיה, וכן הזה נשמתו מעולם האצילות להשתדל בסודות התורה ועבודה, עיין בהקדמת מהר"ן שפירא לפרי ע"ח.

וזה מה שנ"ל שאמרז"ל [ב"ב י.] בזמן שישראל עושים רצונו של מקום נקראים בנים ובזמן שאין עושים רצונו של מקום נק' עבדים, הכוונה בזמן שעובדין להכורא לעשות רצונו של מקום דהיינו להשפיע מהרצון הקדום מהא"ס המאיר בכל העולמות אשר נאצלו ונבראו ונוצרו ונעשו בתוך המקום הפנימי שנתצמצם ברצונו הקדום כביכול להעשות גבול להעולמות שלא יתבטלו ממציאותם, וכביכול א"ס מאיר בתוכם כפי מעשה בני אדם, כי ע"י מעשיהם הטוב יושפע שפע רב טוב מהרצון הקדום ע"י הכנת העולמות לקבל ע"י מעשה התחתונים, וזה עיקר עבודת הכן לעשות רצו"ן של מקו"ם, ועיין בשג"ע אורח צדיקים פתח ה' דרך ג'.

והנה גם במדריגת בנים בעצמם שנשמתם מאצילות יש חילוקים, כי יש

מהם שזכו לנשמה דאצילות בסוד הבינה וזה יזכה ליחודים ודביקות נפלא בהתעוררות נשמתו תמיד בלי הפסק כיון שנשמתו מבינה ושם סוד היחוד בסוד תרין רעין דלא מתפרשין דלא פסיק זיווגייהו תדיר, אמנם מי שלא זכה רק לסוד רוח ונפש דאצילות שהוא מזו"נ דאצילות, עבודתם בדביקות ויחודים הוא רק לפרקים כי זו"נ ג"כ אין זיווגם תדיר והבן. גם זה שם [בהקדמת מהר"ש].

(ס) ב"ן ועב"ד. ב"ן הוא אליה"ו בגי' ב"ן, עבד הוא חנוך מט"ט, עב"ד אברה"ם בגי' מטטרו"ן. מג"ע אופן קי"א.

(ט) ב"ן חכ"ם, בגי' אליה"ו הנבי"א. ג"ז שם.

(ט) ב"ן הוא שם הוי"ה במילוי ההי"ן, וכן בשם אלהי"ם יש בחי' ב"ן דהיינו ה' אותיות הפשוט וי"ג מילוי ול"ד מילוי מילואיהן ס"ה ב"ן, וזהו הוי"ה הוא האלהי"ם, ונרמז בשם גדלי"ה דהיינו ה' פשוט, י"ג מילוי, ל"ד מילוי מילואו, ע"כ ה' נ"ב ימים מט' באב עד מיתת גדלי'. מג"ע אופן רכ"ד, עיי"ש עוד.

(ז) בן מי שאינו פוגם באבא (כחכמתו וכמעשיו) נקרא ב"ן ישראל סבא וכיון שנק' בן אין קליפת הכל"ב (שחשבונו שוה) יכול לשלוט בו כמ"ש הכתוב ולכל בני ישראל (דייקא) לא יחרץ כל"ב לשונו. (עיין באות א' אחאב), ובהיפך ח"ו הכלבים שולטים בו

(ועיין באות יו"ד ישבב) קרניים ודן ידין מאמר ח'.

(ב) בני ישראל נקראים נצח והוד. ע"ח שער א"א פ"ו [לפני מלך לבני ישראל וכו'], ושם מיירי מנצח והוד דעתיק, עיי"ש.

(ג) בת ציו"ן. עיין בגלאנטי ותחבונן כוונתו שהוא יסוד דנוק' נק' כן. עיי"ש בכמה מקומות. [עה"פ איכה יעיב באפו ה' את בת ציון וגו' וז"ל, כבר ידעת כי בת ציון היא נקודת ציון בחינה פנימית במלכות מקום ומושב נקודת ציון שביסוד וכו'].]

(ג) בועז נתגלגל ברכה בר נחמני, גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א', ועיין באות א' אבצן.

(ד) בועז נק' מידת ההוד יעויין במקובלים ועיין באות יו"ד [קכ"ג ערך יכין וכוזן].

(ה) ברק בעלה של דבורה לא עסק בתורה והיה עושה פתילות עבות לביהמ"ק להרבות האור, ונתגלגל בגר אבי שאול שהיה ג"כ מדליק במבואות האפלים להרבות האור בכתי כנסיות ובתי מדרשות [תנא דבי אליהו רבה פ"ט], וגם הוא לא עסק בתורה ונתגלגלו אח"כ בהורדוס שהרג את החכמים בעלי התורה רק אח"כ עסק באורו של עולם ובנה ביהמ"ק יותר יפה משל שלמה. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב'. [ע"י ערך הורדוס כ"ב].

(ו) בת יפתח, היתה גלגול אשת חם, שהיתה מעוברת כתבה מסיחון, ושמש עמה בעלה בתיבה לכסות על זנותה, וכהיום ניתקנה בשחיטתה, ואח"כ נתגלגלה בבת רבי חנינא בן תרדיון ונתנה בקובה של זונות ושמרה עצמה שלא לחטוא בזנות כמו מקודם והצילה ר"ח [ע"ז יח.], והשומר בית האסורים ששמע לדברי ר"מ היתה בו שייכות תיקון חם בעלה הראשון. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב'. [ע"י ערך חנינא ד'].

(ז) ב נשים שהיו בימי יהורם שהתנו שיאכלו בנה של זו היום ושל זו למחר [מלכים ב' ו'] הן היו גלגול ב' נשי יהודה בת שוע ותמר, והן ג"כ ב' נשים זונות בימי שלמה [מלכים א' ג'] וה"ס אהלה ואהליבה [יחזקאל כ"ג] וסוד חנה ופנינה [שמואל א' א'] מה שחנה יולדת פנינה קוברת [מדרש שמואל פ"ה] (נ"ל כי פרץ זרח שילדה תמר הן הנה גלגולי ער ואונן שקברה בת שוע נ"ל). גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב'.

(ח) בלדה זלפה נתגלגלו באבישג השונמית והשונמית אחותה. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב' עיי"ש עוד.

(ט) בון ר' בון היה תיקון ירבעם שאמר לו השי"ת אני ואתה וכן ישי נטייל בגן עדן [סנהדרין קב.]. ואמרז"ל במד"ר קהלת [פ"ה] כד דמך ר' בון וכו' מה עשה המלך נטלו בידו והי' מטייל

ידין. ואיני יודע למה דווקא בגי' נגד ג"ס הנ"ל, השם יאיר עינינו.

(מ) **בינה** יש לה ב' בחינות, אם בחי' ס' שתומה והיא כד יתבאר רביעאה על בנין, ואז מתפשטת עד הוד, ואם בחי' ס' בהתעלותה בחכמה ונגזות החכמה בתוכה ואז לא יתבאר על בנין, ובזמן הגלות מסתלקת האם מעל הבנים בעונות והבנים נופלים, ובהעלותה למעלה בחכמה בסוד ס' משם משפעת האור לבנים. זהר הרקיע דף י"ב [ע"ב] בפירושו לזהר בראשית עאלת אות ס' עיי"ש, ועיין בע"ח שערי הזיווגים פדה"ו שגם בבניה עצמה יש בחי' ס' ס' בבחי' בינה ותבונה, בינה בס' תבונה ס'.

(מ) **ברכת המזון**. הון נגד אברהם שהוא מידת חסד הון את העולם וכו' ובחסד וכו', וברכת הארץ נגד יצחק שלא זו מארץ ישראל, ברכת רחם כנגד יעקב מידת הרחמים בונה ברחמיו ירושלים. מג"ע אופן רל"ט ועיי"ש עוד.

(מ) **בשר בחלב**, מי שאוכל בשר בחלב מעורר עליו ח"ו ב' קליפות לב"ן נבוי"ת (ואית דגרסי מנב"ל נבוי"ת) הבאים מסוד הקליפה שנק' בתי"ב (ה"ס בבי"ת כמות, [איכה א']) ואלו הקליפות מענישים אותן, ואלו הב' היו תרין פריצים בחורבן הבית לב"ן הי' מהפך הבתי"ם ונרמזו בקינות נחלתינו נ'הפכה ליזרים בתינו וכו' ר"ת לב"ן, ונבות היה הורג אב ואם לפני הבנים ונרמזו בקינות

עמו ארוכות וקצרות. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב'.

(מ) **בכיה**, בכיה מחמת דביקות השי"ת הוא טובה מאוד, אבל הבכיה בשעת תורה ועבודה מחמת עצבות היא רעה כי האדם צריך לעבוד השי" בשמחה. ספר לקוטים יקרים דף א'.

(מ) **בעל** גבורות נק' בינה. זהר הרקיע דף ר' ע"ב והוא מובן.

(מ) **בתולדות** אחריה [תהלים מ"ה], ה"ס מדורין דיצירה. זהר הרקיע דף ר' ז' עיין שם. עיי' זוה"ק משפטים קי"ב ע"ב].

(מ) **ברוך** שאמר, הפיוט הלז הוא ביצירה. ע"כ יש בו פ"ז תיבות מנין לבנ"ה שהוא ביצירה. מקובלים, ועיין במג"ע אופן קמ"ב.

(מ) **בינה** כימין הנק' טוב גנוזין שם תתקפ"ב עולמות מנין כת"ר מלכו"ת הו"ד עם הרנ"א צינורות שבהם, בכתר צינור א', ובמלכות נ', ובהוד ר', ואלו העולמות נקראים עולמין שפירין, עולמות יפיפות, והמה מכניעים את התתשל"א עולמות הגנוזים בשמאל הבינה מנין כת"ר מלכו"ת הו"ד בלא הצינורות, והתעוררות העולמות הנ"ל להמתיק הדינים דשמאל הוא ע"י נתינת צדקה ע"כ הם בגי' פתוי"ח תפת"ח. (עיין באות צד"י צדקה) קרניים מאמר ח' ודן

יתומים היינו ואי"ן א"ב אמותינ"ו
 כאלמנו"ת ס"ת נבו"ת. קרניים ודן ידן
 מאמר י"ב.

ממ) ב"ש"ר בחלב, מי שאוכל בשר בחלב
 משתנה צורתו מצורת אדם,
 ולכן נבוכדנאצר שהיה מאכלו בשר בחלב
 נשתנה לבהמה, (פ"ת ב"ג המל"ך בגי'
 דז"ה הי"ה בש"ר בחל"ב. דן ידן מאמר
 הנ"ל), ודניאל שלא נתגאל בפת בג המלך
 היה לו צורתו הקדושה בשלימות, ע"כ
 נפלה חיתתו על האריות ולא חיבלוהו כי
 מתיראים הם מצלם אלקים, זהר
 משפטים.

ולכן נ"ל שאלו הב' קליפות לפי
 הגירסא מנב"ל נבו"ת הם בגי' תק"ף
 (מנין פ"ת ב"ג המל"ך כ"כ הקדוש בדן
 ידן), והנה הוא בגי' המילוי של אד"ם
 כזה ל"ף ל"ת ס' שהוא דמיון הצל אל
 האדם, כי המילוי לשורש הוא דמיון הצל
 אל השורש, כן מי שאוכל בשר בחלב
 שורין עליו הקליפות הנ"ל ונשתנה
 צורתו, הגם שנראה למראה עיני בשר כמו
 שאר אנשים אבל הוא רק כקוף בפני
 אדם, וכמו הצל שאינו עיקר, והוא בגי'
 שע"ר לעזאזל וכמנין הבהמות ששלח
 יעקב לעשו איש שדה, נ"ל. [נתק"ף בהמות
 שלח יעקב, ע"י בעה"ט רש פ' וישלח, וע"י בני
 יששכר מאמרי כסלו טבת מאמר י' אות ד].

מט) **בוצינא** דקרדינותא. הוא שורש
 הדין החזק אשר נתהווה
 מהצמצום, עיין בע"ח שער עיגולים
 ויורש ענף ב' בהגה"ה. והנה שורש הדין

הוא מהצמצום וח"ו לחשוב שם איזה דין
 רק למטה בהשתלשלות העולמות נתהווה
 הדין ע"י השורש, וכ"ז כדי להיטיב
 לברואיו שע"י הדין יהיו שכר ועונש
 ויותן שכר טוב לצדיקים וכו'.

ובוהר הרקיע דף כ' [ע"א] פירש
 בוצינא דקרדינותא הוא בחי' יסוד
 דמלכות בחינה הנעלמת שלמעלה מא"ק,
 והוא אותה שכתב האריז"ל שיש בחי'
 עתיק למעלה מרישא דא"ק, ומאותה
 הבחינה בחי' יסוד דמלכות זו נק' בוצינא
 דקרדינותא, ופי' בו בשם מהר"ם די
 לונזאנו, בוצינא פי' נר כמשארז"ל בגיטין
 דף נלא מצאתי שם, וע"י שכת ל: לכבויי בוצינא
 הנורא ובגדרים סו: ר"ן ר"ה שרגין, וקרדינותא
 קרדי"א בלשון יון לב, והפי' מקום
 שמחת לב שאין שם עצבות. ויראתי
 להוציא מילין במכתב במקומות נוראות
 עיי"ש ותבין. וכפי הנראה לשם כי כל
 יסוד דנוק' יכונה בוצינא דקרדינותא
 והבן, והוא הנר שמוציקין לתוכו השמן
 הטוב.

ז) **בוצינא** קדישא סתימאה. הוא חסד
 עליון שבאבא, כי כל הו"ק
 נק' בוצינין, וחסד נמשך מחכמה הנקרא
 קוד"ש והוא סתים בבחי' כל [שארן
 החסדים שלמטה] ממנה. זהר הרקיע דף
 ז' ע"א.

ח) **בנינא** עמיקא. בינה מתלבשת בחסד
 שבאבא הנק' עמוק. זהר
 הרקיע דף ז' ע"א.

ששניהם בגי' שח"ל, וזה שנאמר שם קודם כי ב"י חשק וכו', על שח"ל ופתן תדרו"ך, וכן ע"ל שיחל ויפתן תדרוך ר"ת עש"ו, שהשם הנ"ל מבטל קליפתם. דן ידין על הקרניים פ"ד.

גם זה שם, הגי' קהילות ביתר ירושלים ט"ז מלכא, פגמו בשם הנ"ל שהוא ר"ת שלהם, ח"ס הבי"ט ה וראה את חרפתינו [איכה ה'], שפגמו בתרי ההי"ן אימא עילאה ואימא תתאה ונשאר זה השם, וזהו הפגם והחרפה. ועיי"ש עוד. [עי' ערך עץ החיים, ועי' זוהר הרקיע נ"ט ע"ב שם בי"ט מסוגל לשמירה וכו' נכנס משרע"ה לפני פרעה וכו'].

(ט) **בוב"ו** הוא שם קדוש חילוף אהי"ה, דהיינו אותיות שאחר אותיות שם אהי"ה, עיין בע"ח שער אר"א פ"ו כי שם זה הוא בחיצוניות דבינה ותכונה אשר בפנימיותם הוא אהי"ה ובחיצוניותם הוא השם הנ"ל עיי"ש, והנה הוא בגי' ד"ל רומז לק"ך צירופי אלהיים כי ד"ל היינו ד' פעמים ל'. גי' שם עיין שם. ועיין בשער הזיווגים פ"ו.

(י) **בוב"ו** בגי' ד"ל והוא כמלכות. ע"ח שער ז"א פ"ד. ועמ"ש באות ד' ערך ד"ל.

(י) **בב"ל** גי' ב"ן הוי"ה דההי"ן שהוא מיינ נוקבין, ע"ח שער הזיווגים פ"ד.

(נ) **בשמא"ל** הוא מלאך קדוש נקרא כן, ושרשו בש"ם (כי אותיות

(נ) **בד"ק חי"ה** אלו האותיות מורים על אחורי אר"א שירדו בעת השבירה דז' מלכים דעולם הנקודים, וסיבת הירידה דאחורי אר"א הם על שהיו חסרין מאור האוז"ן דא"ק, ע"כ צריכים תג א' להורות על האור הא' הוא, עיין בע"ח שער הנקודים פ"ו ותבין, ועיין באות ש' שעטנ"ז ג"ץ.

(נג) **באר**, מלכות נוק' דז"א, בכמה מקומות בזהר, ע' בזהר ויצא קנ"א ע"ב בס"ת באר דרגא דאדון כל הארץ בשדה חקל תפוחין קדישין וכו' שלשה עדרי צאן ג' דרגין עילאין קדישין מתחננין על ההוא בירא ואינון נצח הוד יסודא דעלמא ואילין משכין מיא מלעילא ומליין להאי בירא וכו' עיי"ש. ונ"ל מלשון הזהר שעיקר כינוי בא"ר הוא ליסוד דנוק' דז"א (היינו יסוד מלכות) מדקאמר בא"ר דרג"א דאדון וכו' בשדה חקל תפוחין וכו' והבן נ"ל. ועיי"ש בזהר בענין יעקב משה ואליהו. ועיין בזהר הרקיע [ל"ז ע"ב] ותבין שם כי ענין הבאר הוא המ"נ שביסוד דידה.

(נד) **בי"ט** הוא שם קדוש ממונה על החן והוא חילוף שמ"ן בא"ת ב"ש, ויש כת מלאכים שנרשם על מצחם השם הנ"ל והם הנקראים שרבי"ט (ונ"ל שה"ס מה שנאמר באסתר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרבי"ט וכו'), וזה השם יוצא מפסוק כי ב"י חשק ואפלטת"ו [תהלים צ"א], ר"ל תיבת ב"י והט' מואפלטת"ו. וזה השם מבטל קליפת עש"ו וישמעאל שה"ס סמא"ל רה"ב

א"ל הוא נוסף על כל המלאכים (כמעט) והוא ממונה על הנחירים, ונרמז ויעק"ב אי"ש ת"ם ס"ת בש"ם, יעויין סוד המלאך הנ"ל באות עי"ן, ולהיות המלאך בסוד הנחירים שהוא חוטם, וכבר ידעת כי חוט"ם הוא הוי"ה דס"ג בגי' חוט"ם (והנה להיות הוי"ה דס"ג ביודי"ן ואלפי"ן הנה יש הוי"ה ביודי"ן, ואלפי"ן, נ"ל) והוי"ה ביודי"ן ואלפי"ן כזה יו"ד הי"א וי"ו הי"א בגי' ע"ד בסוד ע"ד הוי"ה בכ"ס [שמאל א' י"ב], והנה כשתוסיף מספר ע"ד על מספר נחיר"ר בגי' בש"ם, ותיבת בש"ם ר"ל ב' ש"ם כי ב"פ ש"ם בגי' פר"ת יוסף, כי המלאך הנ"ל מסוגל לשמירה מעין הרע. קרניים ודן ידן מאמר יו"ד. יעויין כל הדברים באות עי"ן ותבין [סי' ל"ו].

(ט) **בתי"ב נק' של"א** קליפות הטומאה (ה"ס בבי"ת כמות) [איכה א'], אשר ביטולם הוא ע"י של"א ניצוצות הקדושה בכח השם יכהש"ם, אשר מקור זה השם בלא יו"ד בתחילתו, וסיסרא פגע בו ע"כ נאמר בו ותכסהו בשמיכ"ה [שופטים ד'] (והנה נ"ל השם הנ"ל בגי' מו"ח של"א, שהוא מוח לשל"א ניצוצות הקדושות או ד"ן של"א שהוא דן לשל"א קליפות הטומאה נ"ל, ועיין באות יו"ד ערך השם הנ"ל), קרניים ודן ידן מאמר י"ב (ועיין באות ס' סיסרא ענין פגם סיסרא ומה שנגזר עליו).

(ס) **בתי"ב** מהקליפה הלזו נמשכים ב' קליפות נקראים לב"ן נבו"ת והם ממונים להעניש מי שאוכל בשר

בחלב (נ"ל בש"ר בחל"ב בגי' לב"ן נבו"ת עם ב' כוללי שמותיהם שנכללים בקליפת בתי"ב הנ"ל. או בש"ר בחל"ב בגי' הב' קליפות הנ"ל בהצטרף ד' אתוון של קליפת בתי"ב הנ"ל. נ"ל), (ואית דגרסי מנב"ל נבו"ת ולפי הגירסא זו הם בגי' תק"ף מנין פ"ת ב"ג המל"ך שדרשו חז"ל שזה הי' מאכל נבוכדנצר בש"ר בחל"ב ורצה להאכיל את דניאל וחביריו ולא שמעו, והנה הוא בגי' המילוי של אד"ם כזה ל"ף ל"ת ס'. כי אמרו בזוה"ק מי שאוכל בש"ר בחל"ב נסתלק ממנו תואר פרצוף אד"ם, ולזה דניאל ששמר צורתו היתה אימתו מוטלת על האריות ולא חבלוהו כי כל החיות יראים מצורת אד"ם, ונבוכדנצר נשתנה צורתו לחיות השדה ושבעה עדנין חלפו עלי' ע"כ בגי' ב' קליפות הנ"ל הממונים על בשר בחלב כמנין המילוי של אד"ם כי הם זה לעומת זה כקוף בפני אדם מנין איש שעיר כמנין המנחה ששלח יעקב לעשו נ"ל) ועיין בקרניים ודן ידן מאמר י"ב שם מבואר הענינים. [ע"י ערך בשר בחלב, יכהש"ם, צחי"ר].

(פ) **בשכמל"ו** ה"ס יחודא תתאה והוא בגי' חנו"ך מט"ט ובגי' המלאך יעזריאל עם הע' מפתחין אשר בידו [זוה"ק ח"ב צ"א ע"ב], מג"ע אופן קי"ו, עיין באות יו"ד.

(סג) **בשכמל"ו** ה"ס יחודא תתאה והוא כ"ד אותיות. וביום שהוקם המשכן היה כ"ה אותיות כמו

סח) **בבא** בן בוטא נתגלגל ניצוצו בר' מאיר, שם אות ב', ועיין באות מ' מאיר, ובאות ק' קרח ותבין.

טט) **בלעם** במילואו כזה בי"ת למ"ד עי"ן מ"ם בגי' צרו"ת, שרצה להמשיך ח"ו, והוא מנין ריבועי שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וריבוע הפשוט, ועיין מ"ש באות צד"י ותבין.

ע) **בלעם** ובלק הם היו השתים דוכים מן היער בימי אלישע, [מלכים ב' ב'] גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב' ועיי"ש עוד.

פא) **בלאד"ן** נק' קליפת כלב. זהו בראשית דף ו' [ע"ב], וז"ל ומה שמיה דהאי כלבא בלאד"ן שמיה דלאו איהו בכלל אדם (ור"ל מלשון ב"ל אד"ם) אלא כלבא ואנפי' כלבא עכ"ל עיי"ש, ותראה כי בעת שהיו עושים רצונו של מקום היה רובץ דמות אריה על המזבח ושמיה דההוא אריה אוריאל, כיון דגרמו חובין האי סט"א אתקיפת ושרדת לחד כלבא ושמיה דהאי כלבא בלאד"ן, והנה כאשר תסיר ממנין אוריאל מספר ק"ס בסוד כי האדם עי"ן השדה שהוא מורה על שם הוי"ה כנודע, [וזה"ק כשלח ס' ע"ב] אזי נשאר מספר בלאד"ן (עם הכולל להיות שעכ"פ בהכרח להיות בו ניצוץ הקדוש המחי) וזהו יש לפרש [תהלים ל'] הסתרת פניך דהיינו בהסתר פנים יוסר תיכת פנייך [ממנין אוריאל] אזי הייתי נבה"ל אזי נשאר

יחודא עילאה. זהר תרומה [קל"ט ע"ב]. ועיין במג"ע אופן רכ"ז. ושם כתב כי כליל יציאת מצרים היה ג"כ כן, כי הי' הלילה מאירה אז כתקופת תמוז לילה כיום יאיר, אור הלבנה כאור החמה, וכן הי' לעתיד ב"ב [ו' ברוך שם וכו'].

סג) **בתולות** היכלות דיצירה. גלאנטי א' ד'. [עה"פ בתולותיה נוגות והיא מר לה וז"ל, בתולותיה היינו ז' נערות בתולות אחריה רעותיה בחינות נקביות שבהיכלות היצירה, ע"כ].

סד) **בנאה** ר' בנאה שציין המערתא [ב"ב נח]. הוא הי' גלגול בניהו בן יהודע. מג"ע אופן רכ"ב.

סה) **בלדה** חלפה אחיות בנות לכן [פרקי דר"א פל"ן], נתגלגלו באבישג השונמית והשונמית אחותה. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב' ועיי"ש עוד.

סו) **ברוריה** אשת ר' מאיר שהיתה מקרי לתלמידים [עירובין נג]. היא היתה גלגול בת שבע שהיתה ג"כ מלמדת לשלמה, ומה שנפתתה לתלמיד אחד וחנקה א"ע [ע"ז יח: וברש"י ד"ה משום מעשה דברוריא] ההוא תלמיד היה בו נפש אוריה בעלה הראשון, והנה היתה היא סיבת מותו ועתה היה הוא סיבת מיתתה וניתקנה עי"ז. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב' ועיי"ש.

סז) **בבא** בן בוטא היה תיקון יותם בן גדעון (עיין באות א' אבימלך). גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'.

ודאי בתוך הכור לעינהא דסט"א בישא
וכר' עכ"ל.

(ע) ב' רבתי מרמז לכינה, והוא ב' רבתי
דבראשית והנקודה בתוכה סוד
החכמה נקודה בהיכלי, בחכמה יבנה
בי"ת. ועיין במג"ע אופן קפ"ח דכתב
בשם הזהר דהב' רבתי מרמזת על הכת"ר.

(עג) ב' מורה על ב' תורות שבכתב
ובע"פ, מג"ע אופן קס"ה.

(עט) ב' הוא צורת העולם שיש לו ג'
מחיצות ופתוח לצד צפון
להראות לכל מי שיעשה עצמו אלהי
יאמרו לו שישגור רוח הד' של העולם ואז
יאמינו בו, ע"כ נק' הע"ז אלילים ר"ת
איין ליהם יכולת ליעשות מחיצה,
ולעתיד לבא (שאו האלילים כרות יכרתון
לתקן עולם) תסגר הבי"ת ותהיה בצורת
ס' סתומה ה"ס הם' סתומה של לסרבה
המשרה [ישעי' טז]. מג"ע אופן קס"ו. [עי'
ערך אלילים].

(פ) ב' אות הב' מרמז למלכות הן בצורתה
הן במילואה, בי"ת בהיותה נשפעת
מאשר למעלה כמו בית שהוא בית קיבול
להדברים הניתנין בתוכו וזה אינו בחי'
השפעת זיווג רק בחי' שאר כסות
(ועמש"ל בערך בית שמרמז ג"כ לכינה
וכאימא כן בתה עיי"ש). זהר הרקיע דף
י"ד. ועפ"י הדברים האלה תבין שאמר ר'
יוסי [שבת קיח:] מעולם לא קראתי לאשתי
אשתי אלא לאשתי ביתי, וקשה למה לא

מנין נבה"ל דהיינו בלאד"ן הנ"ל, בין
והתבונן ראשית הפסוק הוי"ה העמדת
להררי ע"ז וכו'. נ"ל.

(עג) בע"ל צפ"ן, בגי' מרכב"ה טמא"ה
ובגי' כל"ב ר"ע, ה"ס ולכל
בני ישראל לא יחרץ כל"ב לשוננו. מג"ע
אופן רנ"ב עיין באות יו"ד ירבעם.

(עג) בע"ל צפון"ן מלא ו' בגי' שכ"ח. דן
ידין על הקרניים מאמר ו'.
ואפשר הקליפה הזאת גורמת לשכחת
התורה ח"ו.

(עד) בע"ל צפון, נאחזים בו קליפת
הכלבים אשר תחתיו מנין
תתק"ד מנין כל"ב כריבוע, דהיינו כ'
פעמים כ' הרי ת' ל' פעמים ל' הרי תת"ק
ב' פעמים ב' הרי ד', ויונקים ממנו ג"כ
תתקמ"ד קליפות הכלבים אשר תחת
קליפות טב"ת. קרניים מאמר ו' ופי' דן
ידין, ועמ"ש באות ט' טבת.

(עה) ב"ע מלך סדום, שניצול מבארות
החמר במלחמת המלכים
נתלגלל ברכ עיליש הנזכר בגיטין פ'
השולח [מה]. שניצול מהשביה שהיה עם
בנתיה דרב נחמן, ובנתי' דר"ג היו ב'
בנות לוט שלא יצאו מסדום והיו צוחקים
לדברי אביהם [ויחי כמצחק בעיני חתנין].
גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב' [בנות רב
נחמן] ועיי"ש.

(עו) בור' נק' הסט"א, זוה"ק בראשית דף
ו' ע"ב וז"ל הוא הכה את הארי

כאבא שאול [יבמות קט.] (וע"כ גם אותן
 הה' בעילות בעל דרך סדין שלא יהנה
 מגופם), וע"כ לא קרא אשתי שמורה על
 בחי' הזיווג ומעולם לא נזדווג עמהם,
 ואפילו אותן הה' בעילות לא היה רק
 בשביל אחיו להקים להם שם ולא לו היה
 הזרע, ע"כ קרא רק ביי"ת בחי' שא"ר
 כסו"ת והבן.

קרא אשתי כפשוטו, ויתפרש כי הנה אמר
 ר' יוסי [שם] חמש בעילות בעלתי ונטעתי
 חמשה ארזים בישראל ומקשי בירושלמי
 (הביאו התוס' שבת) וכי ר"י לא קיים
 מצות עונה, ותירצו דאותן חמש בעילות
 היו לחמשה יבמות ולא קיים רק המצוה
 דיבום להקים לאחיו שם בישראל ושוב
 לא יסף לדעתם אחר קיום המצוה דס"ל

מערכת אות הנימ"ל

מיניהו ושחלן בג"ע וממה דנחית לעדן כלם ניזונים הה"ד ישבעו עצי י"י ארוי לבנון אשר נטע, אשר שם ציפרים יקננו, מאן אינון ציפרים אילין אינון צדיקיא דקוב"ה עביד לון גדפין דציפרין לאתעופפא לעילא במנדע וסוכלנותא ולסלקא להו לההוא אתר דגניז להון דכתיב בהו עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו. זו"ח מדרש הגעלם בראשית דף י"ז. [מאמר תדשא הארץ דשא].

ג) גן עדן, ב' דרכים יש לכנס בג"ע, אחד להדיא לג"ע ודרך אחד דרך גיהנם, וזה שאמר רבי יוחנן בן זכאי ואיני יודע לאיזה דרך מוליכין אותי ברכות [כח:]. ומהמג"ע אופן קכ"ו נראה דאם אדם נפטר בארץ ישראל א"צ ליכנס דרך גיהנם ע"ש, וצ"ע דהרי רבי יוחנן בן זכאי היה בא"י, ואפשר דזה דוקא כשא"י בישובה תחת יד ישראל והבן, וצ"ע.

ג) גן עדן באמצע העולם נגר נקודה האמצעית שבכינה. זהר הרקיע דף י"א [ע"א]. ועיין באות שי"ן ערך שי"ן.

ד) גיהנם בכל יום בכל עת תפילה מג' תפילות יש לחייביא דגיהנם ניחא שעתא ופלגא, זהר נח מ"ט [ס"ב ע"ב

6) גן עדן בחצי הלילה הקב"ה נכנס לגן עדן להשתעשע עם הצדיקים, וכל הזהר והתיקונים מלאים מאמרים ממאמרים שונים מזה עיי"ש. ת"ר עשה הקב"ה גן עד"ן למטה בארץ והוא מכוון כנגד כסא הכבוד ופרוכת הקרח הנורא, ותאנא מקום ידוע יש עליו אשר לא שלטה בו עין נביא לראות לו (צ"ל לא) במחזה ולא במראה ועד"ן שמו דכתיב עין לא ראתה אלהים זולתך, ואמר ר"ש מאותו עדן שלמעלה ממנו ניזון הז"ן (צ"ל הגן ויש לקיים הגי' הישנה עיי"ש) שלמטה הימנו ומתדשנים שם כל האילנות וכל היבולים וכל הצמחים שבגן, ואמר ר"ש שלשה פעמים בכל יום מנטף אותו עד"ן שלמעלה על הגן מכל ריחין טבין וזהרין עילאין והנאות וכיסופין, ומההוא ריחא וכסופא והנאות דנחית עלוהי איתון כל עלמא מיניה, ותאנא אמר ר"ש כשאמר הקב"ה תדשא הארץ דשא מיד הצמיחה הארץ כל יכולין וכל דשאין וכל אילנות שבגי"ע תחילה ואח"כ הצמיחה לכל העולם, ואמר ר"י הארץ הצמיחה לכל העולם והקב"ה הצמיח לגן עדן הה"ד ויטע י"א גן בעדן מקדם, אמר ר"ש הארץ הצמיחה (הוציאה) הכל והקב"ה בירר כל דמעלי

בתוספתא, ממילא לששה ימים הוי כ"ז שעות מנין אותיות התורה. ובשבת כ"ד שעות ס"ה נ"א שעות, מג"ע אופן קכ"ז, ממילא נשאר בימי השבוע דין הגיהנם קי"ז שעות מנין נא"ם הוי"ה, כי חיותם הוא מה שמשבחין להשי"ת יפה דנת וכו' כמבואר אצלנו במקום אחר, וגם הוא מנין מלא"ך הוי"ה, ורמז אם יש עליו מלא"ך מליץ אחד וכו' פדעהו מרדת שחת [איוב ל"ג].

(ה) גאווה ז"ל ספר מאורי אור מערכת הג' אות ג', גאווה גי' י"ה כי הגאווה באו"א (על אי"ן) (נ"ל ט"ס רצ"ל על ז"נ רצ"ע) ושם פגם הגאווה עכ"ל. וז"ל ס' שג"ע ד"א פתח ד' ד"ו [תיקון ו'], והנה עתה אודיעך סוד גדול בענין הגאווה עד היכן הפגם מגיע בסוד שאמרז"ל אין אני והוא יכולין לדור במקום אחד, והוא כי הנה כל הדינים יש להם אחיזה ושליטה מצד הז"ת לפי שנעשו מן השברי כלים מן הז"ת, ויתבאר לקמן כי מן ו"ס חג"ת נה"י דמאנין תבירין מזה נתתקן פרצוף שלם הנקרא ז"א, ומן ספירת המלכות ניתקן ג"כ פרצוף שלם והוא נוק' דז"א, ומהם נשפעים הדינים לפי שנתתקנו מאלו הז"ס, והנה הזעיר הוא מלביש את הארי"ך מן טבור ולמטה ועומד אחוריו של ז"א אל הארי"ך לכוונה גדולה כדי שיוכל הארי"ך להרכיב את ראשו מעט למטה להסתכל בפני הז"א, ואז כתיב באור פני מלך חיים וכו' נכי אז מאירין גם פני הז"א הנקרא מלך וכשמרכיב ראשו אז הדיקנא קדישא שה"ס המזל

העליון אשר ממנו נשפעים או"א אז זה הדיקנא מגיע יותר למטה עד ראש הזעיר בסוד הזקן הסומך בזקנו ואז מקבל גם הז"א מזה המזל ואז הוא מתייחד עם נוקבי' להשפיע לכל העולמות בני חיי ומזוני דאינן במזלא תלייא, (זה יתפרש לדעתי אי"ן מזל לישראל, ר"ל אי"ן הוא הארי"ך שנק' ג"כ אי"ן בערך או"א הוא מזל לישראל"ל הוא ז"א הנק' ישראל נ"ל והבן) והנה זה האדם המתגאה בעובדא דלתתא מעורר עובדא דלעילא שגם זה הארי"ך זוקף את ראשו בקומה זקופה ואז אינו מסתכל בפני הז"א כי הסתכלות פנים בפנים אי אפשר כ"א ע"י הרכנת הראש, וגם הדיקנא שה"ס מזלא עילאה עולה למעלה ואינו משפיע אל הז"א ואינו יכול להתייחד עם בת זוגו (זה לדעתי מה שאמרז"ל כל המהלך בקומה זקופה כאילו דוחק רגלי השכינה, [ברכות מג:] דיקשה למה אמר דוקא רגל"י השכינה, אך לפי המבואר רגלי הוא לשון הרגל דבר, ור"ל שמונע היחוד, והמשכיל יבין לשון רגל"י דקאי על היחוד והבן) והנה זה נתבאר כמה פעמים כי הז"א נקרא הו"א לערך הנוק' ונוק' שה"ס המלכות נק' אנ"י (ז"ס לדעתי אנ"י וה"ו הושיעה נא) ז"ש גבה עינים אותו לא אוכל, הכוונה כי בגאותו הוא העושה לעינים של מעלה שמהם באה ההארה לעינים של מטה שיגבהו למעלה ולא יסתכלו למטה בעיני ז"א, וא"כ אותו לא אוכל, אָתוּ לא אוכל כלומר אין אנ"י והו"א יכולין לדור במקום אחד והבן עכ"ל.

ציינתי זה למשמרת לאחי ורעי ידעו וישיכילו עד היכן גורם הטיפשות הלז, ומה יתגאה יציר חומר אדם להבל דמה בהעלות אל לבו פחד בוראו המשקיף עליו ויודע מחשבות לבו הלא יבוש ויכלם בהעלות על לבו איך הוא מקצר בכל שעה בעבודת בוראו ית' וית', וכל מעשיו בתורה ותפילה ומצות הן ג"כ מן השפה ולחוץ, ע"כ נשכבה בבשתינו ותכסינו כלימתנו ולא להתגאות ולגרום ח"ו פגם גדול כנ"ל ועוד נדבר בזה במאמרים קדושים.

ואציג לכם מהא שאמרנו בימי בחורותינו על מה שאמרז"ל [סוטה ד:]: כל המתיהר כאילו בא על כל עריות כולן דצריך להבין דעת קדושים התיחסות גאווה לעריות, אך ידוע מה שכתבו המקובלים דחטא עריות הוא דמיקרי משתמש בשרביטו של מלך, כי באורות עליונים הוא היחוד והזיווג באורות הקרובים כנודע, והנה גאווה הוא ג"כ משתמש בשרביטו של מלך כי מה יתגאה חציר יבש הלא ה' מלך גאות לבש, וא"כ חטא זה יתדמה לעריות ח"ו והבן. חז"ל ס' נגיד ומצווה [בסוף הספר], תיקון אל הגאווה, דע כי מציאות עון זה ה"ס אלהים אחרים שהם מתגאים ג"כ ועולים למעלה ולכן צריך להתענות נ"ה תעניות רצופים (והנה יתפרש בזה הפסוק ה"ן עם לבדד ישכון וכו' [כמדבר כ"ג]), כי הגאווה באה לאדם בהשכיח מאתו איך השי"ת מקיף אותו מכל צד ומשקיף עליו ודומה בעיניו שהוא עומד בעצמו זולת הבורא ית' ח"ו,

אבל בהעלות על לבו איך ההבל הרוח חיים נמסר ביד הבורא והוא משפיע לו בטובו בכל רגע החיות חולת זה אין לו קיום כרגע בודאי לא יתגאה, אבל כשנשכח זה ממנו ודומה לו שהוא חי עומד בעצמו אז מתגאה והוא אלהים אחרים וע"ז ממש שדומה בעיניו שהוא חי מבלי השפעת הבורא וצריך לתקן זה בני"ה תעניות, וזה ה"ן עם לבדד ישכון, ר"ל ה"ן צריך להתענות עם אשר לבדד ישכון שדימה בעצמו שהוא לבדד ובעצמו ישכון ומתקיים בחיותו זולת הבורא, ובגוי"ם לא יתחשב, ר"ל שע"י התיקון הזה לא יתחשב כמו הגוים אלהים אחרים כי ושב ורפא לו כתיב, ועוד נדבר מזה אי"ה בעניינים אחרים) כנגד אותיות הי"ם מאלהי"ם, ותכוין לשתף בשלש אותיות הי"ם ב' אותיות א"ל שהוא מן החסד (ובזה יתפרש הפסוק הנ"ל באופן אחר והוא כי להיות ישראל דבוקים בחסד אל בעצם ע"כ תיקון שלהם הוא בני"ה תעניות וע"י מחשבתם בדבקותם בעצם שלהם שהוא א"ל יתוקן שמץ ע"ז שלהם, משא"כ בגוים שהם בעצם ע"ז ממש כי יניקתם מאלהים אחרים, וזהו ה"ן עם לבדד ישכון, ר"ל תיקון הה"ן הוא רק לישראל, ובגוים ל"א יתחשב, ר"ל גם אותיות ל"א יתחשבו להם, דהיינו ה"ן ל"א בגי' אלהי"ם כי הם עצם ע"ז ממש (והבן) ובה יתבסמו הדינים ויחזרו למקומם, וזה פי' שם אלהי"ם, וזה צריך שתכווין שאתה גורם בתעניתך (עפ"י מש"ל יובן מאמר חנניא מישאל ועזרי' בדניאל [ג' י"ח] שאמרו לנבוכדנצר וה"ן

ל"א ידע להוא לך מלכא די לאלהיך לא איתנא פלחין וכו' והבן נ"ל).

גם זה בס' הנ"ל ח"ל, להסיר הגאווה תכוין בשם י"ה כי גאו"ה בגי' י"ה גם מילוי של שם י"ה בההי"ן כזה, יו"ד ה"ה אותיות המילוי שהם וד"ה הם כמנין גאו"ה, וז"ס אשירה לה' כי גאה גאה הם שני פעמים גאוה אחד הוא בשם י"ה הפשוט ואחד הוא באותיות המילוי בההי"ן כנ"ל, כי כל גאוה שרשה בשם י"ה העליונים והגבוהים בשם י"י מלך גאות לבש, וכשהאדם מתגאה גורם שהקליפות שאין להם אחיזה רק בו"ק שהם ו"ה מן הוי"ה לכד כנודע, וע"י הגאוה של אדם מתגאים ג"כ הקליפות ח"ו ויונקים מן מילוי ב' אותיות ראשונות י"ה, וז"ס והדר"ה בנדרתה כי אחיזת החיצונים הוא בב' אותיות ו"ה מן והדר"ה, ועתה אוחזים ג"כ במילוי שם י"ה דההי"ן שהם אותיות וד"ה והם אותיות דו"ה כמנין גאו"ה, וזהו והדר"ה כי בו נרמזו ב' אותיות ומילוי שם י"ה שהוא דו"ה גם כן, ואין החיצונים שולטים אלא במילוי י"ה דההי"ן שהוא תחתון משאר המלויים דאלפי"ן ודירודי"ן, ונחזור לענייננו כי תיקון הגאווה הוא לכוין בשם י"ה מילוי ההי"ן יו"ד ה"ה שבו סוד הגאווה כנ"ל בב' בחינות בפשוט ומילוי, ותכוין להסיר הגאווה זו מן הקליפות שאתה גרמת ולהחזירה אל השי"ת בעל הגאווה האמיתית כי לא יאתה אלא לו כי י"י מלך גאות לבש (עיין מש"ל ויונעם) ותכוין להחזירה ע"י

שתמלא שם י"ה במילוי ההי"ן, ותכוין כי שם י"ה הוא בתיקונא קדמאה של הדיקנא (עיין מ"ש בס' שג"ע ויונעם הכוונה בכאן) כמבואר על פסוק מן המצר קראתי י"ה, ומילוי דההי"ן כנזכר שגם הוא עולה גאו"ה תכוין אותו לז"א בתיקונה של הדיקנא דילי' עכ"ל ס' הנ"ל.

(1) גול"ם נקרא החכמה שה"ס יו"ד שבשם שהוא גולם מוכן לקבל הצורה, כ"ה בכל המקובלים. ותמצא גל"ם בגי' חכמ"ה נ"ל. ובזה תבין כשהלך העבד הנאמן לזווג את יצחק בכדי לקבל העולם צורת ישראל בני מלכים לקח עשר"ה גמלים מגמלי אדוניו וילך וכל טוב אדוניו בידיו דייקא ה"ס היו"ד והבן בהלקחו עשר"ה גמלי"ם דייקא. וכבר דברנו מזה במ"א ואכ"מ.

(2) ג'ד"ל הוא החיות וההשפעה הבא מהבינה, כי גדל בגי' ס"ג, עיין במג"ע אופן קמ"ב, וה"ס ההב"ל שעל כל מוצא פי הוי"ה יחיה האדם, בסוד הנשמה מהבינה ואתה מחי"ה (סוד ס"ג בגי' מחי"ה) את כולם.

(3) גוד"ל צורת היד הוא חמש אצבעות הם נגד ישראל וארבע מלכיות, והנה גוד"ל נגד ישראל ע"כ הוא עומד בפ"ע ונפרד מהם. מג"ע אופן קמ"ז.

(4) גבר"ר סוד הדעת שה"ס משה כד"א ולא ידע איש את וכו' מתרגמינן ולא ידע גב"ר וכו', וה"ס דרך גב"ר בעלמ"ה שהיה נעלם משלמה (עיין באות

ודמיון נמרוד שעמד נגד אברהם. מג"ע אופן קי"ט. והנה אלו ג' אברהם חזקיה משיח לא הי' להם רב, נמ"ר פ' נשא ועי' ערך ד' ב' ואלו הג' רשעים נוסדו יחד על השם דייקא, ממילא מתנגדיהם הם הצדיקים הללו אשר הכירו השי"ת בשכלם כלי רב ומורה והבן, נ"ל.

טו) גוג ומגוג וארמילוס הרשע, הם שני אחים תאומים בני אם אחת ושמה גאש"א (הוא ר"ת א"מו של גיג א'רמילוס) והיא קליפה גדולה הנוכרת במקובלים, והנה בעולם הבריאה יש תי"ז חדרים אשר הם מבטלים השתי רשעים הללו, גו"ג ומגו"ג ארמילוס בגי' הכי הוי, קרניים ודן ידן מאמר י"ד, ועיין מ"ש בענין ארמילוס באות א'.

טז) גוג ומגוג, ארמילוס, נשימקהלך, (שהוא שם קליפה ג"כ) אלו השלשה יתבטלו ע"י הג' מלאכים מטטרו"ן זדקיאלס"ר גבריאל' דחושבנייהו תתקע"ב, וכן חשבון הג' קליפות הנ"ל, וה"ס הפסוק שדרך אג"ן (ר"ת הג' קליפות הנ"ל) הסהר אל יחסר המז"ג [שה"ש ז'] (ר"ת הג' מלאכים הנ"ל). קרניים ודן ידן מאמר י"ד, עיי"ש ותבין.

יז) ג'גיא"ל ממונה על החמה. סודי רזיא הביאו המג"ע [אופן נ"א] ועמ"ש באות ח'.

יח) ג'ליות שלשה גליות גלו ישראל וחזרו בזכות ג' אבות, וגלותא רביעאה יחזור בזכותא דמשה וכו' כד יתובין ויתעסקו באורייתא [בתורת] בזכות

עי"ן עלמה) זהר הרקיע דף י"א [ע"ב] וכגלאנטי ג' א' מפרש גב"ר במלכות בהתגברות הדינים ח"ו, שה"ס אלהי"ם כריכוע עם הה' אותיות השורש בגי' גב"ר. עיי"ש. [עה"פ אני הגבר ראה עני וגו' ח"ל, המלכות וכו' קראה עצמה גבר ע"ש תגבורת הגבורות וכו'].

יט) גבור"ת נק' הבינה שנבנית מגבורות לכרם דמ"ה וב"ן כנודע, משא"כ לא"ה ורח"ל יש בהם חסדים ג"כ, ע"ח שער או"א פ"ב ועיין בפ"א ותבין.

יט) גבורה דלתתא נק' המלכות. זהר בראשית דף י"ד ע"א דאיתאחדת בהו כנסת ישראל גבורה דלתתא וכו', עיי"ש.

יג) גופא קדישא נקרא המלכות דלית לה מגרמה כלום רק מה שמקבלת מאורות עליונים דמיון הגוף המקבל מהנשמה שג"ע א"צ פ"ד ד"א, וכזה תבין מה שרמזו חכמי האמת ובא לציון גואל ו'לשבי פ'שע ר"ת גו"ף כי כבר ידעת גואל הוא היסוד דדכורא בסוד הכתוב ופרשת כנפיך על אמתך כי גוא"ל אתה, רציון הוא יסוד דנוק' והבן.

יד) גם יכונה לאבא חכמה, בסוד הכתוב ג"ס צפור מצאה בי"ת, ע"ח שער א"א פי"ד ושער הזיווגים פ"ב ותבין, ועיין באות א' ערך אם.

יד) גוג לעתיד שיעמוד נגד משיח הוא דמיון סנחריב שעמד נגד חזקיה,

שהספידוהו שם תבין כונה נפלאה, כי כבר ידעת אט"ד רומז לחיבור אר"א (עיין באות א' אט"ד) והחיבור הוא ע"י היסוד, וכאשר תבין רמזת יעקב בשורשו העליון תפארת ישראל הלוקח מוחין מאר"א תבין נפלאות מתורתינו ויראתי בפצותי פי. נעי בזה באגרא דכלה פ' דברים באפטרטא דיומא ד"ה גמרא אין המלכיות מתכנסות וכו'.

(כ) גְּדִילֵי חסד נקרא הכתר. מג"ע אופן קפ"ח.

(לא) גְּרוּן נקרא הבינה דא"א שהיא למטה בגרון. ע"ח שער א"א פ"ט.

(כב) גַּמְלִיאֵל רבן גמליאל היה גלגול נחמיה, ועל שאמר נחמיה זכרה לי אלהי לטובה [נחמיה ה' י"ט] נטרד ר"ג מנשיאות. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א' [ערך ר"א בן עזריה].

(כג) גַּמְלִיאֵל רבן גמליאל היה בו ג"כ גלגול שם בן נח, וטבי עכדו היה חם בן נח. שם אות ג', ועיין מ"ש באות ח' ערך חם. [ע"י ערך שם בן נח, מה שהקשה ע"ז].

(כד) גְּלִית הפלישתי היה מרוח פליון דהוה מקשקש כמעשה דערפה אשתו [ע"י סוטה מב:]. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ג'.

(כה) גְּחִזִי ושלשה בניו הארבעה מצורעים [מלכים ב' ז'], הם גלגול אחימן ששי ותלמי ואביהם הענק. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ג'.

משה אני גואלם. מדרש הנעלם בראשית בזו"ח דף י"א ע"ב.

(ט) גְּרִן נקי יסוד דנוק' דביה דשים וזרים הזרע העליון ורנ"ב איברים באשה כולם כלולים ביסוד גי' רנ"ג גר"ן. (ר"ל עם כללות היסוד). מאורי אור מערכת הגי' [כ"ה].

ולי נראה שהוא לדעת ר"ע בבכורות דף מ"ה ע"א ז"ל מעשה בתלמידיו של ר' ישמעאל ששלקו זונה אחת שנתחייבה שריפה בדקו ומצאו בה רנ"ב אמר להם שמא באשה בדקתם שהוסיף לה הכתוב שני צירים ושני דלתות תניא רבי אלעזר אומר כשם שצירים לבית כך צירים לאשה שנאמר ותכרע ותלד כי נהפכו עליה ציריה, רבי יהושע אומר כשם שדלתות לבית כך דלתות לאשה שנאמר כי לא סגר דלתי בטני, רבי עקיבא אומר כשם שמפתח לבית כך מפתח לאשה שנאמר ויפתח את רחמה (רחמ"ה הה' נוספת על רמ"ח הם ב' צירים וב' דלתות ומפתח"ח נ"ל) לרבי עקיבא קשיא הא דתלמידיו רבי ישמעאל, דלמא איידי דזוטרא אתמוחי מתמח (ר"ל האי מפתח) עכ"ל הגמ'. וכפי הנראה הא דר"ע הלכה הוא ומר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי כמו דר"א ור"י וא"כ שפיר הוי רנ"ג. ע"כ נבנה המקדש במקום גר"ן ונכתב אצלינו בסוד הכתוב כדגן מן הגר"ן וכו', עיין ברמזינו לפ' קרח ותבין, (ועיין ברמב"ם הלכות טומאת מת [פ"ב ה"ז] לא קחשיב רק רנ"א באשה וצ"ע גדול ועיין שם בכסף משנה). ולפי דברינו הנ"ל גר"ן האט"ד הנאמר בתורה אצל פטירת יעקב אבינו

(ט) גדעון נתעבר בר' דניאל בר קטינא הנזכר בפ"ק דתענית [ט:]: שהיה מעיין איזה עשב היה צריך למטר ובעי רחמי ואתי מיטרא. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ד'.

(ס) גדעון נתגלגל בחוני המעגל, (עיין באות ח' חוני), גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ח'.

(סא) ג' מתנות טובות נתן הקב"ה לישראל וכולן לא נתנן אלא ע"י יסורים ארץ ישראל חיי עוה"ב תורה [ברכות ה.]: וסימנם אח"ת שאלתי וכו', [מג"ע אופן קלי"ח] עיין באות א'.

(טב) ג' דברים טובים נתן הקב"ה מתנה לישראל ג' שמים מ'אורות ל'וחות, [מ"ד בחוקתי פל"ה] וסימנם אשירה לה' כי גמ"ל עלי. [מג"ע קל"ט].

(ג) ג' מצות נצטוו ישראל בכניסתם לארץ, בינין בית המקדש, להכרית ע"מלק, למנות להם מ"לך, וסימנם רד העד בע"ם. ובמג"ע אופן ק"מ כתב שנרמזין בר"ת מצות ה' ב'רה מ'אירת עינים, ובר"ת מ'ושל ב'גבורותו ע'ולם, ובר"ת מ'שה ב'ן ע'מרם, ולא יתקיימו לגמרי הג' מצות הנ"ל עד שיבוא מנחם ב'ן ע'מיאל במהרה בימינו עיי"ש.

(גא) ג' מצות אלו בקיומם נשלם הש"ם והכס"א שהוא כעת כ"ס י"ה נחסר א' מכסא ו"ה מהשם (בסוד הכתוב אר"ה

למושב לו), כי ע"י בנין הביהמ"ק נשלם הא' מכס"א כי שמה ישבו כסאו"ת למשפט, ובמינוי מלך נשלם הה' מהשם כי המלך ממלכות בית דוד נגד ה"א אחרונה שבשם, ועמלק פגם באות ו' הוא רזא דברית כנודע ובמחייתו נשלם הו'. מג"ע אופן הנ"ל [ק"ם].

(גב) ג' ירמו ליסוד בזמן הגלות שאין זיווג, שאז המלכות בחי' ד'. ועיין באות ד' ערך ד'.

(גג) ג"ד הוא הזרע הנופל וצומח מעצמו בזמן הגלות (עיין מש"ל ערך ג'). כי שבע יפול צדיק, כי ג"ד עולה שבע, והוא ג' שבשבטים, ועליו אמרה לאה בג"ד חסר א' מורה על זמן הבגידה והגלות וכו' והמן מאור זה [נעשה] וכו', וז"ש והמ"ן כזרע ג"ד הוא, אמנם הזרע עצמו ממש יהיה בתוספת יו"ד (כי יו"ד הוא סוד הטיפה הנמשכת ממות חכמה שהוא יו"ד נ"ל) ונעשה גי"ד גי' טו"ב כמד"א אמרו צדיק כי טו"ב, זהר הרקיע דף י"ד [ע"כ] מאמר עאלת אות ד'. ועפי"ז תבין לשון רז"ל ג"ד גד"י וסנוק לא [שבת טז:]: ר"ל כשיתהווה מתיבת ג"ד תיבת גד"י אז וסינוק ל"א, לא יהיה עיפות הגלות והבן מאד, ובה תבין כוונת הארז"ל לומר הפסוק גד גדוד וכו' קודם השכיבה בלילה בק"ש שעל מיטתו, וג"כ כל הפסוק בגי' ש"י שהוא להנחיל אוהבי י"ש צדיק יסוד עולם, והבן.

מערכת אות הדלי"ת

וה"ס שמיטת יצח"ק כעת, שהוא בגי' ד' שמות הנ"ל שהוא ר"ח כוחות הדין שהמתקתן הוא השם הוי"ה, שהד' שמות עסמ"ב מילוי מילואיהם הם ק"ד אותיות, וארבע שמות הוי"ה שבד' עולמות אבי"ע בגי' ק"ד, הרי ר"ח. וז"ס הוי"ה הוא האלהי"ם, וז"ס שהוקם המשכן בניסן חודש שנולד בו יצח"ק למתק דינו ע"י הוי"ה ז"ס וכבוד הוי"ה מלא את המשכן, וה"ס כנגד ארבעה בני"ם דברה תורה שה"ס ד' פעמים ב"ן בגי' יצח"ק, ותורה מפי הגבור"ה שמענו. מג"ע אופן ר"ז.

ה' ד' מלכיות משלו בישראל א'דום ביבל מידי יוון, ונרמזין בר"ת אלה מיסעי בני ישראל, ע"כ בתיבת אל"ה הטעם הוא אזלא גרו"ש, רמז על גירוש ישראל, ועל תיבות מסעי בני ישראל ל הטעם הוא מונ"ח רביעי"י (רמז שבגלות רביעי הם מונחים ביותר זמן רב) מג"ע אופן ר"מ.

ו' דבר נקרא השכינה, מגלה עמוקות אופן ר'.

ז' דבר ה' נקרא ג"כ המלכות, (שמגלה ענין פנימיות הת"ת כמו

ה' ד' מדריגות לצדיקים, והם עב"ד עובד מיראה, ב"ן עובד מאהבה, שות"ף שעושה מצות ביחודים גדולים וכאילו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית כי פועל ע"י יחודים פעולות גדולות ונוראות בעולמות עליונים, ר"ב שהוא כביכול כרב וארון שהקב"ה גזור והוא מבטל, ד' מדרגות הללו מחזרים במג"ע אופן קי"ז ואני ביארתי כנ"ל, וסימנך ומרדכי יושב בשער המלך, ר"ת ב"ן שותף ע"כד ר"ב.

ט' ד' בני אדם לא היה להם רב רק למרו מעצמם, אברהם איוב חזקיה משיח. רבה פרשה נשא.

י' ד' אותיות רבתים בראשי הספרים וסימנם במש"א, והם ב' בראשית מ' משלי ש' שיר השירים א' אדם שת דדברי הימים, ועומדים לבטל הד' קליפות ארבעה אבות נזיקין ש"ור ב"ור מיבעה א"ש. מג"ע אופן קס"ו.

יא' ד' שמות הן שהקב"ה מנהיג עולמו בהן, א"ל אלקי"ם הוי"ה אדנ"י, שה"ס חסד דין רחמים מדת הדין הרפה, וה"ס א"ל אלקי"ם הוי"ה דיבר (תהלים ג') ויקרא אר"ץ ה"ס אדנ"י. מג"ע אופן ר"ו.

עלמא לית לה רשו למיקרב בהו, דוד מלכא בשעתא דאירע לי' ההוא עובדא (דבת שבע) דחיל, בההיא שעתא סליק דומ"ה קמי קוב"ה וא"ל מארי דעלמא וכו' א"ל קוב"ה דוד זכאה הוא וברית קדישא על תיקונא קיימא דהא גלי קדמי דאיזדמנת ליה בת שבע מיומא דאיתברי עלמא וכו' ועל דא אמר דוד לולי ה' עורתה לי כמעט שכנה דומ"ה נפשי. זהר בראשית דף ח' ע"א [עיי"ש].

(א) דוד אדונינו נפטר בעצרת שחל להיות בשבת בהילולא רבה דאורייתא כדי לאכללא תורה שבכתב עם תורה שבע"פ להיות יחודא שלים. מג"ע אופן קפ"ו. ומשום הכי קורין מגילת רות בעצרת שהוא יחוסו של דוד כי מסתמא נולד בעצרת ג"כ כי שנותיהם של צדיקים מיום ליום, תבואת שור. [בכור שור ב"ב יד: רכו]. וכבר דברנו מזה באורך בפירושינו למגילה הנ"ל, [עי' בני יששכר מאמרי חורש סיון מא' ח' ב'].

(ב) דוד היה בו ניצוץ יהודה. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב' [ערך בת שוע] ועיי"ש.

(ג) דוד נתגלגל בהלל ויהונתן בשמאי, ע"כ הלכה כהלל כמשארז"ל בדוד וה' עמו הלכה כמותו בכל מקום, [סנהדרין צג:] וכן אמרז"ל [שם] שעל הכל אמר שאול יהונתן בני כמוהו רק על מה שאמרו הלכה כמותו בכל מקום לזה היה מקנא. שם אות ד'.

שהדיבור מגלה פנימיות הלב נ"ל) וזהו בדב"ר ה' שמים נעשו, ר"ל הב' בדב"ר פירוש בתוך, ר"ל בתוך דב"ר ה' היא המלכות שמי"ם, הוא ו"ק דו"א קונים בחי' עשיה, וזה נעשו כי בהיותם במקומם בז"א הם בחי' יצירה כנודע כי ז"א מקנן ביצירה (והוא ג"כ יצירה דאצילות נ"ל) ובהתפשטם בתוך הדב"ר הש"ם היא הנוק' קונים בחי' עשיה בהתגלות יותר. ס' זהר הרקיע דף ר' ע"א בפירושו על הזהר על פסוק מי ברא אלה, וזה ענין דב"ר ה' הנכתב אצל הנביאים כי כל הנביאים נתנבאו מאספקלריא שאינה מאירה הוא סוד מלכות לבני"ה שאין לה אור מעצמה כי לית לה מגרמה כלום, והבן.

(ד) דיינים עליונים, הם נק' חסד וגבורה והמכריע ת"ת, דיינים תחתונים הם נצח והוד והמכריע יסוד, קנה על המצות דף ג'.

(ט) דרך כשאדם הולך בדרך מחוייב לעסוק בתורה ויהיה לו לשמירה ולתיקון בדרך, ובפרט כששנים הולכים ביחד, זהר בראשית דף ה' ע"ב ר"א הוה אזיל וכו' ור' אבא בהדי' וכו' א"ר אבא נפתח פתחין דאורייתא דהא שעתא ועידנא הוא לאיתקנא באורחין.

(י) דומה ההוא דממנא על גיהנם דומ"ה שמיה וכמה רבוא דמלאכי חבלה בהדיה, וקאים על פיתחא דגיהנם וכל אינון דנטרין ברית קדישא בהאי

מוחץ דילה הם ו' אורות דהיינו ג' מוחץ דילה המקבלין מהג' מוחץ דידיה, והנה ו' כ"ח בגי' ד"ל, גם קיחת המוחץ הוא מהחזה (ת"ת) עד הכתר א"כ הם ו"ס ו' כ"ח בגי' ד"ל. גם מילוי דמילוי דאדנ"י הם ד"ל אותיות, גם חילוף שם אהי"ה דהיינו בוכ"ו הוא במלכות והוא בגי' ד"ל, וג"כ שם אגל"א הוא במלכות והוא בגי' ד"ל (עם הכולל) ע"ח שער ז"א פ"ד. [ע' לעיל ערך ג' סי' ל"ב]

כ) **דינא** רפיא ה"ס המלכות. ע"ח שער רפ"ח ניצוצין פ"ה.

לא) **דע"ת** בגי' עשרה אהי"ה ועשרה הוי"ה, עם ד' אותיות השורש כהכללם זה בזה, וכבר ידעת עשרה הוי"ה בחכמה, עשרה אהי"ה בבינה ודעת כוללם, והבן, (עיין באות יו"ד), והנה עשרה הוי"ה ועשרה אהי"ה בגי' יה"י אור"ר ויה"י אור"ר (כמ"ש באות יו"ד) [עך יהי אורן], ועם הדי' תיבות בגי' דע"ת הכולל והבן בסוד הצמצום והתפשטות, כי הדעת הוא עיטרא דחסדים וגבורות. וכן יה"י אור"ר הוא התפשטות בסוד החסד ויה"י אור"ר סוד הצמצום בגבורה והבן, נ"ל.

כג) **דעת** הוא הנשמה הפנימיות דז"א והוא מיסוד אבא הנק' שביל דקיק דלא אתידע, עיין באות שין.

כד) **דעת**, הדעת הוא קיום כל המידות, והנה מבואר הדבר בשכל אנושי כשידע האדם שזה בנו עי"ז יחול

ז) **דוד** הוא ניצוץ נת, וה"ס הכתוב הושיעני אלהי"ם כי באו מי"ם עד נפש. דן ידין על הקרניים פ"ב, ועמ"ש באות נון נח.

טו) **דוד** מלכא רמו לנוק' דז"א. הוא מפורסם בכל ספרי הקבלה ועיין בזהר הרקיע דף כ"ג בפירושו לזהר בראשית דף י"ז.

טז) **דניאל** רב דניאל בר קטינא שהיה מעיין בנכסיה בכל יומא וכל עשב שהיה צריך למטר הוה בעי רחמי ואתא מיטרא [תענית ט:] הוא הי' עיבור גדעון שאמר יהי חורב על הארץ ועל הגיזה טל, וכן להיפוך [שופטים ו:]. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ד' [ע' לעיל ערך גדעון].

יז) **דינה** היא חמורתיה דר' יוסי דמן יקרת כפ' סדר תעניות [תענית כד.] ועל שנדבקה בשכם בן חמור ירדה בהאי עיבור לתיקונה. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ד'. וקשה הדבר לומר כזאת על זרע יעקב אבינו שהיתה מיטתו שלימה, ואפשר הכונה אותו הבחינת רע שנדבק בה מן זוהמת שכם היא שניתקן.

יח) **דרגא** תמינאה, עמ"ש באות ח' חיה [כ"ב] ובאות מ' מילה, דנ"ל דרגא תמינאה הכונה על מלכות. ועיין בזהר בראשית דף י"ג ע"א.

יט) **דל** הוא במלכות, כי ז"ת שבה הוא ז' הויו"ת שבהם כ"ח אותיות, וג'

שיודע דע"ת עלין, אבל היה יונק מהדעת דקליפה דהיינו מנופל וגלוי עינים כנודע מזוה"ק, וכן ער"ב ר"ב בגי' דע"ת. גם זה שם. ונ"ל שהם אלו דבניין בתי כנסיות שלא לש"ש באמרם נעשה לנו שם, כמבואר בזהר בראשית (כ"ה ע"ב), וא"כ דעתם מלאים מפניות וקלי', וכן אותן דקיימין כלי חמס על ישראל מתבוננים בדעתם בכל עת ומבקשים תחבולות באיזה אופן לגזול עם עני ודל, וזה בא מהדעת דקליפה, השי"ת יבער את רוח הטומאה מן הארץ וכולם ידעו את השם דייקא.

(נ) דב"א ה"ס אלף כ"ד מנין אתרו"ג לול"ב ערב"ה הד"ס, וזהו תשב אנוש עד דכ"א [תהלים צ'], שאז גמר התשובה והכפרה, מג"ע אופן ק"ד. ועמ"ש בספרי על התורה בעזרי"ת.

(ס) דב"א, אלף כ"ד, מנין אמות שבמזבח ל"ב על ל"ב ס"ה אלף כ"ד אמות מג"ע שם. וזה ג"כ לדעתי תשב אנוש עד דכ"א [תהלים שס], ר"ל תשובת האנוש מגיע עד לקרבנות המזבח לכפר עליו, ותינח בזמן שהביהמ"ק קיים אבל בזמן שאין ביהמ"ק קיים ותאמר שובו בני אדם, ר"ל ע"י האמירה פ' הקרבנות יהיה התשובה, ואמר בני אדם ר"ל בני האדם הגדול בענקים זה אברהם שהבטיחו הקב"ה כשיעסקו בפ' הקרבנות מעלה אנ"י עליהם כאילו הקריבו כל הקרבנות, נ"ל. ואמרז"ל [מנחות קי.] על פסוק בכל מקום מוקטר ומוגש לשמי

עליו אהבתו והתפארותו וכו', וז"ש ובדעת חדרים ימלאו [משלי כ"ד], מבואר הדבר בס' ליקוטי אמרים מהמגיד מהרד"ב וצוק"ף.

(נד) דעת בגלות מצרים היה גלות הדעת, שלא היה נודע אלקות"ו בעולם, ובשאר הגליות הוא גלות המידות חג"ת נהי"מ. שם, ובשאר ספרים מבואר מאוד.

וזה לדעתי שהוצרכה הגאולה אז להיות ע"י משה דווקא שהוא בסוד הדעת, ואמר לו השי"ת וידעת"ם כי אני י"י וידע"ו וכו' כמה פעמים, וזה לדעתי מה שנמשך הגלות המר הזה בעוה"ר כי במצרים היה גלות כולל לכולם יחד גלות הדעת, ובהתוודע להם אלקותו אזי תיכף נגאלו, משא"כ כעת בגלות המדות אינו דומה גלות של זה לגלותו של זה, כי אצל זה בגלות מידת החסד שהוא אהבה ועוסק במידה הלזו באהבות רעות ר"ל, ואצל זה מידת יראה ועוסק ביראות רעות וכדומה, והמשכיל על דבר ימצא טוב טעם ודעת להעלות כל המידות למקורן. וזה שנצטוונו בזכרון יציאת מצרים, להיכלל יציאת כל המידות מהגלות בכללותן, בדעת הכולל ומקיים כל המידות, תן לחכם ויחכם עוד. [ע"י בני יששכר מאמרי חודש אדר מאמר ג' דרוש ג' ובהג"ה].

(סז) דע"ת דקליפה בגי' שמחזא"י עזא"ל. קרניים ודן ידן מאמר י"ג. ונ"ל שזה שהתפאר א"ע בלעם

ונפקי עמיה מההוא אוצר החמדה דתנן
 אוצר יש למעלה בשערי מזרח וחמדה
 שמו ויש בו שלשת אלפים ושבעים וחמש
 רוחין ראסוותא לעלמא, והיינו דתנן
 במתניתא דרבי אליעזר מאי דכתיב, בקר
 לא עבות, כלומר כשהוא בקר, מאן דאית
 ליה מרעין וחליים, אינו נלכד בעבות,
 וכנגד זה אריב"ז יש מלאך ממונה מהבקר
 ועד חצי היום בההוא רוחא דאתי ממזרח
 ומיכאל שמו שהוא ממונה לצד מזרח,
 ואריב"ז הוא מיכאל דכתיב ביה הנה
 מלאכי ילך לפניך באשגחותא תשכח
 מיכאל מלאכי ודא הוא דאמר הקב"ה
 למשה הנה מלאכי ילך לפניך כלומר
 הנה מיכאל ילך לפניך. ותאנא כשרוח
 מזרח מתעורר לצאת לעולם מאן דאזיל
 באורחא ויכוין רוחיה להאי ענינא כל
 ברכתא דברכין ליה מתקיימת (עיין באות
 ב' ברכה) בההיא שעתא ויהא חדו כל
 ההוא יומא. (והנה לדעתי תמצא ברו"ח
 הקד"ם בגי' מיכאל במילואו כזה מ"ם
 יו"ד כ"ף אל"ף למ"ד עם הט' אותיות
 והכולל, או רו"ח קדי"ם טו"ב בגי'
 מיכאל במילואו, והכוונה בתיבת טו"ב
 ר"ל שמתחיל בעת אשר קרא אלקים לאור
 טו"ב נ"ל) (והנה רוח מזרחית קולטת
 כנודע ומיכאל כהנא רבא מגין וכהן גדול
 דלתתא כשלא הי' מתפלל שלא תארע
 חקלה לבר ישראל נענש ע"ז, ע"כ תלתה
 התורה השבת הרוצח מרוח מזרחית
 במיתת הכהן גדול שלא התנהג במנהג
 מיכאל להתפלל ולהמליץ עבור ישראל,
 והנה תמצא מזרח בגי' מלאך מיכאל

בכל מקום שתלמידי חכמים עוסקים
 בתורה מעלה אני עליהם כאילו הקריבו
 כל הקרבנות, ולזה גרמו תשב אנוש עד
 דכ"א בגי' אלף כ"ד מנין ביי"ת רבת"י
 דבראשית שבה כלול כל התורה, לומר לך
 כל העוסק בתורה הוא עיקר התשובה
 וחשוב לפני השי"ת כאילו הקריב קרבנות
 על המזבח שיש בה אמות כמנין דכ"א
 נ"ל.

(כ) דב"א, אלף כ"ד, מנין א"ת גדל"ך
 וא"ת יד"ך החזק"ה. מג"ע
 אופן הנ"ל.

(ט) דב"א בגמ' שלשה דברים מרחיבין
 דעתו של אדם דירה נאה
 כלים נאים אשה נאה [ברכות נו:], וכזהר
 זכאה מאן דעביד ליי' דירה נאה בגופא
 דיליה כלים נאים איברים ואשה נאה דא
 נשמתא, והנה אלו הג' צריכים לתשובה
 לזכך הגוף ואיברים ולטהר הנשמה, וזהו
 תשב אנוש עד דכ"א, דירה כ'לים א'שה
 ותאמר שוכו בני אדם.

(ז) ד' רוחות, מזרח דרום מערב צפון, ד'
 רוחות מנשבות מהן בכל יום
 בארבעה עיתותי היום, רוח מזרחית
 מהבוקר עד חצי היום, מערבית מחצי
 היום עד הלילה, דרומית מתחילת הלילה
 עד חצות, ומחצות עד הבוקר צפונית
 מנשבת, גמרא ובתוס' ברכות ג:], צפונית
 מנשבת לברה כי באמת היא מנשבת עם
 כל אחד ואחד כראיתא [ב"ב כה:], וז"ל
 זו"ח בראשית במדרש הנעלם דף י"ז, רוח
 מזרחית מנשבת מהבקר ועד חצי היום,

יג"ן ועוד יש לדבר בזה ועת לקצר נ"ל).

רוח מערב מנשבת מחצי היום עד הלילה, ונפקי עמיה מאוצר מעין ארבע מאה ושתיק וחמש רוחין לאפרחא עשבים ואילנים ויבולים ותאנא מלאך ממונה מחצי היום עד הלילה ורפאל שמיה והוא ממונה לצד מערב, א"ר יוסי בן פזי א"כ קושיא איכא הכא דהא תנינן מלאך הממונה על הרפואה רפאל שמו, ואת אמרת דאסוותא אתי ממזרח ומיכאל ממונה עליו, ת"ש אריב"ז כל עובדוהי דקב"ה גבי בני נשא מטול דישתמודעין ליה, דהוא מחי והוא מסי ולא ישוין בני נשא לבייהו למלאכא ולא לרברכנא ובגין כך מחליף עידנין חזמנין דלא י"מרון מלאכא פלוני עבד ליה האי אלא כולא בידיה, ולפיכך מחליף רוחין עד דיצלו קמיה ויתובון, וכדין יפקוד לאסוותא למשרי עלוהי, וההוא מלאכא דאתפקד על אסוותא עביד מה דאתפקד מרעותיה דמריה, ות"ח רחמנותא דהקב"ה דלא מחי לב"נ עד דסלקי עובדוהי במתקלא כבי דינא דלעילא, וההוא דאתמני על דינא הוא מיכאל ורחמנותא דהקב"ה, דאע"ג דבגיניה מטא ליה דינא בידיה בדנא, ממטי ליה רוחא דאסוותא בכל יומא עד דיכשר אינש עובדוהי ויתוב מנייהו קמי מאריה, וכדין משדר ליה אסוותא על ידוהי דההוא שליחא דממנא עלוהי. (לכאורא הדברים סתומים ונ"ל הפירוש דבאמת הממונה על רפואה שלימה שהוא ממונה להעמיד את החולי מחליו ומיכאל ירפאהו בכל יום במעט

קט עד אשר ישוב אל השם ואז ישלח לו השי"ת את רפאל לרפאותו רפואה שלימה, ובכדי שלא יכוונו בני אדם לבותם למלאך רפאל ע"כ אינו מרפא רפאל תיכף רק עד אשר ישוב אל השם וירחמהו, ובין כך וכך ממנה השי"ת למיכאל להוסיף בו כח ואומץ בכל יום לסבול היסורין עד ישוב אל השם וירפאהו והבן זה מה שנ"ל).

רוח דרום מנשבת מרישא דליליא עד פלגות ליליא ונפקו עמיה מההוא אוצר החמדה מאתן ושבעין וחמש רוחין לדשנא ארעא, ולחממא קרירותא, ומלאך ממונה עליו ואוריאל שמיה, והוא ממונה לצד דרום, בההוא רוחא וההוא רוחא ככדא על בני מרעין ודחקין ביה והוא טב לעלמא, ותאנא בההוא זמנא דיינין לחייביא בנורא דגיהנם, וכל עלמא שוכבים והוזים בשינתא ולית מאן דמצלי עליהון. (מהכא נשמע שמחוייב בר ישראל בעודו בחיים חיותו להתפלל עבור חייביא דגיהנם, וכפעלו ישולם לו כי מי יודע באיזה דרך יוליכו אותו ג"כ והבן).

רוח צפון, מנשבת מחצי הלילה עד הבקר, ותאנא תלת מאה אלפין רוחין ועלעולין אתיין עמיה, והא קשה מכלהון לכולא וטב לבני מרעין מסגיאות קרירותא ומחמימותא סגיא די בהון, ותאנא ארשב"י ביה שעתא נפק קב"ה מאינון עלמין סגיאיין דכסיף בהו, ואתי לאשתעשעא עם צדיקיא בנגתא דערן וכו' (עיין באות ח' חצות לילה), ת"ר

תמיד אל הקדושה להמכוין אותו, בין בחול בין בשבת. כנפי יונה סימן ז' ח"ד הביאו בספר עונג שבת, (הג"ה עיינתי בספר כנפי יונה ומצאתי שם נוסחא אחרת בלבישת החלוק של ערב שבת כזה זהריאל וכן הוא בסידור האריז"ל בכוונת ע"ש.) ז"ל פרקי היכלות, חלוק של זהריאל ה' אלקי ישראל שמעוטר ובא על כסא כבודו וחקוק ומלא כולו מבפנים ומן החיצון ועיני כל בריה אינה יכולה להסתכל בו, היכלות רבתי פ"ג א', ולענ"ד מ"ש כאן בין בחול ובין בשבת, עירוב פרשיות יש כאן, וז"ל כנפי יונה שם, וכשילביש ע"ש החלוק יכוין בשם זהריאל שהוא סוד שם החלוק העליון לזעיר זכרוהו ריש פרקי היכלות והוא מועיל מאד אל הקדושה להמשיכה על האדם, ובין בחול ובין בשבת אין טוב לאדם ללבוש שני מלבושים בבת אחת והעושה כן קשה לשכחה וכו' עיי"ש, ועי' לקמן באות ז' זהריאל].

(ל) **דודאים** נק' מט"ט וסנדר"ל, גלאנטי, א' ט"ו. [עה"פ קרא עלי מועד לשכור בחורי וגו' וז"ל בחורי הם מט"ט וסנדר"ל וכו' שפניהם כרביא וכו' ע"י הבחורים הללו היה נעשה כל תיקון עליון כדאיתא בס"ת בפרשת ויצא בפסוק וימצא דודאים בשדה וכו' ע"כ, ועי' זוה"ק ויצא קנ"ו ע"א בס"ת, הדודאים נתנו ריח וכו'].

(ס) **דוביא"ל** הוא שם שר פרס. גמרא יומא [עזו.] ועיין בגלאנטי [איכה ג' י' עה"פ דב ארכ הוא לי וגו' וז"ל, אפשר שרמו אל שר פרס הנקרא דוביאל כדאיתא בגמ' ואותו הדוב הוא היה ארכ לי צופה וממתין וכו' ע"כ, ובפרק א' ט"ו עה"פ סלה כל אבירי וגו' וז"ל, אבירי ישראל הם גבריאל וחילותיו שהם

כשמתחיל רוח צפון לנשב כל השמים וכל הרקיעים וחיות הקודש והאופנים וכל צבא השמים כולם מזדעזעים ומתחלחלים ופוצחים רנה ושכחה למי שאמר והיה העולם עד שנכנס עם הצדיקים בג"ע וזה בחצות הלילה כ"ז הוא בזו"ח הנ"ל, (והנה ד"פ רו"ח הוא בגי' תתנ"ו נרמזים בערי הלויים ובערי המקלט לגבולותיהם והערים אשר תתנ"ו, והמשכילים יבינו רמיתם לשם בארבע גבולות).

(ט) ד' מינין שבלולב אתרו"ג לול"ב הד"ס ערב"ה בגי' אלף כ"ד מינין האמות שהי' במזבח ל"ב על ל"ב, וז"ס הגמ' פ' לולב וערבה דף מה. א"ר אבהו אר"א כל המקיים לולב באגודו והד"ס בעבותו מעלה עליו הכתוב כאילו בנה מזבח והקריב קרבן שנאמר אסרו חג בעבותים וכו' מג"ע אופן ק"ד. והוא מינין בי"ת רבת"י דבראשית ונרמז ג"כ ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך. ר"ל בהיכלל ל"ב על ל"ב. והנה ד' מינין הללו מרמזים לשם הוי"ה כנודע וכאשר יתבאר אי"ה. וזה נרמז ואהבת את הוי"ה ר"ל עם הדי' מינין הנ"ל המרמזין להוי"ה בכל לבבך כנ"ל.

(ז) ד' מינין הנ"ל בגי' א"ת גדל"ך וא"ת יד"ך החזק"ה לרמוז אחיזתן בימין ובשמאל כמבואר בש"ע. מג"ע אופן הנ"ל.

(ג) **דריא"ל** זה השם צריך לכוין כשלושב בע"ש החלוק של שבת ומבואר בפרקי היכלות שמסוגל

למ) דורות הראשונים קודם המבול האריכו ימים כי היו שנותיהם מאריך אנפין, ואחר המבול נתקצרו כי הם רק מז"א שה"ס שבעים שנה נגד ז"ס, ואם בגבורות כשמגיעים עד הבינה הנקרא פועל גבורות, הם שמונים שנה כי הוא ספירה הח', ומשה היו שנותיו מא"א ונרמז בס"ת מחנ"י נ"א מספר"ך אש"ר (ס"ת ארי"ך) מספר"ך אש"ר כתב"ת (ס"ת כת"ר שהוא ארי"ך) כי שנותיו היו מאד"ם ונח שכ"א הי' לו לחיות אלף שנה ונחסר לאדם ע' ולנח נ' הרי ק"ך שנותיו של משה. מג"ע אופן ק"ץ. ועיי"ש כוונת רז"ל [מגילה כח]. במה ששאל ר"ע לר' נתוניא בן הקנה במה הארכת ימים אתו גוחי וקא מחו לי' סליק אדיקלא וכו'.

לז) דור, בכל דור מוכרח להיות ג' צדיקים דמיון אבות העולם אברהם יצחק יעקב הם סוד ג' שריגים שפתר יוסף, ויצחק שחפר ג' בארות, וביעקב ג' עדרי צאן, וג' אנשים שראה אברהם, וביוסף פגעו ג' מלאכים [ג' פעמים איש]. מג"ע אופן רל"ח ועיי"ש עוד.

מ) דיוקנא דברי"ת ה"ס נקודת ציון יסוד דנוק', גם דיוקנא דברי"ת רמז לחנוך. זהו הרקיע [ב' ע"ב] בפירושו למאמר ר' חזקי' בהתחלת הזהר.

מא) דיוקנא דכליל כל דיוקנין, עמ"ש באות פ"א ערך פריה ורביה, דנ"ל הכוונה על המלכו"ת [הכוללת כל הפרצופין]. עיין בזהר בראשית דף י"ג ע"א.

סגורין על ישראל ובהם היו ישראל מתאברים ומתגברים נעשו מסילה ולמדרך כף רגלו של דוביאל שר פרס כמוזכר בגמ' וכו'.

נו) דור המדבר בחינתם מבחינת יעק"ב שהוא בא מהאור דיסוד אב"א שמאיר מחוץ לגוף ז"א ואינו דבוק עם הז"א, ומשה הוא מהארת האבא בתוך הז"א, ע"כ היה משה רועה שלהם, ונסתלקו גם המה במדבר עם משה רועם, משא"כ דור באי הארץ היו מבחי' אתור באתור דזו"ן, ולא היה להם שייכות כ"כ עם משה, והנה הארת נוק' דזעיר מאחוריו היא מבחי' יסוד אימא המאיר ובוקע לחוץ, עיין כ"ז בע"ח שער הכללים [פיי"א], והנה זה מה שנ"ל שאמרז"ל [סנהדרין קח:] דור המדבר אין להם חלק לעוה"ב, כי עוה"ב הוא סוד אימא בינ"ה ומשם היה יניקת דור באי הארץ, משא"כ דור המדבר גבוהים יותר מעוה"ב שהם מהארת יסוד אבא חכמה. השי"ת יאיר עינינו בתורתו ואל יאמר פינו דבר שלא כרצונו.

נד) דור הפלגה נתגלגלו אח"כ באנשי סדום, ז"ס ואנשי העיר [בראשית י"ט ד'] (ר"ל שבנו העיר והמגדל הם) אנשי סדום, ואח"כ נתגלגלו במחלוקתו של קרח, ז"ס המגדל שלישי נשרף שלישי נבלע וכו' [סנהדרין קט]. וזה שתרגם ויקח קרח ואיתפל"ג ואמר שם אנשי ש"ם [במדבר ט"ז א] כמה דאת אמר ונעשה לנו ש"ם. מג"ע אופן קפ"א.

(מג) דביקות כשהוא דבוק בבורא ית' ונופל לו מחשבה מאיזה ענין מסתמא הוא כך כמו שנופל במחשבתו, וזהו רוח"ק מועט. ליקוטי יקרים [אות י"ב בשם הבעש"ט]. פעמים עובד בדביקות אף שהוא בקטנות דהיינו שאינו נכנס בעולמות עליונים רק שמחשב שמכה"כ [שמלא כל הארץ כבודו] והוא קרוב אצלו, ואפילו כשהוא בקטנות ומחשב אח"כ בעולמות עליונים מסתמא הוא נכנס בעולמות עליונים דאל"כ לא היו נופלין במחשבתו העולמות העליונים. שם [י"ז]. לפעמים מחמת הדביקות מאריך בתיבה אחת שאינו רוצה לפרוד עצמו מהתיבה, שם [כ"א, ועי' מה שפי" בזה באגרא דפרקא קל"ג].

(מג) ד' רבתי מרמזת לכינה אימא. דן ידן על הקרניים מאמר ח'.

(מז) ד' מרמזת לתבונה הב' המתלבשת בז"א. ע"ח שער הזווגים פ"ד.

(מה) ד' מרמזת למלכות עד לא קבילת דכורא היא דלה ועניה בזמן הגלות ואז צריכה לג' לגמול לה חסד (עיין באות ג' ותבין) זהר הרקיע דף י"ד [ע"ב ז"ל שם, צריכה לגמילות חסדים הנמשך ע"י היסוד קו הפשוט של ג' ומטה אליה חסדן מאמר עאלת אות ד'. ועיין בזהר בראשית דף י"ב ע"א ז"ל, דל"ת דאח"ד גדולה והיינו דכתיב ותראה היבשה ותתחזי ותתקשר דל"ת דאיהי יבשה (ועיין באות יו"ד יבשה).

מערכת אות הה"א

הבורא אבל לכרו בחדר הוא בסכנה, ולפעמים כשהוא דבוק יוכל להתבודד א"ע אפילו בבית שיש בני אדם, ליקרטי יקרים [אות י"ג].

(ח) היב"ל בגי' ארנ"י שהוא היכל להוי"ה, ונרמז והוי"ה בהיכ"ל קרשו ה"ס [מפניו כל הארץ, חבקוק ב].

(ט) היב"ל קרש"ך נקרא אותו ההיכל הנקרא עי"ן טוב"ה (המבטל לעין הרע עיין באות עי"ן).

(י) היב"ל קרש"ך בגי' תפ"ט מנין וחושבן המלאכים הקדושים ססזא"ל נמריא"ל אשר מבטלים לקליפות סמא"ל נח"ש (רחושבנייהו הכי הוי ומהם בא עין הרע לשונאי ישראל (עיין באות הנ"ל), וחשבון הפתחים והחלונות שבהיכל הזה עיין באות עין ותבין.

(יב) הקדוש ברוך הוא, נקרא הת"ת, גם היסוד. שג"ע א"צ פ"ג ד"ג ובזהר הרקיע דף ו' [עי"ב] מפרש קוב"ה על אמ"א תתאה מלכו"ת וברך י' [עי"ב] מפרש על אימא עילאה כינ"ה, ובגלאנטי א' ב' מפרש הקב"ה על כלל המדות שכאצילות עיי"ש. [ד"ה וכמרש ח"ל, כינו

(ג) הידור מצוה עד שליש במצוה. עיין לקמן באות מ"ם מצוה.

(ג) הושענא רבה לקביל אברהם שהיה ברור הכ"א. וכן הושענא רבה יום כ"א בחודש. מג"ע אופן ק"ג.

(ג) הושענא רב"ה ה"ס אהי"ה. גם זה שם.

(ד) הושענא רב"ה, רב"ה בגי' או"ר, ר"ז, אי"ן סו"ף, ארד"ן עול"ם, והבן. נ"ל.

(ה) הושענא רב"ה, ר"ל כשתרכה ותמלא אותיות הושענא כזה, ה"ה וא"ו שי"ן עי"ן נו"ן אל"ף בגי' תש"ל מנין התמידים שמקריבים ישראל בכל השנה, כי בימי הסוכות מקריבים ע' פרים לקביל ע' אומות, וביום הז' לבסוף נזכר לפני הקב"ה תש"ל תמידים שמקריבים ישראל לכפר עליהם.

(ו) הוד יש בו סוד ר' צינורים. קרנים מאמר ח' ודן ידן.

(ז) התבודדות כשרוצה האדם להיות בהתבודדות צריך להיות עם חבר וכל אחד יתבודד עצמו עם

ביהושע כהן גדול וניצול מכבשן האש שהשליכו נבוכדנצר, כמשארז"ל [מדרש איכה ב] על פסוק הלא זה אור מוצל מאש [זכריה ג' ב] ואח"כ נתעבר בה' רב ר' בינו ניסים ר"ת הר"ן. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ה' ע"ש.

(ט) הושע בן בארי היה בו ניצוץ ראובן. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ה' ועיין באות ר' ראובן.

(ז) הגר שפחת שרי שפגמה במה שתקל גבירתה בעיניה, אזי ניתקנה שנתגלגלה בשפחת ישי שחסה על כבוד גבירתה ולא שמעה לאדוניה במה שרצה לבא עליה וגילתה הדבר לגבירתה והלכה למקום הסתר ויצא משם דוד ומשיח כנודע מרז"ל, נילקוט המכירי תהלים קי"ח, כ"ח]. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ה'. ונ"ל שז"ס הפסוק שאמר המלאך להגר שובי אל גבירתך והתעניי תחת ידיה, כי כבר ידעת מניעת התשמיש נק' עינוי כמ"ש אם תענה את בנותי ודרשו רז"ל למנוע מהן התשמיש, וז"ש שובי אל גברתך והתעניי שיהיה לך עינוי שתמנע ממך התשמיש, תחת ידיה ר"ל תחת מקומה שהיא תלך למקום הסתר במקומך והבן, ע"כ בר"ת א"ל ג' גברתך ו' התעני תחת ידיה ר"ת בגי' משי"ח ב"ן דוד נ"ל.

(ח) המן הרשע כחו היה ממאדי"ם חושבני דדין כחושבנא דדין. מג"ע אופן רכ"א.

זה מכונה דרך כלל לכל המידות ע"כ, ועי' ערך קוב"ה].

(י) ה"ה כל לשון הוי' [צ"ל ה"ה ויהי"ה] הנאמר בפסוק הכל מסוד עולם היצירה. דן ידין על הקרנים מאמר י"ב, ועיין באות אל"ף איו"ב.

(יג) הוא, מרמז לפעמים על ג' עולמות בי"ע ביחד ממטה למעלה דהיינו הה' על עולם העשיה דתמן נוק' דזעיר מקננא, הו' על עולם היצירה כי ו' הוא סוד זעיר דמקנן ביצירה, הא' על בריאה דתמן מקננת אימא עילאה הרמוזה בא'. מג"ע אופן קמ"ב.

(יד) הים, הוא מרמז תמיד בנוק'.

(טו) הים הקדמוני, היא אימא דמינה דינין מתערין.

(טז) הים האחרון [זכריה י"ד] היא מלכות. כל זה בזהר הרקיע דף כ"ב ע"א בפירושו לזהר בראשית דף י"ו.

(יז) ה' מדריגות יש לנשמה גרנח"י, [נפש, רוח, נשמה, חיה, יחידה] יעויין עניינם באות נון נשמה.

(יח) הרן בן נחור שנשרף בעת שקידש אברהם את השי"ת בכבשן האש ואמר הרן אם אברהם נוצח אני משלו והשליכוהו לכבשן האש ונשרף [מדרש תהלים קי"ח], אזי אעפ"כ עבור שנשרף עבור קידוש שמו ית' נתעבר אח"כ

כג) הורדום שבנה ביהמ"ק הוא היה גלגול אבימלך בן גדעון מפילגשו. גלגולי נשמות מהרמ"ע עיין באות א' אבימלך.

כד) הורדום היה גלגול נר [זקנו של שאול] וגילגול ברק [בעל דבורה הנביאה] שנתעסקו באור [תנא דבי אליהו רבה פ"ט], ע"כ נתעסקו באורו של עולם בנין ביהמ"ק. שם אות ב' ועיין באות ב' ברק.

כה) הַלֵּל הוא גלגול דוד שנכתב עליו וד' עמו הלכה כמותו בכל מקום [סנהדרין צג:] ע"כ ג"כ הלכה כהלל, והנה על כל המעלות של דוד אמר שאול יונתן בני כמוהו רק על שהלכה כמותו חלש דעתיה [שם] כי זה לא היה ביונתן, והנה שמאי הוא גלגול יונתן ע"כ ג"כ אין הלכה כמותו.

עוד היה הלל גלגול שלמה ושורשו היא מיסוד שהוא רחמים, ע"כ לא היה כועס מעולם שאותו המדה אינו מניח לכעוס, ושמאי היה מגלגול יהושע בן נון

ושורשו מלכו"ת שהיא גבורה ע"כ היה כועס ואין הלכה כמותו, ועליהם נאמר במשלי [כ"ט] רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם י"י, כי שניהם ינקו ממעיין היחוד, ועליהם אמר שלמה [קהלת ב'] ופניתי אני לראות חכמה והוללו"ת וכו' מלשון הל"ל, כי מי יוכל לבוא אחרי המלך את אשר כבר עשוה"ו (נרמז על שמאי גלגול יהושע עשה"ו אותיות הוש"ע), גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ד' ואות ו'.

כו) זעירא מלכות דא"ק סוד ז"ת סוד עתיק יומין המתלבשים בבי"ע. ע"ח שער השתלשלות הי"ס מה"ב פ"ב עיין שם.

כז) אחרונה בצורתה ג' וויין מרמוז למלכות בעת הזיווג כי בלא זיווג הוא ד' כנודע. זהר הרקיע דף י"ד ע"א. ועיין בגלאנטי בפסוק גלתה יהוד"ה מעוני ומרוב עבודה עיי"ש. [נז"ל בחינת העוני היינו הדלי"ת ובחי העושר היינו הה"א וזהו יהוד"ה ע"כ, עי' לקמן ערך שרה].

מערכת אות הוא"ו

עתיקא דקיימא לשאלה בר"א אל"ה ומאן איהו מ"י וכו' עיי"ש. הנה בינה נקרא מ"י והו"ק נק' אל"ה והמלכות נק' מרו"ם, וז"ל ספר זהר הרקיע [ה' ע"א ד"ה הנה] הנה הו"ק נאצלו בחכמ"ה ונבראו בבינה ונוצרו בת"ת ונעשו במלכו"ת, לכן אמר ברא אלה סוד בריאה, ומן המלכות נראו כי שם נתגלו הו"ק גילוי רב בסוד עשי עכ"ל.

(ט) ו"ק נק' אל"ה כי כל קצה כלול מכולם והם ל"ו מנין אל"ה, ועיין בכונת אריז"ל בפסוק על אלה אני וכו' [איכה א].

(ז) ואיבה ה"ס כ"ד זיני מסאבותא שהטיל הנחש בחוה וגרמה שנאה ואיבה בין אשה יראת ה' שמתחילה קישטה הש"י בכ"ד קישוטין סוד ויבא"ה אל האדם בגי' כ"ד ונעשה ואיב"ה, וג' אבות תיקנו האיבה, ושוב חזרה בשעת מכירת יוסף וזה שנרמז ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי ר"ת ואיב"ה, וזה גרם גלות מצרים וכשיצאו כתיב היום איתם יוצאים ב'חודש האיביב ר"ת האיב"ה שיצאו מהאיב"ה ונפסקה הזוהמא במ"ת שהלוחות היו ו' טפחים על ו' טפחים הרי ב"פ ו"ו הרי י"ב כל לוח מז"ה ומז"ה הם כתובים, הרי

(ח) ועד נק' המלכות תמן ויעודא דכולא, מאורי אור מערכת הו' סי' ב'. ועיין בזהר לעתיד לבוא ב"ב יהיה אור הלבנה כאור החמה ויהיה ה' אחד ושמו אחד, שיהי' יחודא תתאה ברוך שם וכו' ג"כ אח"ד [ח"ג נ"ו ע"א], שעתה הוא בחילוף אתוון וע"ד (ולדעתי לסוד היחוד הזה הי' צ"ג כלים בביה"מ [תמיד ל.] מנין הב' יחודים אח"ד וע"ד מנין הרי"ה בהיכ"ל והבן), ועפי"ז פירשנו מה שאמרז"ל ויבן ה' אלהים את הצלע וכו' מלמד שנתן לה השי"ת בינה יתירה [נדה מו.] שתיבת יתיר"ה לכאורה אינו מובן דהל"ל גדולה, ותיבת יתיר"ה מורה על דבר המותרות שיותר טוב שלא היה הדבר, ולפי הנ"ל ניחא שתיבת וע"ד הוא ס"ז יותר מחשבון אח"ד, וזהו בינה"ה יתירה ר"ל כמנין בינה"ה היא יותר, והלואי נזכה ב"ב שיהי' שמו אח"ד אור הלבנה כאור החמה והבן נ"ל. [ע"י באגרא וכלה פ' תרומה עה"פ ונוערתי לך שם, וע"י ערך מגן צ"ן].

(ט) ו' קצוות, ה"ס חג"ת נה"י, נאצלו בחכמה ונבראו בבינה ונוצרו בת"ת ונעשו במלכות, עיין בהקדמת הזוה"ק [א' ע"ב] ר"א פתח שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה וכו', לאן אתר לאתר דכל עינין תליאן ל"י ומאן איהו פתח עינים ותמן תנדעון דהאי סתים

כ"ד טפחים, ובעגל נשברו הלוחות וחזרה הזהמא לכן בסוף כ"ד דורות נגבה מהם העון, ואין לך כל פקידה שלא יהי בו כ"ד מהכרע ליטרא מעון עגל נסנהררין קב.], גם במרגלים נרמז ו'פגריכם א'תם י'פלו ב'מדבר ה'זה ר"ת ואיב"ה, ופרה אדומה היא רפואה על העגל איתמר שם ו'כל אישר י'גע ב'ו ה'טמא ר"ת ואיב"ה, ובשעת החורבן נפרע עון העגל נרמז בר"ת איכה י'שבה ב'יד ה'עיר ר'בתי ע'ם ה'יתה איב"ה רע"ה, והנה משה רצה לתקן ונרמז בראשי אתון ו'אתחנן א'ל י'י ב'עז ה'הוא ר"ת ואיב"ה, ושם אדנ"י יש בו כ"ד צירופים לתקן השכינה, וה"ס שם אזובוג"ה שהוא בגי' כ"ד שכתב מהרמ"ק מי שמכין אותו בשעת תפילתו תפילתו נשמעת ויוצא משירת אז ישיר (עיין באות א' מש"ש).

ושם הזה ה"ס כ"ד פרקים דמסכת שבת נגר השם הנ"ל ובכל סעודה צ"ל ח' פרקים נגד ב' אותיו' דשם הנ"ל, ע"כ ג"כ ושמרו בני ישראל אית ה'שבת ר"ת ואיב"ה, ולקביל זה כ"ד ספרים בתורה כ"ד ספרי"ם בגי' מקו"ר חיי"ם (ונ"ל כי הכ"ד זיני דמסאבותא גרמו המות, והתיקן ע"י התורה כ"ד ספרים, ע"כ הוא בגי' מקו"ר חיי"ם נ"ל) וה"ס כ"ד אלף תלמידי ר"ע סוד התורה שבע"פ, וה"ס כ"ד אלף שנפלו בשטים, וה"ס שאמר בזהר [פקודי רמ"א ע"ב] כ"ד סמכין דמרכבה, וכנגד זה בירושלים כ"ד שערים וכשדבקו השערים זה בזה אמר שלמה כ"ד רגנות, וכן בברכת בונה ירושלים כ"ד תיבות, ולזה מנו במדרש איכה כ"ד

שווקים היו בירושלים ובכל שוק כ"ד שקקים וכר', וז"ס ושמתי כ"דכ"ד שמשותיך. מג"ע אופן ר"ת.

(ל) ו'שתי שצותה לבנות ישראל לעשות מלאכה בשבת [מגילה יב:]: נתגלגלה באותה הפרה של חסיד א' הנזכר בדברי רז"ל [פסיקתא רבתי פ"ד] שמכרה אח"כ לנכרי ולא רצתה לעשות מלאכה בשבת עד שבא אותו הנכרי לאותו החסיד ולחש לה באזנה עד היום היית אצלי לא היית רשאי לעשות מלאכה בשבת והיום אתה ברשות הנכרי ואז עשתה, ועי"כ נתגייר אח"כ אותו הנכרי כמשארז"ל, ואותו הנכרי היה אחשורוש. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ו'.

(ז) ו'ידוי, ע"י ה'ידוי שאדם מתוודה הקטיגור מסתלק ומודה בקנס פטור, זהר פנחס [ר"א ע"א], עיין בעשרה מאמרות מאמר ח"ד ח"א פ"ג.

(ג) ו'ידוי, צריך להתודות על דרך א"ב ועל דרך תשר"ק, לפי שהחוטא מאבד את העולם שנברא באל"ף ביי"ת, והנה ידוע דאותיות עאלו תחלה למפרע קדם מלכא כי עלה במחשבה לברוא במה"ד ואח"כ שיתף מה"ר ועאלו כסידרן ואח"כ שיתפן יחד בתיבת בראשי"ת א"ב תש"ר והיו"ד שבשם מחברם גם יחד, וא"כ בשביל זה כיון שכך הי' הבריאה והחוטא מאבד צריך השב להתוודת ע"ד א"ב וע"ד תשר"ק, בעשרה מאמרות מאמר הנ"ל. [ע"י קול בוכים לר"א גאלנטי איכה ג' מ"ב עה"פ נחננו פשענו וגו' דלכך תקנו

לק) ו' אות הו' מרמו לגופא דז"א בעת
הזיווג. זהר הרקיע דף י"ד [ע"א]
בפירושו למאמר עאלת אות ו'.

לו) וא"ו במילואו בגי' אח"ד, להיות הו'
הוא סוד היחוד שמתחבר הת"ת
עם המלכות ע"י ו' זעירא. כן נראה בזהר
הרקיע דף ט"ו [ע"א] ועיי"ש עוד.

הקדמונים לומר הודיו בדרך אלפא ביתא אשמנו
בגדנו כרי שיחקן האותיות שפגם ע"כ, ועי' בבני
יששכר מאמרי חודש תשרי מאמר ו' אות ה' רמו
הענין בתורה].

לד) ווי' העמודים, נקרא נצח והוד
נמשכים מהת"ת ו' ארוכה. ע"ח
שער א"א פ"ה.

מערכת אות הזיי"ן

ג) זאת נק' המלכות הוא מבואר בזהר ובכל המקובלים, וז"ל הזהר בראשית דף יו"ד [ע"א] מי זאת עולה מן המדבר מי זאת כללא דתרין קדושין דתרין עלמין בחיבורא חדא וקשורא חדא עולה ממש למהוי קדש קדשין דהא קדש קדשין מ"י ואיתחברת בזאת וכו', עיי"ש.

ד) ז' תיקונים הם ברישא ראי"ן וארי"ך, וסימנם ג"ט קע"ר פ"ח והם ג'לגלחא, ט"לא דברולחא, ק'רומא דאורי'א, ע'מר נקי, ר'עוא דרעוין, פ'קיחא דלא נאים, ח'וטמא, עיין ענינים בויקהל משה ובס' שער גן עדן, ותבין עי"ז מאמרי הרשב"י באידרא כפי קט השכל וכפי אשר חלק לך השי"ת בכינה. ועיין בע"ח שער א"א פ"ו.

ה) זקן נקרא המלאך אכתריאל, גם מט"ט שנקרא נע"ר בעלותו לתתקנ"ה רקיעים הוא נקרא זק"ן. גלאנטי ב' כ"א עיי"ש. [ע"ה פ' שכבו לארץ חוצות נער וזקן וז"ל, הנה מטטרון נקרא נער ונקרא זקן כרכתיב זקן ביתו, וענן זה הובא בזהר פ' פנחס בפסוק אנוש כחציר ימיו וכו' ע"כ, ועי' זוה"ק ח"ג רי"ז ע"ב].

ו) ז"ו נקרא היסוד כי ממנו יוצא ז"ו למלכות, וחדש שני נקרא ז"ו [מלכים א' ר'], כי חודש א' מלכות וחדש ב' יסוד. מאור אור מערכת הז' סימן י"ח. ונ"ל עוד, תיבת ז"ו בהכפל אות הז' על י"ו כזה ז' פעמים י"ו בגי' יב"ק שה"ס הרי"ה אהי"ה אדני".

ז) זגזגא"ל הוא מט"ט שיש לו ע' שמות והשם הראשון הוא כך, והוא רבו של משה. מג"ע אופן ק"ח. [נברים רבה פי"א ו', שם המפורש שלמד מן זגזגא"ל רב וסופר של בני מרום וכו', כשהגיע זמנו של משה באו שלשה מלאכים מיכאל גבריאל זגזגא"ל (וסימן אל יחסר המז"ג וכו', עת הזמיר הגיע זמיר נוט' זגזגאל מיכאל יופיאל רזיאל, מג"ע), והנה כאן גרס זגזגא"ל וכ"ה במג"ע ונתן טעם לפי שמסר לו הקב"ה כל גנוי אוצרות, אבל במ"ר שם איתא זגזגא"ל וכבר עמד ע"ז בעץ יוסף, והוא המלאך שהתגלה לו בסנה כדאיתא בתרגום יוב"ע שמות ג' ב', וכן בפסוק ויקבר אותו בגי' תרגם מטטרון ויפיאל ואוריאל ויפייה רבני חכמתא שהם התעסקו בקבורתו של משה, עי' ערך יופיאל, ועי' אגרא דפרקא בהוספות שבסוף הספר אות י"ח, ובאגרא דכלה פ' לך ע"ה פ' ויהי השמש באה וגו'].]

בספר כנפי יונה ומצאתי שם נוסחא אחרת בלבישת החלוק של ערב שבת כזה זהריא"ל וכן הוא בסידור האריז"ל בכוונת ע"ש. נרבינו הביאו בערך ד' ל"ג בשם דריא"ל עיי"ש ואנחנו הצגנוהו גם כאן שכן נראה שכן שמו זהריא"ל, וז"ל פירקי היכלות, חלוק של זהריא"ל ה' אלקי ישראל שמעוטר ובא על כסא כבודו וחוקק ומלא כולו מבפנים ומן החיצון ועיני כל בריה אינה יכולה להסתכל בו, היכלות רבתי פ"ג א', ולענ"ד מ"ש בין בחול ובין בשבת, עירוב פרשיות יש כאן, וז"ל כנפי יונה שם, וכשילביש ע"ש החלוק יכוין בשם זהריא"ל שהוא סוד שם החלוק העליון לזעיר זכרוהו ריש פרקי היכלות והוא מועיל מאד אל הקדושה להמשיכה על האדם, ובין בחול ובין בשבת אין טוב לאדם ללבוש שני מלבושים בבת אחת והעושה כן קשה לשכחה וכו' עיי"ש, וכנראה לא היה הס' כנפי יונה לנגד עיניו הק' בעת כתיבתו רק העתיק מס' עונג שבת].

(ז) ז' כסאות הם בו' רקיעים, בערבות נקרא כסא נורא, במכון כסא מלוכה, במעון כסא צדק, בזבול כסא קודש, בשחקים כסא גאווה, ברקיע כסא גבורה, בשמים כסא גדולה. סודי רזא הביאו המג"ע אופן קצט.

(ח) ז' כסאות הם בו' רקיעים, בערבות נקרא כסא נורא, במכון כסא מלוכה, במעון כסא צדק, בזבול כסא קודש, בשחקים כסא גאווה, ברקיע כסא גבורה, בשמים כסא גדולה. סודי רזא הביאו המג"ע אופן קצט.

(ט) זרת נק' עשו שהוא הקטן ע"ש קטן נתתיך בגוים [עובדיה א'], וצורת היד הוא חמש אצבעות נגד ישראל וארבע מלכיות, הנה גודל הוא נפרד כי הוא רמוז לישראל שהוא עומד בפני עצמו, זרת הוא הקטן נגד המלכות הרביעית, ועמ"ש באות ע' עשו. מג"ע אופן קמ"ז. [ע"י ערך גודל].

(י) זהריא"ל זה השם צריך לכוין כשלוש בע"ש החלוק של שבת ומבואר בפרקי היכלות, שמסוגל תמיד אל הקדושה, להמכוין אותו, בין בחול בין בשבת. כנפי יונה סימן ז' ח"ד הביאו בספר עונג שבת, (הג"ה עיינתי

(יא) זכור ושמור הם יסוד ומלכות, מקובלים. וכן הוא בקנה על המצות דף ג'.

(יב) זכירה מסוגל לזכירה לכוין בשם הוי"ה דיודי"ן ע"ב, אהי"ה דיודי"ן קס"א, שניהם ביחד בגי' זכור"ו והם בפנים דאו"א ע"כ זכיר"ה זכ"ר י"ה, עיין בע"ח שער הזיווגים פ"ו, והאחוריים של אלו השמות היינו קפ"ד תקמ"ד בגי' תשכ"ח הוא היפך הזכירה כי השכחה הוא מאחוריים עיי"ש.

(יג) זכרון, היסוד דדכורא, זהר ויקהל דף ר' ע"א ז"ל, זכרון אתר קיימא

אכלו את איוב כי הקליפה הזאת היתה נאחזת בו, והשר הזה ממונה להעניש מי שמבטל פריה ורביה או גורם לביטולו נתגלגל לשר הרחיים, (ונ"ל דזה ענין שפירש יונתן בן עוזיאל לא יחבול רחיים ורכב [דברים כד] לא תהוון מאסרין חתנין וכלתיך וכו', הגם דודאי אין מקרא יוצא מידי פשוטו ולמה פירשו בענין הזה, אך דהוקשה לו ענין הסמיכות דמקודם נאמר כי יקח איש אשה וכו' (ואפילו למאן דלא דריש סמוכין במשנה תורה קדריש) ע"כ קדריש גם לא יחבול רחיים ורכב על נישואי איש ואשה שאסור לבטלם מפריה ורביה, ואפקיה בלשון רחיים כי השר הממונה להעניש על זה הוא שר הרחיים, והנה בתרגום ירושלמי מסיים ופירש על סיום הפסוק כי נפש הוא חובל ארום כל דעבד אילן כפר בחי עלמא, וקשה היכן מרומז זה בפסוק, ונ"ל דמפרש הפסוק כי נפש הוא חובל, תיבת הו"א קאי על השר זכו"ב הנ"ל שמושל על הרחיים חובל את נפשו, וא"כ כיון שמוסר נפשו תחת יד הקליפה הוי כאילו עובד ע"ז לבעל זכוב אלהי עקרון שאמר אליהו לשלוחי אחזיהו המבלי אין אלהים בישראל וכו' [מלכים שם] בשולחו לדרוש לבעל זכוב, וא"כ גם האיש הלזה בדרשו לזכוב כופר בחי העולמים ח"ו, הש"י יכפר לעדתו נ"ל), וז"ס בפילגש בגבעה שהטיל עליה אימה יתירה כנודע מרז"ל וזה גרם שיצאה מביתו (בהעדר פרי' ורבי' ותזנה עליו פילגשו) אית שם לחד מ"ד זכוב מצא וכו' [גיטין ו:], וגם עמלק קראוהו רז"ל זכוב שאמרו מה הזכוב הזה במקום

קדישא דנטיל וכניש לגבי' לכל חיין דלעילא עכ"ל, ועמ"ש באות ס' ספ"ר זכרון, ובאות ר' רקיע.

(י) זוהר בגי' רי"ח, ה"ס רי"ח אורות של עץ החיים שבעדן המאירים לגן סוד ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. קרניים ודן ידן מאמר י"ג. ועיין באות ע' עץ החיים ובאות ר' ריח ומש"ש.

(טו) זוהר הרקיע. זוה"ר הוא אורות שבעדן כנ"ל ושם יש ש"פ ניצוצות מאורות טמירין מנין של"ם עם ד' אותיות, מנין ריבוע הוי"ה על אדנ"י כנודע (עיין באות ס' סוכה) והוא מנין ישל"ם הוי"ה פעלך, והוא מנין רקי"ע, וזהו סוד זוה"ר הרקיע. ג"ז שם.

(טז) זכו"ב נקרא כן חדר קדוש אחד אשר הוא בזוהרין קדישין שבעץ החיים והוא המבטל קליפת זכו"ב אלהי עקרון [מלכים ב' א'], והזכו"ב הלז הוא שר של רחיים. קרניים ודן ידן מאמר י"ג ועיין לקמן בערך זכו"ב.

(יז) זכו"ב אלהי עקרון, הקליפה הלזו הוא שר של רחיים, ע"כ אם תשים זכוב ברחיים ורכב הסובב לא יזיק לה כלום ואדרבא יתוסף כוחה מפני שהשר של רחיים כך שמו, ואמרז"ל בספר עדינות [הנה הספר עדינות חברו רבי שמעון הגדול ואמרו בקבלה שמקורו בא מאנשי כנה"ג מעזרא הסופר והוא כולו קודש קדשים פלאי פלאות גדולות ונמצא אתנו קצת ולא כולו כי שמעתי שגנבוהו עכו"ם, דן ידן], זכובים

נ"ל). קרניים ודן ידין מאמר י"ג. [ע"י לקמן
 ערך עץ החיים, וע"י בני יששכר מאמרי אדר
 מאמר ג' אות י"א].

(ח) זהב בכל מקום רומז למה"ד גבורה,
 והנה הזהב הוא חשוב יותר
 מכסף, כי לעתיד לבוא יהיו הדינים
 במעלה יותר מהחסדים ויהיו הלויים
 (מסטרא דגבורה) במעלה על הכהנים
 (שהם מסטרא דחסד) ויהיה אז הלכה
 כב"ש (מצד הגבורה) נגד ב"ה (מצד
 החסד) מבואר במקובלים. ובס' זהר
 הרקיע דף [ה' ע"א] מבואר זהב רומז ג"כ
 לבינה אימא, [ב' כרובים זהב סוד אמא עלאה
 שהיא זהב], ואפשר להיות הדינין מתערין
 מינה כנודע.

(ט) ז' בצורתה מורה על המלכות,
 בהיותה עטרת בעלה יו"ד על
 וא"ו, וג"כ במילואה זי"ן מורה על
 המלכות אשר הכלי זיין בידה כנודע. זהר
 הרקיע דף י"ד [ע"א] בפירושו למאמר
 עאלת אות זיין.

שלם אינה עוקצית כ"א במקום וכו' כך
 עמלק חנו ישראל ברפידים ברפיון ידים
 מללמוד תורה מיד ויבא עמלק, הסוד הוא
 ג"כ להיות שחתך מילות ובטל פריה
 ורביה מישראל [פסיקתא רבתי י"ג ב' הובא
 ברש"י פ' תצא] כאשר אמר לו שמואל א'
 כאשר שכלה נשים חרבך וכו' [שמואל א'
 ט"ו] ע"כ גלגולו לזכוב הזה, ונרמז בתורה
 כתוב זאת ז' כרוך ב' ספר ו' שים ב' אזני ר"ת
 זכוב.

ויעקב אבינו ביטל הקליפה הזו ע"י
 התורה שלמד, והענין זכו"ב בגי' י"ז,
 תורה במ"ק ג"כ י"ז, וכן נקראת התורה
 טו"ב בגי' י"ז וכן שם הנכבד במ"ק בגי'
 י"ז, (בסוד הכתוב הודד לה' כי טו"ב נ"ל)
 (ונ"ל דבאפשר זה שאמרז"ל דנענש יעקב
 אבינו על שדחה את תמנע יצא ממנה
 עמלק [סנהדרין ק.]. ומה הוא זה מדה כנגד
 מדה, אך הוא שרצתה ליכנס בעול התורה
 ודחה אותה, והנה התור"ה מבטלת
 קליפת זכו"ב על כן נענש שיצא ממנה
 עמלק שהתעורר בעונו קליפת זכוב אשר
 השתדל יעקב אבינו בביטולה ע"י תורתו

מערכת אות החי"ת

אשת פוטיפר) הוא הי' גלגול מנשה בן יוסף, והסיתה את הבן כמו את האב, וערק והשים א"ע בסכנה כמבואר בפ"ק דקידושין [לט:]. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ח'. עיין באות צ' צדוק. [ע"י ערך מנשה]

ו) **חסדא**, רב חסדא היה גלגול עבדון בן הלל הפרעתוני [שופטים י"ב]. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א' עיין באות א' אבצן.

ו) **חוני המעגל** היה גלגול גדעון, ובשביל שעשה את האפור שזנו אחריו ישראל [שופטים ח' כ"ז], הגם שנתכווין לש"ש ע"כ שכב שבעים שנה בשינה ונחשב כמיתה בחייו, ושאל אח"כ נפשו למות שאמר או חברותא או מיתותא [תענית כג:], כי הי' בו ניצוץ אליהו ששאל ג"כ את נפשו למות [מלכים א' י"ט ד'] (וג"ל שע"כ נענה במטר כפי דיבורו כי הי' ביד אליהו מפתח של מטר) וג"כ היה בו ניצוץ מרדכי (לא ידעתי הסיבה וצ"ע). גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ח'.

ח) **חם** בן נח, אשתו נתגלגלה בכת יפתח ואח"כ בכת ר' חנינא בן תרדיון,

ו) **חתן** נקרא הז"א תפארת ישראל, זהו בראשית דף ח' וז"ל השמים מספרים כבוד אל השמים דא חתן דעאל לחופה עכ"ל, וכתב בזהר הרקיע [י"ח ע"ב] והשמים הוא חתן ת"ת מקבל נהירו מכל הי"ס עי"ש. ועיין באות שי"ן ערך שמי"ם.

ט) **חוקת** השמים, נקרא נצח והוד. קנה על המצות דף ג'.

י) **חר"ם** יש חדר אחד בסוד אילן הקודש עץ החיים הנק' חר"ס, והוא מבטל קליפת שר מצרים הנק' סור"ב בגי' חר"ס (ועיין באות ס'). קרניים ודן ידין מאמר י"ג.

י) **חנינא**, רבי חנינא בן תרדיון, בתו היה בה גלגול מכת יפתח שהיה בה גלגול אשת חם שזינתה בתיבה, וכהיום שמרה א"ע מלחטוא כשנתנה בקובה של זונות [ע"ז יח:], ושומר בית האסורים ששמע לר' מאיר היה בו שייכות תיקון חם בעלה הראשון. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב'. [ע"י ערך בת יפתח ל"ח]

י) **חנינא**, רבי חנינא בר פפא דתבעתיה המטרוניתא (היא היתה גלגול

דלתות שער"י מזר"ח בגי' כ"ח המלאךך
 חלוני"ם במ"ם הרבתי דאי"ק [שהוא ת"ר
 ועם ז' אותיות כ"ח המלאךך] אח"כ ובוקע
 חלוני רקיע נ"ל.

(ט) ח"י העולמים, ה"ס י"ח השמות
 שישנם ברישין עילאין שבא"א
 והם נק' גלגלתא רישא עילאה, אורא
 רישא תנינא, מוחא סתימאה רישא
 תליתאה (עיין באות ר' רישין), והנה
 בכ"א יש ג' שמות בעצמיות וכן בכלים
 ס"ה ח"י שמות והם באופן זה, רישא
 עילאה יש בו בכחי' אור הפנימי שם
 הוי"ה במילוי יודי"ן כזה יוד ה' יו ה'
 אותיות הפשוטות מנוקדים כפי סדר
 הברת האותיות במבטא דהיינו היו"ד
 בחולם והה"א בצירי והוא"ו הפשוטה
 בקמץ וההא בצירי, ואותיות המילוי בלי
 נקוד, ובכחי' אור המקיף הקטן ג"כ שם
 ע"ב כזה יוד ה' יו ה' אמנם החילוק גם
 האותיות של המילוי מנוקדים כדרך
 הניקוד של האותיות הפשוטות דהיינו
 אותיות יוד כולם חולם ואותיות ה' כולם
 צירי ואותיות יו כולם קמץ וכן אותיות
 ה' בתראה כולם צירי, ובכחי' אור המקיף
 הגדול ג"כ שם ע"ב כזה יוד ה' יו ה'
 אמנם הנקודות הם באופן זה שאותיות
 הפשוט מנוקדים כפי המבטא דהיינו ה'
 בחולם והה' בצירי והי' בקמץ והה'
 אחרונה בצירי ואותיות המילוי דהיינו
 יו יו יו כולם קמץ. וברישא תנינא
 הנקרא אורא יש ג"כ ג' שמות ס"ג
 מנוקדים באופן הנ"ל כזה, יוד ה' יו ה',
 יוד ה' יו ה', יוד ה' יו ה' אמנם מה

עיין באות ב' בת יפתח. ועיין לעיל ערך
 חנינא.

(ט) חם נתגלגל בטבי עבדו של ר"ג.
 גלגולי נשמות [להרמ"ע] אות ג'.
 ונתקיים בו עבד עבדים יהיה לאחיו כי
 רבן גמליאל היה גלגול שם אחיו, גו"ש,
 [גלגולי נשמות להרמ"ע אות ח'] ועמ"ש באות
 שי"ן ערך שם דקשה הרי חם לא נתקלל
 לעבד רק כנען, ונ"ל כעת דאפשר דמשום
 הכי אמר ר"ג אין טבי עבדי כשאר כל
 העבדים [בברכות טז:], שהם באים מכנען
 והוא חם בעצמו שכשר היה קודם אותו
 מעשה ולכך קיבל עליו תנחומין.

(י) חצות לילה נקרא המלכות נוק' דז"א.
 זהו לך דף צ"ב ע"ב וז"ל, מאי
 קא חמא דוד דאיהו אמר חצות לילה ולא
 בחצות לילה, אלא חצות לילה ודאי
 לקב"ה (עיין באות ק' קוב"ה) אמר הכי,
 וכי קב"ה איקרי הכי אין וכו' דהא לילה
 דינא דמלכותא איהו ובכל אתר דינא הוא
 והאי דקאמר חצות בגין דינקא בתרי גווני
 כדינא וחסד ודאי פלגותא קדמיתא דינא
 הוא דהא פלגותא אחרא נהירו אנפאה
 בסיטרא דחסד וכו' עיי"ש, ובס' מאורי
 אור [מערכת ח' פ"ן חצות לילה נק'
 המלכות מטעם שהיא תופסת מחצי
 העליון של ז"א ג"כ עכ"ל].

(יא) חלוני"ם שם מלאך הפותח רמ"ח
 חלוני"ם ברקיע בעת שמדקדק
 אדם ברמ"ח תיבות דק"ש. מג"ע אופן
 ק"ע, ועיין באות ר' רמ"ח מש"ש. והנה
 לדעתי נרמז בהכל יודוך הפותח בכל יום

חשבו"ן), והכוונה שבכל פרצוף איזה שם שיש בו בט"ס שבו בבחי' אותיות אזי במלכות של אותו הפרצוף הם מספר אותיות הללו. ע"ח שער אר"א פ"ה ועיי"ש. [מחמת קיצור הלשון נרחיב היריעה מעט, בזה"ק בכ"מ ובפרט בפ' פנחס דף ר"כ ע"ב מבואר רכל החשבונות הם במלכות, וביאר בע"ח שער אר"א פ"ה ופ"י הכונה כי בכל פרצוף יש בו י' ספירות, והחשבון של אותה הוי"ה דאותו פרצוף היא במלכות דאותו פרצוף, דרך משל כי הכתר יש בו הוי"ה פשוטה בד' אותיותיה והם בט"ס של הכתר, אבל החשבון של הוי"ה שהוא כ"ו הוא במלכות של הכתר, וכן בחכמה הוי"ה דידו"ן שהיא ב"י אותיותיה היא בט"ס דחכמה, אבל חשבון הוי"ה דע"ב הוא במלכות דחכמה, וכן בבנינה שם ס"ג, חשבון הוי"ה דס"ג הוא במלכות דאימא, וכן לעולם בספירת המלכות המספר הוא הגימטריא של אותו שם, ועי' ערך פנים ואחוריים ד].

(ז) **חשבון כמה מיני חשבונות יש** לחשוב בגימטריאות תורתנו הקדושה אשר בהם יכול החושב לחשוב פליאות מתורתנו הקדושה והם מקובלים ממקובלים אמיתיים, ואציג מן הבא בידי להיות למשמרת לכל הבא למלאות ידו, חשבו"ן אכפלת"א דאכפלת"א מבואר בספר קרניים בתחילתו והוא כזה, למשל תיבת א"ב תחשוב הא' בכפל דהיינו כפל הפשוט מקודם דהיינו כפל הא' הוא ב', ואח"כ תחשוב כפל השני בריבוע דהיינו ב' פעמים ב' הרי ד', ואח"כ אות השני הוא הב' ב' פעמים ב' הוא ד' ואח"כ ד' פעמים ד' הוא י"ו, וא"כ לפי החשבון

שהיה מנוקד בראשונים צירי יתחלף בכאן בסגול, וברישא תליתאי והוא חכמה מוחא סתימאה דא"א יש ג"כ ג' שמות דמ"ה כזה יוד הא נאו הא, יוד הא נאן הא, ינך הא נאן הא. והניקוד הוא ג"כ באופנים הנ"ל רק במקום שהיה בראש העליון צירי הוא בראש הזה סגול כמו ברישא תניינא, ועוד נוסף בכאן שינוי במקום הקמצין נתחלף תמורתן פתחין, וכל אלו הם ט' הוי"ת של העצמיות והרוחניות.

ועוד יש ט' בחינות אחרות של שמות אהי"ה בחי' הכלים שלהם כזה ג' כלים של רישא עילאה הם אלף הי יוד הי, אלף הי יוד הי, אלף הי יוד הי, ג' כלים של רישא תנינא הם אלף הי יוד הי, אלף הי יוד הי, אלף הי יוד הי, ג' כלים של רישא תליתאי הם אלף הא יוד הא, אלף הא יוד הא, אלף הא יוד הא, ס"ה הם ח"י שמות, וזהו ח"י העולמים שמהם נשפע החיות לכל העולמות. ע"ח שער א"א פ"ד.

(ח) **חי עולמים, יסוד דו"א.** זהו הרקיע דף כ"ג [ע"א] בפירושו לזהר בראשית דף י"ז.

(ט) **חיי"ם** בגי' אהי"ה הוי"ה אהי"ה.

(טו) **חשבון חשבונות שמחשבין באריך** אנפין הם בסוד אלפים, ובאר"א סוד מאות ובזו"ג עשירות ואחדות. ע"ח שער א"א פ"ה.

(טז) **חשבון סוד החשבון** הוא במלכות. זהו הרקיע דף ט"ו ע"א (דח"ס לדעתי ע"כ יאמרו המושל"ים בואו

הצריקים למצוא בכל דבר וכו' ע"י רמו וחשבון
וחש"ה במספ"ר שמות וכו'].

(י) חרו"ן א"ף, קליפת פעור, ומש"ה
מכניעו, וקברו נתון כנגדו
חושבניה דדין כחושבני' דדין. מג"ע אופן
קל"ז. שמעתי אני המעתיק הצעיר בשם
הרב הצדיק מוה' יהושע זצ"ל מק"ק
דינוב שאמר לפיכך היה נתון קברו כנגד
הקליפה הנ"ל כי הנה משה נתן מן
לישראל מכניס ואינו מוציא, והקליפה
הע"ז הנ"ל עבודתה בהוצאת הרע, ובזה
הוא מכניעה, כן שמעתי, והרב הקדוש
בעמדה"ח הספר הזה קלסה מאוד. נמן
תיבת שמעתי אני המעתיק וכו' לא נמצא בגליון
כתי"ק כמוכן].

(ט) חק"ל תפוחין קדישין, הכוונה על
המלכות.

(כ) חק"ל בגי' הוי"ה אהי"ה הוי"ה
אדנ"י, ה"ס המרכבה שלימה
אב"א ואימ"א זעיר נוקביה. מג"ע אופן
קל"ה. והוא ג"כ בגי' לבנו"ן והוא ג"כ
בגי' האלקים יעננו בקו"ל שם.

(כא) חיה נקרא חכמה כי היא בחי' נשמה
לנשמה, והחכמה תחיה [החכמה
תחיה בעליה, קהלת ז'] מאורי אור אות ח'
[סי' יז], ולפי"ז נ"ל פ"י המאמר בזהר
בראשית דף י"ב ע"ב ישרצו המים שרץ
נפש ח' וכו' דכיון דב"נ אתעסק
באורייתא אתתקן בנשמתא אחרא קדישא
דכתיב שרץ נפש חיה נפש דההוא חיה

הזה יעלה תיבת א"ב בגי' כ', ובחשבון
הזה חשב בס' הנ"ל תיבת דו"ד יעלה
לחשבון ער"ב, [הכפל של ד' הוא ח', חפ"ח
הרי ס"ד, ו' דודו כפל שלו י"ב, י"ב פעמים י"ב
גי' קמ"ד, ד' אחרונה דודו ג"כ הכפל שלו ח', ח'
פעמים ח' גי' ס"ד, סך הכל מספר רע"ב מנין
ער"בן והוא שאמר ער"ב עבדך לטוב,
ויעלה בחשבון ח"י קי"ם לע"ד.

ובחשבון הזה יש לחשוב בהיפך ג"כ,
דהיינו הכפל הראשון בריבוע והשני
בכפל הפשוט, דהיינו תיבת א"ב יכפול
פעם הראשון א' פ' א' הוא א', א' בהכפלו
הרי ב', ואח"כ ב"פ ב' הרי ד', ואח"כ הד'
בהכפלו בפשוט דהיינו ב"פ ד' הרי ח',
וא"כ לחשבון הזה יעלה תיבת א"ב מספר
עשרה, ובסגנון זה יעלה מספר דו"ד
למספר קו"ל, [נפ"ד י"ו, בהכפלו גי' ל"ב, ופ"ו
ל"ו ובהכפלו עולה ע"ב, הפ"ד עולה ל"ב כנ"ל
וביחד קל"ן] [ותבין שהי' לדו"ד קו"ל
ער"ב] [ועפי"ז פירשנו בדברי הנביא
[ישעיהו מ'] כי לקחה מיד הוי"ה כפליים,
כי מספר השם בשתי כפליים הללו בגי'
שב"ע, ומשה רבינו אמר לנו בתורה
בתוכחות ויסרתי אתכם גם אני שב"ע על
חטאתיכם והמשכילים יבינו, והשי"ת יאר
עינינו. [ע"י אגרא דפרקא אות ס"ו ביאור ענין
גימטריא וחשבון שהיא סגולה לפתיחת השכל
ולהתבונן במושכלות התורה, כי מבואר בזהר
דחושבנא דכלא בסיהרא הוא ומתמן ייעול ב"נ
למנדע כי זה השער לד', וע"י בספר זרע קודש פ'
במדבר רמו בכתוב הנה אנכי בא אליך בע"ב הענן
בע"ב ר"ת עיניך ב'רכות ב'חשבון, שכן דרך

או שמיני לנקודות [פי' בנקודים] בהחשב הדעת לכן בכור', או בענין הפרצופים מהתחלת עולם האצילות ארי"ך אב"א י"ס בינ"ה תכונ"ה ישראל יעק"ב רח"ל, ולא נחשב לאה שהיא רק הארה דבינה כנודע, או הכוונה מהתחלת התחלקות פרצופי דכר ונוק' שהוא מאבא ונחשוב גם לאה נ"ל) וההיא נפש דפרחה מינה איצטריכא לאתחזאה קמיה לתמניא יומין וכר' עיין באות מ"ם מילה.

(ג) חיות המרכבה אד"ם ארי"ה שו"ר נש"ר יש להם ד' שרים, פני אדם שם השר הואלי"ה והוא בהיפך אתוןן א"ל הוי"ה, ועל פני ארי"ה שם השר מפפי"ה, ועל פני נשר עפפימיהא"ל, ועל פני שור שם השר אמציי"ה, ואח"כ כשבא יחזקאל ושינה פני שור לכרוב (כמשארז"ל [נחגיגה יג:]) נק' שם השר של כרוב בד' תיבין נהי"ה פסי"ה עמניו הואלי"ה שהוא בגי' חמ"ת, חמ"ת אדם תודך, ר"ל צריכים אנו להודות מה ששינה הש"י פני השור לכרוב פרצוף אדם אנפי זוטרי אשר השר בגי' חמ"ת שבזה אין השי"ת זוכר לנו מעשה העג"ל ר"ת אלו הד' שרים הענ"ף שעייזו השאיר לנו שורש וענף, סודי רזא הביאו המג"ע אופן צ"ג.

ד' שרים הללו קודם השינוי נשנינה יחזקאל כנ"ל בגי' תשנ"ד (לפי החשבון לא יעלו רק מנין תשמ"ד, וצ"ל שחסר באיזה שם יר"ד אחת וצ"ע) חשבון מדיין בנו"ן רבתי דאיי"ק בכ"ר, זה שלקח משה אשה מבנות מדיין, ואחר השינוי חשבון

קדישא וכר', נ"ל באפשר הכוונה היא על הארת החכמה בחי' חיה שנתהוית לו לאור מקיף להבין חכמת התורה, הגם שעיקר הארת חלק החיה מהחכמה היא לעתיד עכ"ז איזה הארה יקבל המתעסק בתורה לפי כוונתו נ"ל.

(כ) חיה נקרא המלכות היא חיה שתחת אלהי ישראל שהוא ז"א, מאורי אור אות הנ"ל. ועיין בזהר הרקיע נכ"א ע"ב בפירושו לזהר בראשית דף ט"ו, והנה חיה בכלל בהמה, בהמה הוא בגי' כ"ן שהיא במלכות, והנה כ"ן מלא דמלא כזה יר"ד וא"ו דל"ת ה"ה ר"ה וא"ו וא"ו ה"ה ה"ה (היינו ב' מילואי הווי"ן באלפין לרמז הארת המ"ה בה נ"ל) הוא כ"ג אותיות מנין חי"ה וזהו חי"ה בכלל בהמ"ה. מאורי אור שם, ובס' ערכי הכנויים אות ח'.

ומעתה תבין מאמר הזהר בראשית דף י"ב ע"ב מאן דאיתעסק בפ"ו גרים לההוא נהר (יסוד נק' נה"ר, עיין באות נו"ן נהר) למהוי נביע תדיר וכר' הה"ד ישרצו המים שרץ נפש חיה וכר' דא ברית קיימא קדישא נהר דנגיד ונפיק ומיא דיליה אתרכיאו ורחשין רחשא ורביא דנשמתייה לההיא חיה (הכוונה על המלכות המקבל מן היסוד ברית קודש) עין באות פ"א פריה ורביה, וכן תבין בזהר שם דף י"ג ע"א למגזר לתמניא יומין ולאעברא זוהמא דערלתא בגין דההיא חיה (ר"ל מלכות) איהי דרגא תמינאה לכל דרגין (נ"ל דרצ"ל שמינית לבינה שהיא אם הבנים, והוא המל"ך המרומם לכדו מא"ז,

(ס) חמ"ה יש לה י"ג שמות על לבה ויש לה ח' מלאכים, ה' מנהיגים ביום וג' בלילה, ע"כ ה' פעמים אור ביום א' דמעשה בראשית ח' פעמים אור ביום ד'. סודי רזיא הביאו המג"ע [אופן ס"ב]. ועיין עוד ענינם באות שי"ן שמש.

(ט) חמ"ה נקרא בינה עילאה. ומצד זה משה כפני חמ"ה, וכן לאה נק' חמה לפעמים. ס' מאורי אור אות חית סימן מ"ב.

(ט) חמ"ה נק' ת"ת דיצירה, שמ"ש אשר שם ויצתה חמ"ה מנרתיקה סילוק נה"י דז"א הנק' חמה מן המלכות נרתק שלו לדון בהם העולם. שם.

(ט) חמ"ה עם האותיות בגי' שם מ"ה עם היו"ד אותיות אשר בו והכולל, ומלכות כלולה בו. גם זה שם.

(ט) חמ"ה נקרא נוק' דקליפה וב' חמ"ה נגד לאה ורחל, חמ"ה גי' ב"ן ע"ה. ג"ז שם.

(ז) חמ"ה, החמה יש לה ארבעה תקופות, בתקופת ניסן כשהגיע יום התקופה אז החמה עובר דרך חלון תעלומ"ה. וה"ס ותעלומ"ה יוצא אור [איוב כ"ח], בתקופת תמוז נקרא חלון נעמ"ן ובתקופת תשרי חלון נוג"ה. ובתקופת טבת חלון בילג"ה חז"ס משפחת בילג"ה שסתמו חכמים את חלונה [סוכה נו:] שהי' אז בימי חנוכה

השרים אלף נ"ו חשבון אר"ן, בהחשב האלף לאלף וזה שלקח יוס"ף בת כהן אר"ן. מג"ע אופן הנ"ל, עיי"ש טעמו ונימוקו ותראה פלאות.

(ט) חמ"ה החמה יש לו רצ"ו חיילות מנין האר"ן. סודי רזי הביאו המג"ע [אופן ס"ב]. וכתב עוד שם שהוא מנין ריבוע שם א"ל במילואו כזה, אל"ף אל"ף למ"ד עיי"ש, ולדעתי הנה השמים מספרים כבוד א"ל כי לשמ"ש שם אהל בהם. והנה תמצא עול"ם במילואו כזה עי"ן ו"ו למ"ד מ"ם הוא בגי' רצ"ו, וזהו כבודו מל"א עול"ם מלא דייקא והבן. יש ממונה אחד על החמה שמו גלגיא"ל (עיין באות גי') ועל הלבנה (עיין אות למ"ד) שמו אופניא"ל (עיין אות א') סודי רזיא הביאו המג"ע [אופן נ"א].

והנה לדעתי ע"י החמה ולבנה גדלים כל הפירות לזון את העולם ברחמים, והנה ידוע כי ה"ג דמנצפ"ך בסוד פ"ר והם ה"פ נ"ו דויהי נועם. ונמתקים ע"י הוספת הא' בכל אחד מהגבורות ונתהווה מפ"ר פר"ה, ועי"ז יהי' כ"א בגי' ז"ן שהוא א"ל הוי"ה, וזהו א"ל הוי"ה ויאר לנ"ו כמ"ש המקובלים, ועי"ז מתמתקים הדינים ויזון העולם ברחמים, וזהו הז"ן את העולם ר"ל ה' פעמים ז"ן, ולזה תמצא אלו הב' ממונים בגי' פר"ה להמתיק הדינים ה' פעמים ז"ן, וגדלים הפירות ממגר תבואות שמש וממגד גרש ירחים. והבן.

(ג) **חכמ"ה** גי' ע"ב ע"ה כי ע"ב
 בחכמה, ולפי שבינה כלולה
 בו חכמ"ה גי' ס"ג ויו"ד אותיותיו,
 וחכמ"ה תתא"ה היינו חכמ"ה דז"א
 ולפעמים נק' המלכות כך, ונק' חכמת
 שלמ"ה בבחי' יו"ד שבשם אדנ"י מוח
 חכמה דילה, ונק' חכמה זעירא. ס' מאורי
 אור מערכת הח' סי' כ"ח.

(ג) **חכמ"ה** נק' יסוד באור חזר וז"ס
 שחכמ"ה עם [מספר] אותיות
 המילוי (ר"ל שאותיות המילוי
 בהתמלאות הכ' בא' וף' [כזה חי"ת כא"ף
 מ"ם ה"א, אותיות המלוי בלבד] הם ששה
 אותיות וע"ה הם ז' אותיות וגי' חכמה
 ע"ג ועם הז' בגי' יסוד. נ"ל) בגי' יסוד
 ע"ה. ג"ז שם.

(ד) **חכ"ם** גי' חיים וה"ס המוחין אהי"ה
 הוי"ה אהי"ה גי' חיי"ם, ועיקר
 כינוי מוח לחכמה, וכן הוא בגי' חל"ל כי
 כשחסר שפע זה נק' חל"ל ח"ו, ובהכניס
 בה מוחין אלו אז ח"ס עיני הביני"ה עליו,
 וגם יו"ד ה"י וי"ו ה"ה (עם הכולל נ"ל)
 בגי' חיי"ם, וכן גי' כ"ו מ"ב כי משם
 חו"ג (נ"ל שצ"ל מחסר וגבורה) יורד
 החיי"ם כי חו"ב תליין בהו"ג דא"א, ג"ז
 שם. [מאור"א ח' כ"ח]

(ה) **חכמה** סתומה היא תורה קדומה,
 וחכ"ם גי' חיי"ם ולכך כתיב
 כי היא חיין ואורך ימין כי היא חכמה
 דאריך שמשם אריכו דיומין. ג"ז שם.

תקופת טבת. מג"ע אופן ק' בשם הסודי
 רזי.

(ו) **חכמ"ה** במילוי כזה חי"ת כ"ף מ"ם
 ה"י בגי' תרי"ג ס' ח"צ,
 ונ"ל לרמז כזה ולהורות כי עיקר החכמה
 בהתעסקות בדיני תרי"ג מצות התורה
 ועי"ז יהיה לו השארת הנפש במושכלות,
 ולא כדברי הפילוסופים אשר לא נגה
 עליהם עריכות ידירות התורה ומצותיה
 וחוקרים בשכל אנושי ואומרים האיך
 אפשר שבהשכיל האדם בעסקי גשמיות
 המצות ודינם כגון בשור בור מבעה הבער
 ידבק נפשו בשכליים ותהיה לו השארת
 הנפש במושכלות, ידיד נועם אל תבט אל
 מראיהם וגובה קומתם כי כל רוח אין
 בהם והבל וריק יעזורו, כי הגם שהמצות
 הם בגשמיות הלא הַמְצָנָה לנו מצותיו
 כ"ה הוא נעלם מכל נעלם ובחוקר האדם
 מצותיו שנצטוו מפיו ידבק במושכלות
 יותר מהתעסק ברוחניים.

זוה אשר פירשנו בפסוק והיה אם
 שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
 מצו"ה אתכם, רצ"ל אל תבט אל גשמיות
 המצות רק לגדולת הַמְצָנָה ב"ה, וזהו
 אשר אנכי דייקא מצווה אתכם והבן,
 דרוש נא ידיד נועם כ"ז ברכי חכמים
 אנשי האמת ותעשה ותצליח וצוך אלקים
 ויכלת עמוד בהשארת הנפש לעולם
 שכולו טוב, ולרמז זה חכמ"ה במלואו גי'
 תרי"ג. והבן. [ע"י אגרא דפרקא סי' ר"ד תוספת
 ביאור הענין].

ל) חכמ"ת בני קד"ם, נקרא קליפת וסיגי מלכין קדמאין, ג"ז שם. [מא"א ח' כ"ח].

לז) חכמה עילאה הוא ספירת החכמה הנקרא אבא ונקרא ג"כ חכמת אלהי"ם, חכמה תתאה או חכמה שלמה היא ספירת המלכות שכינה. חכמ"ה נקרא בפי כל המקובלים ראש. מג"ע אופן קמ"ד כמ"ש ראשי"ת חכמה.

לח) חסד עליון נקרא ספירת החכמה חכמ"ה עילאה. מג"ע אופן קמ"ד. וזהו חסד עליון ב"ל ימוט, בסוד ל"ב נתיבות חכמה. שם.

לט) חסדי דוד הנאמנים, עיין זהו בראשית דף ח' [ע"א] וז"ל, שכל טוב וכו', לכ"ל עושיה"ם אילין חסדי דוד הנאמנים תמכין אורייתא ואינן דתמכין אוריית"א כביכול אינן עבדין וכו' עכ"ל, נ"ל הקטן דהכוונה חסדי" דו"ד הנאמנים הם נצח והוד דאינן תמכין דאוריית"א היינו תפאר"ת ישראל הנק' תור"ה, נ"ל. והמשכיל יבין.

מ) חותם נקרא יסוד אימא עילאה אשר שם נחתמין ונצטיירין כל הצירוף ומכח ה"ג שבחותם דילה נפתחין ה' מוצאות הפה, ע"כ נקרא פתוחי חותם. ע"ח שער טנת"א פ"ד.

מא) חות"ם בגי' ג' שמות קס"א קנ"א קמ"ג עם הכולל. עיין באות ת' תחור"ם.

מב) חותם בתוך חותם, סוד ציו"ן וירושל"ים, זהו הרקיע דף י"ח [ע"א]. עיין באות צד"י ציו"ן ותבין, וכאשר תבין סוד ציון וירושלים שהם ב' חותמות תבין חותמו"ת בגי' י"פ אלהי"ם, שהוא כלל שיעור קומת פרצוף המקבל אשר נכלל בחותמות האלו, וזהו ג"כ לדעתי ברמז הפסוק ויעקב נסע סכותה (סוכת שלם) ויבן לו בית, דהיינו כשתבנה יעק"ב לבתים דהיינו מילואי אותיותיו יו"ד עי"ן קו"ף ביי"ת בגי' ציו"ן וירושל"ם (בחסרון היו"ד אשר יעקב משלים קומת היו"ד השפעת המוח) והבן מאוד ומאוד כי יראתי בפצותי פי וכבוד אלקים הסתר דבר, והשם הטוב יכפר בעדני. [ע"ע בזה בכני יששכר מאמרי חשרי מאמר י"ב אות א'].

מג) חנו"ת, ר"ת ח'ודש נ'יסן ו'חודש ת'שרי, שאז החנו"ת פתוחה לכל אחד [אבות פ"ג ט"ז]. מג"ע אופן ק"ו ועיי"ש.

מד) חשמ"ל בגי' אורפניא"ל, יעויין עניינו באות א' ערך אורפניא"ל.

מה) חשמ"ל אית חשמ"ל בס"א והוא ר"ת ח'מור (קליפת ישמעאל) ש"ור (קליפת עשו) מ'חלת (בת זוגו של קליפת ישמעאל) לילית (בת זוגו של קליפת עשו). מג"ע אופן ק"ז.

מו) חב"ו הוא שם קדוש היוצא מפסוק חיל בלע ויקיאנו [איוב כ']

ומסוגל להעלות ניצוצין המפוזרים בין הקליפות ונרמזו בתפלת י"ח וקבצינו יח"ד מארב"ע כנפוט, האותיות שקודם האותיות האחרונים הוא השם הזה המסוגל לקבץ הניצוצין.

(מ) חו"ט השדרה ה"ס הדע"ת, וע"י חוט השדרה נמשך הטיפה להיכנס בנו"ק. בספר זהר הרקיע דף ב' ע"ב, ח"ס לדעתי שנק' הזיווג בתורה בלשון דע"ת ויד"ע אדם [בראשית ד'], וכדף ד' כתב חוט השדרה ה"ס הת"ת המושך מהדעת עיי"ש.

(מט) חו"ט השני, היא השכינה. זהר הרקיע. [שהמלכות נבנית מהגבורות שבחי אדם כחוט השני כמו השפתיים והיא בחי שפה, ושפ"ה גי' שכינ"ה].

(נט) חת בני חת הכוונה על נשמת הגוים שנשארו בחצי הטהירו החתונה ששם צורת ח', שג"ע א"צ פ"ד ד"ג נד"ה ראיחין. והנה שם דרך ה' מבאר שהיה בטהירו העליונה ג"כ צורת ח"ת דהיינו קו ההיקף הוא דמות ת' והמלכות בבוא אליה סוד יסוד הרוח מלמעלה נעשית דמיון ח' ויש ליישב ועיי"ש ותבין. וכזהר הרקיע דף י"ד [ע"א] בני חת יצאו מצינור השמאלי שביסוד, כי כבר ידעת שביסוד יש ב' צינורות צינור הימיני המשפיע שפע קודש להוליד נשמות קדושות נק' ט' והשמאלי הדוחה המותרות (מבשרי אחזה וכו') נקרא ח' (ואין בין זה לזה אלא כקליפת השום כנודע מרז"ל [בכורות מה.], נראה לי סוד שו"ם הוא רצוין [חשבונם שווה] ורא דמחשבה, והכל הולך

אל מקום אחד על דברי השג"ע כי הוא מיירי בגבוה מעל גבוה וכאן מיירי מהעולמות אחר התיקון ומ"ב היתה סבה למעשה מרכבה. והשי"ת יראנו נפלאות מתורתו ואל יאמר פינו דבר שלא כרצונו) ע"כ היתה המערת המכפלה (סוד המלכות) מקודם אצלם כי רצו לבסס הנוק' ע"י הצינור הזה ולא יכלו עד בא אברהם שהוא החסד המתגלה בפומא דצינור הימיני והבן, (ועיי"ש סוד אותיות ח"ט שלא היה בשבטים כי ממקום גבוה באו), ובהתגברות ח"ו השמאלי על הימיני יהיה חט"א והבן, כ"ז בס' הנ"ל.

(ס) חט"א קדימת הח' לט' הוא התגברות צינור השמאלי שביסוד על צינור הימיני, זהר הרקיע דף י"ד [ע"א], ועמ"ש ערך ח"ת ותבין, ועמ"ש באות ט' ערך טוב וערך ט'.

(סא) חטאה נוק' דקליפה (היא הלילי"ת נ"ל) עיין בזהר בראשית דף ה' וכעבות העגלה חטאה [ישעי' ה'] מאן חטאה"ה דא נוק' דאיברי חטאה"ה וכו' עיי"ש. ועיין באות א' ערך אש"ת זנונים, ובאות ת' ערך תורה.

(סב) חשך על פני תהום בקליפה ה"ס לבין רמא"ה, והמלאך בקדושה ממונה על התהום יעזריאל חושבן חש"ך, ע' עניינם באות יו"ד.

(סג) חנו"ך בין יר"ד בגי' קר"ן, עיין במג"ע אופן קכ"ב סוד קר"ן עור פני משה [נשמות לה, ועי' באגרא דכלה פ' בלק ד"ה שם כלחוך השורן].

(נד) חֲבֻקֹק בְּגִי רִי"ו שֶהַחִייהו אֲלִישַׁע
בשם המפורש שיש בו רי"ו
אותיות. עיין בזהר בתחילת בשלח ותבין,
ונקרא חֲבֻקֹק ע"ש תרי חיבוקין חד
דאימיה וחד דאלישע. עיין בזהר בראשית
דף ז' ע"ב.

(נה) חֲרָב, קֶשֶׁת, חֲרָב סוּד י' קֶשֶׁת סוּד
ה', וזהו אשר לקחתי מיד
האמורי בחרב"י ובקשת"י. דן ידין על
הקרניים מאמר י"ב, ועיין באות יו"ד
יכהש"ם. [אותיות שכ"ם י"ה, ואני נתתי לך שכ"ם
וגו' בחרב"י ובקשת"י הרי אותיות שכ"ם י"ה].

(נו) חֲדָשִׁים, מַלְמָטָה לַמַּעֲלָה נִקְרָאִין
הַמִּידוֹת בְּשֵׁם חֲדָשִׁים,
וּמַלְמַעֲלָה לַמַּטָּה נִקְרָאִין שְׁנַיִם. הַגָּה
בַּמַּגֵּ"ע אֹפֶן ר' בְּשֵׁם הַזֶּהר [בַּמְדַּבֵּר ח"ג רנ"ג
ע"א].

(נד) ח"ק נתן ולא יעבור, נוטריקון הז'
עתים ח'ריש ק'ציר, קיץ ח'זרף,
ח'זם ק'זר, [בראשית ח']. מַגֵּ"ע אֹפֶן רַמ"ט.
[שם איתא הכתוב ח"ק לישראל הוא].

(נז) חוֹטֵם שְׂבָאִים מֵרַמְזוּ לַמַּלְכוּת
שְׂבַחֲכֵמָה, וז"ס שְׂאֵמֶר רַב
הַמְּנוּנָא לְכַעַל הַחוֹטֵם אֲנִי מִתְפַּלֵּל [זוהר
ח"ג ק"ל ע"ב] (עיין באות ש' שערי תפלה
ודמעה ותבין). זֶהר הַרְקִיעַ דָּף ח' ע"ב.
וּבַע"ח שַׁעַר א"א פ"ז מְבוֹאֵר שְׂמַלְכוּת
דַּעֲתִיק מִתְלַבֵּשׁ בְּחוֹטֵם א"א, וְה"ס
וְתַהֲלֵת"י אַחַט"ם לך [ישעי' מ"ח] כִּי תַהֲלֵה
הוּא מַלְכוּת. עֵי"ש וְתַבִּין.

(נח) חוֹטֵם בְּגִי ס"ג, שֶה"ס אֹרֶךְ הַפְּנִימִי
שְׂבַחֲטֵם דַּא"א, וְג"כ בְּגִי ג'
שְׁמוֹת אֵהִי"ה סוּד הַחִיצוֹנִיּוֹת שְׂבַחֲחוֹטֵם
הַנִּל. ע"ח שַׁעַר א"א פ"ג וְעֵי"ש כָּל
הַעֲנִין.

מערכת אות הטי"ת

6) **טנת"א** האותיות הם בחי' הגוף והתגין הם בחי' הנפש והנקודות הם בחי' הרוח והטעמים הם בחי' נשמה וההבל דגרמי נרמז בדגש ורפה. שם בפ"ה.

7) **טלה**, מזל ניסן מז"ל טל"ה בגי' ו"ה פעמים ו"ה. מג"ע אופן ק"ו. ועיין מ"ש באות נון נ"א.

8) **טיפ"ה** בגי' ד' הוי"ת, וה"ס ג' טיפות דאזודיקו ממוחא עילאה שפגם בהם אדה"ר שהיה חטאו כלול מע"ז ג"ע ש"ד, שפגם בכל הי"ב צירופי הוי"ה שהם בגי' ג"פ טיפ"ה, וג' אבות תיקנו חטאו, כל אחד טיפה אחת, ע"כ אברהם נק' א"ב המו"ן בגי' טיפ"ה, ויצחק תיקן טיפה ב' הרי ב' טיפות ע"כ יצח"ק בגי' ב"פ טיפ"ה היינו ח' הוי"ת. ויעקב תיקן טיפה הג' הרי ג' טיפות י"ב צירופי הוי"ה, ע"כ יעק"ב בגי' ז' הוי"ת ובמראה סל"ם בגי' ה' הוי"ת הרי ג"פ טיפ"ה, הרי י"ב צירופי הוי"ה, לכן אמר אכן יש הוי"ה במקום הז"ה דייקא בגי' י"ב, ז"ה שער השמים והבן, ולזה בביהמ"ק כשהאיר היום להזכיר זכות ישני חברון אמר הממונה ברקא"י נוימא כח.], כי ברק"י בגי' שי"ב היינו י"ב צרופי הוי"ה שתיקנו ישני חברון נגד י"ב שעות

6) **טהירו** נקרא כלי ראשון והוא אור קדמון. מאורי אור מערכת הט' סי' י"ז, והכוונה טהירו סתם נק' האור הקדמון אחר עולם המלבו"ש.

7) **טהירו** עילאה נקרא בכללות כל הטהירו דהיינו עולם המלבו"ש עם הטהירו סתם.

8) **טהיר"ו** עילא"ה, בגי' שמ"ו, בסוד שאמרו בפרקי ר' אליעזר [פ"ג א' היה הוא בשמ"ו בלבד, וגי' רצו"ן, וגי' א"ל שד"י ע"ה והבן.

9) **טנת"א** מבואר בע"ח שער טנת"א פ"ד שכתר דאבא הוא בחי' טעמים (והנה בפ"ה כתב שבחי' כתר הכולל היא בחי' טעמים וכל פרצוף אבא הוא נקודות, וצ"ל להיות שבחי' מלכו"ת דפרצוף שלמעלה הוא בדרגא דכתר לפרצוף שלמטה ע"כ הוא פרצוף הכתר הכולל, הוא בחי' טעמים, וכן כתר דאבא להיותו כתר מלכות למה שלמעלה והשם הטוב יכפר בעדינו) וכל הפרצוף דאב"א הוא בחי' נקודות, והג"ר דאימא הם בחי' תגין, והז"ת דאימא גם הזו"ן הם אותיות, ולזה התגין אינם מתפרשים מעל האותיות עיי"ש כי הוא סוד האם שאינה מתפרשת מהבנים בסוד והאם רובצת על וכו'.

היום, והא' הנוספת בתיבת ברקא"י רומז על אדה"ר. מג"ע אופן קנ"ד.

(ט) פו"ב בגי' הוי"ה במספר קטן, חז"ס הודו לה' כי טו"ב, ובזה השם נק' מט"ט כי הוא נקרא הוי"ה הקטן דהיינו במספר קטן, חז"ס שנאמר ביוסף דרגא דמט"ט כמ"ש והוא נע"ר (דמט"ט נק' נע"ר בסוד הכתוב נע"ר הייתי וכו' שאמר שר העולם שהוא מט"ט כמשארז"ל [ינמות טז: וכתוד"ה פסוק]), אזי נאמר בו יוסף בן שב"ע עשר"ה שנה, וכן במשה דנאמר בו והוא נע"ר בוכה אתמר בי' ותרא אותו כי טו"ב הוא, וזה שנאמר באליעזר עב"ד אברה"ם בגי' מט"ט, נאמר בו וכל טו"ב אדוניו בידו. מג"ע אופן קע"ו.

(ט) פו"ב בא"ת ב"ש נפ"ש (הוא לדעתי סוד הכתוב ונפ"ש רעבה מלא טו"ב), ה"ס שהיו ראויין ישראל להיות במצרים ת"ל שנה לתקן נפש דאדה"ר, ע"כ אמר יוסף כי טו"ב כל ארץ מצרים לכם הוא. שם. [מג"ע קע"ו]

(י) פו"ב בריבוע הכפל כזה, ט' פעמים ט' ו' פעמים ו' ב' פעמים ב' בגי' רכ"א מנין רוי"ה שיחזיק כו"ס דו"ד לעתיד רכ"א לוגין (ר"ל עם מספר כו"ס דו"ד), [טו"ב בריבוע בצירוף כו"ס דו"ד גי' רכ"א] וה"ס שאמר דוד כוס"י רוי"ה אך טו"ב וחסד וכו'. ועיין באות ל' לוינתן ותראה ענין נפלא, ועיין בקרניים ריש מאמר ט'. [עיי' לקמן ערך עור"ב כ"ג].

(ב) פו"ב עיין בקרנים ודן ידן מאמר י"א מבוואר ששורש טו"ב הוא מהתחלקות ס' סתומה וס' בהתחלקות הס' כזה ט' אזי ו' למעלה וט' למטה, ומהתחלקות הס' כזה ב' הם אתון ו"ב הרי אתון וטו"ב, ועיקר הסוד יעויין שם, והבן לפי"ז שלא נאמר ט' בלוחות הראשונות כמשארז"ל [ב"ק נה]. שלא יאמרו פסקה טובתן ח"ו על ידי השבירה, משא"כ כעת דם' וס' שבלוחות בנס היו עומדין [מגילה ב:] שלא היו שבורין ולא נרמזו עדיין טו"ב, ואח"כ ע"י השבירה שנשתברו ס' וס' ג"כ נמשך אח"כ הטובה בטובו ית', ונאמר בלוחות שניות למען ייט"ב לך והבן.

(ג) פו"ב הוא היסוד מבוואר בכל המקובלים, ועיין בזה הרקיע דף י"ג [ע"כ] בפ"י המאמר עאלת אות ט' עיי"ש, ותבין לדעתי סוד הכתוב מ"ה רב טוב"ך וכו', מ"ה (הוא הז"א כנודע) ר"ב טוב"ך (היינו יסודא דילך כשהוא בבחי' ר"ב בסוד והקימותי את וכו' כנודע למשכילים), אש"ר צפנת ליראיך (נגזו בבחי' אש"ר עלמא דאתי ששם בחי' ריעין דלא מתפרשין, ולמטה אין בחי' ר"ב טו"ב תמידי כנודע רק נגזו בפנימיות נשמתם בעלמא דאתי), והמשכיל יבין וידום וכבוד אלקים הסתר דבר.

(ג) פו"ב המרמז ליסוד מרמז לב' צינורות אשר בו התגברות הימיני שהוא הט' על השמאלי שהיא ח' בגי' טו"ב, עיין באות ח' ערך ח"ת וערך חט"א ותבין.

עזי נפש, סך תשעה מאות וארבעה וארבעים, ור' מאיר התנא מבטלם בסוד שאמר אלה"א דמאי"ר ענניי אלה"א דמאי"ר ענניי [ע"ז יט.] (לפי הגי' הזאת בגמ') בגי' תתקמ"ד אשר יונקים מהכל"ב הר"ע הנק' בע"ל צפ"ן (בע"ל צפ"ן חסר ו' בגי' כל"ב ר"ע, כן הוא במג"ע [אופן רנ"ב]) (והנה נרמז בתורה לפני בע"ל צפ"ן נכחו תחני"ו ע"ל הים ר"ל נגד בעל צפ"ן יצטרפו התיבות תחני"ו ע"ל הי"ם בגי' תתקמ"ד עם הג' תיבות נ"ל), ותחת קליפת בע"ל צפ"ן יש קליפת כלבי"ם אלף ושלש מאות וארבע ונרמזין בריבוע אותיות כל"ב, כ' פעמים כ' בגי' ת', ל' פעמים ל' בגי' תת"ק, ב' פעמים ב' הרי ד', ס"ה בגי' אלף שלש מאות וארבע, (והנה י"ל שדוד אדונינו כל ימיו היה מתעסק לבטל הקליפות דכלבי"ם כי עמד כל ימיו בחצות הלילה שאז משמורה שניה כלבי"ם צועקין וכו' [ברכות ג.], וזה ששאל שלמה אבא מת וכלבי"ם של בית אבא וכו', יעויין במג"ע [אופן ק"מ ורנ"ב] מש"ש והאריך בעניינים אלו, וכן אמר בחייו כי סבבוני כלבי"ם עד"ת מרעי"ם וכן יעלה מספר כלבי"ם עד"ת מרעי"ם עם האותיות מנין התתקמ"ד הם המנין אשר תחת קליפת טב"ת, וכן אמר הצילה וכו' מיד כל"ב יחידתי. ואם תבין כל הדברים האלו יש לומר ששיבח להשי"ת כאשר זכה לבטלם בכל עת אמר בנאות דש"א יריבצני, הם אל"ף ש"ד אשר תחת קליפת בע"ל צפ"ן שזכה לבטלם ולא הי' מתיירא מהם כי השי"ת הוליכו על מי

(י) טוב כל לשון טוב בכל מקום רומז למוחין, בסוד גומל חסדים טובי"ם. ע"ה שער הזיווגים פ"ג. [סוף הפרק].

(טו) טבת התודש הזה ה"ס הטובה, והמת בחודש טבת נדבק בשכינה הנקראת את"י בגי' טב"ת, ואברהם אבינו ג"כ מת בחודש הזה כנרמז בפסוק ת'קבר ב'שיבה ט'זכה ר"ת טב"ת, (ובאמת הוא נגד הגמ' דר"ה דף י"ב דר"א ס"ל בתשרי מתו אבות ור"י ס"ל בניסן ואפשר לומר דבאמת מת בניסן או בתשרי רק לא נקבר במערה עפ"י הדיבור רק בטבת כמו שנרמז בפסוק רק הקבורה), קרניים מאמר ו' ופי' דן ידן.

(טז) טבת מבטל הקליפה ששמה ג"כ טב"ת כמ"ש בדניאל [ו' י"ט] וב"ת טב"ת. ג"ז שם. [קרניים וד"י מ' ו'] והנה הדברים תמוהים כי שם נכתב טו"ת בוא"ו, ואפשר להיות שאותיות בומ"ף הם ממוצא אחד מתחלפין וכן משמע מפ"י רב סעדי' גאון שפי' וב"ת טו"ת, נערה בתולה, ע"כ לומר שרצונו לפרש טו"ת מלשון טוב"ה והבן. ואפשר לומר עוד דבהחשב גם הניקוד יהי' במספר השוה כי טבת הניקוד בגי' מ' וט"ן"ת הניקוד בגי' ל"ו, וא"כ טבת וט"ן ענין אחד להם. [פי' טב"ת עם הניקוד בגי' טו"ת עם הניקוד ועיי"ש בס' הנ"ל בגליון מש"ש.

(יז) טבת, בקליפה ששמה טב"ת נדבקים בה קליפות הנקראים כלבי"ם

אלף ששה. ואם כוונתו על ביטול התתק"ד הנה כשבטל ע"י השם תתרי"ו ישאר מנינם מנין רחמי"ם שהוא המתקת הדין בחס"ד בסוד ר"ח יצח"ק ניצח"ק גי' ר"ח, מ"ם חסד אברהם, כ"ו הנני אומר לדעתי הקלושה עפ"י פי' הקדוש בדין ידן. והנני אומר עוד ברתת ובזיע שיש לפרש דברי הקדוש המחבר שכתב שם בזה"ל, והתנ"א רב"י מאיר מוכיח שמבטלו בסוד שם של ארבע, יש לפרש בהצטרף השם של ארבע דהיינו כ"ו מנין השם אל אותיות התנ"א רב"י מאיר יהיה תתקמ"ה א' יותר על התקמ"ד, ואפשר משום הכי זה השם במילואו כמ"ש הקדוש בחשבון ס"ג הסיר האלף מחשבונו מהוא"ו הכופלת, ואעפ"כ פי' הקדוש מוכרח על רות"ת בדמ"ו שכתב המחבר הקדוש. אבל יש לרמוז ג"כ מה שכתבתי והש"י יאיר עינינו) התתקמ"ד הנ"ל מנין רש"ת ד"ם (נעלם ממני כעת תוכן הכוונה) וכתב עוד הקדוש בדין ידן בע"ל צפון"ן מלא ו' בגי' שכ"ח עיי"ש (ואפשר משם ומקליפה הלזו באה השכחה לאדם דהיינו שכחת התורה ח"ו) יעויין כל הדברים האלה בספר קרניים מאמר ו' ובפי' דן ידן. [ע"י לעיל ערך בעל צפון"ן].

(ח) **מ"טו"ם** הוא עשו. ספר גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א', עיי"ש הענין.

(ט) **מ"ב**, עבדו של ר"ג היה גלגול חס בן נח. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ג', ועמ"ש באות ח' ערך חס.

מנוחות, והשי"ת יצילני משגיאות) והשר הכלבים דבע"ל צפון"ן נק' ג"כ חצי"ר (בסוד מצמיח חצי"ר לבהמ"ה, בהמ"ה בגי' כל"ב) וז"ס לא יחר"ץ כל"ב לשונו. והנה גם סך אלף ושלוש מאות וארבע ביטל ר"מ לפי הגירסא השנית שבגמ' אלה"א דמאי"ר עננ"י עננ"י אלה"א דמאי"ר עננ"י עננ"י בגי' אלף שלש מאות וארבע, וביטול שביטלם ר"מ הוא בסוד שם של ארבע, ופי' הקדוש בדין ידן דהיינו בשם ס"ג כזה, יו"ד פעמים יו"ד הרי ת', ה"י פ' ה"י הרי רכ"ה, ו"ו פ' וא"ו הרי ק"ג, (לא ידעתי למה נחשב הרי הכופלת בלא א' והרי הנכפלת בא' והשי"ת יאיר עיננו) ה"י פ' ה"י רכ"ה, ס"ה מנין תתרי"ו ונרמזו בס"ת ויקח"ו מעפ"ר שריפ"ת החטא"ת, והוא רות"ת בדמ"ו (ולא ידעתי על איזה ענין כתב הביטול הלזה אם קאי על התתקמ"ד או על התתק"ד בין כך ובין כך איני יודע האידן קאי ושייך ענין ומספר תתרי"ו לזה הביטול, ואפשר לומר אם קאי על התתקמ"ד אז יעלה מספר זה השם יותר ס"ב מנין ב"פ א"ל לבטלם ואת דיניהם הקשה בחסד א"ל. ואפשר שזה מ"ש בקפיטל כ"ב שאמר כי סבבוני כלבי"ם וכו' מיד כל"ב יחידתי, אמר בתחילתי אל"י אל"י למה עזבתני, וכן באלה"א דמאיר ענני ב"פ נרמזו בתחלת הדיבור ב"פ א"ל, ועוד י"ל להיות שכתב לעיל כי אלו התתקמ"ד הם בקליפת טבת אשר הניקוד בשב"א שהוא אותיות בא"ש שהוא הגבורה, כאשר בא לענפו נכנע עיין שם בפירוש הקדוש, והנה א"ש ר"ת

הרקיע דף י"ג [ע"ב] בפ"י המאמר עאלת אות ט', ועיין בערך טו"ב ותבין אם עיני שכל לך שהטוב צריך להיות תמיד גנוז, ע"כ תבין דמעשה ער ואונן נקרא ר"ע בהיפוך הטוב הגנוז לצדיקי"ם, תרין צדיקי"ם, צדי"ק וצד"ק ביחודא חדא והבין.

(נג) פ' בפרטות מרמו לצינור הימיני שביסוד, עיין בס' הנ"ל [זוהר"ק] דף י"ד ועמש"ל באות ח' ערך ח"ת וערך חט"א, ועמש"ל ערך טו"ב ותבין.

(ס) פורנא נאה בסימא, [זוה"ק האזינו רפ"ח ע"ב], הוא בסוד המצח דא"א, אשר בו מלוכש יסוד דעתיק, שבו מתגלה אור החסד דעתיק. ע"ח שער א"א פ' ו'. יעויין באות ר' רצון.

(סא) פורחנים מן לצדיקים, הם נצח והוד מבואר בכתבי האריז"ל. ועיין בקנה על המצות דף ג'.

(סב) פ' מרמו ליסוד תשיעי מעילא לתתא, וטוביה גניז בגוויה כזה פ' כנודע, [וטובך גניז בגוון, זוהר בראשית ג' ע"א], זהר

מערכת אות היו"ד

ע"ב סנהדרי גדולה וכ"ג סנהדרי קטנה והשכינה משלמת המנין אלקים נצב בעדת אל, והנה בהצטרף ע' סנהדרין וכ"ג בגי' מג"ן, הו"יה בהיכ"ל, אדו"ן יחיד, (נ"ל סוד יחודא עילאה ותתאה אח"ד וע"ד) והנה בהצטרף שני סופרי הדיינים בגי' הנך יפ"ה רעייתי, והנה השכינה משלמת לצ"ו, נגד זה הי' צ"ו חלונות בביהמ"ק כי הוא בגי' א"ל אדנ"י, ח"ס ה"צ ו"פ הסמוכים במספר א"ת ב"ש, כי אל ה"צ דהיינו צ"ה סנהדרין מצטרף להם ו"פ (בגי' אלהי"ם) כי אלקים נצב בעדתם, ח"ס שאמר ר' יוסי בע"פ [פסחים ק.] בכל יום אתה מחבב דברי וכו' הגם לכבוש את המלכ"ה, כי ר' יוסי נימוקו עמו והלכה כמותו צ"ה פעמים כי יוסי בגי' אלהי"ם וה"צ ו"פ סמוכים כנ"ל, ז"ש ר' יוסי הגם לכבוש את המלכ"ה בגי' ה"צ (אפשר כזה יובן מ"ש ר"ש לר' יוסי בווה"ק [ח"ב ר"ז ע"ב] יוסי קום אשלים דיוקנך דאת חד חסר כך זהר ויקהל [ר"ז ע"ב] והבן) ולזה נקראים הסנהדרין עינ"י העדה כי באים מסוד העיני"ם דהוי"ה, מג"ע אופן קצ"א עיי"ש. נגדם נכרתו על התורה צ"ו בריתות, מ"ח על תורה שבכתב בסיני

(ב) יהו"ד, [הכונה לשם הוי"ה] הוא נקרא שם העצם, ובסתם הכוונה הוא על תפארת הוא ז"א, מקובלים. וגם היסוד נקרא הוי"ה כענין שנאמר ויקרא לו הוי"ה שלו"ם. קנה על המצות דף ג'.

(ג) יהו"ד בנקוד אלקי"ם הוא בינה, דמינה דינין מתערין.

(ג) יהו"ד בשמיטה שעברה שהיתה שמיטת החסד היה הא' במקום הה"א אחרונה (והיה אז מנין השם בגי' הטו"ב, מג"ע אופן קס"ג) ועתה מחמת קושי השמיטה נעשה ה"א במקום אלף, תמונה. [ספר התמונה לבעל הקנה]. ולעתיד ב"ב יהיה אור הלכנה כאור החמה ואז יתחלף הו"ו שבשם ליו"ד והיה השם יהי"ה בסוד הכתוב והי"ה נד' למלך וגו' זכריה י"ד] ביום ההוא יהי"ה. כנפי יונה ובמקובלים, ועיין במג"ע אופן קס"ג.

(ד) יהו"ד הקטן נק' מט"ט דהיינו הוי"ה במספר קטן בגי' טו"ב, ועיין באות ט' טו"ב.

(ה) יהו"ד יש לו כ"ד עיגולים דמיון עינים ובכל עין ג' זייני"ן הרי ע"ב וציורו מבואר במקובלים, וכנגדו

(בפסוק בראשית כ"ח אתון) בפסוק וידבר אלהים את הרברים האלה לאמר כ"ח אתון, ותמצא י"ד פעמים לוחות ככי תשא וי"ד פעמים בעקב, ועתה יגדל נא כ"ח אדנ"י. מג"ע אופן רי"א, עיי"ש עוד.

(ח) יהו"ד נרמז בו כל שיעורי המקוה דהיינו ציור ההי"ן בצורת ד"ו ד"י יעלה מספר השם מ' מנן מ' סאה דמקוה, וקבין הם במקוה ר"מ נרמז ג"כ בשם הוי"ה דהיינו מספרו כ"ו וכשתכפול כ' פעמים ו' הרי ק"כ וכן ו' פעמים כ' ק"כ הרי ר"מ, ולוגין הם במקוה תתק"ס נרמז במילוי כ"ו [כ"ף ו"ן] שהוא פ"ו, תכפול פ' פעמים ו' הרי ת"פ, וכן ו"פ פ' הרי ת"פ, הרי תתק"ס. מג"ע אופן רמ"ז, ועיין באות למ"ד לוחות ובאות מ' מקוה.

(ט) יהו"ד מילואי הוי"ה הם ארבעה, כוללים כל העולמות והם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, אבל יש בפרטיות אלו הארבעה מילואים י"ג מילואים שונים בגימטריא שלהן, דהיינו ע"ב ס"ז ס"ג ס"ב ח"ן ז"ן ד"ן ג"ן ב"ן מ"ט מ"ח מ"ה מ"ד, והם נגד י"ג מידות של רחמים, נע"ב יוד הי ויו הי, ס"ז יוד הי ויו הי, ס"ג יוד הי ווא הי, ס"ב יוד הי וו הי, ג"ח יוד הי ווא הה, ז"ן יוד הה וו הי, ד"ן יוד הא ויו הא, ג"ן יוד הי וו הא, ב"ן יוד הה וו הה, מ"ט יוד הא ווא הה, מ"ח יוד הא וו הה וו הה מ"ה יוד הא ווא הא, מ"ד יוד הא וו הא, וסימנם אגדיה רצ"ל ע"ב לבדו הוא א' ס"ג וחבריו הרי ג', מ"ה וחבריו הרי ד', ב"ן וחבריו הרי ה', ע"י כנפי יונה חלק ד' פ"א וס"ה יש כ"ז

ומ"ח על תורה שבע"פ באהל מועד, ובערבות מואב היו שתיהן ביחד נדחזרו ונתשלשו בערבות מואב] הרי צ"ו לצ"ו [ישעי' כ"ח] בגי' קצ"ב, להשתיק כח הא"ף הגדול דהיינו במילואו כזה, אל"ף פ"א בגי' קצ"ב, שם.

(י) יהו"ד יש לו י"ב צירופים (נגד י"ב שבטים) נגד י"ב חדש בכל חודש צירוף אחד, נגד י"ב שעות היום, ויש ב"ב צירופים מ"ח אותיות, קדם מפעלו מא"ז [משלי ח'] בגי' הכי הוי, ע"כ המשכן מ"ח קרשים, ע"כ מ"ח צורות הם ברקיע הגלגלים כמו שזכר הרמב"ם במורה [מורה נבוכים שער התכונה], ולכן בן מ"ח הכיר אברהם את בוראו והוא היה קדמאה לגרים, ע"כ הזהירה התורה על הגר מ"ח פעמים, והתורה נקנית במ"ח מעלות [אבות פ"ו ר'], וכן מ"ח עיירות ללוויים, מ"ח טיפין יורדים מגן עדן ויונקין מהם מ"ח נביאים, הלוחות ו' אורך ו' רוחב כ' לוחות כ"ד, ראשונות ושניות מ"ח, וכן י"ב צירופי הוי"ה באצילות, י"ב שבטים בכריאה, י"ב גבולי אלכסון ביצירה, י"ב תחומין בעשיה הרי מ"ח, ולזה הקים יהושע ד' פעמים י"ב אבנים הרי מ"ח [בד' מקומות, ירושלמי סוטה פ"ז ה"ה], התורה ניתנה במ"ח בריתות ככל מקום. מג"ע אופן ר"י.

(ז) יהו"ד במילוי מילואו יש כ"ח אותיות [זהר ח"ג רל"ה ע"ב], נגדו כ"ח עתים שאמר קהלת [קהלת ג'] ונגדו כ"ח מחנות שכינה, ימינך ה' נאדרי בכ"ח,

ל"ח ע"ב ד"ה נמצא בספר ברית כהנת עולם וכו', ובבני יששכר מאמרי השבתות מאמר א' אות י"ח ד"ה מהו שבת. ובדרך עדותיך ע"ס יהושע עה"פ כי אז תצליח את דרכך א' ח'].

(י) יהו"ד קוץ היו"ד רומז לכתר, היו"ד לחכמה, הה' לכינה, הר' לתפארת, הה' למלכות, והוא מוסכם מכל המקובלים, ובקו"ץ הה' אחרונה יש לכתוב למעלה כדמיון יו"ד רמז ליסוד, רק שיש פלוגתא בין המקובלים אם לכתוב הקוץ מאחורי הה"א כזה **ד** או כזה **ד** הן ידין על הקרנים מאמר ח'. נכתב בספר התמונה שיש לכתוב ה' אחרונה שיהיה קוץ העליון י' קטנה שמרמז לסוד יסוד שהוא י' זעירא וכו' רק שיש פלוגתא בין ורכבתא אם יש לכתוב באחור כזה או כזה וכו'].

(ב) יהו"ד הוא האלהי"ם, כתב האריז"ל בג' פנים, פן א' הוי"ה במילוי יודין בגי' ע"ב ועם י' אותיות המילוי ועם ד' אותיות השורש לברן בגי' פ"ו מנין אלהי"ם, פן ב' הוי"ה באלפי"ן בגי' מ"ה ומ"ה במילוי כזה מ"ם ה"א בגי' פ"ו מנין אלהי"ם, פן הג' הוי"ה בגי' כ"ו והמילוי של כ"ו הם פ"ו כזה כ"ף ו"ו מנין אלהי"ם, (עוד י"ל יו"ד פעמים ה"א בגי' ק"ך, וא"ו פעמים ה"א בגי' ע"ח, ועם ה"ב כוללים בגי' ר' מנין ריבוע דאלקים, עוד שם מ"ה עם מ"ב שלו [עם מ"ב אותיותיה בפשוט ובמילוי ובמילוי המלוי] בגי' אלהי"ם ע"ה, שם ב"ן פשוט ומלא ומלא דמלא ל"ד אותיות ל"ד וב"ן בגי' אלהי"ם זהר הרקיע) [ע"י שעה"ק ערכי הכנויין ג"ד

מלואי השם הוי"ה י"ג נגלים וי"ד נסתרים כנגד כ"ו אותיות התורה, וע"י מג"ע אופן ג' ובבני יששכר מאמרי השבתות מאמר ו' אות ז' [עיי' בויקהל משה בציור תיקוני דיקנא [עמוד ל"ב ע"ב], והנה הם נגד י"ג חדשי השנה עם חודש העיבור, ובשנה פשוטה נבלע דמ"ו בתוכו היינו שם הי"ג שהוא ד"ם, ושני השמות שהם מ"ה מ"ד שולטים בחודש אדר אחד, עיי' כ"ז בס' ברית כהנת עולם במאמר אילו של יצחק פ"ב.

והנה אלו הי"ג הוי"ות בגי' תשכ"ד והם מנין דרכ"ך בהחשב ה"ך רבתי דמנצפ"ך לת"ק, והוא שיסוד הפייטן דרכ"ך אלקיננו להאריך אפך כי הם מכוונים נגד י"ג תיקוני אריך נ"ל, והוא ג"כ בגי' בא"ז תשוב"ו כי א"ז מרמז על ראש השנה א' לחודש הו', וה"ס נכון כסאך מא"ז כי אז המלך יושב על כסא דין וכל באי עולם באים בסוד התחדשות, וצריך לעורר רחמים כי אין העולם מתקיים בדין כמו בראשית הבריאה, ונרמז באלו הי"ג שמות של רחמים המכוונים ל"ג מידות, בא"ז תשוב"ו רצ"ל ברה"ה תשובו אל השי"ת ותתחדשו להיות ברי' חדשה נ"ל, והוא ג"כ בגי' שב"ת טוב"ה כי בשבת עיקר התעוררות הרחמים לישראל, וגם הם בגי' בקו"ל שופ"ר כי העצה היעוצה מקודש ישראל לעורר רחמים העליונים בקול שופר, והו' עלה אלהי"ם בתרוע"ה ע"י התרועה נתעלה מדת הדין כי הוי"ה בקו"ל שופ"ר רצ"ל מעוררים הי"ג הוי"ות שהם בגי' בקו"ל שופ"ר. [ע"י באגרא דכלה פ' בראשית

פעמים צ"ב, והמילוי הוא תולדה להעיקר, והמתיקו כבר האבות הדינים מכל הו' קצוות, והדברים ארוכים, נ"ל.

(ד) יו"ד דברות יש בהן קע"ב תיבות, והיה עק"ב תשמעון, עק"ב אשר שמע אברהם בקולי, והנה קע"ב תיבות אלו עם היו"ד דברות סודן יעק"ב, ר"ת של י' דברות בגי' רח"ל, אותיות יש בהן תר"ך מנין כת"ר שהן כת"ר תורה והוא נגד תרי"ג מצות וז' מצות דרבנן הכוללים בהם, מקובלים. או יאמר תרי"ג אותיות יש בהן חוץ אש"ר לרע"ך והנך ב' תיבות הם כלל כל התורה מה דעלך סני לחכרך לא תעביד אידך פירושא הוא זיל גמור, עיין כ"ז בליקוטי ר' שם טוב. [וכל אשר לרעך, וכ"ל נוט' ויאהבת לרעך כימוך כלל כל התורה, ס' ליקוטי ר' שם טוב הוא מר' שם טוב בר' אברהם אבן גאון תלמיד הרשב"א בעל המגדל עוז על הרמב"ם, וקונטרס שלו כתר שם טוב פירושי סודות התורה להרמב"ן נרפס עם ליקוטים מרב האי גאון על סוד שם מ"ב, ע"י הה"ק המגיד מקאזניץ זע"א תקנ"ח].

(טו) יו"ד דברות תר"ך אותיות, והיו כתובים בשוה בכל דיבור ס"ב אותיות (ואל תתמה על זה כי מעשה אלקים המה לא יצוייר בשכל אנושי), מנין כ"פ א"ל שהוא חסד ודין, סוד א"ל רחום א"ל זוע"ם. מג"ע אופן קפ"ח.

(טז) יצחק גבורה דז"א זרוע שמאלי, וכן עד"ז ככל פרצוף גבורה יצחק מרכבה לו.

ע"א והקדוש מהר"ש בדין מאמר יו"ד פי' פן ד' שהנה אלהי"ם מלא ר' (לפי המקרא דקרינן בוא"ו) בגי' פח"ד (ועיין באות א' אלקים), וכן הוי"ה במילוי שני יודי"ן כזה יו"ד הי"י וי"ו הי"י בגי' צ"ב מנין פח"ד והוא ממתיק הגבורה והפחד דאלקי"ם, ועוד י"ל פן אחר הוי"ה בחילוף א"ת ב"ש [מצפ"ן] בגי' ש' וכן אלהי"ם במילוי יו"ד בגי' ש' נ"ל.

(יז) יהו"ד יש שם הוי"ה ביודי"ן ואלפי"ן כזה יו"ד הי"א וי"ו הי"א והנה הוא כמספר ע"ד, בסוד הכתוב ע"ד הוי"ה בכ"ם [שמואל א' י"ב], קרניים ודין ידן מאמר יו"ד, יעויין סודו באות ע' ובאות ב' בש"ם, והנה יש לומר עוד פן א' על הוי"ה הוא האלהי"ם, כי הנה הוי"ה במילוי הלז בגי' ע"ד והשם אלהי"ם בחילופו באתון הקדומים הוא אכדט"ם ג"כ בגי' ע"ד, והנה לדעתי נרמז בתורה ע"ד הג"ל הזה [בראשית ל"א] כי הנה שם הנ"ל שמספרו ע"ד אותיות א"ם אינם מתחלפים רק אותיות כד"ט שמספרם ג"ל והבן, נ"ל.

(יח) יהו"ד יש שם במילוי שני יודי"ן כזה יו"ד הי"י וי"ו הי"י מספרו צ"ב, ממתיק הדינים של פח"ד אלקי"ם דהיינו אלהי"ם מלא ר' מספרו פח"ד עמש"ל. והנה הנשיאים של י"ב שבטי ישורון הם התולדות של אבות העולם ע"כ הקריבו שש עגלות צ"ב, נגד מילואי אבו"ת כזה ל"ף י"ת י"ו י"ו, בגי' ר'

[מאימתין ומסיימת במ"ם [בשלוש]. מג"ע
אופן רמ"ו ועיי"ש עוד.

(כג) יר"ת הוא שם קדוש מע"ב שמות
שניים (היינו שם ע"ב דיושר)
והוא בגי' אתרו"ג ויוצא מס"ת ויחן א"ת
פנ"י העי"ר. דן ידין מאמר ח' [סוף המאמר]
ועיי"ש. [עי' בזה"ק פ' בשלח ג"ב ע"א ענין ג'
שמות ע"ב שנים דיושר וא' בהיפוך].

(כד) יר"ת הוא בגי' מעש"ר, והשם הזה
משפיע טוב ע"י נתינת המעשר
שם מאמר י"ב ועיי"ש. [עי' ערך מעשר
קנ"ז].

(כה) יב"ש הם שי"ב דינין תקיפין
המתעוררים ע"י שתיית זוגות,
כי ב"פ כו"ס יי"ן בגי' יב"ש וביטול
והמתקת הדינים הנ"ל ע"י י"ב צירופי
הוי"ה דחושבנדיהו הכי הווי. קרניים ודן
ידין מאמר ט'.

(כו) יב"שה נק' המלכות נוק' דז"א. זהר
בראשית דף י"ב ע"ב דז"ל,
ודא הוא דכתיב יקוו המים מתחת השמים
אל מקום אחד וכו' דאיצטריך לארכא בד'
דאחד וכו' והיינו דכתיב ותראה היבשה
ותתחזי ותתקשר ד' דאיהי יבשה וכו'
ולבתר דאתקשרת תמן לעילא איצטריך
לקשר לה לתתא באוכלסהא וכו' כדן מה
דהוית יבשה אתעבידת אר"ץ למיעבד
פירן ואיבין וכו', מכל אלה הדברים
שנקראת יבשה בעת קבלותה השפע
מז"א, ובעת נתינתה שפע להעולמות
בי"ע נקראת ארץ (עיין באות א' ארץ),

(כז) יצחק נקרא הגבורות המתפשטות
בז"א בן לאברהם שה"ס
החסדים כי הם (ר"ל הגבורות) מתפשטות
בז"א אחר ביאת החסדים שהם אברהם
(עיין בע"ח שער פרקי הצלם).

(כח) יצחק נקרא היסוד לפעמים ק"צ ח"י
(עיין בס' זהר הרקיע [ל"ה ע"ב]
בפירושו לזהר פ' לך דף צ' [ע"ב]) כי ח"י
עלמין ק"ץ וסיום הגוף בו כללות
הגבורות.

(כט) יצח"ק עם האותיות והכולל גי'
אלהי"ם בריבוע (שהוא ר')
והאותיות במילואו (הם י"ג אותיות),
ולכן יצחק כולל כל הדינים ומרכבה
לשם אלקים. עכ"ל ס' מאורי אור אות
יוד. [מ"ד]

(ל) יצחק צ"ח פעמים בתורה. עיין באות
ק' ערך קצ"ו.

(לא) יצחק רבקה, יצחק ה"ס תורה
שבכתב מפי הגבור"ה שמענו,
ונרמז בשם יצח"ק, י' דברות וכל אחד
כלול מיו"ד הרי ק' של יצח"ק [הרי לנו י'
וקן], נשאר אהון צ"ח מרמזים למ"ט
פנים טהור ומ"ט וכו' [במ"ר פ"ב] הרי
צ"ח, רבקה סוד תורה שבע"פ, ע"כ היה
יצחק בן ארבעים בקחתו את רבקה
[בראשית כ"ה], וכן היה ארבעים שנה מסיני
שקיבלו תורה שבכתב עד משנ"ה תורה
שהוא נגד משנ"ה סוד תורה שבע"פ, וכן
מ' דורות משה עד רבינו הקדוש שסידר
המשנה, ע"כ מתחלת תורה שבע"פ במ"ם

לכוין אותו בלימוד הקבלה, נע"י תרגום יוב"ע ס"פ חזת הכרכה עה"פ ולא ידע איש את קבורתו וגו', מט"ט ויפיאל"ל ואוריא"ל ויפי"ה רבני דחכתא וכו', ובזוה"ק פקודי רמ"ז ע"ב האי חיותא יופיא"ל שמה ואיהו קיימא בכל רזי דחכמתא, ובמק"מ לזוהר ריש פ' קדושים יופיא"ל גי' קבל"ה וכו', ובלימודי אצילות למהרח"ו ל' ע"ג מי שלא עסק בחכמה זו אעפ"י שיש בידו תורה ומעש"ט יופיא"ל זה דוחה אותו לחרץ, ובשער דוה"ק י' ע"א כליל שבת תכוין וכו' יופיא"ל, וע"י לקמן ערך קצ"ו עולמות שהוא חד מה' שרי התורה הנרמזים בתיבת לגזור ים סוף לגזרי"ם ר"ת גליצור"י זנגוא"ל רזיא"ל יופיא"ל מיכאל, וע"י אגרא דפרקא אות ק"ז בשם הזוהר שה"ש ס"ד א', ו' הנערות הראויות לתת לה מבית המלך הם מיכאל גבריאל רפאל אוראל צדקאל יופיאל רזיאל, וע"ע שם בהוספות שבסוף הספר אות י"ח, וע"י ערך זנגוא"ל ב'].

כט) יוצר בראשית נקרא הבינה. זהו הרקיע דף ט"ו [ע"ב].

ל) יצירה הוא עולם השלישי הנעשה אחר מסך הבריאה, ונרמז בפסוק [ישעיה מ"ג כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו], כל הנקרא בשמי עולם האצילות, לכבודי בראתיו בריאה, יצרתיו יצירה, ונרמז באות ו' דשם הוי"ה ובשם מ"ה הוא הוי"ה דאלפין, ותמן מנהיג שם א"ל הוי"ה, ותמן ג"ו חילות מנין השם הנ"ל, ותמן מטטרו"ן שנקרא עבד. [ע"י ערך עשיה].

מ) יצירה אור ורחמים, (נעלם ממני הכוונה בהגן תיבות) כי שם

ונ"ל רמז תיבת יבש"ה הוא שהה"א אחרונה מקבלת שפע י"ב צירופי הוי"ה בגי' יב"ש. נ"ל והבן. [ע"י אגרא דכלה פ' נח עה"פ ובחודש השני וגו' יבשה הארץ].

כו) ירמיהו הנביא היה בו ניצוץ של משה רבינו ע"כ עניינו דומה למשה (כדאיתא בפסיקתא ומוכא בילקוט רמז תתקי"ט) זה הוכיח מ' שנה וזה הוכיח מ' שנה זה חומשי תורה וזה ה' ספרי קינות (דהיינו ג' איכות, אני הגבר, זכור וכו', נ"ל). ח"ש משה נביא כמונ"י יקים דייקא, מג"ע אופן פ"ד. גם היה ירמיה גלגול שלמה שבנה בעצמו ביהמ"ק וראה בחורבנו והוא אמר אני הגבר ראה וכו', כי ראה סיהרא באשלמותא בימי שלמה שהי' הדור הט"ו מאברהם וכהיום בדור הכ"ח ראה אותה כד איתחשכת לגמרי בימי צדקיהו, שם אופן פ"ו.

ס) יחזקאל הנביא קראוהו בזוהר ובתיקונים בן כפר להיות שהיתה נבואתו מן יצירה דהיינו שנמשכה הנבואה שלו מהיכלי אצילות לבריאה ומבריאה ליצירה ומהיצירה נתגלתה ליחזקאל קודם התלבשותה בעשיה ששם מדור הקליפות, אמנם המשכת הנבואה הוא מאצילות, משא"כ פרד"ס [תגיגה יד:] דר"י ודר"ע הם ביצירה מצד עצמה, כתבי הארז"ל [ליקו"ת בראשית] ועיין בהקדמת תיקונים [דף ד' ע"א].

מח) יופיא"ל בגי' קבל"ה, ספר ח"צ. והנראה כי הוא מסוגל

דוגמת ו"ק הזכר שנכנסו בה בזמן המקדש, היה ג"כ למטה שנכנסו בה ישראל בו' בחינות ראשיכם שבטיכם זקניכם שוטריכם טפכם נשיכם. גם זה שם.

לה) **יראת ה'** היא השכינה, אשת חיל יראת ה', אשה יראת ה' היא תתהלל, וגם ר"ת ירא"ת, א'חותי ר'עייתי יונתי ת'מתי, וז"ל זהר בראשית דף ז' ע"ב רבי חייא פתח ראשית חכמה יראת ה' וכו' [תהלים קי"א], האי קרא הכי מבעי ליה סוף חכמה יראת ד' בגין דיראת ה' סוף חכמה איהי (ר"ל דאיהי סוף כל המדריגות מעילא לתתא) אלא איהי ראשית לאעלא לגו דרגא דחכמתא עילאה (ר"ל מתתא לעילא) הה"ד [שם קי"ח] פתחו לי שערי צדק (עיין באות ש"ן ערך שערי צדק) זה השער לה' ודאי דאי לא ייעול בהאי תרעא לא ייעול לעלמין וכו', אמאי אקרי יראת ה' בגין דאיהו אילנא דטוב ורע (עיין באות א' ערך אילנא דטו"ר) זכי ב"נ הא טוב ואי לא זכי הא רע וע"ד שארי בהאי אתר יראה ודא תרעא לאעלא לכל טובא דעלמא עכ"ל.

ופירשנו עפ"י הפסוק [תהלים י"ט] יראת ה' טהורה עומדת לע"ד, כי הנה בהעדר היחוד בזמן הגלות אזי היא כביכול בבחי' נד"ה כי היא נודדת ממקומה, וכשבא זמן היחוד והגאולה אזי היא מתקדשת מטומאתה ומטהרת את עצמה לבעלה תפארת ישראל ונקתה ונורעה זרע, והנה איתא בזוה"ק ע"פ נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל שפי

מקנן ז"א ואפילו הנוקבין דתמן הם עלמא דדכורא, ושם מדור המלאכים. ס' מאורי אור מערכת היו"ד סי' כ"א. נע"י ע"ח שער מ"ז סדר אבי"ע פ"ד וז"ל, אבל ביצירה וכו' כולם באין מסוד דכורא ואפי' הנוקבא שבה וכו' לכן נקרא יוצר או"ר כי היצירה כולה רחמי"ם ודכורא כנודע].

לב) **יצירה**, ביצירה ז' היכלין נקראים מדורין וכן ז' היכלין דקליפה דיצירה נק' מדורין. והם הנזכרים בזהר בראשית [ל"ח ע"א].

לג) **יצירה** טמאה שבקליפה, יש מרכבה טמאה כענין חתיכה מרובעת ואשמדאי יוצא ממנה ותחתיו כלפי סופו יש עקרב וכ' צורות תחתיהם ועליהם סמא' הרשע שנותן בהם הרוח כמו בקדושה, ובצד ימין הוא אסימו"ן (עיין אות א' אסימו"ן) רוכב על נעמה ונעמה על אגרת בת מחלת, ומשמאל יש נחש רוכב על תנין עו"ר ותנין עו"ר רוכב על לילי"ת חייבתא ומשם יורד נפש חיות טמאות ובהמות טמאות. זהר הרקיע דף י"ט [ע"ב].

לד) **יונת אלם** נקרא השכינה נקבה העליונה אחר החרבן, בסוד הגלות שנסתלקו ממנה סוד ו"ק הזכר שהיו מתלבשין במוחין ודרועין וגופא דילה הרי י"ב בחינות, ועוד נה"י דידה ס"ה י"ה, וכשנסתלקו הבחי' הלזו אזי חסר י"ה דאלהי"ם ונשאר אל"ם (וה"ס נאלמת"י דומי"ה החשיתי מטו"ב וכו' נ"ל) זהר הרקיע בראשית דף ה' [ע"ב].

עשתה ענוה עקב לסוליייתה, שנא' ראשית חכמה יראת ד', ונא' עקב ענוה יראת ד', ויש בזה ב' גירסאות, נתבאר בספרי מקובלים, ועי' בבני יששכר מאמרי סיון מאמר ו' אות א' הענין בהרחבה, וע"ע בספרו והיה ברכה ע' ל"א]

לט) **יראה** איתפרש לתלת סטרין תרין מיניהו לית בהו עיקרא כדקא יאות וחד עיקרא דיראה, אית ב"נ דאיהו דחיל מקב"ה בגין דייחון בנוהי ולא ימותון, או דחיל מעונשא דגופיה או דממוניה, וע"ד דחיל ליה תדיר, אשתכח יראה דאיהי דחיל לקב"ה לא שוי לעיקרא (זה יראה אחת) אית ב"נ דדחיל מן קב"ה בגין דדחיל מעונשא דההוא עלמא ועונשא דגיהנם (הרי יראה ב') תרין אילין לאו עיקרא דיראה אינון ושרשא דיליה, יראה דאיהי עיקרא למדחל ב"נ למאריה בגין דאיהו רב ושליט (היא הנק' יראת הרוממות להתבושש ולירא מגדולתו אפי' לא יענשהו, וכשתרצה לרוות צמאונך בהנך תיבות ר"ב ושלי"ט עיין בר"ח שער היראה) עיקרא ושרשא דכל עלמין (ג"ז עי"ש) וכולא קמיה כלא חשיב כמה דאיתמר [וניאל ד] וכל דיירי ארעא כלא חשיבין, ולשוואה רעותיה בההוא אתר דאקרי יראה (היינו לתיקון המלכות אשת חיל יראת ד' עמש"ל), בכה ר"ש ואמר וי אי אימא וי אי לא אימא, אי אימא ינדעון חייבין היך יפלחון למאריהון אי לא אימא יאבדון חברייא מלה דא באתר דיראה קדישא שרי (היינו מלכות שמים), מלרע אית יראה רעה (היינו בהשתלשלות ממדריגה למדריגה מדת היראה

הרשב"י [נוהר ח"ג ו' ע"ב] שלא תוסיף לקום מעצמה עוד כמו מאז ומקדם בגליות הראשונות רק שיבא הקב"ה אליה להקימה מעפרא, ע"כ מתארך הגלות עד עת בא השי"ת ואז תקום אליו ית'.

והנה ע"ד נקרא הו"א (עיין באות ע'), וכזה יתפרש הפסוק יראת ה' היא השכינה טהור"ה כבר היא טהורה ופתחי נדה שם נקיות, אבל ארכו הימים כי לא תעמוד מעצמה רק עומדת לע"ד כשיבוא הע"ד אליה להקימה הוא ז"א בעלה ת"ת ישראל, (וגם יש לפרש עומד"ת לשון המתנה שממתנת עד עת בא הע"ד אליה להקימה במהרה בימינו) יה"ר שנזכה לזה ב"ב אמן.

לו) **יראה** נקראת החכמה כי היא יראה לעלות אל הכתר, אך בינה נקראת אהבה כי או"א אחים ורעים זה לזה. מאורי אור מערכת היו"ד סי' כ"ו.

לז) **יראה** במלכות אשת חיל יראת ה', ועיקר כינוי זה למלכות דיצירה תכלת כסא דין, לכך נק' ירא"ה גי' רי"ו גבור"ה, והמלכות נוטלת גבורות לבניניה, שם. ועיין במקומות שציין ביאיר נתיב.

מא) **יראה**, נראה בע"ח שער הכללים פיי"ב דעיקר כינוי ירא"ה או יראת י"י הוא לרחל עפ"י משארז"ל מה שעשתה ענוה עקב לסוליייתה עשתה יראה עטרה לראשה, ענו"ה היא לאה, ירא"ה רחל. [ירושלמי שבת פ"א ה"ג ובמדרש שהש"ר א' ט', מה שעשתה חכמה עטרה לראשה

הדברים האלה כתב הרב הקדוש מהרד"ב זצוק"ל על מה שאמר יצחק רק אין יראת אלקים במקום הזה וכו' דלכאורא הל"ל רק אין אהבת אלקים וכו' כיון שראה אותם עוסקים באהבות רעות דניאוף, וכתב הוא ז"ל דה"ק אפי' יראת אלקים שהוא יראת עונש הדין אין כאן דאילו היה להם עכ"פ היראה הזאת היתה שורפת התאוות רעות וכאמור והבן.

(מ) יראה א"ר אלעזר ודאי לא איצטריך לאתנשי יראה בכל פקודין כל שכן בפקודא דא (היינו באהבה לא ישכח היראה עיי"ש) איצטריך יראה לאתדבקא בהאי, היך אתדבקת, אהבה איהי בסיטרא חד טב, כמה דאיתמר (דהיינו שאינו אוהב להשי"ת רק בעת היטב לו משא"כ בהיפוך עיין באות א' אהבה) דיהיב עותרא וטב אורכא דחיי בני ומזוני כדן איצטריך לאתערא יראה, ולמדחל דלא יגרום חובא, וע"ד כתיב אשרי אדם מפחד תמיד, בגין דהא כליל יראה באהבה (לכאורא זה מקרי יראת העונש שגינה אותה ר"א כנ"ל, ונ"ל דכוונתו בכאן שיירא ויפחד פן הטובות ההם הם כענין משלם לשונאיו המעט זכות שבידו בעוה"ז כי כן גרמו החוביך הרבים ההם והבן), והכי איצטריך בסטרא אחרא דדינא קשיא לאתערא ביה יראה, כד חמי דדינא קשיא שרי עלוי כדן יתער יראה וידחל למאריה כדקא יאות, ולא יקשה ליביה וע"ד כתיב ומקשה לכו יפול ברעה בהוא סט"א דאיתקרי רע"ה (עיין באות ר' רע"ה), אשתכח יראה דאתחדת בתרין סיטרין ואתכלילת מיניהו ודא איהו אהבה

שבמלכות עד הגיע לקליפה דעולם העשי' התחתון ושם היא יראה רעה, באפשר הכוונה נוק' דקליפה זזה לעומת זה עשה אלקים נ"ל, ובוהר הרקיע נ"ט ע"א] אמר הכוונה על הס"מ) דלקי ומחי ומקטרג ואיהו רצועה לאלקאה חייביא, ומאן דדחיל בגין עונשא דמלקיותא וקטרוגא כמה דאיתמר לא שריא עליה ההיא יראת ד' דאקרי יראת ד' לחיים, אלא מאן שריא עליה ההיא יראה רעה ואישתכח דשרייא עלי' ההוא רצועה יראה רעה (היינו שמקטרגת עליו ומביאו לידי עונשין) ולא יראת ד', ובגין כך אתר דאיקרי יראת ד' ראשית דעת איקרי וכו', ודא עיקרא ויסודא לכל שארי פקודין דאורייתא, ומאן דנטיר יראה נטיר כולא, לא נטיר יראה לא נטיר פקודי אורייתא דהא דא תרעא דכולא וכו'. זהו בראשית דף י"א ע"ב עיי"ש.

הנה יצא לנו מזה מכללות הדברים מה שכתבו חכמי דורותינו הלא בספרתם שלא יחשוב האדם ויהרהר במחשבתו שלא יבא עליו עונשים כי בזה ח"ו ממשיך דינים, רק כאשר יפול במחשבתו יראות כאלה יעלה אותן ליראת הרוממות דהיינו יחשוב ברוממותו ית' ויפול עליו אימה ופחד ויתבושש מגדולתו, ואעפ"כ כתבו ספרי המוסר בראות האדם התגברות התאוה עליו ישראל ביראת העונש ולזה נבראת היראה הקטנה הלזו להיותה מגן וצנה נגד התגברות התאוה, ונכתב הענין אצלינו (באגרא דכלה) נפ' לך לך ד"ה ואנשי סדם, פ' תולדות עה"פ הנה נא זקנתי ופי' ואתחנן עה"פ ונשכ בגיא], ועפ"י

שלימתא כדקא יאות. זהר בראשית דף י"ב [ע"א. ועי' הוספות לסומ"ט כ"ו].

(מא) יוסף נאמר בו והוא נע"ר וכו' דרגא דמט"ט חנו"ך לנער [משלי כ"ב], ועליו אמרה רחל [בראשית ל'] אס"ף אלקים וכו', ר"ת ג' שמות דמט"ט אייטמון ס'גרון פ'תחון (עיין באות ר'). מג"ע אופן ק"ו.

(מג) יוסף מבטל קליפת או"ן גליו"ן שהיא יסוד דקליפה (חושבני דדין כחושבני דדין). קרניים ודן ידן מאמר ט', ועיין באות א' או"ן גליון.

(מג) יותם בן גדעון נתגלגל בכבא בן בוטא. גלגולי נשמות מהרמ"ע, עיין באות א' אבימלך.

(מז) יוסי, ר' יוסי הלכה כמותו צ"ה פעמים, ה"ס ה"צ ו"פ באלפא ביתא דא"ת ב"ש, כי יוסי בגי' ו"פ מנין אלהיים, ה"ס הסנהדרין שהם צ"ה, ע"ב דגדולה וכ"ג דקטנה, הנך יפ"ה [שה"ש א'] ה"ץ ואלהיים (בגי' ו"פ) נצב בעדתם, וז"ש ר' יוסי בערבי פסחים [פסחים ק]. הגם לכבוש את המלכה, מלכ"ה בגי' צ"ה. מג"ע אופן קצ"א, ועמ"ש באות הוי"ה ותבין, ועיין מש"ש בשם הזהר.

(מח) יוסי, ר' יוסי דמן יקרת מעשה דחמורתא שלו הנוכר בפ' סדר תעניות [תענית כד]. יעויין עניינו באות ד' ערך דינה.

(מו) ישבב, רבי ישבב הסופר מעשרה הרוגי מלכות היה גלגול

שמעון בן יעקב שהשליך את יוסף לבור שימות שם, והיה זה חטא רציחה שפגם באבא חכמה, וכבר ידעת שמי שאינו פוגם באבא נקרא ב"ן ישראל סבא, וכיין שנקרא בן אין הקליפה הנק' כל"ב (חשבונם שוה) יכול לשלוט בו, משא"כ בהיפך ח"ו, ע"כ ר' ישבב גלגול שמעון לא זכה לקבורה וניתן וכו', וגם אמרו"ל ע"פ ויראו אותו מרחוק שאמרו באו ונשסה בו את הכלבי"ם, ע"כ ר' ישבב ניתן וכו'. [הוא במדרש אלה אזכרה ביהמ"ד ח"ב נוסחא ב' ד"ה ואחריו ר' ישבב הסופר, עי' באות ב' בן ל'].

(מז) ישב"ב גי' שד"י כי הפוגם באבא הוא בסוד שד"י (ואיני יודע הכוונה ואפשר הכוונה על יסוד דאבא והבן) ומזה תבין שדרשו רז"ל על פסוק ויראת שד"י יעזוב, על המגדל כל"ב בתוך ביתו [שבת סג:], (ולדעתי תבין מה שדרשו רז"ל על פסוק ויראו אותו מרחוק שאמרו בואו ונשסה בו את הכלבים, רחוק בגי' שד"י ששם היה הפגם, ודוק היטב ותבין כי לא רצייתי להרחיב הדיבור בזה). הן ידן על הקרניים מאמר ח'.

(מח) יהושע בימיו נכנעו הקליפות הדוכרין, והנוקבין לא נכנעו עד שלמה, עיין באות סמ"ך.

(מט) יהושע תיקן עלינו לשב"ח בשעת הקפת יריחו וחתם שמו בר"ת עלינו שלא ו'לא הוא ר"ת הוש"ע למפרע מפני ענוה, גם היו"ד לא רמו

(נג) **ישראל"ל**, במדרש שוחר טוב [מזמור מ"ה] שלעתיד לבוא כל אחד מישראל יהיה כלול מס' רבוא, וא"כ הוה ס' רבוא פעמים ס' רבוא, זה נרמז בשם ישראל"ל, כי י פעמים ש' ג' אלפים, ר' פעמים ג' אלפים הרי ס' רבוא, ואח"כ א' מורה עוד על פעם א' ס' רבוא הרי ק"ך רבוא, ואח"כ ל' פעמים ק"ך רבוא הרי ס' פעמים ס' רבוא, ולזה היה בסוד שבירת הכלים ס' רבוא שברים וכל שבר כלול מס' רבוא ניצוצות. מג"ע אופן רמ"ח.

(נד) **ישראל"ל** באותיות יש"ר נרמז ס' רבוא, י פעמים ש' ג' אלפים ר' פעמים ג' אלפים ס' רבוא, והקב"ה קראו ליעקב א"ל, מג"ע אופן הנ"ל, ועיי"ש עוד מאותיות ישראל. [כתיב ביה ביעקב ויש"ר אל מלאך ויוכל הושע י"ב, והקב"ה קראו א"ל בראשית ל"ג ע"י מגילה יח].

(נה) **ישראל"ל** עיין בקנה על המצות דף ג' [בחלק קנה חכמה קנה בינה] בכונות שמע ישראל"ל כינהו למדת גבורה וטעמו כי שרית עם אלהי"ם, ועיין באות ק' קריאת שמע.

(נו) **יהודה** יכונה לפעמים למדת מלכות בשתי בחינותיה, בחי' העוני שה"ס הד', ובבחי' העושר שה"ס ה' גלאנטי א' ב'. [ע"י לעיל אות ה' ד"ה ה' אחרונה כ"ן].

(נז) **יעקב** היה בן פ"ד שנה כשנשא אשה ואמר הבה את אשתי כי מלא"ן

מפני הענוה, והנוסח שתיקן הוא עד אין עוד, (ועל כן נקוה וכו' תיקן עכ"ן על כ"ן ניקוה ר"ת עכ"ן) הנה בז' הקפות כיון ז' שמות דשם מ"ב, ע"כ עלינו"ן לשב"ח בגי' אב"ג ית"ץ, ויהושע ה"י מסוגל לזה שבא מיוסף שנקרא בכור שו"ר בגי' השם הנ"ל. מג"ע אופן קל"ג. [ע"י אגרא דכלה פ' פנחס ד"ה קח לך את יהושע].

(ס) **יהושע** הכהן גדול שניצל מכבשן האש בימי נבוכדנצר היה בו עיבור הרן בן נחור שנשרף בכבשן, ואח"כ בעיבור ה'רב רבינו ניסים [הר"ן ר' ניסים ב"ר ראובן שפי' על הרי"ף] ר"ת הר"ן. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ה' ועיין באות ה', הרן.

(סא) **יונה** הנביא הוא יהיה משיח בן יוסף, עיין בזהר שמות [קצ"ז ע"א] והוא יחלק לעתיד את הלוי'ן לצדיקים כדאיתא בפרקי ר"א [פ"ן], פי' שמכל התפילות שהתפלל במעי הדגה לא נשמע תפלתו עד שאמר אשר נדרתי אשלמה [יונה ב'], דהיינו שנדר לחלוק את הלוי'ן. עיין במג"ע אופן ר"ו. [בזוה"ק שם מבואר שיונה הוא הילד בן הצרפית שהחיה אליהו, וע"י ב"מ קיד. בתוס' ד"ה מהו שיסדרו בסופו בשם סדר אליהו רבה שאותו תינוק משיח בן יוסף, וע"ע בבני יששכר מאמרי חודש תשרי מאמר י' אות כ"ח].

(סג) **ישראל"ל**, נוטריקון י"ש ש"שים ר'בוא איותיות לתורה, י"ש ש"שים ר'בוא אירות לישראל.

מילואו) יוס"ף. מג"ע אופן רנ"א. [איתא בזהוהו דהמלוי נקרא תולדות]

(כז) **יעקב** בע"ח שער העקודים פ"א משמע דלפעמים יעקב על כללות אצילות יושר עיי"ש ותבין, וזהו לדעתי משארז"ל שופריה דיעקב מעין שופריה דאד"ם [כ"מ פד.] כי אדם הוא יושר דאצילות תואר אד"ם כנודע.

(כג) **יעקב** אבינו על שנשא ב' אחיות הוצרך לתיקון ונתגלגל באיוב, (נ"ל בסוד העיבור כי כתבו המקובלים שאיוב הי' גלגול תרח) וקיבל שם יסורין, ח"ש איוב ת"ם אני [איוב ט'] (ר"ל יעקב איש ת"ם ועיין אות א' איוב). קרניים ודן ידין מאמר י"ג.

(כד) **יעקב** היה באיפה של אדה"ר מתרין שערות שעל הקדקד ובזה הראה לו הקב"ה שכל שער יש לו גומא בפני עצמו שאין לישא שתי אחיות, ותרין שערות אלו הם שער זקן ושער אודנין ה"ס לאה רחל, לאה ה"ס זקן רחל ה"ס אוזן, ג"ז שם ועיי"ש.

(כס) **יעקב** היה ראוי להיות חי ר"ח שנים מנין יצחק, ועל אומר נסתרה דרכי [מה' וגו' ישעי' מ'] פגם במדת כתר הנק' אי"ן ונחסרו לו ס"א שנים מנין אי"ן, וקצת מקובלים אמרו שהיה ראוי להיות חי ר"י שנים מנין י"פ אהי"ה רק שהפגם הי' בשם ס"ג ונחסרו לו ס"ג שנים. ג"ז שם ועיי"ש, ובדברי רז"ל לא מצאתי רק שהיה ראוי לחיות כאברהם

ימ"י [בראשית כ"ט], והלא קל שבקלים אינו אומר כן, אך הכונה שהגיע עת דורים זמן היחוד חת"ן וכל"ה שלמעלה, ח"ש כי מלא"ו ימ"י כי פ"ד במילואו כזה פ"א דל"ת בגי' חת"ן כל"ה, וגם בגי' חס"ד אמ"ת. מג"ע אופן צ"ו קצת באופן אחר, ע"ש.

(כח) **יעקב** נקרא חצי פרצוף תחתון דו"א, גם מיסוד דאבא יצא כנגד חצי התחתון דו"א יעקב אחר, גם ז"א בקטנות נק' יעקב, גם המלכות נק' לפעמים יעקב ע"ש שיעקב כנגדה, ולפי שהמלכות כוללת ז' הויות גי' יעקב, גם יעקב כולל כל הז' ספירות, ח"ס ויצא יעקב מבאר שבע מביאור קריאת ז' שמות. בס' מאורי אור מערכת הי' סימן מ"ג.

(כט) **יעקב** עם האותיות גי' יפ"י הפ"ה ופ"ו הפ"ה, [כפל הויה] ולכן הוא מרכבה לבד, גם הויה זו בגי' מקו"ם, ח"ס ויפגע במקום, והנה אמרז"ל הקב"ה קרא ליעקב א"ל [מגילה יח:], ויעקב גי' א"ל במילוי ע"ה (ר"ל יעקב עם האותיות) גם (ע"ה) יעקב עם האותיות גי' קפ"ו ו"פ א"ל. ג"ז שם (ויש שם איזה ט"ס).

(ס) **יעקב** גי' מלא"ך האלהיים ג"ז שם.

(סא) **יעקב** המילוי של יעקב כזה ו"ד י"ן ו"ף י"ת בגי' משי"ח ב"ן יוס"ף, ח"ס אלה תולדות יעקב (דהיינו

ונתן כ"ח שנים לדרך משנותיו. [וזהו"ק ח"א קס"ח ע"ב, ועי' עשרה מאמרות להרמ"ע מאמר חיקור דין ח"ד פ"ג].

(סו) ו"ד, י"ד פרקין דיד ימין נרמזין י"ד אותיות הוי"ה אלהינו הוי"ה, וכיד שמאל אותיות תמורתן דהיינו כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, תיקונים ד' ד'.

(סו) יד הגדולה סוד החסד הוי"ה אלהינו הוי"ה י"ד אותיות, י"ד החזקה סוד הגבורה כנ"ל כוז"ו במוכס"ז כוז"ו י"ד אותיות, י"ד הרמ"ה סוד הת"ת הוי"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א י"ד אותיות.

(סו) יד נקרא המלכות כי י"ד פי' מקום, והמלכות מקום התפארת, י"ד נקרא יסוד דמלכות כי נעשה מב' ידות שירדו ועשו כלי ביסוד. י"ד ה' היא המלכות כי בה מכה האויבים ותיסרם ביסורין וכן מכ"ה בגי' אדני ועל הרוב י"ד ה' בגבורה. כ"ז בס' מאורי אור מערכת היו"ד סי' ה'.

(טו) י"ד מלא כזה יו"ד דלי"ת בגי' ב"פ ברכ"ה, זהו הפירוש מל"א ידינו מברכותי"ך והבן.

(ע) ו"ד, אותיות י"ד [מן אדני"ן ה"ס לבוש של שם י"ה, בסוד הכתוב כי י"ד על כס י"ה, מג"ע אופן קכ"ח].

(עו) יד החזקה נקרא לפעמים מדת המלכות. מג"ע אופן קמ"ד, ונ"ל להיות שיונקת ממדת הגבורה.

(עג) יד סתם נקרא השכינה מלכות, בסוד הכתוב אשר בידו נפש כל חי, כי היא אם הבנים וממנה נשפעים הנשמות, ראשית חכמה שער היראה פ"א.

(עג) ירושלים תתפשט לעתיד ת"ת תחומי שבת לכל צד, ואז ימלא כבוד י"י את כל הארץ, סודי רזי הביאו המג"ע אופן קנ"ה, והוא לדעתי ברמו לכו חזו מפעלות י"י אשר שם שמ"ת בארץ [תהלים מ"ו], ר"ת שימונה מ'אות ת'חומין.

(עד) ירושלים של מעלה אימא עילאה, ירושלים של מטה אימא

תתאה, גלאנטי א' ד'. [וזהו נשבע הקב"ה שלא יכנס בירושלים של מעלה שהיא אימא עילאה לינך וכו' עד שיכנס בירושלים של מטה מלכות ע"כ].

(פה) יה"י או"ר ויה"י או"ר בגימ' ע"ת, בגי' עשרה הוי"ה ועשרה אהי"ה, ה"ס חכמה ובינה, בחכמה עשרה הוי"ת ובבינה עשרה אהי"ה, ה"ס צמצום והתפשטות כי מבינה דינין מתערין וצמצום הוא ע"י הדין, ומבואר בזהר ומקובלים שגם ויה"י או"ר אינו סיפור המעשה דא"כ הל"ל ויהי כן רק שתרוויהו הוא מאמרו ית' שאמר יה"י או"ר ויה"י או"ר, עיין בזהר בראשית ועמ"ש באות ע' ערך ע"ת, ובס' ברית כהונת עולם פי' הפסוק כי הוא אמר ויה"י, רצ"ל שהש"י אמר גם ויה"י או"ר ועי"כ הוא צוה ועמוד, דאלי"כ הי'

וית"ד תהיה לך מחוץ למחנה נרברים כ"ג, צ"ע דשם לא כתיב כן אלא ויד תהיה לך חוץ למחנה ויצאת שמה חוץ, ויתר תהיה לך על אונן וגו', וצ"ב], (היינו במקום הקליפות הרוכבים על המצוה ההוא) ויצאת שמה חוץ (לשטה ח"ו), נ"ל הקטן] (ונ"ל שזה ג"כ מה שנאמר בבלעם גד"ר מזה וגד"ר מזה והבן) [כ"פ גד"ר גי' ית"ד], ובג"י זא"ת התורה אשר שם וכו' ע"כ יצורף בראשי"ת בשת"י א"ר. מג"ע אופן ר"ה.

(ט) יום הכיפורים לקביל יעקב, יום ד' גדול ונור"א בסוד יעקב מה נור"א המקום הזה. מג"ע אופן ק"ג.

(פ) יסו"ד במילואו כזה יו"ד סמ"ך ו"ו דל"ת בגי' חס"ד גבור"ה רחמי"ם, ס' ח"צ בהקדמת תיקוני זוהר והבן, כי ה"ס אשר הנחלים המקבל הכל ומערב כל הכוחות חג"ת. ועיין באות ע' עירוב.

(פא) יסוד, נקרא יוסף, וכן נק' עצמות יוסף. עיין בס' אור החכמה בראשית.

(פז) יג"ר, בגי' כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, ובקליפה סיחון עו"ג, ח"ש אחר מפלת סיחון ועוג ויג"ר מואב. [ביאור הענין באריכות באגרא דפרקא סי' רל"ה, ובבני יששכר מאמרי אלול מאמר א' אות ט].

(פג) יש"ר מורה על ששים רבוא בזה החשבון, י' פעמים ש' הרי ג' אלף, ר' פעמים ג' אלף הרי ששים רבוא. קרניים ודן ידן סי' י"ג. [ומג"ע אופן רמ"ת,

מתפשט העולם מבלי גבול עיי"ש בס' הנ"ל נעי' הוספות לסומו"ט אות ק"ב ובאגד"כ בראשית עה"פ יהי אור].

(עו) יד"י או"ר בגי' רל"ב הוא העולם הראשון עולם המלבוש שבפנימיות החיות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן כנודע, ויה"י או"ר בגי' רח"ל, ותבין סוף מעשה במחשבה תחלה, והוא ג"כ סוד הצמצום והתפשטות, כי עד מלכות רחל ה"ס התפשטות עצם החיים ומשם והלאה נעשה מסך הבריאה, עיין בס' שג"ע ותבין.

(עו) יד"י או"ר ויה"י או"ר, ה"ס ניסן ותשרי צמצום והתפשטות. מג"ע אופן ק"ז.

(עמ) יד"י או"ר ויה"י או"ר, ה"ס תרי"ג מצות התורה עשין ולאווין שבעבורן נברא העולם, יהי או"ר מסיטרא דאברהם (שנק' או"ר כנודע) [אולי כי כל בחי' חסד נקרא אור כמבו' בע"ח בשער היחודים פ"א, ובמג"ע פ' לך משמע ע"ש שאברהם הוא תיקון אדה"ר שקלקל בע"ז וגרם ת' של מו"ת שנכנס בתיבת ותר"א האשה כי טוב העץ שהוא סוד אות ת' נכנסה באותיות או"ר, עד שכא אברהם ותיקן ע"י שכפר בע"ז וז"ס ת' פרקים של מס' ע"ז שלו ביטול הת' וחזר האו"ר עיי"ש], דמסיטרא דיליה רמ"ח מ"ע (תושבן אברה"ם) ויהי או"ר מסיטרא דיצחק לאוין שלוקין עליהם הם ר"ז מנין או"ר, כ"פ או"ר בגי' מקו"ר חיי"ם באורך נראה אור [נתהלים ל"ח], ובגי' כ"ד ספרי"ם (והוא בגי' את דת"י המלך אינם עושים ח"ו, ובעשות המצות שלא לשמה ח"ו נאמר

דמשה, וממנו בא לו קרנ"י הוד כי הוא בגי' ב"פ קר"ן. מג"ע אופן קכ"א עיין באות ש' ש"ת.

(פו) י"ן על שמריו, ה"ס החכמה דא"א שבו מתלבש הגבורה דעתיק, ע"כ כתב החי"ט [בפ"י מנחת יהודה ע"ס מערכות האלקות] שהחכמה הוא דין רק שהדין הוא נכפה לשם, וה"ס שאמרו בזהר [ח"ג ק"מ ע"ב] מוחא [דעתיק] דשקיט ויטיב ושכיך כחמר טב על דורדייא, ע"ח שער א"א פ"ו. ולדעתי ה"ס שמכנה בפרדס לספ"י החכמה משפ"ט, ונצנצה בו רוח הקודש.

(פז) **ירבעם**, הניצוץ קדושה שבו יתוקן לעתיד ויהיה משיח בן יוסף, ונרמז בפסוק ויהי בישורון מל"ך ב'התאסף ר'אשי ע"ס י'חד [דברים ל"ג] ר"ת ירבע"ם, ונרמז שלם ישלם המבעי"ר אותיות ירבע"ם. מג"ע אופן קנ"ח.

(פח) **ירבע"ם**, בגי' מרכב"ה טמא"ה, שגרם שתשרה בארץ ע"י העגלים כנודע מהזהר [ח"ב קצ"ג ע"ב], ונודע מקליפת בע"ל צפ"ן שהוא בגי' כלי"ב ר"ע וחד חושבן אית להו עם מרכב"ה טמא"ה, ולכן אמרז"ל שאמרו השבטים על יוסף עתיד זה להטעות לבעלים לכו ונשסה בו את הכלבי"ם עיין במד"ר [בדאשית פפ"ד י"ד עה"פ הנה בעל החלומות]. מג"ע אופן רנ"ב.

(פט) **ירבעם** שאמר לו הקב"ה אני ואתה וכן ישי נטייל בג"ע ולא רצה [סנהדרין קב.], נתגלגל ברי' בון [כרבי

ע" לעיל ערך ישראל נ"ג] ועפי"ז נ"ל לפרש מה שאמר דוד שמר ת"ם וראה יש"ר כי אחרית לאיש שלו"ם [תהלים לז], שביקש מהש"י שישמור לו הבטחה ויתן לו השנים שנתנו לו השלושה אבות אברהם יעקב ויוסף כנודע [וזה"ק ח"א קס"ח ע"ב, וע"י עשרה מאמרות להרמ"ע מאמר חיקור דין ח"ד פ"ג], ואמר שמר ת"ם זה יעקב איש תם, וראה יש"ר זה אברהם שגם הוא היה כלול מס' רבוא כמנין יש"ר וע"ש כן נקרא א"ב רה"ם, ר"פ ה' הרי אלף והם' סתומה הוא ת"ר, ת"ר פעמים אלף הרי ששים רבוא א"כ יש"ר מרמז על אברה"ם, [ע"י לעיל ערך אברהם רי"ט], כי אחרית לאיש שלו"ם זה יוסף שה"י מרכבה ליסוד צדיק ברית שלו"ם כנודע נ"ל.

(פד) **יפיפ"ה** שר התורה, הוא הנשלח למשה אחר שלמד כל התורה ושכחה ובה אליו השר הנ"ל ולמד עמו ונתנה לו במתנה, פרקי היכלות, [איתא בפרקי היכלות מדרש הנקרא מעין החכמה והוא כפרק מפרקי היכלות, שמתחלה למד משה התורה ממט"ט ושכח הכל עד ששלח לו הקב"ה יפיפ"ה השר ללמוד עמו], והוא הנרמז במתנ"ה בגי' תאומי"ם שאז קיבל התורה בחדש סיון שמזלו תאומי"ם, וזהו לקחת מתנ"ת באד"ם באותו חודש שמזלו צורת אדם הוא סיון, וכן מול אלול הוא בתולה צורת אדם אז קיבל לוחות שניות, מג"ע אופן ק"ח.

(פה) **יפיפ"ה** השר, (כן נקרא בכל מקום) בגי' ש"ת גלגולא

חוללתי וגו' עיי"ש, וכתב בעשרה מאמרות ח"ג פ"י שכונתו היתה לש"ש כרי שלא יהיה דוד בן מואבית עיי"ש ומפרשי הזוהר הזכירו הענין בפ' לך לך פ"ד ע"א עה"כ שאמר דוד והושיעה לבן אמתך שהיתה כונתו להזכיר זכות אמו שהצילה את אביו מחטא ועי' בעטרת צבי שם].

זל) י"ג חיוורתו הם ברישא דאי"ן וארי"ך הבאים מהארז ג' רישין דעתיק שבהם ג' הויות י"ב אותיות ועם הכולל י"ג, עיין עניינם בס' שג"ע.

זב) י"ג תיקונים ברישא דאי"ן שהם תיקוני דיקנא נק' נביעי"ן, והם המבוארים במיכה בפסוקי מי אל כמוך נושא עון וכו' [מיכה ז], עיין עניינם בכתבי האריז"ל [ע"ה שער א"א פ"ט ולהלן], ובס' שג"ע, ובויקהל משה, ותבין מאמרי האידרא בעזר הצור.

זד) י"ג תיקוני דיקנא ברישא דאריך הם נק' מברעי"ן והם שהזכיר משה אדונינו בתורה [כפ' כי חשא] אל רחום וחנון וכו', עיין עניינם בספרים הנ"ל.

זה) י"ג תיקונים הם ג"כ ברישא דז"א, כשנמשכין לו מרישא דאריך, כי בראשו ממש הם רק ט' [שאמר בפ' שלח לך, ועי' ע"ה שער א"א פ"ט ופי"א, דא"א משפיע לו ד' אחרים] ובנוק' הם ר' [בסוד שש מעלות לכסא] וכשהז"א ממשיך לה הי"ג שלו שנתעטר מאריך יש לה ג"כ י"ג תקונים, כי עכ"פ מקומות דיקנא יש לה, ועיין בהתחלת הזוהר מה שושנה אית לה תליסר עלין אוף כנסת ישראל אית בה תליסר

חייא] שאמרז"ל במד"ר קהלת [פ"ה] שהי' הקב"ה מטייל עמו ארוכות וקצרות. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב' ועיי"ש.

ט) יוסף בן סימאי, הנזכר בשבת פ' כל כתבי [שבת קכא]. שלא נתן לגויים לכבות הדליקה בשבת ובאו גשמים וכיבו הוא היה גלגול אליצור בן שדיאור, וגם גלגול נחשון בן עמינדב, וגם גלגול עכן. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א', ועיין באות א' אליצור, ובאות נ' נחשון, ובאות ע' עכן.

י) יואש מלך יהודה, היה גלגול אביתר בן אחימלך הכהן שנשתייר מזרע אחימלך, כן נשתייר יואש מזרע דוד כמשארז"ל [סנהדרין צה:]. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'. (ונ"ל דמשה נכנס להיכל לעבוד עבודה, שחשב בעצמו שהוא ראוי לכך להיותו גלגול אביתר הכהן נ"ל, ונ"ל עוד להיותו גלגול כהן ע"כ נתאמץ יהודיע להמליכו כי מאחיו הוא, ברוך המסבב סיבות).

יא) יהונתן בן שאול נתגלגל בשמאי, עיין באות ד' ערך דוד, ובאות ה' ערך הלל.

יב) ישי אבי דוד שפחתו שרצה לבא אליה, היתה גלגול הגר שפחת שרי, גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ה', ועיין באות ה' הגר. [ילקוט המכירי תהלים קי"ח, כ"ח, ישי אמר לשפחתו תתקני עצמך וכו' הלכה וסיפרה לגבירתה וכו' יצאה השפחה ונכנסה אשתו וכו' ונולד דוד, וז"ש הן בעון

מכילין דרחמי וכו', ועיין כ"ז בס' זהר הרקיע שם [ב' ע"א], ועיי"ש בסוד כו"ס של ברכה דיתיב על ה' אצבעין כנד שם אלהי"ם, והשם אלהי"ם במילואו יש בו י"ג אותיות נגד הי"ג מכילין הללו עיי"ש.

(ט) **יְבֹהֶשֶׁת** זה השם קדוש מקורו ואחיותו ריש עולם האצילות, (נקודו בגי' פח"ד מנין אלהי"ם מלא ו', גם מנין הוי"ה במילוי ב' יודי"ן כזה יוד הי"י וי"ו הי"י עיין באות יו"ד הוי"), והוא מכניע של"א קליפות הטומאה, אשר יש בקדושה ג"כ של"א ניצוצות הקדושות לבטל הקליפות בכח שם זה, (ונ"ל דהנה שם זה ג"כ בגי' כמנין סמא"ל במילואו אשר הטומאה הוא מכוחו זה השם מבטלם נ"ל, ועוד נ"ל שזה השם בגי' ד"ן של"א שהוא דן את השל"א קליפות), וזה השם בגי' שכינ"ה, ומקור זה השם בלא יו"ד רק **כהשי** (נקודו מנין אלהי"ם) מספרו שע"ה (ג"כ רומז לשכינ"ה נק' שע"ה העומדת לאד"ם מנין שלמ"ה כנודע) סוד צפורה אשת משה שהיא התאומה היתירה של הבל ולקחה קין ופגם בסוד השם הנ"ל, ע"כ בגלגולא תניינא תיקן יתרו גלגול קין והחזיר צפר"ה (בגי' השם הנ"ל) למשה שהוא גלגול הבל, וז"ס וישמע יתרו וכו' את כל אשר עש"ה (מנין השם הנ"ל), ומרומז זה השם בקרא ואני נתתי לך שכ"ם וכו' בחרב"י ובקשת"י, כי שם י"ה נקרא חר"ב קשת", חר"ב י' קשת"ה, וז"ש ואני נתתי לך שכ"ם וכו' ואח"כ אמר בחרב"י ובקשת"י הרי י"ה,

תצרף י"ה עם שכ"ם הרי כמנין השם הנ"ל, וזהו ג"כ מאי דכתיב בסיסרא [שופטים ד'] ותכסהו בשמיכ"ה (הכוונה על השם הנ"ל שביטל כוחו) כי סיסרא פגם בשם הנ"ל, כי הנה סיסר"א בגי' של"א קליפות (והשל"א קליפות נק' בתי"ב סוד בבי"ת כמות) והנה סיסרא פגם בסוד מו"ח קדי"ש כי יש במוח תי"ד אורות כמנין קדי"ש (ואפשר מחשבתו היתה תמיד להרע לישראל ושיעבד כל כוחותיו לזה המחשבה ע"כ פגם כנ"ל), והנה מו"ח קדי"ש (בגי' תחו"ם הוא שם קדוש (מבואר ענינו באות ת' עיי"ש) והוא בגי' ג"פ כו"ס יי"ן ג"פ יוס"ף סוד הברית (זה מה שנ"ל שאמרה אמו רח"ם רחמתי"ם לראש גבר שאמרה ששורש קליפתו לבעול גי' נשים רח"ם אשה אחת רחמתיים ב' נשים, ההיפך של מדת יוס"ף בקדושה יסוד עולם, ולהיות סיסר"א בגי' של"א קליפות והשם השולט עליהן הוא השם הנ"ל ע"כ נאמר ביעל ותכסהו בשמיכ"ה הוא השם הנ"ל, וזהו שדרשו רז"ל שמי" כ"ה שמי מורה עליה נשמי מורה עליה שלא נגע בה אותו רשע, ויק"ר פכ"ג י' [כי כבר ידעת כ"ה היא השכינה והיא שע"ה שעומדת לאד"ם מנין השם הנ"ל) וז"ס שלקחה יעל ית"ד ותקעה לו במו"ח מנין ית"ד אורות שיש במו"ח שעבור זה פגם סיסרא בסוד מו"ח קדי"ש, וסוד השל"א קליפות המה בסוד הקליפה הנק' שנש"ע הנרמזת בפסוק משלי תחת שלש רגזה ארץ תחת עב"ד כי ימלוך ושפח"ה וכו' ותחת שנא"ה וכו' ונב"ל כי ישבע לחם, והנה ר"ת הקליפה הנ"ל שינואה

דרשינן סמוכין בתורה כי עם קדוש אתה אתה וכו' אתה דייקא וכך בחר וכו' ולא במלאכים, לא תבשל גדי וכו' עשר תעשר, ר"ל בשביל ב' מצות הללו כך בחר ולא במלאכים, ומסוד הקליפה בתי"ב היו תרי"ן פריצין בחורבן הבית נב"ל נב"ת ונרמזים בקינות נחלתינו נ'הפכה לז'רים בתינו וכו' ר"ת נב"ל, ואי"ן א"ב אמותיניו כאלמנ"ת ס"ת נב"ת, נבל היה מהפך הבתים נבות היה הורג אב ואם לפני הבנים, ושתי הקליפות ממונים להעניש מי שאוכל בשר בחלב, (ולדעתי הקלושה נראה נב"ל נב"ת בגי' בש"ר חל"ב עם ב' כוללים) והנה זה היה מאכל נבוכדנצר בסוד פ"ת ב"ג המל"ך גי' דז"ה הי"ה בש"ר בחל"ב (ויש גירסא מנב"ל נב"ת והוא בגי' ממש פ"ת ב"ג המל"ך) והב' קליפות הללו מציאים שר הכלבים ויש חילוקי דעות על שר הכלבים, לדעת האפלטון נק' צחי"ר, ולדעת הקדוש ר' מאיר בעל האקדמות נק' אוב"ץ, ושניהם מקרא אחד דרשו, ולכל בני ישראל ל"א יחר"ץ כל"ב לשונ"ו, יחר"ץ אותיות צחי"ר, וס"ת ל"א יחר"ץ כל"ב לשונ"ו ס"ת אוב"ץ ל"א יחר"ץ וכו', כל זה בקרניים ודן ידן מאמר י"ב ועיי"ש [ע"י ערכים בתי"ב, יר"ת, כלבים, סיסר"א, צחי"ר של"א].

ט) ישראל סבא, הוא חלק התחתון דחכמה דאצילות אשר חלק העליון נקרא בשם אבא עילאה וזה הפרצוף נקרא אבא סתם, ולפעמים נכללין בפרצוף אחד, וכן בכינה ותבונה, עיין באות ת'.

נ"בל ש'פחה ע'בד, והנה הקליפה הנ"ל בגי' תש"ך וביטול הקליפה בסוד הצל"ם במ"ם רבתי דאי"ק מספר תש"ך מנין י' שמות ע"ב, ותחת השמות הללו נכנע המלאך הנקרא השמאל אשר קיטרג על נתינת התורה ורצה שיתנו התורה למלאכים, והמלאך הלז נרמז בר"ת ה'נה אינכי שולח מלאך ליפניך, ונאמר במדרש שאמר לו הש"י האיך אתם יכולים לקבל התורה הלא אכלתם בשר בחלב בביתו של אברהם, וזהו טעם הסמיכות לא תבשל גדי וכו' אל הנה אנכי שולח מלאך וכו', ולכן אוכלים מאכל חלב בשבועות, (וג"כ בשביל שנק' ההר הר גבנונים מלשון גבינה) והנה בעבור מצות בשר וחלב זכו ישראל ונצחו להמלאך, וג"כ בעבור מצות מעשר שישראל נותנים מעש"ר בגי' יר"ת הוא שם אחד מע"ב שמות וכו פגם אדה"ר בסוד עץ שאכל אתרו"ג היה בגי' יר"ת, (והנה תראה המלאך הנ"ל בגי' שע"ו מנין עש"ו דסט"א) והנה תראה בשביל יעקב שלא קיים עשר אעשרנו ושהה את הנדר אזי ויאבק איש עמו שר של עש"ו (מזה תראה דגם מצות מעשר מבטל הקיטרוג של המלאך הנ"ל) ועל המעשר נאמר ובחנוני נא בזא"ת אין זאת אלא תורה וזאת התורה, (וע"י המעשר מתעוררים תתש"ם רקיעים המשפיעים טובה מנין עש"ר תעש"ר) (והנה נ"ל מנין הרקיעים הללו מנין מתר"ץ בין רבתי דאי"ק שע"י מצות המעשר מתרצים קושית המלאך שהקשה תורה גנוזה וכו' תנה הודך על השמים) והנה לפי"ז

קיד רגל מערכת י ישרה

ע"ב ר"א פתח שאו מרום עיניכם וכו' עיי"ש ותבין, וז"ש שאל נא לימי"ם ראשוני"ם וכו' ולמקצה השמים ועד קצה השמים וכו' ועיין מ"ש באות מ' בערך מקצה השמים, עיי"ש ותבין.

(ק) יש נקראת החכמה שהיא יש מאיין שהוא כתר, גם נקראת י"ש משום שהי' רומזת לחכמה דלא מתפרש מן הש' הרומזת לבינה, לפי דברי הקדוש בקנה על המצות דף ג' נ"ל. ועיין בגלאנטי א' א' [פי' הכתוב הגידי לי מה י"ש ל"ך בבית וגו', כלומר הגידי אם יש לך איזה השפעה מצד י"ש מסטרא דאב"א או מצד אימא עלאה בסוד החמשים העולה ל"ך, ע"כ].

(קט) ים נקרא המלכות בסוד כל הנחלים הולכים אל הים, והוא מפורסם בכל המקובלים.

(קט) ים סוף נקרא ג"כ המלכות להיותה סוף כל המדריגות אור החכמה בראשית.

(קי) ים הוא היצירה אשר שם אניות איבה אניות הנחש יהלכון וארכיין אזלין ושטיין לכל סטרין [וזהו ח"כ ג"ו ע"א] וזהו גדול כיי"ם שברך, ויי"ם סוף היא סוף יצירה וראש לעשיה לכן נקרא ים סוף, סופא דכל דרגין. זהו הרקיע בראשית דף ה' ו'.

(קיב) ים הם הקליפות המתגעשות לצאת לחוץ להחריב העולם (והש"י מצילנו מידם), ג"ז שם.

(ק) ישראל ישרון, בזהר [בראשית י"ז ע"א] כיון דההוא עמורא דאמצעייתא אישתלים ועביד שלם בכל סיטרין, אז יתעלה ויקרא ישראל ישרון ונטיל תרין שורין [שם קע"ז ע"כ].

(קב) ישראל"ל קדושי"ם בגי' אָלף ואחד, ה"ס אד"ם אחד מאלף מצאתי [קהלת ז'], אתם קרויין אד"ם [יבמות סא.], יעויין עיקר הסוד במג"ע אופן קמ"ב.

(קג) י' זעירא נקרא היסוד. שג"ע פ"ה ד"ר.

(קג) י' סתם רומז לחכמה. קנה על המצות דף ג'.

(קד) ימי קדם נקרא ג"ר כח"ב, וכן שני"ם קדמוניו"ת. עיין באות שי"ן.

(קה) ימי עולם נקרא חג"ת נהי"מ, וכן נקרא שנות עולם, עיין באות הנ"ל. ס' שג"ע א"צ פ"א ד"ב, ובע"ח שער המלכים [פ"ח] נראה ימי קדם נקרא ז"ת דעתי"ק הנק' עתי"ק יומיין המתלבשים בא"א עיי"ש. [וכי"ה בשג"ע דרך אמת פתח ד' דרך ב' ועי' בווהר נשא קליד ע"ב ובגלאנטי עה"פ כל מחמדיה אשר היו מימ"י קד"ם, איכה א'].

(קו) ימי"ם ראשונים נקרא בחי' ו"ק דבינה בבחי' התפשטותם בז"א, ושם בבינה נקראים ימי"ם ראשוני"ם, עיין בס' זהר הרקיע [ה' ע"א] בפירושו לזהר דף א'

זרעך ס"ת יר"ה, וכן המכס"ה אנ"י מאברה"ם ס"ת הי"ם שהראה לו קריעת ים סוף ונאמר שם אש"ר אנ"י עוש"ה ס"ת יר"ה, עיי"ש.

קטו) יעזריא"ל מלאך הממונה על התהום וממונה על שבעין מפתחין ברזא דשמא קדישא, ז"ל הזהר יתרו דף צ"א ע"ב ובשעתא דאורמו בני נשא אומאה לשקרא ההוא צרורא סלקא (ר"ל הצרור שחקוק עליו שם המפורש על התהום) וכו', ואתון דההוא צרורא פרחן גו תהומי ואתבדרן ובעאן מיא לסלקא לחפייא עלמא ולאהדרא ליה כמלקדמין. עד דזמין (ג"א דרמ"ז) קב"ה לחד ממנא יעזריא"ל די ממנא על שבעין מפתחין ברזא דשמא קדישא ואעל לגביה דההוא צרורא וחקיק ביה אתון כמלקדמין וכו'.

וסוד זה המלאך מבוואר במג"ע אופן קי"ו שסודו חש"ך על פני תהום. כי הוא בגי' חש"ך ובקליפ' החש"ך ה"ס לכי"ן רמא"ה (ונ"ל שרצה להתרומם ולהתגבר על העולם המים הזדוניים) והנה עם הע' מפתחין הוא בגי' שצ"ח מנין הר"ת של יחודא תתאה בשכמל"ו, והוא מנין חנו"ך מטטרו"ן (ונ"ל שז"ס שאומר חנוך מט"ט על כל תפירה בשכמל"ו), ע"כ כשמזכירין ברכה שאינה צריכה אומרים בשכמל"ו מנין המלאך הנ"ל עם הע' מפתחין אשר הוא מתקן מה שפוגמים בהזכרת ש"ש לבטלה שרוצה התהום למשטף עלמא כי השם החקוק על הצרור פורח מעליו בסוד לא תשא את שם וכו'.

קינ) ימ"א רבה, סוד החכמה ששם מתמתקין הדינים. זהר הרקיע דף ח' [ע"ב] עיי"ש. והנה בזהר בראשית דף ג' ע"ב ז"ל בראשית ר' יודאי אמר מאי בראשית בחכמ"ה וכו' דמנהון אתעבידו שית מקורין ונחלין לאעלא לגו ימא רבא וכו', הנה תראה שימ"א רב"א אין הכוונה על החכמה, ובעל זהר הרקיע פ"י שם [ט"ו ע"ב] ימ"א רב"א על המלכות, ועכ"ז נוכל ליישב שבערך עולמות תחתונים ב"ע נק' המלכות חכמה תתאה ג"כ ימ"א רב"א, רצ"ע.

קיג) יכ"ן וכוועז, שני עמודים הם נצ"ח והו"ד, מבוואר במקובלים, ועיין בקנה על המצות דף ג'.

קיד) יר"ח נקרא המלכו"ת דלית לה מגרמה כלום. הוא מבוואר בכ"מ.

קטו) יר"ה הוא בסט"א מכון זה לעומת זה נגד ע"ב רי"ו שבקדושה, והוא חסר א' מהקדושה והוא היה תחת קליפת מצרים ושר של מצרים רצה לדמות עצמו אל הקדושה, וז"ש ויקח שש מאות רכ"ב בחו"ר, הכוונה הוא שלקח מנין שש מאותיות רכ"ב אזי נשאר מנין בחו"ר שהוא רי"ו, והשי"ת החסיר את מרכבתו מרכבות פרעה וחילו יר"ה בים, כתבי האריז"ל [ס' הליקוטים פ' בשלח], יעויין במג"ע פ' לך [ענה"פ ויקח לו את כל אלה, ובביאור בארות עמוקים לרבנון שכתב שמרומז הענין בפסוק כ"י ג"ר יהי"ה

סוד החיים או נקרא מות ולא חיים כי נחסר ממנו חיים, ב"פ מו"ת גי' קליפ"ת ער"בן וביטולו יונה בן אמיתי שהוא משיח בן יוסף, והנה יונה ב"פ מו"ת הנ"ל (לנצ"ח) (ע"י יונה שהוא בגי' נצ"ח) וג"כ יתבטל ע"י דוד שהוא ג"כ בגי' ער"ב בסוד החשבון אכפלתא דאכפלתא (עיין באות ח' חשבון), והנה יש"ו בגי' הקור"ה שהפיל התלמיד דאלישע הנביא שאותו התלמיד היה יונה, והיא הקליפה השלישית מק"ס קליפות שהביא קי"ן לעולם במנין שמו, (ונ"ל שע"כ נאמר לאדום על חרבך תחי' להיותו מקליפת קין הרצח הקדמון), והנה האיש הנ"ל נרמז בתורה בר"ת ו'נוקב ש"ם י"י, וכשתצטרף חשבון יש"ו לחשבון קליפתו ער"ב בגי' ש"ר פ"ח שכתבו הקדמונים שהוא שר הכלבים, עיין כ"ז ב"דן ידן על הקרניים פ"ג.

וכבר שמענו ממגידי אמת שאירע מעשיות כמה פעמים בליל נטילתו ועקירתו מן העולם שמנהג כל ישראל שלא ללמוד תורה, ואירע לאנשים שלמדו שבא כלב לבתיהם, והמשכילים יבינו שורשו ומנהג ישראל תורה היא.

ק"י) ירחו היתה מנעולין של ארץ ישראל כי בנו אותה האמורים בו' חומתיה נגד ז' דרגין של טומאה שהם ז' היכלות התמורה, לכן הוצרכו להקיף אותה ז' הקפות ז' שופרות ובכל הקפה להזכיר ז' שמות דמ"ב. מג"ע אופן קל"ג.

ק"ט) ירחו נק' בחי' המלכות דקדושה וכנגדה בסט"א, וכן היתה ירח"ו נבנית תחילה על סוד הקליפה והיתה מנעולין של א"י שבה היו כלולין כל הבחי' ואח"כ נתייסדה בקדושה עיין במג"ע אופן רי"ד. ולדעתי ע"כ נקראת ירח"ו עיר התמרי"ם, כי כבר ידעת תמרי"ם ה"ס המלכות, ומתמר נתייסדה מלכות בית דוד. [ש"ך ש"ך דינים במלכות ומתמתקין ע"י תמ"ר ג' ש"ך כפול].

ק"ט) ירחו היו בה ז' אומות נגד ז' קליפות וכל קליפה כלולה מעשר הרי ע' אומות, לכן כל מלך היה לו פלטרין בירחו כמשארז"ל [תנחומא פ' וישב ס"י ב']. מג"ע אופן ר"מ.

ק"כ) ישו הנוצרי הוא קליפת עור"ב, ובהסיר אות הו' שהוא אות חיים נקרא מו"ת, נפ"י כשיחסר אות ו' מעור"ב שהוא

מערכת אות הכ"ף

זהר חדש דף י"ג מבואר דגם מט"ט נק' כבוד ועליו ביקש משה הראני נא את כבודך, והשיבו השי"ת לא תוכל לראות את פניי הוא מט"ט שר הפנים, וצ"ל לדעתי דגם מט"ט נק' בשביל זה כבוד כי הוא לבוש לשכינה שמתלבשת במט"ט כנודע, זה מה שנ"ל.

(ו) **כבוד** בגי' ל"ב, והוא שם הוי"ה כ"ז וד' אותיותיו גי' ל' וב' כוללים י"ה ו"ה גי' ל"ב. ג"ז בס' מאורי אור.

(ז) **כבוד** ה', כבוד יוצא מהשם כנ"ל, וה"ס השכינה, והנה הוא כוללת כל אבי"ע, ושם זה העולה ח"ן, נ"ח, נג"ה, יו"ד ה"י וא"ו ה"ה, גי' כבוד הוי"ה, והוא כללות אבי"ע, (נ"ל כוונתו דהיו"ד מרמז לאצילות וה"י במילוי יו"ד מרמז לבריאה, ו' במילוי אל"ף ליצירה, ה' במילוי ה"ה לעשי' נ"ל), כ"ז בס' הנ"ל [מאריא] עם תוספת משלי.

(ח) **כבוד** א"ל נקרא מלכות, כ"ה בזהר בראשית (ובע"ח שער טנת"א פ"ו) דף ח' ע"א ח"ל, כבוד אל דא כבוד כלה דאיברי אל כמד"א ואל זועם בכל יום, בכל יומי שתא איקרי אל (עיי' באות א' ערך אל) והשתא דקא אעלת לחופה

(ט) **כ"ח**, כתר על או"א אי"ה, כתר על זו"נ או"ה, שניהם ביחד בגי' כ"ח, זהו ועתה יגדל נא כח אדנ"י, זהו העונה איש"ר בכל כח"ו וכו', תקונים דף ד' [ע"ב] וע"ש בכסא מלך ובח"צ.

(י) **כ"ח** אתון בפסוק בראשית, כ"ח מעשיו הגיד לעמו, כ"ח פעמים לוחות בתורה [י"ד בפרשת כי תשא וי"ד פעמים בפי' עקב], כ"ח פעמים מ"ן בתורה כמנין שנכתבו לוחות, כי לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן [מכילתא בשלח]. מג"ע אופן ק"ע.

(יא) **כח** נקרא החסד בסוד ימינך ה' נאדרי בכ"ח. זהר הרקיע דף י' ע"א עיי"ש דשם מיירי מחסד שבחכמה עיי"ש ותבין.

(יב) **כבוד**, נקרא חכמה בל"ב נתיבותיה במספר כבוד, ומלכות בקבלתה מאימא נק' כבוד, ורוב כינוי כבוד למלכות, גם בינה נקראת כן.

(יג) **כבוד** נאצל, מלכות דאצילות. כבוד נברא, מלכות דבריאה, והנקבה לבוש הזכר ור' יוחנן קרי למאני מכבודותא [ביק צא:] עכ"ל ס' מאורי אור מערכת הכ"ף סי' ו', והנה במדרש הנעלם

והקוצים הסובבים את השושנה העליונה כי בשושנה העליונה נאמר וכבודי לאחר לא אתן, רק י"ל סתם הסובבים את השושנה, וכנ"ל בנוסח היה"ר שאחר קפיטל כ' וכן נהגתי עצמי כמה שנים נ"ל), וזה ביאור הפסוק כשושנה בין החוחים שהוא השושנה התחתונה כן רעיתי שהיא שושנה העליונה היא בין הבנות, וקראה רעיתי דוגמת אימא עילאה שהיא הבינה, כאמא כן בתה בסוד נקודה זאת הפנימית, ובבחי' זו נאמר שמה זכה לבינה שזכה להזדווג בבחי' זו הפנימית הנק' כלת משה וכו'.

עוד שם ודע כי נקודה זו שוה כת"ת ממש וכו' ולכן נקרא אחותי רעיתי תמת"י תאומת"י וכו', ועכ"ז אעפ"י ששוה לת"ת אינה שוה לדעת וכו', אמנם הת"ת שהוא מלבר עם שושנה זו הפנימית שוים הם ועליהם אמרה הירח א"א לשני מלכים להשתמש בכתר אחד עד שנאמר לה לכי ומעטי את עצמך, להתלבש בגופא דאיהי מלכות החיצונה שיצאה מאחוריו ובין ב' דרועין, ועיין בס' שג"ע דרך אמת פתח ז' דרך ג' ביאר סוד כלת משה ושושנה עליונה היא נשמה פנימית דנק' דז"א והוא סוד היסוד דאימא ונק' נתייב לא ידעו עיט, ונשמה הפנימית דת"ת ה"ס הדעת הוא היסוד דאבא ונק' שביל דקיק דלא אתיידע, ואלו הב' בחי' נעשים מהארת יסוד ומלכות דאריך, עיין שם ותבין. נע"י ערך שושנה ל"ג, ומה שהכאנו שם מכי"ק שנמצא על גליץ ס' שערי גן עזן שלמד בון.

(היינו בחג השבועות) איקרי כבוד ואיקרי א"ל וכו' עיי"ש, וכתב שם בזוהר הרקיע [ני"ט ע"א] פי' בכל השנה אין לה אלא שם א"ל אבל עתה יש לה דעת יותר פנימי כנודע והוא שם ס"ג שהוא גי' כבוד"ד א"ל, והדעת הזוהר אין לה אלא בעת הזיווג שהוא יום השבת או שבועות שאז הוא דוגמא דשבת כנודע שלכן אינו אלא יום א' וכו' [ואינו ז' ימים כמו חג המצות או סוכות כנזכר בפ' אמור וכו'], נשמע מזה שגם בשבת נק' כבוד"ד א"ל, ע"כ אנו אומרים מזמור השמים מספרים כבוד אל בשבת, נ"ל.

ט) כל"ת משה, היא לאה נקודה הפנימית דמלכות בחי' נשמתא כי רחל גופא ולא נשמה, עכ"ל ס' מאורי אור מערכת הכ' ס"י נ"ב, והדברים האלו צריכים עיון רב לקטני ערך כמוני להבינם על מכוונם ובאם יהיה השי"ת בעזרי אביא כל דברי ספר וסיפור שהזמין השי"ת לפני.

ז"ל ס' זהר הרקיע [א' ע"א] בפירושו על הזהר מאמר הראשון כשושנה בין החוחים וכו', כי הנה כנסת ישראל ירמוז לצלע שהוא נקודת י' והוא כל"ת משה"ה דעת מלגאו בסוד משה וישראל, ות"ת מלבר בסוד יעקב, כן יש כלת משה מלגאו והיא כנס"ת ישראל ומלכו"ת מלבר והיא בין החוחים שהקליפות סמוכים לה כנודע, וז"ש בגין דאית שושנה ואית שושנה, (מהדברים האלה נשמע שיש למנוע שלא לומר בנוסח יה"ר שקודם התפלה להכרית כל החוחים

(י) **כנסת** ישראל לפי מה שהבאתי דברי ס' זהר הרקיע בערך כלת משה נראה פשוט דעיקר כינוי כנס"ת ישראל"ל ברוב הוא על נקודת מלכות הפנימית כלת משה, וכמ"ש בזוהר אוף כנסת ישראל אית בה דין ורחמי, וז"ל ס' מאורי אור מערכת הכ"ף סי' נ"ד כנסת גי' י"פ ב"ן עם י' כוללים והוא כינוי למלכות, (והוא מבואר בדברי האריז"ל בכוונת בית הכנסת.

(ב) **כנסת** ישראל נק' היסוד דאימא כונס"ת תורה מישראל סבא בעלה, וגם לפי שבעת העיבור היו כנו"ס ישראל שהוא ז"א בתוכה, גם לאה נקראת כך שכונס"ת הארה מישראל בעלה, ועיקר שם זה לנקודת ציון הכונס"ת ישראל ז"א בגוה עכ"ל.

(ג) **כוז"ז** הוא שם קדוש חילוף אותיות שם הוי"ה באותיות שלאחריו, והוא בגי' ט"ל וממנו בא הט"ל של תחיה לעתיד ב"ב, שג"ע ד"א פ"ד ד"ו, והוא בגי' הוי"ה אח"ד, כי ביום ההוא יהיה הוי"ה אחד והבן.

(ד) **כה** נקרא המלכות נוק' דז"א, פשוט בכמה מקומות בזוהר, ועיין בזוהר פ' לך דף צ' ע"ב וז"ל כה יהי זרעך וכו' כה דהוא תרעא לצלותא בה ישכח ברכה בה ישכח בר נש שאלתיה וכו', ועיין שם בזוהר הרקיע [ליה ע"ב, שהמלכות] נקרא כ"ה ע"ש שמקבלת י"ג תקוני אריך וט' תקוני ז"א וג' נתן לה [זיא] סוד תורה נביאים כתובים ס"ה בגי' כ"ה, ועיי"ש

עוד בזוהר ובזוהר הרקיע שם, וכלל הדברים מבואר שם עוד כי תיבת כ"ה הם ה"ג בבחינתם במלכות, ובבחינתם ביסוד, כי ה"ג הם וכל אחד כלול מכולם בגי' כ"ה, עיי"ש.

(ז) **כסא** הכבוד חתום בטבעת י"ה הוי"ה. מג"ע אופן רמ"ד.

(ח) **כסא** דין נק' עולם הנוק' ועולם הבריאה. זהר הרקיע דף י"ג

[ע"א].

(ט) **כסא** הוראת אותיותיו הוא, הוראת הכ' הוא חו"ב (שבכס"א), והוראת הס' ה"ס ו"ק הבנין המאירים בבריאה בסוד חו"ב דבריאה שהם סוד כ' כפופה שבכס"א, זהר הרקיע דף י"ג [ע"א], הגה לא פירש סוד הא' שבכסא, ואפשר הוא סוד התלבשות המלכות דאצילות בכס"א סוד א' זעירא חכמת שלמה, ויה"ר שלא יאמר פיננו דבר שלא כרצונו.

(י) **כב"ש** או כש"ב ה"ס השכינה הנקנית בג' דרכים כ"סף ש"טר ביאה ר"ת כש"ב, (הנה בתורה יש לפרש הפסוק [כפי ויקרא] אם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה, רמז אם ישא אשה ויעסוק בכ"סף וש"טר וביאה ור"ל יקריב את גופו לעסוק בכס"ף שטר ביאה, לחטאת בשביל החטאת כדי שינצל מן החטא, אזי נקבה תמימה יביאנה, דהיינו יראה לישא אשה כשרה תמימה במעשיה שלא תחטיא אותו, וכן יש לפרש הפסוק

וצדיקן, וזה לעומת זה עשה וכו' יש תר"ך ניצוצי חשך מנין כר"ת, בהכר"ת רשעי"ם (רשעי"ם בגי' הכי הוי) תראה [תהלים ל"ז], והוא בגי' סמא"ל וסט"ן ונח"ש, שה"ס המרכבה טמאה, (וע"י התר"ך אותיות שבלוחות המרמזים לתר"ך מצות מבטלים המרכבה טמאה חזקין לכת"ר תורה נ"ל), מג"ע אופן קצ"ו.

(כ) **כתר** נקרא ראש וראשון [לספיוח].
קרנים ודין ידן מאמר ח'. כתר
יש בו צינור אחד, שם.

(כא) **כת"ר** מנין חכמ"ה בינ"ה ודע"ת,
והבן הענין, כי כת"ר ה"ס
הגולגולתא הכולל למוחין חב"ד שבתוכו
נ"ל.

(כב) **כתר**, אומרים בסוד הקדושה כת"ר,
וכתב בס' ברית כהנת עולם
במאמר קדושה משולשת [פ"א] כי הנה
סוד הקדושה דרשו רז"ל מפסוק ונקדשתי
בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם, וכבר
ידעת כי אנ"י הוי"ה הוא בסוד אנ"י
ראשון ואנ"י אחרון, כי האותיות
הקודמות להוי"ה הוא השם טדה"ד
והאותיות המאוחרות הוא השם כוז"ן
שניהם יחד בגי' אנ"י (ועם הוי"ה עצמה
בגי' לבנ"ה, ראשו כתם פ"ז, והמ"י),
והנה אלו הג' שמות טדה"ד הוי"ה כוז"ן
ה"ס אנ"י הוי"ה מהם יוצא סוד הקדושה
דכתר בהכפל קצתם על קצתם, דהיינו
ט"ד פעמים ה"ד דהיינו י"ג פעמים ט'
הוא בגי' קי"ז (כמנין מלא"ך הוי"ה,
נא"ם הוי"ה, ב"ן אדנ"י, דהיינו מלכות

אם כש"ב הוא מקריב את קרבנו והקריבו
לפני ה', ורצ"ל אם הוא מקריב את קרבות
דעתו וכוונתו לכש"ב דהיינו קידוש אשה
כנ"ל, והקריבו לפני ה' דהיינו שיהיה
כוונתו לצורך גבוה לעשות יחודים
בעולמות עליונים לא למלאות תאוות
לבו, והנה הפסוק הראשון שהבאתי ס"ת
שמ"ה התאו"ה, רצ"ל צריך שמירה רבה
ליקח נקבה תמימה כי במצוה הלזו שמה
התאוה הבהמית וצריך שמירה מעולה
נ"ל) [ב' פירושים אלו כתב בס' אגרא וכלה פ'
ויקרא ד"ה אם כשב הוא].

והנה להיות השכינה ה"ס ה' נק' ג"כ
כבש"ה וכשח"ו כשישראל אינם עושים
רצונו של מקום מתלבשת השכינה
בעשיה דתמן ש"ל קליפות בסוד ש"ל
נעלך מעל רגלך, ותמן ח"ו ושכ"ב איש
אות"ה, (השמר לך ושמור נפשך מאוד
שלא תבין הדברים כפשטן), והנה שם
מתחברין ח' שרצים הטמאים וצועקים
הללו עע"ז וכו', והנה מספר שכ"ב
ומספר ח' בגי' ש"ל קליפות שבעשיה,
עיין באות א' איוב. [ע"י אגרא וכלה פ' ויחי
עה"פ ושכתי עם אבותי].

(כג) **כתר** דאצילות, הוא פרצוף ארי"ך
אנפ"ין שבו מלוכש פרצופי
אי"ן ועתי"ק.

(כד) **כת"ר**, מנין כת"ר היה אותיות
בלוחות כמנין תרי"ג מצות
דאורייתא ח' דרבנן [ע"י במ"ד פייג ט"ן] הם
תר"ך ניצוצי אור הם ב"פ ש"י עולמות
כמאחז"ל עה"פ להנחיל אהבי י"ש לכל צדיק

אדנ"י נרמזת בהוי"ה דההי"ן ב"ן) י"ה פעמים ו"ה דהיינו ט"ו פעמים י"א בגי' קס"ה, כ"ו פעמים ז"ו דהיינו כ"ו פעמים י"ג (דהיינו הוי"ה פעמים אח"ד) בגי' של"ח (ה"ס לכוש), והנה השלשה מספרים יחד דהיינו קי"ז קס"ה של"ח בגי' כת"ר, ע"כ אנו אומרים בקדושה כת"ר היוצא מפסוק אנ"י הוי"ה עיי"ש בס' הנ"ל.

והנה אמרו רז"ל [אותיות רר"ע א', עה"פ איוב ט"ז עדי בשמים ושהדי במרומים, עד"י בגי' חנו"ך ושהד"י בגי' מיטטרו"ן, ועי' בס' דברים נחמדים עניני מנא הא מילתא אות י"ד], שלעתיד לבוא יביא הקב"ה את מט"ט (שהוא אד"ם כי הוא חנו"ך וכשר לעדות ונרמז כי הנה בשמים עד"י בגי' חנו"ך עיין בבעה"ט בראשית) ויעיד כי בשמים ממעל אין עוד זולתו ית"ש, וכן יביא את קר"ח (ונרמז צדי"ק כתמ"ר יפר"ח ס"ת קרח כ"כ האריז"ל) ויעיד כי בארץ מתחת אין עוד, [הוא באותיות דר"ע א' ז"ל, לא ראינו כמוך מעולם אלהי בשמים ממעל ולא שרנו כמוך רשות אחר בארץ מתחת ע"כ, ועי' ערך לויחן ט'].
והנה ע"י עדות זו כל באי עולם יתנו

כתר מלוכה למלך הכבוד, והנה תראה כי מטטרו"ן קר"ח בגי' כת"ר וזה שנרמז בכתוב שאמר השי"ת ראו עתה כי אנ"י אנ"י הוא, ונרמז ג"כ לפי"ז בסוד הכתוב כה אמר הוי"ה אנ"י ראשון ואנ"י אחרון ומבלעדי אין אלקים, כבר ידעת מתיבות אני הוי"ה יוצא מספר כת"ר כנ"ל שיתנו כל באי עולם ע"י עדות מטטרו"ן קר"ח דחושבניהו הכי הוי, וזהו שנרמז אנ"י

ראשון ואנ"י אחרון [ישע"י מ"ד] רצ"ל ע"י הראשון שנלקח בחיים חיותו לעליונים וע"י האחרון שנלקח בחיים לתחתונים יתוקן מספר אנ"י הוי"ה סוד הכתר למלך הכבוד כ"ב אמן.

(ג) **כתר** יכונה לפעמים לכינה דאריך שנעשה כת"ר לאו"א. ע"ח שער או"א פ"ט. [וכ"ה בשער מאמרי רשב"י אדר"ז רף ג"ד ע"ב].

(ד) **כוס** של ברכה, מלכות, הקדמת הזהר בתחילתו ושושנה דא איהי כוס של ברכה ועיי"ש בספר זוהר הרקיע, ועיי"ש עוד דף ד' ע"ב דכ' שם דכוס של ברכה הוא ו"ק דבריאה עיי"ש ותבין כי הכל עולה בקנה אחד כי מלכות אימא תתאה מתפשטת בו"ק דבריאה.

(ה) **כו"ם** בגי' אלהי"ם.

(ו) **כו"ם** מלא כזה, כ"ף ו"ו סמ"ך בגי' רל"ב הם מילואי ד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן והוא בגי' יבר"ך. ס' שג"ע, ועיין במג"ע אות קמ"ט.

(ז) **כו"ם** יי"ן מלא כזה, כ"ף ו"ו סמ"ך יו"ד יו"ד נו"ן בגי' מלכו"ש, שעיקר הברכה מד' שמות נמשך מעולם המלכו"ש שאור הפנימי של עולם המלכו"ש הן המה ד' שמות הנ"ל כנודע בסוד יה"י או"ר, ומשם נמשך אור א"ס ב"ה לכל העולמות כנודע, וזה שיסוד הפייטן בזמר צור משלו אכלנו על כו"ס יי"ן מלא כברכת הוי"ה והבן, וראיתי

יאיר עיננו בתורתו, והא דאסור לשתות ב' כוסות משום זוגות עיין באות ז' זוגות.

וכונת הכ"ס י"ן לבטל הקליפה או"ן גליון הוא באופן זה לכרין אהי"ה אדני" הוי"ה הוי"ה הם בגי' חק"ל ועם ב' כוללים דהיינו כולל אחד לאהי"ה אדני" ששניהם בגי' שם אלהי"ם, וכולל ב' לשני שמות הוי"ה ועם הי"ו אותיות בגי' כו"ס י"ן, וגם לכרין הוי"ה אלהי"ם בגי' יב"ק ומצורף לזה הוי"ה במילוי כזה, יו"ד ה"א ו"ו ה"א בגי' כו"ס י"ן, והנה שם הזה במילואו בגי' ד"ם ועי"ז ישפוך ד"ם הקליפה הקמה עליו להורגו, והשם יתברך יעננו ביום ק'ראנו ר"ת השם הנ"ל, עיין כ"ז בקרניים ודן ידן מאמר הנ"ל [ט].

ז) כו"ס של ברכה, [בדפוס ראשון יש כאן הגה"ת המעתיק וז"ל, נ"ל הצעיר המעתיק שחסרתי בהעתקתי מחמת דעתי השפלה לא התבוננתי בדברי קדשו ככתבן ול"ג שכצ"ל צריך לאחזו בשתי ידיים שהם וכו', ע"כ לשון המעתיק, ומן הפרט תלמד על הכלל וד"ל] יקח בבי' ידיו שהם י' אצבעות נגד הה"ח דימין וה"ג דשמאל, ובתחלת הברכה ישאר רק בימין שיתמתקו הה"ג בה"ח עיין בזה הרקיע דף ב' [ע"א].

ח) כו"ס של ברכה, ניתן על ה' אצבעות, נגד ה' עלין תקיפין דסחרין לשושנה, זהו בהקדמה בתחילתו, ועיין בספר זהו הרקיע בפירושו, וכתב עוד שם [ב' ע"א] ששם אלהי"ם הוא ה' אותיות נגד ה' עלין הנ"ל, ובמילואו י"ג אותיות נגד

אנשי מעשה אחר ברהמ"ז אומרים הפסוק ד' עוז לעמו יתן ד' יבר"ך (הם ד' מילואים הנ"ל מקור הברכה) את עמו בשלו"ם (אותיות מלכו"ש והבן), ומנהג ישראל תורה היא.

ט) כו"ס נקרא היסוד, גם המלכות, בסוד כוס ישועות (תרין ישועות). דן ידן על הקרנים מאמר ט'.

י) כו"ס י"ן בגי' קנ"ו, מנין יוס"ף, ציו"ן, שה"ס מרכבת יסוד צדיק המבטל הקליפה או"ן גליו"ן, שהוא יסוד דקליפה (והוא ג"כ בגי' קנ"ו כי זה לעומת זה עשה אלקים) ואורייתא של תפלות שלהם הכי איתקריאת או"ן גליו"ן כמו שאמרז"ל. והנה בכוננה מעולה בכו"ס י"ן אחד מבטלים הקליפה הנ"ל שהיא מנגד לברית קודש, קרניים ודן ידן מאמר ט'.

יא) ע"כ לדעתי ניתקן לקבוע ברכה על כו"ס יין בעת הכנס לבריתו של אברהם, וכן בעת הכנס לחופת חתנים לבטל המנגד לברית והבן, ואפשר ז"ש רבינו הקדוש אגברו חמרא לדרדקי כי היכי דלימרו מידי [סנהדרין לח.], כי בראות האדם שאין לבו פתוח לתורה הוא מחמת המנגד דהיינו הקליפה הנ"ל היא תורה של תפלות אשר הקליפה זו היא ששולטת עדיין עד אשר יעביר השם רוח הטומאה מן הארץ, ואמר רבינו הקדוש אגברו חמרא וכו' ר"ל להגביר ע"י כו"ס י"ן דקדושה הכח הקדוש ואז יוסר המסך ויאמרו תורה ברוחב לבכם והשם הטוב

אומר, שחשב שאומר זה השם להרגו כאשר הרג בו את המצרי, כתבי הארז"ל, ונרמז בר"ת הפסוק כ"ל ה'נשמה ת'הלל, וז"ס שאסתר שלחה להת"ך [אסתר ד'] שה"ס זה השם להנצל מאדם רע הוא המן, (ואחשבה לדעתי רזא עלאה חנוכה פורי"ם בגי' זה השם שניצלו ישראל באלו הזמנים מאדם רע בכח זה השם. ונקבעו להודות ולהלל כנרמז בר"ת כ"ל ה'נשמה ת'הלל ג"ל).

ובתחילת שליחות משה נרמז לו זה השם וז"ה ל"ך האו"ת [שמות ג'] ס"ת זה השם, וכן בתפילתו בראתחנן וא"ת יד"ך החזק"ה ס"ת זה השם, וזה השם הוא חילוף שם שד"י אותיות שלאחריו הוא שם הנ"ל, וכבר ידעת שהשם שד"י הוא מכריח כל השדים והמזיקין ע"כ כותבין אותו במזחה בסוד והיה שד"י בצריך [איוב כ"ב, קרי בצריך שהוא על ציר הדלת], ולהיות זה השם מציל מיד כל הקמים עלינו ע"כ נרמז בר"ת כ"ל ה'עמים ת'קעו כף, ואמר אח"כ ידבר עמים תחתינו וכו', וז"ס שאמרו בזה"ק בעת שיצתה לעולם נשמתו של משה יצאו מתחת כסא הכבוד ארבע מאות וכ"ה נהורין לקביל שם הנ"ל, ע"כ נרמז בעל כן נקוה לך שתיקן עכ"ן (עיין באות ע') לראות מהר"ה בתפארת עוז"ך ס"ת השם הנ"ל, (ושם מבואר לתקן עולם במלכות שד"י והבן) מג"ע אופן קצ"ה.

ושם זה מסוגל לפקידת עקרות להריון ונרמז בפסוק הנ"ך הר"ה ויולד"ת ס"ת השם הנ"ל, קבלתי, ומסוגל שלא תפיל

י"ג עלין דאית לשושנה הם סוד י"ג מכילין דרחמי דסחרין לכנסת ישראל (עיין באות יו"ד ערך י"ג תיקונים).

לג) **כרובים**, מט"ט וסנד"ל נקראים שתי כרובים מג"ע אופן קי"א, והם מליצי יושר שבידם מעילי ישראל, וסודם מגדל עוז ש"ם הוי"ה [משלי י"ח], (נ"ל ש"ם הוי"ה בגי' מטטרו"ן אליה"ו, שהוא סנד"ל) והוא בגי' רצו"ע בקדושה לאלקאה הצרו"ע דס"א, דהיינו נופ"ל וגלויי עיני"ם שהן נג"ע (דהיינו ג'ופל ג'לוי עינים ר"ת נג"ע) שהם [נופ"ל וגלויי עיני"ם] בגי' ש"ם טומא"ה, וה"ס משכ"ו ידיכם מע"ז שהוא קליפת כמו"ש [וה"ס כי אש יצאה מחשבו"ן וגו' אבדת עם כמוש]. כ"ז שם ועיי"ש.

לג) **כרובים**, שנים כרובים זהב, נק' נצח והוד, יעויין בס' זהר הרקיע דף ג' ונק' כרובים תחתונים, קנה על המצות דף ג'.

לד) **כנפי שמים** נק' נצח והוד, קנה על המצות דף ג'.

לה) **כה"ת** הוא שם השמיני מע"ב שמות, ומסוגל להנצל מאדם רע להמכוין אותו, ויש לכוין אותו בובא לציון גואל בס"ת הפסוק כי לא עזב"ת דורשי"ך הוי"ה, והמכוין אותו שם ניצול באותו יום מאדם רע, כוונת הארז"ל, ובזה השם הרג משה את המצרי שהוא אדם רע דקליפה ונרמז בתורה למה תכ"ה רעך [שמות ב'], והשיב לההרגי אתה

(מ) **כוכבים** ומזלות ה"ס נשמות ישראל ומלאכים המאירים ברקיע השמיים סוד יסוד דז"א וניתנין ליסוד דנוק', (נ"ל שנק' ג"כ רקיע סתם עמ"ש באות ר' רקיע) ומצטיירים שם לצאת לחוץ, זוהר הרקיע דף ר'.

(מא) **בל** נקרא היסוד, כי כ"ל בשמים ובארץ, ומתרגמינן דאחיד בשמיא וארעא [דכרי הימים א' כ"ט], ונקרא כ"ל להיות שכולל ה"ח וה"ג, ע"ח שער שבירת הכלים פ"א ושער הזיווגים פ"ב עיי"ש, גלאנטי א' ב', ושער רפ"ח ניצוצין פ"ד. [פ"י הכתוב אין לשפחתך כל בבית, כ"ל דהיינו היסוד בבחינתו, וז"ש אין לה מנתם מכל אזהביה ע"כ, וגם נקרא כ"ל שעולה עד הדעת ויורד וממשיך הארה לנוק' כמבואר בע"ת שער שביה"כ פ"ג, וז"ס תפלת יוצר דשחרית דשבת שתקנו בו ז"פ הכ"ל יודוך וכו', ובשעה"כ דרושי הלולב ענין סוכות דרוש ה', עיי"ש סוד הנענועים.

(מג) **כ"ר מו"ב** בגי' הוי"ה אהי"ה, שבהם ברא הש"י את כל העולמות אבי"ע, דהיינו מילוי ע"ב קס"א באצילות, ס"ג קס"א בבריאה, מ"ה קמ"ג ביצירה, ב"ן קנ"א בעשיה, וזהו יודע היה בצלאל לצרף אותיות שבהם נבראו שמים וארץ [ברכות נה.], בה"ס בגי' הוי"ה אהי"ה, ימי שנתינו בה"ס [תהלים צ.], והנה מילואי ח' שמות הללו בגי' חתמ"ת בגי' או"ת אמ"ת והוא כמנין הקרי וכתוב שיש בכל התורה, וכן ג"כ קריין וכתביין בגי' הכי הוי, (ונ"ל שהוא

אשה פרי בטנה. שג"ע. נע"י מ"ש בבני יששכר מאמרי חודש כסלו טבת מאמר ב' אות ל"ד, ובאגרא דכלה פ' בראשית ד"ה ואיכ"ה אשי"ת בינ"ך וגו' ובפ' נח עה"פ עשה ל"ך תב"ת וגו' ובפ' לך לך עה"פ הנ"ך הר"ה ויולד"ת].

(נו) **כסיל** וכימה הם כלל הי"ב מזלות, ויש לכסיל ה' קשרים שבהן תלויין מרכבותיו ולכימה ז' קשרים, ח"ש הקב"ה לאיוב אם תוכל אתה להפוך הסדר, התקשר מעדנות כימה או מושכות כסיל תפתח [איוב ל"ח], ור"ל ה"תקשר ה' תקשר, אם תוכל לעשות בהיפך לכימה ה' קשרים ולכסיל מושכות ז' כמנין א"ו. מג"ע אופן קכ"א בשם הסודי רז"א, ועיי"ש דברים מופלאים בחכמה.

(נז) **כימה** הוא בחי' ימין, יד הגדולה, ע"כ הוא גי' כה"ן איש החסד, (ע"כ נקראים הקשרים של כימ"ה מעדנות לשון מעדן ותענוגים נ"ל), כסיל הוא בחי' שמאל, יד החזקה, ע"כ הוא בגי' חזק"ה שהוא בגי' ק"ך צירופי אלקי"ם, (ע"כ קשריו נק' מושכות שמושך לעצמו לעכב השפע בצמצום הדין נ"ל), מג"ע שם. [קכ"א]

(מח) **כימ"ה** ר"ת כ"בוד י"י מ"לא ה'משכן. שם. [קכ"א] [עיין באות א' אייר ותבין].

(נט) **כימה** הוא שם האבן שישב עליו ארמילוס הרשע לעתיד. קרניים ודן ידן, עיין באות א' ארמילוס.

מה) כל"ב הוא קליפת עמלק וכחו.

מו) כל"ב בריבוע הכפל כזה כי פעמים
 כי הרי ת', לי פעמים לי הרי
 תת"ק, ב' פעמים ב' הרי ד' ס"ה תתק"ד
 מנין קליפות כלבים אשר הם תחת קליפת
 בע"ל צפון (בג"כ כל"ב ר"ע), ונק' חצי"ר
 (בסוד מצמיח חצי"ר לבהמ"ה בג"כ
 כל"ב) והתנא ר' מאיר מבטלם בסוד
 אלה"א דמאי"ר ענני ענני אלה"א
 דמאיר ענני ענני (כ"ה גי' אחת בגמ')
 ויעלה למספר תתק"ד, ואופן הביטול
 הוא ע"י שם הוי"ה דס"ג בריבוע כזה,
 יו"ד פעמים יו"ד בגי' ת', ה"י פעמים ה"י
 הרי רכ"ה, ו"ו פעמים וא"ו (עמ"ש באות
 ט' טב"ת) בגי' קנ"ו, ה"י פעמים ה"י הרי
 רכ"ה, ס"ה תת"ו (כן כתב הקדוש ב"ן
 יד"ן מאמר ו' בפירושו על הקרנים,
 וכתבתי אני בעניי לעיל אות ט' טבת,
 שחסר מהמספר מנין רחמי"ם להמתיק
 הדינים ברחמים עיי"ש) קרנים מאמר ו'
 ודן יד"ן.

והנה כיון שזכינו לזה שביטול סך
 הכלבים הנ"ל הוא ע"י שם הוי"ה, נ"ל
 דמשו"ה שירת הכלבים בפרקי שירה הוא
 בואו נשתחוה ונכרע"ה נברכ"ה לפני
 הוי"ה עושינו, ויהי פי עושינו מלשון
 כפיה כמו מעשי"ן אגיטין בכבל,
 ואומרים שישתחוו להוי"ה הכופ"ה
 ומבטל אותם, כי כל הקליפות מחוייבים
 להודות וליתן יקר למלך הכבוד, והנה
 תראה ענין נפלא בשירה הזו כי תיבות
 הללו בא"ו נשתחו"ה ונכרע"ה נברכ"ה
 בגי' תתק"ד כלבי"ם, וכל המחנות הללו

ג"כ מנין משי"ח ב"ן דו"ד שהוא בגי'
 כד"ת, ואיתא במקובלים שחקוק על
 מצחו השם הזה, והנה משי"ח ב"ן דו"ד
 עם השם כד"ת בגי' חתמ"ת מנין השמות
 הנ"ל שנבראו בהן שמים וארץ, ואז
 ישמח ד' במעשיו ואז יתגלו תעלומות
 התורה וסודותיה אשר מרומזין בקרי"ן
 וכתבי"ן, וזה שאמרז"ל [שבת קמז:] בר'
 אלעזר שעסק פעם אחת בתענוגים ושכח
 תלמודו וכאשר בא לקרות החד"ש הז"ה
 לכ"ם שבו נרמז משי"ח ב"ן דו"ד כי בגי'
 הכי הוי, וג"כ בגי' השמות הנ"ל, טעה
 ואמר החרש היה לבם, כ"ז כתוב
 במקובלים באורך ואכ"מ נ"ל) מג"ע אופן
 ק"ן. [ע"י אגרא דכלה פ' לך עה"פ ויהי ריב
 וגו']. וכתב עוד שנרמז ענין זה בתפלה
 ביצירה ברוך מרח"ם על הארץ מרח"ם
 במ"ם רבתי דאי"ק בגי' הכי הוי, בכריאה
 המרח"ם רחם עלינו, באצילות המרח"ם
 כי לא תמו חסדיך, עיי"ש.

נג) כל"בים שר הכלבים לדעת האפלטון
 נק' שמו צחי"ר נרמז בתורה
 ולכל בניי לא יחר"ץ כלב אותיות צחי"ר,
 ולדעת הקדוש ר' מאיר בעל האקדמות
 נק' שם השר אוב"ץ, נרמז ג"כ בפסוק
 הנ"ל ל"א יחר"ץ כל"ב לשונ"ו ס"ת
 אוב"ץ. [ע"י ערך יכהשי"ם].

מד) כל"ב ממנו היה יניקת מלכות מדי,
 ע"כ מלכו נ"ב שנה כמנין
 כל"ב, ע"כ אמרה אסתר הצילה וכו' מיד
 כל"ב יחידתי, וימי עיבורו של כלב ג"כ
 נ"ב ימים כמנין כל"ב.

הכופה אותם לכל זיקו לעמו ישראל והבן.

(מ) **בלב** הקליפה הזאת אינה שולטת באדם שאינו פוגם בחכמה ונקרא בן ישראל סבא, כמ"ש ולכל בני ישראל (דייקא) לא יחרץ כלב לשונו, ובהיפך ח"ו אזי הקליפה שולטת (ועיין באות א' אחאב ובאות יו"ד ישבב), שם מאמר ח'.

(מז) **כ"ב** אותיות, נגד י"ג תיקוני אריך ט' תקוני זעיר, נגד הכ"ב צינורות, נגדן נזכר כ"ב עשיות במעשה בראשית, ע"כ הי' יעקב (שופריה דאדם) דור הכ"ב מאדם, ז"ש ויש כ"ב במקום ההוא, וכן משלמו"ן שהיה מבאי הארץ עד יהואחז שהלך בגלות כ"ב דורות. מג"ע אופן קע"א.

(מט) **כפר**, הוא סנד"ל בעשיה, בסוד הכתוב ככ"ר לאד"ן [שמות ל"ח], דתמן אדנ"י (והוא מבטל קליפת עמל"ק בגי' ככ"ר). מג"ע אופן ק"מ, ועיין באות ע' [עמלק צ"ה].

(ס) **כהן** גדול אבא, כהן סגן חסד, כהן הדיוט נצח, כתבי הארז"ל. נפע"ח שער הפורים סוף פ"ו, ועי' זוהר וחי רי"ז ע"א דתניא כהן גדול לעילא וכו', ועי' מה שפי' בזה בבני יששכר מאמרי כסלו טבת מאמר ד' אות ד' ואות ל"ן.

(נ) **כהן גדול**, באצילות הוא זעיר, מג"ע אופן קמ"א בשם ספרא דצניעותא, וז"ס שאמרז"ל שאחשורוש

משתחווים להשם הכופה אותם לכל זיקו, ונמתקים דיניהם ברחמי"ם והבן, ע"כ הנוסח בפרקי שירה כלבי"ם אומרי"ם ולא תני בפרקין כל"ב אומר כי קאי על כל החיילות האלו, וגם המספר של התיבות כנ"ל בגי' תתתק"ד כלבי"ם דיקא לשון רבים.

וכתב עוד שם שגם תחת קליפת טב"ת יש סך קליפות כלבים מנין תתקמ"ד ויונקים מקליפת בע"ל צפ"ן הנ"ל, ואפשר משו"ה ג"כ תנו רבנן בפרקין כלבי"ם אומרי"ם לשון רבים להורות החיילות דבעל צפ"ן והחיילות דטב"ת כולם יודו ויתנו כבוד להשם המיוחד, ועמ"ש באות ט' טבת, והנה אחשבה לדעת עוד מה דתנו רבנן בפרקין כלבי"ם לשון רבים דייקא עפ"י מ"ש הקדוש זצלה"ה שהתתק"ד כלבים נרמזין באותיות כל"ב בריבוע הכפל כמש"ל, והנה רצו לרמז קליפת בע"ל צפ"ן עם תתתק"ד חיילותיו וקליפת טבת עם תתקמ"ד חיילותיו ע"כ כתבו כלבי"ם לשון רבים.

והנה בריבוע הכפל כזה כ' פעמים כ' הרי ת', ל' פעמים ל' תת"ק, ב' פעמים ב' הרי ד', י' פעמים י' הרי ק', ס' פעמים ס' הרי תתת"ת, בגי' שלשה אלפים וד', מנין וחשכון ז"ה בע"ל צפ"ן ותתתק"ד טב"ת ותתקמ"ד עם הכולל, להורות שצריך עכ"פ להיות בהם נה"ק המחי' אותו מרחוק כמאן דשדי לשנאוי בתר כתפוי, והיוצר בראשית ברא רצועה לאלקאה וכולם מחוייבים להכיר גדולת הבורא כל

רגל

מערכת כ

ישרה

קבו

שהוא פנחס על שהרגה. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א' [ערך אשת קרח וכו'].

(נד) כ' כפופה, בעולם הנוק', וך' פשוטה בעולם הזכר, ולכן הרשמה כ' כפופה (בתיבת) כס"א (עיין בערך כס"א ותבין). זוהר הרקיע דף י"ג [ע"א] בפירוש המאמר בההיא שעתא נחתא מן קדמוהי את כ' [זוה"ק ג' ע"א] ועיי"ש.

(נה) כ' הוא כת"ר, שם [זוהר הרקיע] בשם מהרח"ו.

לבש בגדי כהונה [מגילה יב.], שחשב שהוא בקליפה נגד זעיר. גם זה שם.

(נז) כפד"א הוא שם קליפה אחת קשה שתתבטל בהתגלות משיח צדקנו כ"ב מהיכל ק"ן צפ"ר. קרניים ודן ידין מאמר י"ד. ועיין באות ק' קן צפור [ל"ה] ותבין, ונעשה אז פד"א כי הקב"ה מרפא מגוף המכה. ג"ז שם.

(נג) כזבי בת צור נתגלגלה באיזבל אשת אחאב ולכך רדפה אחרי אליהו

מערכת אות הלמ"ד

ד) לֹלֵב יסו"ד, כמ"ש הרב הנ"ל, והנה הלולב עם מיניו כנ"ל בגי' אלף כ"ד כנ"ל הוא כמנין יסו"ד, דהיינו בהכפל אותיותיו זה על זה דהיינו י"ו פעמים ס"ד בגי' אל"ף כ"ד, נ"ל.

ה) לָחִי הוא היסוד והבן סוד לחי העומד מאליו, והם ב' יסודות ולכן נזכר בדברי חז"ל לְחַיִּים ב', ולח"י עם הכולל בגי' מ"ה וד' אותיות (ר"ל ד' אותיות השורש). מאורי אור מערכת הלמ"ד סי' ד'.

ו) לָלֵה הוא שם הששי מע"ב שמות, ונפתח המקור של השם הנ"ל ע"י פתיחת הי"ד ליתן צדקה (עיי' באות צד"י צדקה), ויוצא זה השם מר"ת ליהודיע ליבני האדם, (וג"כ מס"ת כ"ל הנשמ"ה תהל"ל), והוא בגי' אדנ"י וג"כ גי' היכ"ל ובגי' ה"ס, ופותח זה השם (ע"י פתיחת היד לצדקה) מאה ותשעה וחמשה פתחים לרחמים כמנין השם הנ"ל שהוא מנין אדנ"י, היכ"ל, ה"ס, כולם בגי' קצ"ה פתחים לרחמים, והוא מנין הכי' דר"ת כ"ת ור"ת מ"לכות והי' דר"ת היוד, (ותוכן הענין יתבאר אי"ה באות צד"י צדקה). קרניים מאמר ח' ודן ידן.

ז) לֹלֵב עם האותיות גי' ע"ב בסוד החס"ד דשרי בפום אמה, וטעם שאנו מוסיפין ד' כנגד מינים הכלולים בו, והנה השדרה ראוי להיות כלפי האדם כי כן הדרך שהזכר משפיע פניו כלפי קרקע ואחוריו למעלה, ומי שנתן הסימן וראית את אחוריו יפה כיון, ומסתברא שאין לקשור יותר מה' קשרים בו כנגד ה' קשרים שבציצית באופן שיהיו ה' קשרים וד' אוררים ט' כנגד ט' אותיות דשם ב"ן, כי גם הלולב ומיניו בבחי' שם ב"ן כנזכר בס' פרי עץ חיים. [מאורי אור מערכת ל' אות ה'].

ח) לֹלֵב, נקרא בל חוט השדרה מן הדעת עד היסוד, ועיקר השם ביסוד ולכן הנענוע להוריד החסדים מן הדעת, עכ"ל ס' מאורי אור מערכת הלמ"ד סימן ה'. [ע"י שעה"כ ענין סוכות דרוש ה' ענין הלולב ונענועין].

ט) לֹלֵב אתרו"ג ערב"ה דר"ס בגי' אלף כ"ד, כמנין האמות שהיו במזבח ל"ב על ל"ב, ועיי' באות ד' נערך רכ"א כ"ז, וכמנין התחלת התורה דהיינו כ"י"ת רבת"י, והוא בגי' א"ת גדל"ך וא"ת יד"ך החזק"ה, לרמז שצריך לאוחזם בשתי ידים, עיי' הכל באות הנ"ל.

המחשבה הנסתרת כפועל ממש ואז יתראה הנסתר והצפון, ומנין נ"ה שהוא מנין הכ"ל הוא אשר הקנה השי"ת לעולם להשתמש בו, ובעת יתראה גם הטו"ב שישולם בסעודת לויתן גם בעד המחשבה הנסתרת אזי יהיה החסד בשלימות, וז"ש הראנו [תהלים פה] יי חסד"ך אפילו אותם שאינם מתראים עדיין רק נגנזים ונצפנים לעתיד לבוא, (וז"פ לוית"ן מלשון ילו"ה אישי אלי שעניינו חיבור וצירוף שהשי"ת יצרף אז המחשבה למעשה ויצורף הטו"ב הנסתר אל הכל"ה הנגלית והבן), והענין פלא גדול כאשר תבין שם בדברי הרב הפי' הזה. [עי' תשלום הענין בבני יששכר מאמרי חודש תשרי מאמר י' אות ג'].
 ובזה תבין מה דתנו רבנן בפרקי דפרקי שירה, שירת הלוייתן הוא הודו ליי' כי טו"ב כי לעולם חסד"ו, שהכוונה בשירתו שבעת שיודו הצדיקים להשי"ת הגם שהטו"ב עדיין בפ"ע ונגזו ואינו נגלה אל הכלה עכ"ז במהרה במהרה יתראה לכל העולם חסד"ו בשלימות דהיינו טו"ב כל"ה והבן כי הענין נפלא, והבן לדרך זה כי לוית"ן בגי' מלכו"ת שהוא התגלות מלכו"ת כל עולמים בעת יתראה הטו"ב הגנוז, והבן ונגזו לצדיקי"ם שהם צדי"ק וצד"ק שהם טו"ב וכל"ה, וז"ש משה להגר צדק חובב בן רעואל [במדבר י'] והיה הטו"ב ההוא (היינו הגנוז הנקרא הו"א עולם הנסתר) אשר ייטיב יי' לנו והטבנו לך כי יי' דבר טו"ב על ישראל דייקא ונלווה הגר עליהם.

ז) לבושו של הקב"ה מדת המלכות, שהיא לבוש ליסוד ות"ת שנקרא הקב"ה, שג"ע א"צ פ"ב ד"ג, ומה נכבד הדרוש להבין הענין יי' מלך גאות לבש, וארמוז הנראה לדעתי היחוד העליון שמ"ע ישראל וכו' ר"ת בגי' לב"ש, וכורכין את שמע באמרינו ברוך שם כבוד מלכותו וכו', שכבר ידעת כי גם כבוד יכונה ללבוש, כי ר' יוחנן קרי למאני מכבודתא.

ח) לבושו של הקב"ה הם תרי"ג מצות שנאמר לבש יי' עוז התאזר [תהלים צ"ג] בגי' תרי"ג. מג"ע אופן קי"ג.

ט) לוית"ן, שחוק הלוייתן וסעודתו, כתב הרמ"ע במאמר חיקור דין ח"א פ"ב שזה הוא ממחשבות הצדיקים שחשבו לקיים המצות בעוה"ז ולא היה באפשרי מחמת עניים בכור הברזל בגלות, וזה מצרף הקב"ה וגזו לצדיקים עד עת קץ שיוחשב להם כפועל המעשה, [עי' שמחנו כימות ענינתן], ופירשנו שם בדברי הרב בפ"א שזה הוא הטו"ב הגנוז לצדיקים הגנוז מע"ב חסדים, עפ"י פירוש האריז"ל בשמ"ע גומל חסדים טו"בים וקונה הכ"ל, כי חס"ד הוא ע"ב ע"כ נפעל במעשי בראשית ע"ב חסדים, ונגזו הטו"ב העליונים דהיינו יי' חסדים שזה הפירוש גומל חסדים טו"בים מלשון הגמל את יצחק, שנגמלו אותן החסדים מנין טו"ב מהעולם ונגזו, כמד"א מה רב טוב"ך אשר צפנת ליראיך שנגזו לצדיקים לעתיד לבוא שישולם להם עבור

והכוס ניתן על ה' אצבעות הרי טוב"ה בשלימות, וג"כ יש לפרש סודו טו"ב ה' ר"ל ע"ש שניתן על ה' אצבעות ובא ממספר הטו"ב א"כ הם ה"פ טו"ב נגד הה' ימים של מעשה בראשית שנאמר בהן טו"ב (כי בשני לא נאמר ע"כ שני כוסות סכנתא דזוגות ועיי"ש) וה"פ טו"ב בגי' פ"ה וכו"ס בגי' פ"ו אחד יותר, א"כ כששותה רק כוס א' מצטרף א' למנין ה"פ טו"ב ויעלה למספר כו"ס ועיי"ש.

והנה יש לומר עוד בכפל הטו"ב על כל"ה שהוא היחוד השלם וא"כ טו"ב פעמים כל"ה דהיינו י"ז פעמים נ"ה בגימטריא תתקל"ה מנין תורה במילוי כזה ת"ו וא"ו רי"ש ה"א שהוא סודות התורה שיגלה השי"ת אז, וזהו התורה חדשה אשר מאתו תצא, והנה המילוי בלבד בגי' שכ"ד בגי' מיטטרו"ן אשר הוא בגי' עב"ד אברה"ם [מט"ט דאקרי שד"י ואיהו עברו זקן ביתו וכו' וזה"ק פנחס רט"ו ע"א, חן ידן מאמר א' ומג"ע אופן קי"א, ועי' לקמן ערך עבר אברהם נ"ז] אשר יחיה אז הגופות הנתונים בעפר ויזכו לשמוע תורת אמת דברי אלקים חיים והוא יעיד על הבורא ב"ה אז שבשמים ממעל אין עוד מלבדו כנודע. [הוא באותיות דר"ע א' וז"ל, ומוריד חנוך בן ירד ששמו מטטרון וכו' ומעלה את קרח ואת עדתו משאול ומתהום רבה ומביאין לפניו כל באי העולם והוא מעמידן על רגליהם והוא מסדר דינו של עצמו לפני הבריות ואומר להם כלום ראיתם אלה אחר מבלעדי בשמים ממעל או כארץ מתחת או בארבע רוחות העולם העידו בי ותאמרו אמת שנאמר ואתם עדי נאם ה' ואני אל

ונ"ל ג"כ ענין הטו"ב בריבוע הכפל הוא ג"כ הטוב אשר ייטיב י"י לנו בכוס רוי"ה אשר יברך אז דוד אדונינו על הכוס של רכ"א לוגין, כי הנה כו"ס בגי' פ"ו וניתן על הי"ד והנה כו"ס י"ד בגי' מאה וכן דו"ד בגי' י"ד, ודוד מנגן ביד נשמואל א' י"ט], והנה להשלים מנין אר"ך בא מסוד הטו"ב הגנוז והוא מנין טו"ב בריבוע הכפל ט' פעמים ט' פ"א ו' פעמים ו' ל"ו ב' פעמים ב' ד' ס"ה מנין רכ"א מנין רוי"ה, וה"ס אר"ך שיתארכו השנים מהארת האריך בסוד כי כימי הע"ץ ימי עמי, וז"ש דוד כו"ס"י רוי"ה אך טו"ב וחס"ד (שע"י הטו"ב שהוא מנין הכוס יהיו החסד בשלימות, הם) ירדפוני כל ימי חיי (שיהיו חיי השנים מאר"ך סוד ארי"ך ואז) ושבתי בבית י"י לאורך ימים.

וכן בהכפל הטו"ב על כל"ה שמורה על היחוד השלם יש רמז נפלא, ט' פעמים כ' ק"פ, ו' פעמים ל' ק"פ, ב' פעמים ה' הרי י' ס"ה בגי' ש"ע נהורין דאריך שיתגלו, שה"ס ב"פ א"ל במילואו שיהיו להק"ף ולשמירה מעולה על ישראל חס"ד א"ל כל היום, וה"ס וש"עש"ע יונק וכו' [ענין ש"ע נהורין נרמז בפי' ושעשע יונק על חור פתן, ישע"י י"א, ע"י ע"ח שער א"א פי"ג].

ובהכפל הטו"ב כולו על כל"ה י"ז פעמים נ"ה בגי' זה"ו בשחוק הלוי"ן, או א"ז הו"א שחוק הלוי"ן, ובמ"ש בסוד הכו"ס רוי"ה שבא ממספר הטו"ב תבין מ"ש בעל הקרניים ריש מאמר ט' בזה"ל סוד הכו"ס סודו טוב"ה, יש לרמז מ"ש כי מספר הכו"ס בא ממספר טו"ב

וכו' כי שם הוי"ה בציורי הההי"ן בצורת דוד"י כנודע בגימ' מ', נדהיינו ב' ההי"ן של השם אחת צורתה ד"ו ואחת צורתה ד"י, ואז עולה שם הוי"ה גי' מ'ן הרי מספר הסאין נרמז בהוי"ה, וכן נרמז בו מספר הקבין שהם ר"מ דהיינו שם הוי"ה בגי' כ"ו ותכפול ותאמר כ' פעמים ו' הרי ק"ך, וכן בהיפך ו' פעמים כ' גי' כ"ך, הרי ר"מ, וכן היו מדדין מחנה ישראל בשעת קבלת התורה ר"מ מיל כי על כל דיבור מ"י דברות חזרו לאחריהן י"ב מיל ושבו לפניהם י"ב מיל [שכת פח:] הרי ר"מ מיל, (והיו בחי' רצוא ע"י נוריא"ל ושבו ע"י מט"ט שניהם יחד בגי' תור"ה גי' דברי הרב), וגם מספר הלוגין תתק"ס נרמז במילוי שם הוי"ה דהיינו מספר הוי"ה כ"ו והמילוי של כ"ו הוא פ"ו (בסוד הוי"ה הוא האלהי"ם כנודע) ותכפול ותאמר פ' פעמים ו' הרי ת"פ וכן ו' פעמים פ' ת"פ הרי תתק"ס, וכן הנשמה למעלה צריכה לטבול בתתק"ס לוגין בנהר דינור, וז"ש גלגלוהי נור"ר דלי"ק [דניאל ז'] בגי' ת' שהוא מהלך ארבעים יום [מהלך אדם כינוי י' פרסאות ליום] תתק"ס שעות. מג"ע אופן רמ"ז.

(י) לפני הוי"ה, וכן באמרינו בתפילותינו יהי רצון לפניך הכוונה על המלכו'ת שנקראת לפני הוי"ה, משא"כ מלפני [בינה], (עיין באות מ"ם ער"ך מלפני). ע"ח שער הזיווגים פ"ג.

(ג) לילי"ת היא קליפה נוק' דס"מ לקביל אדום ויש לה ת"פ חיילות ומחנות מנין שמה, והם מחולקים לארבע

(ישעיה מ"ג) משיבין מטטרון וחיות הקדש וקרח וערתו כולם כבת אחת בקול אחד כפה אחד וכדיבור אחד ואומרים לפניו כל באי עולם לא ראינו מעולם כמוך אלוה בשמים ממעל ולא שרנו מעולם כמוך רשות אחר בארץ מתחת ע"כ, ועי' ערך כת"ר כ"ב].

(א) לוחות ראשונות היו מנצח הוד רבינ"ה מצד י"ה שבשם נבינ"ה כ"ן י"ה], ושניות היו מנצח הוד דתכונ"ה מצד ו"ה שבשם [תכונ"ה כ"ן כ"ת ו"ה], וז"ס כי גוי אוכד עצות המה [זכרים ל"ב], הן לוחות ראשונות שהיה מסוד עצות מרחוק נו"ה דבינה והן אבדו לגמרי, ואין בהם תכונה שהשניות נגנזו. מג"ע אופן קכ"ה.

(ב) לוחות היה משקלם מ' סא"ה [פרקי דר"א] כמו שיעור מקוה (שנטהרו ישראל מזוהמת הנחש ע"י הלוחות נ"ל) שיש בה ר"מ קבין, (מנין השעות שבעשרת ימי תשובה ואז ר"ם על כל גוים י"י ונתבטלו הדיעות הרעות שהן קליפת עמל"ק הדעת שבקליפה, עמלק בגי' ר"ם נ"ל) תרמ"ח טפחים, (אתה תקום תרח"ם ציון), תתק"ס לוגין, (מנין אברה"ם שר"ה יצח"ק כמ"ש הרב באופן קנ"ג), וכן יצירת הולד בתתק"ס שעות (עמ"ש באות מ"ם מקו"ה) ועיקר היצירה בשביל תורה שבע"פ ע"כ מתניתי"ן בגי' תתק"ס, ואין תור"ה כתורת ארץ ישראל [כ"ר פט"ן ע"כ מהלך אר"ץ ישראל מ' יום שהם תתק"ס שעות, ולכן היה משה בהר תתק"ס שעות לקבל התורה ונרמז ויהי שם עם הוי"ה (דיקא) ארבעים יום

הנ"ל עם מחנותיה (עד שבאו ישראל ובטלו הקליפה ולקחו אותה אל הקדושה וכבר דברנו מזה בסוד כיבוש הארץ בפסוקי יהושע דברים עמוקים בחכמה ואכ"מ).

ובהג"ה שם באופן הנ"ל העמיק והרחיב לדבר כי לבטל הקליפה הנ"ל הוצרכו ע"ל מצריים בגי' ת"פ, כי זה היה חטא אדם שנתגברה הקליפה בסוד עץ הדע"ת שהוא בגי' ת"פ חסר א' כנ"ל, והוצרכו לרדת למצרים לתקן כנ"ל ואח"כ באו לרשת ארץ כנע"ן כנ"ל, וז"ס ואקחה פ"ת לחם [בראשית יח], וז"ס סר"ס פרע"ה שעולה ג"כ תפ"א, וז"ש ביציאת מצרים ותקח מרים וכו' את הת"ף בידה [שמות ט"ח], וז"ס לא תקיפו פא"ת ראשכם ופא"ת זקנם וכו' [ויקרא יט] כי צריך לתת להם חולקא כענין השערות דתפילין, ועיי"ש עוד דברים מופלאים.

(ד) לַיִלִית חייבת ביצירה דקליפה, זהו הרקיע דף י"ט [ע"ב] בפירושו לזהר דף י"ד ועיין באות יו"ד יצירה.

(טו) לַיִלִית יש לה ת"פ כיתות והולכת ומיילת כשמה, ויש לה מלחמה עם מחל"ת ואינם פוגעות זו בזו כ"א ביוה"כ כי המלחמה ארוכה ביניהם ובין כך וכך עולות תפילות ותענית ישראל בלי קטרוג. גלאנטי א' ה', עיין באות מ"ם מחל"ת ועמש"ש. [בס' קול בוכים עה"פ היו צריה לראש אויביה שלו וגר שיש ב' קליפות וכו' וזה שכיין המקונן באמר אויביה שלו דהיינו אלו השתי כתות הנו' שלו

רוחות העולם לכל צד ק"ך, לבטלם נזכר ד"פ הסנ"ה במראה הסנ"ה דמשה, תפ"א בתי כנסיות היה בירושלים ירושלמי מגילה פ"א ה"ג לבטלה עם חיילותיה, מג"ע אופן קל"ב.

ובאופן קפ"ד כתב דמשו"ה היה לפרעה ק"ך אלפים חיילות לכל רוח מארבע רוחות נגד הקליפות הללו שהוא דמיון ד"פ אלהיים בקדושה, שכל שם בונה ק"ך בתים ה"ס ד"פ אלהיים הנזכרים בשמות וישמע אלקים את נאקתם כו' ויזכור אלקים, ורא אלקים, וידע אלקים, שמות ב' כ"ב], וכן נזכר במראה הסנה ד"פ הסנ"ה עולה ק"ך, וע"כ צוה הש"י לעשות המשכן בקדושה מ"ח קרשים וכל קרש י' אמות עולה ת"פ, ולא היו יכולין להקימו רק משה שה"ס הדע"ת בגי' ת"פ חסר א' ה"ס אל"ף זעירא דויקרא, וז"ס שדרשו רז"ל [שמו"ד פנ"ב] רבות בנות עשו חי"ל (הם מ"ח קרשים) ואת עלי"ת (בגי' ת"פ) על כולנה שלא היו יכולין להקימו רק משה, וז"ס שקולה מלאכת המשכן כמעשה שמים וארץ כי כמעשה בראשית ג"כ ת"פ תיבות מתחילת בראשית עד ביום עשות י"י אלהיים ארץ ושמים, ולכן נבנה המקדש ג"כ ת"פ שנה ליציאת מצרים, וכן ממקדש ראשון לשני ג"כ ת"פ שנה, וכן היה ת"פ בתי כנסיות בירושלים כמנין מל"ת משפט [ישעי א'] בלא א' והבית המקדש על גביהם שהוא הקרי באל"ף לבטל הקליפה הנ"ל הרוכבת על ת"פ מחנותיה, וכן ארץ כנע"ן בגימטרי' תפ"א שהיתה ניבנית על יסוד הקליפה

(ק) לַבִּינֵי נְבוֹנִים, הם שתי קליפות תרין פריציים אשר היו בחורבן הבית, לבי"ן היה מהפך הבתים ונרמז בקינות נחלתינו נ'הפכה ל'זרים ב'תינו וכו' ר"ת לבי"ן, נבונ"ת היה הורג אב ואם לפני הבנים ונרמז בקינות יתומים היינו ואי"ן א"ב אמותינו" כאלמנו"ת ס"ת נבונ"ת, ואלו הב' קליפות הם מקליפת בתי"ב (עיין באות ב' בתי"ב), קרנים ודן ידן מאמר י"ב.

(כ) לַבִּינֵי נְבוֹנִים אלו הב' קליפות ממונים להעניש מי שאוכל בש"ר בחל"ב, (ואית דגרסי מנב"ל נבונ"ת מנין פ"ת ב"ג המליך שהיה בשר בחלב מאכל נבוכדנצר, עיין באות מ"ם מנב"ל). נפ"ת ב"ג המלך גי' דז"ה הי"ה בש"ר בחל"ב עי' ערך בשר בחלב מ"ה, וערך נבוכדנצר כ"ן.

(ג) לַבִּינֵי נְבוֹנִים הנשואים בסדום והיה צוחקים על דברי אביהם נתגלגלו בבנתיה דרב נחמן שהיו בשביה הנזכרים בגיטין פ' השולח [מה]. שהיו לשם עם ר' עיליש. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב', עיין באות ב' ברע מלך סדום. [ועי' ערך עיליש].

(ד) לַבִּינֵי נְבוֹנִים, בע"ח שער א"א פ"ז, ונראה כי הת"ת שבכל פרצוף כן, עיי"ש וכ"ה לקמן פ"ח, ובגלאנטי ב' י"ח פ' ל"ב על הת"ת וגם אל הבינה עיי"ש. [ע"פ צעק לבס אל ד' וז"ל, הנה הלב הוא מכונה אל הת"ת שכמו שהלב הוא באמצע הגוף כמו"כ ת"ת בריח התיכון ומבריא מן הקצה אל הקצה

ונשלמו יחד לקטרג על וכו' ע"כ, ומקורו בסדרי דשמושא רבא וסדרי היכלות ד"ה תרין מתיבתא הוו בבבל וכו' ומובא בילקוט ראובני ערך שדים בשם הרמב"ן שהביא משם שמושא זוטא].

(ה) לַבִּינֵי נְבוֹנִים בגי' חק"ל ה"ס ד' שמות הוי"ה אהי"ה הוי"ה אדנ"י. מג"ע אופן קל"ה.

(ו) לַבִּינֵי נְבוֹנִים בגימטריא מנח"ם שהוא משיח בן יוסף. מג"ע אופן רל"ד.

(ז) לַבִּינֵי נְבוֹנִים, מלכו"ת, עיין בזהר פ' לך דף צ"ב ע"ב דהא ליל"ה דינא דמלכותא איהו ובכל אתר דינא הוא וכו' עיי"ש.

(ח) לַבִּינֵי נְבוֹנִים בגי' פ"ז, ה"ס הוי"ה עם ב' שמות פנים ואחור טדה"ד כח"ו [בגי' אני"ן במג"ע אופן ר"ד, ה"ס אני" הוי"ה עיי"ש, ובכרוך שאמר פ"ז תיבות המהולל בפ"ה עמו בגי' פ"ז, כי הלבנה מתנהגת ע"י הפה של ישראל שאומרים מקודש החדש, אתם אפילו שוגגים אפילו מוטעין אפילו מזידין [ר"ה כה]. משא"כ החמה, והבן בסוד מה שארז"ל התובעת בפ"ה יוצאת שלא בכתובה [כתובות עב:], וא"כ אין לה פ"ה כביכול רק ע"י ישראל כשמטיבין מעשיהם בזה באה אל המלך ואומרת חזי במאי ברא אתינא לקמן [וזה"ק ח"ג י"ג ע"א] אזי נשאת חן בעיני המלך, וזהו קמו בניה ויאשרוה אז בעלה ויהללה, והבן כי הדברים עמוקים מאד. ויה"ר שלא יאמר פינו דבר שלא כרצונו.

כס) ל' מרמזת על בינה מגדל הפורח באויר. מג"ע אופן רכ"ו. [ע"י חגיגה טו: רש"י ד"ה הפורח באויר ובסנהדרין קו: רש"י ד"ה כנ"ל, ל' רומז אל בינה דאיהו מגדל הפורח באויר ע"י תיקו"ז תי' ג"ה למ"ד אימא עילאה דאיהו מגדל עוז שם ד', ובליקו"ת משלי דף קל"ה ע"ב עה"פ מגדל עוז שם ד' בו ירוך צדיק ונשגב וז"ל ואמרו"ל שהלמ"ד נקרא מגדל הפורח באויר וכו' ובו ירוך הצדיק להביא זרע קודש למעלה בפקודן לארץ ע"כ].

כו) ל' יש תמונת ל' בציוור ד' יודי"ן כזה כ"י. דן ידן על הקרנים מאמר ה' ועיי"ש.

וכו, אי נמי צעק לב"ם פי' מורי זלה"ה בספרו ל"ב בכינה וכמו"ש ז"ל הלב מבין וכו' ע"כ, וע"י ע"ח שער פרצופי זו"ע פ"ד, ומאורי אור ערך מערכת ל' אות ג' לב].

כז) לשון סוד הדע"ת ע"ח שער א"א פי"ב עיי"ש, ובהג"ה בשער רפ"ח ניצוצין פ"ה מבואר שהמלכות נקרא לשו"ן שהוא לשון הז"א, וכ"ה נקרא לשו"ן אל"ם כי אל"ם יכונה לז"א, עיי"ן באות א' אלם. [לפי ששכינ"ה גימט' לשו"ן הז"א הנקרא אל"ם שהוא שם מ"ה וכו' שלו גי' אל"ם, ע"י ע"ח שער מ"ן ומ"ד דרוש ט' ודרוש י"ד].

מערכת המ"ם

נאמן [במדבר י"ב], בכ"ל בית"י בגי' דע"ת, ורצה לקרב הערב רב להודיעם גדולת השי"ת ע"כ ער"ב ר"ב בגימ' דע"ת. עיין במג"ע אופן ע"ח.

ג) משה, הוא בחי' משיח בן דוד כמ"ש בזוהר [ח"א כ"ה ע"ב], עד כי יבא שיל"ה [כראשית מט] בגי' מש"ה, וכן בו בחי' משיח בן יוסף בסוד ויקח משה את עצמות יוסף [שמות י"ג], מג"ע אופן רנ"ב.

ד) מש"ה רבינו, בגי' תרי"ג מצות, תורת משה. [מאורי אור ערך משה, מג"ע אופן קי"ג].

ה) מש"ה בגי' א"ל שד"י, ובגי' רצו"ן ע"ה והבן משארז"ל בשביל משה שנקרא ראשי"ת [כ"ר פ"א], וירא ראשי"ת לו [דברים ל"ג] שהרצון הקדום היה בשביל משה שקיבל התורה, והבן בשביל התורה ובשביל ישראל שהכל עולה בקנה אחד שהרצון הקדום להשתעשע בישראל עם קרובו, לא היה אדם בעולם שהיה יודע כל התורה כולה פרטותיה ודקדוקיה רק משה ויהושע רק אף על פי כן היה חילוק בין משה ליהושע, שמשה אדונינו שהיה כחו גדול וידיו רב לו היה יכולת בידו לקבל כל

ה"ס הדע"ת ונרמז בתורה אשר ידע"ו השם פנים אל פנים, ומפורש הענין בתורה בענין יציאת מצרים שהיה מוכן להוציא הדע"ת מן הגלות ע"כ נאמר וידעת"ם כי אני י"י וידע"ו כי אני י"י והבן. והוא הדעת של כללות ישראל ע"כ נקרא הדע"ת של כל אחד מישראל מש"ה, ומבואר בגמ' כמה פעמים שאמר אחד לחבירו בהולידו איזה דע"ת מושכל מש"ה שפיר קאמרת, והוא המתלבש בת"ח בכל דור ודור עיין בספרי המקובלים. [עי' בבני יששכר מאמרי חודש אדר מאמר ב' דרוש ד'].

ו) משה, היה כלל ששים רבוא כנודע ונרמז בשמו, מ' פעמים ש' הרי י"ב רבוא, ה"פ י"ב רבוא הרי ס' רבוא, נ"ה בקרניים ודן דין מאמר י"ג, ובס' קהלת יעקב תמה עליו כי מ' פעמים ש' הוא רק י"ב אלף וה' פעמים י"ב אלף הוא ס' אלף ולא ס' רבוא עיי"ש, ובלקוט חרש ערך משה אות כ"ה כתב בשם עשרה מאמרות באופן זה, מ' פעמים ש' הוא י"ב אלף וכולו ה' פעמים הרי ששים אלף וכולו י' פעמים כנגד י' דשכינתא הרי ששים רבוא ועי' לקמן בשם המג"ע].

איתא בפרקי ר"א [פ"מ ומובא בילקוט שמות רמז קע"א] במראה הסנה אמרו המלאכים ברוך חונן הדע"ת, בכ"ל בית"י

הוי"ה דאלפי"ן, ש' אלהי"ם דיודי"ן, ז"ס שנקרא משה אי"ש האלהי"ם אי"ש מצד אד"ם מ"ה ואלהי"ם כנזכר. מאורי אור מערכת המ"ם סי' נ"ה. (ולדעתי ז"ס ומשה עלה אל האלהי"ם ויקרא אליו הוי"ה מחמת שהוא כולל בעצמו תרי"ן שמהן אילי"ן) ועיין במ"ע אופן ק"ט.

(ט) **משה**, נגנזה נשמתו ברצון דבריאה. (נ"ל הכוונה בבינה שנקראת רצו"ן, והוא מבואר בזוה"ק בגין דברעותא אסתליק ונגנו במנחת שבת שאז הוא עת רצון ורעוא דרעוין אישתכח). [מאור"א מערכת מ' נ"ה].

(ט) **משה** נק' הדע"ת בסוד יסודות או"א קפ"ד קס"א בגימ' מש"ה שהוא יסוד אב"א ופנים יסוד אימא והדעת כולל חג"ת, ולכן אות המ' חסד מים, ש' תפארת כולל ג' גוונים, ה' גבורה, ושרשו האמיתי מת"ת דא"א ודז"א והוא חתום במדת נצ"ח. ג"ז שם. ניסוד אבא בחי' ע"ב, הוי"ה דיודי"ן, ואחוריים רע"ב קפ"ד. יסוד אמא שהוא אהי"ה במלוי יודי"ן קס"א וביחד גי' מש"ה. ליקו"ת להאריז"ל].

(י) **מש"ה** גימ' ד"פ אלהי"ם (ע"ה) זה מצד מוחין דקטנות דאו"א שהם ד' אלקים.

(יא) **מש"ה** נעלם שלו (דהיינו סי' י"ן א' שה"ס והחכמה מאי"ן תמצא) בגי' מיכאל, (וה"ס השונה פרקו מאה פעמים ואחד [חגיגה ט:] בגי' מיכאל ונרמז בכתוב ישקני מנשיקות פיה"ו בגי'

התורה כנחת וכרצון, אבל יהושע לא היה כוחו גדול כ"כ הוכרח משה למסור לו בע"כ כי כח הברי"י קצר להשיג כל התורה, וז"ש משה קיב"ל תורה מסיני קיב"ל מעצמו בלי מכריח, ומסרה בעל כרחך ליהושע, ומאז והלאה לא היה באפשר לאדם אחד לקבל כל התורה, וזהו ויהושע לזקני"ם רבים וזקנים לנביאי"ם רבים ונביאים מסרו"ה לאנשי כה"ג להיות שנתמעטו הלכבות היה צריך לרבים להכריחם לקבלת כל התורה. האריז"ל בליקוטי הש"ס אבות פ"א. נע"י סי' דרך עדותיך ע"ס יהושע ריש הספר עה"פ והיה אחרי מות וכו', ובס' דברים נחמדים עניני מסכת אבות פ"א אות מ"א ביאור ענין זה בהרחבה, וע"ע בס' נועם אלימלך פ' בהר ריש הפרשה דומה לזה].

(י) **משה** ה' פעמים הסנה"ה כתיב אצל משה במראה הסנה, והנה הסנה"ה גי' ק"כ להורות ולרמז על חמשה אנשים שהיו יונקים ממשה וכלם חיו ק"ך שנים ואלו הן, משה, יהושע (היה ראוי לחיות ק"ך שנים רק על כי ימים רבים עשה יהושע מלחמה נענש ופחתו משנותיו עשרה שנים כמשארז"ל, [במ"ר פ' מטות פכ"ב ר"ן]) הלל, ר' עקיבא, ר' יוחנן בן זכאי, הרי ה' פעמים ק"ך. מג"ע [אופן ע"ט] בשם האריז"ל, והנה פעם אחת כתיב והסנה"ה נגד יהושע שלא נתקיים ק"ך שנים. גי' שם.

(י) **מש"ה**, כולל בו שמא שלים הוי"ה אלהי"ם, דהיינו אותיות מ"ה

פעמים כתיב שם אהיה, וידוע דמאלו שמות יהיה התחיה אי"ה מלשון אהיה זמן אנא, והוא בגי' מית"ה, ומשה רצה לבטל המיתה כמ"ש המג"ע אופן צ"ו ויקויים אי"ה ב"ב בזמן התחיה ע"י הג' אהי"ה שבשמו נ"ל הקטן, וגם הוא במילוי הנ"ל בגי' ה"פ מלא"ך סוד ה' שרי תורה. מג"ע אופן רמ"ה.

(טז) **מש"ה** במילואו כזה מ"ם שי"ן ה"א בגי' מו"ת מג"ע אופן צ"ז, כי ע"י התמלאות הדעת דהיינו ומלאה הארץ דעה אז יתבטל המות מן העולם, וע"ש במג"ע שמשה רצה לבטל המות בחיים חיותו ויקויים כן ב"ב.

(יז) **מש"ה** במילואו כזה מ"ם שי"ן ה"ה בהחשב המ"ם והנו"ן רבתי"ם דאי"ק בכ"ר בגי' אלף תר"ס ובהחזרת האלף לאלף אזי בגי' אסת"ר, ונרמז שקיבל גם מגילת אסת"ר כמ"ש בזהר וקבל היהודיים דא משה כללא דיהודאי [וזה"ק ח"ב קצ"א ע"ב]. וגם לרמז עפ"י מש"ל אות א' אסת"ר הכוונה על מלכות דאצילות, והנה מש"ה בעלה דמטרוניתא, ע"כ נרמז במילואו אסת"ר נ"ל, ונרמז ואנכי הסתר אסת"ר כמ"ש רז"ל.

(יח) **מש"ה** במילואו כזה מ"ם שי"ן ה"א בהחשב המ"ם והנו"ן רבתי"ם כנ"ל אזי יהי' בגי' אליף תרנ"ו, שבזמן כזה היה המכול ונתקיים העולם בזכות משה כמ"ש על בשגם הוא בשר [בראשית ר', בשג"ם בגי' מש"ה [חולק קלט: נ"ל].

מיכאל"ל) והבן כי מיכאל בא אחר מיתת משה להנהיג את ישראל (ור"ל ע"כ נעלם מש"ה מנין מיכאל"ל כי כשנעלם משה בא מיכאל, וכתב המג"ע [אופן גי'ז] ע"כ בפ' ואתה תצוה שלא נזכר שם משה יש בה ק"א פסוקים מנין מיכאל"ל).

(יט) **מש"ה** מלא מ"ם שי"ן ה"א [צ"ל ה"י] בגי' ז' פעמים היכ"ל, כי הוא כולל כל ההיכלות שהיכל הרצון כולל, וגימ' ג"כ ה"פ מלא"ך כולל בו ה' בחי' עולמות.

(ג) **מש"ה** ע"ה גי' מקו"ר כי הוא מקור היסודות או"א, והוא גי' רצו"ן, הוי"ה בהכאה יו"ד פעמים ה"ה ר', ו"ו פעמים ה"ה גי' ק"ך והשם הוי"ה סתם [כ"ן] גי' מש"ה ע"ה, שמ"ו, מקו"ר, רצו"ן.

(יד) **מש"ה** רבינו"ו גי' תרי"ג מצות (כמש"ל) שהם מן הברי"ת יסוד אבא, משה מרכבה לו, וכו' חו"ג מצות עשה ומל"ת, ובמילואו מ"ם שי"ן ה"ה בגי' לוחו"ת, ולכן קיבל הלוחות, ומשה היו חייו ק"ך שנה ונקרא (ר"ל כמנין ק"ך צירופי אלקיים נ"ל) אלהיים ודוק. כל זה בספר הנ"ל [מאור] עם קצת תוספת שהוספתי בעזה"י. [ע' עץ חיים שער הזיווגים פ"ו, ועי' מג"ע אופן קי"ב קי"ג].

(טו) **מש"ה** במילואו כזה מ"ם שי"ן ה"י בגי' תנ"ה הודך על השמים, מי עלה שמים וירד [תהלים ח"ן], והוא בגי' ג' מילואי אהי"ה קס"א קנ"א קמ"ג, והן הנה הג' אהי"ה שראה במראה הסנה [גי'

דיסוד אבא הבוקע ומאיר מחוץ לגופו
דז"א, ג"ז שם.

(נג) משה כל אדם יכול לבוא למדריגת
משה ולא כמשה ממש רק
באופן זה, משה היה נשמתו מאצילות
דאצילות, והנה אדם שיש לו נשמה קטנה
מעשיה דעשיה יכול לעלות ע"י מעשיו
עד שיגיע למדריגת אצילות דעשיה וכן
בכל עולם. ליקוטים יקרים [אות ד, ועי'
ליקוטי אמרים תניא שער היחוד והאמונה פ"ה,
ובאגרת הקודש סי' י"ט ביאור הענין].

(נד) משה במילואו כזה, מ"ם שי"ן ה"ה
בגי' י"פ אד"ם שהם עדה
שלימה שהשכינה שורה עליהם, וכ"ה
בגי' לוחו"ת ובגי' כל"ת שהוא כלת משה
שאמרו רז"ל [תנחומא תשא י"ח]. מג"ע
אופן קי"ב ועיי"ש.

(נה) משה נרמז בו ס' רבוא כיצד מ'
פעמים ש' י"ב אלף, ה'
פעמים י"ב אלף ס' אלף, וגבהו י' אמות
[בכרות נד:] פעמים ס' אלף הרי ס' רבוא.
מג"ע אופן רמ"ח.

(נו) משה ר"ת מט"ט שר הפנים, [מג"ע
אופן י"ד] מיכאל שר הגדול.
מג"ע [אופן כ"ג].

(נז) משה מכניע כל אלהים אחרי"ם,
חושבנא דדין כחושבנא דדין.
מג"ע אופן קל"ז.

(נח) משה קברו נגד חרו"ן א"ף הוא
קליפת פעור, חושבנא דדין
כחושבנא דדין. שם.

(ט) משה היו ימיו ק"ך שנה להמתיק
כוחות ק"ך צירופי אלהי"ם,
וכן היה ברקיע כשעלה להר ק"ך ימים,
ז"ש ומשה עלה אל האלהי"ם. מג"ע
אופן ק"א.

(ס) משה ר"ת משה ש"ת ה'בל, הם
תלת גלגולין דיליה כ"ה
בכתבי האריז"ל ומקובלים, [מג"ע י"א],
וגם היה בו ענין הח"ן דבחי' נ"ח נחא דנח
מצא ח"ן, עיין במג"ע אופן כ"ב, ועיין
לקמן באות שי"ן ערך שת, וגם היה גלגול
שם בן נח. מג"ע אופן כ"ז.

(סא) משה היו לו ה' בחינות לשורשו
ונשמתו ונבואתו, א' הוא
בדעת דז"א ששם יסוד אבא, ב' בשליש
העליון [נ"ל שצ"ל בשליש עליון דת"ת
עיי"ש] המכוסה כי שם יותר מקום רחב
בין הזרועות יותר מבדעת ואז הוא בחי'
ב' שמתפשט שם היסוד אבא, וכנגד זו
הבחי' נאמר ויטתר משה פניו וכו', ג'
בשליש ת"ת האמצעי אחר צאתו מיסוד
אימא ושם היתה נבואת משה וכו', ד'
כשמגיע יסוד אבא תוך יסוד ז"א ואז הוא
בחי' ש"ת [לשון גילוי], ה' הוא הבל
היוצא מיסוד אבא חוץ ליסוד ז"א ושם
הוא בחי' הבל, וז"ס משה ר"ת משה
ש"ת הבל, ע"כ בע"ח שער הכללים פ"י,
והנה הב' בחינות הראשונים לא נרמזו
בשמו להיותם בסתר עליון.

(סב) משה מלגאו, כי משה מבחי' יסוד
אבא המאיר בתוך גופו דז"א,
משא"כ יעקב הוא מלבר כי הוא מהאור

(ה) **מי"ם** מולידים מי"ם כי המילוי ג"כ בגי' מי"ם, נ"ל להורות דהשפעה הרוחנית אינו נעתק ממקום למקום רק מתרבה כנודע, נ"ל.

(ו) **מי"ם**, סילון של מים יוצא מגיהנם ונתערב עם סילון התהום ואלמלא שרקיע מבדילים היו המים שבעולם מזיקים וממיתים לשותים, וכמלא לוגא מאותן המים היה בימי אלישע היתה הארץ משכלת ונאמר בהם והמים רעים והארץ משכלת, מ"ב ב' מדרש הנעלם ז"ח דף י"ב.

(ז) **מי"ם** בבחי' החסדים וג"כ בבחי' הגבורות, ומים עליונים ה"ג דאימא, ומים תחתונים ה"ג דנו"ק. מאורי אור מערכת המ"ם סי' ט"ז.

(ח) **מי"ם** דכור"ן סוד החסדים היוורדים מהזכר באור ישר.

(ט) **מי"ם** נוקבי"ן סוד הגבורות העולים מהנקבה, וזה נעשה ע"י התעוררות מ"ן של התחתונים ועי"כ מבררים ניצוצות ממלכים דמתו (ועל ידי שם וכו' כצ"ל שם) שם ב"ן (כי השם הזה הוא המ"ן כדאיתא בע"ח בכללים שעשה הרב ז"ל) ומעלים אותה אליה ועי"כ נעשה הזיווג.

(מ) **מי"ם** גימ' יאהדונה"י (ר"ל ע"ה) כי הוא יחוד מ"ד במ"נ ששרשם הוי"ה אדנ"י, גם ט' יודי"ן דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן בגי' מי"ם.

(ט) **מש"ה** בשמו נרמזין ד' מחנה שכינה, השי"ן לשלשה אבות [וזה"ק ח"א רס"ו ע"ב], נשתיירו אתון מ"ה שהוא השכינה. מג"ע אופן קמ"ג. [השכינה נקראת מה, כדאיתא בזה"ק תרומה קכ"ז ע"א עה"פ מה רב טובך וגו'].
 (ז) **משה** נזכר בתורה תקצ"ב פעמים וכן ישראל, כי שקול משה נגד כל ישראל, והוא בגי' ב"פ האר"ן, מראש צורי"ם אראנו [במדבר כ"ג] ב"פ צו"ר. מג"ע אופן קצ"א.

(א) **מש"ה** מרומז בשמו כל ד' שמות הוי"ה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וריבוע הוי"ה כזה, יפ"י הרי ק', הפ"ה כ"ה, ופ"ו ל"ו, הפ"ה כ"ה, הכל ביחד בגי' קפ"ו (שהוא בגי' מקו"ם), ואותיות מילוי ארבעה שמות הנ"ל ומילוי מילואיהם הן קנ"ט אותיות, קפ"ו קנ"ט בגי' מש"ה. מג"ע אופן ר"א.

(נ) **מש"ה** נרמז בשמו שם אלהי"ם בריבוע כזה, דהיינו תאמר א' דאלהי"ם בכפל על ס' דאלהי"ם הרי מ' ואח"כ ל' דאלהי"ם על י' דאלהי"ם הרי ש' והה' יחידית הרי מש"ה. מג"ע שם.

(ג) **מי"ם**, טפה הנזרעת נקראת בשם מי"ם. ועיין באות א' שורש אמ"ר.

(ד) **מי"ם** מרמזין תמיד על החומר. גור ארי' בגבורות ד', [מהר"ל בגבורות ד' פי"ד ופי"ח, ובגו"א פ' שמות].

בין מים למים והיא הפרכ"ת המבדיל בין הקודש ובין קודש הקדשים, שם. מי"ם בכי"ם הם ג"כ מים התחתונים הנ"ל והוא ר"ת ב'רוך כ'בוד י"י מ'מקומו. שם.

(מט) **מעוץ**, ברקיע מעוץ שם שבעה מזבחות של שלשה אבות העולם וסימנם אב"ד, דהיינו יצחק א' יעקב ב' אברהם ד', וכנגדן בנה בלעם ד' מזבחות שרצה לעמוד נגד כחן של ישראל וזהו ארמ"י (הוא בלע"ם גלגול לכן הארמי) אב"ד אבי (דברים כ"ו), רצה לעמוד נגד הו' מזבחות שבנו אבותינו שסימנם אב"ד. מג"ע אופן צ"ט.

(מט) **מעוץ** ומכון, הם חסד ופחד. שם. [זוה"ק ויקרא ח' ע"ב].

(י) **מדינות** ד' היכלות היצירה וכן ג' עולמות בי"ע בכללם נקראים מדינות. גלאנטי א' א'. [עו"כ העיר רבתי עם שרתי במדינות וגו' ח"ל, שרתי במדינות שבעה היכלות היצירה המובאים בוהר סוף פרשת פקודי ולכן קראם מדינות כל' נקבה שכן נקראים ד' נערות והיא [המלכות הנק' עיר] שולטת עליהם כמש"ה רבות בנות עשו חיל דהיינו הו' נערות ואת עלית על כלנה וזהו שרתי במדינות ע"כ].

(נא) **מצודה** נק' המלכות, וזהו עד שלישי במצוה, כי תוספת שלישי בז"א, וגם ז"א נקרא כך לפעמים (עיי' לקמן), ומצו"ה גי' קמ"א מילוי אהי"ה, (לכאורה תמוה דהרי המילוי היותר קטן הוא קמ"ג, [פי' רשם אהי"ה יש לו ג' מלואים, קס"א קי"ג קמ"ג, ואפי' הקטן בהם קמ"ג הוא יותר ממנין מצו"ה] וצ"ל עד שלישי במצו"ה

(מא) **מים חיים** נקרא הטפה כי יורדת מהמוחין הנק' חיים ויוצאת דרך יסוד הנקרא א"ל ח"י והיא שם ע"ב בגי' חיי"ם עם ד' אותיות, גם כי יש בה רוחניות וחיות שהרי חלק מנשמת האב בתוך הטפה בסוד לכוש נפש דבן הנמשך מכח האב.

(מב) **מים קרי"ם** הם החסדים, על נפ"ש עיפה, מלכות, בחי' נפ"ש תמיד.

(מג) **מים רבים**, בינ"ה, בכחי' גבורות שבה שקיבלה מתוק מים החכמה, גם מי"ם רבי"ם נקרא י"ג נהרי דאפרסמונא דכיא שבכינה, ע"ב מיני מים הן ולהם ע"ב גשרים בסוד שם ע"ב.

(מד) **מי בראשי"ת**, נקרא גבורות דנוקבא הבאים מכינה הנקראת בראשי"ת.

(מה) **מי מנוחר"ת** נקרא השפע או"א, גם ש"ע נהורין שיצאו מחסד עילאה הנקרא מי"ם.

(מו) **מים המאירים** מ"ן דנוקבא בעת שיש אחיזה להחיצונים בהם, כי המ"ן הם הה"ג כנודע. כ"ז הכל בספר הנ"ל, ועיי' במקומות שציין הרב ביאיר נתיב.

(מז) **מים נקרא** בחי' ארי"ך כי הוא אור פשוט וכולו חסד גמור. שג"ע דרך אמת פ"ז ד"ג, מי"ם עליוני"ם הוא החלק שלמעלה מן הפרסא, מי"ם תחתוני"ם הוא מה שלמטה מן הפרסא שהוא במציעות מעוי דבר נש המבדיל

דז"א יוצאת בשליש העליון דת"ת דז"א ויוצאת שם מאחוריו שלא יתאחו בו החיצונים, ח"ס המזוח"ה שהיא שמירה מהחיצונים, ע"ח שער הכללים פ"ד, ובספר מאורי אור מערכת המ"ם סי' מ"ה ח"ל מזוח"ה בגי' אדנ"י, רחל היוצאת כבי' שלישי ת"ת שהוא משקוף ובי' המזוחות ג"ה והיא שם מקומה עכ"ל.

(ט) **מזוזה יש** בה כ"ב שיטין נגד כ"ב צינורות שיורדין לעולם (היינו כ"ב צינורות הספירות שמשפיעין כולם במלכות, ומזוחה היא בחי' מלכות כנ"ל ג"ל). מג"ע אופן קע"א.

(נח) **מיכאל** חילותיו הם בגלגל ערכות. מג"ע אופן צ"ט בשם המדרש אבכיר.

(נט) **מיכאל** ה"ס הצנור ההולך מבינה שה"ס מ"י לחסד שה"ס א"ל, וצורת אותו הצנור הוא דמות ד' המחבר [מדות] מ"י א"ל הרי מיכאל. מג"ע אופן קכ"ג [וקמ"ז] בשם הכנפי יונה [ח"ד].

(ס) **מיכאל** שולט על ימות הקיץ. מג"ע אופן קכ"א עיין באות ש' שנה.

(סא) **מיכאל** גי' ק"א כמנין הנעלם של משה דהיינו ס' י"ן א'. [מג"ע אופן גי"ז עיין בערך מש"ה.

(סב) **מיכאל** נק' ספ"ר [הספר והסיף ירדו כדכין דב"ר פ"ז] ונק' ר"ב [רב על כל השרים]. מג"ע אופן קמ"ז.

גימ' קמ"ג וצ"ע) כי גם בינה נק' מצוה, (וצ"ל לפמ"ש שהרמז הוא במצוה"ה שהמלכות מקבלת מן בינה אימא אחיפת לברתא מנהא [זוה"ק ח"א ב' ע"א] וצ"ע) מאורי אור מערכת המ"ם סי' צ"ו.

(נב) **מצוה** הוא שם הוי"ה, דהיינו י"ה בחילוף א"ת ב"ש כי הן נסתרות לי"י, ו"ה נגלות לנו ולבנינו, ולכך הן כפשוטו, עיין בראשית חכמה. [ע"י אגרא דפרקא סי' ר"א ביאור הענין].

(נג) **מצו"ת** מלא כזה מ"ם צד"י וא"ו תי"ו בגי' תרי"ג, בספר אלה המצות מר"מ חאגיז.

(נד) **מצוה**. הידור מצוה עד שלישי במצוה, כי הז"א (שנק' מצוה כדלעיל) מתגדל שלישי ע"י נה"י דאימא, ובזה תבין כי השלישי הוא מלכ"ר דהיינו הוספת השלישי על השנים כי כן נתגדל הז"א פרק שלישי בכל שתיים פרקין מפרקיו. ע"ח שער הכללים פ"ד. [ע"י בני יששכר מאמרי השבתות מאמר ב' אות ה'].

(נז) **מצוה**, כשעושה האדם מצות אנשים מלומדה אזי המצות הם יבשים, רק צריך לעשות בליבא וברעותא שלים, ליקוטי אמרים. [הוא ספר מגיד דבריו ליעקב ליקוטי אמרים מהרה"ק המגיד הרד"ב ממעוררשש, וכ"ה בס' ליקוטים יקרים אות ה'].

(נו) **מזוזה** בגי' אדנ"י שהיא השכינה, והנה מקומה בסוף שלישי העליון של הפתח שכן המלכות נוקבא

חללי י"י, ויורה פי' הפסוק באומרו כל בשר ורבו חללי י"י שרצה לומר שהש"י ישיב לאיש כפעלו הן על עבירות קלות או חמורות ולא ישא פנים, וז"ש לראיה המתקדשים והמטהרים אל הגנות, ר"ל אפילו מאותן הארבעה שנכנסו לפרד"ס אח"ר אחד בתו"ך ר"ל היה בהן אח"ר שטעה אחר האחד שהוא בתו"ך דהיינו מט"ט ונענש, והש"י לא נשא פניו הגם שהיתה מעלתו שנתקדש אל הגנות, כן הש"י ישיב לאיש כפעלו הן מי שמעלתו גדולה וחוטא בדקות כגון זה ח"ו או בפועל מגונה בגשמיות כגון אוכלי בשר וכו' יחדיו יסופו נאום י"י, ר"ל יסופו למאמר השם שיכלה ויתום זוהמת הפשע מהם ויכללו במאמר השם וכבודו והבן.

(ס) **מטטרו"ן** מנין הנעלם של תור"ה כזה ת"ו וא"ו רי"ש ה"א, מג"ע אופן קכ"ב, ויש שם ט"ס, ועיין באות ת' תורה ותבין. נהיינו רק המלוי של תורה בלבד ו' א"ו י"ש א' עולה כן, ושם במג"ע כתב תי"ו ביו"ד א"כ מילואו הוא י"ו ואינו עולה לחשבון זה ע"כ ט"ס, ע"י זוה"ק שמות רע"ז ע"ב ענין מטטרו"ן ומיטטרו"ן, ובשערי ג"ע שער האותיות א' דרך ד' בבריאה ביו"ד מיטטרו"ן וכו' וביצירה סוד מטטרו"ן, וע"י ברכה"ע ח"ג מאמר תרי"ג פ"ג.

(סא) **מטטרו"ן** נק' תינו"ק עיין באות ת'.

(סב) **מטטרו"ן** ש"ר הפני"ם בגי' אלף חסר חד, בגי' ש"ר צבאו"ת. יעויין הסוד במג"ע אופן קמ"ב.

(סג) **מיכא"ל** וגבריאל, מיכאל הוא מימין וגבריאל בשמאל ולפעמים הוא בהיפך דהיינו כשגבריאל יורד למטה להגן על ישראל אז לוקח אותו מיכאל ונותנו לימין והוא בשמאל, ע"כ נזכר בכתוב לפעמים א"ש קודם לבר"ד, וכן היה סדר הלימוד של משה לפעמים אהרן לימינו ולפעמים לשמאלו [עירובין נד:]. סודי רזיא הביאו המג"ע אופן קע"ז.

(סד) **מטטרו"ן** שר הפנים, לא איתרשים בשום בר נש רק במשה, רע"א מהימנא פ' פנחס, [כך הביא במג"ע אופן ק', אבל לשון הרע"מ שם הוא, לא אית רשו לאשתמשא במטטרו"ן שר הפנים אלא לך, למשה, דאתון דיליה רמיוזין בשמך. ח"ג רי"ט ע"א], משה"ר ר"ת מט"ט ש"ר הפני"ם.

(סה) **מטטרו"ן** בגי' שד"י, שמו כשם יבו, וז"ס כי שמי בקרב"ו.

(סו) **מטטרו"ן** הוא בעולם היצירה ונקרא תו"ך שהוא אמצעי לגי' שרי פנים שהם רא"ש תו"ך סו"ף מג"ע אופן קי"ב, ועפי"ז אמרתי דבר נאה ומתקבל ברמו נכון בישעי" ס"ו י"ז, המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר אחד בתוך אוכלי בשר וכו' [החזיר והשקץ והעכבר יחדיו יספו נאום ד'] עיי"ש שהדברים אין להם קשר לפי פשוטו, אך יתפרש עפי"ז כי הנה בפסוק לפני זה אמר כי באש י"י נשפט וכחרבו את כל בשר ורבו

מ"ה [מנחות מג:]: הן הן מאה אדני"ם בסוד שם אדני"י שהוא בשכינה עיין בשערי אורה שער א', יעויין בהקדמת הזוה"ק א' ע"ב ר"א פתח שאו מרום עיניכם וכו' והאי קצה השמים לעילא אקרי מ"י (עיין בספר זהר הרקיע הכוונה על ר"ק שבבינה בבחי' התפשטותם בז"א קיימא לשאלה ע"כ איקרי מ"י בלשון שאלה, משא"כ בבחי' עצמיות הבינה לא קיימא אפי' לשאלה) ואית אחרא לתתא ואיקרי מ"ה (עיין בספר הנ"ל הכוונה ר"ק דז"א בבחי' התפשטותם במלכות נוקבא דז"א) וכו', ועל רזא דנא כתיב מ"ה אעידך ומ"ה אדמה לך וכו' עיי"ש בזוה"ק ובספר זהר הרקיע ותבין, והוא ג"כ לדעתי סוד שארז"ל אל תיקרי מ"ה אלא מא"ה כי א"א לקרות מ"ה כי ז"א א"א להשיג ג"כ בבחי' עצמיותו רק בבחי' התפשטותו במלכות, ע"כ יצורף למ"ה הא' ה"ס א' זעירא הרומזת למלכות כנודע, והשי"ת יראנו נפלאות מתורתו, וכשתעיין בדבריני תמצא שכל הבחינות שכתבנו בתיבת מ"ה הכל עולים בקנה אחד.

(ט) מ"י נקראת הבינה בבחי' ר"ק שבה המתפשטים בז"א דקיימא לשאלה עיין מש"ל בערך מ"ה, ועיין במערכת העיין עתיקא, ועיין בזהר מאמר שזכרתי בערך מ"ה, מ"ש התם על פסוק מ"י ירפא לך וכו' מ"י קצה השמים לעילא וכו' עיי"ש ותבין, ועיין בספר זהר הרקיע (וי ע"א) להיות הבינה מתלבשת בחסד שבחכמה ומשם מתחיל הגילוי

(ט) מ"טרו"ן ע"ה בגי' יציר"ה, מג"ע אופן קמ"ו, כי הוא שר היצירה כנודע.

(טא) מ"טרו"ן נק' הוי"ה הקטן דהיינו הוי"ה במ"ק שהוא בגי' טו"ב, ונקרא ג"כ טו"ב. ועיין באות טי"ת טו"ב.

(עג) מ"טרו"ן כשהוא ביצירה נק' נע"ר וכשעולה לבריאה נק' זק"ן, כמשארז"ל בפסוק ששר העולם אמרו, נע"ר הייתי וגם זקנת"י [יבמות טז:]. בספר קול בוכים.

(עג) מ"ה בגי' שם הוי"ה במילוי אלפין כזה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וסתם שם זה רומז לז"א והוא מבואר בכל ספרי המקובלים.

(עד) מ"ה עשרה אותיות בשם מ"ה, והנה בהגקד הט' אותיות בט' נקודות שבתורה זה אחר זה רומז לט"ס דזעיר, ואות האחרונה היא ה"א בלי ניקוד רומז למלכות דזעיר, כסא מלך בהקדמת תיקוני זהר [נף ד' ע"א, וזה סדרו יךד האַ ואַן האַ].

(עה) מ"ה במילואו כזה מ"ם ה"א בגי' אלהי"ם, ה"ס הוי"ה הוא האלהי"ם.

(עו) מ"ה נקרא השכינה סוד שאמר דוד ומדת ימי מ"ה היא [תהלים ל"ט] כי מדתו היא השכינה, וה"ס מ"ה י"י אלקיך שואל מעמך [דברים י:], מג"ע אופן קמ"ג, ולדעתי ה"ס אל תקרי מ"ה אלא

שלה בסוד הכתוב ורוע ה' על מ"י נגלתה, ע"כ נק' מ"י כי ה"ו"ד מרמזת לחסד שבחכמה (שחכמה נרמזת ב"ו"ד) והמ' הוא בינ"ה עיי"ש, ועיין בזהר בראשית דף י"ד ע"א מ"י זאת עולה מן המדבר מ"י זא"ת כללא דתרין קדושין דתרין עלמין בחבורא חדא וקשורא חדא עולה ממש למהוי קדש קדושין דהא קד"ש קדש"ן מ"י (עיין באות קוף ערך קד"ש קדש"ים) ואתחברת בזא"ת עכ"ל, ועיין באות זיין ערך זא"ת.

עט) מבו"י, איהי שכינתא תתאה, מלכו"ת. [דאיהי י' זעירא עשרה טפחים שיעורה וכו']. הקדמת תיקוני זהר דף ח' ע"א. ועיין בח"צ ובכסא מלך.

עט) מַלְאָה יכונה למלכו"ת. (שה"ס הדיבור נ"ל) זהר הרקיע דף ג' [ע"ב], ועיין בזהר ויקרא [ל"א ע"ב, ההוא דבר אתער מלה אחרא לעילא דאקרי דבר, דבר ה' אשר היה, ודבר ה' היה יקר וכו'].

פ) מברייח מן הקצה אל הקצה, נקרא הז"א עמודא דאמצעייתא, עיין בהקדמת הזוה"ק א' ע"ב מאמר ר"א פתח שאו מרום עיניכם וכו' מ"י קצ"ה השמים לעילא מ"ה ועד קצה השמים לתתא, ודא ירית יעקב דאיהו מברייח מן הקצה אל הקצה, מן הקצה קדמאה דאיהו מ"י אל הקצה וכו', וז"ל זהר הרקיע בגין דקאים באמצעותא בין אימא לנוק' ונעשה מלבוש לו"ק העליונים ונשמה לו"ק תחתונים שבמלכות עיי"ש, ועיין בת"י תרומה. [תרגום ינתן ב"ע שמות כ"ו כ"ח].

פא) מקצה השמים ועד קצה השמים, מקצה השמים לעילא הוא בחי' ו"ק דכינה בכחינת התפשטותם בז"א, ועד קצה קצה השמים לתתא בחינת פנימיות ו"ק דנוק' דז"א שנתפשטו מז"א. עיין בהקדמת הזוה"ק א' ע"ב ר"א פתח שאו מרום עיניכם וכו' מקצה השמים לעילא דכולא קיימא ברשותיה, ועל דקיימא לשאלה וכו' איקרי מ"י וכו' (עמ"ש ערך מ"י) והאי קצה השמים איקרי מ"י ואית אחרא לתתא ואיקרי מ"ה וכו' עיי"ש, ועיין בפירוש זהר הרקיע [ה' ע"א] ותבין.

פב) מקוה יש בה תתק"ס לוגין מנין אברה"ם שר"ה יצח"ק, מנין השעות שיש בארבעים יום שישב משה בהר, מג"ע אופן קנ"ג, (ובירושלמי בריה בטילה בתתקס"א [תרומות פ"י ה"ה, אבל שם איתא בתתק"ס, ועי' טי"ד סי' ק' ובכ"י ובדרישה ס"ק ב' כתב דאותיות ברי"ה במילואם ב"ת ר"ש יו"ד ה"י עולה תתקנ"ז ועם האותיות תתקס"א וז"ט תתק"ס ועם הבריה עצמה הוא תתקס"א. וכן כתב רבינו בעצמו בהוספות לסור מרע ועשה טוב אות מ"ו שם העתיק כל הערך הזה בתוספת ביאור]. נמצא שבהכנס אדם למקו"ה נתבטל ונעשה כבריה חדשה והוא י"ו פעמים ס' כי יש בו ד' יסודות וכל יסוד כלול מכל הד' הרי י"ו יסודות וכל אחד נתבטל בששים נ"ל לדעת הירושלמי), ובמג"ע אופן רמ"ז כתוב כי המקוה יש בה מ' סאה דמין מ' יום של קבלת התורה, וכמו שבכל סאה ו' קבין וכל קב ד' לוגין כן כל יום ד' עיתים ובכל עת ו' שעות (הגם שהוא בהיפוך אין קפידיא

ולהיות המספר אחד נ"ל) וכמו שבמקוה תתק"ס לוגין כן במ' יום תתק"ס שעות, ועל שיעור הזה היו ג"כ הלוחות שהיה משקלן מ' סאה, וכנגד הקבין שהם ר"מ חזרו ושבו ישראל בשעת מתן תורה ר"מ מיל כי על כל דיבור חזרו י"ב מיל ושבו י"ב מיל הרי כ"ד, עשרה פעמים כ"ד הרי ר"מ, (נמצא ענין התורה והלוחות נרמז במקוה ע"כ מקוה מועיל להשגת התורה כמ"ש המקובלים, ולדעתי צריך לכווין זה הענין נ"ל), וכן יצירת הולד בתתק"ס שעות (הרי כשאדם טובל את גופו בתתק"ס לוגי המקוה נעשה כבריה חדשה שנוצר במעיי אמו בתתק"ס שעות והבן נ"ל), וכל שיעורי המקוה נרמזין בהוי"ה כשתצייר ההי"ן בצורת דוד"י אזי יהיה מספר השם מ' נה' אחת בצורת ד"ו וה' תניינא בצורת ד"י, וז"ש שה"ש ב', דודי לי, כשהשם בצורת דוד"י אזי עולה מספו ל"י, הקבין ר"מ הוי"ה בגי' כ"ו תכפול כ' פעמים ו' הרי ק"ך וכן ו' פעמים כ' הרי ק"ך הרי ר"מ, הלוגין תתק"ס מרומזין במילוי כ"ו שהוא פ"ו תכפול פ' פעמים ו' ת"פ ו' פעמים פ' ת"פ הרי תתק"ס, וז"ס מקוה ישראל הוי"ה (ע"כ כתבו המקובלים לטבול ד' טבילות נגד ד' אותיות הוי"ה ושמעתי שצריך לצייר שם הוי"ה במחשבתו בשעת הטבילה נ"ל), וכן ארץ ישראל הוא מהלך מ' יום שהם תתק"ס שעות (ע"כ מקוה סגולה לחכמת התורה כמו שאוירא דא"י מחכים ואין תורה כתורת א"י נ"ל) וכן צריכה הנשמה לטבול בתתק"ס לוגי נהר דינור שה"ס גלגלוהי נ"ר דלי"ק [דניאל זן בגימ' ת' שהוא

מהלך מ' יום תתק"ס שעות (וצריך האדם להתפלל במקוה שינצל מדין הקשה והבן). [ע"י כ"ז לעיל בערך לוחות י"א, וענין המקוה וכו' עיין כונות המקוה בבני יששכר מאמרי אלול א' י"ד, תשרי ג' ב', אדר מאמר ג' דרוש ו', ובמגיד תעלומה פ' היה קורא ט"ז בית המדרש ג' תתקס"א כללות האדם אשר בתוכו ע"כ יש א' יותר במספרן].

פג) **מקוה יש בה ה' אלפים תש"ס בעים.**
מג"ע אופן קנ"ז.

פד) **מקוה יש בה תרמ"ח טפחים.** מג"ע
אופן רמ"ז.

פה) **מקום** הוא המלכות שהיא מקומה של עולם כי היא עיקר הצמצום הראשון להיקרא מלך שלטון והבן בסוד הכתוב הכל היה מן העפר [קהלת ג'], עיין בס' שג"ע א"צ פ"ב ד"ג, ועפ"י פירשנו מה שאמר המלך החכם אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח [קהלת י'], דידוע מצות מעשיות הם תיקון הנפש שהיא מבחי' מלכות, ועסק הלימוד ודיבור בתורה הוא תיקון הרוח רוח ממלא שהוא מז"א ת"ת, והנה אמרו רז"ל תלמוד גדול שמביא לידי מעשה, כי הגם שעוסק בתורה צריך למצות מעשיות לתקן ולקשט הנפש שהוא המלכות ואכ"מ, וזה שאמר אם ר"ח המושל שהיא ז"א שהוא מושל בסוד והוא ימשל כן, יתעלה עליך ר"ל שחשקך לעסוק בתורה, אעפ"כ מקומך שהיא מצות מעשיות בחי' מקו"ם שהוא מלכות שממנה הנפש אל תנח, והבן.

תליאן ליה ומאן איהו פתח עינים וכו' עיי"ש, ועיי' בפירושו זהר הרקיע [ה' ע"א] דז"ל, הנה פת"ח עיני"ם תקרא מלכות וכו' והיא נקראת מרו"ם שהעינים צופות לה לקבל שפע ממנה עכ"ל.

(65) **מעקה** נקראת השכינה, כן נראה בדין ידן על הקרנים מאמר י"א. ונראה בסוד הענין כי השכינה היא הספירה אחרונה של עולם האצילות ושם נפרס הפרסא כדמיון מעקה להתחלת עולם הבריאה, וכן מעולם לעולם שתחתיו. עיי' בכתבי הארז"ל. [ע"ח ח"ב שער דרדשי אבי"ע פי"ר].

(66) **מעק"ה** במילואו כזה, מ"ם עיי' קר"ף ה"ה בגימ' הי"א השכינ"ה. דן ידן שם. והנה במילוי כזה בגימ' ת"ו זהו והתיות ת"ו על מצחות וכו' [יחזקאל ט], ודרשו רז"ל ת"ו תחיה וכן בהיפוך ח"ו [שבת נה], כי בכאן גמר החתימה שהוא סוף המדות כמו הת"ו שהיא סוף האותיות נ"ל. ואם תמלא הה"א ביו"ד יהיה מספרו קדו"ש, כי במעקה הלזו נעשה הבדלה בין הקדושות מעולם לעולם, וכבר ידעת שפירוש קדו"ש הוא נבדל, והמילוי בלבד בגי' י"ם סר"ף, וכבר ידעת שכן הוא הכינוי אל השכינה מלכו"ת, כל הנחלים הולכים אל הי"ם והוא סר"ף כל דרגין ע"כ נקרא י"ם סר"ף.

והנה כתב עוד הקדוש בדין ידן שמספר מעק"ה הוא מספר השם סעפ"ה, ובזה השם נרמז סוד יציאת מצרים, כי

(67) **מקום פנוי**, ה"ס טהיר"ו עילא"ה והוא בגי' לב"ש כי הוא לבושו של הקדוש ברוך הוא. עיי' באות למ"ד ותבין. [עי' ביאורו באגרא וכלה פ' בראשית י"א ע"ב ר"ה ויבדל אלקים בין האור וגו' העתקה מס' דרך עדותיך].

(68) **מרגלים** טבין, נקראים הספירות. דן ידן על הקרנים מאמר י"א.

(69) **מנדו"ן** סגדו"ן הם שני מחיצות המבדילות בין רקיע של אויר א"י לבין רקיע שבחו"ל. זהר ויקהל [ר"ט ע"ב, ועי' ח"ג קע"ב ע"א], ועיי' בגלאנטי א' א' [ענה"פ איכה ישבה בר"ר העיר וגו', רישאל שבחו"ל מקבלים השפעתם ע"י שר האומה אשר גלו תחתיה, משא"כ בא"י שאין שם שום שר שרוקים הם ממחיצות הרקיע המברילות בין רקיע א"י ובין רקיע של ארץ העמים אלפים אמה].

(70) **מרום** נקרא הבינ"ה, גלאנטי א' י"ג בשם הר"א אזכרי, והביא ראיתו מזהר פקודי [רל"א ע"ב] מ"י ברא אלה דא הוא אתר דקיימא מרום עיי"ש, והנה בהקדמת הזוה"ק משמע הכוונה על המלכות כאשר יתבאר לקמן וכמו שפי' בעל זהר הרקיע, ושבעים פנים לתורה.

(71) **מרום** נק' המלכות, [נ"ל ז"ס הפסוק [תהלים גי'ן] כי רבים לוחמים לי מרו"ם, יום אירא אני אליך אבטח, ר"ל להאי מרו"ם קאמר נ"ל] עיי' בהקדמת הזוה"ק א' ע"ב, ר"א פתח שאו מרום עיניכם וכו' לאן אתר לאתר דכל עיינין

שנאמר לאברהם אנכי מגין לך ואמר לו הש"י כך חותמין מגין אברהם והבן.

(ט) **מגין** בגי' אדרון יחי"ד, ובגי' הוי"ה בהיכ"ל, וכנגד זה הי' צ"ג כלים בביהמ"ק, והכל ה"ס אנכי מגין לך, עיין כ"ז במג"ע על התורה פ' לך, והוא ג"כ בגי' אח"ד וע"ד, ה"ס יחודא עילאה ותתאה והבן כי הכל עולה בקנה אחד נ"ל. (עי' ערך ועד כ"ז)

(ט) **מועדים** מאוד צריך ליזהר במועדי ה' מקראי קודש לשמח העניים דהיינו ליתן להם הצטרכותם, ח"ל זהר בראשית דף י' ע"ב, פתח ר"ש ואמר כל מאן דחדו באינון מועדיא ולא יהיב חולקיה לקוב"ה (היינו צדקה לעניים) ההוא רע עין שטן שונא אותו וקא מקטרג ליה וסליק ליה מעלמא, וכמה עקו על עקו מסבב ליה, חולקיה דקוב"ה למחדי למסכני כפום מה דיכיל למעבד בגין דקוב"ה ביומיא אילין אתי למחמי לאינון מאנין תביריין (היינו העניים) דיליה ועאל עלייהו וחמי דלא אית להון למחדי ובכי עלייהו סליק לעילא לחרבא עלמא אתאן בני מתיבתא קמיה ואמרי רבון עלמא רחום וחנן איתקריאת יתגלגלון רחמיך על בניך אמר לון וכי עלמא לא עבדית ליה אלא על חס"ד דכתיב אמרתי עולם חס"ד יבנה ועלמא על דא קיימא, אמרו קמיה מלאכי עילאי רבון עלמא הא פלניא דאכיל ורוי ויכיל למעבד טיבו עם מסכני ולא יהיב

סע"ף בגי' רד"ו שנה נשתעבדו ויצאו על ידי סוד ה' רבתי דבינ"ה הרי מספר זה השם, (וענין האותיות של זה השם יעריין שם), והנה לפי מש"ל תבין כי ע"י עיקר השם היתה התחלת הגאולה היציאה ממצרים, דהיינו עיקר השם הוא בגי' מעק"ה, ואח"כ היה מסוד המילוי ענין של י"ם סוף"ף שהוא בגי' מילוי של מעק"ה, והשם הטוב יורנו האמת לאמיתו, והנה כשתמלא הה"א באל"ף יהיה מספרו א"ת שמרמו ג"כ על השכינה, והנה א"ת לרבות כי ע"י המעקה נתרבו העולמות מעולם לעולם והבן, והשם הטוב יכפר בעדינו. (עי' ערך סעפ"ה ט"ז).

(ג) **מאזנים** הוא מזל תשריי מז"ל מאזני"ם בגי' י"ה פעמים י"ה. מג"ע אופן ק"ו, ועמ"ש באות נון נ"א.

(ד) **מגיני** זהב, הם החשמלים, גלאנטי א' ג' ועיין באות ת' תא הרצים. [קול בוכים עה"פ כל רודפיה השיגוה וגו' וז"ל, כי בהיכל נגה יש מקום הנקרא תא הרצים ע"ש שנכנסים שם מלאכים שהם הרצים העליונים ונוטלים בידם מגיני זהב שה"ס החשמלים אשר הם מגינין וסיפין ורומחין ורצים להגן על ישראל מהאומות וכו' ע"כ].

(ה) **מגן** ה"ס ג' מלאכים מיכאל"ל גבריאל"ל גוריא"ל, אשר הם מרכבה לחג"ת מג"ע אופן קע"ט, והוא

(ק) מחוקק נק' היסוד, שג"ע א"צ פ"ג ד"ג ועיי"ש טעמו (ונכתב אצלינו שם בגלין הנלע"ד), וכ"ה בזהר הרקיע דף י"א ונראה שם דמדבר ביסוד דנוק' עיין שם.

(קא) מספר נק' הת"ת, ע"ח שער טנת"א פ"ה, גם היסוד נק' מספ"ר, שם בהג"ה ממחרצ [הצמח], וז"ל ערכי הכינויים, הלבוש דו"ן נק' מספ"ר והוא מט"ט וסנד"ל שר"ת שלהן מ"ס וכל שם סנד"ל גי' פ"ר הרי מספ"ר, הדעת כלול מה"ח וה"ג (ובע"ח אמר זה הטעם על ת"ת ויסוד עיי"ש) והן י' היריות, ובכל הוי"ה יש ד' אותיות הרי מ' דמספ"ר, אח"כ י' היריות במילואן יש בכ"א י' אותיות ופ"י [סין] הרי מ"ס דמספ"ר, אח"כ במילוי המילוי יש בכ"א כ"ח אותיות י"פ כ"ח הוא פ"ר הרי מספר (דמלכו"ת) (התיבה הזאת נראה ט"ס וצ"ע, ועמש"ל שאפשר ליישב הלשון אבל אעפ"כ נראה שאין זה מקומו) בכל ספירה וספירה עכ"ל ערכי הכינויים.

וז"ל ספר מאורי אור [מערכת מ' אות מ'] מספ"ר הדעת גם היסוד והעטרה הדבוקה בו (ה"ס המלכות דכל ספירה הנה תראה שיש מקום לגירסא שהבאתי בספר ערכי הכינויים אבל אעפ"כ נראה חסרון דברים לשם) וכן שד"י אדנ"י ע"ה גי' מספ"ר, (שד"י הוא יסוד, אדנ"י ה"ס עטרת מלכו"ת, ע"כ הוא ע"ה לרמז מלכות הכלולה ביסוד נ"ל) ויסוד דאימא מ"ס (אפשר ג"כ כוונתו על יו"ד היריות

לן מידי אתי ההוא מקטרגא ותבע רשו ורדף אבתריה דההוא ב"נ, מאן לון בעלמא גדול מאברהם וכו' עיי"ש.

(מ) מועד נק' מדת המלכו"ת גלאנטי א' ד', ואפשר משום שהוא בית מועד לכ"ל ח"י והבן. [יסוד צרי"ק ח"י, בקול בוכים עה"פ רכי ציו"ן אבלות מבלי באי מועד וגו', שיסוד הוא ציון ויש בו' ב' שבילים א' ההוא נגירו רמשחא טבא וא' אל המותר להשפיע לחיצונים, והשתא קמ"ל שהב' דרכים בזמן החרבן אבלות שאפי' השביל הטהור וכו' אינן נכנסין באהל מועד"ר].

(נט) מזבח היה ה' על ה' אמות ברום ג' אמות הרי ע"ה אמות הוא שיעור כ"ה מקוואות, והוא מנין קמ"ד אלפים ביעים כמו העולם שהוא מהלך קמ"ד אלפים ימים, כי מצרים הוא מהלך ארבעים יום ומצרים א' מס' בכוש וכוש א' מס' בעולם [פסחים צד.], צא וחשוב תמצא מהלך קמ"ד אלפים ימים, וכן יש קד"ם שעות בששת ימי בראשית, וכן התורה ניתנה בסיני באוהל מועד בערכות מואב ובכל פעם נכרתו עליה מ"ח בריתות הרי קד"ם, וכל זה נגד השם הוי"ה אשר יש לו קמ"ד צירופים (ולא זכינו לזה השי"ת יאר עינינו) מג"ע אופן קנ"ז. [אולי הכונה ע"ד שכי' בע"ח שער רפ"ח ניצוצין פ"ב דיש י"ב מדרגות עיי"ש, והנה בהוי"ה י"ב צירופים כנודע ועי' ע"ח שער מ"ד שער השמות פ"ה ופ"ז, י"ב פעמים י"ב הרי קמ"ד].

[אוריא"ל רפא"ל גבריא"ל מיכא"ל נוריא"ל],
ע"כ כשהרג אברהם את נמר"ד שהוא בגי'
ארגמ"ן דקליפה יצא לקראתו מלכ"י
צד"ק ויברכהו. כנפי יונה חלק ג' סימן
צ"א.

קו) **מנוח** אבי שמשון נתגלגל באבא
חלקיה, ואשתו צלפונית [ב"ב
צא]. באשת אבא חלקיה, וכמו ששם בא
המלאך קודם אליה [שופטים י"ג] כן בכאן
באו עניני המטר קודם מצדה כמבואר
בגמרא [כג]. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות
א', ועיי"ש כל הענין. [עי' עוד אבא חלקיה
קפ"ו].

קז) **מאיר** ר' מאיר היה ניצוץ מבכא בן
בוטא [ב"ב ג:] וכבר ידעת
המעשה שהזכירו רז"ל בנדרים [סו:]
בההוא איתתא דתברא בוצינין על ריש
בכא בן בוטא בצווי בעלה, אותו האיש
ואשה נתגלגלו בההוא גבר ליצן שצוה
לאשתו לירוק בפניו של ר"מ וכן עשתה
בצווי בעלה [מ"ר שופטים פ"ה], ור"מ שידע
גלגולו וגלגולם הסיב הסבה שתרוק
בפניו כדי להטיל שלום בין איש לאשתו
והבן, ועיין באות קו"ף קרח. גלגולי
נשמות מהרמ"ע אות ב' עיי"ש.

קח) **מבועץ** נקראים י"ג תקוני דיקנא
דארי"ך. שג"ע דרך אמת
פתח ה' דרך א'.

קט) **מקורין** בזהר בראשית דף ג' ע"ב
בראשית בחכמה וכ"י
לאעלא גו רזין סתימין עילאין, והכי

במילואן שיש בהם אותיות מנין מ"ס,
ואפשר לומר להיות הבינה בסוד בינה
ותבונה בחי' מ' וס' כנודע, כן כשנכללין
בפרצוף אחד בחי' יסוד הוא מ"ס וצ"ע
והשם הטוב יכפר) וה"ג שלה פ"ר
(מנצפ"ך) הרי מספ"ר, וכל מספ"ר הוא
במלכו"ת, וכן מספ"ר עם האותיות
והכולל גימ' שכינ"ה, גם מספר ר"ת
מט"ט סנד"ל פ"ר, היינו הדינים עכ"ל.

קכ) **מנצפ"ך** אותיות הללו מורים על
הגאולות, כ"ך בו נגאל
אברהם מאור כשדים ל"ך ל"ך [בראשית
יב], מ"ם בו נגאל יצחק מפלשתים כי
עצמת ממנו מאו"ד [בראשית כ"ז], נ"ן בו
נגאל יעקב מעשיו הצילני נ"א בראשית
ל"ב], פ"ף נגאלו ישראל ממצרים פק"ד
פקדתי [בראשית י"ז], צ"ץ שמור לגאולה
העתידה במהרה צמ"ח צדי"ק [ירמיה כ"ג],
מדרש רבה [במ"ר פי"ח], תנחומא [פ' קרח
ס"י י"ב], ועיין במג"ע אופן רל"ג.

קג) **מיכ"ל** בת שאול היתה גלגול אשת
און ב"ן פל"ת, ע"כ זו הצילה
את בעלה [שמואל א' י"ט] כמו זו [סנהדרין
קט]. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'.

קד) **מלכי** צד"ק מלך שלם ניצוץ ממנו
היה בארונה היבוסי, ע"כ היה
גביר על מקום המקדש [דברי הימים ב' ג'].
גלגולי נשמות אות א'. [עי' עוד ארונה קצ"א,
עפרן כ"ז].

קה) **מלכ"י** צד"ק בגי' ארגמ"ן הוא
מלאכי המרכבה דקדושה

אות, מקובלים. וכ"ה בע"ח שער רפ"ח
ניצוצין פ"ג.

קיד) **מערת** המכפלה, שכינה נקראת כן,
הג"ה במג"ע אופן רמ"ט
בשם אור נערב, ועיין בספר זהר הרקיע
דף ב' ע"ב.

קטו) **מילה** בשמיני בתחילתו כי זריזין
מקדימין, הרי עוברים על
הילד ק"פ שעות, (הגם שא"צ מעל"ע יום
הראשון מקצת היום ככולו נ"ל) מנין
השנים של יצחק שהוא היה הראשון
הנמול לשמונה. מג"ע אופן רל"ה, ועיין
באות א' ערך אדם.

קטז) **מילה**, למגזר לתמניא יומין
ולאעברא זוהמא דערלתא
בגין דההיא חיה (היינו המלכות שממנה
פורחין הנשמות עיין באות ח' חיה) איהו
דרגא תמינאה (עיין מ"ש באות הנ"ל איך
הוא דרגא תמינאה) לכל דרגין, וההיא
נפש דפרחא מינה איצטריכא לאתחזאה
קמה לתמניא יומין כמה דאיהו דרגא
תמינאה וכדון איתחזי ודאי דאיהו נפש
חיה נפש דההיא חיה קדישא ולא מס"א
ודא איהו ישרצו המים, בספרא דחנוך
יתרשמון מיא דזרעא קדישא רשימו דנפש
חיה ודא רשימו דאת יו"ד דאתרשים
בבשרא קדישא מכל שאר רשומין דעלמא
(ר"ל שתלך השפעת הזרע קודש ע"י
הרושם הקרוש דאיתרשם בעטרה דמות
היו"ד), ועוף יעופף על הארץ דא אליהו
דטאס כל עלמא בד' טאסין למהוי תמן
בההיא גזירו דקיימא קדישא ואיצטריך

אגליפו שית סטרין רברבין עילאין (עיין
באות שין ערך שי"ת סטרין) דמנהון נפיק
כלא דמנהון איתעבידו שית מקורין וכו',
ועפ"י פירוש זהר הרקיע [ט"ו ע"ב]
מקוריין הכוונה על ו"ק דז"א שהם מצד
החכמה שהוא מקור הכל, או ו"ק דנו"ק
כמד"א את מקורו הערה. עיי"ש.

קי) **מוחא** סתימאה, חכמה קדומה
שבא"א. עיין בזהר הרקיע דף
ז' ע"א בסוד סתימא דכל סתימין [מוחא
סתימאה דלא מתפתחא ל"ב שבילין כמו חכמה
שכו"א].

קיב) **מוחא** דשקיט ויתיב ושכיך כחמר
טב על דורדייא, סוד החכמה
דא"א שבו מתלבש גבורה דעתיק ושם
מתכפיין הדינים. ע"ח שער א"א פ"ו.
ועיין באות יו"ד י"ין על שמריו.

קיג) **משכיל** בלשון יחיד הוא יסו"ד,
[ע"ח שער שביה"כ פ"ג כי היסוד
נקרא משכיל לאיתן האורחי כמו"ש בסבא
דמשפטים וכו', ועי' זוה"ק תרומה ק"י ע"א]
וכשנאמר משכילי"ם לשון רבים הם נצ"ח
והו"ד, זהר הרקיע דף כ"א [ע"א] בפירושו
לזהר בראשית דף ט"ו ע"ב עיי"ש, ושם
מיירי מנ"ה דז"א שנקראים משכילי"ם
מלשון הסתכלות שמסתכלים תמיד ליסוד
דחבונה שבתוך ז"א להאורות המתגלים
שם כדי ליתן מאי דאיצטרך לההוא
אפריין עיי"ש.

קיג) **מערת** המכפלה ה"ס שם ב"ן ניו"ד
ה"ח ו"ו ה"ח שהוא כפול כל

לתקנא ליה כורסייא ולאדכרא בפומיה דא כורסייא דאליה"ו, ואי לאו לא שרי תמן, ויברא אלהים את התנינים הגדולים תרין אלין ערלה ופריעה גזירה דערלה ופריעה לבתר ואינן דכר ונוקבא (ר"ל ביטול ב' קליפות הללו הם קליפות דכר ונוקבא), ואת כל נפש החיה הרומשת דא רשימו דאת קיימא קדישא דאיהי נפש חיה קדישא כדקאמרן, אשר שרצו המים מיין עלאין דאתמשכו לגבה דאת רשימו דא (ר"ל להברית קודש איתמשכין טיפין עילאין מהמוח סוד חכמה) ובגין דא איתרשימו ישראל ברשימו קדישא ודכיר לתתא כגוונא דאינן רשימין קדישין לאתשמודעא בין סטר קדישא לס"א (כי ישראל לבד עלו במחשבה חכמה קדומה כביכול והבן מאד) דמסאבו, אוף ישראל רשימין לאישתמודעא בין קדושא לעמין עכו"ם דאתיין מסטרא אחרא דמסאבא כמה דאיתמר, עכ"ל זהר בראשית דף י"ג ע"א.

כאשר תתבונן באלו הדברים תבין מאן דלא נטיר ברית קיימא קדישא כדקא יאות אי אפשר לו להתבונן היטב בחכמת התורה, ומאן דנטיר יתגלו לו חכמת התורה והבן מאור.

קח) מלאכים בחינתן מזיווג חו"ב דלא פסיק רעותהון לעלמין, על כן הם חיים וקיימים. ספר זהר הרקיע נדף ג' ע"א ועיי"ש עוד.

קית) מלאכים בחיותם מבחי' חיצונית גוף ונפש דאד"ם

דאצילות, משא"כ נשמת ישראל מבחי' פנימיות בחי' י"ס דרוח. מבואר בע"ח שער טנת"א פ"ו.

קית) מלאכי השרת יכונה לפעמים לכלל עולמות בריאה ויצירה. גלאנטי א' ב'. [עה"פ בכה תבכה בלילה וגו' וז"ל, במדרש בכה תבכה בוכה ומבכה הקב"ה עמה, בוכה ומבכה מלאכי השרת עמה וכו', רמזו ז"ל כי כל העולמות בכו עמה והיינו כנגד עולם האצילות אמר בוכה ומבכה הקב"ה עמה, וכנגד עולם הבריאה שהוא עולם הכסא ועולם היצירה רמזו באמרם מלאכי השרת עמה וכו' ע"כ].

קכ) מנשה בן יוסף נתגלגל בר' חנינא בר פפא הנזכר בפ"ק דקדושין [לט:] דתבעתיה המטרוניתא היא היתה אשת פוטיפר [והסיתיה את הבן] כמו שתבעה את אביו [יוסף] ולא רצה ג"כ לשמוע וערק כמבואר שם. גילגולי נשמות מהרמ"ע אות ח' עיין שם. [עי' ערך אפרים רכ"א, חנינא ה', צדוק כ"ו].

קכא) מרדכי ניצוצו נתגלגל בחוני המעגל גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ח' עיין שם.

קכב) מושיעיים בגימ' אליה"ו משי"ח ב"ן דו"ד, וכן הם אותיות הנעלמים מן שב"ת כזה, י"ן י"ת ו' בגימ' מושיעיים. מג"ע אופן רנ"ב. [עי' ערך שבת י"ד].

קכג) משי"ח ב"ן דו"ד, נחמיה בן חושיאל שמו.

משיח בן דוד, ובס' אגרא דפרקא ס"י רל"ט בסופו כתב רבינו בעצמו שהוא משיח בן דוד עיי"ש, אמנם בפרקי דר"א פ' י"ט איתא ותרם כראם קרני וכו' כך מנחם בן עמיאל בן יוסף קרנותיו גבוהות וכו' ומוכח דמדרשים חלוקים יש בזה אודות תרין משיחין יה"ר שיתגלו בב"א.]

קס) משיח ב"ן יוסף יהיה מוטל מת ל"ט ימים עד שיחיה אותו הקב"ה בט"ל אורות של אותיות יו"ד ה"א ור"ו בגי' ט"ל. מג"ע אופן רנ"ב.

קכ) מנחם, נקרא היסוד גלאנטי א' ב', אין לה מנחם וכו' עיי"ש, והוא בגי' חק"ל הוא סוד הנו"ק שמקבלת מהיסוד, ותבין הכתוב [איכה ג'] חלק"י י"י אמר"ה (לשון אהבה כמד"א את י"י האמרת) נפש"י (דא נפ"ש דוד) ע"כ אוחיל לו. ג"ל). [בקול בוכים עה"כ אין לה מנחם מכל אוהביה וכו' וז"ל, אי נמי ע"ד הנ"ל מנחם הוא כינוי אל היסוד כי בו תנחם המדה הזאת ולזה אמר מנחם שהוא כולל כל תיאובתא דשייפין עילאין שהם אוהביה כאמור וכו' ע"כ].

קכט) מזל עליון נקרא תיקון הח' מתקוני דיקנא הוא נוצר חס"ד, מזל תחתון נק' תיקון הי"ג ונק"ה, מתרין מזלין עילאין אילין יונקים או"א דאצילות, מעלין שהוא נוצר שמגיע עד טיבורא דלבא יונק אבא, ומהתחתון שהוא ונקא שמגיע עד טיבורא דגופא משם יניקת אמא דאצילות, עיין בספר שג"ע, [דרך אמת פתח ה' דרך ב' ד"ה תיקון י"ג] ועיין כ"ז בע"ח שער א"א פ"י וי"א.

קמ) משיח יהיה על לבו חש"ן מנין משיח ומבטל בשמו קליפת נח"ש. קרניים ודן ידן מאמר י"ד. ונ"ל כי ע"י הנח"ש נתהווה ממשלת האומות מלכות הרשעה, וב"ב ע"י משיח צדקנו יתגלה כבוד מלכותו ית' יהיה הש"י למלך על כל הארץ, ע"כ משיח [עם האותיות] בגי' הוי"ה מל"ך הוי"ה מל"ך הרי"ה ימל"ך, וכן נח"ש המנגד למלוכה בגי' הכי הוה, ומרומז הדבר בדברי שמואל הנביא שהוכיח את ישראל ואמר להם ותראו כי נח"ש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו וכו' וה' אלהיכם מלככם [שמואל א' י"ב] והמשכיל יבין הדבר.

קכה) משיח חותם התורה המתחדשת בכל יום בכל הישיבות שבג"ע, חוץ ישיבת חזקיה מלך יהודא, וישיבת אחיה השילוני, וישיבת רשב"י, שבהם חותם הש"י בעצמו תורתם, זהו בראשית דף ד' ע"ב, ואין אתנו יודע טעם מה גדלו ישיבות אלו, ואפשר מאז ועד עתה יש עוד ישיבות כאלה, והשי"ת יודע.

קכו) משיח בן יוסף מנחם בן עמיאל שמו. [ע"י זזה"ק פ' שלח קע"ג ע"כ מבשרת ציון וכו' אימא דמשיחא מנחם בר עמיאל וכו' משמע שהוא משיח בן דוד, וכן יסוד הפייטן בסליחות ליום ג' דעשי"ת תנחם לעיר הבגויה תשבי מנחם ונחמיה, הם ג' אליהו משיח ב"ד ומשיח בן יוסף, משמע ג"כ דמנחם הוא

וב"פ הב"ל בגי' תשע"ד מנין החדר הנ"ל ומנין החלונות הנ"ל. קרנים ודן ידן מאמר י"ד.

קלג) **מקדש** עליון בינה, מקדש תחתון מלכות, זהר הרקיע דף ט' [ע"א] [והנראה] שם מקד"ש עליון נקרא הבינה בהתלבשה בו"ק דת"ת, ומקדש תחתון מלכות בהזדווגא (נ"א בהדמותה) לכינה, עיין שם.

קלג) **מתיבתא** דרקיעא, הוא מושב הנשמות בג"ע עליון, משא"כ מושב הרוחין הוא בג"ע תחתון, ומתמן פרחין בכל זמן להתחבר עם הנשמות בג"ע עליון, זהר בראשית דף ד' ע"ב וז"ל, בגין דכל צדיקא דתמן רישי מתיבתא ואינן מתיבתי דתמן רשימין אינן (פי' כל הצדיקים הגדולים הם ראשי ישיבות וכל אחד לומד עם האנשים השייכים לשורש נשמתו והוא השורש והם הענפים, וכל הישיבות אשר לשם הם רשומים ונקובים בשמות דא הוא ישיבת פלוני כמ"ש לקמן מתיבתא דחזקיה מתיבתא דאחיה), וכל אינן חברין די בכל מתיבתא סלקו ממתבתא דהכא למתיבתא דרקיעא (ר"ל שעולים מהישיבות שבכאן בג"ע התחתון למתיבתא דרקיעא שהוא בג"ע העליון), עיין כ"ז בזהר הרקיע י"ח ע"א, ועי' ערך משיח קכ"ה].

קלד) **מעריב** בגי' י"ב צירופי הוי"ה שי"ב, זהו סוד השכינה במעריב, הארז"ל. [הובא בכנפי יונה].

קל) **מצפ"ץ** הוא שם קדוש חילוף הוי"ה בא"ת ב"ש, והוא בא"א סוד ב' פאות הראש שהוא מלכות שבראש, ובכל פא"ה שם הנ"ל, והוא סוד ב' שמות [ה' ה'] הקודמים בתורה ליי"ג מדות שהם תיקוני דיקנא, וזה סוף תיקון הראש, ע"כ הם קודמים ליי"ג מדות הנ"ל, ואלו הבי' שמות נקראים שני המאורות הגדולים והימיני שורש דז"א והשמאלי שורש לנוקבא דז"א, ע"ח שער א"א פי"א, ועיי"ש כוונת זה השם באותיותיו. וכתב עוד שם כל מקום שיש בז"א שם אלהיים יש בא"א זה השם [מצפ"ץ] כי זה השם בגי' אלהיים דיודיין, כי בא"א נאמר ואין אלהיים עמדי, ע"כ שם [אין בו אלא הוי"ה], ע"כ זה השם הוא רק בגי' אלהיים דיודיין אבל הוא חילוף הוי"ה כנ"ל, (והוא בגי' ברחמי"ם וה"ס ברחמי"ם גדולים אקבצך דהיינו שני המאורות הגדולים והבן, נ"ל. [עי' ערך שני המאורות כ"א].

קלג) **מצפ"ץ** עד"ת יש חדר אחד הנקרא כן, וכו תשע"ד חלונות מנין שמות הנ"ל, והוא בגי' קר"ן משי"ח ב"ן דו"ד (והוא מספר עד"ת הוי"ה כשתתחלף הוי"ה בא"ת ב"ש) בסוד כאשר יבוא משיח ב"ב יתעוררו שני קרני ישועה מסוד אבא קדישא חכמה שבכתר הנק' ש"ת (בסוד מי ש"ת בטוחות חכמ"ה) והנה ב"פ קר"ן בגי' ש"ת ויצורף לכל קר"ן מילוי ס"ג שהוא ל"ז (נ"ל שהוא סוד ההב"ל היוצא מקר"ן בעת התקיעה והשם הטוב יכפר) אזי ב"פ קר"ן

(המשפט). זהר הרקיע דף י"ג [ע"א]
בפירוש המאמר עאלת אות מ"ם עיי"ש.

קמ) **מלכי** צדק, בספר מאורי אור [מערכת
מ' אות מ"ד] מלכי צדק נק'
אבא בסוד ה' בחכמה יסד ארץ, וצד"ק גי'
קפ"ד אחוריים דאבא עם י' אותיות עכ"ל,
[יסוד אבא בחי' ע"ב, הוי"ה דיודיין, ואחוריים
דע"ב קפ"ד]. ועיין בזהר לך דף פ"ז [ע"א]
הנראה לשם הכוונה על המלכות נוק'
דז"א ח"ל, דבר אחר ומלכי צדק דא
עלמא בתראה, מלך שלם דא עלמא
עילאה דאיתעטר חד בחד וכו' עיי"ש,
ועיי"ש כל המאמר ומעבר לך, ובזו"ח
לך במדרש הנעלם מפרש מלכי צד"ק הוא
מיכאל המלאך.

קנט) **מלכות יש** בה סודי נ' צינורים.
קרנים מאמר ח' ודן ידן.
[בכתר צינור א' בהוד ר' צינורים, במלכות נ'
צינורים בסוד נ' כפופה, ועי' מערכות אלהו' דף
פ' ע"א ובחייט שם].

קמ) **מלך** סדום יכונה לשר הגיהנם ושמו
ארסאל, זו"ח פ' לך במדרש
הנעלם. [עי' שם מאמר ד"ה וישמע אברם וכו'
דאיתא ערסיאל, ועי' ערך ארסאל קס"ח,
וערסיאל צ"ו].

קמא) **מראה** כבוד הוי"ה נקרא המלכות
נוק' דז"א, נ"ל מזוהר
הקדוש פ' בראשית דף ו' ע"ב ח"ל, איש
האלקים כביכול בעלה דהוא מרא"ה
כבו"ד י"י, עיי"ש.

קלה) **מערב** נקרא היסוד כי בו
מתערבין החסדים והגבורות
יחד, ע"ח שער המלכים פ"ד בהג"ה
מהחברים. ונראה לפי"ז כי רק יסוד דנו"ק
נקרא מערב, דביסוד הדכורא אינם
מתערבים החו"ג והבן.

קלו) **מל"ך** בגי' צ' ונקרא הקב"ה מלך
מפני שאין הקב"ה שורה
בפחות מצ' אלפים רבבות מלאכים, סודי
רזיא הביאו המג"ע אופן ר"נ, ונרמו
בפסוק והיה י"י למלך על כל הארץ
[זכריה י"ד], אר"ץ ר"ת צ' אלפים רבבות
מג"ע שם, ולמטה אין אוכלסא פחות מס'
רבוא [ברכות נח.], וזהו צדיק אתה ה' וישר
משפטיך [תהלים קי"ט], צדי"ק אוכלסא של
מעלה, יש"ר הם ס' רבוא אוכלסא של
מטה כזה, י' פעמים ש' הרי שלוש
אלפים, שלוש אלפים פעמים ר' הרי
ששים רבוא, וזה שנקראת התורה ספר
היש"ר שיש בה ששים רבוא אותיות,
ספ"ר ר"ת ס' רבוא פ'רצופין. והנה נאמר
וישב שלמה על כסא י"י [מלכים א' ב'] ותני
ר' חייא כסא שלמה היה בו צ' אלפים
קתדראות. מג"ע שם.

קלו) **מלך** נק' המלכו"ת בהתפשטות אור
הבינה בתוכה, דהיינו הוראת
המ' יורה על התפשטות נהי"ם דבינה,
והוראות הלי' על התפשטות חג"ת,
והוראת הך' על התפשטות חו"ב, והארה
זו אינה אלא לעתים ידועים בר"ה ויו"כ
(ע"כ אנו אומרים המל"ך הקדוש המל"ך

אלפים פרסאות, כנזכר בפרקי היכלות ובאותיות דר"ע בסוד גדול אדונינו ור"ב כ"ת, וה"ס ד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן עם ד' אותיות השורש, והוא סוד וכבוד י"י מל"א את המשכן [שמות מ'] ר"ל תמלא אותיות משכ"ן ותמן תמצא כבוד י"י והבן, מבואר בכתבי אריז"ל, ומג"ע [אופן קמ"ט] ובמקובלים. [עי' ערך עליון א']

קמט) מ' פתוחה, סוד המלכות בהתפשטות אור דבינה בתוכה ואז אתקריאת מל"ך (עיין ערך מלך) שמוכלת בתחתונים, ולא יתגלה אור זה כ"א לעיתים ידועים ברה"ו וי"כ, זהו הרקיע דף י"ג [ע"א] בפירוש המאמר עאלת אות מ' עיי"ש.

קמט) סתומה, בחי' בינה כד רביעא על בנין כשמתפשטת עד הוד, זהו הרקיע דף י"ב [ע"ב] בפירושו לזהר עאלת אות סמך עיי"ש.

קט) סתומה נקרא פרצוף תבונה הראשונה חוץ תבונה השניה המתלבשת בז"א הנקרא ד'. ע"ח שער הזיווגים פ"ד.

קנא) מנעול, זהו בראשית דף ג' ע"ב גו אינון תרעין אית מנעולא חדא וחד אתר דקיק לאעלא ההוא ומפתחא ביה, ועיין בפ"י זהו הרקיע נ"ו ע"א [דהכוונה על יסוד דנוק' דהוא סוד נקודת ציון נקרא מנעול ונכנס בו המפתח יסוד דדכורא (עיי' מ"ש בערך

קמט) מעי"ם סוד הדעת הממלא כל החדרים, כן פי' הזהר הרקיע [ט"ו ע"א] על זהו בראשית דף ג' ע"ב, גליפו אגליף ההוא סתימאה קדישא גוי מעוי וחד טמירו עיי"ש.

קמג) מעי"ם עליונים סוד הדעת דאבא ודע"ת שבכינה דז"א. ג"ז שם עיי"ש.

קמד) מלפני הוי"ה, או מה שאנו אומרים בתפילתנו יה"ר מלפניך, היינו בינה שהוא מלפני ומקודם הוי"ה שהוא ז"א, משא"כ לפני הוי"ה (עיין באות למ"ד לפני). ע"ח שער הזווגים פ"ד עיי"ש.

קמה) מפתח סוד הדעת, זהו בראשית דף ג' ע"ב [האי גליפי אגליף וטמיר בה כמאן דגנוז כולא תחת מפתחא וכו', ופי' שם בזוהר הרקיע מפתח הוא הדעת עיי"ש, עוד מבואר שם שהיסוד נקרא ג"כ מפתח שהוא פותח לעשותה כלי כנודע עיי"ש, והמשכיל יבין שהכל הולך למקום אחד כי אין וכו' אלא לדעת. [יבמות נג:].

קמו) ממלפנין נקרא הו"ק שהם מטולטלין מדין לרחמים ומרחמים לדין כפי מעשינו. ע"ח שער הכללים פ"ח.

קמז) משכן, המלוי שלו כזה מ"ם שי"ן כ"ף נו"ן בגי' רל"ו, ה"ס שיעור קומה של יוצר בראשית רל"ו

להשפיע טוב לנותן מעשרותיו כראוי. נעי
ערך יר"ת כ"ג].

קנט) **מעש"ר** מי שנותן מעשרות כראוי
מתעוררים תתש"ם
רקיעים להשפיע טוב מנין עש"ר תעש"ר
(ולדעתי הוא מנין ישראל בהחשב
האל"ף לאלף נ"ל).

קנט) **מעשר** מצות מעשר היה סיוע
לקבלת התורה, בסוד
הכתוב במעשר ובחנוני נא בזא"ת, אין
זאת אלא תורה וזא"ת התורה. קרנים ודן
ידין מאמר י"ב ועיין שם. ועיין באות
שי"ן שבעור"ת.

קס) **מכון** הר ציון, נקרא עמוד אחד שבין
ג"ע התחתון לג"ע העליון,
וע"י אותו העמוד עולים הנשמות
בשבתות ויו"ט מגן עדן תחתון לעליון.
זהר [ח"א ר"ט ע"א].

קסא) **מחשבה** כיון שהאדם מוסר כל
מחשבותיו להבורא ב"ה
יתברך ויתעלה, שהוא י"ת ישלח לו
במחשבותיו מה שהוא צריך לעשות
כמ"ש השלך על ד' יהבך [תהלים נח], והוא
רוצה וחושק ומתאוה לאיזה דבר
חסידות, מסתמא הוא צריך לאותו דבר
והשי"ת שלח לו אותה המחשבה, ליקוטי
יקרים [אות י"א].

ע"כ אל תתמהר אחיי וריעי בראותכם
איזה מנהג חסידות הנהוג אצל אחד
מהשלימים, והשלימים האחרים מקילין
בזה החסידות, עת לכל חפץ כי החומרא

מפת"ח), עיי"ש כי דבר במקום גבוה,
ונ"ל דכל יסוד דנוק' נקרא כן.

קנט) **מארי** דגדפין הנזכר בזהר בראשית
דף ד' הוא מט"ט אשר יש לו
ל"ו גדפין מימין ול"ו משמאל והוא
הנקרא ובעל כנפים אשר יגיד דבר נקהלת
י". זהר הרקיע [י"ח ע"א] וכ"ה בדרך אמת
[שג"ע].

קנג) **מעשה** בראשית נקרא האורות
שבטהירו קודם שהיה בהם
סוד האהבה ע"י הופעת אור העליון
מא"ס שהיא רזא דמחשבה שהיו כל
האורות דמיון עיגולים.

קנד) **מעשה** מרכבה, נקראו האורות
כשנתהוו אח"כ בסוד
פרצוף אדם ומתלבשים זה בזה ונעשה זה
מרכבה לזה שג"ע, ובספר זהר הרקיע
בפירושו לזהר מאמר הנצנים וכ"ו נראה
מעשה בראשי"ת הכוונה ו"ק שיצאו
מבינה הנקרא בראשי"ת.

קנה) **מרכב"ה** אות הכ"ף שבתוכו
מרומז לכ"סא וד' חיות
מקיפות את הכסא שסופי תיבותיהן
אותיות מרכ"ה דהיינו אד"ם נש"ר כרו"ב
ארי"ה. מג"ע אופן ק"ם.

קנו) **מרכב"ה** שלימ"ה בגי' אברה"ם
יצח"ק יעק"ב דו"ד.
מג"ע.

קנט) **מעש"ר** בגי' השם יר"ת, שם אחד
מע"ב שמות מתעורר

בני אדם יהיה עושה כמעשיהם, יש לחוש מתוך לשמה יבוא שלא לשמה (עיי' בחובת הלבבות שער יחוד המעשה), רק כשיהיה בעל מדריגה יכול לעשות כל מעשיו בהצנע. ליקוטי יקרים, והדברים עתיקין והמשכיל יכין. פעמים שאדם נופל ממדריגתו מחמת עצמו שהש"י יודע שהוא צריך לכך והירידה הוא צורך עליה, ולפעמים העולם גורמים לו כל זה, (ועל הכל צריך שיבחן במאזני השכל נ"ל) שם בספר הנ"ל. [אות י"ד ט"ח].

קס"ה) מ', למרבה המשרה ס' סתומה באמצע התיבה [ישעי ט']. ובנחמיה חומת ירושלים אשר המ פרוצים מ' פתוחה בסוף התיבה [נחמיה ב'], כי למרבה המשרה הרמז על משיח הוא עתה סתום, וחומת ירושלים פרוצה, ולעתיד ב"ב יסתם הפתוח היינו חומת ירושלים ויפתח הסתום היינו המ"ם של למרבה המשרה שיתגלה משיח, מג"ע אופן ק"פ, והוא סוד העיבור לדעתי שהפה נסתם והטבור פתוח, ובזמן הלידה נפתח הסתום ונסתם הפתוח [נדה לא.], זה שאמרנו בפסוק צדיק כתמ"ר יפרח [נהלים צ"ב], כי תמ"ר ה"ס מ' פתוחה וסתומה, כי מ"ם סתומה הוא ת"ר כנודע, וה"ס מלכות בית דוד שיצאה מתמ"ר דייקא, והמשכילים יבינו ברמז מועט נ"ל. [עי' ביאור הענין בהרחבה באגרא דכלה פ' וישב עה"פ ושמה תמר].

קס"ו) מחל"ת בת ישמעאל, נקראת כן שם קליפה אחת נוק' ועמה יש תע"ח כיתות של מלאכי חבלה מנין שמה, והיא הולכת ומחוללת ומרקדת כשמה

הלזו שייכת לשורש הנשמה של זה ולא לאחרים ואין להלעיג על שום מנהג וחומרא, רק להניח לכל אחד להתנהג בדרכו הטוב, בינו והתכוננו ידידי אשר כנפשי וכלבבי כי דברים האלו רבים חללים הפילו אשר אינם יודעים הדרך הישר הלזו.

וכבר שמעתי מעשים נוראים בעיניני חומרות כאלה שרצו אנשים חכמים בעיניהם להכשיל איזה מאנשים שלמים בדבר חומרותם ותהי להם לפוקה ולמכשול, והש"י היה בעזר האנשים ההולכים לתומם להתנהג במנהגם הטוב, הגם שהוא כשר לפני כל אדם להם ניתנה למורשה החומרא הלזו.

ועפ"ז יתפרש הפסוק רבות מחשבות בלב איש ועצת י"י הוא תקום [משלי י"ט], ר"ל האדם יש לו כמה וכמה מחשבות בעיניני העבודה אבל מה שנגמר במחשבתו להתנהג בדרך הישר הלזו היא עצת י"י, היא תקום, והבן.

קס"ז) מחשבה כשאדם דבוק בכורא ונופל לו מחשבה מאיזה דבר מסתמא הוא כך כמו שנופל במחשבתו זהו רוח"ק מועט. ליקוטי אמרים [וליקוטים יקרים אות י"ב] בשם הבעש"ט. ועיין לעיל אות ד' דביקות.

קס"ח) מחשבה עילאה, ה"ס אבא. ע"ח שער רפ"ח ניצוצין פ"ה.

קס"ט) מדריגה, קודם שיבא למדריגה גדולה יעשה מעשיו בגלוי, כי באם יעשה הכל בהצנע ולפני

המלכה אם השדים והרוחות כלתו של שר אדום
וזמנך דכלתו מחלת בת ישמעאל, ולמדנו משמוש
קטן ושמוש גדול וכו' וקבלו ז"ל שמחלת בת
ישמעאל מרקדת לפני סמאל בתע"ח שרים וכו'
ואלו דברים סתומים מקובלים עד מפי אדון
הנביאים וכו' ועי' ערך ליליית ט"ן.

קסז) **מנב"ל** נבו"ת, הם ב' קליפות
הבאים מקליפות בת"ב
ממונים להעניש מי שאוכל בשר בחלב,
והם מספר תק"ף מנין פ"ת ב"ג המל"ך
הנאמר בדניאל וחביריו שלא רצו לאכול
מאכל נבוכדנצר שהיה בשר בחלב, וכן
פ"ת ב"ג המל"ך בגי' דז"ה הי"ה בשר
בחלב, (ואלו הב' קליפות הם בגי' רק
המילוי של אד"ם דהיינו ל"ף ל"ת ס', כי
מי שאוכל בשר בחלב שורץ עליו ב'
קליפות הנ"ל ונשתנית צורתו מתואר אדם
ואינו רק כדמיון הצל אל האדם, ע"כ
נישתנית צורת נבוכדנצר לחיה ולבהמה,
ודניאל ששמר צורתו נפלה אימתו על
האריות ולא חבלוהו כמ"ש בזהר עי"ש
נ"ל) ואית דגרסי לב"ן נבו"ת. עיין כ"ז
בקרנים ובדן ידן מאמר י"ב, ועיין באות
למד לבן, ובאות ב' בשר בחלב.

קסח) **מ"ם** נקרא השר של שכחה, הקליפה
שכנגד בינה ותבונה שהיא
סמ"ך ומ"ם כנודע, ע"כ אינו דומה שונה
פרקו מאה פעמים למאה פעמים ואחד, כי
ס"ם בגימ' מאה ועד מאה פעמים יוכל
לשלוט ויותר אינו שולט, וידוע תדע
דאחוריים דע"ב קס"א [הוי"ה ואהי"ה
דיודיין] אשר הם בגי' זכו"ר, מאחוריים הם
קפ"ד קדמ"ת בגימ' תשכ"ח. עיין כל זה
בע"ח שער הזיווגים פ"ו.

מחלת, ומלחמה ארוכה ביניהם עם
הקליפה ליליית שיש עמה ת"פ כתות
והולכת ומיללת כשמה, ואינן פוגעות זו
בזו כי אם ביוה"כ והמלחמה כבידה
ביניהם ובין כך וכך עולה תפילתם
ותעניתם של ישראל בלי קטרוג. גלאנטי
א' ה' בשם שימושא זוטרא דשידי, ונ"ל
דמש"ה מ"ח אלול עד יוה"כ שאז הם
ימי רצון לתשובת ישראל שבהם עלה
משה לקבל לוחות אחרונות ונתרצה
הש"י לישראל תמצא בהם תתק"ס שעות
מנין הב' קליפות הנ"ל היינו מנין
כיתותיהם עם הב' הנ"ל, וה"ס מקוה
טהרה לישראל הימים הללו מנין תתק"ס
לוגין שבמקוה. נכס' קול בוכים על מגלת
איכה לרבי אברהם גלאנטי רף ט"ז ע"א עה"פ
אויביה שלו וכו' מסיים שם ז"ל, ובענין מחלת
בת ישמעאל כתבו המקובלים ענין נפלא מהיכן
יצאה והרוצה לעמוד עליהם יעיין בספריהם
וימצא נופת מתוק לחכו עכ"ל, ועי' מדרש סדרי
דשמושא רבא וסדרי היכלות ד"ה תרי, הוא מדרש
מזמן הגאונים, ובס' האמונות לר' שם טוב (חברו
החכם החסיד ר' שם טוב ב"ר שם טוב שהיה
מקובל וראש ישיבה בספרד נפטר בשנת ק"ץ)
שער ה' פ"ד נ"ג ב' ז"ל, זקני המקובלים
הקדושים וגאוני עולם הסכימו כי כמו שהאבות
הקדושים אברהם ויצחק זה מרתו מרת החסד וזה
מרתו מרת הגבורה כן ישמעאל ואדום מושרשים
בשני שרשים ועיקרים בסוד הקליפה זה לימין וזה
לשמאל, ישמעאל בשמרי הימין ואדום בשמרי
השמאל וכל אחד מאלו הוא כללם לכלול בהם
שאר האומות וכו', והגאונים העמוקים בסתרי
תורה כתבו ז"ל, יש קבלה ואין אדם יכול לפרש
ושרה והגר יוכיחו וכו' ולכן נמצא בתשובת רב
נחשון ורב גטרנאי גאון ז"ל, זמנך שליליית

מערכת אות הנו"ן

זוכה אל הנפש, וכיו"ט רוח, וכיוה"כ נשמ"ה, ובשבת חיה, ובעוה"ב יחידה, לחלק יחידה לא זכה בהם שום אדם בעוה"ז רק אדה"ר דכתיב הן האדם היה כאח"ד ממנו, וג"כ משה זכה כד קאים בטורא דסיני, ואח"כ בשעת העגל נטלוהו ממנו. מג"ע אופן קע"ה.

ד) נשמ"ה י"ז דרגין אית לנשמתא, יעויין עניינם בספר יונת אלם, והוא מנין טו"ב שהוא דרגא דמט"ט, עיין באות ט' טו"ב.

ה) נשמ"ה החמשה דרגין שיש לנשמה ססמנם נרנח"י המבוארין לעיל, הנה בחי' יחידה לא יחשב כחשבון שהוא בחי' נעלמת מאד, וא"כ הד' בחינות נרנח"ה הם בחי' טעמים נקודות תגין אותיות, והנה כשיזכה האדם רק לנפש מתאחזין עדיין בו מאד החיצונים, וכן כשיזכה לבחי' רוח אבל לא כ"כ כמו בנפש, וכשיזכה לנשמה הוא רחוק מחטא אבל עדיין יש פחד, אבל כשיזכה להארת חיה ניצל מחטא כי בחי' חיה היא בחי' חכמ"ה מוחי"ן המועיל לזווגים וליחודים בסוד פב"פ, כי בבחי' נשמה הגם שכבחי' נשמה בעצמה אין מתאחזים החיצונים עכ"ז לא תגדל

ו) נשמ"ה, נשמת הצדיק אחר פטירתו מעוה"ז עולה מעולם ועד עולם עד מקום שממנו חוצבה נשמתו בספירין דאצילות, ובעוברו דרך בי"ע מניח רושם אור נשמתו בהם, ונשמתו העיקרית אינה זזה ממקום שורשה כי הוא מרכבה לקונה שם באצילות, והרושם שהניחה בבי"ע הוא שבא לעוה"ז לעזור לצדיקים וללמדם רזי תורה, וכמ"ש בסבא דמשפטים שבא רושם הנפש בסוד טעין חמרי, וכן רושם הנפש של מרע"ה שבה לזכות הרבים. כסא מלך בשם הארז"ל.

ז) נשמ"ה, מן הבינה, וסימנך ונשמ"ת שדי תבינ"ם [איוב ל"ב], ג' מילואי אהי"ה [ק"ל קכ"ב] בלא הפשוט בגי' נשמ"ה, (וצ"ל עם ג' כוללים נ"ל). מאורי אור מערכת הנו"ן סי' מ"ב.

ח) נשמ"ה, ה' דרגין יש לנשמה נפ"ש רוח נשמ"ה חי"ה יחיד"ה, נגד הה' פרצופים עליונים הנרמזים בד' אותיות הוי"ה וקוצו של יו"ד, [קוצו של יו"ד א"א, יו"ד אב"א, ה"א אימא, ו"ו זעיר, ה"א נוק, וסדר הנרנח"י ממטה למעלה כמובן כתבי הארז"ל. וזוכה בהם האדם בזמנים מחולפים דהיינו בחוה"מ ומוסף דר"ח

הארתה לכל יתאחזו החיצונים בבחי' רוח
ונפש שהם סוד תגין אותיות.

ולפייזו נ"ל שעל כן בס"ת יש רק
אותיות ותגין כתובים בתורה ואנחנו
ממשיכין נקודות שה"ס הנשמה שהוא
ג"כ הארה גדולה, וזה אינו מועיל כ"כ עד
שממשיכין ג"כ הטעמים שה"ס חיה ואז
מגרשים החיצונים לכל יינקו מהקדושה.

ועפייזו נ"ל לפרש משארז"ל נמגילה
לכ. כל הקורא פסוק בלא נגינה עליו
נאמר וגם אני נתתי להם חוקים לא
טובי"ם ומשפטים כל יחי"ו בהם, דצריך
להבין האיך מרומז זה בפסוק, ולפי
האמור יובן דבריהם הקדושים כי הגה
ע"י בחי' חיה שהם המוחין מתהווה
היחוד והזיווג דהיינו חיבור יסודות זו"ג
שנקרא כל אחד טוב ושניהם כאחד
טובים, והגה בהעדר בחי' חי"ה שהם
הטעמים אזי נעדרו המוחין ועדר בחי'
הזיווג, וז"ש וגם אני נתתי להם חוקים לא
טובי"ם והבן ומשפטי"ם כל יחי"ו בהם
ר"ל שאין בהם בחי' חי"ה, וחי בהם
כתיב, והשי"ת יראנו מתורתו נפלאות ואל
יאמר פינו דבר שלא כרצונו, יעויין בע"ח
שער העקודים פ"ו ותבין דברינו.

ועפ"י האמור יובן מאמר רז"ל
[קידושין ז. טב למיתב טן ד"ו מלמיתב
ארמלו, כי כשאין היחוד פנים בפנים
הנרמז בתיבה ד"ו כנודע, הוא כאילו
יושבת אלמנה ח"ו, וזה ט"ב למיתב ט"ן
היינו ר"ת טעמים נקודות ואז היחוד
ד"ו. וזה נ"ל מ"ש א"ת לרבות בכל מקום

דהיינו א"ת ר"ת תגין אותיות צריך
לרבותם בטעמים ונקודות.

ובזה יתפרש הפסוק בתורה נכראשית
אין וירא אלקים א"ת האו"ר (שהוא בגימ'
בתורה כמ"ש הבעה"ט) א"ת ר"ת תגין
אותיות ר"ל אותיות ותגין שבתורה ראה
אלהי"ם כי ט"ב, היינו שמן הצורך
להמשיך אליהם בחי' הטוב היינו לעורר
היסודות לזיווג ע"י המשכת טעמי"ם
נקודות, ואז ויבדל אלהים בין האור
דקדושה ובין החשך דס"א, כי ע"י החזרת
פכ"פ יתגרשו החיצונים מרוב הארת בחי'
החיה בחי' טעמי"ם והבן כי עמוקים
הדברים, ולרמז זה, אלהי"ם א"ת האו"ר
כ"י ט"ב בגי' ז"ה טעמי"ם נקודות ע"ה
לכוללם יחד עם הא"ת, או אלהי"ם א"ת
האו"ר כ"י בגי' טעמי"ם נקודות במספר
השוה ועייזו הוא טוב כנ"ל.

(ו) **נשמת כל חי יסוד המושך טפה**
הזרעית מהמוח שנקרא חכמה.
זהר הרקיע דף ט' ע"ב.

(ז) **גהר נקרא היסוד בכל מקום, וסימנך**
כנה"ר שלו"ם, נו"ן ה"א רי"ש
בגי' ברית"י ובפרט יסוד דבינה, נה"ר
יצא מעדן חכמה. עכ"ל מאורי אור
מערכת נן סי' י"ז.

(ח) **גהר כב"ר, בהקדמת תיקונים פירש**
על מט"ט שהוא רכ"ב לשכינה,
[פי' יסוד, הקדמת תיקו"ז ד' ע"א] וע"ש
בכסא מלך ובח"צ. [בכסא מלך שם כתב, כי

הדין, כמו שבניסן בודק עד מקום שידו מגעת והשאר מבטלו בלבד, כן בענין בדיקה הנפשיי מפשפש במעשיו ושב על עוונות הנזכרים אצלו והנשכחים ממנו מבטלו בלבד, דהיינו שמתוודה דרך כלל חטאתי עויתי פשעתי ומקבל עליו שלא יחטא עוד ולא ישוב לכסלה, והשי"ת יכפר בעד כל ישראל כמבואר ענין זה בזהר בלק עמוד קצ"ה ע"ב. מג"ע אופן ק"ה וק"ו. [ע"י ערך אדניי צ"ג].

וזהו ג"כ הפירוש לדעתי שאנו מתפללין הושיעה נ"א הצליחה נ"א, הכוונה על ב' חדשים הנ"ל. וכן ועת"ה יגדל נ"א אין ועתה אלא לשון תשובה כמשארז"ל בכמה מקומות [כ"ר כ"א ו], והתפלה להשי"ת ועת"ה היא התשובה יגדל נ"א, ר"ל תתגדל התשובה בב' חדשים הנ"ל, כאשר דברת לאמר, ר"ל הכוונה כי אמר משה להשי" בתחילת שליחותו שלח נא ביד [שמות ד'], כי הנה אותיות י"ד מורים על ב' חדשים תמו"ז וטב"ת ובהן שלטו יד עשו בעוה"ר כידוע, והתפלל משה שישלח אותיות נ"א בי"ד ר"ל שתגדל כ"כ כח ישראל בב' חדשים אלו עד שיתפשטו בב' חדשים תמו"ז וטב"ת וינצלו מכל רע וימלא כבוד השי"ת את כל הארץ.

והנה משה כל דבריו היה בשפע אלקי הנשפע עליו ברוח קדשו ושכינה היתה מדברת מתוך גרונו, זה שאמר בכאן כאשר דבר"ת לאמ"ר ר"ל שאתה דברת הדיבורים הללו שאומר אני כי דיבורי אז מאתך נהייתה זאת לי והבן, וזהו ג"כ

הוא בספירין דיצירה כדכתיב במראות יחזקאל דמות כמראה אד"ם ושם הוא מטטורין שרן.

(ט) גחל נק' הבינ"ה. זהר הרקיע דף ט"ו ע"ב].

(י) גחלים, זהר בראשית דף ג' ע"ב שית סטרין רברבין עלאין (עיין באות שי"ן ערך שי"ת סטרי"ן) וכו' דמנהון אתעבידו שית מקורין ונחלין, ועפ"י פי' זהר הרקיע נחלין הם ו' קצוות דז"א או ו' קצוות דנוקבא מצד הבינה הנק' נחל עיי"ש, ועמש"ל באות מ"ם בערך מקורי"ן. [וע"י זהר הרקיע פ' תרומה קי"א ע"ב].

(יא) ג"א במלואו כזה נו"ן אל"ף בגי' ביר"ה הוא בית המקדש, וזהו ועתה יגדל נ"א. מג"ע אופן צ"ה, עיין באות ב' [כירה ד'] מש"ש.

(יב) ג"א במילואו כנ"ל, בגי' ה' ענניי כבו"ד. מג"ע אופן ק"ד.

(יג) ג"א ה"ס ניס"ן תשר"י, כי ארבע אותיות אדניי בכל תקופה מאיר אות אחד דהיינו תקופת ניסן אות הא', דהיינו אות הא' הפשוט בחודש ניסן, ובאייר הלמ"ד דמילוי אל"ף, ובסיון הף' דמילוי אל"ף, ועד"ז הד' בתקופת תמוז, והנו"ן בתקופת תשרי, והיו"ד בתקופת טבת, נמצא אותיות נ"א הם מרמזין לתשרי וניסן, ובשניהם הם זמן בדיקת החמץ, בניסן בדיקת החמץ הגופניי ובתשרי הנפשיי, ומקרה אחד להם לענין

כשתדקדק במזלותיהם תמצא בהן מרומז
הוי"ה שמ"ו, כי מזל ניסן מז"ל טל"ה
והוא בגי' ו"ה פעמים ו"ה, ותשרי מז"ל
מאזני"ם בגי' י"ה פעמים י"ה ובצורפם
יחד בגי' הוי"ה שמ"ו (ר"ל בגימ' שמ"ו
ויוצא משם הוי"ה וזהו הוי"ה שמ"ו)
(עיין באות נו"ן ואות ת) כמ"ש במג"ע
אופן ק"ו, וז"ס לדעתי והי"ה ד' למלך על
כל הארץ, ר"ל עפ"י סדר החדשים ניסן
ראש לחדשים ובניסן צירוף ו"ה ובתשרי
י"ה, וזהו והי"ה ד' למלך על כל הארץ אז
ביום ההוא יהיה הוי"ה אחד ושמו אחד
נ"ל.

(ד) נא מרמו על חדש תשרי לבדו ר"ת
נתיב איתן, תשרי ירח האיתנים
שמתגלה שער הנו"ן, נתיב איתן, [וזה"ק
חיב ק"י ע"ב], מג"ע אופן ק"ו. ולפי"ז
מרמו בני"א מה שאמרו רז"ל [ריה יא].
בראש השנה יצא יוסף מבית האסורים,
ע"כ יוצא מתיבת נ"א בגי' יהוס"ף עם ה'
אותיות דהיינו מלוי נ"א כזה, ו"ן ל"ף
בגי' יהוס"ף עם ה' אותיות.

(ט) נ"א, בחיבה זו מרומזין הב' כרוכים
חנו"ך אליה"ו, כי נ"א ר"ת
נ"ער (שהוא חנו"ך לנע"ר) איליהו, גם
נ"א בגי' אליה"ו עם הכולל. וכן המילוי
נו"ן אל"ף ומילוי המילוי כזה נו"ן וי"ו
נו"ן אל"ף למ"ד פ"א בגי' חנו"ך מט"ט
נע"ר, (נ"ל ע"ה).

(טו) נביעין נקראים ג' תיקוני דיקנא
דאי"ן. שג"ע דרך אמת פתח

ה' ד"א.

לדעתי פ"י הפסוק ויאמר אפרים א"ך
עשרת"י מצאתי און לי [הושע י"ב], א"ך
הם הכ"א ימים שמר"ח ניסן עד יום ז' של
פסח, וכן מר"ח תשרי עד הו"ר בהן
הצלחת ישראל ועשירותם, ומפרש הפסוק
באיזה הכ"א ימים אמרתי לך מצאתי א"ן
לי הם ניסן ותשרי המרומזין בא"ן. וכבר
דברנו מזה בדרך אחר והוא כי תיבת ל"י
מרמזין על אלול ותשרי, כי הי"ב פשוטות
הו"ז חט"י לנ"ס עצ"ק מכוונים לי"ב
חדשי השנה כמבואר בספר יצירה, נמצא
היור"ד והלמ"ד מרמזין לאלול ותשרי,
והנה הם נ"א ימים מר"ח אלול עד שמיני
עצרת שבהן עיקר הצלחת ישראל, כי
ישראל מקדימין לשוב אל השי"ת באלול
ואח"כ בבוא ימי הדין בתשרי בכ"א ימים
מתעלים ישראל ויוצאים בדימוס, וזהו
ויאמר אפרים א"ך עשרתי ר"ל באותן
הכ"א ימים דתשרי עשרתי כי מצאתי א"ן
ל"י, ר"ל כי מצאתי בכללות נ"א ימים
המרומזין בל"י דהיינו אלול ותשרי,
אשר לקח יעקב חדש אלול מיד האמורי
זה עשו כי נפל לחלק עשו ויעקב לקחו
בחזקה לשוב אז אל ה' כמבואר ענין זה
בדברינו כמה פעמים שיעקב לקח חדש
אלול מעשו להיות בחלק ישראל ביתר
שאת ועוד והבן. [ע"י אגרא דכלה פ' וישלח
ד"ה וירמוז עוד ויבן לו בית וגו'] וזהו מצאתי
א"ן ל"י שהוא כענין מציאה שלא היתה
שלו מעולם, רק שהש"י הזמין לו לאדם,
הש"י יעזרינו לשוב אליו באמת בעת
המצאו לדורשיו והבן.

והנה ב' חדשים ניסן ותשרי הנ"ל

ז) **נוקבא** כחינת נוקבא מתחלת מפרצופי אבא ואמא דאצילות, אבל על כל זה יש בחי' נוקבא בפרצופי ארי"ך ואי"ן ועתי"ק בחיבורים נפלאים שונים זה למעלה מזה בחיבור יותר נפלא, (עי' בס' שג"ע ד"א פ"ד דרך ה') אבל בעילת על כל העילות לית ביה שותפי כלל, לא רציתי להרחיב הדיבור בזה כי יראתי לנפשי, דרוש נא בספרי המקובלים הדורכים בדרך האמת עפ"י מאמר קדישין גורי האריז"ל הלא בספרתם ותראה פלאות.

יז) **נוקבא** דזעי"ר אנפי"ן הוא המלכו"ת, והיא כעצם רק נקודת המלכות וט"ס באין בסוד התוספות בכדי שתהיה פרצוף שלם.

יח) **נחש** הוא נוק' דקליפה ומוליד לז' שנים נגד ז"ס, זהו הרקיע דף כ"ג [ע"כ] בפירושו לזהר בראשית דף י"ז, ועמ"ש באות א' אפעה.

ט) **נוקבא** דתהומ"א רב"ה, הוא חצי טהירו התחתונה דתמן לא הוי רזא דמחשבה לבוא לידי ציור, ותמן המיתה תהו"ם אותיות המו"ת, ותמן סוד החוש"ך, וליהודים היתה אורה. שג"ע אורח צדיקים פ"ד ד"ב.

כא) **נעמה**, אמהון דשרים דטעו, אבתרהא דחלין קדמאין וכו', ואיהו דליגת שתין אלפיין פרסין ואתעבדו (נ"ל דצ"ל ואתעבד"ת) בכמה

ציורין לגבי בני נשא בגין דיטעון בני נשא אבתרה (היינו להוציא זרע לבטלה ח"ו במקרה לילה). זהו בראשית דף ט' ע"ב ועי"ש מהיכן נתהווה לקליפה התעוררות הזה, ועיין באות עיין ערך עפרי"א.

כב) **נעמה** ביצירה דקליפה. זהו הרקיע דף י"ט [ע"כ] בפירושו לזהר בראשית דף י"ד, עיין באות יו"ד יצירה.

כג) **נחש** בכריאה דקליפה שם, ועיין באות ב' בריאה.

כד) **נחש** ביצירה דקליפה, שם, ועיין באות יו"ד יצירה, וכפי הנראה שתים הן א' בכריאה וא' ביצירה.

כה) **נמר"ד** בגימ' ארגמ"ן, שהוא היה מרכבה טמאה לקביל המרכבה שבקדושה שסודו ארגמ"ן כנודע, ונתגלגל אח"כ בסנחריב והוא יהיה גוג ומגוג לעתיד. מג"ע אופן קפ"א, עיין באות מ' מלכ"י צד"ק. [ועי' ערך סנחריב ל"ן].

כו) **נבוכדנצר** היה מאכלו בשר בחלב כמו שארז"ל, (וע"כ פ"ת ב"ג המל"ך בגי' דז"ה הי"ה בשר בחל"ב, דן ידין מאמר י"ב) וע"כ נשתנית צורתו לחיות השדה [דניאל ד'] כי מי שאוכל בשר בחלב משתנית צורתו מתואר אדם, זהו משפטים [קכ"ה ע"כ]. ועיין באות מ"ם מנב"ל, [ונבאות ב' בשר בחלב מ"ן].

ובמגיד תעלומה עמ"ס ברכות ד' ע"ב ד"ה אפילו הכי חזר דוד וכו'.

לא) נפש נקרא המלכות שבאצילות או עולם עשיה, ותפילתו של אדם שהוא בעשיה נקרא שפיכת נפש, פרי ע"ח בהתחלת שער התפלה עי"ש, וכן הוא בע"ח שער טנת"א פ"ד ע"ש.

לב) נקודת ציון, יסוד דנוקבא, מבואר בכתבי הארז"ל. [לקו"ת ישעי' קט"ו ע"א].

לג) נקודה עלאה, נק' חכמה עלאה, ע"ח שער טנת"א פ"ו, ועיין בזהר הרקיע דף כ"א [ע"א] שיש למעלה למעלה בחי' נקראת נקודה עלאה סתימאה עי"ש.

לד) נקודי"ם ה"ס האורות היוצאים מפה דא"ק [ודאי ט"ס וצ"ל מעינים דא"ק. ועי' לקמן ערך עיין ל"ב, וערך עקודים מ"ה], ובהם היה סוד השבירה בדי' תחתונות, וכיטול אחוריים דאו"א, ופגם נה"י בכת"ר, ונתקנו אח"כ ע"י אור המצח דא"ק בפרצופים כנודע, ונק' אח"כ בעת התיקון ברודי"ם. [הוא עולם האצילות, וז"ש עקודים נקודים וכו'].

לה) גרתק ה"ס אדנ"י, בזהר התחלת משפטים [רע"ד ע"ב] גרתקא דחרבא אדנ"י, וכ"ה במג"ע על התורה פ' לך [ט"ו ע"א] בסוד שהוציא הקב"ה חמ"ה מנרתקה, [חמה] סוד הרי"ה מנרתקה סוד אדנ"י. [ע"י לעיל מערכת ח' אות חמה כ"ן].

ס) גחשון בן עמינדב, נתגלגל ביוסף בן סימאי הנזכר בפרק כל כתבי [שבת קכא.], והנה מאז קידש שם שמים על המים שקפץ עד חוטמו לתוך הים [במ"ד י"ג] ע"כ נעשה לו כעת נס בקדשו ש"ש שלא נתן לגוים לכבות הדליקה בשבת ובאו מיי"ם מן השמים דהיינו גשמים וכיבו הדליקה כנזכר שם. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א' [ערך אליצור בן שריאור].

סא) גר אבי שאול [צ"ל אבי אבנר] היה גלגול ברק ונתגלגל אח"כ בהוררוס. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב' עיין באות ב' ברק.

סב) גפים ה"ב רבינו ניסים ה"י מעיבור הרן בן נחור, ע"כ הוא ר"ת הר"ן. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ה' ועיין באות ה' הר"ן. [רבינו ניסים ב"ר ראובן על הרי"ף].

סג) ג"ם ענין הנפלאות הנקרא ג"ס, ג"ל הוא סוד סמיכות הסמ"ך להנו"ן שנרמז בה מפלתן של שונאי ישראל, ואפ"ה חזר דוד וסמכה ברוה"ק כמו שארז"ל [בברכות נד:] והבן הענין, וכדומה לזה שמעתי, וזהו ושא ג"ס לקבץ גליוותנו. [ע"י וזה"ק בראשית ג' ע"א עאלת אות ס' וכו' דאית בי סמיכא לנפליך דכתיב סומ"ך ד' לכל הנופלים עי"ש, ועי' בני יששכר מאמר כסלו טבת מאמר ד' אות ב', ומאמר אדר מאמר ה' אות ג', ומאמר ניסן מאמר א' אות ח', אגרא דכלה פ' פנחס עה"פ ויהי לנס, ובאגרא דפרקא סי' ר"ס, ובדברים נחמדים עניני חנוכה אות ר',

להצלחתו ולמפלת לבין הארמי והבן. ונרמז כי במקל"י עברתי את הירדן הזה שיעברו ישראל את הירדן ב"י ניסן במקל"י במקל"י "ר"ל ב"י ניסן) ספר הנ"ל ובפירושו הנ"ל שם.

(מנ) ניסן נקרא טו"ב וכן הוא במ"ק בגימ' טו"ב, (ונרמז החדש הז"ה לכם הז"ה בגי' טו"ב) אי"ר נקרא זי"ו (כמבואר בגמ' ריש ר"ה נב:), סיון נק' הו"ד (רמז במ"ת שאמרו המלאכים אשר תנה הו"דך על השמים שהתורה ניתנה בחדש ההו"ד) גי"ז שם. והנה הגי' חדשים האלה הם הצלחת ישראל כנודע, והנה זה שמם טו"ב זי"ו הו"ד והם בגי' נ"ה, ורמז בתורה ה"ן עם לבד"ד ישכון, ולפי המסורה ז"ו חסר יו"ד הם בגי' מ"ה בגי' אד"ם, אתם קרויין אד"ם, דהיינו ישראל, משא"כ האומות שאינם קרויין אדם אין להם חלק באלו החדשים, והנה אלו החדשים בשמם ניס"ן אי"ר סיו"ן בגי' תקי"ז, ח"פ הפסוק מ"ה (ר"ל אלו החדשים שהם מ"ה תואר אד"ם הם) ר"ב טוב"ך (ר"ל כשתיבת טוב"ך הוא ר"ב דהיינו בהחשב הך' רבתי לת"ק אזי יהיה טוב"ך בגי' ניס"ן אי"ר סיו"ן והוא) אשר צפנת ליראיך (דייקא) והאומות אין להם חלק בהם. ובהם פעל"ת (ניסים ונפלאות) לחוסים בך והבן.

(נג) נב"ח ר"ת ניץ כ'לב ח'מור, שהם הם השלש קליפות המוכנים לחטוף גי' תפלות שחרית מנחה ערבית למי שאינו מתכוין בכוונה הגי' תפלות,

(נו) נצ"ח והוד דחכמה, נקרא עיני"ם, ודבינה נק' שפתי"ם, זהו הרקיע דף ז' ע"א עיי"ש, בסוד כוס של ברכה שצריך לתת עיני"ו בו והבן, שם.

(נד) נצ"ח והו"ד, בגימ' אצב"ע, ולדעתי ה"ס ויאמרו החרטומים וכו' אצב"ע אלהי"ם הוא [שמות ח:], דרגא דמשה ואהרן דרגא דנבואה, ולא מסטרא דטומאה בכישוף, והבן.

(נז) נד"ב אביה"ו, מכניעים הגוליייר הגדול א"ף, חושבנא דדין כחושבנא דדין, ולכך פנחס שנתעבר בו נשמתם השיב הא"ף מעל ישראל כמ"ש וישב חרון א"ף וכו', ועיין באות מ"ם.

(נט) נור"א תהלות נקרא הז"א, להיות שהוא מחבר תרין תהלות, תהל"ה עלאה בינה, תהל"ה תתאה מלכו"ת, (עיין באות תי"ו תהל"ה). זהו הרקיע דף י"ב [ע"ב]. ועיין בערך נו"ן.

(מ) ניסן החדש ניסן הוא נגד לבנ"ה מזי' כוכבי לכת. קרנים מאמר ה', (עיין בפירושו דן ידן, ונ"ל הרמז ראשו כתם פ"ז דהיינו ראש החדשים הוא תכשיט פ"ז בגי' לבנ"ה, וכו' נגנזו נד"ב ואביה"ו בגי' פ"ז נ"ל).

(מא) ניסן הוא חסד שהוא סוד לבנ"ה כנ"ל, מלשון לבנים, וגוזן לבן הוא חסד מים לבנים, וגם ניס"ן נק' מק"ל בגי' הכי הוי, (ונ"ל לרמז ויקח לו יעקב מק"ל לבנ"ה שהחדש הזה לקחו יעקב

(מח) **נפש נק'** המלכות, וכן נפ"ש דו"ד, מבואר בזוהר ומקובלים, ועיין בזוהר הרקיע דף ח'.

(מט) **נער** נקרא חנו"ך מט"ט, חנוך לנער, כל המקובלים, וידוע מה שארז"ל [יבמות טז:] פסוק נער הייתי וכו' שר העולם אמרו, והוא כלול מו' סדרים [ו' תיבות ויחודא תתאה בשכמל"ן גי' נער, והוא שר היצירה ג"כ בגימ' נער, מג"ע אופן קי"ו. ע"י לעיל ערך מט"ט ע"ב].

(ס) **נח נתגלגל** ניצוצו באדונינו דוד, מבואר בדין על הקרנים מאמר ב' וז"ל, כבר ידעת שנח ה"ס דו"ד וכו' עיי"ש, ואפשר משו"ה היה דו"ד יפה עינים, כי נ"ח מצא ח"ן בעיני ה', ור"ל שמצא אותה המדה שנושאת ח"ן בעיני הוי"ה מדת מלכו"ת שמים שדוד אדונינו מרכבה לה והבן. וכבר ידעת שמשח בן דוד הוא דוד בעצמו ע"כ ר"ת וינח מצא ח"ן בעיני הוי"ה בגי' ב"ן דו"ד, וע"כ שלח את העור"ב הוא קליפת עשו שישלחוהו בן דוד במהרה לחרפות, עיי"ש בקרנים ודין ותבין. [עשו נקרא ברמו עור"ב, וגם דוד נקרא כן בסוד ערב עבדך לטוב, והוא מהפך קליפת עשו].

(סא) **נחמיה** בן חכליה נתגלגל ברכן גמליאל, ועל שאמר זכרה לי אלהי לטובה [נחמיה ח'] העבירו את ר"ג מנשיאותיה. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'.

והם מכוונים בקליפה נגד ארי"ה שו"ר נש"ר בקדושה, פע"ח בהתחלת שער התפילה. ועפי"ז פירשנו שפכי כמים לבך נכ"ח פני אדנ"י, ר"ל תכווין בתפלתך ושפכי לבך בכוונה כי נכ"ח ר"ל הקליפות הנ"ל הם נגד פני אדנ"י, ר"ל שהם מתנגדים לשכינ"ה כביכול לקבל ולחטוף תפלתך. וזוהו יתפרש ויעתר יצחק ליי" דייקא לנכ"ח אשתו, ר"ל להיות אשתו צדקת בת רשע, אזי היו אלו הג' מקטרגים, והיו רוצים לחטוף תפלתה ח"ו, משא"כ ביצחק לא היה להם שום אחיזה שהוא צדיק בן צדיק והבן.

(מז) **נת"ב** הוא כפל רל"א דהיינו רל"א פנים ורל"א אחור, עיין בספר שג"ע א"צ פ"ה ד"ו. [ע"י ערך רל"א כ"ג].

(מח) **נחמנית נק'** אימא עלאה כאיש אשר אמ"ו תנחמנ"ו [ישעי' ס"ח]. דן ידין על הקרנים מאמר ח'.

(מט) **נצח**, מדת הנצח מכניע ומבליע הקליפות בסוד בלע המות לנצ"ח [ישעי' כ"ה]. קרנים ודין ידין מאמר ח'.

(מז) **נע"ל**, נק' ד' קליפות א"ף חימ"ה אוג"ר בור"ס, ר"ת שלהם אחא"ב, ואחאב הביאם לעולם, וע"כ בעת תיקונו הפגם הלך א"ט בלא נע"ל [מ"א כ"א]. קרנים ודין ידין מאמר ח'. [ע"י ערך אחאב רל"ח, א"ף קצ"ו].

כשמתחילין למנות הנבואה משנולד יצחק אזי יהיה אלף ת"ה, וה"ס את"ה, וכתב כן הרב בהג"ה ז"ס כי את"ה אבינו [ישעי' ס"ג], שדרשו רז"ל על יצחק [שבת פט:].

והנה אנחנו בעניינו פירשנו עד"ז הפסוקים את"ה צו"ת פקודיך וכו' אחלי יכוננו דרכי וכו' אז לא אבוש וכו' [תהלים קי"ט], והכוונה כי כל זמן שהיתה הנבואה בעולם כשהיה מצטרך איזה אדם להתייעץ בדבר עבודת הבורא ית' או בעסקי העולם היו שואלין בנביא, וכאשר פסקה הנבואה אז אין לנו מקום להתייעץ רק בדברי התורה והנבואה שנכתבה לדורות, כשמסתכלין בדבריהם אזי יראה האדם בכל עת איך יתנהג, כי כל הנבואות שנכתבו נצרכים לדורות עולם, והנה בהביט אדם אל דברי התורה והנבואה ולא יוכל להתכונן עצה מדבריהם זה הוא מחמת שפשע מעבודת הבורא ית' ונתהווה מסך המבדיל בינו ובין אור התורה, אזי צריך לשוב אל הש"י, אזי יקח עצות לנפשו מדברי התורה והנבואה כי תאיר אור התורה ואותיותיו בנפשו ויבין האמת, וזהו יפורש במקראי קודש הללו, את"ה (ר"ל כמנין את"ה אלף ת"ה) צויתת פיקודיך (בפירוש ע"י הנביאים) לשמור מא"ד (מאו"ד נקרא היצה"ר כנודע מה שדרשו רז"ל ע"פ והנה טוב מא"ד, ובכדי שיהיה שמירה לנגד היצה"ר שידע איך להתנהג ולשית עצות בנפשו צויתת פיקודיך בפירוש, וכעת שנפסקה הנבואה) אחל"י (ר"ל תפלת"י

(נ) נחמן, בנתיה דרב נחמן הנזכרים בגיטין פרק השולח [גיטין מה]. שהיה בשביה עם ר' עיליש היו גלגולי בנות לוט הנשואות שנשארו בסדום בתאות המשגל. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב', עיין באות ב' בר"ע מלך סדו"ם. [ובאות ל' ערך לוט כ"ב]

(ג) נעשה ונשמע, ענין נעשה ונשמע שה"ס המסור למלאכים ונתגלה לישראל דור המדבר, [מי גילה לבני רו זה שמלאכי השרת משתמשין בו, שבת פח.]. יעריין סודו בזהר הרקיע דף ג' [ע"א]. רצ"ע שם. [ע"י ערך שמיעה מ"ג].

(ד) נביאי קשומ נצ"ח והו"ד. הוא מפורסם במקובלים. [ע"י זוה"ק א' ע"ב נביאי קשוט, ובמפרשים].

(ט) נבואה עיקר הנבואה התחילה מיום שנולד יעקב שצורתו חקוקה בכסא והיתה בעולם עד סוף ימי חגי זכריה ומלאכי, והוא אלף שמ"ה שנים, סודי רזא הביאו המג"ע אופן רכ"ח. וכתב שם שהוא סוד אל"ף זעירא דויקר"א ויק"ר ר"ל הנבואה נקראת יק"ר ע"ד דובר השם היה יקר [שמאל א' ג'], אל"ף זעירא מרמזת על אָלף שנים, אל מש"ה ר"ל תצרף אל אָלף תיבת מש"ה. ועיין בהגהות בן הרב שכתוב שה"ס סולם מוצ"ב ארצ"ה [בראשית כ"ח], שב' תיבות מוצ"ב ארצ"ה במילואם כזה, מ"ם וא"ו צד"י ביי"ת אל"ף רי"ש צד"י ה"ה בג"י אלף שמ"ה ע"ה, וכתב הרב עוד

רפואתו בפסוק הג' שמסיים מעבר לירד"ן וצוה לרחוץ בירדן. מג"ע אופן רט"ו.

(מ) נג"ע ר"ע, הוא ר"ת ה' בחינות ערב רב הנזכרים בזה"ק [תיקו"ז תי' ז' דף פ"ו ע"א], נ'פילים ג'בורים ע'נקים ר'פאים ע'מלקים. מג"ע אופן ק"כ.

(נ) פשוטה, מרמזת לכינה, נ' כפופה למלכות, סכת דוד הנופלת [עמוס ט']. (והבן מה שארז"ל מפני מה לא נאמרה נו"ן באשרי מפני שיש בה מפתן של שונאי ישראל שנאמר נפלה וכו' אפ"ה חזר דוד וסמכה ברוה"ק שנאמר סומך ה' לכל הנופלים, [ברכות ד: עיין באות ס' ערך ס' ותבין], זהר הרקיע דף י"ב [ע"ב ד"ה עאלת אות נו"ן]. ובוה תבין אלו הפסוקים המתחילים בנו"ן כפופה ומסיימין בנו"ן פשוטה שהם מסוגלים לבטל כשפים, [ע"י לעיל ערך ג'] כי עלייתם מדרגא לדרגא עד המקום שאין שם מגע גוי, ותמן לא יגורך רע, נ"ל.

(ס) נו"ן במילואה לדעתי מרמזת לחיבור הב' נוני"ן דהיינו כינ"ה מלכו"ת ע"י הז"א סוד ו', עיין לעיל ערך נור"א תהלו"ת.

היא) יכוננו דרכי לשמור חוקיך (ואז לא יהיה לי מסך מבדיל ביני ובין אותיות התורה ע"כ) אז לא אבוש בהביטי (בעין השכל) אל כל מצותיך (הכתובים לפני לדורות עולם כי אשים עצות כנפשי מדברי התורה כמו בשעת הנבואה ע"י הנביאים נ"ל) והבן כי קצרת.

(נו) נחור, נקרא כלל נשמת הגוים הנשארים למטה כחצי טהירו התחתונה מדור הקליפות והם סיגי יסוד העפר. שג"ע א"צ פ"ד ד"ג, ע"ש ותבין.

(נז) ג' י"א פסוקים המתחילים בנו"ן ומסיימים בנו"ן טובים לבטל כשפים, וג' מפסוקים אלו הם בתורה, א' נגע צרעת וכו' והובא אל הכהן [ויקרא י"ג], ב' נביא מקרבך וכו' אליו תשמעון [דברים י"ח], ג' נחנו נעבור וכו' מעבר לירדן [במדבר ל"ב], ובוה הבין אלישע כשבא אליו נעמ"ן עם נג"ע צרעת עליו שהוא הפסוק האחד שבתורה המתחיל בנו"ן ומסיים בנו"ן (וכן נעמ"ן מתחיל בנו"ן ומסיים בנו"ן), ובא אל הנבי"א ונתקיים הפסוק הב' המתחיל ומסיים כנ"ל דהיינו נביא מקרבך וכו', ע"כ הבין

מערכת אות הסמ"ך

6) סו"ד במילואו כזה סמ"ך וי"ו דל"ת בגי' תקע"ו שהוא בגי' יסו"ד מלכו"ת.

ז) סוכה. הוא סת"ר עליון, כי ד' פעמים דופ"ן עם סכ"ך בגי' סת"ר,

זהו פי' הפסוק [תהלים כ"ז] כי יצפנני בסוכה וכר' יסתירני בסת"ר אהלו, ספר ברית כ"ע, אמרו חז"ל [פסיקתא דריב"ב ה'] כל המקיים מצות סוכה כתיקונה זוכה לסוכה של ליתן ביום אשר תקום סוכת דוד הנופלת, זהו נרמז לדעתי בפסוק [תהלים צ"א] יוש"ב בסת"ר עליון, ר"ל מי שיושב בסוכ"ה שהוא סוד סת"ר כנ"ל, בצל שד"י יתלונן זכה להתלונן בצ"ל שד"י, ר"ל המלוי אל הפשוט הוא כהתייחסות הצל אל הגוף, והנה מילוי שד"י כזה י"ן ל"ת ו"ד, בגי' סוכ"ת דו"ד והבן נ"ל.

8) סוכת שלום. ה"ס היחוד הוי"ה עם אדנ"י דמיון סוכ"ה הוי"ה על אדנ"י כזה יהו"ה, דהיינו י' פעמים א' שנמשכים י' צינורות מהו"ד אל האל"ף הרי י', וכן ה' פעמים ד' וכן ו' פעמים נ' וכן ה' פעמים י' ס"ה ש"ף צינורות מנין שלום עם הד' אותיות, והוא כפי' דן ידן הקרנים [מאמר ב'], וכ"ה במג"ע פ' נח [דף

ט) סנדל"פו"ן בעולם העשיה. [ע"ח שער מג"ג פרקים ב' ז'].

ג) סוכות, בסוד הבינה, הפורס סוכת שלום עלינו. מג"ע אופן ק"ד. [יסוד דאימא עלאה, פע"ח שער הסוכות פ"ב].

ד) סוכ"ה בגי' הוי"ה אדנ"י.

ה) סוכ"ה במילואו כזה סמ"ך וי"ו כ"ף ה"א בגי' רח"ל, זהו נרמז [בראשית ל"ג] ויעקב נסע סוכתה ויבן לו [דייקא] בי"ת, ביתו זו אשתו רח"ל עקרת הבית, והנרצה ויבן לו בי"ת שעשה מהאותיות בתים דהיינו תיבות, כי אות במילואו הוא תיבה שנקרא בי"ת כנודע מספר יצירה, וכשעשה מאותיות סוכ"ה בתים אזי יהי' ג"כ ל"ו בי"ת שהוא בגי' רח"ל עקרת הבי"ת, והבן.

10) סוכות, הוא עיקר זמן השמחה כנודע משמחת בית השואבה, ונרמז ג"כ בתורה [בראשית ל"ג] ויעקב נסע סוכתה ויבן ל"ו [דייקא] בי"ת ר"ל בהעשות בתים מאותיות שמו דהיינו

יומין וכדי שלא יתקנאו בו מלאכי השרת קוב"ה חפי ומכסה על האי מלה, וכזה יפורש הפסוק הנ"ל יושב בסתר עלין ר"ל מי שזוכה לישב בסתר עלין הוא עתי"ק סתרא גו סתרא דהיינו ע"י חידושי תורה באמת לאמתה של תורה, בצל שד"י יתלונן כי קוב"ה חפי ומכסה עליו בצל ידו לבל יקנאו בו, וזהו אח"כ אומר לה' מחס"י ומצודתי וכו' והבן, וזהו ג"כ אח"כ כי הוא יצילך מפ"ח יקוש, כי אמרו רז"ל [מדרש תנחומא פ' תשא ל"א] הלוחות הראשונות ע"י שניתנו בקולי קולות נשברו, והנה ב"פ לו"ח בגי' פ"ח, הפ"ח נשבר ואנחנו נמלטנו [תהלים קכ"ד], וכאן קוב"ה חפי על האי תורה אזי הוא יצילך מפ"ח שלא יקרה לו מקרה הלוחות והבן. השי"ת יראנו נפלאות מתורתו.

(ז) **סתימאה** דכל סתימין, נקרא חכמה קדמאה שבא"א, זהו הרקיע דף ז' [ע"א] בפירושו לזהר [בראשית ג' ע"ב]. וכתב שם דנקרא הכי משום דהוא מוחא סתימאה דלא מתפתחא לל"ב שבילין כמו חכמ"ה שבז"א עיי"ש. [ע"י לעיל ערך מוחא סתימאה ק"י].

(ח) **סתימין** דלא ידיע, זהו בראשית דף ג' ע"ב, והיינו בר"א שי"ת מהכא איתבריא, מאן ברא לן ההוא דלא אידכר ההוא סתימין דלא ידיע, ולפי פי' זהו הרקיע [ז' ע"א] הכוונה על החכמ"ה הקדומ"ה.

(ט) **סתימאה** קדישא, זהו בראשית דף ג' ע"ב, גליפי אגליף ההוא

ר' ע"ב], וכתב שם דלזה היתה תיבת נח שלש מאות ארך התיבה ג' רחבה ל' קומתה ס"ה מנין אורך ורוחב גובה ש"ף, והבן שהיסוד שהוא המשים שלו"ם בכי"ת [לשון חז"ל שבת קנב. שלו"ם בכי"ת רמז יחוד יסוד ומלכות כנודע], מייחד הוי"ה עם אדנ"י, נ"ל.

(ט) **סתרא** נקרא פרצוף אי"ן כי הוא מסתתר בתוך פרצוף ארי"ך.

(י) **סתרא** גו סתרא הוא עתי"ק המסתתר בתוך האי"ן, שערי ג"ע דרך אמת פתח ד' דרך ו' [ר"ה בספרא דצניעותא חאנא סתרא גו סתרא וכו'], וזה נ"ל לפרש הפסוק יושב בסתר עלין בצל שד"י יתלונן [תהלים צ"א], ע"פ הקדמה אחת מזהר בראשית דף ד' [ע"ב] חז"ל כמה אית ליה לבר נש לאשתדלא באורייתא יממא וליליא בגין דקב"ה ציית לקלהון וכו' ומלה דחכמתא דאתחדשא סלקא ויתבא וכו' וסליקת לגבי עתי"ק יומי"ן וכו', אמר ר"א מהו ובצל ידי כסיתך א"ל בשעתא דאיתמסר אורייתא למשה אתי כמה רבוא דמלאכין עלאין לאוקדא ליה בשלהובא דפומהון עד דחפא עליה קוב"ה, והשתא דהאי מלה סלקא ואתעטרא וקיימא קמיה קב"ה איהו חפי על ההיא מלה וכסי על ההיא ב"ג דלא ישתמודע לגבייהו אלא קב"ה ולא יקנאון לגביה וכו' הה"ד ובצל ידי כסיתך וכו', עיי"ש תוכן המאמר הקרוש הזה.

מי שזוכה לחדש חידושי חכמה בחכמת האמת סלקא האי מלה לגבי עתיק

(ז) **סע"ף** זה השם הוא בכתר והוא בגי' עשר פעמים אהי"ה, (ונרמו במש"ה וירא הוי"ה כי סר לראות, ס"ר בגי' סע"ף עשר פעמים אהי"ה נוסף עליהם מספר נו"ן ה"ס חמשים יום אחר הרד"ו שנה שהמתנינו לקבלת התורה, עיין במג"ע על התורה) ומנין זה היה במצרים ויצאו בשם הנ"ל. דן ידין שם.

(יט) **סיחון** ועוג היה בקליפה מול מש"ה ואהר"ן בקדושה, סיח"ן מול עורף של אהר"ן (ולכך וישמע הכנעני מלך ערד (הוא סיחון) מה שמועה שמע שמע שמת אהרן וכו' וסבר שניתנה רשות להילחם וכו' כי מת מתנגדו ומשה עמד נגד שניהם) ועוג ממול ערפו של משה (ולכך היה משה מתיירא מעוג ואמר לו השי"ת אל תירא אותו) ופרעה שהוא ג"כ אותיות הער"ף אמר ראו כי רעה נגד פניכ"ם [שמות יז], הכוונה על תרין סטרין בישין אילין סיח"ן ועו"ג שהם נגד פניכ"ם ממול העור"ף, ער"ף תרגומו קד"ל, והנה משה עמד נגד שניהם שפני משה כפני שמ"ש שנקרא חר"ס [איוב ט' ז', ועי' מנחות קי]. בגי' ב"פ קד"ל. והנה קד"ל אתון קל"ד שהוא לשון מפתח [עי' סנהדרין קיג. אקלידא דמטרא פירש"י מפתח של מטרא, ובע"ז ע: אקלידא, פירש"י מפתח] שהם היו המפתח ואקלידא של ל"א מלכים, ומשה עמד לנגדם בשם אדני אשר הוא קל"ד פעמים במקרא כי הוא המפתח הראשון להבאים ונכנסים בפרדס, מג"ע אופן ק"ל עם קצת תוספות שחנני

סתימא"ה קדיש"א גו מעוי וכו', ופי' בעל זהר הרקיע [ז' ע"א] על אר"א עילאה עיי"ש דבריו.

(יז) **סיגרו"ן** הוא אחד משמות מט"ט, ונזכר בגמרא סנהדרין [דף מד:] (עיין באות רי"ש). [ועי' ערכים, איטמו"ן אסף, יוסף, פתח"ן].

(טו) **סוכלתנא** היא התבונה הנכנסת בז"א, תרגום תבונה סוכלתנא, זהר הרקיע דף כ"א [ע"א] בפירושו לזהר בראשית דף ט"ו.

(טז) **סעפ"ה** הוא שם קדוש המוזכר בזוהר שלח עמוד [קנ"ו ע"ב בריש הפרשה] והוא בגי' מעק"ה, עיין באות מ' מעקה מש"ש דמילוי של מעק"ה ביו"ד בגי' י"ם סו"ף, ומזה השם היה יציאת מצרים כאשר כתב הקדוש בדין ידין מאמר י"א, והמילוי הוא בסוד קריעת ים סוף כנ"ל והשי"ת יודע. ולדעתי ה"ס ירה בים [שמות ט"ז], ירה ה"ס השם הנ"ל בגימ' יר"ה, ומעת שנוולד מנשה שהיו שני בנים ליעקב במצרים ונתקיים כי גר יהיה זרעך לשון רבים [פרקי דר"א], היו מאותו הזמן רט"ו שנים במצרים מנין יר"ה, עיין במג"ע על התורה פ' לך לך דף י" ע"ב ובביאור בארות עמוקים לרבנו אות קל"ז, והשם הנ"ל הוא בדברי הארז"ל בכוונת חצות לילה [ג' שמות כל"ך סעפ"ה יאעוצ"ה הם היצואן מהוי"ה אהי"ה מנצפ"ך כחילוף אתון עיי"ש].

בסוד ס"ר הוא עשרה הוי"ת בסוד הכתוב וירא הוי"ה כי ס"ר לראות, בגי' אליה"ו פינח"ס, וכיטול השר הזה ע"י החדר הקדוש שבסוד אילן עץ החיים הנקרא חר"ס ע"ש החמ"ה, [נשמע נקרא חרס [איוב ט' ז, ועי' מנחות קי.], ועי"ז מהתווה השר הנ"ל חס"ר דעה ואסור לרחם עליו. עיין כ"ז בקרנים ודן ידן מאמר י"ג.

ק) ספרא אחרא, בימי יהושע נכנעו הדכורין שה"ס תרין מאללי ארעא, והנוקבין לא נכנעו עד שלמה, אז תבאנה שתיים נשים זונות אל המלך זהר [זוה"ק ח"ג ט' ע"ב], וסימן הדכורין והנוקבין הוא לאמ"ר, ל"לית א"דום מ"חלת ר"הב. מג"ע אופן קל"ב.

כא) סייף נק' ס"מ, מג"ע אופן קמ"ז, ונ"ל כי האדם ע"ץ השדה והס"מ הוא אדם בליעל, וסייף בגי' ע"ץ, וג"כ סייף הוא החר"ב הניתן לעשו שהוא כחו כנודע נ"ל.

כב) סעודה, כל מי שעושה איזה סעודה לסיבת איזה שמחה צריך לגמול חסד עם העניים וליתן להם מסעודתו, ח"ל זהר בראשית דף יו"ד ע"ב, מאן לן בעלמא גדול מאברהם דעביד טיבו לכל בריין, ביומא דעביד משתייא מה כתיב ויגדל הילד ויגמל, ויעש אברהם משתה גדול וכו', עבד אברהם משתייא וקרא לכל רברבי דרא לההוא סעודתא, ותנין בכל סעודתא דחדה ההוא מקטרגא אזיל וחמי אי

השי"ת, והוא לדעתי דקלי"ם שביריחו, כי יריחו הוא המפתח של א"י והבן. [נפסחים נו. שם במג"ע כתב וז"ל כי קל"ד פעמים אדנ"י כתב במסורת אנ"ך לפי שזה השם הוא מפתח ואקלידא של כל הנבראים, כמ"ש בס' הפרדס דף י' בשם התקונים ע"כ, ועי' פרדס להרמ"ק שער עשר ולא תשע ו' ע"א, אדנ"י למלכות ובא במסורה שיש בתורה קל"ד פעמים וכו' עיי"ש, ומקורו בס' חזקוני עה"ת פ' בראשית פסוק א', אדנ"י במקרא קל"ד פעמים כנגד ראשי וסופי אותיות תיבות של מזר"ח דרו"ם מער"ב שעולים כך, מ"ח מ"ד מ"ב גי' קל"ד, לומר שהם סגורים בשמו שכן קל"ד לשון סגירה כמו קליד"א, אבל צפון איננו בכלל עד שיבא הקב"ה ויסיגינו בשמו, והניחו פרוץ, ועי' לעיל ערך אדנ"י].

עוד מבואר שם אופן קל"א דלארץ סיחורין ועו"ג השתמש משה במנין שם אדנ"י כי י"ב שבטים שהם נגד י"ב צירופי הוי"ה הוי"ן שיי"ב אורות בסוד עלית למרום שבית שב"י [תהלים ס"ח] (דכולהו איתנהו ביה), והנה ארץ סיחורין ועו"ג היתה נחלת ב' שבטים וחצי, א"כ הנחיל משה בזה לישראל ב' הוי"ת וחצי הוי"ה, מנין אדנ"י. [עי' אגרא דכלה ואתחנן ד"ה וירצה עוד ואתחנן וגו', ובכני יששכר מאמרי אלול מאמר א' אות ט', ובאגרא דפרקא סי' רל"ה].

יט) פורב נקרא השר של מצרים ונרמז בר"ת סיוס וירוכבו ר'מה בי"ם, ונקרא כן להיות שפגם בריבוע שם אלהי"ם בגי' ר', ובסוד החכמה שנקרא חכ"ם בגי' אהי"ה הוי"ה אהי"ה, בגי' סור"ב, וג"כ הוא אותיות ב"ו ס"ר, שפגם

נקרא ספי"ר בסוד לבנ"ת הספי"ר, זהר בראשית דף ח' [ע"א] וז"ל, השמים מספרים כבוד אל, השמי"ם דא חת"ן (עיין באות ח' חתן ובאות ש' שמים) דעאל לחופה, מספרים מנהרין כזוהרא דספי"ר דנהיר דזהיר מסייפי עלמא ועד סייפי עלמא עכ"ל, ועיי"ש בזהר הרקיע [י"ח ע"ב] ב' הפרושים כמ"ש.

ס' רבוא נשמות ישראל הם, ולעתיד לבוא יהיה כל אחד כלול מס' רבוא כמו שהיה אדה"ר, מדרש תנחומא בשלח [תולדות ס"י ט'] ושוחר טוב [ס"י מ"ה עה"פ תחת אבותיך יהיו בניך, וחשבנו ע"י לעיל בערך ישראל נ"ג].

ס' רבוא כלבים היו בביתו של לבן כשארז"ל [ב"ר ע"ג י"א], נגד ס' רבוא מזיקים וקליפות, ואלו הס' רבוא מזיקים נכנסו לביהמ"ק בשעת החורבן [דב"ר א' י"ז], מג"ע אופן רל"ה.

סמא"ף הוא ביצירה דקליפה. זהר הרקיע דף י"ט [ע"ב] בפירושו לזהר בראשית דף י"ד, ועיין באות יו"ד יציר"ה.

ס"מ הוא שר של עשו.

סמא"ף נקרא סיי"ף. מג"ע אופן קמ"ז ועמש"ל לעיל [ערך סייף כ"א].

סמא"ף נח"ש, בגי' תפ"ט וביטולם ע"י המלאכים ססזא"ל נמריא"ל ג"כ בגי' תפ"ט, וכן ראשי

ההוא ב"ג אקדים טיבו למסכני ומסכני בביתא ההוא מקטרגא איתפרש מההוא ביתא ולא עאל תמן, ואי לאו עאל תמן וחמי ערבוביא דחדוה בלא מסכני ובלא טיבו דאקדים למסכני, סליק לעילא ומקרטגא עליה, אברהם כיון דזמין לרברכי דרא נחית מקטרגא וקם על פתחא כגוונא דמסכנא ולא הוי מאן דאשגח ביה, אברהם הוי משמש לאיגון מלכין ורברבין, שרה אוניקת בנין לכלהו וכו'. [ע"י לעיל ערך מועדים צ"ז].

ספר נקרא מיכאל, מג"ע אופן קמ"ז, ואפשר טעמו להיותו כמו ספר שמזכיר תמיד זכות של ישראל נ"ל.

ספר תורה, הוא בחי' יסוד דאב"א, ע"ח שער הנקודים פ"ו.

ספר זכרון, נראה דהכוונה על יסוד דנוקבא, וז"ל הזהר ויקהל דף ר' ע"א, אית ספ"ר לעילא (בינ"ה) ואית ספ"ר לתתא (מלכו"ת), זכרון אתר קיימא קדישא (יסוד ברית קודש) דנטיל וכניש לגביה כל חייך דלעילא, ספ"ר זכרו"ן תרין דרגין דאיגון חד ורזא דא ש"ם הוי"ה, ש"ם חד, הוי"ה חד, [ש"ם בגי' ספ"ר עכ"ל, מזה נראה כי ספ"ר זכרו"ן נקרא יסוד דנו"ק בעת הזדווגו ביחודא שלים עם הזכרו"ן קיימא קדישא, ועמש"ל במערכת אות ר' רקיע ובאות ז' זכרון.

ספיר נקרא החכמה שמאיר מסוף העולם ועד סופו, וגם היסוד

ע"י של"א ניצוצות קדושות המבטלים הקליפות הנ"ל ע"י השם יכהשי"ם, אשר המקור של זה השם היא בלא יו"ד (והיו"ד נוספת) ע"כ גאמר בו [שופטים ד'] ותכסהו בשמיכ"ה. [ע"י ערך יְקֵהְשִׁים צ"ח וערך של"א ל"ט].

לח) סיפר"א פגם בסוד מו"ח קדי"ש דהיינו שבמוח יש תי"ד אורות מנין קדי"ש (והנה סיסרא כמה שחשב מחשבות ככל כחות מוחותיו להרע לישראל פגם בזה נ"ל), והנה מו"ח קדי"ש בגי' השם תח"ס (ע"י עניינו באות תי"ו והוא בגי' ג"פ יוס"ף, סוד הברית, ואפשר לזאת שהוא היה בהיפך בטומאה ע"כ אמרה אמו עליו רחם רחמתי לראש גבר [שופטים ה'] ג' בעילות אמרה עליו שיבעול ג' נשים בזנותו), וזהו שלקחה יעל ית"ד ותקעה במוחו"ו, מו"ח ית"ד בגי' הנ"ל, (ולפי מש"ל שהיה בסוד של"א קליפות וכיטולם ע"י השם יכהשי"ם ע"י של"א ניצוצות הקדושים, הנה השם יכהשי"ם הזה בגי' מו"ח של"א היפך למוחו הטמא, והנה נ"ל עוד מה שנאמר שם בפסוק וברק רדף אחרי הרכ"ב ואחר המחנ"ה [שם ד'], רכ"ב ומחנ"ה בגי' של"א). קרנים ודן ידן מאמר י"ב.

לט) פיון נקרא הר"ד, דן ידן על הקרנים מאמר ה' ועיי"ש, ונרמזו אשר

תנה הוד"ך על השמים שאמרו המלאכים [תהלים ח'], ועיין באות נו"ן ניס"ן.

שמות, והם שוים באותיותיהם מנין היכ"ל קדש"ך אשר הוא המקום הנקרא עין טובה (המבטל ע"י הר"ע הבא מס"מ ונח"ש) עיין באות עיי"ן ותבין. [קרנים ודן ידן מאמר י"].

לג) ססזא"ל נמריא"ל, הם שני מלאכים קדושים אשר הם בגי' תפ"ט כמנין היכ"ל קדש"ך, אשר הוא ההיכל הנקרא עי"ן טוב"ה, והם מבטלים ב' קליפות סמא"ל ונח"ש אשר הם ג"כ בגי' תפ"ט, וג"כ התחלת שמותיהם שוים באותיות (אשר מצידם עין הרע לשונאי ישראל עמ"ש באות ע' עי"ן הרע ותבין) ואלו המלאכים מבטלים בעי"ן טוב"ה שלהם, קרנים ודן ידן מאמר יו"ד, ואופן הביטול של עי"ן הר"ע יעויין באות הנ"ל ותצליח ותלך לבטח.

לד) סמריא"ל הוא מלאכא דממונה על תרעין דגיהנם, ותלת מפתחן בידיה זהר פ' נח דף ס"ב ע"ב. [ע"י ביאור הענין באריכות באגרא דפרקא ס"י של"ד].

לה) סנחרי"ב קליפתו נגד בינה דקדושה, ע"כ הוא בגי' ש"כ נגד ש"כ דינים. מג"ע אופן ק"פ.

לו) סנחרי"ב הוא גלגול נמרוד, והוא יהיה גוג ומגוג לעתיד. מג"ע אופן קפ"א. [ע"י לעיל ערך נמרוד כ"ה].

לז) סיפר"א בגי' של"א קליפות (שבהם היה אחיזתו) אשר ביטולם

מ) סל"ם בגי' סינ"י, שראה יעקב מעמד
הר סיני.

מא) סול"ם בוא"ו יש אם למקרא
[בראשית כ"ח] בגי' הג' שמות
שהם מג' מדות חס"ד די"ן רחמי"ם,
דהיינו שם החסד ע"ב, שם הגבורה מ"ב,
שם הת"ת רחמים כ"ב, שלשתם יחד בגי'
סול"ם, ז"ש אז ליעקב אנכי אלקי אברהם
אביך חס"ד, ואלהי יצחק די"ן, והנה אנכי
עמך רחמי"ם, מג"ע אופן קע"ח.

מנ) סל"ע נקרא המלכות, זהר הרקיע דף
ט'. [ועי' תיקו"ז תי' כ"א דף מ"ד
ע"א ושים בסלע קנך וכו', ובמאורי אור ערך
סלע]

מג) ס' נק' הבינה בהתעלותה בחכמ"ה
ונגזזת החכמה בתוכה ואזי היא
אינה רובצת על הבנים, ואעפ"כ משם
היא מאירה לסמוך נפילתם (והבן סוד מה
שאמר רז"ל אפ"ה חזר דוד וסמכה
ברוה"ק) [ברכות ד:], זהר הרקיע דף י"ב
[ע"ב] בפירוש המאמר עאלת אות ס'.

מד) ס' נק' הבינה לבד בלא תבונה רק
אותו החלק הנקרא אימא עילאה.
ע"ח שער הזיווגים פ"ד.

מה) סמ"ך במילואו ג"כ רמז לכינה אשר
בה ק"כ צירופי אלהי"ם
באחוריים שהם בגי' סמ"ך, גם זה שם
פ"ה [פ"ו, ועי' לעיל ערך ם סתומה].

מערכת אות העי"ן

ד) **עקיבא**, רבי עקיבא היה ניצוץ וגלגול שמעון שהרג כ"ד אלף בשכם, וכן במעשה שטים ששוב פגמו בזנות נפלו משבטו אותן הכ"ד אלף וניתקנו אח"כ בכ"ד אלף תלמידים שהיו לר"ע, עי"ש אופן הנ"ל והוא מבואר בכתבי הארז"ל. [ס' הגלגולים פרק מ"ב, עקיבא ב"ן יוסף עם י"א אותיות בגי' זמרי בן סלוא].

ה) **עקיבא**, רבי עקיבא היה ניצוץ משכ"ם בן חמור בסוד שאמר מי יתן לי ת"ח ואנשכנו כחמור [פסחים מט:], והסוד הוא כי שכ"ם היה כלול מב' קליפות משמרה ראשונה חמור נוער והשניה כלבים צועקים [ברכות ג.], והענין חמור ר"ת משמרה ראשונה חמור, שכ"ם ר"ת משמרה שניה כלבים, וז"ש ר"ע ואנשכנו כחמור סוד משמרה ראשונה, אמרו לו תלמידיו רבי אמור ככל"ב סוד משמרה שניה המרומז בשכ"ם, ליקוטי מהר"ש מאוסטרפאליע, ועי"ש עוד מענין ר"ע יצתה נשמתו באחד ומענין שהיה דורש אתי"ן שבתורה. [ליקוטי שושנים אות ד', דין עלאיך אמיןא בסוד יציאת נשמתו של ר"ע ומנין עקיבא קפ"ג חד מנייהו, ודע מ"ש בבעל הטורים בפסוק לא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב

ו) **עליו"ן** בגי' אחוריים דס"ג, [יוד, יוד] ה"י, יוד ה"י וא"ו, יוד ה"י וא"ו ה"י והוא בבינה, ע"ח שער הכללים פרק ג', ועיין באות א'.

ז) **עליו"ן**, שיעור קומת המרכבה הוא רל"ו אלפים פרסאות והנחיל למט"ט משיעור קומה ע' אלף פרסאות, ומה שאין רשות למט"ט רק להש"י לבדו הוא קס"ו אלפים פרסאות [סוד מעו"ן] כמנין עליו"ן, וזהו יושב בסתר עליו"ן, וזהו ויהי נוע"ם י"י אלהינו עלינו, כי נוע"ם וכן עלינו בגי' קס"ו. מג"ע אופן ק"י. [ע"י ערך משכן].

ח) **עקיבא**, רבי עקיבא היה מבני בניו של סיסרא גמ' סנהדרין דף צ"ו [ע"ב] ואמרו גבי יעל אשת חבר הקני גדולה עבירה לשמה וכו', כי שבע בעילות בעל אותו רשע, הוריות דף יוד [ע"ב], וחשיב שם בין רגליה כר"ע נפ"ל שכ"ב וכו' [שופטים ה.], והנה בעילה השלישית אפקי' בלישנא מעליא שכ"ב, כי אז המשיכה ממנו הניצוץ של ר"ע, וז"ס ותצא יעל לקראתו, כמו שיצאה לאה לקראת יעקב [בראשית ל'] ונפק מתמן יש שכר [יששכר] מאור התורה, כמו כן ר"ע הוא סוד תורה שבע"פ. מג"ע אופן פ"ח.

מלשון התקשר מעדנו"ת כימה שהוא לשון התקשרות) ופרשנו בזה הפסוק יראת ה' טהורה עומדת לע"ד יעויין באות יו"ד, וגם לדעתי ע"ד ר"ת ע'מורא ד'אמצעיתא, ובספר מאורי אור מערכת העיי"ן סי' ה' ח"ל ע"ד נקרא הז"א, אכרטי"ם בגי' ע"ד (עיין באות א' ענין השם), והבינ"ה נקראת עדי עד, עד סתם הוא ת"ת עכ"ל, עיין זהר וארא דף כ"ב ע"א פ' ויחי דף רמ"ז ע"ב ציין ביאיר נתיב.

(ח) **עתיניאל** בן קנז ואשתו עכסה נתגלגלו ברב אחא בר מתנא ואשתו, גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א' עיין באות א' אח"א. [צ"ל רב אדא בר מתנא עיי"ש].

(ט) **עזרת"י** היית, בגי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, קס"א קנ"א קמ"ג, נד' מלואי הוי"ה וגי' מלואי אהי"ה, תרפ"ז. ז' מילואי המרגלא והם מועילים לתשובה בסוד ש"ק ואפ"ר, עיין בתיקוני תשובה להאריז"ל, וכ"ה בגי' שמי"ם ואר"ץ, כי האר"ץ שהיא המלכו"ת מקבלת אלו הז' שמות ע"י השמי"ם, וה"ס אבני מלואי"ם כי מלואי"ם במ' רבתי דאי"ק בגימ' הכי הוי, וכ"ה בגי' מעש"ה המרכב"ה, עיין במג"ע אופן צ"ה כל הנ"ל.

(י) **עזרת"ת** בגי' כ"ו פעמים כ"ו ע"ה, כוונות האריז"ל, ופירשנו בזה הפסוק תהלים [לדן] רבות רעו"ת צדיק ומכולם יצילנו הוי"ה, דהנה ע"י השם הוי"ה ב"ה נהתוו כל העולמות וכל

וחסר פה א"ת כי צריך לכתוב לעשות את, והוא אחד מי"ג אתי"ם החסרים וכו', דאותו את שחסר פה הוא למעלה בפסוק הרבו עלי מהר ומתן וכו' ותנו לי את הנערה לאשה א"ת שחסר שם כתיב הכא וכו', ורזא דמלה כי בפסוק כ"י ראת"ה גוים בא"ו מקדש"ה ששם מרומז שם הוי"ה בס"ת, הגויים באמצע בעו"ה בסוד אלהי"ם באו גוים בנחלתך, וסוד אל תתן נחלתך לחרפה למשול במ גוים ר"ל מלת גוים המפסקת באמצע כנ"ל, אבל לעתיד אי"ה יקויים וידעתם כי בקרב ישראל אני, ודע כי בסוד גויים לשון רבים הוא סוד נפלא בפסוק מ"ש פרעה י"י הצדיק ואני רעמי ה'רשעים ר"ת הוי"ה ובאמצען כתיב ואני שהוא פרעה, הרי לך תרי גויים מפסיקים בינינו לאבינו שבשמים, וזהו ותנו' ל"י את הנערה לאשה ס"ת גי"כ הוי"ה ובאמצע נכתב א"ת ואותו צריך ר"ע לחקן בסוד ר"ע היה דורש כל אחיין שבתורה, ואיתא במ"ד שלשה אהבות הן חפיצה דביקה אהבה, ויש אומרים דביקה חפיצה דיצה, וכולן למדים משכ"ם שנא' כי חפץ בבת יעקב, וז"ס בגמ' יצתה נשמתו באח"ד ר"ת אהבה חפיצה דביקה דיצה וכו' והכל מרומז באח"ד עיי"ש].

(י) **עזריאל** המלאך על ידו מתראות האסכר"ה נוקב' דס"מ, מאורי אור מערכת העיי"ן סי' ל"א ועמ"ש באות א'.

(ז) **ע"ד** נקרא הז"א, עיין בזוהר וארא דף כ"ב, עד תאות גבעות עולם תמן תיאובתא דאמא עלאה לאעטרא ליה ואמא תתאה לינקא מיני' והאי ע"ד הוא קישורא דתרווייהו (ולשון ע"ד יתפרש

ולכבודי בראתי"ו זה בריאה, יצרת"ו זה יצירה, אף עשית"ו זה עשיה, ונרמז בה"א אחרונה דשם הוי"ה ב"ה ובשם ב"ן הוא הוי"ה דההי"ן, ותמן הנהגת א"ל אדנ"י ותמן צ"ו חיילות מנין שם הנ"ל, וכנגד זה היה צ"ו חלונות בבית המקדש ותמן המלאך סנדלפון"ן. [נעי' עוד יצירה י"א].

(י) **ענן ואש**, רומז למדת נצ"ח והו"ד. קנה על המצות דף ג'.

(יג) **עצמות יוסף**, יכונה ליסוד שהוא הבהירות של יוסף מלשון עצ"ם השמים. ספר אור החכמה בראשית.

(יד) **עירוב**, בהקדמת תיקוני זהר דף ח' ע"א, ואיהו עירוב דישפיל ביה הקורה, ופי' בח"צ יסוד הוא עירוב ע"ש שבו מתאספים ומתערבים כל האורות, ולקמן פ"ו כ' עירוב הוא ת"ת ופי' מטלטלין מבית לבית דאינון שכינתא עילאה ותתאה, והכל אחד דגוף וברית חד הוא ברזא דבריח התיכון עכ"ל. ח"ל הכסא מלך, [דף ט"ז ע"א דפוס ירושלים], היסוד יש בו כח להמשיך הטיפה אפילו מן הכתר ונקרא עירוב ע"ש שבו מתאספים ומתערבים כל האורות, ולקמן דף ס"ז ע"ב כתב עירוב הוא ת"ת וביה מטלטלין מבית לבית דאינון שכינתא עילאה ותתאה, והנה גוף וברית חד הוא כי הת"ת מושך מבינה ונותן לבי"ת מלכות ע"י היסוד, ולכן עיקר העירוב למלכות הוא היסוד, כי דרך בו כל הנחלים הולכים אל הים ובו מתערבים כל

הנאצלים והנבראים והנוצרים והנעשים, וכולם מורים על יחודו ואחדותו ית"ש ונכללים באחדותו, ובהפרד איזה דבר מכללותו ח"ו נשאר למקרים ח"ו, והשי"ת ב"ה לא ישתנה כי הוא היה קודם בריאת העולם ואחריו היה הוה ויהיה, וכל ריבויים וריבוי ריבויים הכל יכללו באחדות אחד כמבואר למשכילים, ולזה השם הוי"ה ב"ה בפ"ע דהיינו כ"ו פעמים כ"ו מורה שהוא עומד בפ"ע בלא הכולל הוא בגי' רעו"ת, כי המקבלים כשאינם נכללים בהשם המיוחד ח"ו ישארו למקרים רעים ח"ו, משא"כ הצדיק שכל דבר וכל תנועה יכלל הכל באחדות השם המיוחד, ולזה הוי"ה פעמים הוי"ה ע"ה בגי' עזר"ת שהשי"ת ב"ה הוא בעזרתו. ובוזה תבין רבות רעו"ת צדיק ומכול"ם היינו הכולל יצילנו הוי"ה כי ע"י הכולל הוא בגי' עזר"ת, הש"י יהיה בעזרינו.

ובספר מאורי אור אות העי' סי' י"ג כתב עזר"ת הוא המלכות (נ"ל שמקבלת מן השם הוי"ה ב"ה כל הריבויים והיא כוללת אותן, וכן אדנ"י במילואו תרע"א עם ד' אותיות הפשוט והכולל גי' עזר"ת, וכתב עוד הוי"ה סוד עזר"ת ישראל, אדנ"י סוד עזרת נשים, ושניהם עזרת אבותינו, גם עזר"ת ישראל מלכות בשיעור תנה"י דז"א, עזר"ת נשי"ם מלכות נקודה תחת היסוד עיי"ש.

(ט) **עשיה** הוא עולם הרביעי המושג אלינו והוא אחר מסך שלישי הנעשה אחר עולם היצירה, ונרמז בפסוק כל הנקרא בשמי זה עולם אצילות,

ס) **עשבים**, כ"א מאות מיני עשבים יש בעולם שממונים עליהם המלאכים. ספר הפליאה, הביא במג"ע אופן ק"ז.

כא) **ער"ב**, דרגא דדוד [ערב עבדך לטוב] בסוד אכפלתא דאכפלתא עמש"ל [ערך עורב], והו"א בגי' ח"י קי"ם לע"ד, קרנים פ"א.

כג) **עורב** הוא הקליפה השלישית מק"ס קליפות שהביא קי"ן לעולם מנין שמו, קרנים ופי' דן ידין. [מאמר ג].

כד) **עורב** הוא קליפות עש"ו (ונ"ל קליפות הנוצר"י) והמבטלו דו"ד בשמו בסוד החשבון אכפלתא דאכפלתא (עיין באות ח' חשבון) שהוא בגי' ער"ב חסר, קרנים ופי' דן ידין [מאמר ב], והנה מבואר שם שז"ס שאמד דוד ער"ב עבדך לטוב, והנה לדעתי בהחשב אכפלתא דאכפלתא בשני האופנים שכתבתי באות ח' [חשבון ט"ז], יהיה דוד בגי' ת"ח, ואם תצטרף תיבת עב"ד שנקרא דוד יהיה חשבון תפ"ד, ובוה יבואר ער"ב עבדך לטוב, ר"ל בהחשב גם תיבת טו"ב ג"כ באכפלתא דאכפלתא ככפל הפשוט קודם ואח"כ כפל הריבוע יעלה תפ"ד, והמשכיל יבין התחברות דו"ד בטו"ב [נסוד ומ"ל].

ולא אוכל להתאפק שכתב שם הקדוש בקרנים על קליפות ער"ב והמבטלו ב"ן יש"י בשמו, נ"ל שכתב ב"ן יש"י ולא כתב דו"ד כי הנה ער"ב מורה על דין כי שואב מבחי' אחריים דקדושה דהיינו

הכוחות עכ"ל, כללו של דבר היוצא מזה עירוב יכונה לת"ת וליסוד צדיק.

טו) **עירוב** בגי' חס"ד גבור"ה, ספר ח"צ, וכ"ה בכונת הארז"ל בסוד ויעבור ע"ב רי"ו, [תיקו"ז תי' כ"א נ"ה ע"ב סוד עירוב ע"ב רי"ו, ע"ב גי' חסד, רי"ו גי' גבורה] ולפי הנ"ל שמרומז לת"ת הכולל ומכריע בין חסד לגבורה, וכן היסוד מערב הכוחות והבן, ובמג"ע אופן קכ"ט עירוב תיקן שלמה [עירובין כא]: לאכללא שמאלא בימינא וימינא בשמאלא, ונ"ל דמש"ה הע"ב שהוא החסד מקיפין את הרי"ו שהוא הגבורות כדי להמתיקן. [בתיבת עירוב אתון ע"ב הם מבחין ומקיפין לאתון רי"ו, ועי' בני יששכר מאמרי השבתות מאמר ה' אות ר].

טז) **ערב** שבת, יכונה ליסוד, ספר ח"צ בהקדמת ת"ז.

יז) **עבד**, נקרא מט"ט, כמ"ש הארז"ל בכונת ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך.

יח) **עב"ד** נאמ"ן בגי' ז"פ א"ל שהן ז' מקיפים, [אליף למ"ד בגי' הק"ף], מי שיזכה לבחינת ז' מקיפי החסד נקרא עב"ד נאמ"ן. עיין במג"ע אופן קכ"ה.

יט) **עבד** עברי, סוד עולם היצירה דתמן מט"ט, עבד כנעני, סוד סנד"ל בעשיה, מג"ע אופן ר"נ בשם היונת אלם, ועיי"ש סוד עבד עברי עובד את הבן וכו' עבד כנעני וכו' ואת הבת [קידושין יז].

כה) **עקת"א** הוא קליפת ישמעאל שיש לה תקע"א כוחות כמ"ש האריז"ל.

כו) **עקת"א** בגי' קט"ב מריר"י. מג"ע. [אופן רכ"א].

מ) **עפרון** ניתקן בארונ"ה היבוס"י להיותו מקדם בימי אברהם קמצן וכילי [כ"מ פז]. הראה בכאן נדיבתו במקום המקדש כמבואר במלכים [שמואל ב' כ"ד] ודברי הימים [דה"ב ג']. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'. עי' ערך ארונה, מלכי צדק].

נח) **עי"פ** על הפגרים היא קליפת נוגה, מג"ע על התורה פי' לך ניי"ג ע"א ד"ה או אמר, והנראה הכוונה להיות שואף על הפגרים הם ג' קליפות הטמאות ופורח למעלה להיכלל בקדושה כי הקליפה הזאת ממוצעת בין הקדושה וס"א כנודע, נ"ל. [עיי"ש בכיבור בארות עמוקים לרבנו אות רל"ז פגרים הם ג' קליפות הטמאות שעתידין להתבטל ולהיות פגרים והעיט הוא קליפת נגה להיותו שואף וכו'].

נט) **עיר** נקרא המלכו"ת, סוד עי"ר קטנ"ה, גלאנטי א' א' [נה"פ איכה ישבה בדר העיר וגו' וז"ל, העיר דהיינו המדה האחרונה מלכות הנקראת עיר קטנה ישבה בדר וכו' ע"כ, ועי' ערך מדינות ג'].
 לו) **ענפיא"ל** השר הוא אשר הכה ס' פולסי דנורא בעת אשר

אחוריים דהוי"ה [י' י"ה יה"ו יהו"ה] בגי' ע"ב ואחוריים דאלהי"ם [א' אל"ה אלה"י אלהי"ם] בגי' ר', והמבטלו כ"ן יש"י שהוא בגי' פנים דמילואי הוי"ה אלהי"ם דיודי"ן [מלוי הוי"ה ע"ב ומלוי אלהי"ם ש' גי' שע"ב, כ"ן יש"ן]. וג"כ ירצה ערב עבדך לטו"ב שיזכה לכוך על כוס רו"ה, כי טו"ב בריבוע בגי' רו"ה עיין באות כ' כו"ס. [ועי' לעיל ערך טו"ב י"א ולקמן ערך רע"ב מ"ט].

מז) **עורב** הוא קליפת עש"ו כנ"ל והוא יש"ו הנוצר"י אשר מרומז בר"ת ו'נוקב ש"ם יי', ויונה בן אמיתי מבטלו [נ"ל כי הנה הוא יהיה משיח בן יוסף [שער הגלגולים הקדמה ל"ב דף ל"ג ל"ה] ויבטל אמונה הרעה הזאת והקליפה הזו) ונרמז בפסוק ויהי האחד מפיל הקור"ה [מלכים ב' ו'] וכבר דרשו רז"ל [ב"ר כ"א ה' עה"פ הן האדם היה כאחד ממנו] שאותו האחד היה יונה בן אמיתי, תיבת הקור"ה בגי' הרשע הנ"ל, (והנה תראה שדוד הוא משיח גם יונה הוא משיח בן יוסף הם יבטלו) ויונה מבטלו בסוד עמוד הימיני דקדושה שהוא נצ"ח כי כן יונה במילואו כזה יוד"ו ו"ו נו"ן ה"ה בגי' נצ"ח. והנה כשתצרך קליפת ער"ב לשם הרשע הנ"ל מנין הקור"ה בגי' ש"ר פ"ח הוא שר הכלבים שנק' פ"ח, כ"ז בפ"י דן ידן על הקרנים והמשכיל יבין. [מאמר ג', ועי' שעה"ג ל"ו דף מ' יונה בן אמיתי נפשו משרש קן, ועי' לעיל ערך יש"ו הנוצרין].

בעצמם ורכבים עליהם בגי' ברי"ת, וצריך להכריתם שלא יהיה ח"ו חרב נקמת נקם ברי"ת), וה"ס אין יצה"ר שולט אלא במה שעניו ראות, וה"ס עין הרע ויצה"ר (הוא הרכב על העי"ן הרע ק"ל מחנות דיליה) מוציאין את וכו', ע"כ המלאך המות מלא עינים (א"כ הוא עם ק"ל מחנות דיליה ה"ס קל"א אילן הטמא, שעתיד הקב"ה ליפרע ממי שמטילו במקום ציצית שהראיה טובה בהם וראיתם אותו וזכרתם וכו', הג"ה במג"ע אופן קצ"א, ע"כ נ"ל בסגולה במי ששולט בו ח"ו עין הרע יסתכל בציצית והבן, ויכווין בחמשה הויות בגי' ק"ל לבטל הק"ל הרע בעי"ן טו"ב, וגם בריבוע שם מ"ה שהוא בגי' אד"ס דקדושה לבטל האדם דבליעל והוא בגי' ק"ל כזה, יו"ד, יו"ד ה"א, יו"ד ה"א וא"ו, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, נ"ל הקטן).

ל) עין הרע, סגולה למי שרוצה להינצל מעין הרע בדרך וכיוצא, שיתן אצבע גוד"ל ימין בנחיר ימין וכן גוד"ל שמאל בנחיר שמאל כמו שארז"ל [בכוח נה:]: והסוד הוא כי הנה יש מקום קדוש למעלה נקרא עין טובה, (והוא מבטל עין הרע) ומקום הזה נקרא היכ"ל קדש"ך, והוא בגי' תפ"ט, מנין המלאכים הקדושים הנקראים ססזא"ל נמריא"ל אשר מבטלים ב' קליפות סמא"ל נח"ש (חושבנא דדין כחושבנא דדין, גם התחלת שמותיהם שויס), והנה מקום הנ"ל מבטל הקליפות הנ"ל (אשר מהם בא עי"ן הר"ע כי מזה שבא סמא"ל ורכב

טעה אלישע אחר. פרקי היכלות [פרקים ט"ו כ"ב כ"ג, ונזכר בזה"ק ויקהל ר"ב ע"ב, ועי' מג"ע אופן רי"ז בא המלאך ענפיאל והכהו למט"ט בשיתין פולסי דנורא, ועי' חגיגה טו.].

מ) עינים סוד נצח הוד דחכמה. זהו הרקיע דף ז' [ע"א] עיי"ש בסוד כוס של ברכה שצריך לתת עיניו בו.

נ) עי"ן בגי' ה' הויות, ובהסתכלות בב' עיניו יכוין לעשר הויות הוא שיעור קומה שלימה, והמשכיל יבין שתיקון הפרצופים בשיעור קומה היא ע"י העינים כי עולם הנקודים בא מאור העינים, וניתקן בפרצופים ע"י עולם התיקון מסוד מ"ה החדש, וכן שם מ"ה בריבועו בגי' עי"ן כזה, יו"ד, יו"ד ה"א, יו"ד ה"א וא"ו, יו"ד ה"א וא"ו ה"א.

ג) עין, כל מלה דסתים מעינא סליק לתועלתא עלאה, הה"ד ובצל ידי כסיתך. זהו בראשית דף ה' [ע"א].

ד) עין טובה, הוא היכל אחד אשר נקרא היכ"ל קדש"ך, עי"ן סודו לקמן בערך עין הרע, ותראה פלאות.

ה) עין הרע בא מס"מ שיש לו ק"ל מחנות סוד ק"ל מן שמיא נפל [דניאל ד'], (ועי"ן באות ב' ברית ותבין שאין יצה"ר שולט במי ששומר בריתו ע"כ בורעא דיוסף לא שלטא ביה עינא בישא כי הוא סוד ברית קודש ושומר בריתו כי כריתת הברית הוא להכרית ק"ל מחנות של ס"מ ות"פ של ליליית והם

ידי כוונה הנ"ל נופל פחד ויראה על המביטים בעין הרע, והנה ב"פ אי"ש הנ"ל בגי' תרכ"ב וזה שנרמז כי תרכ"ב על סוסין מרכבתיך ישועה [חבקוק ג'], ר"ל כשתרכב בדרך על הסוס ותתירא מעין הרע אזי מרכבתיך ישועה לך והבן.

והנה ג"כ יש שם בקודש תקל"ו חלונות טובים בסוד הכתוב אתה הא"ל אלהי"ם, [ליתא בקרא, ועי' תהלים ע"ז מי אל גדול כאלהי"ם, אתה הא"ל וגו'] דהיינו כשתחשוב אלהי"ם ביודיין הרי ש' ואלהי"ם בריבוע הרי ס' ובצירוף הא"ל הרי תקל"ו, והנה בשביל זה ב"פ נחיי"ר בלא השלמת הגודלין בגי' תקל"ו, והנה ב"פ נחיי"ר וב"פ גוד"ל אשר הם בגי' תרכ"ב הנה בהצטרף עמהם החוטם אשר שם הנחירים כמ"ש בפסוק אחטם לך [ישעי' מ"ח], ובהצטרף מספר אחט"ם לתרכ"ב יהיו מספר פר"ת יוסף שלא שלט בו עי"ן הר"ע (וע"ש בפנים), וזהו בן פר"ת יוסף דהיינו ב"פ נחיי"ר וב"פ גוד"ל מספר אחט"ם, והנה כל הפסוק ב"ן פר"ת יוסף ב"ן פר"ת ע"לי עי"ן [בראשית מ"ט] בגי' תתתתר"ן והוא מסוגל לשמירה מעין הרע, כי הנה במקום עי"ן טוב"ה הנ"ל יש אלף ושבע מאות וי"ז פתחים, ויש שם קל"ג חלונות (המבטלים קליפת עג"ל שפגמו אז באות ל' מגדל הפורח באויר [עי' ערך ל' ענינו], עג"ל ל" בגי' קל"ג) והנה הפתחים והחלונות הנ"ל הן מנין אלף תת"ן מספר הפסוק הנ"ל, (וצ"ע כי מספר הפסוק הנ"ל הוא אל"ף תת"ס, וצ"ל לחשוב עשרה אותיות פתחי"ם חלונות

על נח"ש נמשך חטא אדם וחוה ותר"א האשה וכו', וג"כ עי"ז נתחלף כתנות אר"ר שהיה באלף נתחלף בעי"ן כתנות ער"ר משכא דחיוויא, ומזה נמשך עי"ן הר"ע והבן נ"ל), והנה יש שם שי"א נימין קדישין (מנין אי"ש שיש לו טוב עין, והנה נ"ל מה שאמרו רז"ל כבלעם וירא את ישראל וכו' שרצה להכניס בהן עי"ן הר"ע ולא היה יכול, נרמז בתורה שלא היה יכול ושהיה חופף עליהם שי"א נימין, ע"כ וירא א'ת ישראל ש'וכן [כמדובר כ"ד] ר"ת שי"א, ויבואר עוד לקמן אי"ה), והנה להיות שי"א נימין הללו של עי"ן טוב"ה, ע"כ הסגולה להינצל מעי"ן הר"ע ליתן גוד"ל בנחיי"ר כי נחיי"ר הוא רס"ח, וכשתצטרף לו מנין גוד"ל שהוא מ"ג יהי' מנין שי"א, כן הוא בימין וכן בשמאל, והנה ב' הצרופים שמצרפים ב' פעמים גוד"ל הוא מנין אלהי"ם, (ובזה נבין ג"כ לפי מש"ל הרמזו כבלעם שרצה להכניס עי"ן הר"ע נאמר וירא את ישראל שוכן לשבטי"ו ר"ל שבטיו לשון רבים ב"פ שב"ט כי שב"ט בגי' אי"ש, ר"ל שהשלימו ב"פ אי"ש, ובאיזה אופן מפרש ותהי עליו רוח אלהי"ם דהיינו שהצטרפו ב' גודלין בגי' אלהי"ם ובוה ניצלו והבן נ"ל), והנה שם אלהי"ם הוא שם הפחד והגבורה וכן אלוהי"ם מלא ו' לפי המקרא הוא בגי' פח"ד, [בדן ידן כתב חז"ל, כתיב ופחד אלהי"ם וגורעין ומוסיפין כאילו הוא כתוב פחד אלוהי"ם, וצ"ע כי בכל המקרא אין פסוק זה, ונ"ל דלכן פי' רבינו בדרך יש אם למקרא], ע"כ ג"כ פח"ד יצחק בגי' ש' כמנין אלהי"ם במילוי יודי"ן, והנה על

או עשרה אותיות המספר דהיינו תתתק"ז פתחים שצריך לכתוב המספר בז' אותיות והחלונות קל"ג ג' אותיות (נ"ל).

והנה יש קבלה מרב הונא למי שנפגע ח"ו מעי"ן הר"ע לומר הפסוק ואני ברב חסדך אבא ביתך אשתחוו"ה א"ל היכ"ל קדש"ך ביראתך, [נע"י בס' טעמי המנהגים ע' תקס"ג לחש לעין הרע בשם הרה"ק מהר"מ מרימנאב זיע"א לומר ג"פ הפסוק ואני תפלתי וכו' ואני ברב חסדך וכו' ואח"כ רבש"ע ויה"ר כאילו כונתי כל הכונות שכיון בהם רב הונא עליו השלום, ובס' יקוו המים כתב הסגולה הזאת נובעת מסה"ק קרניים מאמר י' כי כן קבלה מרב הונא עיי"ש] והכוונה (כבר ידעת כי היכ"ל קדש"ך הוא ההיכל הנ"ל אשר מבטל סמא"ל נח"ש בכח המלאכים הנ"ל) והנה הפתחים של ההיכל ג"כ מרומו כי מתיבת אייתחוו"ה עד סוף בגי' אלף תתפ"ג (כשתחשוב קדשי"ך מלא יו"ד) הסר משם ר' חושבן אלהי"ם בריבוע שה"ס הפחד אזי נשאר אלף תרפ"ג. וא"כ צא וחשוב אותיות מתבת חסד"ך עד סוף הפסוק הם ל"ד אותיות (ג"כ בהחשב קדשי"ך מלא יו"ד) ויהיו ס"ה אלף תשי"ז מנין הפתחים, (כן פי' שם הקדוש דברי הקרנים והניח בצ"ע, כי בכל הספרים שלפנינו קדש"ך חסר, וג"כ לפי חשבון היכ"ל קדש"ך תפ"ט מנין המלאכים הנ"ל ג"כ מוכרח הוא שיהיה חסר, וא"כ יהיה דברי הקדוש בעל הקרנים סותרים אהדדי, ונ"ל דבאמת נחשוב קדש"ך חסר ויהיה סך הפסוק אלף תתע"ג ויהיה בגי' בעי"ן

טוב"ה כתתתק"ז, ונרמו בפסוק ההיכל והפתחים. וג"כ יש לרמוז בתיבת אשתחוו"ה לחוד בהחשב הא"לף לא"לף יהיה בגי' ב' אלפים תשי"ז נ"ל והבוחר יבחר) (וקבלתי עוד אני הקטן למי שאינו יודע לכוין זה הסוד יאמר עכ"פ הפסוק ואני ברוב חסדך וכו' ארבעים פעמים ויהיה ת' תיבות ומבטל עי"ז ר"ע עי"ן בגי' ת', ויאמר ע"ל דע"ת ר"ב הונ"א).

והנה בפסוק (ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה [בראשית כ"ה] שהוא הרע עין ושרו סמא"ל וג"כ הוא נח"ש ירכ"ן כמ"ש המתרגם [נחשירכן עיי"ש בתרגום] אשר מצדם הוא עי"ן ר"ע כמ"ש, נאמר אח"כ הסגולה בפסוק) ויעקב אי"ש תם רומז לשי"א נימין דקדושה אשר רומזין בנחי"ר עם גוד"ל, יושב אהלי"ם בגי' ב"פ גוד"ל אשר מצרפין אל הנחיריים כנ"ל, והנה יש מלאך נק' בשמא"ל והוא בגי' בש"ם (ר"ל מקורו הוא אותיות הנ"ל ותיבת א"ל הוא הנוסף בכל המלאכים) אשר נרמוז בחטם (כי ריח בשמים הוא בחוטם), והנה חוט"ם בגי' הוי"ה דס"ג כנודע, והנה כשתכתוב הוי"ה כזה יו"ד הי"א וי"ו הי"א בגי' ע"ד, ה"ס עד הוי"ה בכס, וכשתוסיף מספר ע"ד על נחי"ר יהי בגי' בש"ם מנין המלאך הנ"ל. והנה המלאך הלז ג"כ מרומו בס"ת ויעק"ב אי"ש ת"ם, וג"כ בש"ם ר"ל ב' ש"ם, ב"פ ש"ם בגי' פר"ת יוסף והבן, קרנים מאמר י' ובפי' דן ידן.

והנה כשתדקדק בכל הנ"ל יש לרמוז ג"כ בפסוק ונ"ח מצא ח"ן שה"ס

(ט) **עתיקא** דכל עתיקין, נקרא מציאות הא"ס היותו מתלבש בג' רישין עילאין הנקרא עתיקא קרישא. ע"ח שער א"א פ"ב.

(מ) **עתיקא** קרישא. עיקר שם זה הוא אין סוף בעצמו, שהוא מטבורו דא"ק ולמטה המתלבש בעתיקא קרישא, (דהיינו הג' רישין ע"ש א"ס הגנוז בתוכו, אמנם בבחי' היותו מתלבש גו אינון ג' רישין נקראים גם הם בשם עתיקא קרישא). גם זה שם.

(מא) **עתיקא** קרישא. הוא המלכות דא"ק שנתפשט לפרצוף גמור ב"ס, והג"ר שלו נק' ג' רישין עילאין, רישא דלאו רישא הוא הכת"ר, דלא ידיע הוא החכמ"ה, דלא איתידע היא הבינה, והז"ת נק' עתיק יומין הם המתלבשין בפרצופי אי"ן וארי"ך, ולפעמים גם הארי"ך נקרא בשם עתיקא קרישא ועתיק יומין להיות מתלבש בו העתיק יומין. שג"ע [דרך אמת פתח ד' דרך ב', ופ"ה ד"א, ועי' ערך רישא דלאו רישא י"א].

(מג) **עתיקא** סתם נקרא הבינה בערך ג' ראשונות שבה, ואפילו בבחי' הו' קצוות שבה בעצמותה נקרא עתיקא פנימאה, ובבחי' הו"ק שנבראו ממנה (היינו שמתלבשין בז"א בבחי' המוחין נ"ל) נקרא בשורשם עתיקא דקיימא לשאלה שיש בה מקום לשאול לדעת ו"ק שנבראו ממנה אבל לא לדעת עצמותה כי נעלמה מאוד, עיין בזה"ק א'

החוט"ם מספר אחט"ם, בעינ"י הוי"ה דייקא ולא שלט בו עי"ן הר"ע, ע"כ ויסגר הוי"ה בעד"ו, ר"ל הוי"ה עם מספר ע"ד שלו, דהיינו הוי"ה במילואו הנ"ל מספר ע"ד, והבן כי קצרת, וא"כ גם הפסוק הלז מסוגל לשמירה מעין והבן.

(לו) **עטרת** בכל מקום כינוי למכו"ת, עטרת בעלה. ובפי' דן ידין על הקרנים מאמר ב' עטר"ת נקרא ג"כ שם הוי"ה שהיא עטרת לאדנ"י בסוד הסוכ"ה (עיין באות ס' סוכה ותבין), וע"ז נאמר נפלה עטר"ת ראשינו [איכה ה'], ער כי יקים השם את סוכת דוד במהרה בימינו.

(מז) **עורדל"ן** אמיצ"ן, נק' ב' ספירות נצ"ח יסוד שהם בגי' רכ"ח מנין כ"ח אלהי"ם, דהיינו כשתחשוב תיבת אלהי"ם בריבוע כזה א' א"ל אלהי אלהי אלהי"ם ועם תיבת כ"ח, דן ידין על הקרנים מאמר ח', (ופי' עורדל"ן נ"ל לפרש עפ"י דברי חז"ל בפ"א דיו"ט דף ט"ו אמר ר' פפא עורדל"ן אין בהם משום כלאים, ופירש"י עורדל"ן ראיתי בתשובת הגאונים שרגל"ן ללבשן תחת מנעליהן ותולים וכו' תחת קרקעיתם וכו' וקורין אותן נמטי עכ"ל, לפי"ז נראה שתחתית הרגלים בעקב נק' כן מקומות הקשים וע"ש כך נקרא המלבוש של הרגל ג"כ כן, וע"כ אין בהם משום כלאים שאינו מחמם, והמשכיל יבין הפירוש בכאן נ"ל, ואין בידי כעת לפרש יותר.)

חי"ה רע"ה, וכנגד זה היה בירושלים בתי כנסיות (תפ"א עם ביהמ"ק של מעלה על כולם כמנין מלת"י משפט, שהאלף נחסרה בכתוב והיא בקריאה לכטל הקליפה הנ"ל עם ת"ף מחנותיה) וז"ס מרי"ם הנביאה שהיא מרמזת לבינה"ה דכת"ר שבכת"ר, לקחה את הת"ף בידה, ובאלו הש"פ ניצוצות הנ"ל יש מקומות הנקראים כלי"ם כשרי"ם בגי' תרע"א ע"ה מספר שכינה במילואה בגימ' תר"א ועם ע' אנפין קדושים בגימ' תרע"א, וכן אדנ"י במילואו בגי' תרע"א (תרע"א בית דינ"א),

וגובה האילן של ע"ץ חיי"ם הוא ת"ק שנה שהוא מילואו של שם שד"י שהוא ת"ק כזה, י"ן ל"ת ו"ד, והוא שאמר לעולמו די, מן הארץ לרקיע ת"ק והוא קוד"ש קדשי"ם מספר תתס"ד מנין מצפ"ץ שהוא בגי' ש' וכן אלהי"ם דיודי"ן ג"כ ש' הרי ת"ר וע"ה תר"א מנין שכינה במילוי כנ"ל, ואלהי"ם בריבוע בגי' ר' הרי תת"א, והוי"ה דס"ג שהוא בגי' נבוא"ה ע"ה שה"ס נבוא"ה עליונה, ת"ת וס"ד הרי תתס"ד. והנה ע"ץ דע"ת ע"ץ חיי"ם עם ב' כוללים בגי' הכי הוי, הילוכ"ו של האילן הזה ששי"ם רבוא סוד מש"ה כזה, מ' פעמים ש' הרי י"ב רבוא, נכ"ה בקתנים וזן ידן מאמר י"ג, וכס' קהלת יעקב תמה עליו כי מ' פעמים ש' הוא רק י"ב אלף וה' פעמים י"ב אלף הוא ס' אלף ולא ס' רבוא עיי"ש, ובילקוט חרש ערך משה אות כ"ה כתב כשם עשרה מאמרות כאופן זה, מ' פעמים ש' הוא י"ב אלף וכולו ה' פעמים הרי ששים אלף וכולו

ע"א ר"א פתח שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה וכו', ותמן תנדעון דהאי סתים עתיקא דקיימא לשאלה ברא אלה, ומאן איהו מ"י הוא דאקרי מקצ"ה השמי"ם לעילא וכו', עיי"ש. ועיין בפ"י זהר הרקיע.

(מג) **עתיקין** נקרא הג"ר, ספר זהר הרקיע בהקדמת הזהר ע"א מאמר ר"א פתח שאו מרום עיניכם.

(מד) **עתיק** יומין, נקרא רק הז"ת דעתי"ק המתגלים בגולגלתא דאריך, ע"ח שער א"א פ"ז.

(מה) **עקודים** הם האורות היוצאין מפה דא"ק יעוין בע"ח שער העקודים.

(מו) **עץ החיים**, ה"ס אילן הקודש אשר בעדן ויש בו רי"ח אורות קדישין מנין זוה"ר, וה"ס זה"ר הרקיע, כי יש בעדן הזה ש"פ אורות טמירין קדישין מנין רקיע"ע בסוד ריבוע אותיות הוי"ה על אדנ"י כל אות בפ"ע (עיין באות סמ"ך סוכ"ה), ומנין ישל"ם עם ד' אותיות בסוד הכתוב ישל"ם הוי"ה פעלך וכו', ישל"ם הכי הוי בחושבנא והוא ג"כ בגי' ערפ"ל.

והנה רי"ח אורות הנ"ל מאירין לגי'ן בסוד ונהר יצא מעד"ן להשקות את הגי'ן (ונ"ל נה"ר בגי' אל"ו רי"ח) בסוד גי'ן נעול אחות"י כלי"ה, בתיבות אחות"י כלי"ה מרמז לת"ף נימין קדישין (מנין אחות"י כלי"ה) אשר ישנם בבינה"ה דכתר שבכתר המבטלים לקליפת לילי"ת הנק'

החמה הנקראת כן [שמש נקרא חרס איוב ט'
ז, ועי' מנחות קי.], ומכאן ביטול שר מצרים
שהיה נקרא סור"ב (בגיי הכי הוי), ונרמז
בר"ת ס'וס ו'ורוכבו ר'מה ב'ים, וסוד
הענין שפגם השר הזה בריבוע אלהי"ם
בגיי ר' ובסוד אהי"ה הוי"ה אהי"ה מספר
חיי"ם מנין חכ"ם שפגם בחכמה עליונה
ס"ה בגיי חר"ס, סור"ב, וגם פגם בסוד
יו"ד הוי"ת בגימ' ס"ר וירא ה' כי ס"ר
לראות, בגיי אליהו פינחס, וזהו סור"ב
אתון ב"ו ר"ס.

וגם יש בהני זוהרין חדר הנקרא
זוכ"ב ומבטל קליפת זכור"ב אלהי עקרון,
והאי זכוב הוא שר של רחיים, ע"כ אם
תקח זכור"ב ותשים ברחיים מקום הטחינה
לא זיק לו ואדרבה יתוסף כחו (ויש כאן
ב' מלאכים נקראים פמיאל אמריאל
ממונים על הנחמה, ובשעת החורבן לא
נחמו את ירושלים ונרמזין בקינות ותרו
פלאי"ם אתון פמיאל, איך מינחם ליה
ראה י"י אית וכו' [איכה א' ט' ר"ת
אמריאל, והקליפה הזאת זכור"ב היתה
נאחזת באיוב, וז"ש בספר עדינות
זכובי"ם אכלו את איוב, והקליפה הזאת
ממונה למי שמבטל פ"ו או גורם לביטול
או על ענין ניאוף מתלגלג לשר זה של
רחיים, וזה שנרמז בעמלק כתוב זאת
ז'כרון ב'ספר ו'שים ב'אזני וכו' ר"ת זכור"ב
כי עמלק זרק מילות שחתך כנודע, וכן
בניאוף דפלגש בגבעה אמרו בגמ' ח"א
זכור"ב וכו' [גיטין ו:], והנה זכור"ב בגיי י"ז
ויעקב ביטל הקליפה ע"י לימוד התורה
הנק' טו"ב מנין י"ז, וכן תורה במ"ק בגיי

י' פעמים כנגד י' דשכינתא הרי ששים רבוא ועי'
ערך משה ב' ה' פעמים י"ב רבוא הרי
ששים רבוא, וזה סוד אשה אחת היתה
במצרים שילדה ששים רבוא שהכוונה על
משה שהי' סוד ששים רבוא, וכן במלת
יש"ר במספר כזה, י"פ ש' ג' אלף, ר"פ ג'
אלף ששים רבוא, וז"ס שר"י אשת
אברה"ם הוא ג"כ מספרו ששים רבוא,
א"ב רה"ם כשתחשוב תיבת רה"ם בזה
האופן ה' פעמים ר' הרי אלף ס' סתומה
הוא ת"ר, הרי ת"ר פעמים אלף ת"ר אלף
[עי' לעיל ערך אברהם ר"ח וערך יש"ר ג'ד].

ומאילן הקודש הזה מתפשטים י"ב
צירופי הוי"ה, והיא מסוד זהר שבו לצד
ימין מסוד הנעלם והדע"ת אשר בו סוד
ותמונת הוי"ה יביט, דהיינו מצד הדע"ת
בסוד ת"ת הנעלם דרגא דמשה סוד
הדע"ת מלגאו אשר בו כל הצורות
והתמונות (ותמונת הוי"ה יביט), בסוד
התמונה והצורה מכת מלאכים שכתוב על
מצחם שם ביי"ט מספר אהי"ה [עי' לעיל
ערך ביי"ט ג'ד], והדעת מבטל קליפת
שמחזא"י עזא"ל שמספרם דע"ת וכן
ער"ב ר"ב, וסוד התמונות והצורות אשר
בזהר זה הם מסוד כת"ר שבכת"ר, ובזהר
זה יש תשי"ז פירין דחייך בסוד עץ חיים
היא למחזיקים ב"ה [משלי ג'] וצור ילדך
תש"י [דברים ל"ב], והמה מחזיקים התשות
כח כביכול, והנה תצרף תש"י ב"ה בגיי
תשי"ז, ומהם קיבל איוב הברכות וחי
שבעים שנה (קודם יסודין) מסוד ע' אנפין
דאילנא קדישא פרי צדיק עץ חיים, ויש
בהאי אילנא מקום הנקרא חר"ס ע"ש

י"ז, וכן שם הוי"ה מקור האילן בגי' י"ז
[במ"ק].

והנה איוב שנאחו בו הזכוכ כנ"ל
נתגלגל בו יעקב על שנשא ב' אחיות
ואחיותו בקומת אדה"ר היה בשתי
שערות שעל הקדקוד, ובזה הראה הקב"ה
כשם שאין ב' שערות בגומא אחת כן לא
יכנוס א' בתחום חבירו, והנה הוא שנשא
ב' אחיות הוצרך להתגלגל באיוב (ונ"ל
שזה בסוד העיבור) וז"ש איוב ת"ם אני
לא אדע נפשי [איוב ט], ר"ל יודע אני
שאני מנשמת יעקב איש ת"ם ולא אדע
למה נפשי בצער הזה, ויען ה' את איוב
מן הסערה מבין שערות ראשו של אדם
[עי' ב"ב טז]. ר"ל שהראתי בשערות ראשו
של אדה"ר שלא ישא ב' אחיות ע"כ יש
לך הצער הזה, והנה להיותו גלגול יעקב
המבטל קליפת זכוב"ב ע"כ היו שנותיו
כשנות יעקב, כי ע' שנה שחי קודם
היסורין הם מסוד ז' ספירות חג"ת נהי"ם
ע"כ יחשבו רק לז', ואח"כ חי' ק"מ שנה
הרי קמ"ז כשנותיו של יעקב מנין ז'
שמות אהי"ה שבכתר, והנה כל שנותיו
של איוב ר"י שנים (מנין סע"ף) וכן כתבו
קצת מקובלים שגם יעקב היה ראוי לחיות
ר"י שנים (מנין עשרה פעמים אהי"ה) רק
שנחסרו משנותיו ס"ג שנים להיות שפגם
בשם ס"ג (באפשר על אומרו נסתרה דרכי
כמ"ש הקדוש קודם לזה), והנה אח"כ
בתיקונו בגלגול איוב ניתוסף לו הס"ג
וחי ר"י שנים בשלימות, וקצת
מהמקובלים כתבו שהיה ראוי יעקב
לחיות ר"ח שנים מנין שנותיו של יצחק

(ט"ס נ"ל וצ"ל מנין שם יצח"ק, ונ"ל
שהוא מנין ח' הריו"ת סוד היובל העליון)
ונחסרו לו ס"א שנים מנין אי"ן להיות
שפגם בכת"ר על אמרו דרכי נסתרה,
והנה גם איוב שהיו שנותיו ר"י שנים היו
ביסורין שתי שנים ולא יחשב רק ר"ח
(הגם שאמרו רז"ל משפט איוב י"ב חדש,
כתב הקדוש שיש לזה סוד גדול). קרנים
ודן ידין מאמר י"ג. [עיי"ש בדבה"ק בשינוי
הסדר קצת].

(מ) ע"ץ החיים בגי' מזר"ח מער"ב
צפון דרו"ם, בהחשב ה' רבתי דאי"ק בכ"ר בגי' אלף מ"ג, מג"ע
אופן רכ"ט, ונ"ל שז"ס שנאמר במשה
ותקח לו תיבת גמ"א דהיינו אלף מ"ג
שה"ס ע"ץ החיים ואכ"מ.

(מח) ע"ץ החיים, יש בסוד האילן הקודש
הזה תשי"ז פירות החיים
קדישין, יעויין הסוד בקרניים ודן ידין
מאמר י"ג.

(מט) ע"ץ הדעת, בקליפה בגימ' חמ"ץ
שא"ר, מג"ע אופן רכ"ט.

(נ) ע"ץ הדעת סוד עץ הדעת ועץ
החיים, עיין בקרניים
מאמר י"ג ופי' דן ידין,

(נא) ע"ץ דע"ת ע"ץ חיים בגי' תתס"ב
ועם ב' כוללים תתס"ד, מנין
שם מצפ"ץ שהוא בגי' ש', ושם אלהי"ם
כמילוי יודי"ן ג"כ ש' הרי ת"ר, ואלהי"ם
כריבוע הרי ר' ושם ס"ג ע"ה בגי' ס"ד,

הגבורה וסימנך מטה ע"ז מקל תפאר"ה
 [ירמיה מ"ח]. ע"ז נקרא המלכו"ת גי' אדנ"י
 ר"ב אתון היחוד עם הת"ת עוז
 ותפאר"ת במקדשו, גם השכינה נקרא
 עו"ז ויתן לשבי עזו, ארון עז"ך עכ"ל,
 ועיין בזהר לך דף פ"ד [ע"א] פתח ר"ש
 ואמר פנה אלי וחנני וגו' האי קרא אית
 לאסתכלא ביה וכו', וכי דוד אמר פנה
 אלי וחנני (ר"ל וכי שיך לומר [כן] בן
 אדם להשי"ת והלא מלא כל הארץ
 כבודו), [זה הפי' חידש רבינו ואינו כן
 במפרשים] אלא בגין דרגא דיליה דאיהו
 אתעטר ביה קאמר (ר"ל אמר זאת התפלה
 עבור המלכו"ת נו"ק דו"א שמבקשת
 כביכול לז"א פנה אלי ביחוד פב"פ נ"ל)
 תנה עז"ך, דא עוז עילאה כדכתיב ויתן עז
 למלכו מאן מלכו דא מלך סתם מלכא
 משיחא אוף הכא לעבדך דא מלכא
 משיחא, (נ"ל מזה הלשון דס"ל עוז נקרא
 יסוד, והבן באומרו כמד"א ויתן עוז
 למלכו, וכן מהראיות שהביא הרב הנ"ל
 נראה לפרש כן, והשם הטוב ינחנו
 במעגלי צדק).

(ט) **ער"ב** ר"ב בגי' דע"ת, ה"ס הדעת
 דקליפה, עיין מ"ש באות
 דל"ת דע"ת, ותבין.

(ס) **עלמח** ה"ס הכלה העליונה הנעלמת
 מאוד, זהר הרקיע דף י"א
 [ע"ב] ועי"ש.

(סא) **עלמא** דאתי, נקי' הבינה אימ"א, וכן
 עתי"ד לבו"א, כ"ה בע"ח
 שער או"א פ"ב, ועיין בשער הזיווגים

ס"ה תתס"ד יעויין הסוד בספר הנ"ל,
 והוא מספר קוד"ש קדשי"ם כמש"ש.

(נג) **עץ** נקרא הז"א, ע"ח שער הזווגים
 פ"ד עי"ש.

(נד) **עכץ** בן זרח, נתגלגל ביוסף בן סימאי
 הנזכר בשבת פרק כ"ב [קכא].
 והנה מאז חילל השבת בלקחו מן החרם
 וכהיום קידש שם שמים בשבת שלא נתן
 לגוים לכבות הדליקה ונעשה לו נס ובאו
 גשמים וכיבו (עיין באות נ' נחשון ובאות
 א' אליצור). גלגולי נשמות מהרמ"ע אות
 א'.

(נד) **עגלון** מלך מואב, נתגלגל בניקנור
 שהיה בימי החשמונאים [והרג
 ע"י יהודה בן מתתיהו כ"ג]. גלגולי נשמות
 מהרמ"ע אות א' [ערך אהוד בן גרא] עי"ש.

(נז) **עיבור** הוא בגי' רפ"ח, ה"ס בירור
 הרפ"ח ניצוצין ולהעשות
 מהן תולדה, ועיין בספר שג"ע ד"א פ"ז
 ד"ד ותבין על מכונו.

(נו) **עיבור** בגי' חס"ד גבור"ה, כי
 העיבור הוא ע"י הלובן
 שבאיש והאודם שבאשה וע"י שניהם
 נהווה העיבור נ"ל, והבן.

(נז) **עב"ד** אברה"ם בגי' מיטטרו"ן, וכן
 אליעז"ר עם ה' אותיות, עיין
 בדין ידן פי' הקרנים [מאמר א'], ועיין
 במג"ע [אופן קי"א, ועי' לעיל ערך לויתן ט"].

(נח) **עוז**, בספר מאורי אור אות הע' [כ"ח]
 כתב בזה"ל עו"ז כתפארת מצד

שהיותר עניו הוא יותר משוכח, כשארז"ל מאוד מאוד הוה שפל רוח [אבות פ"ד מ"ד]. מג"ע אופן קע"ט.

ט) **ענוה** בכל מקום שאתה מוצא גדולתו של הקב"ה שם אתה מוצא ענותנותו, נדרש בגי' פנים, א' כי כל האותיות במילואם יעלו לסך רב משא"כ אותיות הוי"ה הם במילואם קטנים יותר במספר, דוק ותשכח, ב' אות ג' מורה על גדולה והנה בשם ע"ב ויסע ויבא ויט יש כל האותיות חוץ מאות ג', וכן בפסוק וללוי אמר תומיך וכו' ג"כ געלם ג', וכן בפסוקי ארון וכפורת וכו' וכן בפרשת סוטה, וכן ביי"א סליחות שהתפלל שלמה, ג' בשם ע"ב שם הסי"ג אשר הוא ג"ס הוא עניו (וכבר דרשו דורשי רשומות ת"ח צריך שיהיה בו אחד משמינית שבשמינית [סוטה ה.], הרמוז על שם הנ"ל כי כשתסדר השם הנ"ל בתשעה שורות בכל אחד שמונה שמות ממילא כשיגיע לשמיני שבשמינית כבר קדמו השם עניו וילמוד מדרכי בוראו ית' והבן) שם. [בס' נר ישראל מהה"ק מקאזניץ על ספר ליקוטי רב האי גאון נדפס בסופו ליקוטים מהה"ק ר' פנחס מקאריץ ובאות ה' שם איתא, אמר, איתא בגמרא ת"ח מותר שמינית שבשמינית ופי' מהרש"א מפני שיצא מכלל ג"ס, דשמינית שבשמינית הוא ס"ד, ואמר נמצא סס"ד מותר ויותר אסור, וצריך להיות ענו, ואמר ששם ס"ג שבשם ע"ב הוא עניו ע"כ],

טז) **ענוו** הוא בעולם היצירה דכתיב במשה ענו, וכבר ידעת מש"ה ר"ת מיטט שיר הפנים, וכבר ידעת

פ"ה שיש חילוק כי עלמא דאתי הוא נה"י דתבונה הנעשים מוחין לז"א, וזהו ג"כ עול"ם הב"א עולם שכבר בא, משא"כ עתי"ד לב"א היינו נה"י דבינה עליונה שימשכו מהם מוחין לז"א לעתיד.

סז) **עול"ם** הנקבות, נק' עול"ם, ע"ח שער הזיווגים פ"ה. [ועיי"ש בהג"ה].

סח) **עול"ם** נק' הז"א הכולל בתוכו ו' קצוות העולם מעלה ומטה וד' רוחות, ע"ח שער טנת"א פ"ו, ועיין עוד בשער המלכים פ"ו.

סד) **עול"ם** במילואו כזה עייין וא"ו למ"ד מ"ם בגי' חייך גרון, וכבר ידעת חייך גרון הם בחי' חו"ב המשפיעים לר"ק עיין בזהר הרקיע דף י' ועיין באות ת' סוד תרין אלפין שנין עד לא ברא עלמא.

סה) **עול"ם** הבא, עיין לעיל ערך עלמא דאתי.

סו) **עובדא** דבראשית, ו"ק שיצאו מבינה הנקראת בראשי"ת. זהר הרקיע בפירושו לזהר בראשית דף א'.

סז) **ענוה**, היא לא"ה, ע"ח שער הכללים פי"ב ועמש"ל אות יו"ד יראה.

סח) **עניו** בגי' ג' שמות חג"ת ע"ב מ"ב כ"ב. מג"ע אופן קע"ח.

טט) **ענוה** בכל המדות הקו האמצעי הוא משוכח מהקצוות, חוץ מענוה

דמט"ט הוא ביצירה. הן ידן על הקרנים, ועמש"ל אות א' איוב.

עג) עגודה נמשכה מבינה אימא עילאה, ע"כ האיש משה עניו מאוד שזכה לבינה, זהר הרקיע דף י"ב [ע"ב].

עג) ערפ"ל בגי' ש"פ, ה"ס שלו"ם עם ד' אותיות, וה"ס ריבוע הוי"ה על אדנ"י בסוד הסוכה (עיין באות סמך סוכה), וה"ס הכתוב י"י אמר לשכון בערפ"ל [דה"כ ו'], הערפ"ל בגי' שכינ"ה ומשה נגש אל הערפ"ל, נג"ש בגי' מיכאל וגבריאל, וה"ס שאמרו בפרקי ר"א מלמד שבע"כ הגישוהו מיכאל וגבריאל. קרנים ודן ידן מאמר י"ג, וכן מעניינים אלו במג"ע [אופן נ"ן].

עד) עגיה נק' המלכות, עיין בע"ח שער העקודים פ"ו.

עה) עגולא ורבעא, עיין מ"ש באות צ' ציון, ועיין בזהר הרקיע דף י"ח בפירושו לזהר דף ה' סוד עגולא וריבועא.

עו) עגולא ורבעא, עיין ערך בזהר הרקיע שפי' שם אופני"ם בסוד עגולא, וחיו"ת בסוד רבועא, וצ"ע שם.

עז) עם בינות, נק' הז"א בעת עלותו עם הב' תבונות להיכלל בכינה, ואז נק' כולם בינות והוא נקרא עם בינו"ת. ע"ח שער הזיווגים פ"ד.

עח) עפר, יסוד העפ"ר הוא כינוי למלכות בכ"מ בסוד הכתוב הכל היה מן העפר, כי הצמצום הראשון בנקודת המלכות והבן. כל ספרי המקובלים מלאים מזה, ועיין בשג"ע.

עט) עפרירא וקסטימון, אינון תרין ממנן שליטין (אשר הם בארץ הנקרא ארקא דאיהו חד מאינון ד' ארעאן דלתתא אשר לשם נטרד קין כשנתגרש מעל פני האדמה ועביד תמן תולדות, עיין באות א' ארק"א), ודיוקנא דלהון כדיוקנא דמלאכין קדישין בשית גרפיין, חד דיוקנא כתורא וחד דיוקנא כנשרא וכד מתחברן אתעבידו דיוקנא דאדם, כד אינון בחשוכא מתהפכין לדיוקנא דנחש בתרין ראשין ואזלין כחוריא וטאסיין גו תהומא ואסתחיין בימא רבא, כד מטאן לשלשלאה דעז"א ועזא"ל מרגיזין לון ומתערי לון ואינון מדלגי גו טורא חשוכן וחשבי דקב"ה בעי למיתבע לון דינא ואלין תרין ממנן שאטין בימא רבא ופרחין מתמן ואזלין בלילה לגבי נעמ"ה אמהון דשרים (עיין באות ג' ערך נעמ"ה) דטעו אבתרהא דחלין קדמאין וחשבין למקרב לגבה ואיהי דליגת שתין אלפים פרסין ואיתעבידיין (אפשר צ"ל ואיתעביד"ת כי נ"ל דקאי על נעמ"ה הנ"ל) [אכן בגירסא שלפנינו נמצא כן בכמה ציורין לכמה בני נשא בגין דיטעון בני נשא אבתרא ואלין תרין ממנן פרחין ומשטטן בכל עלמא ואהדרן לאתרייהו ואינון מתערין לאינון בני בני דקין ברוחא דיצרין בישין למעבד תולדות

הו"ק דזכר, משא"כ בגלות נסתלקו הבחי' הללו סוד י"ה שהוא בחי' העדו"ת) ובהסתלק י"ה מאלהי"ם (שהוא המלכות הנק' אלהי"ם בסוד אלהי"ם אל דמי לך) נשאר אל"ם ע"כ נקראת יונ"ת אל"ם (עיין באות יו"ד יונ"ת אל"ם ומש"ש), כללו של דבר עדות נק' ו' קצוות דו"א הנכנסים בנו"ק דו"א. זהו הרקיע בראשית דף ה' [ע"ב].

פג) ע"ינ"ו לשב"ח, בגי' אבגית"ן, ותיקנו יהושע בעת הקפת חומת יריחו שהזכיר אז ז' שמות דמ"ב, ונרמז שמו בר"ת, עיין באות יו"ד יהושע.

פג) ע"ל כ"ן נקו"ה, תיקן עכן ונרמז שמו בר"ת, וכבר דברנו מזה ביהושע מ"ש ניהושע זין ואת עמק עכור (שהוא העמק שהורידו בו את עכן) לפתח תקו"ה, כי אמר אז על כן נקוה לך, ואין כאן מקום הביאור כל הצורך בזה ונכתב אצלינו במ"א.

פד) עזרא נתגלגל ברכי אלעזר בן עזריה, ואח"כ היה גלגולו רבי אברהם אבן עזרא. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'.

פה) ע"ל"ש רבי עיליש הנזכר בגיטין פרק השולח [מה.]. שניצול מהשביה שהיה עם בנתיה דרב נחמן, היה גלגול ברע מלך סדום שניצול במלחמת המלכים מבארות החמר, גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב' ועי"ש נערך בנות דרב

וכו', ואינן אלהא די שמיא וארקא לא עבדו (ואל תתמה כי כל ממונה ושליט נק' אלהים שהוא לשון כח עי"ש בזהר) יאבדו מארעא עילאה דתבל דלא ישלטון בה ולא ישטטון בה ולא יהון גרמין לבני נשא לאסתאבא ממקרה ליליא ועל דא יאבדו מארעא ומן תחות שמיא דאיתעבידו כשמא דאלה. זהו בראשית דף ט' ע"ב.

פ) עקרב ביצירה דקליפה, זהו הרקיע דף י"ט [ע"ב] בפירושו לזהר דף י"ד, ועיין באות יו"ד יצירה.

פא) עדות נקרא ו' קצוות הזכר הנכנסין במוחא וגופא ודרועין דנקבה, וא"כ הם י"ב בחי', חג"ת נה"י דידיה, וחב"ד חג"ת דידה, ועוד נה"י שלה ס"ה ט"ו בחינות מגין י"ה, וז"ס עומדות היו רגלינו בשערין ירושלים (שהוא כינוי למלכות נוקבא), ירושלים הבנויה כעיר שחוכרה לה יחדיו, (יש לפרש כפשוטו על ירושלים שבכאן בעוה"ז היא דוגמא לעיר הקודש העליונה מלכותא דרקיעא, הגם שבזהר הרקיע שם מפרש לדעת הזהר שם באופן אחר עי"ש), ששם עלו שבטים (ר"ל להיות שעלו בירושלים שבעוה"ז השבטים בבחי' ו"ק דהיינו ראשיכם, שבטיכם, וזקניכם, ושוטריכם, טפכם, נשיכם, כמו כן נכנסו אז בירושלים העליונה ו"ק הזכר חג"ת נה"י דידיה ונתלכשה בחב"ד חג"ת דידה, ועם נה"י דידה ס"ה י"ה, וזה שאמר) שבטי י"ה עדות לישראל (שזה הוא העדות אלו

נחמן], ועיין באות ב' ברע מלך סדום. ועי' לעיל ערך לוטן].

פז) עו"ף, נקרא מט"ט בגי' יוס"ף שהוא דרגא דיליה. מג"ע אופן קכ"ב עיי"ש.

פז) עו"ף יעופף על הארץ, דא אליהו דטאס כל עלמא בארבע טאסין. זהר בראשית דף י"ג ע"א.

פח) עו"ן, דכורא דקליפה (היינו הס"מ נ"ל) עיין זהר בראשית דף ה' ע"א הוי מושכי העון בחבלי השוא נישעי' ה"ן, העו"ן דא דכורא (דקליפה) וכו' עיי"ש, ועיין באות א' ערך איש תהפוכות, ובאות ת' תור"ה.

פט) עו"ן סתם יכונה ברוב פעמים לעבירות העריות, ותמצא כי עו"ן במילואו כזה עי"ן וי"ו נו"ן בגי' רמ"ח כי אין לך עבירה נעשית בהרגשת כל רמ"ח אברים כ"כ כמו ביאה, של"ה בהקדמת תולדות אדם.

ס) עכביש, נו"ק דקליפה ליליית, גלאנטי א' ד' עיי"ש. נעה"פ כל שעריה שוממין וגו' וז"ל, וזה גם כן העלה עכביש דהיינו ליליית הרשעה שממית השוממת העולם ע"כ, ועי' ערך שממית].

סא) עשו, נמשל לכלב ולחזיר, כי הקליפה שלו הוא בחי' כל"ב כנודע בבחי' עמל"ק ונאמר עליו ג"כ יכרמסנה חזיר מיער [תהלים פ"ג], והנה

אמרו בגמרא לית עניא מכלבא ולית עתיר מחזירא [שבת קנה:], וז"ס הכתוב רש ועושר אל תתן לי [משלי ל:], והנה כל"ב חזיר בגי' עבר"ה סוד הכתוב יום עבר"ה היום ההוא [צפניה א:], ונ"ל שז"ס התפלה קצרה שאמרו רז"ל [ברכות כט:] אפי' בשעה שאתה מתמלא עליהם עבר"ה, כאשה עובר"ה כי הגלות בעבר"ה שהוא כח עשו הוא לישראל בסוד העיבור כנודע, סוד ברג"ע קט"ן עזבתיך נישעי' נ"ד], כי ימי העיבור הם רע"ג ימים שהם אצל עשו קט"ן נתתיך בגוים [עובדי א' והבן נ"ל], והוא שם עבר"ה שנקרא החטא, והנה נאמר בעשו בזוי אתה מאד [שם] כי כמו חזיר שיש בושט שלו צנור שהוא להבדיל דמיון הצינור שבקרושה (והוא סוד וש"ט עשו וכו') שסודו מיכאל (עיין באות מ"ם מיכאל) שהוא משבח להשי"ת מ"י כאל, ובעשו נאמר להיפוך בזוי אתה מאד, (עיין בכנפי יונה [ח"ד]) מג"ע אופן קמ"ז.

סב) עשו נאמר בו יכרסמנה חזיר מיער [תהלים פ"ג], והעי"ן תלויה כי הוא אחיזתו מסוד כתנות עו"ר שנתחלף האל"ף בעי"ן [זה"ק ח"א ל"ו ע"ב], משו"ה אמרו רז"ל מלכות הרשעה מכנסת עי"ן רע בממונו של אדם [ב"ר ע"ח], והוא מה שאמר בדניאל [ז'] ואלו עיניך כעיני אנשא, כי הוא אדם רע בליעל ע"כ שרו שהוא מלאך המות מלא עינים [ע"ז כ:], ע"כ וימנע מרשעיים אור"ם [איוב ל"ח] ג"כ העי"ן תלוי והבן, ע"כ עשו ג"כ אתון ע' שו"א כמ"ש במדרש [ב"ר ס"ג]

הא שוא בראתי, ותלויין בו ע' קליפין. שם.

(ג) עשו נק' זר"ת כי הוא הקטן, כי ישראל בסוד גוד"ל שהוא נפרד מן הארבע אצבעות שה"ס ד' מלכיות והזר"ת הוא הקטן בחי' עש"ו, קטן נתתיך בגוים, וכשישראל עושין רצונו של מקום נאמר ונתנך י"י אלהי"ך עלין וכו' [וכריס כ"ח], ובהיפוך ח"ו נאמר יהפוך ידו [איכה ג] ובא הזרת למעלה, והנה זר"ת ר"ת זרוע ר'מה ת'שבר, הנדרש על עשו, ולעתיד מקבלין קרבנות מכל האומות חוץ מעשו [שמור"ר ל"ה] כי ז'בח ר'שעים ת'ועבה [משלי כ"ט] הנרמו ג"כ בזר"ת. ג"ז שם.

(ד) עשו כחו ז' קליפות והוא לקביל הז' ראשין של הנחש שהיה בבית המדרש שהפילו ר' אחא בר יעקב (בקדושין דף כט:) זה שיעקב השתחוה ז' פעמים לעשו [בראשית ל"ג], ע"כ ז' שמות ליצה"ר [טוכה נב], וכיטול הז' ראשין הוא ע"י ק"ש, זה צוואת יעקב כ"ה תאמרון [בראשית ל"ב], כ"ה אתון דיחודא, אופן קצ"ב.

(ה) עמלק מי שיניקתו משם ב"ן שהוא בעשיה הוא דוקא מסוגל להכרית זרעו של עמלק, (הוא סוד שאמרז"ל אם לא יסחבום צעירי הצאן [ירמי' מ"ט], גמירי דאינו נופל רק ביד בני בני של רחל [בראשית רבה ע"ג]), כי עמלק הוא בחינת כל"ב (שהוא עז פנים הראשון שהעז פניו לנגד ישראל והוא

מבואר בזהר בשלח) והוא מאמין בצורת כל"ב, ויניקת כל"ב מבחוץ זה לעומת זה בגי' ב"ן, ונרמז בקרא ויזנ"ב ב"ך כ"ל [וכריס ל"ה] ס"ת כל"ב, ויזנ"ב ב"ך כ"ל הנחשלי"ם ס"ת בכל"ם שהם האותיות הנוספות לכל מקור בחכמת הדקדוק, [מקור"ר הוא שם הפעל במקורו בלא הטיה כגון שמר זכר פתב וההתוסף אותיות בכל"מ נעשית הפעולה כגון בשמר לשמר משמר] והוא השחית מקור"ר הקדושה (היינו המילה), ויניקתו מכל"ב והבן, (עמלק גרם לאחיזת הנחש"ש במילה ונרמז בתורה הנחשלי"ם אותיות נח"ש תוך אתון מיל"ה) והנה עש"ו כחו עמלק שיניקתו מכל"ב, ע"כ הלך עשו לצוד ציד להביא וצד כל"ב [בראשית כ"ז ל"א וע"י תרגום יוב"ע שם], ולכן בבית שני כשהתחילה מלכות אדום היו מושלים רומ"ס ורומל"ס שינקו מכלכתא כמו שאמרו רז"ל במדרש [אסתר רבה פ"ג], ולכן היה ג"כ בבית שני דמות כל"ב על המזבח [יומא כא:] לרמז שהתחילה מלכות אדום לשלוט.

והנה שמואל ושאול תרווייהו מסוד ב"ן, שמואל מסטרא דנו"ק בסוד הכתוב ונתת לאמתי"ך (דייקא) זרע אנשים [שמואל א' א']. ע"כ חי נ"ב שנים (וכן שלמה חי נ"ב שנים), שאול היה מב"ן ימין, ב"ן שנה שאול במלכו [ש"א י"ג] והבן, ע"כ הם הכריתו את עמלק בשעתם, והנה גם דוד היה מסטרא דנו"ק כמ"ש אני עבדך ב"ן אמת"ך (דייקא) [תהלים קט"ח], התפלל כי סבבוני כלבי"ם וכו' מיד כל"ב יחידתי [תהלים כ"ב], והוצרך לעמוד

למעלה, ע"כ מ"ר דרור הוא ראש לכל הבשמים, ותינו"ק הוא מט"ט תינוק יונק משד"י (בג"י הכי הוי [מטטרו"ן גי' שד"י]) אמו, וז"ש הנח עליו ככ"ר או תינו"ק, וז"ש שלמה כי לכל"ב חי [קהלת ט'] הוא עמלק טוב לו מחמת שאריה מ"ת, הוא העדר דוד אדונינו שעמד לנגדו לבטל קליפתו כנ"ל, ודוד נק' ארי"ה שיניקתו מד' מלכיות שבעולמות אבי"ע הרי ד' פעמים ב"ן, וד"פ ב"ן הוי ח' הוי"ת מנין ארי"ה. [מג"ע אופן ק"מ].

15) **ערסיא"ל** נקרא השר של גיהנם, זוהר חדש פ' לך במדרש הנעלם שם, והוא נק' מלך סדום כמבואר שם. [רבנו כתב ערך זה באות א' ארסא"ל והנחנהו שם, אבל בזו"ח פ' לך מאמר ד"ה וישמע אברם וכו' איתא וז"ל, ותאנא ערסיא"ל שרו של גיהנם עומד לפני נשמת הצדיקים שלא יתפללו על הרשעים לפני הקב"ה ושיחגם ברשותו להורידם לבאר שחת. הה"ד, ויאמר מלך סדום אל אברם תן לי הנפש, מלך סדום זהו שרו של גיהנם העומד על הרשעים, והוא מלך סדום עיי"ש, לכן הכנסנהו כאן במקומו, ועי' באות א' ערך ארסא"ל קס"ח, וערך מלך סדום ק"מ].

בחצות לילה משמרה שניה כלבי"ם צועקים [ברכות ג.], ועסק בשירות ותשבחות לבטל כחם.

זה היתה השאלה משלמה לסנהדרין אבא מת וכלבי"ם של בית אבא רעבים [שכח ל:], שכל משכיל ישתומם על המראה אנת שלמה אן חכמתך לשאול ב' שאלות כאלה בפעם אחד, אך הכוונה עפ"י הנ"ל אבא מת והוא עמד בחצות לבטל כח הכלבים וכהיום הכלבים רעבים ופערו פיהם לטרוף טרף ח"ו, וסנהדרין השיבו ברזא דחכמתא חתוך נבילה וכו' ר"ל ליתן להם איזה חלק כדאיתא בזהר אחרי קי"ב [ס"ג ע"א] פנחס תל"ט [רל"ח ע"א], ועל העדר דוד השיבו אין לנו תמורתו בזה העולם להתיצב עם פועלי און, רק ישנם תרין כרובים הם מט"ט וסנד"ל שהם עומדים בשעה שאין מ"נ לתת מתעוררין הם היחוד, וז"ש לאביך הנח עליו ככ"ר הוא סנד"ל בסוד ככ"ר לאד"ן הוא סנד"ל בעולם עשיה דתמן א"ל אדנ"י (ככ"ר בגי' עמל"ק נ"ל) והוא ג"כ צירוף ויה"י אור דהיינו י"ו פעמים י"ה בגי' ככ"ר והוא הראש ממטה

מערכת אות הפ"א

אתון נ' ר"ד, נו"ן שערי בינה ויסוד פתחה עכ"ל. ובאות ל"ח פת"ח בחכמ"ה (כוונתו שם באפשר לנקודת פתח) ותמן פתיחו דעיינין בסוד הנקודים שהם אורות דחכמה, ופת"ח גי' ד' יודי"ן דע"ב כ"א כלול מי' הוא ת', וע"ב ובחינת אות היו"ד (ר"ל שבחכמה הוא שם ע"ב, גם יו"ד של שם הוי"ה מרמז לחכמה) הוא פ"ב, ווי' אותיות מילוי ע"ב הכל גימ' פת"ח עכ"ל. ועיין בהקדמת הזהר ע"א, ר"א פתח שאו מרום עיניכם וכו' לאן אתר לאתר דכל עינין תליאן ליה ומאי איהו פת"ח עיני"ם וכו' עיי"ש, ועיי"ש בזהר הרקיע שכתב שם ח"ל, הנה פת"ח עיני"ם תקרא מלכו"ת כי להיות פת"ח כל עינים התחתונים מיחלות לקבל ממנה שפע וכו' עיי"ש.

ונ"ל הקטן לומר עוד שנקרא פת"ח עינים כי הנה עיי"ן בגי' ה' הוי"ת, והנה ב' פעמים עיי"ן בגי' עשרה הוי"ת והנה בכל ספירה הוא הוי"ה בפ"ע וכולם משפיעים בה, וזהו לדעתי עיני הוי"ה אל צדיקים דא צדי"ק וצד"ק והבן, וכן מתתא לעילא הרוצה לכוין במושכלות זה השער להוי"ה וכו', ע"כ נקרא פת"ח עיני"ם. בין והתבונן אצל משה אדונינו בהתחלת המראה וירא הוי"ה כי ס"ד

6) פתחיא"ף הוא המלאך הנשלח משר החכמה והשכל והבינה אשר שמו ששאצ"ים שאאצ"ים להבין לאדם מה שלומד, עיין באות שי"ן. [נספר עץ חיים בתפלה קורם הלימוד שבראש הספר, ובמרש הנקרא ר' בחכמה יסר ארץ, ביהמ"ד ח"ה, אמר רשב"ל שמות של מלאכים הרי הוא מפרש על כל אחר ואחר מיכאל גבריאל ופתחיא"ל].

7) פתח, יסוד החכמ"ה נק' פת"ח שממנו משפיע לבינה, וכן יסוד המלכו"ת חכמה תתאה נקרא פת"ח שערי צדק שמשפיע לבי"ע, כסא מלך בפירושו לתקונים דף ז' ע"ב [נ"ו ע"ב מרפי הספר רפוס ירושלים אות ו']. ובספר מאורי אור מערכת הפ"א סי' כ"ו, פת"ח מלכו"ת, פתח וכניסה באצילות (ר"ל ממטה למעלה נ"ל), ושני פתחים הם ציון וירושלים יסוד ומלכו"ת שלה, גם נקרא פתח עינים שכל עינים של מעלה מצפים אליה (ח"ס בתמר שרצתה להעמיד מלכ"ים ותשב בפת"ח עיני"ם נ"ל), גם כי נ"ה שלמעלה נקראים עיני"ם והיא פת"ח לעינים אלו, גם כי ב' המזחות נ"ה והמשקוף ת"ת והמלכו"ת שיעור קומתה אחריהם לכן נקרא פת"ח, פת"ח נדרי"ם יסוד דבינה, כי נדרי"ם בבינה נד"ד

כפשוטו, ואותו התיבה בעצמה בבחי' אחרת פחותה הוא בריבוע דהיינו כזה פ' פ"ן הוא בגי' ר"י מנין אח"ר רק שנחסר הכולל להורות שמדריגה אחת נחסר ופחות בחי' האחור מבחי' הפנים, ונקרא בשלש אותיות אח"ר ולא בשתי אותיות ט"ר שהריבוע דפ"ן נעשה כבר ג' אותיות כנ"ל, והמשכיל יבין, והשם הטוב יכפר בעדינו ולא יאמר פיננו דבר שלא כרצונו. [עי' ערך חשבון ט"ז].

(ה) פמיא"ל אמריא"ל הם שני מלאכים ממונים על הנחמה ואלו לא נחמו את ירושלים בעת חורבנה, ומרומזין בקינות טמאתה בשולי' וכו' ותרד פלאי"ם אותיות פמיא"ל, א"ן מ'נחם ל'ה ר'אה י"י א'ית וכו' [איכה א' ט'ן ר"ת אמריא"ל, קרנים ודן ידן מאמר י"ג. נעי' לעיל ערך ע"ץ החיים].

(ו) פ"ה בגי' ס"ג אהי"ה עם הכולל, שה"ס פה דא"א, שיש בפנימיותו ב' שמות הנ"ל, וג"כ בגי' ג' שמות יה"ו וכ"ב אותיות שישנם בחיצוניותו. ע"ח שער א"א פי"ב, ועיי"ש כל הענין.

(ז) פ"ה, כינוי למלכו"ת, בתיקונים מלכות פה ותורה שבע"פ קרינן לה בתפילת אליהו [תיקו"ז י"ז ע"א]. ובספר זהר הרקיע דף א' ז"ל, מלכות בהיותה למעלה בחיק דודה ישראל אז נקראת היא פ"ה, וסוד פ"ה הוא שם ס"ג וכ"ב אותיות עיי"ש, והנה בספר שג"ע א"צ פ"ג ד"ב קאמר דיסוד הוא בחי' פ"ה, ואפשר רוצה לומר העטרה הדבוקה

לראות, ה"ס יו"ד הוי"ו"ת ב"פ עי"ן והבן נ"ל, ויה"ר שלא יאמר פיננו דבר שלא כרצונו. וג"כ האצילות נבנה מעולם הנקודים שהם בחי' עיני"ם שיצאו מנקבי העינים דא"ק כנודע, וא"כ כיון שהמלכות הוא הפתיחה והשער לה' מתתא לעילא הוא נקרא פת"ח עיני"ם.

(ג) פנים עליונים, נקרא החכמ"ה. קרנים ודן ידן מאמר ח'.

(ד) פנים ואחוריים, בכ"מ שנוכר פני"ם ואחוריים הכוונה דבפנים של הפרצוף הנדבר בו הוא השם שרומז בו כפשוטו ובבחי' אחוריים השם הזה בעצמו בריבועו, למשל, במקום שרומז שם א"ל אזי בבחי' הפנים שם א"ל כפשוטו ובבחי' אחוריים הוא בריבוע כזה א' א"ל, ובמלכו"ת שבכל פרצוף ששם השמות רק בבחי' חשבון אזי הפנים חשבון הפנים שלמעלה ובאחוריים חשבון השם דאחוריים, ובכל ספירה בחי' הפנים מדריגה יותר גדולה בחינת הפנים, ובחי' אחוריים מדריגה פחותה ממנה, ע"ח שער או"א פ"ה ו' עיי"ש באריכות ותבין.

והנה תראה מפלאות תמים דעים מסוגלת לשון הקודש, דהנה פני"ם אבל בהאחדו יאמר פ"ן (וכ"ה בכתבי הקודש להאריז"ל) ובהתאחד בחינת אחוריים יאמר אח"ר, ותראה שהקריאה ההוא בלה"ק מרמזת באיזה אופן הוא פ"ן ובאיזה אופן הוא אח"ר ואיזה בחינה גדולה מחברתה, דהנה פ"ן הוא בגי' ק"ל

מטבעות ויניחם בצבור שני בצידו ככה
 ימנה עשרה צבורים, ויהיו מונחים לפניו
 עשרה צבורים בשורה אחת של ה' ה'
 מטבעות, וימנה אח"כ את העשרה
 ציבורים ויאמר א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט'
 י' ויציר לפניו י", ואח"כ ימנה עשרה
 מטבעות ויאמר א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט'
 י' ויניחם בצבור בשורה שניה שתחת
 הראשונה, ושוב ימנה עשרה מטבעות
 ויניחם בצבור אצל הצבור הא' ככה יעשה
 ה' פעמים, ואח"כ ימנה ג"כ ה' צבורים
 שבשורה הב' ויאמר א' ב' ג' ד' ה' ויציר
 לפניו י"ה, ואח"כ ימנה ה' מטבעות
 ויאמר א' ב' ג' ד' ה' ויעשם צבור בשורה
 שלישית ככה יעשה ששה צבורים בשורה
 שלישית של ה' ה' מטבעות, וימנה אח"כ
 הו' צבורים כנ"ל ויציר לפניו י"ה",
 ואח"כ ימנה ו' מטבעות כנ"ל ויניחם
 בשורה רביעית ככה יעשה ה' צבורים
 בשורה רביעית, וימנה אח"כ ה' צבורים
 ויציר לפניו השם יהו"ה בשלימות הרי
 הכל ק"ס מטבעות מנין כס"ף, ומנין ע"ץ,
 בסוד כי האדם עץ השדה, ואח"כ יכלול
 ה' צבורים של שורה ד' אל הששה
 צבורים של שורה ג' ויאמר, הנני מכוין
 להעלות הההי"ן האחרונים של שמות
 הו"ה אל הווי"ן שבשמות, ואח"כ יכללם
 בתוך השורה הב' ויאמר הנני מכוין
 להעלות הההי"ן והווי"ן אל הההי"ן
 הראשונים, ואחר כך יכללם בתוך השורה
 הראשונה ויאמר, הנני מכוין להעלות
 הההי"ן והווי"ן והההי"ן הראשונים אל
 היודי"ן שבשמות וכמו שהעליתי
 במדריגות זו למעלה מזו כמו כן יתעלו

כברית שהיא בחי' מלכו"ת כפרצופים
 הדכווי"ן והבן, והשם הטוב יכפר בעדינו,
 והנה בפתח ה' ד"ו כתב דיסוד שביסוד
 נקרא פה שמשם יורד הטיפה בסוד אור
 זרוע לצדיק, והמשכיל על דבר יראה
 שהכוונה אחת יעוין שם.

(ח) פה בספר זהר הרקיע [ח' ע"ב] כתב
 שהפה בכללו רמוז ל"ס שבכינה
 כי הפה עצמו היא מלכו"ת שבה, ב'
 שפתים לנ"ה שבה, הלשון (המכריע)
 ליסוד ות"ת, שיניים לל"ב נתיבות חכמה,
 החי"ך לחכמה שבה, לחי עליון ותחתון
 לחו"ג שבה, הגרון לבינה, ומה
 שלמעלה מהפה רמוז ל"ס שבחכמה כי
 החוט"ם במלכות שבה, תהלה העליונה,
 ותהלת"י, תהלת"י, אחטם לך [ישעי'
 מ"ח], העינים נ"ה שבה, האזנים חו"ג
 שבה, המצח בינה, בין העינים ת"ת בסוד
 הדעת, (ויסוד לא נזכר ונ"ל שהוא משך
 החוטם המתחבר עם החוט"ם, ובין
 העינים נ"ל ודאי דכוונתו מקום הנחת
 תפילין על המוח), המוח חכמה עצמה,
 [תיבות המוח וכו' חסרות בדפוס], קרקפתא
 דרישא כתר עכ"ד, ועיי"ש ותבין למה
 שערי תפלה שהם מבינה ננעלו ושערי
 דמעה מחכמה לא ננעלו, (ועיי"ן באות ש'
 שע"ר).

(ט) פדיון סדר פדיון נפש יקח ק"ס
 מטבעות וימנה תחילה עשרה
 פעמים חמשה דהיינו ימנה בפיו א' ב' ג'
 ד' ה' ויעשה צבור אחד מחמשה
 מטבעות, ויאמר כן בפעם שנית וימנה ה'

הדע"ת אשר נמתקין שם הגבורות כי הוא עיטרא דחסדים וגבורות כנודע, והשם הזה במילואו באלפי"ן כזה, אל"ף ה"א וא"ו ה"א בגי' קו"ל, ויכוין שיאזין השי"ת קו"ל תפלתו ברחמים בכח השם הזה, והוא בגי' ממו"ן ויכוין שע"י הממון שנותן החולה לצדקה יפדהו השי"ת ברחמים, ויכוין השם הנ"ל בגי' טו"ב שהשי"ת יזכור לטוב את הצריך לרחמים) ואח"כ ימנה במחשבתו א' ויצויר לפניו א' ויניח מטבע א' בשורה שניה, ואח"כ ימנה במחשבתו עד ה' ויצויר ה' ויניח ה' מטבעות בצד הא', ואח"כ ימנה במחשבתו עד י' ויצויר י' ויניח י' מטבעות, ואח"כ ימנה במחשבתו עד ה' ויצויר ה' מטבעות, ואח"כ ימנה במחשבתו עד ה' ויצויר ה' ויניח ה' לפניו השם אהי"ה כולו (והנה השם אהי"ה בגי' א"ך והשם אהו"ה הנ"ל בגי' טו"ב יחשוב בפסוק א"ך טו"ב לישראל) ואח"כ ימנה במחשבתו עד י' ויצויר י' ויניח י' מטבעות בשורה הג', ואח"כ ימנה במחשבתו עד ה' ויצויר ה' ויניח ה' מטבעות בצד הי', ואח"כ ימנה במחשבתו עד ו' ויצויר ו' ויניח ו' מטבעות, וימנה במחשבתו עד ה' ויצויר ה' ויניח ה' מטבעות, ואח"כ יצויר שם יהו"ה כולו לפניו, ויכוין ששלשה שמות הללו הם רחמים והם בגי' די"ן שנמתקין הדינים ע"י ג' שמות של רחמים, ואח"כ ימנה בפה מלא עד י' מטבעות ויניחם תחת הציבור הר' שבשורה ראשונה של שם אהו"ה, ואח"כ ימנה עד ג' ויניחם תחת הציבור הג' שבשורה הנ"ל, ואח"כ ימנה עד ד' ויניחם תחת הציבור הב' שבשורה

העולמות ויוכללו ויוקשרו העולמות דהיינו עשיה ליצירה (ויכווין חיבור שם ב"ן עם שם מ"ה) ושניהם לבריאה (ויכווין התכללות שם ב"ן ושם מ"ה בשם ס"ג שהוא בגי' מחי"ה בסוד ואתה מחי"ה את כולם, ויכוין ששלשה שמות הללו ג"כ בגי' ק"ס כנ"ל) ושלשתן לאצילות (ויכוין התכללות שם ב"ן ושם מ"ה ושם ס"ג בשם ע"ב שהוא בגי' חס"ד) ויתוקנו כל הפגמים אשר נפגמו ע"י החולה פב"פ או ע"י אחרים בארבע עולמות אבי"ע ויאירו ד' אותיות השם הגדול בכל ארבע עולמות אבי"ע עם ד' מילואיהן ב"ן מ"ה ס"ג ע"ב אמן.

ויאמר כטל חרמון שיורד על הררי ציון כי שם צוה ה' את הברכ"ה (ויכוין הברכ"ה בגי' ארבע שמות הנ"ל) חיים עד העולם (ויכוין שיושפע משמות הנ"ל ברכה וחיים עד העולם הזה לפב"פ להקימו ולהחיותו, ויאמר חיים שאל ממך נתת לו אורך ימים עולם ועד אורך ימים ושנות חיים ושלוש יוסיפו לך, אח"כ ימשוך מן המטבעות וימנה במחשבתו א' ויצויר לפניו א' ויניח מטבע אחת, אח"כ ימנה במחשבתו א' ב' ג' ד' ה' ויצויר לפניו ה' ויניח ה' מטבעות בצד הא', ואח"כ ימנה במחשבתו עד ו' ויצויר לפניו ו' ויניח ו' מטבעות בצד הה', ואח"כ ימנה במחשבתו עד ה' ויצויר לפניו ה' ויניח ה' מטבעות בצד הו', ואח"כ יצויר השם אהו"ה כולו ביחד הוא גושפנקא דחתים ביה שמיא וארעא, נרמז ברת"א את השמים ואת הארץ (הוא שם

הנ"ל, ויכוין שהאותיות דנ"י (שורש אותיות די"ן) מונחים לפניו, ויקח עוד מטבע א' וימנה א' ויצייר א' ויניחם תחת הציבור הראשון שבשורה הנ"ל וימהר ויבלול כל השורות להמתיק הדינים היטב בג' שמות של רחמים הנ"ל, ויקח הקכ"ט מטבעות ויחלקם לצדקה (או יפדה אותם ויחלק לצדקה) ואח"כ ימנה כפה מלא המטבעות הנשארים שהם ל"א ויאמר חסד א"ל כל היום, ויתן ממנו להנות מהם להחולה, והשי"ת ירחמהו שכבר נמתקו הדינים ויושפעו עליו החסדים אמן. נסדר הפדיון הלז מקובל בשם האריז"ל ומובא בס' אמת ליעקב ובסידור כוננת הרש"ש הנקרא סידור היר"א סוף חלק א' ובשערי ציון, ובס' ליקוטים יקרים מהבעש"ט ותלמידיו נדפס סדרו כנ"ל בסוף הספר, ורבנו הזכירו בבני יששכר מאמרי חודש אדר מאמר ב' דרוש ה' בסופו, וכן ביאר ענינו באגרא דכלה פ' מקץ עה"פ ויאמר אליהם ישראל וגו', אבל מקורו לא נודע, ועי' בשעה"כ ריש דרדשי סוכות בהגהות וביאורים אות ב' בשם הרב שמן ששון וגליהן ס' בית מועד עיי"ש, ובס' אורח לחיים פ' יתרו ד"ה ויאמר אליו וז"ל מקובל בידנו כשיש לאחד איזה שבירה ונפילה ליקח מנין ק"ס כמנין ע"ץ וכו' ונמתקו כל הדינים ונתקנו כל השבירות ויתעלו כל הנפילות עכ"ל, ובספר ליקוטים יקרים הנ"ל הנדמ"ח בירודת"ו הביא העתק סדר פדיון נפש מכי"ק של הרהגה"צ הק' מו"ה שמעון מנשה זי"ע אב"ד דק"ק חברון עיה"ק שהוא העתיק אותו מכי"ק הבעש"ט הקדוש זיע"א ותחלת דבריו שם ז"ל, יקח ק"ס פרוטות גי' ע"ץ כי האדם עץ השדה וע"ץ הוא הוי"ה דהכאה יפ"ה הפי"י ופ"ה הפ"ו גי' ע"ץ, ונודע כי ה"י בסוד האצילות וה' בריאה ו' יצירה

ה' אחרונה עשיה נמצא השדה בסדר אבי"ע ואח"כ סדר הפרוטות כנ"ל ע"כ, ואלו ק"ס מטבעות הם כמנין צל"ם, כס"ף, ויש עוד סדר פדיון המיוחס להרמב"ן והוא ע"י מספר מטבעות כמנין שם החולה שעושים עבורו הפדיון, כמובא לקמן בערך הסמוך].

(א) פדיון הוא דוקא ע"י דבר אחר שיכנס במקומו, ואינו כמו גאולה, כי גאולה הוא בחנם מה שאין כן פדיון הוא דוקא ע"י כופר לפיוס הס"א, והפיוס הוא דוקא כשהכופר הוא דומה בדומה ושם כשם, (וע"כ המנהג ישראל בכפרות דעיוה"כ הוא דוקא בתרנגול ששמו גב"ר) זהר הרקיע דף י"ב [ע"א] בפ"י לזהר עאלת אות פ' עיי"ש ובזהר ותבין, וע"כ המשכיל כשעושה סגולת הפדיון לאיזה איש המצטרך אם יראה בעיניו ולבבו יבין יפסידהו בממונו לצדקה אשר כחו מלוכש בממונו שסיגל בכח נפשו, ויהיה ממש נפש תחת נפש לפיוס הס"א בנפש ממש (כן קבלתי מרבתי רק שכל מעשיו יהיו לש"ש במשקל האמת והמשכיל יבין), ובאם אפשר יקח סך המטבעות כמנין שמו של הצריך לרחמים שיהי' דומה בדומה שם כשם נ"ל. [בס' דברי יצחק להגה"ק מסוליאווה הנדפס מחדש ערך פדיון הביא דלדעת הרמב"ן ז"ל יקח פרוטות כמנין שם החולה, ולדעת האריז"ל יעשה פדיון בק"ס פרוטות, עיי"ש ביאור נפלא בשם הרה"ק השר שלום מבעלזא.]

(ב) פדעוהו מ'רדת ש'חת מ'צאתי כ'ופר, ר"ת משמ"ך, ג"ז שם. ולי

אלהי"ם ואלהי"ם במילוי יודי"ן בגי' ש'
בגי' שם מצפ"ץ, שה"ס פאת הראש.
גז"ש ועיין באות מ"ם מצפ"ץ .

(ח) פועל גבורות, נקרא הבינה, כי דינין
מתערין מנה, מג"ע אופן
קמ"ח, וכ"ה בכוננת אריז"ל בנוסח ברכת
ק"ש.

(ט) פריה ורביה, דכל מאן דאתעסק
בפ"ו גרים לההוא נה"ר (היינו
יסוד צדיק עיין באות נ' נה"ר) למהוי
נביע תדיר (להשפיע למלכו"ת) ולא
יפסקון מימרי, וימ"א (היינו מלכו"ת
הנקרא י"ם) אתמליא בכל סטרין ונשמתין
חדתין מתחדשין (שע"י זיווג יסוד
ומלכו"ת נולדים נשמות חדשות) ונפקין
מהאי אילנא וחילין סגיין אתרביאו
לעילא בהדי אינון נשמתין, (נראה מזה
שבעת תולדות הנשמות נולדין ג"כ כתות
מלאכים ונראה שהוא מבחי' נשיקין
כמ"ש המקובלים) הה"ד ישרצו המים
שרץ נפש חי' דא ברית קיימא קדישא נהר
דנגיד ונפיק ומיא דילה אתרביאו וכו'
ומאן דאתמנע מפ"ו כביכול אזעיר
דיוקנ"א דכלי"ל כ"ל דיוקני"ן (נ"ל שהוא
פרצוף המלכות הכוללת כל הפרצופין כי
הוא סוף מעשה וכולם מאירים בה,
וכביכול אזעיר נהורא להיותה ח"ו רק
בסוד נקודה והבן). וגרים לההוא נה"ר
דלא נגדין מימרי ופגים קיימא קדישא
בכל סטרין ועליה כתיב ויצאו וראו בפגרי
האנשים הפושעים ב"י כי ודאי דא לגופא
(ר"ל זהו העונש של הגוף), ונשמתיה לא

נראה ר"ת ש"ם פש"ם והש' תעלה לכאן
ולכאן.

(י) פרוכת ה"ס האי פרסא דאיהו
במציעות מעוי דבר נש
דאיהו שאיב מעילא ויהיב לתתא וסוד
האי פרס"א היא יותרת הכבד המתחיל מן
החזה ואילך ומשפע והולך לאחוריו עד
נגד המתניים והוא מפסיק בין האברים
הפנימיים שהם הלב והריאה ובין האברים
החיצוניים שהם הכבד והכרס ובני מעיים.
שג"ע ד"א פ"ז דרך ג'.

(יג) פום ממלל רברכן, נקרא הבינה. ע"ח
שער טנת"א פ"ג עי"ש.

(יד) פרוזדור, חדר, עליה, הם חב"ד
חג"ת נה"י שביסוד
דנוקבא, עלי"ה ה"ס חב"ד שביסודה,
חד"ר חג"ת שביסודה, פרוזדור נה"י
שביסודה. שג"ע ד"א פ"ז ד"ד.

(טו) פרצוף בגי' ב"פ ברו"ך, עשרה
מאמרות מאמר חיקור דין.
ונ"ל שכיון שנעשו הפרצופים נעשו
האורות מסוד הברכה, מלשון המברך את
האילן, שזה מלובש בתוך זה וזה מלביש
לזה כנודע [עי' הוספות לסומו"ט אות צ"ה].

(טז) פתחו"ן הוא אחד משמות מט"ט
ונזכר בגמרא סנהדרין [מר:]:
עיין באות ר'. [ועי' ערכים, איטמו"ן, אסף,
יוסף, סיגורין].

(יז) פאה נקרא המלכו"ת, ע"ח שער א"א
פי"א ועי"ש. פא"ה בגי'

רבנן דאביי דכי הוי עיילי תרין אפילו ביממא הוי מיתזקי, אמר לא ליתיב אינש הכא אושפיזא אפשר דמתרחיש ניסא, על בת בההיא בי רבנן אידמי ליה כתנינא בז' רשותא כל כריעה דכרע נתר חד רישא, א"ל למחר אי לאו דאיתרחש ניסא סכינתין, ע"כ הגמרא, וכל העניינים האלה דברים בגו, אביי היה גלגול האיש הזקן שקיבלם בביתו בגבעה, ר' אחא היה בעל הפלגש והתנין דהיינו המזיק הזה שהיה בביהמ"ד הוא היה האשה הפילגש שהתעללו בה בגבעה, וכל התלמידים שנתזקו ע"י המזיק הם היו גלגול כל אותן האנשים שהתעללו בה, והנה אביי להיותו גילגול האיש הזקן ובביתו אירע דבר הנבלה הלזו לכן נתלונן המזיק שהיא הפילגש בביתו בית המדרש שלו, ואביי הבין זה ולא היה יכול לתקן, להיות הקלקול הראשון בביתו שאסף את האיש ואת פילגשו לביתו, והנה כעת בכוא ר' אחא שהוא גילגול בעל הפילגש לא נתן לו מלון ואמר יבוא בעל השור ויעמוד על שורו לבטל המזיק שנעשה מפלגשו וכן היה, והנה ר' אחא ג"כ ניתקן מחמת הפחד שנטה למות נפשו, להיות שכמה רבבות מתו אז על ידו והוצרך לתיקון. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א', [ערך רב אחא בר יעקב].

(כ) פריעה, מלכי מצרים נקראים פריעה אותיות העורף שהוא העורף של כל הקליפות, והנה ע"כ אומות הם ולכל אחד שר, רק שר ישמעאל ושר מצרים שם אחד להם נקרא רה"ב כנודע

עייל לפרגודא כלל ואטרוד מההוא עלמא, עכ"ל זהו בראשית דף י"ב וי"ג.

נשמע מכל זה דמן ההכרח הוא להשתדל בעודו בכחו להוליד כל מה שאפשר הגם שלפעמים ח"ו אינו מצליח ואינו מוציא פרי, הש"י יעשה את שלו כיון שהוא כוונתו לטובה מוליד על ידי מעשיו נשמות בעולם העליון, וכמדומה שאותן הנשמות הגם שלא עשה להם את גופם עכ"ז מתגלגל הדבר ויהיו תלמידיו, ולא קבלתי זה מרבתי והש"י יודע האמת, ונראה מזה הגם שקיים האדם פ"ו לא יתבטל כל עוד שהוא בכחו הגם שכוונתו לפרישות אין זה דעת חז"ל.

(ק) פח נקרא שר הכלבים. דן ידין על הקרניים מאמר ג'. [ע"י ערך יש"ח].

(כא) פלגש בגבעה. הנה היא היתה סיבה שנאבדו כמה אלפים מישראל וצריכה תיקון כי נפרעין מן הסיבה כמו מן המסובב, והנה איש הזקן קיבלה בביתו וצריך ג"כ תיקון שנתהווה בביתו דבר הנבלה, ובעל הפלגש צריך ג"כ תיקון ומכ"ש אלו המתעללים בה כל הלילה צריכים תיקון, והחושב לבלתי ידח ממנו נדח פעל שנתגלגלו כולם לתיקונם.

והנך רואה מעשה רב בפ"ק דקדושין [כט:] ר' אחא בר יעקב שדריה לר' יעקב בריה קמיה דאביי כי אתא חזייה דלא קא מחודדין שמעתיה אמר איזל אנא דעדיפנא מינך תוב את ואיזול אנא לגביה, שמע אביי דקא הוה אתי, הוה ההוא מזיק בי

קייט], וכן משה קיבל התורה אור בן פי' שנה, מג"ע אופן קפ"ב. נוגם באופן ע"ד, ועיין אגרא דפרקא בסופו אות כ' הטעם דהנה פי' בגי' יסו"ד ובו הוא גניזת האו"ר כי טוב היינו גזוז לצדיקים צדי"ק יסו"ד עולם, וגם פי' רומז לתושבע"פ וכו' עיי"ש, וכבר העירו ע"ז דתמוה שכן כבר זכר באות נ' נר לרגלי דבריך ואו"ר לנתיבתי ואדרבה באות פי' לא נזכר מלת אור רק יא"ר, גם מש"כ דמתחילת התורה יש פי' אותיות עד מלת אור תמוה שכן יש צ"ג אותיות דוק ותמצא, רק עד ריש הפסוק הם פי' אותיות, וצ"ע, עי' סי' באר שלמה להג"ר שלמה צוקער זצ"ל מערכת פי' אות ג'].

(מ) פמליא של מעלה נקרא הביני"ה, פמליא של מטה מלכו"ת. זהר הרקיע דף ט' [ע"א].

ע"כ הם בכללם רק ע"א אומות, [עי' זוה"ק תרומה ק"ע ע"ב, בזמנא דישראל אעברו ימא וכו', ובפי' בלק קצ"ב ע"ב הופיע מהר פארן וכו', ועי' בחסד לאברהם מעין ז' נהר ז' וז"ל, שר של ישמעאל הוא רהב של מצרים, ועי' ערך קשתיאל י"ג], וכל אחד נקרא אלהי"ם כי יונק מצירוף אחד מק"ך צירופי אלהי"ם, והנה להיות שר מצרים כלול מכולם נקרא פרע"ה, בגי' שני"ה, כי בע"א צירופי אלהי"ם יש שני"ה אותיות, ליקוטי מהר"ש מאוסטרפאלייע ועיי"ש. [ליקוטי שושנים אות א'].

(נג) פ' אות הפ' מרמז על אור, ולכך מהתחלת התורה עד יהי אור פי' אותיות, וכן דוד בתמניא אפי' לא הזכיר אור עד אות פי', פתח דברך יאיר, [תהלים

מערכת אות הצד"י

ולבערא להו מהכא, כך הקב"ה כל זמן שהצדיקים בדור אין נעשה דין ברשעים וכו' ז"ח בראשית דף י"ז. נד"ה א"ר יהודה יקור המים].

ג) צדי"ק ר"ת צ'פון ד'רום י"ם ק'דם, מג"ע אופן קס"ח, כי הצדיק כלול מכל הד' רוחות נ"ל.

ד) צדיק לא יתואר האדם בתואר צדי"ק אפילו בקיום כל התורה רק אם הוא שלם בכריתו ששמרו כראוי, זהר הרקיע דף י"א [ע"ב] וכן הוא בכל הספרים, וראיה מיוסף הצדיק דלא מצינו תואר צדי"ק כ"כ מפורסם רק ביוסף, להיות שעמד בנסיחן הברית.

ה) צפריים, אשר שם צדיקים יקננו, מאן אינון צפרין אלין אינון צדקייא דקוב"ה עביד להו גרפיין כצפרין לאתעופפא לעילא במינדע וסוכלתנו ולסלקא להו להווא אתר דכתיב ביה עין לא ראתה וכו', זו"ח מדרש הנעלם בראשית דף י"ד. נד"ה ת"ר עשה הקב"ה ג"ע למטה וכו'.

ו) צפריים נק' הקליפות ב' מוחין דנו"ק דנוגה, נעמ"ה ואגר"ת, ולפעמים ת"ת ויסוד דקדושה, וכן לאה

ז) צד"ק כינוי למלכו"ת, שלו"ם כינוי ליסוד (עייין באות שינ), ע"כ צד"ק ושלו"ם בגי' יסוד מלכו"ת. מג"ע אופן צ"ו.

ח) צדיק אמר ר' תנחום כעובדא דגופא עם נשמתא עביד קוב"ה עם דרא, א"ר יצחק האיך, א"ל כי האי גוונא צדקייא אינון נשמתא וחייבייא אינון גופא, כד מסתכל קוב"ה בעלמא נטיל נשמתא ואשתאר גופא לטרחנא דבישרא, ומאי נטיל נטיל לנשמתא דאינון צדקייא וישתארון גופא דאינון חייביא וכו', א"ר יהודה אמר רב כל זמן שהצדיקים בדור אין מה"ד יכולה לשלוט בהם הה"ד ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית, וכשהקב"ה רוצה לעשות דין ברשעים מסלק הצדיקים מביניהם ואז עושה דין ברשעים, משל למה"ד למלך שהיה לו פרדס יומא חד עאל לגיניה וחמא דהוי תמן בכוליה דרדיין סגיאין אמר אנא בעי לבערא לון מהכא, זקף עינוהו וחזא ורדיין טבין ייאין, אמר בגיני אינון ורדיין אשבוק כל הדרדיין, וכד יהיב ריחא אינון ורדיין נטל להון ועקר להון מן גנא, כיון דאעקר להון אמר האי עידן לעאקרא דרדיין דגנא

ורחל דקדושה. מאורי אור מערכת הצ'.
[אות ל"א].

ז' צל"ם, הוא כאשר אמא כוללת בתוכה מוחין דז"א לאעטרא ליה ולהוריש ליה המוחין הללו, הנה בתחלה ה"ס חכמה ובינה חסד וגבורה, הם ד' בחינות כ"א כלול מ"י ה"ס הם דצל"ם, ולהיות הז"א אינו יכול לקבלם לגדלות אורם אם לא בהתלבשותם בנה"י דאמא בסוד ההרכנה א"כ ה"ס ל' דצל"ם נה"י דאימא ג' בחינות, ואח"כ בהתפשטותם בז"א בכל ט' ספירותיו בסוד הגדלת השלשים ה"ס הצ' דצל"ם, ז"ס הצל"ם מתתא לעילא, עיין זה באריכות בע"ח שער הכללים פ"ה.

ט' צל"ם במ"ם רבתי דאי"ק בגי' תש"ך מנין עשר פעמים ע"ב, והוא בגי' אשתחווה, דן ידין על הקרנים מאמר י', ונ"ל הסוד כי הנה שם ע"ב הוא בחכמ"ה דתמן יו"ד דהוי"ה ע"כ נחשב י' פעמים ע"ב, ומתמן התפשטות הצל"ם בכל השיעור קומה וסוף מעשה במחשבה תחלה, ונ"ל סוד הכתוב פותח את ידיך (אל תקרי ידיך אלא יודיך סוד היו"ד כמשארז"ל [תיקו"ז בהקדמה ז' ע"ב], ותמן נקודת פת"ח כנודע [מבואר בסידור האריז"ל בכונות אש"ר]) ומשביע לכל חי רצון, משבי"ע אתון ש"ם ע"ב י', ומאותו הרצון משביע לכל ח"י והבן.

ובין והתבונן מה שדרשו רז"ל פסוק נבהל להן איש רע עין ולא ידע כי חס"ד

יבואנו [משלי כ"ח], והקרי לפי דברי רז"ל הוא חס"ד, ע"ב, ודרשו רז"ל [שמור"ר ל"א] הפסוק הזה על רע עין שאינו נותן מעשרותיו כראוי, כי באם נותן מעשר להוי"ה מקדיש כל העשרה חלקים ע"י חלק העשירי שהוא יו"ד ומתפשט ממנו השפע, ובאם אינו נותן נחסר ממנו ההשפעה, ע"כ הקרי ולא ידע כי חס"ד יבואנו, ר"ל באם היה נותן אזי היה לו התפשטות חס"ד ע"ב בכל העשרה חלקים, משא"כ כשאינו נותן אזי ח"ו חסר יבואנו, והשי"ת הטוב ישפיע לנו חסדו ואמיתו.

ואגב יש לפרש הפסוק באופן אחר ע"פ דרשת רז"ל מאין יצא להם אל תקרי חס"ר אלא חס"ד, [לא מצאתי דרשה זו בדברי רז"ל ועי' כתובות סו: מתלין מתלא בירושלים מלח ממון חסר ואמרי לה חסד עיי"ש], והוא כי הנה עי"ן טו"ב דהיינו כשהוא מלא במילוי נקרא טו"ב משא"כ כשהוא חס"ד אינו במילואו וטובו, והנה עי"ן במילוי כזה עי"ן יו"ד נו"ן בגי' אהר"ן שהוא איש חס"ד, בסוד רנ"ו ליעקב שמחה (ה"ס רנ"ו כנפי החיו"ת [זוה"ק פנחס דף ר"ל ע"ב]), והנה מי שהוא ר"ע עי"ן, העי"ן אינו במילואו וטובו, וז"ש לא ידע כי חס"ד יבואנו, ר"ל אילו היה נותן צדקה ומעשרות בעין טו"ב אז מה שהוא חס"ד דהיינו המילוי של העי"ן היה בא אליו, דהיינו שהיתה השכינה שורה באהלו סוד אדנ"י בריבוע הוא בגימ' קכ"ו, כמו המילוי של העי"ן, ואז היה עי"ן מלא בטוב בגימ' אהר"ן שהוא איש חס"ד

(א) צדקה, נתינת צדקה לעני ה"ס תרין נוניין מויהי ב"נסוע ויהי העם כמתאוננים וגו', בסוד שדינין מתערין מינה היא הבינה א"ם ה'בנים ש'מחה ר"ת אש"ה, (אשה יראת ה' היא תתהלל) קרי ביה היא בצירי מסוד ה' עילאה ג' קני ה'מנורה ה'טהורה, וסוד ג' שלישי דאבא קדישא חכמה מצטרפת עמהן בסוד ג' נוניין בסוד ק"ן, אל תסתכל בקנק"ן [אבות פ"ד, וכדאיחא בחיקורו נ"ח ע"ב על פסוק ונקח לא ינקה שמות ל"ד, תמן שם הוי"ה, רחמים, ואתון האמצעים הם ק"ן ק"ן, וזהו אל תסתכל בקנק"ן הרומז על מרה"ד אלא במה שיש בו שם של רחמים. ועי' באגרא דכלה פ' נח' ד"ה קנים תעשה וגו'].

והמקור בסוד ב' נוניין דאמא קדישא בסוד ד' פשוטה כזה ד', ונון שלישיית דאבא (ונ"ל ז"ס דלת"י לאורח אפתח [איוב ל"א]) מצטרף עמהן עם אימא עילאה והיא י' בתוך ד' הנ"ל כזה ד', סוד ה' עילאה, (ונ"ל שז"ס י"ד הנותן דהיינו י' דאבא והד' דאימא המשפיעים לבנים, והנה כשהיו"ד ממלאת להדל"ת ה"ס י' פעמים ד' בגי' ס' מרובעת, שז"ס בינה יוכל העליון ס' סתומה דלסרבי"ה המשרה שתפתח במהרה בימינו על כסא דוד להכין אותה ולסעדה בצדקה. וע"כ אמרו רז"ל גדולה צדק"ה שמקרכת את הגאולה (והבן נ"ל) ג' קני המנורה הטהורה כידוע מספרי המקובלים דהיינו מקור ב' נונין, ג' כפופה דאימא תתא"ה, י' פשוטה סוד בינ"ה, (והנו"ן הג' דאבא נ"ל) והוא מרומז בגי' נוניין של פסוק נתון תת"ן

דרועא ימינא, וזה שדרשו רז"ל אל תקרא חס"ד אלא חס"ד והבן.

והנה עפ"י מ"ש לעיל בפירוש הראשון יש לפרש משארז"ל קשין מזונותיו של אדם כקריעת י"ס [נפסחים קיח.], כבר ידעת כי קריעת י"ס היה ע"י שם ע"ב, והנה בענין מזונות מי שנותן צדקה ומעשרות כראוי אזי חס"ד יבואנו, ומי שאינו נותן חס"ד יבואנו ויחסרו מזונותיו, והנה מספר חס"ד הוא יותר ממנין חס"ד כמנין י"ם סו"ף, וזהו נרמז שקשין מזונותיו כקריעת י"ם סו"ף, שהיה ע"י חס"ד, ובהצטרף החס"ד ל"ם סו"ף יהיה מספר חס"ד, וירמזו שלפעמים יהיה המזונות בחס"ד ולפעמים חס"ד, וה"ס ארבע מדות בנותני צדקה [אבות פ"ה], ד' פעמים מד"ה בגי' י"ם סו"ף. והדברים ארוכים לא עת האסף פה, והמשכיל יבין הדברים על בוריים. [עיי' ערך ש"א ל"ז].

(ט) צפורה אשת משה הוא בחי' מלכו"ת דאב"א הנכנס בז"א והוא אש"ת מש"ה, כי משה בחינתו מיסוד דאב"א והבן. ע"ח שער הכללים פי"ג.

(י) צפר"ה בגי' שע"ה (וכבר ידעת כי שע"ה סוד השכינ"ה, שע"ה שעומדת לאד"ם [עי' ערך שע"ה ס"ג]) והוא גלגול התאומה יתירה של הבל שלקחה קין בחזקה, וכהיום יתרו"ו שהוא גלגול קין החזירה למשה שהוא גלגול הב"ל, מבואר במקובלים. [עי' ס' הגלגולים פ"ג, ועי' אגרא דכלה פ' בראשית עה"פ ואל קין ואל מנחתו לא שע"ה].

אותיות שם הנכבד, וסוד הפתיחה פותח קצ"ב פתחים לרחמים מנין אדנ"י, היכ"ל, ה"ס, כנ"ל, עיין רזן אלו בדין ידן על הקרנים מאמר ח'.

(י) צדקה כתיב נעשה אדם בצלמנו כדמותינו, נעשה אדם משותפא כלל דכר ונוקבא, בצלמינו עתירי, כדמותינו מסכני, דהא מסטרא דדכורא עתירא (משפיעים כדמיון זכר המשפיע) ומסטרא דנוק' מסכני, (מקבלים דמיון הנקבה דלית ליה מגרמה כלום) כמה דאינון בשתופא חדא, וחס דא על דא ויהיב דא לדא וגמיל ליה טיבו, הכי איצטריך בר נש לתתא (אמר לתתא להיות דוגמא דלעילא זו"ן משפיע ומקבל) למהוי עתירי ומסכני בחבורא חדא ולמיהב דא לדא ולגמלאה טובא דא לדא, וירדו בדגת הים וגו' רזא דנא חמינן בספרא דשלמה מלכא דכל מאן דחס על מסכנא ברעותא דלבא לא משתגי דיוקניה לעלם מדיוקנא דאדם הראשון, וכיון דדיוקנא דאדם אתרשים ביה שליט על כל בריין דעלמא בההוא דיוקנא, הה"ד ומוראכם וחתכם וכו', כלהו זעין וכו', מנלן מנבוכדנצר אע"ג דחלם האי חלמא כל זמנא דהוי מיחן למסכנא לא שרא עליה חלמא כיון דאטיל עינא בישא דלא למיחן למסכני מה כתיב עוד מילתא בפום מלכא וגו', מיד אשתגי דיוקניה ואטריד מן בני נשא (ונעשה בצורת חיה דלא הוי ל"י צורה דאדם, ובגין כך תשכיל ותדע מה שדרשו רז"ל שכל חיה וחיה

[דברים ט"ו], והמקור תרין נוניין (ר"ל הפשוטים) של נתון תת"ן מסוד מאה אמה ארך התיבה, אמה אותיות מא"ה סוד תרין נוניין, תרין ההי"ן ה' עילאה בינה, ה' תתאה מלכו"ת, וזה דוקא בסוד הנותן צדקה, אבל אם פותח ידו אעפ"י שאינו נותן וידו פתוחה ליתן (נ"ל דר"ל דידו פתוחה כשיזמין לו הש"י יתן תיכף) מ"מ פותח שם המקור הנורא לל"ה היוצא מפסוק ליהודיע ליבני האדם (תהלים קמ"ה), שם הו' משם ע"ב.

והנה זה השם בגי' ס"ה כמנין אדנ"י, היכ"ל, ה"ס, נואדנ"י בהיכ"ל קדשו ה"ס מפניו וגו' חכוק ב], והנה ג"פ ה"ס בגי' קצ"ה בסוד ונפשינו קצ"ה וכו' [במדבר כ"א] וגם הוא בגי' כמ"ה ר"ת כיתר מ'לכות ה'וד, אשר מספרם מנין תתשל"א ועם הצינורות שלהם (דהיינו כתר צינור א' מלכות נ' הוד ר') מספרם תתקפ"ב ממש מנין פתו"ח תפת"ח [דברים שם], הם מנין העולמות הנקראין עלמין שפירין שהם מצד הימין דבינה הנקרא טוב הגנוזין שם, והמה מתעוררים ע"י הנתינת צדקה ומכניעים התתשל"א עלמין הגנוזים בשמאל דבינה.

ובזה תבין מה שפירש"י אצל פתו"ח תפת"ח אפילו כמה פעמים וגם נת"ן תת"ן אפילו מא"ה פעמים כי ע"י הפתיחה מתעורר סוד כמ"ה היינו כתר מלכו"ת הו"ד כנ"ל, וע"י הנתינה מתעורר ב' נוניין מא"ה עלמין קדישין טמירין גניזין, וגם סוד הנתינה בסוד המאה עלמין ה"ס א"ל אדנ"י דעשיה עם ד'

נקודה האמצעית זהר הרקיע דף י"א, ונ"ל שע"כ הוא אמצע הישוב דוקא כי ה"ס באשה קראו מוש"ב [פסחים ג.] כי מילין דנר"ק בישיבה כידוע מתפילין של י"ד [זוה"ק ח"ג קפ"ג ע"א מילי דאתתא בישיבה].

(טו) ציון, כבר כתבנו כי נקוד"ת ציון הוא יסוד דנר"ק, אבל ציון נקרא יסוד דדכורא, ומשו"ה נקרא יסוד דנוקבא נקוד"ת ציון שנכנס בה ציון יסוד דדכורא, והוא בגי' יוס"ף וגי' ה"פ א"ל (עם הכולל), כי כל הה' פרצופים שוכנים בציון ומתייחדים שם, כד"א וה' שוכן בציון, מאורי אור מערכת אות צד"י אות ט"ו.

ובמה שכתבנו שיסוד דנוק' נק' נקודת ציון (כפי הנראה בדברי הרב הנ"ל באות יר"ד, ירושלים, וכפי הנראה בזהר הרקיע דף י"א ע"א) הוא רק החדר הפנימי שביסוד ששם שוכן יסוד דדכורא וה"ס חות"ם הפנימי בסוד עגולא אשר הוא בתוך החות"ם החיצון סוד ריבועא, חדר החיצון הנקרא ירושלים, עיין בזהר הק' בראשית דף ה' ענין עיגולא וריבועא, ועיין בזהר הרקיע שם, כן נראה מדבריהם הנ"ל.

ובזה ידוקק הלשון שתקנו אנשי כנה"ג בתפלת תענית זכור י"י חבת ירושלים אהבת ציון אל תשכח לנצח, הזכיר בירושל"ם שהוא החות"ם החיצון רק חב"ה, כי שם אינו גמר האהבה, משא"כ בציון הזכיר אהב"ה כי הוא האהבה גמורה, והבן מאד ומאד.

נדמית בדעתה שהוא נקבתו וכולם התעוללו בו, והוא מדה כנגד מדה שלא רצה למיחן למסכני' להיות בדרגא דדכורא ונסתלק ממנו הצלם ונעשה דרגא דנוקבא לכל חיה) ובגין כך נעשה אד"ם (אדם הוא כללות דכר ונו"ק כחדא כמד"א ויקרא את שמש אדם [בראשית ה'], וכן אדם בגי' הוי"ה באלפ"ין מ"ה והמילוי לבד בגי' חו"ה הרי תיבת אדם כלול מדכר ונו"ק) כתיב הכא עשיה וכתיב התם שם האיש אשר עשית"י עמו היום בוע"ז (בוה תדע שמצדקה ידכר).

(יג) צדקות, נקרא נצח הוד, זהר הרקיע דף י"א [ע"ב] בפירושו לזהר אעלת אות צ' בסוד הכתוב כי צדיק ה' צדקות אהב.

(יד) ציון, יסוד דנר"ק נקרא נקוד"ת ציון, כ"ה בכל ספרי המקובלים, ועיין בספר זהר הרקיע דף ב', ועפ"ז פירשנו בטוב טעם מה שאמרז"ל בכרכות מאי דכתיב אוהב ה' שערי ציון וכו', אוהב ה' שערים המצויינים בהלכה יותר מבתי כנסיות ובתי מדרשות [בכרכות ח.], דר"ל שערים המצויינים בהלכה העליונה הלכ"ה הכל"ה, וכבר ידעת בית הכנסת כוונתו י' בני"ם כל שיעור קומתה, והמשכילים יבינו. [כנסת גי' פ' פעמים ב"ן בצירוף הי"ס, מאורי אור ב' אות י"ד, ועי' תיקו"ז פ"ד ע"ב בית הכנסת איהו כנוסיא דכלהו כרכאן].

(טו) ציון, הוא אמצע היישוב להיות שהוא נגד נקודת ציון שנקרא

להמשיך ח"ו, ע"כ בלע"ם במילואו כזה בי"ת למ"ד עי"ן מ"ם בגי' הנ"ל, והוא בגי' ב' הבתי דינים קש"ה ורפ"ה, מג"ע אופן קמ"ח, והנה המתקת האחוריים הוא ע"י הפנים כנודע, ועיקר הפנים הוא הוי"ה הפשוטה, והנה בהצטרף הוי"ה הפשוטה להנ"ל הוא בגי' תשכ"ב, וכזה יפורש הפסוק אם תשכ"ב לא תפחד וכו' [משלי ג], ור"ל אם תראה להמתיק האחוריים ע"י הפנים ויהיה בגי' תשכ"ב אזי לא תפחד מהצרות והבן, וז"ש הכתוב ברצו"ת הוי"ה דרכי איש [משלי ט"ז], ר"ל אם דרכי איש לצרף לתיבת רצו"ת השם הוי"ה הפשוטה, אזי גם אויביו ישלים אתו והבן נ"ל.

(כ) צר נקרא הס"מ, גלאנטי א' ה'. [עה"פ היו צריה לראש וגו' וז"ל, היו צריה שהם סמאל ונחש בת זוגו שהם הסוף והעקב וכו' ועתה בזמן החרבן נתעלו והיו לראש ע"כ].

(ג) צחי"ר נקרא שר הכלבי"ם לדעת האפלטון, ונרמז בפסוק ולכל בני ישראל לא יחר"ץ כלב אותיות צחי"ר, ולדעת הקדוש והטהור ר' מאיר בעל אקדמות נק' השר אוב"ץ נרמז ג"כ בס"ת ל"א יחר"ץ כל"ב לשונ"ו. קרנים מאמר י"ב. [עי' ערכים אוב"ץ, בתי"ב, יכהשי"ם].

(ד) צללפוני"ת אשת מנוח אם שמשון [כ"ב צא]. נתגלגלה באשת אבא חלקיה כי הוא היה ג"כ גלגול מנוח. גלגולי נשמות מהרמ"ע את א' עיי"ש כל הענין. [בגמ' ב"ב איתא צללפונית וכתב מהרש"ל שצ"ל הצללפונית, היא

(ז) צעקה בתפלה הוא בבריאה כי עד שם מגיע צעקה, דן ידן מאמר י"ב ועיי"ש. [אם ענה תענה אותו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו, שמות כ"ב, בכל הפסוק מדבר לשון כפול, והוא קאי על א"ל שד"י סוד הבריאה].

(ח) צפון הוא מדת הגבורה. [מצפון תפתח הרעה, ירמיה א', עי' פרקי דר"א פ"ג].

(ט) צו"ר, בגי' אלהי"ם דההי"ן עם הכולל שהוא בנוק' דז"א שהוא בחי' דין, וצריך להכות בצו"ר דהיינו להמשיך אליו בחי' צו"ר מהוי"ה דז"א בזה האופן, דהיינו יפ"י יפ"ה בגי' ק"ן, הפ"ה הפ"ו בגי' נ"ה, ופ"ו ופ"ה בגי' ס"ו, הפ"ה בגי' כ"ה, ס"ה בגי' צו"ר, מזה יוצא הארה לצו"ר דאלהי"ם דההי"ן שבנוק'. ע"ח שער ז"א פ"ד עיי"ש.

(י) צנור ההולך מבינ"ה לחס"ד סודו מיכא"ל כי בינ"ה נקראת מ"י וחסד נק' א"ל וצורת הצינור המחברם דמות ר'. מג"ע אופן ככ"ג.

(יא) צרות, (על שונאי ישראל) בא מבחי' אחוריים, דהיינו ריבוע שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וריבוע הפשוט, הנה רבוע הפשוט בגימ' ע"ב, ורבוע ע"ב בגימ' קפ"ד, וריבוע ס"ג בגימ' קס"ו, וריבוע מ"ה בגימ' ק"ל, וריבוע ב"ן בגי' קד"ם, ס"ה בגי' צרו"ת (על שונאי ישראל), וה"ס הכתוב כי תצו"ר אל עיר וכו' [דברים כ], ומאלו הכחות רצה בלעם

היה גלגול אפרים בן יוסף שגרת תנורא סליק ויטיב בגוויה ואמרה אי ידעי כולי האי לא צערתיך [קדושין מ]. כי בג' זימנא הוי חזקה שניסתה כבר ג' פעמים שהאב יוסף הצדיק לא רצה לשמוע אליה וגם ר' חנינא בר פפא שהוא היה גלגול מנשה בן יוסף לא רצה לשמוע אליה, ועתה ניסתה בר' צדוק שהוא אפרים אז הרהרה תשובה בלבה. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ח' עיי"ש. [ע"י ערך אפרים ר"כ, חנינא ה', מנשה ק"כ].

אמו של שמשון והוא מדה"י, (דברי הימים א' ד' ג') בסוף יחוס יהודה והוא טוב מפני רוח רעה עכ"ל, וכ"ה במ"ר נשא פ"י אימיה דשמשון הצלפוני שמה עיי"ש].

כס) צרויה, בני צרויה יואב אבישי ועשאהל היו גלגולי בני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף. עיין באות א' ערך אסי"ר. [גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א'].

כו) צדוק ר' צדוק דתבעתיא המטרוניתא (היא היתה אשת פוטיפר) והוא

מערכת אות הקו"ף

ס"ג מ"ה בגי' קט"ע ע"ה, וגם להיות כשבת מתעלין נה"י שלו שהם סוד הרגליים למעלה ע"כ נק' קט"ע. ג"ז שם בע"ח עיי"ש.

ו) ק' ימים בשנה שבהם עיקר הצלחת ישראל, דהיינו נ' ימים מפסח עד עצרת, נ' ימים מר"ח אלול עד הושענא רבא, שבימים האלו הנשמות פורחות סביב לג"ע, לכן מרמז דוד בפסוק [נתהלים פ"ד] ודרור ק"ן לה ק' רבתי, אשר שתה אפרוחיה הם הנשמות הנ"ל, מג"ע אופן ק"ו וע"ש כל הענין, והם ק' מפתחין הניתן לנשמה בסוד ל"ך ל"ך, סתרי תורה פ' לך לך, [נע"ו ע"ב] עיין במג"ע, ק' של קצתי בחיי הוא זעירא שבה מרומז חורבן בהמ"ק ק"ץ ת"י, שעמד ת"י שנה, וכן בשעת עגל ק' של לשמצה בקמיהם שם ועיי"ש.

ז) ק' עיירות נתן יצחק לעשו עד מגדיאל, וזה בעת התגברות הקליפה ח"ו, שם. וישראל מבטלים הכח הלז בק' ימים הנ"ל. [שם].

ח) ק' עד מנין ק' הוא כוחות של שדים ובק"א אין להם עוד כח כמבואר בש"ס ערבי פסחים דף ק"י [עיא], ונ"ל כי

ט) קודש נקרא החכמ"ה, בסוד הכתוב ישלח עורך מקודש. [שעה"כ ענין הקירוש דרוש א'].

י) קודש קדשים, רומז לבינה, זהו הרקיע דף ז', ומבואר הוא בפירוש בזה"ק דף יו"ד ע"א מי זאת עולה מן המדבר וגו', עולה ממש למהוי קדש קדשים דהא קדש קדשין מ"י וכו'. עיין באות מ' ערך מ"י.

יא) קורה, כת"ר, ס' ח"צ בהקדמת תקוני זהר, וע"ש ראייה מהזהר, מילוי קור"ה כזה ו"ף ו' י"ש י' בגי' ביי"ת, להיות הביי"ת נשען עליו ג"ז שם. ונ"ל בביאור יותר ביי"ת נק' מלכות ה"ס נעוץ סופה בתחילתה בסוד כת"ר מלכות והבן.

יב) ק"ב ה"ס ג' מילואי ע"ב ס"ג מ"ה כזה, מ"ר ל"ז י"ט בגי' ק"ב והם בז"א, ויש ג"כ בחי' ק"ב חרובי"ן מאחוריים של השמות שזה היה מסוד שבירת הכלים וחרובנן. ע"ח שער אנ"ך פ"ג ע"ש ותבין.

יג) קיפוע נקרא הז"א, בסוד הקיטע יוצא בק"ב שלו (עמש"ל בער"ך ק"ב) ונקרא כן להיות בו ג' שמות ע"ב

עד ק' הוא בגי' ס"מ, הרע מס"מ שעתידי להעביר השי"ת ממנו וישתאר א"ל, משא"כ ק"א בגי' מיכא"ל שר התורה, ע"כ אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים למאה פעמים ואחד [חגיגה ט:], וכל הלומד ק"א פעמים אינו משכח תלמודו נ"ל, ועיין במג"ע על התורה פ' לך נדף י"א ע"ב].

(ט) ק' פעמים שמי"ם בתורה, ק' פעמים ש"ם בתהלים. מג"ע על התורה שם. ועיין באות ש' מערכת שם.

(י) קפזרת, י"א סממני הקטורת ה"ס הבירור, ניצוצין מז' מלכים שמתו, ומביטול ד' אחוריים דאו"א עילאין ויש"ס ותבונ"ה שבין כולם הם י"א בחינות, ע"ח שער שבירת הכלים פ"ב.

ובזה יש לפרש הפסוק ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה, דהנה מתחלה היו המלכים דנקודים מסוד ב"ן בחי' נו"ק, ואח"כ היה התיקון מסוד מ"ה שבירר הניצוצין דב"ן שנשברו, ונתחברו יחד מ"ה וב"ן בסוד המלך השמיני הד"ר ושם אשתו מ"ה טבא"ל (שהוא מ"ה ב"ן כנודע), והנה הניצוצין דב"ן שנשארו עדיין מתבררין בכל פעם ע"י הקטורת ומתחברים אל המ"ה להיות לו לאשה כביכול, וזהו ויוסף אברהם (אב"ר מ"ה, אב"ר בחי' היסוד דמ"ה שמקודם היו הנקודות רק בסוד מלכות כנודע), ר"ל שהוסיף עוד לברר בכל פעם ויקח אשה הניצוצין דב"ן ושמה קטורה סוד

קטורת, קטורה"ה אתון קט"ר ו"ה, הם י"א בחי' מנין ו"ה, והבן.

(יא) קרית ארבע, ה"ס חק"ל תפוחין, כי חק"ל ה"ס הד' שמות אהי"ה הוי"ה אהי"ה אדני", ע"כ נקראת קרי"ת ארב"ע. מג"ע אופן קל"ה.

(יב) קרית ארבע נקראת השכינה, שכולה מד' רגלי המרכבה, ולכן נקברו בזה העולם ד' זוגות [עירובין גג:], אברהם יצחק יעקב חג"ת, אד"ם הוא דוד [שהוא גלגול] רגל רביעי. הג"ה במג"ע אופן רמ"ט.

(יג) קשתיא"ל הוא מבטל קליפת ישמעאל הנקרא רה"ב, בסוד מחץ ראש על ארץ רב"ה [תהלים ק"ן, שה"ס רב"ה קש"ת [בראשית כ"א]. קרנים ורץ ידן מאמר י"ד. [ענין רה"ב קליפת ישמעאל ע"י ערך פרעה כ"ב].

(יד) ק"ם בקדושה בגי' חכמ"ה בינ"ה, ובקליפה החמס קם [יחזקאל ד:], [ק"ם גי' א"ף וחמ"ה. [ע"י אגרא דכלה פ' נח עה"פ קץ כל בשר וגו'].

(טו) קר"ח ואשתו נתגלגלו בהוא הנזכר בנדרים פ"ט [סו:] בר בכל דסליק לארעא דישראל ולקח לו אשה מארץ ישראל, היא היתה אשת קרח, וא"ל אייתי לי תרין בוציני וכו' וא"ל תברי יתהון על רישא רבבא ותברת יתהון על ריש בבא בן בוטא, ואח"כ נתגלגלו בימי ר' מאיר בהוא גבר ליצן ואשתו שצוה

ק"ם. והנה לדעתי תורה שבכתב הוא סוד זעיר המרמז לו' קצות, ותורה שבע"פ מלכות מקבלת מן תורה שבכתב כנודע, ע"כ ריבוע שם אדנ"י כזה א' א"ד אד"נ אדנ"י בגי' קכ"ו שהיא ה' אחרונה, ומקבלת משש קצוות הן ששה צירופים יה"ו הנ"ל.

(יח) **קריאת שמע**. הראו לרבי יהושע בן לוי מ"ב חדרים בגן עדן לאותן שמדקדקין במ"ב תיבות שבפרשה ראשונה שבק"ש, ואח"כ הראו לו ע"ב מדורין לאותן שמדקדקין מוהי"ה עד ושמחם, ואח"כ חמשים שערים לאותן שמדקדקין מושמתם עד ויאמר, ואח"כ ע"ב היכלות לאותן שמדקדקין בע"ב תיבות שבויאמר, ולאותן שאין מדקדקין הוא בגהינם בהיפוך חדרים של חשך. מג"ע אופן רכ"ג בשם הזהר חדש. נפ' לך לך מג"ע ע"ב].

(יט) **קריאת שמע**, פסוק שמע היחוד הוא ששה תיבות, ועם גדלות הד' רבתי נחשב לו', נגד ז"ס חג"ת נהי"מ, קנה על המצות דף ב'.

האותיות שבפסוק היחוד הם כ"ה ועם אריכות הד' נחשב כ"ו מנין שם הנכבד שהוא תפארת ישראל המתייחד (עם הד'), שם.

האותיות שבפסוק היחוד מצטיירין מ"ח ציוריין (דהיינו בהחשב כל אות המורכב מאותיות לחלוקי הרכבתו כ"א בפני עצמו והבן) והוא בזה האופן **ייבוע** (זה ציור שמ"ע דהיינו ציור הש'

האיש ההוא לירוק בפניו של ר"מ וכן עשתה [מ"ר פ' שופטים ט"ו], וכבר ידעת מה שארז"ל קרח ואשתו ליצנים היו [מדרש תהלים א'], וכן עובדיהם בגלגוליהם. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ב' [ערך כבא בן בוטא] עיי"ש.

(טו) **קפרוג** נתהוה ח"ו מהעון עצמו שנברא ממנו מקטרג והוא עולה ומקטרג, ואם לא נברא המקטרג דהיינו שידוע הש"י שאותו העבירה היתה בהיתר (כענין מעשה דרוד שהיתה גלוי וידוע לפניו ית' שראויה היתה בת שבע לדוד מששת ימי בראשית) ממילא לא נברא מזה מקטרג, אז המלאך דומה הממונה על הגיהנם מקטרג ושואל מפיו ית' הואיל ואותו האיש חטא למה אינו רואה המקטרג, עד אשר ישיב הש"י ברוב רחמיו, כ"ז נשמע מזהר בראשית דף ח' עפ"י פירוש זהר הרקיע [י"ט ע"א ד"ה כל ימי שתא] בשם מהרח"ו ע"ש.

(יז) **קכ"ו** הוא סוד חותם התורה, כי אותיות החתימה של הה' חומשי תורה בגי' הכי הוי [ססיו"ל], והוא בגי' ששה צירופי יה"ו שחתם בהן הקב"ה שש קצוות העולם כמבואר בספר יצירה, והוא בגי' ששה אהי"ה, ועבור זה יש במזמור השמים מספרים (שאמרו משה ביום קבלת התורה) ג"כ קכ"ו תיבות, ובחמשה פסוקים תורת ה' תמימה וכו' עדות ה' וכו' פקודי וכו' מצות וכו' יראת וכו' קכ"ו אותיות, [תהלים י"ט], וכן היה משה בהר קכ"ו ימים. מג"ע אופן

וכתב עוד שם שגדלות הע' וגדלות הד' יוסיפו עוד ב' ציורים ויהיה בין הכל נ' ציורים רומז לנ' שערי בינה ועיי"ש עוד, וכתב עוד מכל האלפא ביתא נמצא ביחוד שמ"ע י"ב אותיות (ר"ל לא תחשוב אות שנכפל בו שני פעמים רק אות אחד) והם אלן שמ"ע ירא"ל (כי הש' כבר נזכרה בשמע) הונח"ד (כי אותיות הנשארים כבר הוכפלו) רומזים ל"ב צירופי הוי"ה שנגדן י"ב שבטים, ובמ"ק אלו האותיות הם מ"ט כמספר אותיות הציורים הנ"ל (ור"ל עם האריכות הדלת) שם.

שמ"ע (הוא חסד) (והנה טעם הקדוש ז"ל שם בספרו נעלם ממני מאוד מפני מה כינה לחס"ד שמ"ע, ואפשר לפי סברתו שם בענין השמיטות, שמיטת החס"ד כבר היתה וכעת שמיטת הפחד, יצדק על החס"ד שמ"ע כי לשמע און שמענו שכבר היתה נ"ל).

ישראל רומז בכאן למדת הגבורה ופח"ד כענין כי שרית עם אלהים הוא גבורה, והא דלא נקרא שרא"ל בלא יר"ד כדי לרמז בהתחלת השם י' חכמה ש' בינה שע"י שניהם יעקב משתרר בגבורה, ונמצא ב' תיבות שמ"ע ישראל הם יחוד עשה ול"ת, הוי"ה הוא הת"ת, אלהינו הם יכ"ן ובע"ז, ענ"ן וא"ש, שהם נצ"ח והו"ד, והם נקראים כרוביים תחתונים וכנפ"י שמיים הוא הת"ת וחקות השמיים, והם הטוחנים מ"ן לצדיקים צדיק יסוד עולם, הוי"ה הוא יסוד שלום העושה שלום בין יכ"ן ובע"ז. אח"ד

הוא ג' יודין והקו שתחתיו נחשב ו', המ' נחשב כ"ו, והע' נ"ו, ונ"ל דט"ס היא כי כשתחשוב כל הציורפים המבוארים לשם כאשר נציין לקמן לא תמצאם רק מ"ז ציורים, ע"כ נ"ל שצריך לצייר הע' כמו השי"ן דהיינו שני יודי"ן וקו תחתיו ו' כזה י', הרי יבנה תיבת שמ"ע ט' ציורים כזה י'בו"ג נ"ל), יישראל (זה ציור תיבת ישראל, דהיינו היו"ד כפשוטו י' שאינה מרכבת, השי"ן לג' יודין וקו הו' כנ"ל כזה י', הריש כפשוטו ר' שאינה מורכבת, האלף היא מורכבת בציור יו"י, הלמ"ד בציור כ"ו כזה כ', הרי תיבת ישראל בונות בציור י"א ציורים הרי כ' ציורים) ייודי"ד (הוא ציור השם הנכבד, שבתוך כל ה' הוא יו"ד הרי מצטיירת ששה ציורים הרי כ"ו ציורים) יויכו"דינו (הוא ציור אלהינו דהיינו הא' צורת יו"י הלי' כ"ו הה' י"ד ה' כפשוטו וגם הני' וגם הו' הרי עשרה ציורים הרי ל"ו ציורים) ייודי"ד (הוא ציור הוי"ה כנ"ל ששה ציורים הרי מ"ב ציורים) ייודי"ד (הוא ציור אח"ד הא' יו"י כנ"ל, הח' ד"ו, וצ"ל דס"ל ציור החי"ת כדעת רש"י כזה ח ולפי ציורינו צ"ל או ב' זיינן או ו"ז, ד' כפשוטו הרי ששה ציורים, הרי ס"ה מ"ח ציורים) כ"ז בספר הקדוש קנה הנ"ל ופירשתי דבריו למשמרת, (ונ"ל שזה שקרא המלך החכם לשכינה המתיוחדת עם דודה ביחוד אשת חי"ל כי חי"ל בגי' מ"ח, וכנגדן מ"ח קרשים במשכן, והוא בודאי נגד י"ב צירופי השם הנכבד שהם מ"ח אותיות, ונגדן מ"ח דברים שהתורה נקנית בהם).

היא השכינה שבת ליחודה עם הוי' ימים, ובאריכות הדל"ת צריך לכוין לעלות שוב ממטה למעלה עד החס"ד ויתייחדו ויתעלו עם הק"ן הנפלא והנורא היא הבינה, ומה שנקרא הבינה ק"ן כי י"ה בריבועו כזה יפ"י הפ"ה בגי' ק"ן, (הנה לכוורה צ"ע דברי הקדוש כי לא יהי' רק קכ"ה, ונ"ל שט"ס וצ"ל הריבוע הכל ביו"ד דהיינו יפ"י בגי' ק' יפ"ה בגי' ג' להיות חו"ב תרין רעין דלא מתפרשין מתרבע הכל ביו"ד נ"ל) כל זה הבנתי מדברי הקדוש הנ"ל דף ג'. [לפנינו דפוס קראקא תרנ"ד הוא בחלק הנקרא קנה חכמה קנה בינה דף ד' ועיי"ש].

(נג) קנ"א בגי' אלהי"ם אדנ"י הוא מה"ד הקשה והרפה. מג"ע אופן קמ"ח.

(נד) קנ"א הוא ר"ת ק"ן אל"ף, הוא ק"ן אלף ימים שעמד בית ראשון שהם ת"י שנים, מג"ע אופן ק"ן, וזה מה שמרומז בתורה כי תוליד בנים וכו' העדותי בכס היום וכו' כי אנכי ה' אלקיך אל קנ"א, עוד כתב במג"ע דמש"ה לקח שלמה לבנין בית המקדש אנשים ע' אלף ופ' אלף [מלכים א' ה'] ס"ה ק"ן אלף, ועם הנציבים יהיה כמנין שעמד בית שני.

(נה) קן נקראת הבינה, קנה על המצות דף ג', [קנה חכמה קנה בינה שם] ועמ"ש באות הלז קריאת שמע.

(נו) קנה, דכורא דקליפה, גלאנטי א' ד' בסוד גער חית קנה [תהלים ס"ח] עיי"ש. [עה"פ דרכי ציון אבלות וגו' וז"ל, על דרך שפ"י בזהר פ' פנחס על פסוק גער חית קנה, פ"י מארז"ל ירד גבריאל ונעץ קנה בים וכו' שהכוונה שהקנה שהוא הזכר שבקליפה נתעלה ואחז בים העליון להיותו מושפע משם וכו' ע"כ].

(ס) קל"א אילן, הוא הסמא"ל שהוא בגי' קל"א והוא איל"ן הטמא והיא היראה בישא, זהר הרקיע בפירושו לזהר בראשית דף י"א, ועיין באות י' יראה ובאות ת' תכלת. [ע"י אגרא דכלה פ' שמות עה"פ איש וביתו באן].

(סא) קד"ם קד"ם שעות יש בששת ימי בראשית, קד"ם מפעליו מאז

(סב) קומיא"ל שם חיה אחת ממונית על שומרי שבת ותחתיה ד' שרפים ממונים לעיין בשומרי שבת, פרס דף קפ"א ע"ד הביאו בספר עונג שבת עיי"ש עוד.

(סג) קומ"ם הוא מלאך שלא רצה להניח את ריב"ל שימדוד את החדרים שבגינהם, בספר שבולי הלקט הביאו המג"ע אופן רכ"ג, ושם מבואר שצוהו רבן גמליאל שימדוד את חדרי גיהנם כמו שמדד את חדרי גן עדן ולא הניחו המלאך הנ"ל.

(סד) קצה השמים, עיין בזהר בראשית דף ט' וז"ל, [מקצה השמים מצאו ודאי מעלמא עלאה נפיק ואתאי דאיהו קצה השמים לעילא, ותקופתו מאן תקופתו דא קצה השמים לתתא דאיהו תקופת השנה דאסתחרא לכל סייפין, ואתקשרת מן השמים עד רקיעא דא וכו' עיי"ש].

(נ) קומה, שיעור קומה היא רל"ו אלפים פרסאות, אותיות דר"ע אות ח', ועיין באות ר' רל"ו, אל תתמה על החפץ ידיד הקורא שנראים הדברים כסותרים זא"ז ח"ו ע"י אות הקודם], כי הדבר ידוע למשכילים כי הדברים האלו אינם כפשוטם בגבול מוגבל גשמי ח"ו, רק הכל סודות עליונים ובחינותיהם שונות, אלו ואלו דברי אלקים חיים.

(ג) קצ"ו עולמות הן כמנין עולמי"ם סודי רזא, וכתב המג"ע שהסוד הא' הוא שברא הקב"ה את העולם בבי' ידים כביכול [חגיגה יב.] ימין ושמאל ולאכללא שמאלא בימינא ה"ס י"ד פעמים י"ד בגי' קצ"ו, וה"ס כי בי"ה הוי"ה צור עולמי"ם [ישעי' כ"ח]. שכתב בסודי רזא שבששה אותיות הללו ברא השי"ת שמים וארץ וקצ"ו עולמות, וסימן י"ד לי"ד ל"א ינקה [משלי י"א], ר"ל י"ד פעמים י"ד בגי' ל"א ינק"ה, חשבון קצ"ו הוא בזה האופן שכל העולמות נבראו בתורה שיש בה מ"ט פנים טהור ומ"ט פנים וכו' [במ"ר פ"ב ג], והוא מד"ה כנגד מד"ה. וא"כ צ"ח פנים הם דודי צ"ח פנים [שה"ש ה' וע"י בתרגום], זה כנגלה, וכן כנסתר הרי קצ"ו מנין י"ם סו"ף, על כן נרמז אצל י"ם סו"ף ה' שרי תורה, לגזור ים סוף לגזרי"ם [תהלים קל"ח], ר"ת גליצור"ר זנגוגא"ל רזיא"ל יופיא"ל מיכא"ל, וזה שנדרש בתורה על כל קו"ץ תלי תלים וכו' [עירובין כא:], ולפי שהתורה מפי הגבורה [שכת פח:] ע"כ צ"ו פעמים יצח"ק בתורה. אופן רמ"ה.

[משלי ח:], קד"ם אלפים ביעים יש במזבח שהוא ל"ו אמות על ה' אמות ברום ג' אמות. קד"ם אלפים ימים הוא מהלך כל העולם כי מצרים מהלך מ' יום והוא אחד מס' בכוש וכוש א' מס' בעולם. וכן התורה נכרתו עליה מ"ח בריתות ג"פ, בסיני, באוהל מועד, בערבות מואב [סוטה לז:], הרי קד"ם בריתות, כל אלו נגד שם הוי"ה שיש לו קד"ם צרופים (ולא זכינו להם) [קד"ם צרופים אולי הכונה ע"ד שכ' בע"ח שער רפ"ח ניצוצין פ"ב דיש י"ב מדרגות עיי"ש, והנה בהוי"ה י"ב צירופים כנודע וע"י ע"ח שער מ"ד שער השמות פ"ה ופ"ז, י"ב פעמים י"ב הרי קמ"ד], וה"ס ויהי כנסעם מקד"ם [בראשית י"א] מקדמונו של עולם, וביעקב נאמר וילך ארצה בני קד"ם [שם כ"ט], והוא שאמר משה מעונה אלקי קד"ם [דברים ל"ג] כי הוא מקומו של עולם, והוא סוד השיבנו הוי"ה אליך ונשובה חדש ימינו כקד"ם [איכה ה:]. מג"ע אופן קנ"ז. [ע"י לעיל ערך מזבח צ"ט].

(ט) קרקפתא דרישא שבאדם רומז לכת"ר שבחכמ"ה, זהר הרקיע דף ח' ע"ב.

(ז) קומה, שיעור קומה של יוצר בראשית הוא ת"ר רבוא ונ"ז אלף רבוא, סודי רזא, הביאו במג"ע אופן קס"ו [ורמ"ח], עיין באות אלף אמ"ת.

(ט) קומה, שיעור קומה הוא י"ח רבוא פרסאות, וכן העולם הוא י"ח רבוא ימים לפי חשבון מהלך ת"ק שנים. שם.

העולם עיי"ש מעין ראשון נהר ז'. נדף ר' ע"א].

למ) קו"ל בגי' ג' שמות חג"ת, ע"ב מ"ב כ"ב, והוא קו"ל יעקב אשר הוא יושב אוהלים כלול מאברהם ויצחק נ"ל.

לט) קו"ל ודבור, ה"ס לא"ה ורח"ל, ע"ח שער אח"פ פ"א, ובזהר הרקיע דף ח' ע"ב, קול ודבור שבאדם רומזים לת"ת ומלכות היוצאים מבינה סוד י"ס שבפה. עיי"ש ותבין [ע"י הוספות לסומ"ט אות כ"ט].

מ) קוב"ה ר"ל קודשא בריך הוא, סתם נקרא אימא תתאה מלכו"ת, זהר הרקיע דף ו' ע"ב, ובדף י' ע"ב מפרש קוב"ה בינה, עיי"ש בפירושו לזהר כד בעא קוב"ה (בינה) למעבד עלמא (ששה קצוות) עיי"ש [ד"ה בראשית רב המנונא סבא וכו'], ונראה דאין חילוק דגם בתיבת הקדו"ש ב"ה הכוונה כך, כי בזהר אמר קוב"ה והוא נקט בלשונו הקב"ה עמש"ל באות ה' הקב"ה.

מא) קי"ץ הביא ק"ס קליפות לעולם מנין שמו, דן ידין על הקרנים מאמר ג', ושם מבואר ג"כ שהקליפה השלישית מאלו הק"ס הוא קליפת עור"ב, וגם הבל הנרצח פגם [באמא עילאה והביא קליפת עורב לעולם] ועל ידם באו רע"ח קליפות מנין עור"ב עיי"ש ותבין. [ע"י ערכים יש"ו, עור"ב].

מב) קרקע, מקום בגבורות הקשות אשר לא נמתקו, בסוד ומן העפר

לז) קרן רמז למלכות. גלאנטי ב' ג'. [ע"ה"פ גזע בחרי אף כל קרן ישראל וגו' ח"ל, כבר ידעת כי מלת קרן הוא רומז במלכות כדפי' בזהר (ח"ג ק"כ ע"א) אצל ובא לו לקרן ע"כ.

לח) ק"ן ציפור, הוא היכל שממנו יתגלה משיח צדקינו ב"ב, ועיי"ז יתבטל הקליפה הנק' תוק"ל שהוא בגי' כמנין ק"ן ציפור, (ואל תתמה על היו"ד שבציפור כי יש אם למקרא נ"ל) והקליפה תק"ל הוא בא"ת ב"ש כפד"א שהיא קליפה מפורסמת שתבטל ב"ב ונעשה פדא"ך, בסוד הקב"ה מרפא מגוף המכה. קרנים ודן ידין מאמר י"ד ע"ש פלאות. [כפד"א היא קלי' המשחתת הפרנסי ח"ו היוצאת מקלי' תוק"ל ר"ת קי"ץ ודרדר תיצמיח לך, ומהמכה עמה הקב"ה מתקן רטיה פדא"ך].

לו) קן ציפור, גם זיווג או"א כשאימא בבחי' רובצת על אפרוחים (עיי' באות א' ערך אפר"ח) דהיינו בסוד ההרכנה שאינם שוים בקומתם שאין לה אז רק ק"ן רבוא נהורין, משא"כ כשהם שוים בקומתם אז יש לה ש"ע רבוא נהורין מנין צפ"ר (עם בחי' אנפין עצמן הוא ו' דצפור) משא"כ בבחי' רובצת הנ"ל אין לה רק ק"ן ממנין צפור, ע"כ נק' הזיווג ההוא ק"ן צפור, ע"ח שער הזיווגים פ"ג, ע"ש כל הענין ותרוה צמאונך.

לז) קן צפור, בספר חסד לאברהם מבואר שהוא ג"כ כינוי למט"ט שר

אשר יהיה בקרקע המשכן [במדבר ה']. ספר זהר הרקיע דף ו' ע"ב, עיי"ש בסוד כוס של ברכה שצריכה להגביה מן הקרקע טפח [ברכות נא:].

(מג) ק' אות הקוף כזה ק' סוד סנדלפון ראשו למעלה ונמשך למטה בקליפות, סוד אופן אחד בארץ [יחזקאל

א'], עולם העשיה, לכן הו' שבתוך הק' ארוכה כי יצאה לחוץ לקליפות בסוד סנדלפון הנמשך למטה בעשיה, ע"כ האות הזה מצטרף עם אות רי"ש כתיבת שקר. (עיינ באות רי"ש ערך רי"ש), זהר הרקיע דף י"א [ע"ב] בפירוש לזהר במאמר עאלת אות שי"ן וכו'. [ע"י בני יששכר מאמרי חודש אדר מאמר א' אות ג'].

מערכת אות הרי"ש

ד) רוב אונים נקרא החכמה אבא, זהר בראשית דף ב' ע"א מאי מרור"ב אונ"ם דא ריש דרגין (עיין לקמן ערך ריש דרגין) דסליקו ביה כל רעותין עיי"ש, ופי' בעל זהר הרקיע נדף ט' ע"ב וי' ע"א, ונקרא חכמה זו מרור"ב אונ"ם כי כל הרצונות שהם הנקראים רעותי' כולם עולים עד שם בין דז"א ובין דנו"ק בין דאמא עילאה, כי מצח דז"א ומצח דנו"ק ומצח דאמא כולם בהתגלות במצח עליון הנק' רצון עולות עד חכמה זו לקבל משם אור העליון על ידה, ועולין עמה באורח סתים ע"י התעלמותם בתוכה כי לא יכלו לקבל אור הרצון העליון אלא באמצעותם, ובה עולים וכו' כדי שיוכלו לקבל אור מצחא דעתיקא הנק' רצון וכו', ולפי שהרצון העליון איתגלי בה חסד עילאה ואתפשט בדיקנא עד מזלא ואיתגלי בפומא דאמה וכו', והנה טפה הזרעית הוא החסד דאיתגלי וכו' ומבסם לנוק' ונקרא טפה זו אר"ן כמד"א ראשית אונ"י והיא וכו' ובנימין הוא המושך טפה הזרעית בנוק' מלמטה למעלה ולפיכך נק' בן אונ"י, וכל הטיפות הזרעית המושכין מן הרצונות ונקראים אונ"ם כולם באים עד חכמה זו כדפי' ולפיכך נק' רו"ב

ה) רב, נק' מטטרו"ן רבן של ישראל, כן נראה במג"ע אופן ק' (ובאופן י"ד) עיי"ש, עיין לקמן ערך ר"ב טוב"ך. [עי' ערך מטטרו"ן].

ו) רב פעלים נקרא היסוד, נ"ל כן מזהר בראשית דף ו' ע"א ח"ל, בן אי"ש ח"י (עיין באות א' ערך אי"ש ח"י) דא צדי"ק ח"י עלמין, רב פעלים מארי דכל עובדין וכל חילין עלאין בגין דכלהו נפקין מיניה י"י צבאות איהו אות הוא בכל חיילין דידיה רשים איהו ורב מכלא רב פעלים איהו וכו' עכ"ל, ונ"ל לפי"ז ר"ב פעלי"ם בגי' תל"ב בגי' ארי"ה (הרמוז לחס"ד) גבור"ה, להיותו מקבל החסדים וגבורות ומערבן יחד (עיין באות ע' ערך עירוב) נ"ל, והוא מספר תיבת הושענ"א שאנו אומרים בפיוטי הושענא רבא ובכל ימי הסוכות להמתיק הדינים והבן.

ז) רַבָּן, ה"ס החכמה, רבן של כל האצילות, [וזהו הרקיע ה' ע"א], עיין באות ת' תינוקות של בית רבן. ולי נראה נקרא החכמה רבן ר"ב נ', רב לני' שערי בינה.

אשר מתגלה בו יסוד דעתיק, אשר מתגלה בו חסד עתיק, ונקרא טורנ"א נא"ה בסמ"א עיי"ש. [ע"י ערך טורנא נאה ובסימא כ', והוא מזוה"ק האזינו רפ"ח ע"ב, ע"י במפרשים].

(6) רישא דלאו רישא, הוא כתר דעתיק וממנו נעשו התיקוני' דרישא

דאי"ן וארי"ן. רישא דלא ידיע, הוא חכמה דעתיק וממנו מהארתו נעשו תיקוני' דיקנא באי"ן וארי"ן. רישא דלא אחיידע, הוא בינה דעתיק ממנו נעשו תיקונים בפה עצמו (דאי"ן) וארי"ן. כי בקול ודבור דפה כלול ג"כ י"ס, שג"ע ד"א פ"ה ד"א [ופתח ד' דרך ב'] עיי"ש, אמנם בע"ח שער עתיק וא"א כתב כמה פעמים כי הג' רישין הם כך, דהיינו בג"ר דעתיק שאינם מתלכשים בא"א נקרא בשם רישא דלאו רישא דלא ידיע ולא אחיידע והכל נחשב לרישא חדא, ורישא תניינא הוא הכתר דא"א הוא הנקרא רישא עילאה קדישא עתיקא דכל סתימאן, ורישא תליתאה ה"ס חכמה דא"א והוא הנקרא רישא חדא חכמה סתימאה דאתכסייא, עיין כ"ז בע"ח שער א"א פ"ב, וכתב עוד שם כי רישא דלא אחיידע אינו מתלכש כלל בכ' רישין תתאין לגודל אורו אמנם הב' רישין תתאין מתחלקין לג' רישין והם נקראים כתר רישא עילאה, ואורא רישא תניינא, ומוחא סתימאה רישא תליתאה, מלבד רישא דלא אחיידע הנקרא עתיק יומין, שאעפ"י שבאידרא נקרא הכתר והחכמה דא"א בכחי' ב' רישין בלחוד, עכ"ז הם ג' רישין ממש

אוני"ם דסליקו בי' רעותין וכו' שהם האונים כדפ"י, עכ"ל ספר זהר הרקיע ועיי"ש עוד.

(7) ראש השנה, לקביל יצחק, בהאי יומא איתעטר יצחק לריש אבהן כדאיתא בזהר ויקרא [ל"ב ע"א עיי"ש]. מג"ע אופ"ן ק"ו.

(8) ר"ב טוב, מן ר"ב טוב"ך הוא השפעה היורדת מאמא עילאה לנגדא לז"א ליסוד צדיק שבו, לנגדא למלכותא קדישא, זוה"ק דף ז' ע"א טוב"ך לא כתיב אלא רב טוב"ך ומאן איהו זכר ר"ב טוב"ך יביעו, ודא הוא ענוגא דחייך דנגדין מעלמ"א דאת"י (היא בינה אימא) לגבי ח"י עלמין (הוא יסוד) דאיהו זכר ר"ב טוב"ך ודאי איהו ור"ב טוב"כ לבית ישראל עכ"ל, ועיי"ש עוד.

(9) ראש צדיק, הוא עטר"ת היסוד, בהקדמת תיקוני' זהר [ח' ע"א] ברכות לרא"ש צדי"ק ופ"י בכסא מלך [אות ס'] שהיא העטרה שם מתקבצים טפות החסדים בפום אמה כידוע, ע"כ.

(10) רבון עלמא, נקרא הביני"ה, זהר הרקיע דף י"א [ע"ב, בינה שהוא רבן דעלמא בסוד רשים].

(11) רביין דעלמא, נצח והוד, זהר הרקיע בפירושו לזהר בראשית דף א'.

(12) רצו"ן אור מצחא דעתיקא, זהר הרקיע דף י' ע"א, ובע"ח שער א"א פ"ו מבואר שרצון נקרא אור המצח דא"א

אשר אין מכללם רישא דל"א. ע"ח שער א"א פ"ג עיי"ש.

(ז) רישא דמלכא, נקרא המוחין הנמשכין לז"א ונעשים לו ראש. מאורי אור מערכת הרי"ש סימן ג'.

(ג) רישא דכסופא, הוא רישא דלא אתיידע, שם, ובספר שג"ע דרך אמת פתח ג' דרך א' פירש המאמר דאידרא קדישא נספרא דצניעותא וזה"ק תרומה קע"ו ע"ב] רישא דכסופא דכל כסופין, דזה קאי על אדם קדמון וחוט המלבישו בפנים ועשאו בסוד המתקלא הוא נקרא רישא דכסופא דכל כסיפין שהכל נכספין ליהנות מאורו עכ"ל, ושמה רישא דכסופא לחוד וכסופא דכל כסופין לחוד, ואין בידינו להכריע ובפרט בדברים כאלה, הש"י יאיר עינינו באמתות תורתו. [וע"י עוד שער א"א פ"ב].

(ד) ראש, סתם בכל מקום מורה על ג"ר כח"ב, שג"ע שם, והוא מבואר בכל ספרי המקובלים.

(ט) ראש, נקרא ג"כ החכמה בלבד. מג"ע אופן קמ"ד.

(זו) ראש הלבן, נקרא ארי"ך. מג"ע אופן קע"ב.

(ח) ראשית ה"ס החכמה ראשי"ת חכמה וכו', כמה דתרגם יונתן בראשית בחכמתא.

(מ) ראש אשמורות, נק' היסוד, גלאנטי ב' ק', ועיין באות א'

אשמורות. [קול בוכים עה"פ קומי רני בלילה לראש אשמורות וז"ל, אשמורות נצח והוד, ראש אשמורות יסוד ע"כ].

(ט) ראשון, נק' ארי"ך, שאינו סמוך למה שלאחריו וכמו ראשית שהוא דבוק אל מה שלאחריו, משא"כ ראשון אינו דבוק כי הוא נעלם מאוד. שג"ע ד"א פ"ז ד"ג ע"ש.

(ס) ראש, נק' היסוד באם נפרד ח"ו מבת זוגו מלכרות, כי בהתחברו עם מלכות שהיא ה' אזי נקראים שר"ה נע"י ערך איוב קע"ט], (נ"ל יסוד בעצמו ג"כ נקרא ש"ר ה' וכן מלכות נק' שר"ה שנתחבר עמה הש"ר והבן) ובהפרדו ח"ו נקרא ר"ש (בסוד הכתוב ולר"ש אין כ"ל המלכרות הנק' כ"ל, ונ"ל ג"כ שרמז כתיבת ר"ש בהעדר היחוד ח"ו הוא ע"י התגברות הדינים דאלהי"ם כי אלהי"ם במילוי יודי"ן בגי' ש' וריבוע דאלהי"ם בגי' ר' ס"ה ר"ש נ"ל) דן ידן על הקרנים מאמר י"ב.

המילוי של ר"ש הוא י"ש י"ן אתון יש"ן, י' שה"ס י' קטנה שאינו מתעורר ליחוד ח"ו ע"ז התפלל דוד סוד המלכות עורה למה תיש"ן הוי"ה, גם המילוי הנ"ל בגי' ש"ע, חושבן ב"פ א"ל במילואו שה"ס המשכת הטפה מחסד אל, כי חסד מתגלה בפומא דאמה, וז"ש אסתר שהוא סוד המלכות בעת צר לה אל"י אל"י למה

עיי"ש, ולהיות הדברים האלו נעלמים מאד קצרותי, וגם נלע"ד שהדברים האלה לא יובנו כי אם על פי דרושי מהר"ר ישראל סרוג בעולם המלבוש עיין שם. [ע"י בספר שכר יוסף קבלת מהר"י סרוג].

(ג) רל"א שערי"ם הם הם צירופי אתון דאלפ"י ביתות בכל אות ואות מכ"ב אותיות שנצטרפו בא"ל ב"ם ג"ן וכו', ונעשים י"א לבושים לאורות שבטהירו עלאה, ובכל אור רל"א שערים פנים ורל"א אחור, ממילא נתי"ב בכל אור, ומהן נארגת התורה שלנו באותיותיה וצירופיה, להבין כ"ז צריך שימוש חכמים, דרוש כל זה בספר עמק המלך ובמאמר אדם דאצילות ובינות אלם, ובספר שג"ע. [רל"א שערים אלו הם כ"ב אלפא ביתות שבהם יתחלפו האותיות כאשר באו בספר יצירה ובהם ברא הש"י את כל העולמות, וקראם רל"א שערים מפני שהם רל"א זוגות של ב' אותיות כגון א"ב ב"ג ד"ה וכו' א"ל ב"ם ג"ן וכו', א"ת ב"ש ג"ד וכו' והם כ"א שורות של צירופים שורה א' של כ"א צירופים ואח"כ פוחת והולך עד שורה של צירוף א', תמנה מא' עד כ"א בריבוע עולה רל"א, זה רל"א שערים פנים וכן יש רל"א שערים אחור כדרך איפכא ג"כ כנ"ל, וצירופיהם מבוארים בס' פרד"ס להרמ"ק שער הצירוף פ"ה ו' ז', וע"י פע"ח שער הק"ש פרק י"ח, בטנך ערמת חטים וכו' חט"ה עולה כ"ב דהיינו כ"ב אותיות התורה הרמזים בבטן אמא עלאה כי שם רמזים ג"כ רל"א שערים וכו', וע"י אגרא דכלה פ' חיי שרה ד"ה ויש לרמוז עוד בכס"ף מל"א, ובס' מגיד תעלומה עמ"ס ברכות ד' ע"ב ד"ה כל האומר תהלה לדרד וכו', ספר עמק

עזבתני, והנה בהתחבר אות ה' אל ש"ר להיקרא שר"ה אזי המילוי הוא בגי' שלמ"ה סוד המלכות ושלום ואמת בימין, והיא שע"ה שעומדת לו לאד"ם והבן, וכשיהיה המילוי ביו"ד אזי הוא בגי' ש"פ, וידוע שהוא מורה על היחוד השלם ריבוע הכפל אותיות הוי"ה על אדנ"י בסוד הסוכ"ה (עיין באות ס' סוכה) והוא בגי' שלום עם ד' אותיות משים שלום בבית כנודע, והבן הענינים הגדולים הללו, ואז נקרא היסוד ש"ר שלום, וזה גרם פנחס בקנאתו על הברית ניתן לו הברית שלום, וכן אח"כ אליהו אמר קנא קנאתי להוי"ה כי עזבו ברית"ך וכו' ניתן לו ברי"ת שלום, וכוא יבוא ב"ב לעשות שלום בעולם כשארז"ל [עדות ה' ז'], וכן גם עתה ביאתו בכל עת להסהיד סהדותא דברית דא, ומכינין כסא לאליהו שבא ומעיד שישראל מקיימן הברית שלום והבן.

(כ) ריש דרגין. חכמה אבא, זהו בראשית דף ב' ע"א מאי מרוב אוני"ם דא רי"ש דרגי"ן, עיין בפ"י זהו הרקיע [דף ט' ע"ב] שכתב רי"ש דרגין הוא חכמה ראש המדריגות כי כתר נעלם מאוד וכו', אלא חכמה זה הנקרא שירותא ראש המדריגות הנקרא אב"א ע"ש.

(כג) ריש הורמנותא דמלכא, בספר זהו הרקיע בפירושו לזהר בראשית דף ט"ו פ"י בו הכוונה להבחי' הנעלמת בחי' כתר ועטרה בראש צדיקו של עולם, היינו בחי' הכתר אשר למעלה מראש א"ק

המלך הוא להמקובל רבי נפתלי הירץ ב"ר יעקב אלחנן מפראנקפורט, מאמר אדם ראצילות הוא הנדפס בספר ויקהל משה עם פירושו מסוה משה].

(ל) רל"ב ה"ס ד' שמות מילואי הוי"ה ע"ב ס"ג מ"ה כ"ן, והם פנימיות הרל"א שערים עיין בספרים הנ"ל, והוא ר"ת ר'חמנא ל'בא כ'עי, והוא בגי' יה"י אור, עיין באות יו"ד, והוא בגי' הה"ר הטו"ב, ונרמזו בפסוק ברו"ך [עם ד' גי' רל"ב] כבוד י"י ממקומו [יחזקאל ג'ז], והוא המסורה הניתן למשה, מסורה במילואו כזה מ"ם סמ"ך וי"ו ה"ה בגי' הכי הוה. מג"ע אופן קמ"ט.

(ס) רי"ח אורות קדישין מנין זוה"ר הם באילן הקודש עץ החיים שבעדן המאירין לג"ן, סוד ונהר (נ"ל נה"ר בגי' אל"ו רי"ח) יוצא מערך להשקות את הגן, קרנים ודן ידן מאמר י"ג, ואפשר זהו שאמרו רז"ל ביעקב שאמר לו יצחק אביו ראה רי"ח בני וכו' [בראשית כ"ז], מלמד שנכנס עמו [ריח] גן עדן, דייקו זה מתיבת רי"ח שהם רי"ח אורות המאירין מעדן לג"ן הם השפיעו ברכה ליעקב נ"ל.

(ט) רל"ו אלפים פרסאות שיעור קומה של יוצר בראשית מבואר בפרקי היכלות ובאותיות דר"ע [אות ח'ז], וה"ס ד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן עם ד' אותיות השורש, ה"ס גדול אדונינו ור"ב כ"ח [תהלים קמ"ז], והנה שם הוי"ה כשתצרך הב' ההי"ן ביחד יתהווה מהן י

ואח"כ תכפול כל אות כזה, דהיינו י' פעמים י' הרי ק', ואח"כ היר"ד השניה שנעשית מב' ההי"ן תכפול ג"כ י' פעמים י' הרי ק', ואח"כ ו' פעמים ו' הרי ל"ו, ס"ה רל"ו, הרי נרמזו בשם הוי"ה מספר רל"ו, והנה בשם אהי"ה ג"כ מרמזו רל"ו, כשתעשה הא' צורת רי"ו כזה א' אזי יעלה מספר השם רל"ו [כשתצרך הי"ה לא'] וכן שם אלהיים במספר הקדמי יעלה ג"כ רל"ו דהיינו א' כפשוטו שאין אות קודם אליה, מן א' עד ל' הוא ע"ה, מן א' עד ה' הוא י', מן א' עד י' הוא מ"ה, מן א' עד מ' הוא ק"ה, ותצרך יחד א' ע"ה י' מ"ה ק"ה הרי רל"ו, מילוי של משכ"ן כזה ס' י"ן פ' ו"ן הוא רל"ו, נרמז וכבוד י"י מל"א את המשכ"ן [שמות מ'] [כתבי האריז"ל], ה"ס ד' חומות שסביב למשכן, כי ד"פ חומ"ה בגי' רל"ו, אל"ה פקודי בגי' רל"ו, כיו"ד בגי' רל"ו, הלוחות ג"כ יסודן רל"ו כי כל לוח ו' טפחים על ו' טפחים הרי ל"ו ועוביין ג' טפחים [נדרים לח.]. הרי ג' פ' ל"ו ק"ח וא"כ ב' הלוחות רי"ו טפחים, ומזה ומזה הם כתובים בכל אחד י' דיברות הרי כ' דיברות הרי רל"ו, וזה שמתפארת התורה הוי"ה קננ"י בגי' רל"ו. וכן קדם מפעלי"ו בגי' רל"ו, וכן כ"י עצוים עושה דברו [ויאל כ'ז] בגי' רל"ו. מג"ע אופן קס"ט. [עי' ערך קומה ל"ב].

(ס) רמ"ח, הוא ג"כ שיעור קומה עליונה דמות כמראה אדם [יחזקאל א'] כביכול, ואברהם לא היה לו שיעור קומה עד שניתוסף לו הה"א, אברה"ם בגי'

מכילתא בשלח], ע"כ ד"ק מחספ"ס בגי' רמ"ח, מג"ע אופן ק"ע.

(כ) רמ"ח, למה האברים הם דוקא בשיעור זה הבנתי מע"ח שער אנ"ך פ"א, דהטפה באה מהמוח שה"ס חכמה שהיא יו"ד, וכיו"ד יש ג' קוצין ע"כ נתהוו בבטן ג' יודי"ן, וכל יו"ד ה"ס ע"ב חס"ד (כי גם שם ע"ב ה"ס המו"ח נ"ל והוא במילוי יודי"ן) וג"פ ע"ב בגי' רי"ו, וכאשר תצטרף ה"ל"ב נתיבות של החכמה שה"ס המוח (שמשם הטפה) בגי' רמ"ח, עיי"ש בע"ח ותבין. ולענ"ד זה שהי' מפארין את דוד לבו כל"ב הארי"ה [ש"כ י"ז], כי ל"ב ארי"ה ה"ס רמ"ח. והבן מאוד.

(כט) רומ"ח רומז לת"ת, רמ"ח איברים הנמשכים מהוא"ו הרי רומ"ח זהו הרקיע דף י"ד.

(ל) רג"ע, ה"ס ימי העיבור, כי רג"ע באפן, רע"ג ימים עם ג' ימי הקליטה. [עי' אגרא דכלה פ' כי תצא באפטרותא דיומא עה"פ ברגע קטן עזכותך וגו', ובאגרא דפרקא סי' רמ"ז האריך רבנו כזה עיי"ש].

(לא) רפ"ח, ה"ס הניצוצין שנשארו מסוד שבירת הכלים, הוא בגי' ד"פ ע"ב מר' ספירות חגת"ם, ומנה"י אין מתחשבין, עיין הטעם בע"ח שער רפ"ח ניצוצין פ"ד, ועמ"ש באות ש' ש"ך.

(לב) ריעין דלא מתפרשין, הם או"א חו"ב, הוא בכל המקובלים,

רמ"ח, ויצחק לא תיקן השיעור קומה עד שנשא רבקה בן מ' שנה יצחק מ' בגי' רמ"ח, ויעקב עד שבא למצרים כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה ששים ושש [בראשית מ"ן] יעקב ס"ו בגי' רמ"ח, מלכות בגי' ב"פ רמ"ח כי היא כלולה מרמ"ח דקוב"ה ורמ"ח דשכינתא, (והוא נרמז בכתוב אברה"ם אברה"ם, ועיין בספר ברית כהונת עולם בסוד מ"ש אחשורוש לאסתר ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לך, וכבר קדם מאמרנו במאמר הכתוב רח"ם ארחמנ"ו נא"ם הוי"ה והמשכילים יבינו ברמז מועט), וכן היה לעומת זה במשכן ק' לולאות ק' אדנים ומ"ב קרשים ס"ה רמ"ח, ז"ש ככל אשר אני מראה אותך [שמות כ"ה] ר"ל תבנית רמ"ח אברין כ"ה המשכן, וכן תעשו הרמ"ח פקודין ג"כ, וז"ש במשה במרא"ה אליו אתודע [במדבר י"ב] חושבן רמ"ח, וכן היו הלוחות רי"ו טפחים הנ"ל וכלולים בתוכם ל"ב נתיבות חכמה ס"ה רמ"ח, וכן בק"ש רמ"ח תיבות וכשארם מדקדק באותיותיה המלאך הנק' חלונים פותח רמ"ח חלונים ברקיע (ולדעתי נרמז בהכל יודוך הפותח בכל יום דלתות שעריי מזרח בגי' כ"ח המלאך חלונים, וז"ש אח"כ ובוקע חלוני רקיע), וכן קורין רמ"ח פעמים בשנה בתורה, נמצא עולם שנה נפ"ש כלולין ברמ"ח, רמ"ח חלונות בעולם, רמ"ח ימים בשנה קוראין בתורה, רמ"ח איברים בנפש, המן היה נבלע ברמ"ח איברים כי לא ניתנה התורה הכלולה ברמ"ח רק לאוכלי המן

ועיין בגלאנטי א' ב'. [עה"כ כל רעיה בגדו בה וגר' וז"ל, אי נמי כל רעיה הם החכמה והבינה הנקראים רעים ולא אחפרשן לעלמין כמבואר בוזהר ריש פ' ויקרא בגדו בה וכו' ע"כ].

(ג) רג"ל ישר"ה ה"ס תקט"ו תפילות בגי' ישר"ה, וה"ס כס"א בפשוטו, [עי' תיקו"ז ל"ה ע"ב] ובחילופו בא"ל ב"ם שהוא אתון דל"ת ס"ה תקט"ו, מג"ע אופן קצ"ו, (ואנחנו בדלתנינו להיות דברינו כס"א מרכבה להבורא רוח חיים בקרבנו, נקרא שם הספר הזה רג"ל ישר"ה, ושמי בקרבנו שם הקודש [צב"י אלימל"ך] בגי' רג"ל, ושם החול [הירש] ישר"ה. ויהיו נא תפילותינו לרצון ולנחת רוח לפניו ית') [יחזקאל א' ורגליהם רגל ישרה].

(ד) רקיע ה"ס הפרסא דאיהו במציעות מעוהי דבר נש המבדיל בין המים עליונים לתחתונים.

(ה) רקיע גם היסוד נקרא רקיע שבו כוכבים ומזלות הם נשמות ומלאכים הנשפעים ממנו, ספר זהר הרקיע בראשית דף ו' ע"א, ומצטיירים לצאת לחוץ ביסוד דמלכות ג"ז שם והבן, ונראה לשם כי יסוד דז"א נקרא רקיע השמיים שבו כוכבים ומזלות הם נשמות ומלאכים, וג"כ יסוד דנו"ק באפשר יש לכנותו בשם רקיע סתם כי שם מצטיירים הכוכבים ומזלות לצאת לחוץ, ועיין בת"ז בתחילתו הפוך רקיע ותשכח ליה עיק"ר ויסודא דמרכבתא וכו' עיי"ש.

ובוזהר דף ח' וז"ל ומעשה ידיו מגיד הרקיע וכו' מאן הרקיע דא איהו הרקיע דביה חמה ולבנה כוכבים ומזלות, ודא איהו ספ"ר זכרון (עיין באות סמ"ך ערך ספ"ר זכרון) איהו מגיד ורשים להו וכתיב להו למהוי בני היכלא עכ"ל, מדקאמר דביה חמ"ה ולבנ"ה לכאורה אינו קאי על היסוד, והנה בספר מאורי אור מערכת הריש אות מ"ו כתב בזה"ל רקיע נק' היסוד בכ"מ (נראה בכל פרצוף הן דזכורא הן דנוקבא) גם הדעת נקרא כך כי שם יסוד דבינ"ה (לפי"ז הוא דוקא דעת דז"א) נמצא שגם ת"ת יסוד ודע"ת דז"א נקרא רקיע כי יסוד או"א בתוכם עכ"ל, ולפי"ז אפשר כוונת הזהר בכאן על דעת דז"א שבו חמ"ה ולבנ"ה היינו ת"ת ומלכות הם בו בהעלם, וגם שורש כוכבים ומזלות נשמות ומלאכים הם שם בהעלם, והש"י יאיר עינינו, ולפי"ז מה דקאמר ודא איהו ספ"ר זכרון נשמע מזה דהדעת נקרא ספר זכרון, ואינו נראה כן בוזהר ויקהל דף ר' ע"א דקאמר שם בזה"ל ספ"ר זכרון מאי איהו אלא אית ספר לעילא (דא בינ"ה עיין במאורי אור אות סמ"ך וביאיר נתיב) ואית ספ"ר לתתא (מלכות עיי"ש ג"כ), זכרון אתר קיימא קדישא (היינו היסוד ברית קודש) דנטיל וכניש לגביה כל חיין דלעילא (שכל הספירות נותנים בו כחם להשפיע) ספ"ר זכרון תרין דרגין דאינון חד ורזא דא ש"ם הוי"ה, ש"ם חד הוי"ה חד וכלא מלה חדא עכ"ל.

כשתבונן בכל זה תראה לדעתי
הכוונה זכרון הוא היסוד דו"א, ספ"ר
זכרון הוא היסוד דנו"ק בהתייחדו עם
הזכרון למהוי תרווייהו כחדא, ע"כ נראה
לפרש ג"כ בכאן רקי"ע הוא יסוד דנוקבא,
ואומרו דביה חמ"ה ולבנ"ה היינו ששם
התייחדות והזדווגות חמ"ה ולבנ"ה היינו
זו"ן, והש"י יאיר עינינו ולא יאמר פינו
דבר שלא כרצונו.

עכ"פ העולה בידינו דכל בחי' יסוד
נקרא רקי"ע והוא בגי' ש"פ הוא סוד
התייחדות הוי"ה עם אדנ"י (ע"י יסוד
המייחד) ע"י ש"פ צינורות, עיין באות ס'
סוכ"ה ותבין, ובזהר הרקיע דף כ"ג
בפירושו לזהר בראשית דף י"ז כתב שם
בפירוש על הזהר דו"א נק' רקי"ע
המבדיל בין מים למים עיי"ש.

ל) רשות הרבים ה"ס המלכים שנשכרו,
וקודם התיקון שהיו בבחי'
נקודות נקראו רשות הרבים.

מ) רשות היחיד ה"ס המלכים הנ"ל אחר
התיקון שניתקנו בבחי'
הפרצופים, ע"ח שער שבירת הכלים פ"ב
ועיין בשער המלכים פ"ו.

נ) רשות הרבים נק' הקליפות ס"מ נחש
לילית אגרת בת מחלת ונעמה
ולילית זעירתא וחיילותיהן. גלאנטי א' ד'
כשם התקונים נעה"כ ראוה צרים שחקו על
משבתה וגו' וז"ל, אי נמי סמא"ל ונחש ולילית
ואגרת בת מחלת ונעמ"ה ולילית זעירתא
וחיילותיהם הנקרא רשות הרבים כמבואר

בתיקונים שחקו על משבתה שמחו וצחקו על
השבתת הזווג וכו' ע"כ].

נט) רשות בגי' השם הז' דמ"ב
שקוצי"ת, יעויין בסידור
הארז"ל בכוונות וכולם נותנים באהבה
רשות וכו'.

מ) רעיתי ה"ס שכינתא עילאה, (עיין
באות ש' ערך שכינה), זהר
הרקיע בהתחלת בראשית.

מא) רובע ישראל, נקרא היסוד, ע"ח שער
הכללים פ"ט עיי"ש הטעם.

מב) רעותא, הנזכר בזהר כמה פעמים
כד סליק ברעותיה, הכוונה
על מצח הרצון דא"ק אשר ממנו האיר
המ"ה החדש לתיקון עולם האצילות,
ע"ח שער התיקון פ"ב עיי"ש.

מג) רעותיך נקרא הספירות, זהר הרקיע
דף כ'.

מד) רביעית ההין, ה"ס מלכות, שהוא
איומה כנדגלות ובטהירו
עילאה נתגלית בראשית הגילוי עם הג"ר
כח"ב, ולכך נקרא רביעית ההי"ן. שג"ע
א"צ פ"ג ד"ד.

מה) רב ושמואל, נתגלגל בהם ניצוץ
של אריוך מלך
אלסר. גלגולי נשמות מהרמ"ע, אות א'
עיי"ש ע"י שבת נג. מנו אריוך שמואל וברש"י
גם רב נקרא אבא אריכ"א ועי' ליקו"ת להארז"ל
פ' לך לך כ"ג ע"ב].

(מ) רבה היה גלגול אבצן זה בועז. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות א' עיין באות א' אבצן.

(מז) ראובן ניצוצו נתגלגל בהושע בן בארי, וז"ס שארז"ל [ב"ר פ"ד י"ט] אתה פתחת בתשובה תחילה חייך שכן בנך עומד ופותח בתשובה תחלה ומנו הושע בן בארי שנאמר שובה ישראל. גלגולי נשמות מהרמ"ע אות ה'.

(מח) רח"ל נקראת המלכות בכל מקום, וכתב בשג"ע א"צ פ"ד ד"ג הטעם ע"ש ראשית מציאותה בטהירו היתה מקודם בחצי טהירו התחתונה ששם צורת דמיון ח' ואח"כ עלתה למעלה ונעשית צורת ר' ואח"כ כבוא אליה האור מלמעלה סוד יסוד הר"ח נעשה לו קו ונעשית צורת ל' צירוף כל אלה הוא רח"ל, ועי"ש למה קוראין הר' קודם לח', ואנחנו בעניינו כתבנו שם על הגליון קצת באופן אחר ע"ש. [עי' ערך תר"ח ג"ה].

(מט) רע"ב ה"ס אחוריים דהוי"ה אלהיים, אחוריים דאלהיים כזה א' א"ל אליה אלהיי אלהיים בגימ' ר', אחוריים דהוי"ה י"ה יה"ו יהו"ה בגי' ע"ב, ס"ה בגי' רע"ב, כי בהעדר היחוד דפנים נתהוו הדינים במניעות השפע, ותיבת שב"ע הוא היחוד דפנים דהוי"ה [ע"ב] אלהיים ביודיין [ש] בגי' שב"ע, והוא במקובלים ועיין בשל"ה. [עי' אגרא דכלה פ' לך עה"פ לגור שם וגו', ובפ' מקץ קנ"ב ע"ב ר"ה ורא יעקב כי יש שבר במצרים].

ועפ"ז יש לי לפרש מ"ש בעל הקרנים בפ"ב על סוד קליפת עור"ב שהוא קליפת עשו והוא יונק מתגבורת הדינים, וכתב שם הרב הקדוש בפ"ב וז"ל והמבטלו ב"ן יש"י בשמו, נ"ל לפרש ב"ן יש"י בגי' שב"ע, והבן כי דברים עמוקים המה בסוד מלכות בית דוד שהוא היחוד השלם פנים בפנים בסוד בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר [משלי ל"א], כי של"ל בגי' ב"פ פני"ם, וה"ס אמר אויב וכו' אחלק של"ל וכו' [שמות ט"ו] והבן, הגם שהרב הקדוש מהר"ש זצ"ל"ה הי"ד פ"י באופן אחר עכ"ז כפלים לתושיה ומימיו אנו שותים.

(נ) רודף נקרא הסמ"א, גלאנטי א' ר', [ע"ה"כ וילכו בלא כח לפני רודף, וז"ל, רודף דא סמא"ל כדפ"י בתיקונים דף ס"ו רודף זה סמא"ל ואפשר שקראוהו בשם זה שתמיד הוא רודף וכו' ע"כ].

(נא) רוח פסקנית, רש"י פירש בסנהדרין [מד: ד"ה רוח פסקנית] שהוא גבריאל, והמג"ע אופן קט"ז נראה דעתו שהוא מט"ט שנקרא בגי' שמות הנזכרים שם בגמ' שר"ת שלהם אס"ף, שהוא איטמו"ן סגרו"ן פתחו"ן, ויוסף שהיה בדרגא דמט"ט אמרה עליו רחל אס"ף אלקים וכו' [בראשית ל' ע"ש].

(נב) רוח נקרא הז"א. ע"ח שער טנתא פ"ו.

(נג) רימון ה"ס ארבעה אנשים שקדשו הש"י כמ"ש במד"ר פ' יתרו, מש"ה יתרו רח"ב נעמ"ן ר"ת רימ"ן,

(ט) ר' סוד אות רי"ש ה"ס הסתלקות היסוד שהוא בחי' יו"ד זעירא מחיבור גג הדלי"ת ומתהווה ר' (ח"ס ולרש אין כ"ל נ"ל) ע"כ אות זה מתחבר עם הקו"ף בתיבת שק"ר (עיין באות ק' ערך ק') ובשביל זה מתהווה מאח"ד אחר אלהי"ם אחרים, זהר הרקיע דף י"א [ע"כ] ועיי"ש.

ונכתב אצלינו במקום אחר שע"כ נאמר לאדם קדמאה אחר החטא וקו"ץ ודרד"ר תצמיח לך [בראשית ג'], להיות שאלו הב' אותיות גדולים בתורה דהיינו הד' דאח"ד [דברים ו'], והרי"ש דלא תשתחוה לאל אחר [שמות לד'], כי היכי דלא נטעה בין ד' לר' ובין ר' לד', והחילוק שביניהם הוא ע"י הקוץ שאחרי הדלי"ת יו"ד זעירא, וגם המספר של הר' היא יותר מד' מגין קו"ץ, ח"ש השי"ת שגרמת טעות ע"י החטא שיוכלו באי עולם לטעות בין ר' לד' ובין ד' לר' שהחילוק שביניהם הוא בקו"ץ, זהו וקו"ץ ודרד"ר תצמיח לך, זהו כי ד"ר תהפוכות המה [דברים לד'] והבן, ח"ש למשה בשעת עשיית העגל מעין חטא אדה"ר לך ר"ד וכו' [שמות לד'], זהו מלחמה לי"י בעמלק מד"ר ד"ר [שמות י"ז] והבן כל הנ"ל, ועיין בספר אגרא דכלה [פ' בראשית ד"ה וקוץ ודרד, ובפ' כי תשא עה"פ וידבר וגו' לך ר"ד, ובבני יששכר מאמרי חודש אדר מאמר ב' דרוש ח' אות י"].

ח"ס שצולין את הפסח בשפור של רימ"ן [פסחים עד]. לבטל הע"ז ולקדש ש"ש, ח"ש בנעמן כבוא אדוני אל בית רימ"ן [מ"ב ה'], מג"ע אופן רט"ו, זה לדעתי פושעי ישראל מלאים מצות כרמו"ן [ברכות נו]. שנתקדש ש"ש על ידם.

(נד) רב החובל, הוא קליפת פעו"ר, חרו"ן א"ף. מג"ע אופן קל"ז.

(נ) רשת היא המרכבה טמאה, ע"כ רשת בגי' ד' פעמים קליפה שהיא בחי' המרכבה טמאה, ידיעות הטומאה שתיים שהן ד', וכנגדן ד' גליות, ולזה אמר דוד תוציאני מרשת זו טמנו לי [תהלים ל"א]. מג"ע אופן רנ"ב.

(ו) רעה, נק' הסט"א, זהר בראשית דף י"ב ע"א, ח"ל ומקשה לכו יפול ברעה, בההוא סט"א דאיקרי רעה.

(ז) רעה נקרא הד' קליפות א"ף חמ"ה אוג"ר בור"ס ר"ת אחא"ב שהביאם לעולם בעת חטאו, וג"כ נקראים נע"ל. קרנים ודן ידן מאמר ח'.

(ח) רעה, כוכב יש ששמו רעה כמשארז"ל שלזה אמר פרעה ראו כי רעה נגד פניכם וכו', וביטולו ע"י רעה פרשיות שבתורה, ליקוטי מהר"ש מאוסטרפאלייא עיי"ש. [ליקוטי שושנים אות א'].

מערכת אות השי"ן

(ד) **שכינ"ה** במילואה כזה שי"ן כ"ף יו"ד נו"ן ה"י בגי' תר"א, והא' מרמזת לאלף, הרי ת"ר אלף נשמות ישראל הכלולים בה. מג"ע אופן רמ"ת.

(ה) **שכינתא** תתאה, בהיותה למטה בין הקליפות ואז נקראת שושנ"ה בין החוחי"ם, שכינתא עלאה בהיותה בחיק אמה ואז נקראת בינ"ה (עיין לקמן ערך שושנה), עיין כ"ז בספר זהר הרקיע בהתחלת בראשית.

(ו) **שפ"ה** היא השכינ"ה כן הוא בגי', עיין בת"ז ו"ל, שפ"ה ודאי דא שכינה דהכי סליקת בחושבן שפ"ה עכ"ל [תיקו"ז ח"י כ"א ס"ב ע"א], והנה גם בקליפה ס"מ במילואו בגי' פש"ה תפשה המספחת בעו"ר, שע"י נמשך עו"ר משכא דחיווייא, ובאם ח"ו האדם מתחבר עצמו עמו הוא בגי' עם הכולל לשו"ן רמיה, דהיינו עם הכולל של האדם, וזה מה שרמז דוד (תהילים י"ב ה') אשר אמרו ללשונו"ו נגביר שפתינו"ו אתנו, ר"ל השפ"ה הרעה אתנו"ו עם התחברותינו יהיה הכולל לשו"ן רמיה, ועי"ז בא בעוה"ר שוד עניים ואנקת אביונים, ע"כ עתה אקו"ם יאמ"ר הוי"ה [שם] ר"ל עתה

(ב) **ששאצי"ם** שאאצי"ם, הוא שר החכמה והשכל והבינה, והוא שולח את המלאך פתחיא"ל לבאר ולהבין לאדם מה שלומד (עיין באות ת), בעץ חיים בתפלה קודם הלימוד, והנה נ"ל גימ' אלו השמות המשלח והשליח הוא כמו כל הכ"ז אותיות התורה נוסף באותיות התורה מספר ס"ג הוא שם הבינ"ה, והנה בהיותו משולח להבין לאדם, נשפע מחיות הבינ"ה ה"ס ואתה מחיה את כולם, מחי"ה בגי' ס"ג, וא"כ אלו המלאכים בהצטרפותם לשם הבינ"ה הוא ס"ג בגי' כל הכ"ז אותיות התורה דוק ותשכת, והשי"ת יראנו נפלאות מתורתו, ועיין באות ת. [עי' ערך פתחיא"ל א].

(ג) **שר"ה** נקרא המלכו"ת בקבלתה מחג"ת, ע"כ שר"ה בגי' אדנ"י חס"ד די"ן ורחמי"ם, ה"ס מרכבה שלימה בד' רגלים, שרה לכל העולם [מ"ר בראשית מ"ז לשעבר היתה שרי לעצמה עכשיו תהא היא שרה לכל העולם], עיין במג"ע אופן צ"ד, עוד שם שר"ה בגי' די"ן אמ"ת, שר"ה ר"ת שילשה ר'גלי ה'מרכבה, והבן.

(ג) **שכינה** היא המלכות ששוכנת בתחתונים, וכל המקובלים דבריהם מזה.

אקומם כנגדו נגד השפת שקר אקומם את השכינה שפת אמת, והוא הנק' אדנ"י שעל ידו אומרים ומזכירים השם הוי"ה [נכתב הוי"ה ונקרא אדנ"י], וזה הפירוש עתה אקום יאמר הוי"ה, ר"ל אקומם את אשר אומרים בו השם הוי"ה דהיינו השם אדנ"י היא השכינה בגי' שפ"ה שפת אמת, ויהיה אדנ"י שפתי תפתח ותאלמנה שפתי שקר, הש"י יראנו נפלאות מתורתו.

(ז) שפ"ה בגי' מיכאל במלואו כזה, מ"ם יו"ד כ"ף אל"ף למ"ד, וזה שאמרו בירושלמי כל מקום שנראה מיכאל שם בודאי השכינה על כן הוא בגי' שכינה. ולא נמצא כזה בירושלמי אלא במ"ר שמות פ"ב ה' כל מקום שמיכאל נראה שם הוא כבוד השכינה עיי"ש, ועי' נצוצי אורות בוה"ק תולדות קמ"ג ע"א, מיכאל במלואו גי' שכינה].

(ח) שחקים, סוד החכמה ששם שוחקין מן לצדיקים, והוא בגי' חת"ן בסוד נח"ת רוח, ובו פגם אחאב בסוד רוח נבוא"ת בגי' שחקים, ולקח מנבות הכר"ם, כר"ם גי' י' הוי"ו"ת (י' סוד חכמה נ"ל), קרניים ודן ידן מאמר ח'.

(ט) שחקים נקרא נצח והוד, והם זה על גב זה שוחקין המין טפה העליונה לצדיק וצד"ק מאורי אור, [מערכת ש' אות ט"ו] ומבואר בזהר ויקרא דף כ"ו ע"א ובר"מ פ' פנחס דף רל"ו כמו שציין בספר יאיר נתיב, ועיין בלק"ת פ' אחרי.

(י) שחקים ברקיע הנקרא שחקים יש תתרי"ח מחנות מנין שחקים במ"ם רבתי דאיי"ק בכ"ר, שאומרים ביום קדוש ובלילה ברוך, סודי רזי, וכתב המג"ע [אופן ס"ה] ה"ס חמשים פתחים, וכונתו נ"ל חמשים פתחים עם הנקודות והדגש שבתוך הפ"א בגי' הכי הוה, ג"ז במג"ע שם, חמשים פתחים בגי' נ"ח ש"ם ח"ם יפ"ת [ושוים באותיותיהם] עיי"ש טעמו.

(יא) שחקים בגי' וראי"ת א"ת אחורי, [שחקים במ' רבתי דאיי"ק בכ"ר], שבמדבר הראה הקב"ה למשה סוד שחקים והוא רצה להשיג מעו"ן ומכו"ן, מג"ע אופן צ"ט עיי"ש טעמו, עוד כתב א"ת גדל"ך בגי' שחקים.

(יב) שחקים שם יש תנ"ח מחנות אלף רבבות מנין שחקים, שמקלסין להקב"ה וממונים על שמחת חת"ן, אותיות דר"ע, ולדעתי ידוע דבכל מקום מילוי רומז לנו"ק ופשוט לדכורא כנודע, והנה אד"ם הוא הדכורא ואמרז"ל כ"ז שלא נשא אשה אינו נקרא אד"ם [יבמות סג], והנה מילוי אדם הרומז לנו"ק כזה ל"ף ל"ת ס' בגי' תק"פ והוא בגי' יבוא"ו תנ"ח מחנ"ה, (והנה אדם בליעל שעיי"ר בגי' תק"פ, מנין הבהמות ששלח יעקב מנחה לעשו [רש פ' ושלח ועי' בעה"ט שם], וה"ס השעי"ר לעזאזל ביוה"כ, וכאשר האדם נושא אשה נק' אד"ם [קדושה].

(יג) **שבת** הש' של שב"ת בימות החול הוא סמוכה לאותיות ק"ר ובשבת לאותיות אמ"ת, וזהו א"ם תשיב מ'שבת ר"ת אמ"ת, מג"ע קמ"ג בשם הכנפי יונה נח"ד עה"פ אם תשיב משבת רגלך ישעי' גיח], עמ"ש לקמן בענין הזיווג ועמ"ש לעיל בערך אמ"ת.

(יד) **שב"ת** אותיות הנעלמים של שב"ת דהיינו י"ן י"ת ו' בגי' מושיעיים, בגי' משי"ח ב"ן דר"ד אליה"ו. מג"ע אופן רנ"ב. ועי' ערך מושיעיים קכ"ב].

(טו) **שבת** יכונה לשכינה מלכות שמים, עיין בקנה על המצות דף ג' בכונת תיבת אח"ד.

(טז) **שבת** הוא זמן העונה והזיווג כנודע, ונרמז מיי"ן דכוריי"ן ומיי"ן נוקבי"ן בגי' זיווג שב"ת ג"ל.

(יז) **שבת** ר"ת שאר ב'גדים תשיש, שה"ס שאר כסות עונה השפעה חיצונית ופנימיות. (עיין באות ב' ברכה ותבין).

(יח) **שריאת** השר הגדול הזה נרמז בתפלה למשה [תהלים צ'] שינות ראינו רעה יראה אל' וכו', מג"ע אופן ק"ח, ויש לכוין אותו שם בפסוק, וסוד המלאך הזה נרמז בפסוק שר"ך אגן הסהר [שה"ש ז'], ג"ז שם. ועי' אגרא דפרקא בהוספות שבסוף הספר אות כ"ן].

(ט) **שחר** נק' הבינה, בסוד מ"י זאת הנשקפה כמו שח"ר [שה"ש ו']. מג"ע אופן ר"ו.

(כ) **שאלת** י אחת שאלתי מאת וכו' [תהלים כ"ן], תמן תשכח ה' גווני דעינא שחור אידום ליבן תיכלת ירוק. מג"ע אופן ר"ו ועיי"ש.

(כא) **שני** המאורות הגדולים, ה"ס ב' שמות מצפ"ן שבפאות הראש דא"א, ע"ח שער א"א פי"א, ועיין באות מ' מצפ"ן.

(כב) **שית** יומין עילאין, ו"ק דבינה הנכנסות בז"א, זהר בראשית דף ג' ע"ב הא דאמריתו בר"א שי"ת ודאי הכי הוא בגין דשית יומין עילאין גבי אורייתא (שהוא הז"א הנקרא אוריית"א) ולא יתיר, אחרנין סתימין אינון (כי הג"ר נעלמו מאד) עיי"ש, ועיין בפ"י זהר הרקיע. [ט"ו ע"ב]

(כג) **שית** סטרין רברבין עילאין, זהר בראשית דף ג' ע"ב וז"ל, והכא אגלופי שית סטרין רברבין עילאין דמנהון נפיק כלא וכו', ולפי פ"י זהר הרקיע [שם] הכוונה על שורשי הו' קצוות אשר הם באימא עילאה.

(כד) **שית** מקורין, שית נחלין, שם בזהר דמנהון נפיק כלא, דמנהון אתעבידו שי"ת מקוריין ונחליין, ולפי פירוש הספר הנ"ל [שם] שי"ת מקוריין ו"ק דז"א, נחליין ו"ק דנו"ק, או להיפך

נשמות מהרמ"ע אות א' [עוך אבוח דשמואל], וע"ש באורך כל העניינים.

(ט) **שמאי** היה גלגול יהונתן בן שאול, עיין הענין באות ד' דוד ובאות ה' הלל.

(ז) **שמע**, יכונה למדת החסד לפי דברי הקדוש בקנה על המצות דף ג' בכוונת שמע ישראל, [לפנינו בחלק קנה חכמה קנה בינה דף מ"ב] ועיין באות ק' קריאת שמע מה שכתבתי לפי הנראה לענ"ד טעמו ונימוקו, ונראה דלפי דעתו בכל מקום יש לפרש שמיעה על החסד, ועמש"ל ותבין.

(ז) **שביל** דקיק דלא אתיידע, הוא יסוד דאבא וממנו נעשה סוד הדעת נשמה פנימית דז"א. שער גן עדן דרך אמת פ"ז דרך ג'.

(ז) **שבחא** דעתיקא, ה"ס י"ג מדות הפנימים שאמר מיכה הנביא כנודע [מיכה ז'], ע"ח שער א"א פ"ט.

(ז) **שושנה** סתם הוא סוד המלכות, שושנה עילאה ה"ס יסוד אימא וממנו סוד כל"ת מש"ה נשמה פנימית דמלכות נוק' דז"א, שג"ע ד"א פ"ז ד"ג, ונראה מספר זהר הרקיע דף א' [ע"א], דמלכות בעלותה למעלה בסוד הביני"ה נק' שושנה עילאה, והנראה דחד טעמא הוא עיי"ש. [ע"י ערך כלת משה, וע"י בספר דרכי חו"ש אות תרצ"ב בהגהת המסדר וז"ל, ראיתי בשערי ג"ע שלמד בו הגה"ק

נחלי"ן ו"ק דז"א מקורי"ן ו"ק דנו"ק, עמש"ל באות מ' ערך מקורין ובאות נון ערך נחלי"ן. [ע"י זוהר הרקיע קי"א ע"ב].

(ס) **שמים** נקרא הז"א והוא מבורא בכל המקובלים בסוד הכתוב ואתה תשמע השמי"ם [מלכים א' ח'] עיין באות מ' ערך מקצה השמים, וגם הת"ת נקרא בכל מקום שמי"ם, עיין בקנה על המצות דף ג', ועיין בע"ח שער טנת"א פ"ה, ועיין בזהר בראשית דף ח' [ע"א] השמים מספרים כבוד אל, השמים דא חתן דאעל לחופה עכ"ל, ועיין באות ח' ערך חת"ן.

(ט) **שמים** מאה פעמים בתורה, עיין לקמן ערך ש"ם.

(ס) **שאול** המלך היתה נשמתו מסטרא דבינה בסוד שאול מרחובות הנהר [כראשית ל"ו, והוא המלך הו', גבורה הנמשכת מבינה הנקראת רחובות הנהר כמד"א אני ביני"ה לי גבור"ה], ע"כ תורתו של שאול אין בה שום דופי [יומא כב:] לפי שהיה מעולם שכולו טוב וע"כ היה משכמו ולמעלה גבוה מכל העם [שמ"א ט'] והבן, מג"ע אופן רמ"א.

(ס) **שאול** המלך נתגלגל ניצוצו בשמואל ירחינאה (סתם שמואל שבש"ס), ואבוח דשמואל הוא גלגול שמואל הנביא, ולכך דיבר שמואל עם אביו אחר מותו כדאיתא בברכות [יח:] כמו שדיבר שאול עם שמואל. גלגולי

שאינו משמר הברית ח"ו עניות רודפת אבתריה כמ"ש בזהר מאן דמזולז בפירוורים דמוחא וכו' נרע"מ פנחס רמ"ר ע"א], כי היסוד אינו עוזר לו, וכן מי שאינו רץ לדברי מצוה ולדברי הלכה. ומי שרגליו רצים לדבר מצוה ומשמר בריתו מתקן ונותן כח לכ' מדות נצ"ח יסוד"ד אשר גימ' שלהם כרו"ך כי הברכה שורה במעשי ידיו ויהיה רוכ"ב שמים בעזור אשר בגאוותו שחקים סוד החכמ"ה הנק' שחקי"ם ששחקין מן לצדיקים, כי הנצח מקבל מחכמ"ה להכניע הדינים והקליפות הנ"ל כמבואר שם בדברי הקדוש הנ"ל.

וכאשר יש לך לב להכין תבין שם הפסוקים [דברים ל"ג] מעונה אלהי קדם ומתחת זרועות עולם, דהיינו נה"י אשר הם מתחת הזרועות, ויגרש מפניך אוי"ב הם הדי' קליפות הנ"ל, ויאמ"ר השמ"ד בגי' עם הכולל זה"ו ד"ך מ"ך ענ"י הצעי"ר, אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביי, ר"ל כשצר להם מחמת הקליפות הנ"ל אזי נושעים ביי כשמוסיפין כח למעלה כביכול לנצח הקליפות, והוא מגן עורך, והבן בדקדוק כל הפסוקים.

(ז) שי"א נימין יש בהיכל עי"ן טוב"ה המבטלים עי"ן הר"ע ומתעוררים בהנחת גד"ל (בגי' מ"ג) על נחי"ר (בגי' רס"ח) ס"ה בגי' שי"א, קרנים ודן ידן מאמר י', עי"ן עניינו באות ע', ונ"ל רמז הפסוק נבהל להון איש ר"ע עי"ן [משלי כ"ח], (דהיינו מי שמסתכל בהונו של חברו להכניס בו עי"ן ר"ע)

מוהרצ"א מדינוב זיע"א בעל בני יששכר (דפוס קאריץ שנת תקס"ג) בשער האותיות שם אות יו"ד וז"ל, ויש שושנה תתאה דאיהי בין החוחים והיא סוד ירושלים של מטה אבל העליונה אינה בין החוחים, ומרן הגה"ק מדינוב הגיה שם בכ"י קדשו וז"ל, על כן נראה לי שלא לאמר בנוסח יה"ר שקודם תהלים החוחים והקוצים הסובבים את השושנה "העליונה", ובאמת בהנוסח שנמצא בכתבי האריז"ל לומר אחר מזמור יענך וכו' שם לא נזכר תיבת העליונה רק השושנה סתם, וכן י"ל גם בנוסח זה עכר"ק בהג"ה שם בכת"ן].

(ח) שושנה בין החוחים, היא המלכות בהיותה למטה והקליפות יונקים ממנה ח"ו, שם בספר הנ"ל בפירושו לזהר.

(ט) שושנ"ה בגי' אסת"ר.

(י) שרפ"ט נקרא שר גדול מקליפות נחש עליון עקלתון, ומרומז בו ארבע קליפות ד"ך מ"ך ענ"י הצעי"ר (הצעי"ר הוא אביו"ן), וגי' שלהם השר הנ"ל, ור"ת של אלו ד' הוא דמע"ה, ומדת הנצ"ח מוחה הדמעה הנ"ל מעל הפנים, וז"ס בלע המו"ת לנצ"ח כי המדה הזאת מנצח ומבליע הקליפות ומחה וכו' דמע"ה מעל כל פנים [ישעי' כ"ה], וגם היסוד עוזר לנצ"ח הקליפות הנ"ל, באלו השתי מדות מנצחים הקליפות הנ"ל, קרנים ודן ידן מאמר ח'.

ובאלו הדברים תבין מה שארז"ל עני חשוב כמ"ת [נדרים סד:], כי הנה תראה בפסוק הנ"ל מרומזים הקליפו' העניים הנ"ל ומכונים המו"ת, והנה תבין מי

(ט) של"א קליפות יש (נראה שהן הן הש"ל קליפות של עולם העשיה וע"ה הם של"א עיי"ש בספר הנ"ל, ולפע"ד נראה לשם שכך כוונתו) והם נק' בתי"ב, ויש בקדושה של"א נצוצות קדושות המבטלים הקליפות הנ"ל בכח השם הקדוש יכהשי"ם, וסיסר"א בגי' של"א (שהיה נאחו בקליפות הנ"ל וביטלה אותו בכח השם הנ"ל וזהו ותכסיהו בשמיכ"ה בסוד השם הנ"ל אשר מקורו בלא יו"ד אתון שמיכ"ה, ויסוד הנ"ל דברים בגו בענין פגם סיסרא וענין מיתתו עיין באות סמ"ך סיסרא) ספר הנ"ל שם.

של"א קליפות הנ"ל הם בסוד קליפה הנקרא שנש"ע והקליפה הזאת בגי' תש"ך מספר י' הויות דע"ב (מספר צל"ם במ' רבתי דאיי"ק), והם מבטלים הקליפה הנ"ל, ר"ת הקליפה הנ"ל הוא ארבעה דרגין המבוארים במשלי [ל] תחת שלש רגזה וכו' שפח"ה נב"ל שנוא"ה עב"ד, והמבטל הקליפה, י' שמות ע"ב הנ"ל, ותחת י' שמות הללו נכנע מלאך אחד נק' השמאל המרומז בתורה בר"ת ה'נה אינכי שלח מלאך ליפניך, והוא קרא תגר שלא ליתן תורה לישראל רק למלאכים ולא זכה בדין (עיין באות י' יכהשי"ם ובאות ה' השמאל ובאות ש' שבועות ותבין), ספר הנ"ל מאמר הנ"ל.

(מ) שנים קדמוניות, נקרא ג"ר כח"ב, וכן נקרא ימ"י קד"ם, שנו"ת עול"ם נק' חג"ת נהי"מ וכן נקרא ימ"י עול"ם, שג"ע א"צ פ"א ד"ב, וזוה נבין

ולא ידע כי חס"ר יבואנו דהיינו שיבטלו עינו הרע ע"י רס"ח דהיינו הנחי"ר שהוא בגי' רס"ח, ונכתב חס"ר נכונתו למה שהביא במערכת צ' סי' ח' צלם בשם רז"ל אל תקרי חס"ר אלא חס"ד עיי"ש], כי באמת הוא חסר עדיין ממנין שי"א עד כי ישלימנו בגודל"ו והבן.

ובדקדוק יותר י"ל נבהל להון אי"ש (ר"ל נבהל ונפחד בעבור ההון היקר של אי"ש דהיינו שי"א נימין אותה הקליפה) ר"ע עי"ן, ולא ידע כי חס"ר, דהיינו הנחי"ר שהוא בגי' חס"ר כנ"ל יבואנו ר"ל יבוא עליו, ע"י כונת הנחי"ר יתעוררו השי"א נימין.

ורמו עוד עפ"י הנ"ל נבהל להון איש ר"ל שמתבהל מהון שי"א אותו הר"ע עי"ן, ע"כ זאת התקנה למי שרוצה לעורר השי"א נימין שיתבהל הרע עי"ן, ול"א יד"ע ר"ל ידע מלשון חבור ותיבת ולו"א לפי המקרא הוא מלא ו' והוא בגי' גוד"ל, ר"ל יחבר תיבת ולו"א אל הנחי"ר שהיא בגי' חס"ר להיותו חס"ר מנין ג"ם, ואז יהיה שי"א, וג"כ נרמוז, חסר, תיבת ול"א שהוא חס"ר ו' יהיה מלא והבן, והוא"ו הנחסרת שיהי' במילוי הוא הוא"ו דעפר"ן שהיא בגי' ר"ע עי"ן כשנחסר ממנו הוא"ו, עיין במדרש רבה פ' חיי, [ג"ח ט', ועי' בעל הטורים פ' חיי שרה כ"ג ט"ז] ע"כ לקח ת' [ארבע מאות שקל] כסף בגי' ר"ע עי"ן, עיין עוד פי' הפסוק באות צד"י צל"ם.

(נ) ש"ס קליפות בעולם העשיה, קרנים ודן ידן מאמר י"ב, (ועיין באות כ' כב"ש).

בבינה, עיי"ש כי צריך לשם עיון רב והדברים ארוכים. [ז"ל שם, הנה עשייה רמו לבינה כמד"א כולם עשית בבינה, ושמיעה למלכות כנודע, והנה המלאכים שרשם בבינה וכו' ולפיכך מקדימין עשייה לשמיעה כי מעשייה עליונה יצאו, וכאשר יצאו ישראל ממצרים ומנו חמשים יום בסוד היובל ונדבקו בבינה וכו' הקדימו עשייה לשמיעה, לכן יצאה בת קול ואמרה מי גילה רו זה לכני שמלאכי השרת משתמשין בו, מ"י וודאי גילה וכו', ועי' ערך נעשה ונשמע נ"ג, שם כתב שצ"ע].

(מ) **שומרים** ארבעה שומרים הם וכו', הם נגד שם הוי"ה, נושא שכר נגד היו"ד שבשם, שוכר נגד הה"א ראשונה, שומר חנם נגד הוא"ו, השואל נגד הה"א אחרונה, עשרה מאמרות מאמר חיקור דין ח"א פ"ג, ואם תרצה להבין הדברים עיי"ש ובפירושו יד יהודה, וע"ש בציונים שלנו על הגליון.

(מ) **שערות** סוד השערות בין דא"א בין דז"א כולם הם מפני סוד אותם מלכים שמתו, ולכן צריך שימשוך אור עליהם דרך השערות כדי שיוכלו לקבלו, גם כי השערות עצמן בסוד המלכים שמתו וכו', ע"ח שער המלכים פ"ב עיי"ש, ונ"ל הקטן דיש בדבר הזה רמז גדול לתחיית המתים, דהנה ידוע בחוש דגם המתים מגדלים שערות לרמז זה שיחיו כליהם ב"ב ויתמשך אליהם אור חדש להחיותם בסוד התיקון, והמ"י.

(מ) **שערות**, בין דא"א בין דז"א תכליתן הם לאור מקיף, ע"כ או"א

מה שארז"ל [מנחות קי:] על מנחת עני, אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים, כי עיקר הבאת המנחה הוא שיכוין מחשבתו להבורא ית' קודם העשיה, כי העשיה היא בגוף שבו כללות המדות שבע, אהבה ויראה והתפארות וכו' [ניצוח הודיה התקשרות ממשלה] נגד חג"ת נהי"ם, והמחשבה והכוונה קודם העשיה הם נגד כחב"ד המשפיעים בחג"ת נהי"ם ואז המנחה מרוצה להשי"ת, וזהו פי' הפסוק [מלאכי ג:] וערבה לי"י מנחת וכו', באופן שתהיה המנחה כימ"י עולם וכשני"ם קדמוניו"ת והבן.

(מ) **שנה**, הוא קיץ וחורף, ועליהם ממונים מיכ"ל וגבריאל"ל, מיכ"ל על ימות הקיץ וגבריאל"ל על ימות החורף, ע"כ בשנה פשוטה (חסרה), ימים מנין מיכ"ל וגבריאל"ל. מג"ע אופן קכ"א.

(מ) **שנ"ה** בגי' ספיר"ה, מלמטה למעלה נק' הספירות חדשים, ומלמעלה למטה נקראים שנים, הג"ה במג"ע אופן ר' בשם הזהר [כמדבר ח"ג רנ"ג ע"א].

(מ) **שמיעה** הוא בבריא"ה, דן ידין על הקרנים מאמר י"ב ועיי"ש, ובספר זהר הרקיע בפירושו לזהר בתחלתו מאמר הנצנים וכו' [ג' ע"א ד"ה נשמע] כתב שסוד שמיעה הוא במלכות בסוד הקדמת עשיה לשמיעה, כי עשיה רומז לבינה, בסוד כולם בחכמ"ה עשי"ת

(כ) **שירותא** נקרא חכמה, אבא, כי הוא ראשית האצילות כי הכת"ר נעלה מאוד. זהר הרקיע דף ט' ע"ב עיי"ש.

(כג) **ש'** רומז לכינה לפי דברי הקדוש בקנה על המצות דף ג'.

(ג) **שעפנ"ז** ג"ץ, אלו האותיות ה"ס ז' מלכים שנשברו מעולם הנקודים (ונתהווה ע"י שבירתם סוד הקליפות שנק' שט"ן ע"ז, וה"ס ניצוצין דאזדריקו כהאי אומנא דאכתיש בפרזלא ואפיק ניצוצין וכו') זהו ג"ץ כמו גץ שיצא מתחת הפטיש), וסיבת השבירה היה שלקחו אורם מגוף א"ק והיו חסרים שלשה אורות און חטם פה, ע"כ צריכים ג' תגין על האותיות דייקא להורות הסתלקות האור מהכלי שהוא האות, ונשאר האור למעלה ולא בתוכו, ע"ח שער הנקודים פ"ו, יעויין באות ב' בד"ק חי"ה, ונ"ל דלפי"ז שעטנ"ז ג"ץ בגי' חסרי"ם האז"ן חוט"ם פ"ה.

(נד) **שד"י** נקרא היסוד שאמר לעולמו ד"י. [ע"י חגיגה יב. ובתוס' שם ד"ה מסוף העולם].

(נ) **שד"י** זה השם נקרא כפי המקובלים קודש קדשים, יעויין הסוד בקרנים ודן ידן מאמר י"ג.

(ו) **שבועות**, אוכלין מאכלי חלב בחג השבועות, ומנהג ישראל

אין להם סוד השערות דבמזלא איתכלילין (נוצ"ר ונק"ה) והוא להם לאור מקיף, ע"ח שער או"א פ"ד ועיי"ש.

(מ) **שופר** נקרא הבינה, ע"ח שער א"א פ"ח עיי"ש.

(מט) **שלום** הוא יסוד, כמשארז"ל משים שלום בבי"ת [שבת קנב.], והבן שאמרו שלום שמו של הקב"ה כי הקב"ה נק' היסוד, גם הת"ת, ובע"ח שער א"א פ"ג כתב כי היסוד נק' שלום כי הוא ש"ע נהורין שבפנים דעתיקא, והפנים הוא תיקון הז' מ"ג תיקונים וכולל כל הו' תיקונים הקודמים, ובהצטרף הו' לש"ע הם שע"ו מנין שלום, עיי"ש כי שם מדבר ביסוד עליון מאד.

(נט) **שלום רב** נק' ארי"ך, וז"ס שלום רב ר"ל במ"ם רבתי שהוא בגי' תתקל"ו שהוא בגי' י"ג פעמים חס"ד, כי שם הם י"ג מכילין דרחמים שהם חסדים גמורים, וז"ש במדרש [ב"ר צ"ט] כשאמר יוסף האיש אשר נמצא הגביע בידו, יצתה ב"ק ואמרה שלום ר"ב לאוהבי תורתך, כי גבי"ע ר"ל י"ג פעמים ע"ב, ע"ז אמר ואתם עלו לשלום והבן. מג"ע אופן קע"ב.

(ס) **שפתים** סוד נצח הוד דבינה, זהר הרקיע דף ז' ע"א עיי"ש.

משה, וע"ע בבני יששכר מאמרי סיון מאמר ד' אות ה"ז.

(ז) **שבועות**, כליל חג השבועות כל אלו החכרים הלומדים כלילה הזאת תורה ונביאים וכתובים ודרשות דקראי וסודות אינון מתקנין תקוני השכינה ואקרון בני חופתא, וביום הקדוש הזה קוב"ה שאיל עליהו ומברך לון ומעטר לון בעטרין.

ז"ל זהר הקדוש בראשית דף ח' ע"א] דתנינן כל אינון חברייא דבני היכלא דכלה (היינו השכינה) אצטריכו בהאי ליליא דכלה אודמנת למהוי ליומא אחרא גו חופה בכעלה (היינו ליל חג השבועות שביום הקדוש היא היחוד השלם קוב"ה וכנ"י כנודע), למהוי עמה כ"ל ההו"א ליליא (מזה הלשון נשמע שצריך להיות נעורין כל הלילה ללמוד והחכם עיניו בראשו), ולמחדי עמה בתיקונהא דאיהי אתתקנת למלעי באורייתא, (מדקאמר למלעי נראה שצריך להתייגע דהיינו לפרש דבר תורה ולהתבונן בהם ולא סגי באמירה לבד), מתורה לנביאים ומנביאים לכתובים, (לא קאמר כפשוטו תורה ונביאים וכתובים רק מתורה לנביאים וכו' נראה שצריך לדרוש איזה דרוש לקשר יחד תורה עם נביאים ונביאים וכתובים והמ"י) ובמדרשות דקראי (הגם שאינו לפי פשוטו רק בדרך דרש) וברזי דחכמתא (היינו סודות התורה), בגין דאילין אינון תיקונין דילה (היינו תיקוני גופא כביכול דמיון בעוה"ז

תורה הוא דיש מלאך אחד נקרא השמאל והוא היה קורא תגר לפני הקב"ה שלא ליתן תורה לישראל רק להמלאכים, ואמר לו השי"ת הרי אכלתם בשר בחלב בכיתו של אברהם, ע"כ נסמך לא תבשל גדי וכו' אל ה'נה א'נכי ש'ולח מ'לאך וכו' [שמות כ"ג], וכן בפ' ראה ובך בחר י"י וכו', כ"ך דייקא ולא במלאכים ומפרש אח"כ לא תבשל גדי וכו' וכן סמך אח"כ עשר תעשר [דברים י"ד], כי ג"כ מצות מעשר היה סיוע לקבלת התורה כי מעש"ר בגי' שם יר"ת מע"ב שמות אשר הוא בגי' אתרו"ג עץ שאכל אדה"ר וכו' דחה השי"ת למלאכים, והנה תראה כי גם יעקב אבינו בעת שלא קיים נדרו בענין המעשרות אזי ויאבק איש עמו שר של עשו (והנה תראה המלאך הנ"ל ג"כ גי' הכי הוי [עש"ן] הגם שהוא בקדושה נ"ל) ע"כ נסמך ג"כ עש"ר תעש"ר, (והנה תראה בש"ר כחל"ב מעש"ר בגי' התרי"ג מצו"ת שאלו השתי מצות היו סיוע לכל התרי"ג נ"ל) וע"י מצות המעשר מתעורר אלף תק"ם רקיעים מנין עש"ר תעש"ר, והנה נאמר במעשר ובחנוני נא בזאת, אין זא"ת אלא תורה זא"ת התורה, קרניים ודן ידן מאמר י"ב. [ע"י ערך מעשר וערך תורה].

ועוד טעם למאכלי חלב כי אחד משמות ההר הר גבנונים ודרשו במדרש נקי כגבינה, ג"ז שם, והנה דורשי רשומות דרשו בתורה ר"ת מ'נחה ח'דשה ל'ה' ב'שבועותיכם, הוא חל"ב. [מובא במטה

מג"ע אופן קכ"ב עיי"ש ותראה פלאות.
[עי' ערך יפיפ"ה פ"ד].

(ט) **ש**ת מבואר בקרנים ודן ידן מאמר
י"ד, שלעתיד לבא לימות
משיחנו יהיה השם ש"ת בחיבור, וכיאר
בדן ידן שהש' הוא ש' רבתי דשיר
השירים [ש"ר אותיות שר"ן] סוד ה' עילאה,
והת' הוא ת' רבתי מן ותכתוב אסתר
המלכה, [אסתר] סוד ה' תתאה, וזה השם
יבטל קליפות ארמילוס ע"י השם
אזכוג"ה עיי"ש פלאות.

(ס) **ש**ם ה"ס המלכות נו"ק דז"א, כן הוא
במקובלים, והטעם להיות שם
המלכות הוא אדנ"י שהוא שם הנקרא
שקורין בו את הו"ה ג"ל, והנה מאה
פעמים כתוב שם בתהילים שאמר דוד
שהוא בסוד המלכו"ת (מאה פעמים בסוד
מאה אדנ"ים), וכנגדן בתורת משה תורה
שבכת"ב סוד הז"א מאה פעמים שמי"ם
שה"ס הז"א (כמ"ש לעיל), ח"ס כל
מעשיך יהיו לש"ם שמי"ם, ר"ל ליחד
קוב"ה ושכינתיה מג"ע על התורה פ' לך,
[ד"ה לך לך מארצך בסוה"ד, ובביאור בארות
עמוקים לרבנו בהג"ה שם כ' ש"ם שמי"ם יחוד
זו"ג תפארת ומלכות. ועי' בהוספות לסומו"ט אות
קמ"ג].

(סא) **ש**ם בן נח נתגלגל ברכן גמליאל,
וטבי עבדו היה חם, כי עבד
עבדים יהיה לאחיו [בראשית ט], גלגולי
נשמות מהרמ"ע אות ג' עיי"ש, וקשה לי
דהרי חם לא נתקלל לעבד רק כנען וצ"ע.
[עי' ערכים גמליאל, חם].

שמן המור ובשמים ותמרוקים)
ותכשיטהא (היינו התכשיטין והלבושין
שעל הגוף כביכול והמשכיל יתבונן
ויפשוט המלות מגשמיותן), ואיהי
ועולמתהא עאלת וקיימת על רישיהון
ואתתקנת בהו וחדת בהו כל ההוא ליליא,
וליומא אחרא לא עאלת לחופה אלא
בהדיהו ואלין איקרון בני חופתא, וכיון
דעאלת לחופתא קוב"ה שאיל עלייהו (זה
לשבר את האזן) ומברך לון ומעטר לון
בעטרהא דכלה, זכאה חולקיהון וכו',
אמר לון רבי שמעון בני זכאה חולקכון
בגין דלמחר לא תיעול כלה לחופה אלא
בהדיכו בגין דכולהו דמתקנין תיקונהא
בהאי לילא וחדאן בה כלהו יהון רשימין
וכתיבין בספרא דדכרניא וקוב"ה מברך
לון בשבעין ברכאן ועטרין דעלמא עלאה
(אפשר זה נגד חג"ת נהי"ם דבינ"ה הנק'
עלמא עילאה הנעשים מוחין לזו"ן וכל
אחד כלול מי' הרי ע').

(סב) **ש**ת בן אדה"ר, נתגלגל במשה רבינו
ומבחינתו היה למשה קרנ"י
הוד, ר"ל ב"פ קר"ן בגי' ש"ת בסוד
וקרנים מידו לו [חבקוק ג'], וה"ס יפיפ"ה
הש"ר בגי' ש"ת דאיתא בפרקי היכלות
[מדרש הנקרא מעין החכמה והוא כפרק מספר
היכלות] שמתחלה למד משה התורה
ממט"ט ושכח הכל עד ששלח לו הקב"ה
יפיפ"ה השר ללמוד עמו, והנה מט"ט
הוא חנו"ך ב"ן יר"ד, הוא בגי' קר"ן,
ואח"כ שלח לו השי"ת השר הנ"ל שיש
בו פי שנים כי הוא ב"פ קר"ן בגי' ש"ת
בסוד מי' ש"ת בטוחות חכמה [איוב ל"ח].

כפ) ש"ע נהורין הם בפנים דעתיקא קדישא שם הוי"ה דיודיין פשוט ומלא ומלא דמלא הם מ"ב אותיות, והנה יש שם י"ס, והנה הכתר כולל כל המ"ב אמנם ט' ספירות אחרות אינם כוללים רק מ"א, והנה כל אחד כולל מכל המ"א א"כ ט' פעמים מ"א בגי' שס"ט וע"ה הוא ש"ע, והכתר בעצמו כולל ג"כ כולם הוא ש"ע, כן יש בכל פן מהפניי"ם, אך להיות שבעתיק לית תמן שמאלא רק כולא ימינא לא יחשוב רק ש"ע רבוא עלמין (ועיי"ש עוד טעם אחר), ע"ח שער א"א פי"ג, ובמהדורה קמא שם רמז ש"ע באופן אחר שיש בכל צד ריבוע ע"ב שהוא קפ"ד וע"ה קפ"ה, ב"פ קפ"ה הוא ש"ע, ואלו קפ"ד דאחוריים הם שורש לש"ע נהורין אחרים שיש בפנים ג"כ והם ב' א"ל במילוי בכל צד בגי' ש"ע עיי"ש, ובפטי"ו אמר שיש ש"ע באופן אחר דהיינו יו"ד פעמים מילוי ס"ג שהוא ל"ז בגי' ש"ע (ועיי"ש עוד ענין אחר), והנה הש"ע נהורין נמשכין מהח' חוורתית ובהצטרף כללות הח' עמהם הם ש"ע"ח (שהוא בגי' מלכו"ש, בשלו"ם), והנה הם נמשכין עד היכל הו' דהוד הנק' עצם השמים ע"כ ההיא רוחא דביה נק' אורפניאל בגי' ש"ע"ח ונק' חשמ"ל ג"כ בגי' הנ"ל. וזה לעומת זה עשה אלקים בקליפה נגד הש"ע דקדושה ע"ש יאכלם, כ"ז בע"ח שם ועיי"ש.

כג) ש"ע"ה נקראת השכינה, ש"ע"ה שעומדת לאדם, שג"ע. והוא מספר השם כהשי"ם אשר בו פגם סיסרא

ע"כ נאמר בו ותכסהו בשמיכ"ה, והוא מספר צפר"ה אשת משה, (עיין באות י' יכהשי"ם ותבין). דן ידן מאמר י"ב.

כד) שזנא דחרבא, נקרא המלכות, זוהר הרקיע דף י"ד ע"א בפירושו למאמר עאלת אות ז'.

כה) שלג מורה על דינא עילאה, זוהר בראשית דף ר' ע"ב, ביום השלג, ביומא דגרמו חובין ודינא אתדן לעילא מעם בי דינא עלאה, ועל דא כתיב לא תירא לכיתה משל"ג דא דינא עלאה וכו' עכ"ל.

כו) שמחזא"י עזא"ל בגי' דע"ת דקליפה, קרנים ודן ידן מאמר י"ג, ונ"ל שזה שאמר בלע"ם והתפאר בעצמו שיודע דע"ת עליין [במדבר כ"ד] ובאמת הוא היה יונק מדעת דקליפה כנודע הדברים הללו מזוה"ק שהיה יונק מאלו שתים הנק' ניפל גילוי עינים, שר"ת שלהן נג"ע כנודע.

כז) שממית נק' הקליפה לילי"ת המשוממת העולם גלאנטי א' ד'. [עה"פ כל שעריה שוממין וגו' ח"ל, וזה גם כן העלה עכביש דהיינו לילי"ת הרשעה שממית השוממת העולם ע"כ, ועי' ערך עכבי"ש].

כח) שמעשא"ל השר הוא אשר מלמד זכות על עשו בעת הקיטרוג, ובהתחדשות הלבנה בר"ח אזי מיכאל מקריבו כדמות שעיר על גבי מזבח העלין, וחוזר ומתחדש בכל חודש

ט) ש"ך ניצוצין ה"ס ניצוצין שנתהווו מהשבירה, והם בסוד הו"א אשר ז"ס שלו היה בשבירה וכל ספירה נקראת אד"ם וז"פ אד"ם בגי' שט"ו, וניתקנו מסוד ה"ג דאימא ס"ה בגי' ש"ך, והנה הם כפולים הן בז"א הן בנוק' ע"כ נק' הז"א שמ"ש והנוק' תמ"ר בגי' ב"פ ש"ך, והנה ש"ך בגי' ה"פ די"ן דאדנ"י אשר המיתוק מכל דין הוא האלף דאדנ"י, והנה ה' פעמים אדנ"י בגי' שכ"ה, ה"ס נע"ר נע"ה. ע"ח שער רפ"ח פ"ה. נה"פ די"ן גי' נע"ר, ובהתמקם ע"י א' דאדנ"י נתוסף ה"פ א' ונעשה נע"ה, וז"פ מאמר זוה"ק פ' בא ל"ח ע"כ כי יהיה נערה בתולה נער כתיב וכו'.

עא) שמש וירח זו"ן דבריא, חמה ולבנה זו"ן דיצירה, חרס וסהר זו"נ דעשיה, שמ"ש חמ"ה חר"ס בגי' תתקס"א ה"ס בריה שבטילה בתתק"ס כי מילוי ברי"ה בגימ' תתק"ס, והוא לדעת הירושלמי [תרומות פ"י ה"ה] יעויין עיקר הסוד במג"ע אופן קמ"ב. [כרי"ה במילואו בגימ' תתק"ס היינו עם ד' אותיות תתקס"א, כ"כ הדישה טי"ד ס"י ק' סק"ב ועיי"ש טעמו, ועי' ערך מקוה פ"ב]

עב) שמש בגימ' הוי"ה, מילוי ביודי"ן בגי' ע"ב, וכן הוי"ה בריבוע ע"ב, הסר משם ד' אותיות המקור נשאר ע' בגי' ק"ם, אלהי"ם ביודי"ן בגימ' ש', אלהי"ם בריבוע בגי' ר', ס"ה בגי' שמ"ש. הן ידן על הקרנים מאמר י"ב ועיי"ש סודו.

בכח הרצון עד בא זמן הכליון, גלאנטי א' ו' בשם תשובת הגאון ר' יחיאל אשכנזי. נעה"כ וילכו בלא כח לפני רודף ז"ל, כתבו המקובלים והיא תשובת הגאון רבי יחיאל אשכנזי ז"ל דע כי כל הכוחות הפנימיות מעוררות תגר עם כתות סמא"ל הרשע תמיד אלה עם אלה מיום שנבראו כאשר גזר החפץ העליון, ויש זמנים גזורים על מדת רחמים שבעת ימים קודם ראיית הלבנה לערוך מלחמה עם סמא"ל וחיליו על המיעוט אשר גרם ללבנה, והשעיר מעורר תגר עם איש חלק על קנאת יפה ללבנה, ומיכאל שר החסד וגבריאל שר הגבורה שניהם כלי מלחמתם עם כת המקטרגים, ובסוף יום השביעי שר הגבורה מחליש כח המקטרג ועוזרו ושר החסד הכהן הגדול מביא כדמות שעיר הוא השר הגדול אשר לפניו שמו שמעשא"ל שהיה מלמד זכות על עשו ומקריבו כדמות קרבן במזבח העומד לפני התשובה ביום ר"ח ואזי מתפייס הרצון ונעשית נחת רוח לפניו, וגם האצילות שנחסר מן הכבוד שהוא כדמות עונש על מיעוט הלבנה מתרכה ומתמלא, וזהו דמות כפרה כקרבן השעיר, וזהו שעיר לכפר מה שלמעלה כנגד מה שלמטה, ובאותו האצילות המתחדש מכח השעיר של מעלה כלה כלו כליון רוחני באש הגבורה וחוזר ומתחדש מכח הרצון עד בא זמן הכליון יתקיים מה שאמר הנביא ע"ה והיה כית יעקב אש ובית יוסף להבה וכו', זהו תוקף לשון הגאון, הרי טעם מספיק שיקרא סמא"ל רודף ע"כ].

טט) שם"ה ימות החמה, ס"ת של שמ"ש חר"ס חמ"ה [גי שמות השמש], ור"ת ש'מעוה ס'לחה ה'קשיבה, ור"ת ש'בע ס'פירות ה'בנין. מג"ע אופן קכ"ג.

(עג) שמש נק' הז"א, ב"פ ש"ך ניצוצין, כי הגבורות הם כפולות, ובסיבה זו נקרא בנו"ק תמ"ר ג"כ לטעם הנ"ל (ועיין באות ת' תמ"ר), ע"ח שער רפ"ח ניצוצין פ"ה.

(עד) **שערי תפלה** הם נצח והוד דבינ"ה, ב' השפתים שהם שהדיבור יוצא על ידם מרמזין לנו"ה דבינה, שערי דימעה הם מתרין עיינין לנו"ה שבחכמ"ה, וע"כ שערי תפלה ננעלו [ברכות לב:]: כי אמ"א עילאה איתתרכת גם היא כביכול בחורבן בית מקדשינו, אבל שערי דמעה דהיינו כשמתפלל בדמעות מעורר ע"ס שבחכמה הנק' ימא רבא ומתמתקים הדינים ושורש הקליפות בנו"ה שבחכמה ואין שטן ואין פגע רע, זהו הרקיע דף ח' ע"ב, ועיי"ש עוד ענין נפלא.

(פה) **שער איתון** הנזכר ביחזקאל [יחזקאל מ' שער היאתון] ה"ס שער החמישים, מג"ע אופן קצ"ח.

(עו) **שערי היכל** ה"ס הפתחים הנקודת ציון (שנכנס לתוכן הארו"ן) והבן, זהו הרקיע דף י"ג [ע"ב], וכשתבין זה תבין מה שארז"ל [שבת ל.] בשעה שביקש שלמה להכניס הארון וכו' דבקו שערים ז"ה בז"ה דייקא עד שאמר זכר"ה לחסד"י דוד עבדך, והבן זכר"ה לחסד"י דייקא.

(עז) **שערי צדק**, ה"ס השערים של המלכות נוק' דז"א, זהו בראשית דף ז' ע"ב וז"ל, בגין דיראת י"י (עיין באות י' ערך יראת י"י) סוף חכמה איהי אלא איהו ראשית לעאלא לגו דרגא דחכמתא עלאה הה"ד פתחו לי שערי צד"ק.

(עח) **שער לי"י**, ה"ס המלכות ג"ז שם וז"ל, זה השער לי"י ודאי דאי לא ייעול בהאי תרעא לא ייעול לעלמא וכו' עיי"ש.

(עט) **ש"פ** אורות קדישין הם בסוד העדן, ה"ס ישלם י"י פעלך, ישל"ם בגי' הכי הוי, וכבר ידוע ענין ש"פ הוא כפל הוי"ה על אדני"י (עיין אות ס' סוכה), [ע"י אגרא דכלה פ' נח עה"פ שלש מאות אמה וגו'] ובאלו ש"פ ניצוצות יש מקומות הנקראים כלי"ם כשרי"ם מנין תר"ע, וע"ה תרע"א, ה"ס שכינ"ה במילואו כזה שי"ן כ"ף יו"ד נו"ן ה"י בגי' תר"ע עם ע' ענפין דשם תרע"א, וכן שם אדני"י במילואו גי' תרע"א (ה"ס תר"ע בית דינ"א כנודע) קרנים ודן ידן מאמר י"ג. [תרע בית דינא הוא תרגום הכתוב ועלתה יכמתו השערה אל הזקנים, דברים כ"ה, וכל הענין מובא בשם מערכות אלקות ופי' מנחת יהודה לרבי יהודה החייט ז"ל].

(פ) **שב"ל** טוב, עיין זהו בראשית דף ח'.

(פא) **שרביט** וכן שרבי"ט הזה"ב הוא יסו"ד (דכורא דייקא נ"ל)

עיינ בגלאנטי ג' א'. [עה"פ אני הגבר ראה עני וגו' וז"ל, וכן היסוד נקרא שרביט הזהב, וכן בזהר בכמה דוכתי ושרביטא אודקף, ופי' ענינו בפי' לך לך בס' יר"ח יק"ר, וכנגדו בקליפה נקרא שבט עברתו וכו', ע"כ].

פג) **שבב**, יסוד (דרכורא), ובזה פירשנו במ"א לא יסור שבט מיהודה [בראשית מ"ט], והבן. [עי' אגרא דגלה פ' בלק עה"פ וישא בלעם את עיניו וגו'].
פג) **שבב** עברתו, יסוד דקליפה. גלאנטי ג' א'. [עי' ערך שרביט]

פד) **שלמה**, בשעה שתיקן עירובין ונט"י [עירובין כא:] היה בו ניצוצו של משה, שלמה אתון למש"ה. מג"ע אופן קכ"ט.

פה) **שלמה** בימיו נכנעו גם הקליפות נוקבין שלא נכנעו בימי יהושע רק הדכורין תרין מאללי ארעא, ובימיו נאמר אז תבואנה שתיים נשים זונות אל המלך [מ"א ג'], עיינ באות סמ"ך.

פו) **שלמה** נתגלגל בירמיה וכמו שהיה בבנין ביהמ"ק כן היה בעצמו בחורבנו, ח"ש שלמה ופניתי לראות חכמה והוללות וסכלות [קהלת ב' י"ב], כי היה חכם גדול ואח"כ בגלגול ירמיה נחשב לסכל בעיני כל ועינו אותו בעינינו, גם שלמה נתגלגל בהלל הזקן [הללות רמו להלל]. גלגולי נשמות מהרמ"ע ארת ר'.

פז) **שפחה**, שבי, דחלא דמצרים נקראת שפחה, דחלא דכנען נקראת שבי, בזהר אחרי [ע"ב ע"ב], ועיינ במג"ע אופן ר"כ.

פח) **שמעשא"ל** השר, הוא שר של השעיר, תשובת הגאונים. [לעיל ערך שמעשא"ל ס"ח הביא מהר"א גלאנטי בשם תשובת הגאון ר' יחיאל אשכנז].

פט) **שקר** הוא במלכות דס"א, כי כנגד אות ה' שבמלכות דקדושה הוא בקליפה ק' קוף בפני אדם, וכנגד בחי' ד' הוא בקליפה ר', וכמו שבקדושה ש' הוא נקודת ציון שבה (עיינ ערך ש') כמו כן בקליפה, דנטל את קשוט בהדייהו דעל כרחך צריך להם נהירו דקיק מקדושה, זהר הרקיע דף י"א [ע"א] בפירושו לזהר אעלת אות שי"ן עיי"ש בזהר, (ועיינ בערך שעה) ועיינ באות ק' ערך קו"ף ובאות ר' ערך ר'. [עי' בני יששכר מאמרי כסלו טבת מאמר ד' אות קל"ג ובהג"ה].

צ) **שקר** ה"ס נח"ש דמפתי לנוק' ע"י נוגה הקרובה לקדושה כנודע בזהר, ואח"כ נוטלין לה בגווייהו (היינו לנוגה נ"ל) ממש לקבל ממנה ונקשר עמה ונכנס בעמקי הקליפות ואז הוי קש"ר (זהו קשר של רשעים שאינו מן המנין נ"ל). זהר הרקיע דף י"א [ע"ב] עיי"ש.

כ) **שרים** נקרא אחורי או"א כשנפלו למטה במקום נוק' דז"א,

י"א [ע"א], ועיין בערך שק"ר, חזה לעומת זה עשה אלקים.

56) ש' מורה על ג' אבות המתייחדים במלכות ע"י היסוד, כמד"א כרוה נדיבי העם במחוק"ק דא יסוד"ד וה"ס נקודת ציון שבה הנעשים ע"י האבות הנכנסים לה ביסוד ונעשים לה נקודה זו כנגד היסוד כדי שיכנוס וכו', זהר הרקיע דף י"א [ע"א] ועיין בערך שד"ה.

57) ש"ן, ב' שינין דתפילין זו של ג' רישין נגד נקודת ציון שבמלכות (שכנגדה בעולם ציון אמצע הישוב), וזו של ד' רישין נגד נקודה אמצעית שבבינה (שכנגדה גן עדן אמצע העולם), זהר הרקיע דף י"א [ע"ב].

בסוד הכתוב הלא שרי יחדו מלכים [ישעי' י]. ע"ח שער המלכים פ"ח.

58) שרדה ה"ס המלכות נוק' דז"א הנקראת רח"ל. ע"ח שער המלכים פ"ח.

59) שרי אשת אברהם היא סוד לא"ה בסוד הכתוב הל"א שר"י וכו', הל"א אתון לא"ה. ג"ז שם.

60) שדה נקרא המלכות, כי יש בה סוד ד' וסוד ה' בסוד ד' ה' דיהוד"ה (עיין בגלאנטי בפסוק גלתה יהודה מעוני ומרוב עבודה, נהובא לעיל ערך ה' אחרונה) והש' היא נקודת ציון שבה (עיין ערך ש') ובצירוף יחד הוא שד"ה, והיא שדה תפוחין, זהר הרקיע דף

מערכת אות התי"ו

וג"כ בספר זהר הרקיע דף ח' ע"ב כתב תהלי"ה סוד המלכות, ושם מדבר ממלכות שבחכמ"ה בסוד ותהלתי אחטום לך [ישעי' מ"ח], תהל"ת י' ע"ש, ועיין בע"ח שער א"א פ"ו ועיין זהר הרקיע דף י"ב בפירוש המאמר עאלת אות נון דכתב שם דגם הבינה נק' תהלי"ה עליונה ע"ש, ולפי"ז אפשר משום הכי נקראים שירי דוד בשם תהלי"ם לשון רבים תרין תהלות בסוד ותלכנה שתיהן [רות א'] שתי ההי"ן נעמי ורות שמהן יצא דוד והבן. [ע"י ביאורו בבני יששכר מאמרי כסלו טבת מאמר ד' אות ק"ג]. ובזהר בראשית דף ח' תהלתו עומדת לעד, קיימא כרסייא על קיומיה כדקא יאות עכ"ל, נראה ג"כ תהלי"ה במלכות"ת כי כבר ידעת כי כס"א וכרסי"א רומז למלכות והיא עומדת לע"ד היינו ז"א הנק' ע"ד, עיי"ן באות ע' ע"ד, נ"ל.

ג) תקע"ו בריתות קיבלו ישראל על כל מצוה ומצוה עיין חשבונם בגמרא סוטה [לז':] ועיי"ש בתוס', והכוונה תקע"ו בגי' יסו"ד מלכו"ת, מג"ע [אופן צ"ן ובס' ח"צ, והוא להורות דעיקר כוונת המצות לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה היינו יסו"ד מלכו"ת, והנה הוא ג"כ סו"ד במילואו כזה סמ"ך וי"ו דל"ת

ב) תענב"ן נקרא המלאך של חדש תמו"ז, סודי רזי הביאו המגלה עמוקות, ולדעתי מרומז בפסוק שופטים ה' ו' בימי שמגר בן ענת, כי שמגר"ר בגי' מלא"ך תמו"ז ע"ה, כ"ן ענ"ת הוא אותיות המלאך הנ"ל, ואז חדלו ארחות והבן, ונ"ל ג"כ הרמז בתהילים קפיטל ס"ה ו' נוראות ביצדק תיענינו, מרומז בר"ת שציינתי תענב"ן הנ"ל, ושאר האותיות [וראו"ת צד"ק ניו] בגי' המלא"ך בחד"ש תמו"ז, דו"ק ותשכ"ח. [ע"י אגרא דפרקא בהוספות שבסוף הספר אות י"ט].

ג) תהלי"ה סוד המלכו"ת שנמשכה בה חג"ת ג' אבות חס"ד די"ן ורחמי"ם, (עיין באות א' [אבות]) בגי' תהלי"ה, ח"ס תהלי"ה לדו"ד, עיין במג"ע אופן צ"ד. ובספר מאורי אור [ט"ז] דל"ל, תהלה מלכו"ת או בינה כי תמיד מהללים ואומרים שירות ותשבחות לבעליהן אבא ח"א, ועיקר תהלי"ה בבינה, ולא"ה ורח"ל נקראים תהלות ישראל, ותחינה מצד המלכות המחננת לז"א, וכן כל י' לשונות של תפלה בה הם עכ"ל, ועיי"ו מובן הפסוק [תהלים כ"ב] ואת"ה קדוש יושב תהלו"ת ישראל והבן.

סוד ד' אלפין קס"א קס"א קנ"א קמ"ג,
 עכ"ל ספר מאורי אור מערכת הת' סימן
 כ"ד. [אולי פירושו פעם א' קס"א, קנ"א, קמ"ג,
 עולה תנ"ה כמספר תמי"ד עה"כ, ואפשר הוא
 ט"ס וצ"ל לאה נקראת מד"ת, וכן מבואר בע"ח
 שער לאה ורחל פ"ח וז"ל, ולאה נקראת מד"ת
 ע"ש ד' אלפין שהם בד' אהי"ה עיי"ש, אמנם
 בפע"ח שער הק"ש פ"ט כתב וז"ל, כי המוחין
 שלה הם ד' שמות אהי"ה וד' פעמים אל"ף הוא
 תמ"ד והוא סוד עולת תמי"ד כי תמ"ד חסר י'
 כתיב וכו' עיי"ש].

(ו) **תם**, עוד ת"ם בגי' חס"ד די"ן
 ורחמי"ם, וא"כ יש לפרש על
 השכינה, ויש לפרש בזה האופן זהר שלח
 דף קס"ג ע"א ויעקב איש ת"ם בעלה דתם
 (ועיין מ"ש באות א' אמ"ת), ועמ"ש
 לעיל ערך תהל"ה ושם מבואר לא"ה
 ורח"ל נקראין תהלות ישראל, כי לפי
 הנ"ל לאה נק' ת"ם בגי' תהל"ה, וג"כ
 רחל שמקבלת חס"ד די"ן ורחמים בגי'
 ת"ם תהל"ה.

(ז) **תבלי"ן** בגי' ד' מתנ"ה שכינה, ה"ס
 תבלין יש לנו ושבת שמה כי
 בשבת נרמזין הד' מחנות ש' בתלת אנפין
 נגד ג' אבות המשפיעים לבת עין והבן
 (עיין באות ש'), מג"ע אופן קמ"ג, [מאורי
 אור אות ת' ח'], ולדעתי נבין ג"כ בראתי
 יצה"ר בראתי תבלי"ן זו תורה [קידושין ל:]
 הכלולה מד' בחינות תור"ה מצו"ה ירא"ה
 אהב"ה, והבן.

(ח) **תתש"ם** וקיעים מתעוררים ע"י
 מצות מעשר, מנין עש"ר

בגי' תקע"ו, ח"צ, ולהורות דעיקר הוא
 לקיים המצות עפ"י סוד ולתקן אותם
 בשורשם העליון לגרום היחוד השלם.

(ד) **תמי"ם** בגי' השם הוי"ה בזה האופן,
 י' פעמים הוי"ה בגי' ק"ס
 (וה"ס פדיון נפש ע"י ק"ס פרוטות כי
 האדם ע"ץ השדה לייחד ולהיכלל כל
 האותיות של השם כיו"ד המחשבה, ועי"ז
 יתמתקו הדינים ועמ"ש באות פ' [פדיו"ן
 ט]), י"ה פעמים ו"ה בגי' קס"ה, יה"ו
 פעמים ה' בגי' ק"ה ס"ה בגי' תמי"ם,
 מג"ע אופן צ"ו עיי"ש.

והנה הדבר צ"ע כי כשנחשוב כל סך
 הנ"ל לא יעלה רק למנין ת"ל (והוא
 לדעתי בגי' ה"פ אלהי"ם חמשה גבורות
 הנמתקים ע"י השם הוי"ה ב"ה, וזהו
 לדעתי תמי"ם תהיה עם הוי"ה אלהי"ך
 והבן) וצ"ל שחסר בדבריו וצריך לחשוב
 ג"כ אותיות הוי"ה לכללם שוב זה בזה,
 בזה האופן ה' פעמים ו' ו' פעמים ה' בגי'
 ס', ת"ל וס' בגי' תמי"ם ולא קחשיב
 היו"ד בזה האופן כי כולם נכללים כיו"ד
 כי הוא השורש וצ"ע, אח"כ מצאתי
 במג"ע על התורה דרוש לראש השנה
 [בסוף הספר ד"ה יומא דראש השנה], י' פעמים
 הוי"ה ה' פעמים יו"ה ו' פעמים יה"ה ה'
 פעמים יה"ו בגי' תמי"ם, והוא נכון.

(ה) **תם** בלאה, כי לוקחת ד' אלפין מד'
 שמות אהי"ה בגי' תמ"ד הסר
 הפשוטים ישאר ת"ם, נד' פעמים אל"ף שבר'
 שמות אהי"ה גי' תמ"ד, ובהסרת הא' הפשוטים
 עולה ח"ם] מטעם זה לאה נקראת תמי"ד

לכתר תורה ובעי צחותא לשמעטא רשאי לענג את גופו מעט באכילה ובטיול וכיוצא לצחצח דעתו, והכל ישקול בפלס השכל ומאזני צדק שלא יגיע למותרות, עיין ברמב"ם [הל' ת"ת פ"ג ה"א], ועיין במדרש הנעלם בזהר חדש בראשית דף י"ח רבי יצחק אזל לגבי רבי זירא, עאל לביתה אשכח דהוה מטייל בהווא גינא פתח ואמר, ובני קיני חותן משה עלו מעיר התמרים, מה חזו בני יתרו לסלקא מתמן, דאמר רב יהודה אמר רב שקולה היתה יריחו כנגד כל א"י מרוכ התענוגים שהיו בה, דאמר רב יהודה אמר רב למה נקראת שמה יריחו על שם הריח, אמרו בני יתרו אנן צריכינן לאתעסקא באורייתא ואורייתא אינה צריכה תענוגים, ניקום מכאן לטורא ונתעסק באורייתא, א"ר זירא ידענא על מה אתכוונת, אלא בני יתרו עד כען לא הוו ידעי אורייתא וצריכי לטורא, אבל אנא ידענא באורייתא וצריכנא צחותא לשמעטא, עכ"ל, ובה מדוקדק לשון המשנה כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל וכו' [אבות פ"ו ד'], דרכה של תורה ר"ל הדרך שהולך אל התורה אבל מי שזכה לתורה אורייתא בעי צחותא נ"ל.

(ז) תורה אם יהיה אדם דבוק בהשי"ת יוכל להבין כל עשיותיו אם יעשה הדבר הזה או יחדל ע"י התורה שלמד באותו היום, אבל אדם שהולך בקרי עם השי"ת הולך עמו ג"כ באקראי ליקוטים יקרים בשם הבעש"ט. [אות י"ב, ועי' אגרא דפרקא אות קל"ג]

תעש"ר. קרנים ודן ידן מאמר י"ב. נעי' ערך מעשה].

(ט) תח"ם הוא שם קדוש ממונה להכניע אויבים והקליפות ומכניע האשמדאי וקפיד אזורגא, כי שם זה בגי' ג"פ כו"ס י"ן דלא הוי זוגות, והוא שאמר דוד לשאול ותח"ס עליך כיון לשם הזה, קרנים ודן ידן מאמר ט', והנה לדעתי הקלושה שם זה בגי' ד' פעמים מלא"ך הוי"ה, שהמכוין השם הזה ארבעה מלאכי השמירה שומרים אותו מכל צדדיו להגין מפני האויבים, וג"כ הוא בגי' ח"י הוי"ת, וזה שהמנהג לומר לחיים בכוסות יין להמשיך חיות מהשם הוי"ה המחיה את כל, והבן.

(י) תח"ם בגי' מו"ח קדי"ש, והענין כי יש במו"ח תי"ד אורות מנין קדי"ש ובהם פגם סיסרא (באפשר שהעמיק בכל כוחות מוחיו להרע לישראל) ע"כ היה ענשו שלקחה יעל ית"ד ותקעה במוחו, קרנים ודן ידן מאמר י"ב, עיין באות י' [יהכשי"ם] ובאות ס' ערך סיסרא ענין הפגם שפגם הרשע, והנה במה שכתבתי לעיל שהשם הנ"ל בגי' ח"י הוי"ת, והנה הרשע שפגם בכל זה ע"כ נפסק היות חיותו והמיתה אותו יע"ל בתקיעת הית"ד במו"ח, מו"ח ית"ד מנין השם הנ"ל בגי' ח"י היות נ"ל.

(כ) תורה, תורה אינה ניקנית כתענוגי הזמן למי שעוסק כתענוגים באכילה ושחיה וטיול, כל זה למי שלא זכה עדיין לכתר תורה אבל מי שזכה כבר

(י) תורה במילואה כזה ת"ו וא"ו רי"ש
ה"א הנעלם דהיינו המילוי
בג"י מיטטרו"ן, ח"ס שאמרו בפרקי
היכלות דמשה כשלמד תורה ממט"ט
שכח (מפני שהתורה נסתרה נעלמת
ממנו) עד שבא אליו יפיפ"יה הש"ר,
מג"ע אופן קכ"ב, ועיי"ש. [ע"י ערך שת
גיח]

(י) תורה שבידינו נקראת תורת הבריאה
כי הבינה נקראת בריאה,
ועיקר הפעולות כזה השמיטה שמיטת
הגבורה היה ע"י הבינה, משא"כ
בשמיטה שעברה שמיטת החדש ג"ע
א"צ פ"ה ד"ז (והדברים עמוקים צריכים
עיון רב ובפרט בענין השמיטות רבו
הדיעות בין המקובלים ואכ"מ).

(ט) תורה אותיות שבתורה הם נגד
נשמות ישראל ס' רבוא
אותיות בתורה נגד ס' רבוא נשמות
ישראל (ישראל ר"ת יש ששים ר'בוא
אותיות לתורה, יש ששים ר'בוא
אותיות לישראל, ס"ה אותיות יותר
מששים רבוא יש לתורה מנין שם אדנ"י
מקור נשמות ישראל עיין באות אלף
אדנ"י אסתר), נמצא כל אות שבתורה נגד
נשמה בישראל וכל אות נגד הנשמה הוא
דמיון נוק' לדכורא, ע"כ התורה נדחית
מפני חיות נשמה מישראל וחי בהם כתיב
ואין לך דבר שעומד בפני פקוח נפש
[שבת קלב], מג"ע אופן קצ"ז, (ונ"ל
דמ"שה אלו הג' ע"ז ג"ע ש"ד אינם

נדחים מפני החיות של הנשמה ואדרבה
יהרג ואל יעבור, כי ע"ז דוחה א"ע מן
המקור של נשמות ישראל וא"כ אין לו
חלק בתורה, וג"ע כיון שמבקש לעצמו
נוק' אחרת א"כ דוחה א"ע ומרחיק לאות
שבתורה אשר היא נוק' אליו, וש"ד סברא
הוא כי הרי מבטל חיות איש ישראל אחר,
ומאי חזית [ודמא דידך סומק טפין והבן
נ"ל], ומזה הטעם אינו דומה מרובין
העושים את המצוה למועטין [תוי"כ כ"ו י'
כי כמו ברכות האותיות יתרכו צרופים
ביותר כנודע ב' אבנים בונות ב' בתים ג'
אבנים בונות ו' בתים וכו' כמבואר בספר
יצירה, כן בצירוף נשמות ישראל לתורה
ולמצוה יתרכו האורות לאין חקר כי
הנשמות מתנוצצין זה בזה, וכן היה
בלוחות תר"ך אותיות (שהם תרי"ג מצות
דאורייתא ודרבנן) נגד השכר של צדיקי
ישראל ש"י עולמות חכה נוטל חלקו
וחלק חבירו הרי ב"פ ש"י הוא תר"ך
וה"ס בשישי"ם חכמה [איוב י"ב], ג"ז
שם.

(ט) תורה יש בה ארבעה דרגין שסימנם
פרד"ס, ז"ס שמתפארת התורה
ואהיה אצלו אמון [משלי ח'] שדרש ר'
הושעיא [ב"ר א'] אמון פדגוג הוא בחי'
הפשט, אמון מכוסה דרוש, אמון מוצנע
רמו, אמון רבתי סוד, וה"ס נהרות היוצאים
מן הגן, מג"ע אופן ר"ב, ויש אצלנו דרש
רחב בזה בעה"י [בס' אגרא דכלה על מ"ר
בראשית מאמר הראשון ד"ה ר' הושעיא פתח
עיי"ש].

דקב"ה ציית לקלהון דאינון דמתעסקי (עסק נקרא עיון ופלפול ודקדוק שע"י שמשתדל בדברי תורה שכבר יצאו לאורה מוצא בכל עת טעמים חדשים וחדושי תורה וכיון שהוא משתדל בכל עת בודאי יתעסק כפעם בפעם בדקדוקים ועיונים ויחדש משכלו ד"ת חדשים) באורייתא, ובכל מלה דאתחדש באורייתא על ידא ההוא דאשתדל באורייתא (כמש"ל דכיון שמשתדל השי"ת יהיה בעזרו שיתעסק כנ"ל) עבד רקיע"א חדא, (הפוך ותשכח ל"י עיק"ר יסודא דמרכבתא עילאה בדרגא דיסוד צדיק שהוא משפיע לעולם כן הוא משפיע לעולם מיסוד נשמתו הנקרא רקיעא ומוסיף כח ואומץ ע"י הרקיע שלו ברקיע העליון, וגם רקיע בגי' ש"פ צינורות הנשפעים משם הוי"ה לשם אדנ"י כנודע בסוד סוכ"ה שהוא אותיות הוי"ה על אדנ"י כזה, ^{יהו"ה} אדנ"י אותיות הוי"ה על אדנ"י, וכשתכפלים זה על זה דהיינו י פעמים א' ה' פעמי' ד' ופ"ג הפ"י בגי' ש"פ, בגי' רקיע, שהוא היסוד המחבר הוי"ה עם אדנ"י [עי' ערך סוכה].

ובזה ידוקק לשונו הקדוש שאמר רקיעא חד"א דחיבת חדא מיותר, אך למ"ש היינו רקיעא חדא שיעשה ענין ואופן שיהיה רקיעא אחד היינו שיהיה באחדות לאחדים ממש בסוד כי כ"ל בשמים ובארץ דמתרגמינן דאחי"ד בשמיא וארעא [דה"א כ"ט], ממילא ענין היחוד הזה שגורם לא ימוט לעולם נקרא בזה הבעל תורה הנ"ל דעבי"ד רקיעא והבן נ"ל), תנן בההיא שעתא דמלה

(י) תורה, סימן לנתינת התורה לישראל ולא למלאכים היה ע"י מצות בשר בחלב שאמר הש"י למלאכים הרי אכלתם בכ"ח בביתו של אברהם אבינו, וכן מצות מעשר היה סיוע (עיין באות שי"ן שבועות) ע"כ אוכלין מאכל חלב בשבועות (והנה בש"ר בחל"ב מעש"ר בגי' התרי"ג מצות נ"ל), דן ידן על הקרנים מאמר י"ב.

(י) תורה דבר תורה כאשר יוצא מפי האומרם ובפרט אם הוא אדם רשום ונשמתו מאצילות הנה דבריו יעשו למעלה כפי חשיבות נשמתו ויתוקנו האצילות העליון ויעשה שלום בפמליא של מעלה בינ"ה ובפמליא של מטה מלכו"ת, וכפי דברים הנאמרים יתקנו למעלה אם שמים חדשים אם ארצות וכו', כי אם דבריו בסוד עליונים ובאצילות הקודש הנה יתקן באצילות במדה אשר דיבר בה להכין אותה ולסעדה וכו' וזה ברור, זהר הרקיע דף ט' [ע"א].

(ט) תורה, כמה אית ליה לבר נש לאשתדלא באורייתא (השתדלו"ת נקרא לדעתי המהדר אחר דבר נחמד להשיגו ולקנותו שיהא בידו, וא"כ גם בתורה נקרא השתדלות מי שרודף להשיג הדבר העיקרי שכתורה דהיינו איזה דין ואיזה דרך לעבודתו אשר כבר יצאו מפי חכמי התורה והוא משתדל להשיגו שיהיה תפוס בידו וחוזר על לימודו כמ"ש רז"ל יקרא אדם שיהא תפוס בידו וכו') יממא וליליא בגין

דאורייתא אתחדשת מפומיה דב"נ האי מלה סלקא ואתעתדת קמיה דקוב"ה וקוב"ה נטיל לההוא מלה ונשיק לה ועטר לה בשבעין עטרין גליפין ומחקקן (ענין הנישוק בוודאי אינו כפשוטו ח"ו, רק צריך שתתכונן ענין הנישוק הנהוג בין אוהבים הוא דביקות פנימיות האוהב בפנימיות האהוב, ותדע קוב"ה ואורייתא וישראל חד כי הכל כביכול מקדושתו ית', כי התורה ידוע שהוא מניצוצי אורה כביכול מסוד השעשוע (כאשר ידוע מדרושי מהר"י סרוג מסוד עולם המלבוש) [בספר שבר יוסף בסופו], ונשמת ישראל נאמר עליהם ויפח באפיו נשמת חיים ומאן דנפח כביכול מתוכו נפח, נמצא ענין הנישוק הוא דביקות הפנימי אשר הדברי תורה הלז מתדבקין שורשם עלול בעילתו ואתה תבין, ואמרו ואעטר לה בשבעין עטרין ג"ל לקבל ע' פנים לתורה ז"א הנקרא תורה, ואפשר הע' פנים הם נגד הז' מדות חג"ת נהי"ם שכל אחד כלול מ' אשר הז"א כוללם, ואמרו גליפן ומחקקן פ"י גליפין היינו חצובים אותיות בולטות, ומחקק"ן היינו אותיות משוקעות, והרמז לפמש"ל הע' עטרין שהם נגד הז' מדות יתפרש גליפין ומחקק"ן סוד קבלת המוחין דגדלות דחור"ב, חכמ"ה סוד הגליפ"ה וחקיק"ה סוד הבינה והבן מאוד) ומלה דחכמתא (היינו בחכמת האמת ברזי התורה) דאתחדשא סלקא ויתבא על ריש"א דצדיק"ק ח"י עלמין (ידוע סוד רא"ש צדיק"ק הוא עטר"ת היסוד מלכות דז"א עטרה הדבוקה בכרית הנקרא ח"י עלמין)

וטסא מתמן ושטא בשבעין אלף עלמין (יראתי בפצותי פי, אבל כאשר תבין משל ענין השבעין עטרין עטרין תבין שזהו עליית העולמות למקום עלין אשר שם סוד האלפיים עיין באות ח' חשבון ותבין כי יראתי להרחיב הדיבור) וסליקת לגבי עתיק יומין (עיין באות ע' ערך עתי"ק), וכל מלין דעתיק יומין מלין דחכמתא אינון כרוזין סתימין עלאין (יראתי בפצותי פי אבל אציגה לי ציונים עד אשר אזכה בחסדו יערה עלי רוח ממרום, והיינו ידוע עתי"ק יומין הם רק הז' יומין חג"ת נהי"ם אבל הג"ר אינם מושגים וסתומים מאד לרוב העלמם והבן מאוד), וההיא מלה סתימא דחכמתא דאתחדשת הכא כד סלקא אתחברת באנון מלין דעתיק יומין וסלקא ונחתא בהדייהו ועאלת כתמניסר עלמין גניזין (עיין באות ח' ערך ח"י העולמיים) דעין לא ראתה אלקים זולתך, נפקי מתמן ושאטין ואתיין מליאן ושלמין ואתעתדו קמי עתיק יומין, בההיא שעתא ארח עתיק יומין (ג"ז תבין בהפשט מלה הגשמיות ועיין בסוד הר"ח) בההיא מלה וניחא קמיה מכלא, נטיל לההיא מלה ואעטר לה בתלת מאה ושבעין אלף עטרין (אפשר שהוא מסוד ש"ע נהורין עיין ענינם באות ש' ערך ש"ע ושם חשבון האלפים וכאשר תבין כ"ז תבין סוד הפסוק חכמת אדם תאיר פניו, כי ענין הש"ע נהורין הם בפנים במדת ואמ"ת), ההיא מלה טסת וסלקא ונחתא ואתעבידת רקיע"ע חד"א (עמש"ל), וכן כל מלה ומלה דחכמתא אתעבדין רקיעין קיימין בקיומא שלים (הבן מאוד

מלה שמים חדשים וארץ חדשה, הה"ד
ובצל ידי כסיתך וכו', ג"ז שם.

(כ) תורה, תא חזי ההוא דלאו אורחיה
ברזין דאורייתא וחדש מלין
דלא ידע על בורייהון כדקא יאות ההיא
מלה סלקא ונפיק לגבי ההיא מלה איש
תהפוכות (דכורא דס"א) לשון שקר מגו
נוקבא דתהומא רבא ודלג חמש מאה
פרסי לקבלה לההיא מלה ונטיל לה ואזיל
בההיא מלה לגו נוקביה ועביד בה רקיעא
דשוא דאיקרי תהו וטס בההוא רקיעא
ההוא איש תהפוכות (עיין באות א' ערך
איש תהפוכות) שיתא אלפי פרסי בזמנא
חדא כיון דהאי רקיעא דשוא קאים נפקת
מיד אשת זנונים (ע' באות א' אשת זנוני)
ואתקיף בההוא רקיע דשוא (אפשר רקיע
דשוא הוא יסוד הדכורא דקליפה דאשת
זנונים אחידת ביה רחמנא יצילנו מכל רע)
ואשתתפת ביה ומתמן נפקת וקטלת כמה
אלפין ורבוין בגין דכד קיימת בההוא
רקיע אית לה רשו ויכולתא למהוי טס כל
עלמא ברגעא חדא, וע"ד כתיב הוי מושכי
העון בחבלי שוא, העון דא דכורא
וכעבות העגלה חטאה מאן חטאה דא
נוקבא דאקרי חטאה איהו משיך ההוא
דאיקרי עון באינון חבלי השוא (ע"י
שאמר בתורה דברים שאינם אמיחים
עפ"י התורה) ולכתר כעבות העגלה
חטאה לההיא נוקבא דאקרי חטאה דתמן
אתתקפת למהוי טס לקטלא בני נשא ועל
דא כי רבים חללים הפילה מאן הפילה דא
ההיא חטאה דקטלית בני נשא מאן גריס
דא ת"ח דלא מטי להוראה ומורה רחמנא

אמרו קיימיין בקיומ"א שלי"ם) קמי
עתיק יומין והוא קרי לון שמים חדשים
שמי"ם מחדשי"ם (שהוא סוד המוחין
העליונים הבאים לז"א הנק' שמי"ם
שעי"ו הוא היחוד הנפלא) סתימן דרוזין
דחכמתא עלא"ה (אפשר הכוונה על
מוחין דאבא הנק' חכמ"ה והשי"ת יודע)
וכל אינון שאר מילי דאורייתא
דמתחדשין (היינו בפשט רמז דרוש נ"ל)
קיימין קמי' קוב"ה וסלקין ואתעבידו
ארצו"ת החיי"ם (אפשר הכוונה על מוחין
דנוק' ח"ש) ונחתין ומתעטרין לגבי אר"ץ
(נוק' דז"א) חד (היינו שהיה רק חד ארץ
בסוד נקודה וע"י הדברי תורה נתגדל)
ואתחדש ואתעביד כולא (בפרצוף גמור)
ארץ חדשה מההיא מלה דאתחדש
באורייתא, וע"ד כתיב כי כאשר השמים
החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה
עומדים לפני וגו' עשיתי לא כתיב אלא
עושה דעביד תדיר מאינון חידושין (היינו
פשט רמז דרוש) ורוזין (היינו סוד)
דאורייתא (שנעשה מהן תמיד מוחין
דז"א ומוחין דנוק' והבן), וע"ד כתיב
ואשים דברי כפיך ובצל ידי כסיתך לנטוע
שמים וליסוד ארץ, השמי"ם לא כתיב
אלא שמי"ם. זהר בראשית דף ד'.

(תורה, והשתא דהאי מלה סלקא
(מאותו האיש המחדש ד"ת)
ואתעטרא וקיימא קמי קוב"ה איהו חפי
על ההוא מלה וכסי על ההוא ב"נ דלא
ישתמודע לגבייהו (דמלאכים) אלא קב"ה
ולא יקנאון לגביה עד דאתעביד מההיא

החילוק הזה הוא מסברת אחרים יש תשובה ותמיה רבה כי לא יתכנו להבין הענינים, כי הלא מקובל בידינו מהאריז"ל שהאדם יכול לעשות יחודים בכל ענינים שעושה, באכילתו ושתייתו והילוכו ודיבורו, וזה בוודאי א"א לומר שכל זה יהיה מקובל כל אופן ואופן מרבו נע"י הוספות לסומ"ט אות קמ"ה].

וע"כ נ"ל הקטן שעיקר האיסור הוא הן בפירושי הפסוקים הן בכוונות באומר ע"פ הקדמות חדשות שלא שמע מרבו ואומר בדברים הללו סברת דעתו שזה אסור בודאי, אבל לומר ע"פ דברי הרשב"י ומרן האריז"ל איזה פירוש בפסוק או איזה כוונה מה טוב, ומה שמצינו ברבי אליעזר הגדול שלא אמר דבר שלא שמע מפי רבו מעולם [סוכה כח.], הנה תראה אעפ"כ במדרשים שדרש בסתרי תורה לפני ריב"ז רבו, אך לגודל חסידותו הפליג שלא לומר אפילו דין חדש להוציאו ממדרש חדש כשלא שמע מרבו, ונ"ל לדבר בענין זה ברוחב ידים ואכ"מ, כל זה הנני כותב מסברתי ומי שלבו שלם בדבר יראה לחפש אחר דרכי האמת והשי"ת יודע, וחלילה לשום בן אדם לסמוך עלי רק אחרי העיון האמיתי טהר ידים יוסף אומץ. נע"י בספר דברים נחמדים בחידושי מס' סוכה אות י"ט ביאר בהרחבה ענין מנהגי ריב"ז ור"א והטעם שלא אמר דבר שלא שמע מפי רבו].

כ) תורה צריך לחזור על למודו כל לימוד ולימוד ד' פעמים, נשמע ממסכתא עירובין [נד.], כיצד סדר

לשזבן א"ר שמעון לחברייא במטותא מנייכו דלא תפקון מפומייכו מלה דאורייתא דלא ידעתון ולא שמעתון מאילנא וברבא כדקא יאות בגין דלא תהוון גרמין לההוא חטא"ה לקטלא אוכלסין דבני נשא למגנא, פתחו כלהון ואמרו רחמנא לשזבן רחמנא לשזבן, ג"ז שם.

והנה בעיקר הענין צריך להבין הנרצה בדברי קדשו, וכי ס"ד שאסור לומר שום ד"ת לפרש איזה פסוק כפי הנראה בשכל האדם בדרך פרד"ס התורה רק מה ששמע מרבו, והנה בכל דור לנו לעינים חכמי הדורות שמראים לנו פנים בתורה להראותינו הדרך אשר נלך בה וקיי"ל אפילו מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש בכל דור נאמר למשה [ויקרא ובה כ"ב], והנה בודאי אדונינו משה לא לימד כל הפירושים הללו לישראל דאל"כ לא מיקרי שהתלמיד ותיק מחדש כיון שכבר יצאו הדברים לפועל ע"י משה, אלא ע"כ זה היה למשה בכח דעתו הקדושה והניח הדעת לישראל שיוציאו הדברים לאמיתן בכל דור ודור לפועל יוצא, והנה מצינו ג"כ שהחברים הקדושים של רשב"י הם חדשו דברים העומדים ברומו של עולם לפני רשב"י בפניו ממש.

ובספר זהר הרקיע [י"ח ע"א] כתב שיש ב' ענינים בדברי תורה א' לומר פי' על איזה פסוק שזה מותר, והב' לומר כוונות ויחודים בתפלה וכיוצא שזה אסור רק מרבו עכ"ד ועיי"ש. והנה אם הדברים הללו יצאו מפום ממלל וברבן מדברי האריז"ל ותלמידיו נקבל, אבל אם

רז"ל בענין מן הענינים שיוכל לתפוס הלכה כפלוגי אם לא נפסק ההלכה בתלמוד, וע"כ בענינים שאין הלכה אלא מדרשים והענינים תלויים בתורה ונחלקו רז"ל במדרש זה אומר בכך וזה אומר בכך ויתקרב לשכל האדם ענין מאותן ענינים כדעת אחד מאותן החולקין ונוטה כדעת אחד מהן זה לא יקרא כופר, המשל בזה נחלקו רז"ל [כ"ב טו:] בענין איוב יש אומרים היה וי"א לא היה י"א ישראל היה וי"א גוי היה, ויהיה הבחירה ביד אדם לתפוס כדעת אחד מדיעות הללו בתנאי הגם שיש בו להכריח דעות מן הסברא לא יעלה בדעתו שיש בו להכריח מן הסברא בעלמא בלי סמך כלל, או שלא יכריח מכח דעת פלסופים וכיוצא, ספר חסד לאברהם מעין שני נהר א'. [לפנינו קצת בשינוי לשון עיי"ש]

(כה) תורה כיון דב"נ אתעסק באורייתא (עסק נקרא לחדש בפלפול) אתתקן בגשמתא אחרא קדישא, דכתיב שרץ נפש חיה נפש דההיא חיי קדישא (עיין באות ח' חיי) דכד ב"נ לא אתעסק באורייתא לית ליה נפשא קדישא, קדושא דלעילא לא שרי עלוי, וכד אשתדל באורייתא (היינו השתדלות להמציא חדושי תורה) בההיא רחשי דרחיש בה (היינו לרחוש בפה דייקא ולא סגי בהרהור בלבד) זכי לההיא נפש חיה ולמהדר כמלאכין קדישין דכתיב ברכו הוי"ה מלאכיו אלין אינון דמתעסקין באורייתא דאיקרין מלאכיו בארעא, ודא היא דכתיב ועוף יעופף על הארץ האי

משנה נכנס אהרן ושנה לו משה פרקו וכו' נמצא ביד כל אחד ארבעה פעמים עיי"ש, והוא מקובל בסגולה לזכרון וכן נשמע מזהר שנעתיק לקמן.

(נג) תורה צריך להתיישב מאוד מאוד קודם שיוציא מפיו ד"ת שיהיו דברים ברורים שלא יבוא לידי טעות, זהר בראשית דף ה' ע"א, ת"ח באורייתא ברא קוב"ה עלמא והא אוקמוה דכתיב ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים יום יום, ואיהו אסתכל בה זמנא ותרין ותלתא וארבע זמנין, ולבתר (נ"א אמר לון ולבתר) עביד בה עבידתא לאולפא לבני נשא דלא ייתון למטעי בה, כמד"א אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה ויאמר לאדם ולקביל ארבע זמנין אינון דכתיב אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה ברא קוב"ה מה דברא, ועד לא אפיק עבידתיה אעיל ארבע תיבין בקדמיתא דכתיב בראשית ברא אלהים את, הא ארבע ולבתר השמים אינון לקביל ארבע זימנין דאסתכל קוב"ה באורייתא עד לא יפיק עבידתיה לאומנתיה ע"כ.

(נד) תורה כל שלא יאמין אפילו באות אחד מאותיות בתורה נקרא מכחיש וכופר, (נ"ל אפילו בחסרות ויתרות וקרי וכתוב שהן לצורך גדול מנעלמות התורה, ורבים מבעלי הפשט שגו בזה והשם הטוב יכפר בערם כי היה בלא הודע להם נעילות התורה וסגולותיה הנפלאים), וה"ה בתורה שבע"פ שהמכחיש יקרא כופר זולתי אם נחלקו

(מ) **תשרי** ה"ס ויהי אור סוד הצמצום, שם. ונ"ל שהיא בגי' רח"ל סוד דינא דמלכותא דר"ה.

(ט) **תיבה** כל תיבה שאדם אומר בתפילתו הוא קומה שלימה וצריך להיות כל כחו בה, דאל"כ הוא כמו בעל מום מחוסר אבר ולא ירצה לקרבן אשה ליי"י, בספר ליקוטי יקרים [אות ב, ועי' אגרא דכלה פ' כי תבא עה"פ אבנים שלימות חבנה וגו'], וכך כתבו תלמידי הבעש"ט על פסוק בא אתה וכל ביתך אל התבה [בראשית ז'], שהוא אזהרת התורה לאדם שיבא עם כל רמ"ח איבריו שהם נפשות ביתו אל התיבה, ושמעתי מאת כבוד אדמ"ו הרב החסיד הקדוש מהר"מ מרימנאב זצלה"ה, שבדבר אדם דיבור בטל עובר על הזהרת לא תרצח כיון שכל דיבור הוא קומה שלימה, וכיון שהוא נותן אותן אותיות הדיבור אל החיצונים הוא כאשר יקים איש על רעהו ורצחו נפש כן הדיבור הזה שהדיבור נופל בסוד השבירה למקום המיתה ח"ו עד אשר ישוב האדם אל השם ויקבץ נדחיו והבן, ואמרו תלמידי הבעש"ט בשם הבעש"ט כי זהו חסד גדול מאת הבורא שנשאר האדם חי בתפילתו כיון שנותן כל כחו בתיבות התפילה והמחיה חיים השפיע בו חיות חדש. [ליקוטים יקרים שם, ועי' אגרא דפרקא סי' רצ"ד ובאגד"כ פ' עקב ד"ה וירמוז עוד, וד"ה לא תביא תועבה, ובדרך פקודיך מל"ת ל"ד, וחוספות לסומ"ט אות ל"ן].

(ז) **תבונה** נקרא חלק התחתון דבינה דאצילות אשר חלק העליון

בהאי עלמא, בההוא עלמא תנינן דזמין קוב"ה למעבד לון גדפין כנשרין ולאשטא בכל עלמא וכו' זהר בראשית דף י"ב ע"ב, היוצא לנו מכללות המאמר שע"י עסק התורה בפלפול ובחידוש דייקא ולהוציא בפה ד"ת איתתקן כנשמתא קדישא ויתקרי מלאך ויזכה לעוה"ב לאותה מעלה שהשי"ת יעשה לצדיקים אבר כנשרים וכו'.

(יו) **תורה** נראה מזו"ח פ' לך במדרש הנעלם, מה שהתורה נקראת תושיה על שם שמתשת כחו של אדם הוא למי שאין משביע עצמו עדיין מהתורה אבל למי שהוא משביע ושותה בשפע רב את דבריה היא מוספת לו גבורה, וז"ל שם בעובדא דאליהו ז"ל עם ראב"ש דאמר ליה ולא נקראת תושיה, שמתשת כחו של אדם. א"ל ולא נקראת אסוותא ושקוייא, שנאמר רפאות תהי לשרך ושיקוי לעצמותיך, אף אנא שתי מאורייתא סגיא, כמאן דשתי מאנא דאסוותא ואתיישר חילי. עיי"ש, ולי הקטן נראה לפרש דזה מה שדקדקו רבותינו ז"ל באמרם [סנהדרין כו:] שמתשת כחו ש"ל אדם ולא אמרו סתם שמתשת הכ"ח, רק ר"ל שמתשת כחו ש"ל אד"ם היינו הכ"ח הטבעי של אדם ומוספת לו כח שלא בטבע אנושיית והמשכיל יבין.

(ס) **תשרי** בו מז"ל מאזני"ם והוא בגי' י"ה פעמים י"ה, עיין באות נו"ן [ערך נ"א]. מג"ע אופן ק"ו.

אדנ"י, והם ד' שמות הק' היוצאים מבטישת שמות אהי"ה יה"ו, כמבואר בכונות קבלת שבת, והם בגי' תתמ"ט ועה"כ תכל"ת ע"י בכונות תכלת בקריאת שמע].

לו) תפילין דרש"י הם בסוד אימא, ודר"ת בסוד אבא, ודשימושא רבא בסוד ארי"ך, ושלשתן נרמזין בפסוק [תהלים ל"ז] שמר ת"ם הם תפילין דר"ת, וראה יש"ר אותיות רש"י, כי אחרית לאיש שלום הם של שימושא רבא שנקרא רב שר שלום, וג"כ אריך נקרא שלום (עיי' מ"ש באות ש' שלום), מג"ע אופן קע"ב.

לז) תפלה הוא לשון התחברות, כי התפלה היא זיווג עם השכינה [זוה"ק ויקהל י' ע"ב] וכמו וכו', צריך לנענע עצמו בתחילת התפילה ואח"כ כשבא לדביקות יכול לעמוד בלא נענוע, לא יפסיד כל כחו בתחילת התפילה, ויאמר בתחילה התיבות במתן ואח"כ יחזק א"ע מעט מעט עד שיבא לדביקות גדול, קודם התפילה צריך שירגיש אור המקיף המקיף אותו מכל צד, בשם הבעש"ט, [ליקוטים יקרים אותיות ט', י"ח].

למ) תפלה מתחילה כשרוצה להתפלל יהיה ביראה שהוא השער ליכנוס לפניו י"ת (כמ"ש ראשית חכמה יראת ה') ויחשוב בגדולת הבורא יתברך כפי שכלו ותפול עליו אימה ופחד, ואח"כ יוכל ליכנוס בעולמות עליונים, ליקוטי יקרים [אות ט"ז].

נקרא אימא עילאה, וזה החלק נקרא אמא סתם ונכללין לפעמים בפרצוף אחד, עיי' בע"ח שער או"א פ"ו ענין תבונה, ומבואר שם ענין קריאת שם תבונה כי יש שם התפשטות ק"ך צירופי אלהים נחלקים לה' חלקים כ"ד צירופים לכל אות א"כ כל חלק מיקרי כללות אלהים הרי ה' פעמים אלהים בגי' ת"ל, וגם שם יש בוכ"ו (חילוף אהי"ה עיי' באות ב') בגי' ד"ל ס"ה בגי' תבונה ע"ה, ועיי' שער הזיווגים פ"ו.

לנ) תבונות הם כאשר נכללות תבונה השנית המתלבשת בז"א בתבונה הראשונה שהוא אחר הבינה אז שתיהן נקראות תבונות, והז"א נקרא אז איש תבונות. ע"ח שער הזיווגים פ"ד.

לס) תקוה היא השכינה. מג"ע אופן ק"ן.
לג) תקות חוט השני הוא ג"כ השכינה. זהר [ח"א רמ"א ע"ב].

לד) תכלת סוד היראה הקדושה מלכותא קדישא [זהר הרקיע נ"ט ע"א] בפירושו לזהר בראשית דף י"א ע"ש) ועיי' באות י' יראה ועיי' באות ק' קלא אילן, ותבין סוד שאמרז"ל [כ"מ סא.] הוא עתיד ליפרע ממי שתולה קל"א אילן בבגדו ואומר שהוא תכלת, ע"ש בספר הנ"ל. [ע"י ערך קל"א וע"י אגרא דכלה פ' שמות עה"פ איש וביתו באו].

לה) תכל"ת בגי' ד' שמות המרגל"א. גם שם. [ד' מרגלאין הם הוי"ה, א"ל, הוי"ה, אלהיים, מצפ"ץ, מצפ"ץ, י"ה

שערים ברקיע נגד י"ב שבטים וכל אחד עולה תפלתו דרך שער אחד, ולכן גם התפילות משונות, ע"כ אל ישנה כי מי יודע מאיזה שבט הוא ומסתמא יש לנהוג כמנהג אבותיו שהיה להם בקבלה שזה הנוסח שייך לשער השבט שלו, אך מה שהוא מפורש בתלמוד הוא שוה לכל, שם. אל יאמר בתפלתו שום פיוט או פזמון שסדרו האחרונים רק מאותן שחברו הראשונים וכו' שניתקנו ע"ד האמת, ג"ז שם.

(מג) תפלת הבוקר בסוד אריה ותיקנה אברהם אבינו, דכתיב ביה ויקרא אברהם [וכו'] י"י ירא"ה אותיות אר"יה, מנחה בסוד שור ותיקנה יצחק שפשט צוואר ע"ג המזבח כשור, וה"ס הדין, ערבית בסוד נשר שמרחפת על בניה כך תיקנה יעקב שהוא ג"כ בענין זה בגידול בניו, והנה האדם המתפלל בכל יום מתקן ד' רגלי המרכבה ואם ח"ו אינו מכויץ יש נגד אלו ג' אחרים והם כל"ב נ"ץ חמו"ר (נ"ל קליפת כל"ב חוטרף ח"ו תפלת שחרית שהיא חיה ג"כ כמו אריה בקדושה, חמו"ר תפילת מנח"ה שהיא בהמ"ה כמו שו"ר בקדושה, נ"ץ תפלת ערבית עו"ף כמו נש"ר בקדושה) קליפות, וז"ש שלמה [משלי ד'] עיניך לנכ"ח יביטו, ר"ת נ"ץ כילב ח'מור, ר"ל שעניך יביטו איך האלו רוצים לחטוף התפילות אזי ועפעפיך יישירו נגדך, לכוון נגד השכינה שהוא נגדך, ג"ז שם. נפע"ח התחלת שער התפלה.

(לט) תפלה התפילות עולין תלת דרגין, מתחילה תגיע לחשמ"ל (נ"ל שה"ס עולם העשיה), משם למט"ט עבר נאמן (נ"ל שהוא סוד יצירה דתמן מט"ט), ומשם לכסא הכבוד (סוד בריאה), סודי רזי, ונרמו בר"ת הפסוק ביאור פני מ'לך חיים, בריאה פ'דג מיטט ח'שמל, מג"ע אופן קצ"ו. נע"י אגרא דכלה פ' ראה עה"פ השמר לך פן תעלה עולותיך וגר].

(מ) תפלת הקרבנות עד ברוך שאמר הם נגד כהנים בעבודתם, פסוקי דזמרה נגד לויים בשירים חזמרם, וברכות ק"ש וק"ש ותפלה הם נגד ישראל במעמדן, מג"ע אופן רל"ט, ועיי"ש עוד.

(מא) תפלה ענין התפלה הוא בעשיה, מלכות דעשיה, כמ"ש תפלה לעני כי יעטוף [תהלים ק"ב], והיא המלכות דלה ועניה ששואלת ומתפללת מז"א בעלה שיתן לה חסרונה, וסימן ואנ"י תפלה [תהלים ק"ט], כי אנ"י ה"ס המלכות (עייץ באות א'), ולכן כל לשון תפלה שבתורה נזכר בלשון שפיכת נפש שהיא או בחי' מלכות שבאצילות או עולם עשיה (עייץ באות נ') כי שניהם נקראים נפ"ש, וז"ש הכתוב ואשפוך את נפשי לפני י"י [שמואל א' א.]. פע"ח התחלת שער התפלה.

(מב) תפלה מה שיש מנהגים שונים בעניני סדורי התפלות אל ישנה אדם ממנהג אבותיו, כי יש י"ב

אבא ואימא (כן פי' ביד יהודא, ולי נראה שהכוונה על סיום הגוף יסוד ו' זעירא גוף וברית חשבינן חד ונק' יתום מאמו שאין בו פרק מיסוד אמו להיותו קצר כמבואר בע"ח, וגם יתום ר"ת יפה תואר ויפה מראה האמור ביוסף שהוא מרכבה ליסוד צדיק, כי עיקר הדרת הגוף שע"י הברית הוא הדרת פנים זקן כנודע נ"ל). ריב"ו אלמנה נגד ה' אחרונה מלכות נוק' דז"א שבגלות גלמודה דא מבעלה, נמצא ד' אלו נגד שם הוי"ה, והארבעה שהם בסוד מרע הם בסוד אדנ"י, ע"כ רחצ"ו הזכ"ו הסיר"ו חדל"ו בגי' תרע"א שם אדנ"י במילואו (נ"ל שז"ס צדיקים גמורים נכתבין לאלת"ר לחיים לא אמר מי"ד רק לאלת"ר כי ד' מעשים הטובים הללו הגורמים דביקות השם הנכבד שהוא עצם החיים דהיינו דרש"ו אשר"ו שפט"ו ריב"ו בגי' אלת"ר בהחשב האל"ף לאַלְף בסוד הכתוב איכה ירדוף אחד אלף), שם מאמר חקור דין ח"א פי"א.

(מ) **תהום** אותיות המו"ת הוא חצי טהירו התחתונה דתמן לא היה רזא דמחשבה לבוא לידי ציור. שג"ע א"צ פ"ד ד"ב.

(מ) **תהום** בספר מאורי אור אות ת' [י"ח] ח"ל, תהום יסוד דנוק', תהום רבה נק' יסוד דבינ"ה (וכ"ה בזהר הרקיע בפירוש לזהר פ' לך דף פ"ו עיי"ש), וכן ג' מילואי אהי"ה גי' חות"ם כמנין תנ"ה תהו"ם עם האותיות, ועל צד המיעוט גם יסוד דמלכות נקרא כך.

(מ) **תלפיו"ת** הוא בחי' יסוד ומלכות, ת"ל בגי' צדי"ק יסוד עול"ם, פיו"ת בגי' מלכו"ת, הג"ה במג"ע אופן רמ"ט.

(מ) **תשובה** תתאה, מלכות נוק' דזעיר, תשוב"ה עילאה, בינה אימא עילאה, וה"ס תשוב"ה תשוב ה', או ה' עילאה או ה' תתאה.

(מ) **תשובה** תנאי התשובה מבוארין בישע"י נא', רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה] ארבעה בסוד מרע והם רחצ"ו עזיבת החטא, הזכ"ו חרטה, הסיר"ו רוע וכו' וידוי שעיי"כ המקטרג מסתלק (עיי' באות ו' וידוי) חדל"ו הר"ע שבא דבר עבירה לידו וניצול הימנה (עשרה מאמרות מאמר חיקור דין ח"א פ"ג), ואח"כ ביאר העשה טוב, למד"ו היט"ב לעיין בכל כח בעיוני התורה במצות שהשכל מחייב, ובחקים שהם גזירות, וכשאר תורה שבכתב ובע"פ והל"מ, הרי הם ג' בחינות, ובחינה הדי' נרמזת ג"כ לעיין באמיתת מציאות שם הנכבד שהוא בגי' היט"ב, וגם היט"ב מספר המרובע בגי' ע' פנים לתורה, וביאר אח"כ ד' תנאים הנתלים בשם הוי"ה, דרש"ו משפ"ט משפט כינוי לחכמה יו"ד שבשם, אשר"ו חמוץ נגד בינה ה' שבשם כמד"א מ"י זה בא מאדום חמוץ וכו', וכבר ידעת מ"י הוא בינ"ה, שפט"ו יתו"ם נגד ו' שבשם ת"ת הנק' יתו"ם שהוא מבלעדי

(ג) תגין ת"ג בגי' הוי"ה אהי"ה קס"א
קמ"ג ב"ן, ע"ח שער טנת"א
פ"ד במהדורא קמא התבונן שם הטעם,
גם שב"א סגו"ל בגי' ת"ג (נ"ל עם
הכולל), ג"ז שם פ"ד, עיין שם הטעם.

(ד) תגין הם סוד הנפש שבאותיות, ע"כ
אין נפרדין מן אותיות כמו
הנפש שאינה נפרדת מהגוף, גם אחרי
מיתה חופפת על הגוף כנודע. ע"ח שער
הנ"ל פ"ה ועיי"ש.

(ה) תר"ח בספר שג"ע מכאר צירוף
אותיות תר"ח למציאות
הראשון שהיה בטהירו, איך נעשה קו
מפסיק לרוחב הטהירו, והאורות של בי"ע
נשאר דבוקים [למטה] בצד השמאל של
הקו, ואורות אצילות עלו למעלה בחצי
טהירו עליונה ונעשה דמיון צורת ר',
והקו הטהירו עליונה עם האורות
הדבוקים למטה נעשו דמיון ת', וחצי
טהירו התחתונה שם מדור הקליפות
דמיון צורת ח' ובכללותם יהי צירוף
תר"ח, עיי"ש בשער א"צ פ"ד ד"ב וג'
ותבין. [עי' ערך רח"ל, ועי' אגרא דכלה פ' נח
עה"פ וימת תרח בחתן].

(ו) תתע"ו נימין בדיקנא קדישא טמירא
בגי' אברה"ם יצח"ק יעק"ב
רח"ל אשר ר"ת שלהם אי"ר, והוא משגב
לעתו"ת בצר"ה, דן ידין על הקרנים
מאמר ז', והוא לדעתי ברמז את צמח דוד
עבדך מהרה תצמיח, צמ"ח דו"ד היינו
מה שצומח מאותיות דו"ד דהיינו המלוי
כזה, ל"ת י"ן ל"ת בגי' תתע"ו והבן. [עי'

(ט) תהומות הם חדרים דיסוד דנוק'
וגם ז' היכלות שתחת היסוד
מלכות דאצילות הם ז' תהומות, ולפעמים
כל ז' ספירות דנוק' נכללים ביסוד שלה
נק' תהומות עכ"ל. [מאורי אור אות ת' י"ח].

(ס) תחו"ם בגי' ג' מילואי אהי"ה קס"א
קנ"א קמ"ג ע"ה, וה"ס
תחו"ם שבת, כי הנה כל הג' שמות
מתחילין באלפי"ן והנה אל"ף דקס"א
ה"ס החות"ם בעצמו וב' אלפי"ן דקמ"ג
וקנ"א ה"ס תרין אלפי"ן אמין שהם תחום
שבת. [וזהו הרקיע י"ח ע"א ועי' זוה"ק בראשית
ה' ע"ב, מאור"א אות ת' י"ז].

(נא) תחום שבת מן התורה הוא י"ב
מילין דהיינו ג' פרסאות, כי
בימות החול הקדושה הוא בהתפשטות
כל שיעור העשיה, וסמוך לעולם הקדושה
מתחילין הקליפות ובשבת בעליות
העולמות נשאר מקום פנוי שיעור ג'
מדות נה"י ע"כ איסור התחום הוא ג'
פרסאות שיגיע למקום הקליפות, אבל
כעת בגלות יש בלא זה אחיזה לקליפות
בנצח והוד וחצי יסוד ממילא בשבת
בעליות העולמות לא נשאר מקום פנוי
מקליפה רק חצי יסוד דקדושה ע"כ גזר
חכמים אלפים אמה, פע"ח שער השבת
[פ"א מההקדמה] וספר ערכי הכינים וזהו
הרקיע דף י"ח ע"ב. [וכ"ה בשעה"כ שבת
ורגלים דרש ב', ובשעה"מ פ' בשלח].

(נג) תלמו"ד בב"י בגי' תקכ"ד, מנין
הפרקים שיש
במשניות, הג"ה במג"ע אופן רל"ז.

אגרא וכלה פ' ויצא עה"פ ויחר אף יעקב ברחל, ובבני יששכר מאמרי כסלו טבת מאמר ה' אות ו' ומאמרי אלול מאמר א' אות י"ג ובהג"ה].

ס) תרין אלפינ שנין עד לא ברא עלמא, ה"ס חכמה בינה שבז"א, עלמא הוא הו"ק, זהר הרקיע דף י', ועי' באות ע' עולם מש"ש.

ט) ת"פ נימין קדישין יש בסוד בינ"ה דכת"ר שבכת"ר המבטלים לחיה רעה היא קליפת ליליית בגי' ת"פ (עם ת"פ מחנותי' כנודע) דבשביל זה היו ת"פ בתי כנסיות בירושלים ירושלמי מגילה פ"א ה"ג, מנין מלת"י משפט (חסר א' והקריאה הוא באלף נישע"י א' מלאתי משפט וגו'), המרמז לבית המקדש העולה על כולם המבטל לקליפה הלוז השולטת על ת"פ מחנותיה, כמדומה שכן הוא במג"ע [קל"ב בהג"ה], יסוד בינ"ה דכתר שבכתר נק' מרי"ם וז"ס ותקח מרי"ם הנביאה וכו' את הת"ף בידה, הן ידין מאמר י"ג, ועיין בגלאנטי בסופו, והנה בינ"ה נק' כל"ה עליונ"ה וז"ס אחות"י כל"ה בגי' ת"פ. ג"ז בדן ידין. ועי' אגרא וכלה פ' לך לך עה"פ ויבאו ארצה כנען, ובפ' בשלח עה"פ ר' ימלוך לעולם ועד].

סא) תרין רעין דלא מתפרשין, או"א חו"ב, הוא במקובלים.

נ) תמ"ר נקראת הנוק' דז"א בגי' ב' פעמים ש"ך (ועיין באות ש' ש"ך ושמ"ש) והוא בגי' י"פ די"ן, ע"ח שער רפ"ח ניצוצין פ"ה עיי"ש.

סב) תרין דרועין, חסד וגבורה, מפורש במקובלים, וכן מיכאל וגבריאל נקראים כן, גלאנטי א' ב'. [עה"כ כל רעיה בגרו בה וגו' וז"ל, כל רעיה זה מיכאל וגבריאל רמוז ז"ל כי נתרחקו מחבק כי הם בסוד תרין ורועין הגורמים החיבוק בסוד ההיכלות בוווג רחול מיכאל לרועא ימינא גבריאל לרועא דשמאלא ע"כ].

סג) תרין פלגי גופא, נצח והוד, ע"ח שער רפ"ח ניצוצין פ"ד, והוא מפורסם בזהר ובמקובלים.

ט) תקופת השנה, ז"ל בזהר בראשית דף ט' ע"א ותקופתו מאן תקופתו דא קצ"ה השמי"ם לתתא דאיהו תקופ"ת השנ"ה דאסחרא לכל שייפין ואתקשרת מן השמים עד רקיע דא עכ"ל, מזה תבין כי תקופת השנה כינוי לנוק' דז"א, נ"ל.

סד) תרין ביעין דדכורא, יכונה לנצח והוד דפרצוף הדכורא, ועיין בספר זהר הרקיע דף ג' ע"א, ובע"ח שער א"א פ"ו מבואר הענין שהם סוד נצח והוד הסתומים, משא"כ נצח והוד הגלויים הם סוד תרין ירכין שנקרא כמה פעמים תריין ירכ"י קשו"ט, עיי"ש ותבין.

סה) תרין דמעין הם מיתוק ב' מיני דינים שהם שכ"ה ופ"ר (נ"ל ש"ך ופ"ר) ומיתוקם ע"י ים החכמה העליונה ויומקתו ויוסרו מליחותם ומרירותם, זהר הרקיע דף י"ח ע"א בפירושו לזהר בראשית דף ד' דמלכא מפקד בכל יומא

(ט) תא הרצים, מקום יש בהיכל נוגה שנקרא כן ע"ש שנכנסים שם המלאכים שהם הרצים העליונים ולוקחים בידם מגיני זהב (עיין באות מ' מגיני"י זה"ב) שהם סוד החשמלים אשר הם מגינים וסייפין ורומחין ורצים להגין על ישראל ועורכים עמהם מלחמה ומתנקמין מהם תיכף ומיד בלי מתון, גלאנטי א' ב'. נעה"פ כל רודפיה השיגה וגו' וז"ל, כי בהיכל נגה יש מקום הנקרא תא הרצים ע"ש שנכנסים שם מלאכים שהם הרצים העליונים ונוטלים בידם מגיני זהב שה"ס החשמלים אשר הם מגינין וסייפין ורומחין ורצים להגין על ישראל מהאומות וכו' ע"כ].

(טא) תינוק נקרא מט"ט תינוק יונק משד"י (בגין הכי הוי) אמו, מג"ע אופן ק"מ, ונרמז בזהר ויקרא ע' קט"ו [ח"ג ס"ד ע"כ].

(עב) תינוקות של בית רבן, ה"ס נצח הוד דאימא כי רב"ן נקרא החכמה שהוא רבן של כל האצילות, וא"כ בי"ת רב"ן נקרא הבינה אימא שהוא בי"ת לחכמה, ותינוקות נקראים נצח הוד, וא"כ תינוקות של בית רבן הם נצח והוד דבינה, וה"ס שנים כרובים זהב, כי אמא נקראת זהב, זהר הרקיע דף ה' ע"א בקצת תוספת ביאור, [ע"י ערך רב"ן], ח"ל ספר מאורי אור מערכת אות תי"ו [ל"ז] תינוקות של בי"ת רב"ן שלא חטאו נצח הוד דבינה, בית לחכמה רבן של כל האצילות, שלא חטאו כי אין פגם וחטא מגיע בהם, גם מט"ט וסנדר"ל נקראים כך (ר"ל תינוקות של בית רבן) והמלכות

ודכיר לאיילתא וכו' ואוריד דמעין על דא ונפלו אינון דמעין רתיחין כאשא לגו ימ"א רב"א (עיין באות יו"ד ערך ימא רבא).

(סו) תייר [נקול התור נשמע בארצנו תור ה"ס התייר הגדול, במ"ר פיי"ט] ה"ס תלת ראשין דלא איתיידע אי"ן וארי"ך, מג"ע אופן רמ"ג, עיי"ש טעמו.

(סז) תרין ירכין ושוקין דסט"א נק' תאומיא"ל תומיא"ל, גלנטי א' ג' בשם תקוני זהר. [תיקוני ק' ע"ב, ובס' האמונות לר' שם טוב שער ה' פ"ב כתב כבר כתבתי כי הראשונים הקדושים רצו לקצר בספירות השמאליות ולכן המושג מהן מעט וכו' וזה סדר הנמצא לקצת מקובלים הספירה הראשונה תאומיא"ל ונראה למקצתם כי הוא מלשון תואמים כמו יעקב ועשו שהיו תואמים זה מהקודש וזה מהחול וא"כ היא כנר המעלה הראשונה שבספירות הקדושות ובספר הזוהר נראה שהם שני שמות תאומיא"ל ותומיא"ל הם כנגד הנצח וההוד ויצאים מפסוק יכסיומו, ע"כ].

(סח) תוק"ל הוא שם קליפה קשה שתתבטל ב"ב כשיתגלה משיח צדקינו מהיכל ק"ן ציפורי חושבנא דדין כחושבנא דדין, קרנים דדין ידין מאמר י"ד, ועיין באות ק' ק"ן צפור. [תוק"ל ר"ת ק"ן וירדרר תצמיח לך וע"י ענינו בערך כפר"א ג"ב, וערך ק"ן ציפורי ל"ה].

(סט) תנין עור, ביצירה דקליפה, זהר הרקיע דף י"ט בפירושו לזהר בראשית דף י"ד ועיין באות י' יציר"ה.

רגל

מערכת ת

ישראל

רנט

מלוכשת בהם, ותמיד אחורי עליון מאיר
לתחתון דאחוריים דאדנ"י קכ"ו וב"פ
קכ"ו בגי' רב"ן עכ"ל, ולי נראה
שהמלכות היא נוק' ובנוק' יש סוד רנ"ב
איברין [עי' ערך גחן י"ט].

עג) ת' אות הת' ה"ס הכרעה האחרונה
שבכל פרצוף סוד יסוד ומלכות,
עיין בזהר הרקיע דף י"א ע"א בפירושו
למאמר הזהר עאלת אות ת' וכו'
עיי"ש.

תם ונשלם שבה לאל בורא עולם

מפתח ערכים

לפי סדר אלפא ביתא

האות מציינת לסיק, כגון א - רמג, סי' הערך א נמצא בסיק רמג

- א -			
איגרת כת מחלת קכה, רלז	קפו, קיד	אדר	א רמג, רמה, רמו, רמוז,
איוב קעה, קעפ, קפ, קפא,	רה	אדרת	רמח, רמט, רג, רגב
קפב, קפג	קנג, קנד, קנה	אהבה	אב המוק
איזבל רלט	ס	אהוד	אב הרחמן
איטמו"ן רכג	רב	אוב"ץ	אבא עילאה
אייר קנה, קנפ, קפ, קפא,	קפז	אור קדמון	אבא
קסב	קין	אורא דלא איתפס	קלח, קמ, קפו
אילנא דטור"ר פז	קצב	אוק בן פלת	אבוח דשמואל רמא, מה,
אימא עלאה קמה, קמד, קמו	קנז	אוי"ן גלוי"ן	מס, נ
איז סוף א, ב	נב	אופניא"ל	אביוהו
איך קלג, קלד	מו	אור נערב	אביו
איש ואשה רנו	מ	אור קדמאה	אבימלך
איש חי רנד	מג, מד, מה,	אור	אבישג
איש תבנות רנג	מז	מא, מב, מג, מד, מה,	אביתר
איש תהפוכות רנה	מז	מז	אכנן
אכיש רד	רכט	אוריה	אבר
אכתריא"ל ז	קל	אורייתא	אברהם
אכתריא"ל זא	קמ, רמו, רמוז	אורפניא"ל	אברך
אל אדניי כה	קנ	אותיות	אברכיאל
אל ארץ אפים כג	קד, קה, קו, קז, קח,	אותיות קד, קה, קו, קז, קח,	אברם
אל עלין סג, סד	קט, קי, קיא	קט, קי, קיא	אבשלום
אל רחום וחנן כד	כז, כח, כט	כז, כח, כט	אנליא
אל שדיי פ, פא, פב	רי	רי	אדם בלעיל
אל זכא, כב	רלד, רלז	אהא	אדם דבריאה
אלדד ומידד קפו, קפה, קפט	רו, רלח	אהאב	אדם הראשון
אלה קג, קנא, קנג	קכו	אהוד	אדם קדמאה סתימאה
אלהא די שמיא כז	קכו	אחוריים	אדם קדמון
אלהוי"ם חיים פז, יב, יג,	קצז	אחימן	אדם
יה, יח	רא	אחשורוש	אדני בזק
אלהיני"ו יז	ריד	אחת	צב, צג, צד, צה, צז
	קעז	אסד	

מפתחות

רמא

יא	בי"ב	קעד	אפע	פז	אלהי"ם
נד	בי"ט	ריג	אפרח	קיב, קיג	אלול
כא	ביכורים	קפח	אפריון	קפג, קסד, קסה	אליהו
מה, מד	בינה	רכא	אפרים	קצח	אלילם
ד	בירה	פה	אצילות	נו, נז	אליעזר
כה	בית הכנסת	קעב	ארנמן	קפה	אליפו
כג, כד	בית המקדש	קצא	ארונה	קפד	אליצור
יט	בית רבן	קלא, קלב	ארו	רמב	אלישע
יח	בית	קפט	אריה	קעא	אלם
ט	בכיה	רכח	אריך	נח	אלעזר
נז	בכל	קלה	אריך אנפין	רמד, רנא	אלי"ף
עא	בלאך	קלו	ארייך	קמג	אם הבנים
פה, פה	בלהח	קנו	ארטילוס	קמא, קמב	אם
י	בליטה	קסח	ארסא"ל	פו	אמה העבריה
עה	בלע	קעה, קעו	ארץ	ריא	אמון מכוסח
פט, ע	בלעם	קעג	ארקא	נא	אמות
כז	בן ועבד	קפט, קע	אש	לו	אסיף כח
כח	בן חכם	רנו	אשה	רג	אמן סנא
כט, ל	בן	רנח	אשה	אמן צו, צח, צפ, ק, קא, קב	אמן
סד	בנאה	קמז	אשל	נג	אמציה
לא	בני ישראל	קסז	אשלי"א	עז, עח	אמר
כו	בנים ועבדים	קכד	אשמדאי	עט	אמרת
נא	בנינא עטיקא	קכט	אשמורות	אמת סב, סג, סד, סה, סז, סח, סט, ע, עא, עב, עג	אמת
מא	בעל גבורות	רל, רלא	אשר	עד, עה, עז	אמת
כב	בעל כנפים	רמ, רנפ	אשת זנונים	סא	אמתלאי
עד, עג, עד	בעל צפון	לג, לד, לה	את	קצט	אנדרלמוסיא
כ	בראשית			ר	אנמיכום
מג	ברוך שאמר			ג, ד, ה, ו, ז, ח, ט	אני
פז	ברוריה	לו, עז, עח, עט, פ	ב	י, יא	אנכי
יז	בריאה	נג	באר	רבד	אסיטין
ט	ברית	סח, סז	בבא בן בוסא	רח	אסיר
ז, ו, ז	ברכה	נב	בדיק חיי"ה	לו, לח, לט	אסכרה
פז	ברכת המזון	נה, נו	בוכ"ו	רכב	אסף
לה	ברק	לט	בן	אספקלריא דלא נהרא קיח,	אספקלריא
סא, סב	בשכמל"ו	לג, לד	בועז	רט	אסתר
נח	בשמא"ל	מט	בוצינא דקרדינותא	פה, פט, צ, צא	אסתר
פז, מח	בשר בחלב	נ	בוצינא קדישא	קעד, קצה	אף וחמה
לו	בת יפתח	עו	בור	קצג, קצז	אף

מפתחות

רסג

קיג	יכין וכוז
קפ	ים סוף
קפא	ים קת, קי, קיא
קיב	ימא רבא
קה	ימי עולם
קד	ימי קדם
קו	ימים הראשונים
פ, פא	יסוד
קפז	יעזריאל
יעקב	גז, נח, נמ, ס, פא, סב, סג, סד, סה
יפיפ"ה	פד, פה
יצחק	פז, יז, יח, יט, כ, כא
יצירה	פ, פא, פב, פג
יראה	פז, פז, פח, פט, פ
יראת ה'	פה
ירבעם	פז, פח, פט
יר"ה	קפז
ירושלים	עג, עד
ירח	קיד, קיו, קיח, קיט
ירמיהו	כו
יר"ת	כב, כג
יש	קז
ישבב	מז, מו
ישו	קב
ישו	צג
יש"ר	סג
ישראל ישורק	ק
ישראל סבא	צט
ישראל קדושים	קא
ישראל	נג, נד, נה

- כ -

נה	כ
מח	כז
ח	כבוד אל
ז	כבוד ה'
ד, ה, ו	כבוד
יז	כבש

ח, ט, י, יא, יב, יג, יד	טוב
כא	טוחנים
כ	טורנא נאה במימא
יח	טימוס
ז	טיפה
ו	טלה
ד, ה	טנתא

- י -

קב, קג	י
כד	יבש
כה	יבשה
צד	י"ג חיזורתי
צו	י"ג תיקוני דיקנא
צה, צז	י"ג תיקונים
סב	יגר
סה	יד ה'
סז	יד הגדולה
עא	יד החזקה
סז, סט, ע, עב	יד
ג, ד, ה, ו, ז, ח, ט, י, יא, יב, יג	יהוד
נו	יהודה
צב	יהונתן
מח, מט, נ	יהושע
עז, עז, עח	יהי אור
צא	יואש
פז, יד	יוד
עט	יום הכיפורים
נא	יונה
לד	יונת אלם
מד, מה	יוסי
מא, מב, צ	יוסף
כח	יופיאל
כט	יוצר בראשית
מג	יותם
כו	יחזקאל
פו	יין
צח	יכהש"ם

ג	חמא
נא	חמאה
יב	חי העולמים
יג	חי
כא, כב	חיה
כג	חיות המרכבה
יד	חיים
לד	חכם
לז	חכמה עילאה
לא, לב, לג, לה	חכמה
לו	חכמת בני קדם
יא	חלונים
ה, ט	חם
כו, כז, כח, כט, פ	חמה
ז	חנך
נג	חנות
מג	חגיגה
ד, ה	חמד עליין
לח	חמדא
ו	חמדי דוד
פט	חצות לילה
י	חק
נו	חקל תפוחין
יט	חק"ל
כ	חרב
נה	חרוק אף
יח	חרם
ג	חשבון
פז, מז, יז	חשך
נג	חשט"ל
מד, מה	חת
מט	חתן
א	חזן

- ט -

ט	ט
טבי	כב, כג
טבת	יט
טהירו	פז, מז, יז
	א, ב, ג

קג	מיקל	פז, יג, יד	ליליית	יג	כה
קפז, קפזז	מילה	ו	לליה	ג, נא	כחן גדול
לח	מים זכורין	יב	לפני ה'	לה	כה"ת
זו	מים המאררים	כד	לשק	יב	כוח"ז
מא	מים חיים			מ	כוכבים
לפ	מים נוקבין			כז, כפ	כוס יין
מב	מים קרים			כד, ל, לא	כוס של ברכה
מג	מים רבים			כה, כו, כח	כוס
מ, מ, מ, מ	מים			נג	כזבי
מז				א, ב, ג	כח
מכך	מכך	קמט, קנ	מ	מב	כי טוב
מלאכי השרת	מלאכי השרת	קמח, קסה	מ	לז, לה, לפ	כימה
מלאכים	מלאכים	צג	מאזנים	מט	ככר
מלה	מלה	קז	מאיר	מא	כל
מלך סדום	מלך סדום	קנב	מארי דגדפין	מד, מה, מז, מו	כלב
מלך	מלך	עח	מבוי	מג	כלבים
מלכות	מלכות	קח	מבועין	מ	כלת משה
מלכי צדק	מלכי צדק	מבריה מן הקצה וכו'	מבריה מן הקצה וכו'	י, יא	כנסת ישראל
מלפני ה'	מלפני ה'	פ	מגיני זהב	לד	כנפי שמים
מנבל נבות	מנבל נבות	צד	מגני זהב	פז	כסא דין
מנדו"ן	מנדו"ן	צה, צו	מגן	יד	כסא הכבוד
מנוח	מנוח	ג	מדינות	מז	כסא
מנחם	מנחם	קסד	מדריגה	לז	כסיל
מנעול	מנעול	עג, עד, עה, עו	מה	נב	כפד"א
מנצפ"ך	מנצפ"ך	מוחא דשקית וכו'	מוחא דשקית וכו'	צב, צג	כרובים
מנשה	מנשה	מוחא סתימאה	מוחא סתימאה	כ, כא, כב, כג	כתר
מ"ם	מ"ם	מועד	מועד		
מספר	מספר	מועדים	מועדים		
מעון ומכון	מעון ומכון	מושיעים	מושיעים		
מעון	מעון	מזבח	מזבח		
מעיים עליונים	מעיים עליונים	מזוהה	מזוהה		
מעיים	מעיים	מזל עליון	מזל עליון		
מעקה	מעקה	מחוקק	מחוקק		
מערב	מערב	מחלת	מחלת		
מערת המכפלה	מערת המכפלה	מחשבה	מחשבה		
מעשה בראשית	מעשה בראשית	מטטרו"ן	מטטרו"ן		
מעשה מרכבה	מעשה מרכבה	קמא, קסב, קסג	קמא, קסב, קסג		
מעשר	מעשר	סד, סה, סו, סח,	סד, סה, סו, סח,		
קנו, קנה, קנפ	קנו, קנה, קנפ	סמ, ע, עא, עב	סמ, ע, עא, עב		
מפתח	מפתח	קמו	מטלמלין		
		מד	מי בראשית		
		מה	מי מנוחות		
		עז	מי		
		פז	מיטטרו"ן		
		נח, נט, ס, סא, סב,	מיכאל		
		סג			

- מ -

- ל -

ל	כה, כו, כג
לבשו של הקב"ה	ז, ח
לבן נבות	כ, כא
לבנה	יט
לבנון	פז, יז
לוחות	י, יא
לוח	כב
לויתן	ט
לולב	א, ב, ג, ד
לחי	ה
לילה	יח

מפתחות

רסה

כח	ס' רבוא כלבים
א	סוד
ד, ה, ז	סוכה
ג, ו, פז	סוכות
ח	סוכת
פא	סולם
יט	סור"ב
כ	סטרוא אחרא
יד	מינרו"ן
למ	סיון
יה	סיוחן
כא	סיוף
לז, לח	סיפרא
מ	סלם
מב	סלע
מה	סמ"ך
כמ, לא, לב	סמא"ל
לד	סמריא"ל
ב	סנדלפורין
לה, לו	סנחריב
לג	סמזא"ל
יז	סע"ף
כב	סעודה
פז	סעפ"ה
כו	ספיר
כה	ספר זכרון
כד	ספר תורה
כג	ספר
יב	סתיס דלא ידע
יא	סתיסא דכל סתיסן
יג	סתיסא קדישא
י	סתרוא נו סתרוא
ט	סתרוא

- ע -

נז	עבד אכרחס
יה	עבד נאמן
יט	עבד עברי

יח	נוקבא דזעיר אנפין
כ	נוקבא דתהומא רבה
יז	נוקבא
למ	נורא תהלות
נ	נח
נו	נחור
ט	נחל
י	נחלים
נא	נחמיה
נב	נחמץ
מה	נחמנית
יט, כג, כד	נחש
כו	נחשון
מ, מא, מב	ניסן
מג	נכח
כה	נמרד
ף	נס
כט	נסים
מז	נעל
כא, כב	נעמה
מט	נער
נג	נעשה ונשמע
לא, מח	נפש
לז, לו	נצח יהוד
מז	נצח
לג	נקודה עילאה
לד	נקודים
לב	נקודת ציון
כח	נר
לה	נרתק
א, ב, ג, ד, ה	נשמה
ו	נשמת כל חי
מד	נתיב

- ס -

ס	ס
ס"ט	ס"ט
סז	ס' רבוא

נא, נב, נד, נה	מצוה
נג	מצות
קז, קלא	מצפ"ץ
קלב	מקדש עליון
פג, פד	מקוה
פו	מקום פנוי
פה	מקום
קט	מקורין
פא	מקצה השמים
קמא	מראה כבוד ה'
פז	מרנלים טבין
קכא	מרדכי
פפ, צ	מרום
קנה, קנו	מרכבה
א, ד, יד	משה רבינו
ה, ו, ז, ח, ט, פז, פז, י, יא, יב, יג, יז, יח, יט, כ, כא, כב, כג, כד, כה, כו, כז	משה
כח, כמ, ל, לא, לב	משיח בן דוד
קכג	משיח בן יוסף
קכו, קכז	משיח
קכד, קכה	משכיל
קיב	משכן
קמז	מתיבתא דרקיעא
קלג	

- ג -

ן	נ
נ	נא
נז	נבואה
פז, יא, יב, יג, יד	נבוכדנצר
נה	נביאי קשומט
כו	נביעין
נד	נבע
פז	נדב אביהו
נח	נהר כבר
לח	נהר
ח	נן
ז	
ס	

יח	פועל גבורות	עא	ענו	יז	עבד
כ	פח	מו, ספ, ע, עב	ענוה	עג, עו	עגולא ורבעא
כא	פלגש כנבעה	עד	עניה	נד	עגלן
ה	פמיא"ל	סח	עניו	ז	עד
כד	פמליא של מעלה	יב	ענן ואש	פא	עדות
ד	פנים ואחוריים	ל	ענפיא"ל	פו	עובדא דבראשית
ג	פנים עליונים	עח	עפר	נח	עז
יד	פרוזדור	כז	עפרן	סה	עולם הכא
יב	פרוכת	עט	עפיר"א וקסטימון	טב	עולם הנקבות
יט	פריה ורביה	נא, ספ, ג	עץ הדעת	סג, סד	עולם
כב	פרעה	מו, מז, סח	עץ החיים	פח, פט	עזן
סו	פרצוף	נב	עץ	פו	עז"ף
ג	פתח	יג	עצמות יוסף	פז	עוף
סז	פתחון	מה	עקודים	כב, כג, כד	עורב
א	פתחיא"ל	ג, ד, ה	עקיבא	לח	עורדלי"ן

- י -

כו	צדוק	כה, כז	עקתא	פד	עזרא
ב, ג, ד	צדיק	כז	ערב שבת	י	עזרת
א	צדק	כא, נט	ערב	ט	עזרתי
יא, יב	צדקה	צו	ערסיא"ל	לז	עפרת
יג	צדקות	עג	ערפל	נה, נו	עיבור
יט	צור	ב, צא, צב, צג, צד	עשבים	כח	עיט
כג	צחיר	יא	עשיה	סה	עיליש
סז, סז, יד	ציון	מד	עתיק יומין	לה, לו	עין הרע
כד	צללפונית	לט	עתיקא דכל עתיקן	לד	עין מוכה
ז, ח	צלם	מ, מא	עתיקא קדישא	לב, לג	עין
ט	צנור	טב	עתיקא	לא	עינים
יז	צעקה	טג	עתיקן	כט	עיר
יד	צפן	ח	עתניאל	פז, יד	עירוב

- פ -

ט	צפורה	כג	פ	ב, א	על כן נקוה
י	צפרה	יז	פאה	טב	עלין
ה, ז	צפרים	פ, י	פדין	סא	עלינו לשבח
כג	צר	יא	פדעהו	ס	עלמא דאתי
כה	צרויה	ז, ח	פה	עז	עלמה
כא	צרות	יג	פוס ממלל רכרבן	צה	עם

מפתחות

רמז

- ק -

ק	ו, ז, ח, ט, מג	ראש הלכך	פז	רעה	נו, נז, נח
קב	ד	ראש השנה	ה	רעותא	מב
קדם	כה	ראש צדיק	ז	רעותך	מג
קוב"ה	מ	ראש	פז, יד	רעיתי	מ
קודש קדשים	ב	ראשון	יט	רפ"ח	לא
קודש	א	ראשית	יז	רצון	י
קול ודיבור	לט	רב החובל	נד	רקיע	לה, לה
קול	לה	רב ושמואל	מה	רש	כ
קומה	ז, לא, לב	רב טוב	ו	רשות היחיד	לו
קומיא"ל	כ	רב פעלים	ב	רשות הרבים	לו
קומם	כא	רב	א	רשות	לה, לט
קורה	ג	רבה	מו	רשת	נה
קמורת	י	רבון עלמא	ח		
קמרון	פז	רביין דעלמא	ט		
קימע	ה	רביעית	מד		
קיץ	מא	רבן	ג		
קכ"ו	יז	רגל ישראל	לג		
קלא אילן	כז	רגע	ז		
ק"ם	יד	רוב אונים	ד		
קן ציפור	לה, לו, לז	רובע ישראל	מא		
קן	כה	רודף	ג		
קנא	כג, כד	רוח פסקנית	נא		
קנה	כו	רוח	נב		
קצה השמים	כב	רוטח	כט		
קצ"ו	לג	רחל	מה		
קרח	פז	רי"ח אורות	כה		
קריאת שמע	יה, יט	ריסן	נג		
קרית ארבע	יא, יב	ריעין דלא מתפרשין	לב		
קרן	לד	ריש דרנין	כא		
קרקע	מב	ריש הורמנותא דמלכא	כב		
קרקפתא	כט	רישא דכסופא	יג		
קשתיא"ל	יג	רישא דלאו רישא	יא		
		רישא דמלכא	יב		

- ר -

ר	נט	רל"א	פז	ש	נב, צה
ראובן	מז	רל"ב	כד	שאל	כו, כח
ראש אשמורת	יח	רל"ו	כו	שאלתי	כ
		רמ"ח	כז, כח	שבועות	נו, נז
		רע"ב	מט	שבחא דעתיקא	לב
				שבט	פב, פג
				שביל דקיק	לא
				שבת	פז, פז, יג, יד, יז
				שדה	צד
				שד"י	גד, גה
				שומרים	מד
				שופר	מז
				שושנה	לג, לה, לה
				שחקים	ח, ט, י, יא, יב
				שחר	יט
				שי"א	לו
				שי"ן	צו
				שירותא	נא
				שית יומין עילאין	כב
				שית מקורין	כד
				שית סמרון	כג
				ש"ך	ע
				שכינה	ג, ד
				שכינתא תתאה	ה

- ש -

רסח

מפתחות

עא	תינוק	ג	שפתים	פ	שכל טוב
עב	תינוקות של ב"ר	פא, צ	שקר	פח	ש"ל
עד, דה	תכלת	פא	שרביט	פח	של"א
עג	תלמוד בבלי	ב, צב	שרה	פה	שלג
עד	תלפיות	צג	שרי	פמ	שלום רב
ה, ו	תם	צא	שרים	פח	שלום
ד	תמים	לו	שרפ"ט	פד, פה, פו	שלמה
גח	תמר	יה	שרריאל	פ, פא	שם
פא	תנן	א	ששאי"ם	כט	שמאי
א	תענב"ן	גח, גט	שת	פו	שמחזאי
גז	ת"פ נימין קדישין			כז, כו	שמים
לו	תפילין			כז	שמיעה
	תפלה לו, דה, לפ, מא, מב			כז	שממית
כג	תפלת הבוקר	עג	ת	י	שמע
ס	תפלת הקרבנות	ע	תא הרצים	פה	שמעשאל
לב	תקוה	י	תבונה	עא, עב, עג	שמש
נט	תקופת השנה	לא	תבונות	מא, מב	שנה
לג	תקות חוט השני	ז	תבלין	כא	שני המאורות
ג	תקע"ז ברייתות	גג, נד	תנן	פ	שנים קדמוניות
גה	תרח	מו	תהום	פד	שנא דחרבא
ס	תרין אלפין שנין	מח	תהום	פמ	שס"ה
פד	תרין ביעין	מט	תהומות	כב	ש"ע נהורין
פה	תרין דמעין	ב	תהלה	כג	שעה
כב	תרין דרועין	פח	תוק"ל	נג	שעטנ"ז ני"ץ
פז	תרין ירכין	פז, פז, יא, יב, יג, יד,	תורה	עה	שער איתן
פג	תרין פלגי נופא	יז, יח, יט, כ, כא, כב, כג, כד,	יז, יח, יט, כ, כא, כב, כג, כד,	עה	שער
פא	תרין רעין וכו'	כה, כז	תחום שבת	מה, מז	שערות
מה	תשובה תתאה	גא	תחום	עו	שערי היכל
מו	תשובה	ג	תחום	עז	שערי צדק
כז, כח	תשרי	פ, י	תח"ס	עד	שערי תפלה
גז	תתע"ז נימין	כמ	תיבה	עפ	ש"פ
ח	תתש"ם רקיעים	פו	תייר	ו, ז	שפ"ה
				פז	שפחה

— ת —

מפתח תנ"ך

תורה

בראשית

גז	לפני בעל צפן נכחו תחנונו על הים	יד		א	יהי אור ויהי אור
גח	אשירה לד' כי גאה גאה	טו		א	וירא אלקים את האור כי טוב
מא	ארדוף אשיג אחלק שלל	טז	קח	ג	וקרץ ודדרר תצמיח לך
קעא	מרכבות פרעה וחילו ירה בים	טז	קפ	ה	ויקרא את שמם אדם
רכז	מלחמה לד' בעמלק מדר דר	יז	רכז	ו	ונח מצא חן בעיני ד'
ז	קום עשה לנו	לב	רז	טז	שובי אל גברתך והתעני תחת ידה
קגה	וכבוד ה' מלא את המשכן	מ	קפג	טז	הנך הרה ויולדת בן
	ויקרא		עב	כד	וכל טוב אדוניו בידו
קיט	ואם כבש יביא קרבנו	ד	קכג	כה	ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו
גח	והרדה בנדתה וגו'	טז	קכז	כז	ראה ריח בני כריח שדה
	במדבר		כה	כח	מה נורא המקום הזה
לב	אלדד ומידד ותרגו"י	יא	קז	כט	הבה את אשתי וגו' כי מלאו ימי
קכט	והיה הטוב ההוא אשר ייטיב	י	קד	כ	רק אין יראת אלקים במקום הזה
כב	עשה לך שתי חצוצרות כסף	י	ריא	כה	ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה
קפא	ועתה יגדל נא כח ה'	יד	צט	לא	עד הגל הזה
קט	ויגר מואב מפני בני"י	כב	פב	לב	הצילני נא מיד אחי
גז	הן עם לכודי ישכון ובגויים לא יתחשב	כג	פח קפט	לג	ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית
	דברים		קה	לז	ויראו אותו מרחוק וכו'
			ג	טז	אנכי ארד עמך מצרימה
			פא	פט	גד גודר יגודנו

ג גרן האטר

שמות

פז	והיה אם שמע תשמעו	יא	ס	ב	למה תכה רעך
רז	פתח תפתח וגו'	טז		ג	וירא ד' כי סר לראות
קט	ויתד תהיה לך וגו'	כג		ד	שלח נא ביד תשלח
	לא יחבול רחיים ורכב ותרגום יוב"ע	כד		ח	אצבע אלהים הוא
עט			קכג		
פז	אנכי הסתר אסתיר	לא	קצה		
רלב	מעונה אלקי קדם וגו'	לג	קפא		
רכז	כי דור תהפכות המה	לד	קפה		

נביאים

יא	ושמתי כדכד שמשתיך	נד	יהושע	
נא	ובא לציון גואל	נא	ז	ז ואת עמק עכור לפתח תקוה
יג	טרם יקראו ואני אענה	קא	שופטים	
קכב	המתקדשים והמטהרים אל הגנות	סז	ד	ד ותכסהו בשמיכה
א קכ קלג	אני ראשון ואני אחרון	מד	שמואל א	
		נא קעד	א	א ודוד מנגן ביד
	ירמיה	מא	יב	יב כי נחש מלך בני עמון בא עליכם
קצב	אם לא יסתכום צעירי הצאן	קז	שמואל ב	
	יחזקאל	קנב	יב	יב שני אנשים היו
		לא	כד	כד ארונה היבوسی
רכד	ורגליהם רגל ישרה	זא	מלכים א	
זג ריא	החמס קם	זג	ב	ב יקים ד' את דברו
קמו	והתוית תו על מצחות האנשים		ישעיה'	
	הושע	יב	א	א רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם
פז קכב	מצאתי אן לי	יט	ה	ה ויטעהו שורק
	עובדיה	א	יא	יא וברוח שפתיו ימית רשע
עח	קטן נתתיך בגוים	רנה	י	י והלבנון באדיר יפול
	חבקוק	ז	כה	כה בלע המות לנצח וגו'
עא	הס מפניו כל הארץ	זד	סג	סג כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו
ז	ותהלתו מלאה הארץ	רלב	קעח	קעח קעח
	מלאכי	קא	מ	מ כי לקחה מיד ה' כפליים
רזד	וערכה לד' מנחת יהודה וירושלים	סד		

כתובים

קצה	עיני ה' אל צדיקים	זד	תהלים	
קעז	רבות רעות צדיק ומכולם יצילנו ד'	זד	יב	יב אשר אמרו ללשונו נגביר שפתינו
קי רנג	שמר תם וראה ישר	זז	יט	יט יראת ה' טהורה עומדת לעד
מח	בתולות אחריה	מח	כב	כב ואתה קדוש יושב תהלות ישראל
קח	אשר שם שמות בארץ	מז	כז	כז אחת שאלתי וגו'
צח	עלה אלקים בתרועה	מז	כז	כז כי יצפני בסוכה וכו'
	הן בעון חוללתי ומדרש שישי רצה לבא	נא	ל	ל הסתרת פניך הייתי נבהל
עב קיא	אל שפחתו	נב	לא	לא מה רב טוב אשר צפנת ליריאך
ג'	חסד אל כל היום	נב		

נז. פרשעי ישראל מלאים מצות פרימון
 נח. שלשה דברים מרחיבין דעתו של אדם

מגילה
 ג. מ' וס' שבלוחות בנס היו עומדין
 זב. מלמד שלבשה רזה"ק
 פו. ככל מקום שגלו שכנה עמהם
 ב'. הקורא פסוק בלא נגינה
 קפ. זב

מו"ק
 כח. כי רבה שיתין תיכלי

חגיגה
 ג. תרי אלמי
 זב. השונה פרקו מאה פעמים
 קלו. ריא

נדרים
 ז. מעשה דשמעון הצדיק
 זב. אלמלא ניתנה תורה לא נתקיימו וכו'
 פד. עני חשוב כמת
 פו. מעשה דההיא איתתא דתברא
 קפ. כרצינין
 קפ. ריא

פסוקה
 ד. כל המתיהור כאילו בא על כל עריות
 ה. ת"ח מותר באחד משמינית שבשמינית גאזה
 ז. תקע"ו בריתות קבלו ישראל ובתוס'

קידושין
 ז. טב למיתב טן דו
 י. אינה עובדת לא את הבן ולא את הבת
 כ. עובדא דר' אחא בר יעקב שכיטל המזיק
 ג. בראתי יצה"ר בראתי תבלין
 ד. מעשה דר' חנינא בר פפי
 ה. מעשה דר' צדוק והמטרוניתא
 ו. התובעת כפה יוצאת בלא כתובה
 ק. קפ. רז

ב"ק
 נה. לא נאמר ט' בלוחות הראשונות
 פ. כלבים משחקים אליהו בא לעיר
 ח.

רכז
 טו

שבת
 ז. אבא מת וכלכים של בית אבא רעבים
 נה. והתוית תו על מצחות האנשים תו תחיה וכו'
 פו. גר גדי וסנוק לא
 פח. מי גילה לבני רז זה שמלאה"ש משתמשין בו
 קח. לא קראתי לאשתי אשתי
 קכ. יוסף בן סימאי שקידש ש"ש
 קפו. ר' אלעזר ששכח וקרא החרש היה לבם
 קצד
 קפו
 פא
 קפו. רלד
 נג
 זב. קפד
 קכה

עירובין
 כב. עובדא דר' אדא בר מתנא
 נד. כיצד סדר משנה וכו'
 לו
 רג

פמחים
 נז. דקלים שבריהו
 ק. בכל יום אתה מחבב דברי
 קי. עד מאה יש לשדים כת ולא יותר
 קיא. קשין מוונותיו של אדם כקר"ס
 קעב
 צו. קה
 רי
 רה

ר"ה
 ג. חודש אייר נקרא זיו
 יא. ברי"ה יצא יוסף מבית האסורים
 כה. עז. קפה
 קפב

יומא
 כב. תורתו של שאול אין בה דופי
 רלא

פוכה
 כח. רבי אליעזר לא אמר דבר שלא שמע מפי רבו
 רג

ביצה
 טו. ערדלין אין בהם משום כלאים
 קפד

תענית
 כז. בו נבראת אסכרה
 ח.

בכורות

פ. מה בדקו ומצאו בה רנ"ב איברים

תמיד

עד ז. צ"ג כלים היו בביהמ"ק

נדה

עד מז. נתן לאשה בינה יתירה

ירושלמי

תרומות פ"י ה"ה. בריה בטילה

בתתק"ס קמד רל"ט

שבת פ"א ה"ג. מה שעשתה חכמה עטרה

קד לראשה וכו'

מגילה פ"א ה"ג. ת"פ בתי כנסיות היו

רנז בירושלים

תנא דבי אליהו זוטא כ'. זרובבל יאמר

י"ב קדיש

אבות

קל"ה פ"א. משה קיבל תורה מסיני

ר"ה פ"ד. אל תסתכל בקנקן

פ"ו. כך דרכה של תורה פת במלח

רמ"ה תאכל

ב"מ

פ"ד. שופריה דיעקב מעין שופריה

דאדה"ר

קז

ב"ב

פ"ו. איוב לא היה ולא נברא

י. בזמן שעושין רצונו של מקום

ע"ה. ירושלים תהיה ג' על ג' פרסאות

צ"א. עבדך בן הלל וכו'

לא רנ"א

מז

יא

לז

פנהדרק

פ"ו. תורה מתשת כחו של אדם

ל"ה. אגברו חמרא לדרדקי

צ"ו. לא הוי משני בדבוריה

ק. יעקב דחה את תמנע

ק"ח. דור המדבר אין להם חלק לעזה"ב

ק"י. מאימתי התינוק בן עזה"ב

רנב

קכב

ח'

פ'

מ"א

י"ב

ע"ז

ב'. הופיע מהר פארן וכו'

י"ב. אלהא דמאיר ענני

כ"א

צ"ג צד קכה

מנחות

מ"ג. אל תקרי מה אלא מאה

ק"י. אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד

שיכווין לבו

קמ"ג

רל"ד

מעמים ומגוללות

מעמים

טעם שבט"ת יש רק אותיות ותנין בלא נקודות

טעם שג' עבירות חמורות ע"ז ג"ע ש"ד הם

רמ"ו ביהרג ואל יעבור

טעם שנהגו לא ללמוד כליל ניטל

מ"ב טעם שקוראים מגילת רות בשבועות

טעם שתיקן האר"ל לומר בק"ש שעה"מ גר

מ"א גרוד יגודנו

ע"ה טעם שתיקנו וידוי עפ"י א"ב

טעם שתלתה התורה השבת הרצח במיתת

מ"ב כה"ג

טעם לאכילת מאכלי חלב בשבועות

ק"י ר"ה רל"ו רמ"ז

טעם לזמן תשובה מר"ח אלול עד יוה"כ

קנ"ה טעם שאומרים המלך המשפט המלך הקדוש

בר"ה ויו"כ

טעם למנהג כפרות בתרגול דיקא

קצ"ט טעם לאמירת לחיים בכוס יין

רמ"ה טעם שבא אליהו לברית מילה

רכ"א

רכ"א

קבג	סגולה להנצל מאדם רע	קבב	טעם שתיקנו לברך על כוס יין בברית מילה וחופה
רנא	סגולה לזכרון הלימוד		טעם שאומרים בסיום בהמ"ז ד' עוז לעמו יתן
קבג	סגולה לפקידת עקרות והריון	קבב	טעם שלא לומר ביה"ר אחר תהלים את השושנה העליונה
קפא קפג קפד	סגולה נגד עין הרע	קח	
עה	סגולה שיתקבלו תפלותיו		

מפתח לענינים שנתבארו בשאר ספרי רבנו על יסוד הערכים שברגל ישראל

פפ	בלק עה"פ כלחוך השור
קו	פנחס עה"פ קח לך את יהושע
קפד	פנחס עה"פ ויהיו לנס
פי	דברים באפטרתא גמ' אין המלכיות מתכנסות
קעב	ואתחנן ד"ה וירצה עוד ואתחנן
	עקב ד"ה וירמוז עוד, וד"ה ולא תביא תועבה,
רנב	ענין דיבור בטל
רנד	ראה השמר לך פן תעלה עולתיך וכו'
יא	ראה באפטרתא עה"פ ושמתי כרכ"ד
	כי תצא באפטרתא עה"פ ברגע קטן
רנב	עזובתיך
וי	כי תבא באפטרתא עה"פ קומי אורי

אגרא דפרקא

קא	ק"ז יופיא"ל
י	קכ"ג אמיתה של תורה
ע'	קל"ג דביקות
רפה	קל"ג תורה
פה פח	קמ"ט אורפניא"ל
ד'	קפ"ב אכתריאל
קמא	ר"א מצו"ה
פז	ר"ד חכמה
קפד	ר"ס ענין נ"ס
קמ קעב	רל"ה סיחון ועוג
רנב	רמ"ז רג"ע ימי העיבור
פב	רס"ז ברכה
קנד	של"ד סמריא"ל
עו קא	הוספות י"ח ד' שרי התורה
רסג	הוספות י"ט תענב"ן

אגרא דכל"ה

י'	בראשית עה"פ ויקרא א' ליבשה ארץ
קז	בראשית יהי אור
קפו	בראשית ויבדל א' בין האור וכו'
י	בראשית עה"פ ולאדם אמר
קכד	בראשית עה"פ ואיבה אשית וכו'
רנז	בראשית קוץ ודרד"ר תצמיח לך
רה	בראשית ואל קץ וכו' לא שע"ה
רפז	בראשית על מ"ר ד"ה ר' הושעיא פתח
ריא	נח קץ כל בשר וכו'
קכד	נח עשה לך תבת
ז'	נח ד"ה וזה אשר תעשה אותה
רה	נח קנים תעשה וכו'
קא	נח עה"פ ובחודש השני יבשה
רנו	נח וימת תר"ח בחוץ
עז	לך לך עה"פ ויהי השמש באה
קכד	לך לך עה"פ הנך הרה ויולדת
רנו	לך לך עה"פ לגור שם
רנו	לך לך ויבאו ארצה כנען
א'	לך לך ויאמר אליו אני ד'
קפב	וישלח עה"פ ויבן לו בית
קנז	וישב עה"פ ושמה תמר
רנו	מקץ כי יש שכר במצרים
זה	שמות עה"פ ובני ישראל וכו' אופניא"ל
רד רנב	שמות איש וביתו באו
רנז	בשלח ד' ימלוך לעולם ועד
פ	בשלח והישר בעיניו תעשה
עד	תרומה עה"פ ותועדתי לך שם
קב	ויקרא עה"פ אם כשכ הוא
פ	בחוקותי ואולך אתכם קוממיות

ערה

מפתחות

הוספות אות י"ט אברכיאל ז' בא עה"פ כי אז תצליח דרכיך גה

דרך פקודיך

מל"ת ל"ד דיבור בטל רגב
 דברים נחמדים
 עניני מגא הא מילתא י"ד קבא
 אבות פ"א אות מ"א ומסרה ליהושע קלז
 חנוכה אות ו' ענין נ"ס קסד

הוספות לסור מרע ועשה טוב

ו' קלי' או"ן גליו"ן כח
 כ"ו ענין יראת ד' קב קד
 ל"ו דיבור בטל רגב
 מ"ו שעור מקוה תתקס"א קמד
 נ"ט ענין קול ודבור רפז
 צ"ה פרצו"ף גי' ב"פ ברו"ך ר'
 ק"ב יהי אור קח
 קי"ו אי"ן סו"ף א'
 קי"ז למה נקרא אי"ן סו"ף א'
 קמ"ג ש"ם שמי" רלז
 קמ"ה יחודים בכל ענין רג

והיה ברכה

ע' ל"א ענין יראה קב

מעין גנים

פ"ב אות י"א אמתה של תורה י

מגיד תעלומה

דף ד' ע"ב סומך ד' לכל הנופלים קמד
 ט"ז ענין תתק"ס קמה

בני יששכר

השכתות א' י"ח מהו שבת גה
 השכתות ה' ו' עירו"ב קעט
 ניסן א' ח' ענין נ"ס קמד
 אייר א' ה' כח
 סיון א' ח' פטירת רוד הע"ה מ
 סיון ו' א' ענין יראה קב
 אלול א' ט' סיחוק ועוג קט קעב
 אלול א' י"ד ענין המקוה קמה
 תשרי ג' ב' ענין המקוה קמה
 תשרי ו' ה' ענין הוידוי עו
 תשרי י' כ"ח יונה הנביא קו
 תשרי י' ג' לוי"ן קבט
 תשרי י"ב א' חותם פח
 כסלו טבת ב' ל"ד שם כה"ת קבד
 כסלו טבת ד' ב' סומך ד' לכל הנופלים קמד
 כסלו טבת ד' ק"ג ותלכנה שתיהן רמג
 כסלו טבת ד' קל"ג ענין שק"ר רמא
 כסלו טבת י' ד' תקי"ף וכו' מט
 אדר א' ג' ענין אות ק ריו
 אדר א' ד' אברכיאל ז' בא
 אדר ב' דרוש ד' משה רבינו קלה
 אדר ב' דרוש ח' ט' בענין אות אל"ף זט
 אדר ב' דרוש ח' י' קו"ן ודרד"ר רכז
 אדר ב' ה' פדין נפש קצט
 אדר ג' דרוש ג' גלות הרעת סה
 אדר ג' י"א קליפת עמלק פ'
 אדר ג' דרוש ו' ענין המקוה קמה
 אדר ה' ג' ענין נ"ס קמד

דרך עדותיך

עה"פ ויהי אחרי מות משה קלז

לוח ר"ת

מורנו הרב דב	מהרד"ב	הוא סוד	ה"ס	אורך אנפין	א"א
בער (ממעזרימש)		זה סוד	ז"ס	אצילות בריאה	אבי"ע
מוחא סתימאה	מו"ס	וזה שנאמר	זו"ש	יצירה עשיה	
מין נוקבין	מ"נ	ו' קצוות	ז"ק	אבא ואימא	או"א
משום הכי	משי"ה	זעיר אנפין	ז"א	אין סוף	א"ס
נצח הוד יסוד	נה"י	זהר חדש	זו"ח	אורח צדיקים	א"צ
נצח הוד יסוד	נדה"ם	זכר ונוקביה	זו"נ	אדם קדמון	א"ק
מלכות		ז' ספירות	ז"ס	בית המקדש	ביהמ"ק
נצח והוד	נו"ה	ז' תחתונות	ז"ת	בריאה יצירה עשיה	בי"ע
נוקבא	נו"ק	חסד גבורה תפארת	חג"ת	ברית כהנת עולם	ברכ"ע
נפש רוח נשמה	נרנח"י	חכמה ובינה	חז"ב	גם זה שם	גז"ש
חיה יחידה		חסד וגבורה	חז"ג	ג' ראשונות	ג"ר
על דרך	ע"ד	מעמים נקודות	סנת"א	דרך אמת	ד"א
עם הכולל	ע"ה	תיבות אותיות		הן ידן	ד"י
עץ חיים	ע"ח	ט' ספירות	ט"ס	דכר ונוקביה	דו"נ
פרי עץ חיים	פעי"ח	כתר חכמה בינה	כח"ב	ה' גבורות	ה"ג
שערי גן עדן	שג"ע	כסא מלך	כס"ם	ה' חסדים	ה"ח
שהוא סוד	שה"ס	מאורי אור	מאו"א	הוא סוד	ה"ס
תיקוני זוהר	ת"ז	מגלה עמוקות	מג"ע	ואין כאן מקומו	ואכ"מ
תפארת	ת"ת	מין דוכרין	מ"ד	המשכיל יבין	המ"י

